

Betænkning

afgivet af

Toldkommissionen af 1967

ex. 2

BETÆNKNING NR. 566

1970

indholdsfortegnelse.

	forord	5
<i>Kapitel i.</i>	Den gældende lovgivning	7
<i>Kapitel ii.</i>	Principielle synspunkter vedrørende toldbehandlingen	9
<i>Kapitel iii.</i>	Udkast til forslag til toldlov.	12
<i>Kapitel iv.</i>	Bemærkninger til lovudkastet	36
<i>Kapitel V.</i>	Udkast til bekendtgørelse om toldbehandling	69
<i>Bilag 1.</i>	Den gældende toldlov.	89
<i>Bilag 2.</i>	Kommentarer til den gældende toldlov.	129
<i>Bilag 3 a.</i>	Paragraf-nøgle (toldlovsudkastet → gældende toldlov).	171
<i>Bilag 3 b.</i>	Paragraf-nøgle (gældende toldlov → toldlovsudkastet).	177
<i>Bilag 4 a.</i>	lov om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure	183
<i>Bilag 4 b.</i>	Bemærkninger til forslag til lov om forsøg med en ny toldbehandlings- procedure.	185
<i>Bilag 4 c.</i>	Bekendtgørelse om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure	187
<i>Bilag 4 d.</i>	Direktoratet for Toldvæsenets vurdering af forsøgsordningen (Direk- toratets skrivelse af 22. august 1969, 5 K C 622).	203
<i>Bilag 4 e.</i>	Provinshandelskammerets undersøgelse af de erhvervsdrivendes syn på forsøget i maribo amt med en ny godsregistrerings- og toldbehand- lingsprocedure	209
<i>Bilag 5 a.</i>	Toldlovsudkastet i relation til fællesmarkedets toldforvaltningsregler	219
<i>Bilag 5 b.</i>	Toldlovsudkastet i relation til toldforvaltningsreglerne i finland, norge og Sverige	231
<i>Bilag 5 c</i>	Utkast til överenskommelse mellan de nordiska länderna om viss ge- mensam tullagstiftning	235
<i>Bilag 6.</i>	Afregning af punktafgifter.	247

forord.

Den 15. august 1967 nedsatte regeringen en toldkommission med følgende kommissorium:

»Toldloven indeholder foruden toldtariffen en række toldforvaltningsbestemmelser. Det drejer sig bl. a. om de toldmæssige regler vedrørende transportmidler, der ankommer til eller afgår her fra landet, samt vedrørende varers ind- og udførsel, herunder f. eks. reglerne for klarering, oplagsvæsen, toldgodtgørelse og toldfrihed i særlige tilfælde.

Den nuværende toldlovs gennemførelse i 1959-60 betød først og fremmest en gennemgribende fornyelse af toldtariffen, men der fandt dog også en vis modernisering sted af toldforvaltningsbestemmelserne. moderniseringen bestod særlig i en kodificering af de før 1959 gældende regler, som var spredt i forskellige og ofte meget gamle love med dertil hørende bekendtgørelser. Den ny toldlov indeholdt ganske vist en række vigtige nydannelser, især på toldgodtgørelsens område, men i hovedsagen byggede de nye toldforvaltningsbestemmelser på de hidtil anvendte arbejdsmetoder og administrative rutiner.

inden for toldvæsenet er der siden foregået overvejelser om en modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder. Disse overvejelser har ført **til**, at en ny fortoldningsprocedure er taget i anvendelse ved nogle toldsteder, der har en betydelig fortoldning af stykgods. en mere almindelig overvejelse af toldvæsenets arbejdsmetoder foregår endvidere i Toldvæsenets rationaliseringsudvalg, der blev nedsat af finansministeren i 1965 med den opgave at foretage en kortlægning og beskrivelse af toldvæsenets arbejdsområder og at fremkomme med forslag til ændringer i toldvæsenets arbejdsmetoder og arbejdspro-

cedurer m. v. en omfattende modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder forudsætter imidlertid, at der foretages en række ændringer i toldloven.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at forandringer i toldlovens toldforvaltningsbestemmelser forberedes i samarbejde med de af erhvervslivets organisationer, der berøres heraf. regeringen har derfor besluttet at nedsætte en kommission med den opgave at gennemgå toldlovens toldforvaltningsbestemmelser og fremkomme med forslag til sådanne ændringer, som er nødvendige eller ønskelige af hensyn til en modernisering og forenkling af toldvæsenets arbejdsmetoder, og som, uden at hensigten med indførselstolden svækkes, vil kunne bevirke en lettelse i erhvervslivets forretningsgang ved varers ind- og udførsel. Kommissionen bør herunder have opmærksomheden henvendt på, om der vil være mulighed for til gavn for erhvervslivet at forenkle toldvæsenets arbejde med opkrævning af told og indforselsafgifter gennem anvendelse af databehandlingsteknik. Kommissionen bør ligeledes overveje en harmonisering af told- og forbrugsafgiftslovgivningen på områder, hvor dette kan medføre lettelser for erhvervslivet og toldvæsenet. Kommissionen bør tilstræbe overensstemmelse mellem danske toldforvaltningsbestemmelser og tilsvarende bestemmelser i de andre nordiske lande og endvidere søge betemmelserne udformet således, at de med mindst mulig ulempe for erhvervslivet kan tilpasses de ensartede toldforvaltningsbestemmelser, som er eller forventes gennemført i fællesmarkedets medlemslande.

i kommissionen vil indtræde repræsentanter for finansministeriet (Departementet for Told- og forbrugsafgifter), Direktoratet for Toldvæsenet og toldvæsenets personaleorga-

nisationer. endvidere vil følgende erhvervsorganisationer blive anmodet om hver at udpege et medlem af kommissionen: Arbejderbevægelsens erhvervsråd, dansk Speditørforening, Grosserer-Societetets komité, Håndværksrådet, industrirådet og Provinshandelskammeret. Andre institutioner og erhvervsorganisationer vil blive anmodet om at deltage i arbejdet efter behov. Til kommissionens formand er udpeget departementschef P. Gersmann.«

kommissionen fik følgende sammensætning:

departementschef P. Gersmann, finansministeriet, departementet for Told- og forbrugsafgifter, (formand).

Afdelingschef n. P. Jacobsen, finansministeriet, departementet for Told- og forbrugsafgifter, (næstformand).

kontorchef H. e. lund, finansministeriet, departementet for Told- og forbrugsafgifter.

Tolddirektør J. V. Henriksen, direktoratet for Toldvæsenet.

Vicedirektør V. e. Parving, direktoratet for Toldvæsenet.

Toldinspektør karl Sørensen, direktoratet for Toldvæsenet.

Vicetoldinspektør niels kjærbøl, den danske Toldetatsforening.

Patuljemester n. A. Høst, dansk Toldtjenestemandes forbund.

fuldmægtig, cand. oecon. Preben nielsen, Arbejderbevægelsens erhvervsråd.

kontorchef, skibsmægler Gorm Jensen, danmarks rederiforening.

Advokat fritz reuther, dansk Speditørforening.

Grosserer, direktør, cand. jur. S. Veng Christensen, Grosserer-Societetets komité.

direktør, cand. polit. m. J. rosenberg, Håndværksrådet.

kontorchef, cand. polit. Poul Antonsen, industrirådet.

direktør Anders Thybo, Provinshandelskammeret.

Til kommissionens sekretær blev udpeget fuldmægtig, cand. jur. Benny A. frederiksen, finansministeriet, departementet for Told- og forbrugsafgifter. Til kommissionens sekretariat blev endvidere knyttet toldinspektør Tage larsen, direktoratet for Toldvæsenet.

Siden kommissionens nedsættelse er der sket følgende ændringer i kommissionens sammensætning:

Grosserer-Societetets komité meddelte i skrivelse af 11. januar 1968, at grosserer, direktør, cand. jur. S. Veng Christensen ønskede at udtræde af kommissionen, og at man i stedet havde udpeget grosserer Henry l. W. Jensen til at indtræde i kommissionen. i skrivelse af 20. oktober 1969 meddelte personaleorganisationerne den danske Toldetatsforening og dansk Toldtjenestemandes forbund, at de efter gennem en periode at have deltaget i toldkommissionens møder, måtte konstatere, at arbejdet i kommissionen havde en så udpræget administrativ-lovteknisk karakter, at de ikke mente, at de fortsat burde være medlemmer, og at de derfor ønskede at nedlægge deres mandater fra ovennævnte dato.

dansk Speditørforening meddelte i skrivelse af 26. november 1969, at advokat fritz reuther ønskede at udtræde af kommissionen, og at man i stedet havde udpeget prokurist e. West Petersen til at indtræde i kommissionen.

kommissionen har afholdt 19 møder og har endvidere besøgt københavns toldbod, Jernbanens toldkammer i københavn, Åbenrå og Padborg toldkamre samt nykøbing falster og rødbyhavn distriktstoldkamre.

kapitel i.

den gældende lovgivning.

den gældende toldlov af 28. januar 1959 i varegrupper, og københavn spillede en dominerende rolle i udenrigshandelen. Tolden var i modsætning til, hvad der er tilfældet i nutiden, en betydelig indtægtskilde for statskassen.

1959-loven medførte navnlig to betydelige reformer. for det første gik man over fra den gamle danske alfabetisk ordnede toldtarif til en tarif bygget op på Bruxellesnomenklaturen, hvis hovedprincip er en opdeling i grupper, hvor beslægtede varer er placeret i samme gruppe. for det andet samlede man de dagældende toldforvaltningsbestemmelser, der var spredt på 14-15 forskellige love, i én lov, og samtidig optog man i toldloven den praksis, der havde udviklet sig under administrationen af den tidligere lovgivning. i 1959-lovens toldforvaltningsbestemmelser findes der dog også enkelte materielretlige nydannelser - f. eks. toldgodtgørelsesbestemmelserne. for så vidt angår de egentlige toldbehandlingsregler var 1959-loven kun en - ganske vist værdifuld — lovteknisk modernisering, idet man i det væsentlige bibeholdt de gældende toldbehandlingsprocedurer. På toldbehandlingsens område var toldforordningen af 1797 hovedloven indtil 1959, og det var således toldforordningens toldbehandlingsregler, der med stort set uændret indhold gik over i 1959-loven.

forordningen af 1797 var skrevet med stor fremsynethed, men det mærkedes dog efterhånden, at den var blevet til i et samfund, der var forskelligt fra senere tidersden blev indført i et overvejende agrarisk samfund med en beskeden vareomsætning. importen var koncentreret på forholdsvis få

Hovedtrækkene i den gældende toldbehandlingsprocedure er, at transportmidler og varer, der ankommer her til landet, straks kommer under toldkontrol, og at indførte varer, for hvilke tolden og eventuelle afgifter ikke betales straks ved indførselen, oplægges på toldvæsenets pakhus eller pladser (statens transitoplag eller frilagre) eller på private oplag under toldkontrol. de indførte varer bliver ikke stillet til indførerens fri disposition, før tolden af varerne er betalt eller er debiteret indføreren ved varernes tilskrivning til et kreditoplag, og afgifterne er betalt eller debiteret indføreren ved varernes tilskrivning til et kreditlager eller ved afgivelse af tilførselsanmeldelse. - det karakteristiske ved den eksisterende toldbehandling er den nære fysiske forbindelse mellem toldvæsenet på den ene side og indpasserende transportmidler og varer på den anden.

denne til dels historisk betingede toldbehandlingsprocedure lægger snævre bånd på erhvervslivet og stiller store krav til toldvæsenet navnlig i personalemæssig henseende. når henses til den stigende internationale vareomsætning, ændringerne i transportmåderne og udviklingen af nye kommunikationsmidler og kontortekniske hjælpemidler, må det erkendes, at toldbehandlingsproceduren ikke længere opfylder de krav, som erhvervslivet må stille med hensyn til hurtig og smidig afvikling af ind- og udførselen, herunder hurtig frigivelse af varerne, og at toldbehandlingsproceduren ej heller opfyl-

der de krav, der må stilles til en rationel tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejdsmetoder og personaleanvendelse.

de senere års overvejelser om en modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder har allerede fort til, at en ny fortoldningsprocedure (tarifiering, værdiansættelse m. v.) er taget i anvendelse. det skete først i københavn og Padborg. denne procedure hviler på en udvidet deklarationspligt for varemodtagerne, således at behovet for vareundersøgelser formindskes meget væsentligt. de dokumenter, der er nødvendige for gennemførelsen af fortoldningen, indsendes til toldvæsenet, hvorefter toldbehandlingsarbejdet foregår kontinuerligt, under anvendelse af moderne kontorteknik og uden publikums nærværelse. Senest 24 timer efter, at toldvæsenet har modtaget fortoldningsbegæringen, får varemodtageren meddelelse om, at godset kan frigøres - naturligvis forudsat, at fortoldningsbegæringen og de ledsagende dokumenter er i orden. den fysiske forbindelse mellem toldvæsenet og vareindførselen er således blevet slækket. det har været muligt at gennemføre dette inden for rammerne af den gældende lovgivning, men en mere gennemgribende reform af toldbehandlingsprocedurerne kan ikke ske uden lovændringer.

i nutiden er toldindtægterne uden større fiskal betydning. Statens samlede indtægter på finansloven for finansåret 1970-71 er anslået til ca. 31 milliarder kroner, hvoraf toldafgifterne kun udgør ca. 600 millioner kroner. imidlertid er også toldens beskyttelsesmæssige betydning vigende. efTA-afviklingen har medført toldfrihed for langt den overvejende del af vareimporten fra andre efTA-lande. denne import havde i året

1968 en værdi af 9,7 milliarder kroner. danmarks samlede vareindførsel udgjorde i samme periode 24,2 milliarder kroner. endvidere er der under kennedy-runden aftalt toldaftrapning, som, når den pr. 1. januar 1972 er afsluttet, vil medføre en nedgang i toldindtægterne på ca. 105 millioner kroner beregnet på grundlag af importværdien i 1965.

det falder således i tråd med toldindtægternes vigende fiskale og beskyttelsesmæssige betydning at foretage en liberalisering af toldlovens mange og ofte ret strenge toldbehandlingsregler.

Toldloven indtager imidlertid og vil formentlig fortsat indtage en central plads i det lovgivningskompleks, der omfatter den indirekte beskatning. Her skal blot peges på følgende forhold: for det første må toldlovens trafik- og angivelsesregler lægge vareindførselen i bestemte rammer, og det uanset, at den største del af importen består af toldfri varer. dernæst henviser en række forbrugsafgiftslove på betydningsfulde områder til toldloven. f. eks. indeholder merværdiafgiftsloven ikke selvstændige regler om værdiansættelse af varer, der indføres fra udlandet, men henviser blot til toldlovens regler om fastsættelse af toldberegningens værdien. På samme måde henviser flere afgiftslove, for så vidt angår afgiftsfrihed i særlige tilfælde (f. eks. for rejsegods og vareprøver samt udlændinges personmotorkøretøjer), til toldlovens regler om toldfrihed. endelig bør det nævnes, at toldloven, som den lov om indirekte beskatning, hvis historie går længst tilbage i tiden, indeholder en række generelle regler om toldvæsenets beføjelser m. v.

kapitel ii.

Principielle synspunkter vedrørende toldbehandlingen.

kommissionen er nået til den opfattelse, at en reform af toldbehandlingsreglerne i det mindste bør indeholde følgende centrale ændringer:

1. Afskaffelse af statens transitoplag (toldpakhuse m. v.) og tilsvarende private lagre til fordel for et godsregistreringssystem, der indebærer, at toldvæsenet ikke længere skal tage indførte uberigtigede varer i sin besiddelse, men at varerne efter registrering hos toldvæsenet kan udleveres til opbevaring hos varemottagerne eller på steder anvist af varemottagerne.
2. en adskillelse af godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen, hvilket indebærer, at varemottagerens ret til frit at disponere over varerne ikke længere er betinget af, at tolden og afgifterne er betalt.
3. Afskaffelse af kreditoplagssystemet til fordel for en almindelig kreditordning, for så vidt angår tolden og de forbrugsafgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførselen.

i det følgende skal der kort gøres rede for de synspunkter, som har ført til, at reformforslaget opbygges på de nævnte tre hovedprincipper.

det påhviler toldkommissionen at fremkomme med forslag til sådanne ændringer i toldbehandlingsreglerne, som er nødvendige eller ønskelige af hensyn til en modernisering og forenkling af toldvæsenets arbejdsmetoder, og som uden at hensigten med indførselstolden svækkes, vil kunne bevirke en lettelse i erhvervslivets forret-

ningsgang ved varers ind- og udførsel. der er herved pålagt kommissionen at varetage to konkurrerende hensyn, hvoraf det ene ikke fuldt ud kan tilgodeses uden tilside-sættelse af det andet. over for rationaliseringshensynet i videste forstand står hensynet til toldlovens beskyttelsesmæssige og fiskale effektivitet. hovedopgaven består derfor i at finde en rimelig balance imellem på den ene side et effektivt kontrol- og opkrævnings-system og på den anden side en rationel forretningsgang.

rationaliseringshensynet i videste forstand tilsigter at nedbringe de totale samfundsmæssige omkostninger ved opkrævnin-gen af told og afgifter af indførte varer og den i forbindelse hermed nødvendige kontrol. dette kan opnås ved dels at forenkle toldvæsenets arbejdsmetoder og arbejdspro-cedurer, dels at lette erhvervslivets forret-ningsgang ved vareindførselen. også disse to delhensyn er i et vist omfang indbyrdes konkurrerende, idet »en forkert« rationalise-ringsforanstaltning inden for den ene sektor kan føre til mere arbejde inden for den anden.

hensynet til modernisering og forenkling af toldvæsenets arbejdsmetoder og arbejds-procedurer kan tilgodeses bl. a. ved:

- at afskaffe statens transitoplag og tilsva-rende kontrolkrævende private oplag,
- at muliggøre, at varer under iagttagelse af en enklere procedure end den gældende for-sendelsesprocedure kan passere toldom-rådets grænse i uberigtiget stand for se-nere toldbehandling,
- at opretholde den fuldstændige deklarati-onspligt som en forudsætning for en ens-

artet rationel fortoldningsprocedure, som overflodiggør varemottagerens tilstedeværelse.

herved lettes forretningsgangen også for erhvervslivet. endvidere bør man lægge vægt på at udforme toldbehandlingsreglerne således, at de ikke bliver monsterdannende for vareforselen, d. v. s. at der i relation til toldlovgivningen ikke bør være særlige fordele forbundet med at foretrække ét transportmiddel fremfor et andet, én opbevaringsmåde fremfor en anden eller ét fortoldningssted fremfor et andet.

da handelens veje og midler endvidere må antages stadig at ville undergå forandringer, må man gennem dette krav om toldbehandlingsreglernes neutralitet søge at sikre, at bestemmelserne ikke på længere sigt lægger hindringer i vejen for vareforselen og vareomsætningen.

for så vidt angår toldlovens beskyttelsesmæssige og fiskale effektivitet bemærkes, at kontrolbestræbelserne tilsigter:

at hindre, at der indføres varer i toldområdet, som ikke angives for toldvæsenet (smuglerikontrol),

at sikre, at angivelserne er rigtige, for så vidt angår varernes art, mængde og værdi m. v. (angivelseskontrol) og

at sikre, at skyldige toldbeløb indbetales (betalingskontrol).

Smuglerikontrollen kan på den ene side ikke blive total, og den kan på den anden side ikke opgives. den må etableres i fornødent omfang til beskyttelse af den legale vareindførsel, statskassens interesser og respekten for lovgivningen. det karakteristiske ved smuglerikontrollen er, at den retter sig imod personer og befordringsmidler, der passerer toldrådets grænser, og den bør derfor primært udøves på og ved disse grænser. der er endvidere en nær forbindelse mellem angivelsespligt og smuglerikontrol, idet angivelsespligten er en nødvendig forudsætning for en stikprøvevis smuglerikontrol.

Angivelseskontrollen består under det gældende toldbehandlingssystem dels af en gennemgang af selve angivelsen og den dokumentation (fakturaer, fragtbreve, analyser, købekontrakter m. v.), som ledsager angivelsen, dels i eftersyn af varerne. der afgives særskilt angivelse for hver vare eller hvert vareparti.

man har overvejet, om det var muligt og ønskeligt at ændre angivelsesreglerne således, at der i stedet afgives en angivelse vedrørende en virksomheds samlede indførsel i en vis periode. Skal toldvæsenet imidlertid bevare muligheden for i et vist omfang at foretage eftersyn af de indførte varer, kan et system, der bygger på periodisk angivelse, ikke anvendes, og man har derfor først måttet overveje, om det skulle være muligt at opgive den fysiske godskontrol.

Af følgende grunde er kommissionen imidlertid af den opfattelse, at *muligheden* for at foretage fysisk godskontrol fortsat bør opretholdes:

1. direkte kontrol i den udenlandske sælgers regnskabsmateriale af de i hans fakturaer meddelte oplysninger med hensyn til art, mængde og værdi kan ifølge sagens natur ikke finde sted.
2. Visse grovere former for underfakturering med hensyn til værdi og vægt vil måske kunne konstateres indirekte, f. eks. ved sammenlignende bruttoavanceberegninger. man må imidlertid erindre, at der i den internationale handel i vidt omfang anvendes differentierede kvantumrabatter, hvilket medfører, at den indirekte metode er af tvivlsom kontrolmæssig og bevismæssig værdi.
3. Toldvæsenets muligheder for at berigtige virksomheders tarifieringsfejtagelser vil blive væsentlig reduceret. man kan ikke på grundlag af et regnskab slutte sig til varens tarif mæssige beskaffenhed. dette vil i sin yderste konsekvens medføre, at der i to virksomheder, der indfører samme vare, kan udvikle sig forskellig tarifieringspraksis.
4. Toldunddragelser kan næppe konstateres, for så vidt angår virksomheder, der indfører varer til eget forbrug eller til salg direkte til forbruger eller til oparbejdning af produkter, der sælges direkte til forbruger.
5. kontrollen i henhold til visse punktavgiftslove er baseret på angivelseskontrollen ved klareringen.
6. kontrollen med indførselsforbudte varer og med handelsstatistikken ville blive mindre effektiv.

På grundlag af overvejelser af denne art

har kommissionen udarbejdet de i § 35-68 i det i kapitel V indeholdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling foreslåede regler for godsregistrering og fortoldning af indførte varer.

med hensyn til udskillelsen af betalingsfunktionen fra godsfrigørelsesfunktionen synes det ikke at kræve nærmere forklaring, at man under et godsregistreringssystem, hvor varerne opbevares hos varemottagerne, opnår en hurtigere frigørelse af godset, når frigørelsen ikke er betinget af toldens betaling, men blot af en meddelelse fra toldvæsenet om, at varerne nu er toldbehandlet.

dersom man imidlertid adskiller godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen, men dog kræver tolden betalt for hver enkelt varesending for sig, f. eks. nogle dage efter toldvæsenets meddelelse om, at godset er frigjort, vil erhvervslivet og toldvæsenet blive pålagt et betydeligt arbejde med et meget stort antal betalingsekspeditioner - et par millioner ekspeditioner pr. år - og toldvæsenet skulle desuden føre en omfattende kontrol med, at tolden nu også bliver indbetalt i hvert enkelt tilfælde. indfører man derimod en almindelig kreditordning i systemet, opnår man ikke alene en frigørelse af betalingsfunktionen fra godsfrigørelsesfunktionen, men også en væsentlig reduktion af betalingsekspeditionerne til f. eks. 4 årlige indbetalinger pr. virksomhed, og toldvæsenets betalingskontrol forenkles som følge deraf. desuden opnår man mulighed for at afløse den kredit, som et lille udsnit af erhvervslivet nyder under det eksisterende kreditoplagssystem, med en generel kreditordning til gavn for alle importører. denne ordning er tillige mindre belastende for toldvæsenet i administrativ henseende end den gældende ordning.

det er disse overvejelser dels vedrørende udskillelse af betalingsfunktionen fra godsfrigørelsesfunktionen, dels vedrørende en almindelig kreditordning, der ligger bag de regler, der er indeholdt i § 61 og §§ 69-79 i det i kapitel V indeholdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling.

efter forslag fra toldkommissionen er der foretaget forsøg med de nye toldbehandlingsregler på lolland-falster (rødbyhavn og nykøbing falster tolddistrikter). forsøget blev foretaget med henblik på at indsamle erfaringer netop vedrørende de 3 centrale reformtanker, for hvilke der er blevet gjort rede i det foregående. om forløbet af forsøget foreligger der særdeles positive udtalelser fra et bredt udsnit af de berørte erhvervsvirksomheder og fra toldvæsenet, jfr. bilagene 4 d og 4 e. desuden har kommissionen foretaget besigtigelser i forsøgsområdet og fundet resultaterne tilfredsstillende. i betragtning af, at de nye toldbehandlingsregler, der er baseret på de nævnte reformtanker, nu har givet særdeles gode resultater i ca. 1 år i et område, der må anses for repræsentativt, mener kommissionen at kunne gå ind for en reform af toldbehandlingen efter de omtalte retningslinjer.

Som nævnt i forordet er det pålagt kommissionen at tilstræbe overensstemmelse mellem de danske toldbehandlingsregler og toldbehandlingsreglerne i de andre nordiske lande og i fællesmarkedets medlemslande. i de andre nordiske lande er der en klar tendens bort fra at lade toldvæsenet udføre pakhusopgaver over til at lade varemottagerne tage deres varer direkte hjem på eget lager, ligesom man af kontrolmæssige og regnskabsmæssige grunde søger fortoldningerne - d. v. s. angivelsen og eventuelt besigtigelse af godset - gennemført så hurtigt som muligt efter indførselen, medens der med hensyn til betalingen af told og afgifter indrømmes en kredittid af varierende længde. en nærmere redegørelse for toldbehandlingsreglerne i de andre nordiske lande er givet i bilag 5 b.

en tilsvarende, men svagere tendens gør sig gældende i fællesmarkedets medlemslandes toldbehandlingsregler og de af fællesmarkedskommissionen meddelte forordninger og direktiver vedrørende toldbehandlingen. der henvises til den i bilag 5 a indeholdte redegørelse for fællesmarkedets toldforvaltningsregler.

kapitel iii.

Udkast til forslag til toldlov.

kapitel 1.

Toldområdet.

§ 1. Toldområdet omfatter de danske land-områder, de indre territoriale vande, de ydre territoriale farvande i en afstand af 4 sømil (7408 m) fra kystlinjen eller fra sådanne rette basislinjer, som er eller bliver fastsat, samt luftrummet over de nævnte områder.

Stk. 2. Toldområdet omfatter ikke færøerne og grønland.

kapitel 2.

Toldtariffen.

§ 2. Af alle varer, som indføres i toldområdet, svares told efter den i bilag 1 til denne lov indeholdte toldtarif, medmindre andet udtrykkeligt er hjemlet ved lovens (herunder toldtariffens) bestemmelser.

Stk. 2. Såfremt det af danmark under GATT-konferencen 1964-67 (kennedy-runden) for de i bilag 2 nævnte varer tagne forbehold ikke længere gøres gældende, skal tolden for disse varer svares efter de i dette bilag anførte toldsatser.

§ 3. fritaget for told er varer, for hvilke danmark efter konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst skal undlade at opkræve told.

Stk. 2. Varer, der er fremstillet, bearbejdet, repareret, kompletteret eller emballeret i dansk frihavn, og som i henhold til de i konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning indeholdte oprin-

delsesregler har oprindelse i frihandelssammenslutningens område, kan tillades indført i den øvrige del af toldområdet mod erlægelse af en nedsat told svarende til tolden af de ved varenes fremstilling m. v. anvendte materialer og hjælpestoffer.

Stk. 3. finansministeren fastsætter de nærmere regler for den i stk. 1 omhandlede toldfritagelse og den i stk. 2 omhandlede toldnedsættelse.

§ 4. Såfremt danmark ved mellemfolkelig aftale om gensidige toldindrømmelser har forpligtet sig til at ophæve eller nedsætte tolden for nærmere angivne vareområder eller for varer med oprindelse i bestemte lande, kan finansministeren med tilslutning af det i § 122 nævnte udvalg for en periode af højst 9 måneder ophæve eller nedsætte tolden for disse.

kapitel 3.

Særlig told.

§ 5. dumping, der forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for indenlandsk erhvervsvirksomhed, kan modvirkes ved pålæggelse af antidumpingtold.

Stk. 2. Subsidieordninger i udlandet med virkninger som nævnt i stk. 1 kan modvirkes ved pålæggelse af udligningstold.

Stk. 3. efter anmodning fra en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, kan antidumpingtold og udligningstold endvidere pålægges i tilfælde, hvor foreliggende dumping eller subsidieordninger i

udlandet er til væsentlig skade for erhvervs-virksomhed i vedkommende stat.

§ 6. dumping anses at foreligge, såfremt prisen på en vare ved udførsel fra udlandet til toldområdet:

1. er lavere end den sammenlignelige pris ved salg af tilsvarende vare bestemt til forbrug i det pågældende udland eller
2. såfremt en sådan pris ikke findes, er lavere end enten
 - a. den højeste sammenlignelige pris for tilsvarende vare ved udførsel til et tredje land eller
 - b. varens produktionsomkostninger i oprindelseslandet med et rimeligt til-læg for salgsomkostninger og fortje-neste.

Stk. 2. rimeligt hensyn skal i hvert enkelt tilfælde tages til forskelle i afsætningsforhold og salgsvilkår, forskelle i beskatning og til andre forskelligheder, der påvirker priser-nes sammenlignelighed.

§ 7. Antidumpingtold kan ikke pålægges med et højere beløb end det, hvormed dum-pingprisen er lavere end den i overensstem-melse med § 6 ansatte sammenlignelige pris. Udligningstold kan ikke pålægges med et høj-ere beløb end det, der svarer til de anslåede præmier eller tilskud, der direkte eller indi-rekte er ydet til varernes forarbejdning, fremstilling, udførsel eller transport.

§ 8. Beslutning om at pålægge eller op-hæve antidumpingtold eller udligningstold træffes af finansministeren, efter at der er indhentet en udtalelse fra det i § 11 om-handlede nævn, om hvorvidt betingelserne for at pålægge antidumpingtold eller udlig-ningstold er til stede og om det højeste beløb, hvormed tolden kan pålægges efter § 7.

Stk. 2. Antidumpingtold og udligningstold kan ikke pålægges for et længere tidsrum end 6 måneder ad gangen.

Stk. 3. finansministeren underretter snar-rest muligt folketinget om de trufne beslut-ninger og begrundelsen herfor.

§ 9. midlertidig antidumpingtold eller ud-ligningstold kan pålægges af finansministe-ren i tilfælde, hvor en nærmere undersøgelse

er påkrævet til konstatering af, om skadevol-dende dumping eller subsidiering foreligger, men hvor pålæggelse af told ikke uden al-vorlig fare for, at hensigten hermed forspil-des, kan udsættes, indtil undersøgelsen er afsluttet.

Stk. 2. midlertidig antidumpingtold eller udligningstold kan ikke opkræves i et læn-gere tidsrum end en måned, og tolden skal straks tilbagebetales, såfremt der ikke efter bestemmelserne i § 8 træffes beslutning om dens opretholdelse.

Stk. 3. det tidsrum, i hvilket der har været pålagt midlertidig antidumpingtold eller udligningstold, indgår i det i § 8 nævnte tidsrum på 6 måneder.

§ 10. Beslutninger truffet efter § 8 og § 9 har virkning fra og med den dag, de offent-liggøres i Statstidende.

§ 11. det i § 8 omhandlede nævn nedsæt-tes af finansministeren. nævnet består af en dommer som formand og to andre medlem-mer. det ene af disse medlemmer skal være i besiddelse af nationaløkonomisk kundskab, og det andet medlem er formanden for det råd, der er omhandlet i § 4 i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsnin-ger.

Stk. 2. Toldvæsenet kan til brug for un-dersøgelsen af, om betingelserne for at på-lægge told i overensstemmelse med § 8 eller § 9 er til stede, afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for afgørelsen, samt i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretnings-bøger, øvrige regnskabsmateriale og korres-pondance m. v.

§ 12. finansministeren fastsætter de nær-mere regler vedrørende toldbehandling af varer, der er pålagt antidumpingtold og ud-ligningstold og kan herunder bestemme, at der ved toldbehandlingen af varer af de arter, der er pålagt antidumpingtold eller ud-ligningstold, skal fremlægges bevisligheder for varernes oprindelse.

§ 13. Såfremt toldinddrømmelser, som danmark har opnået ved mellemfolkelig af-tale, tilbageholdes, væsentlig forringes eller bringes til ophør, kan finansministeren med tilslutning af det i § 122 nævnte udvalg for

en periode af højst 9 måneder pålægge varer højere told end den tariffmæssige eller ændre eller ophæve de i toldtariffen fastsatte bestemmelser om toldfritagelse eller toldnedsættelse.

Stk. 2. foranstaltninger efter stk. 1, kan kun anvendes på en vareindførsel, der svarer til de berørte danske udførselsvarers værdi og betydning i øvrigt.

§ 14. Såfremt danske skibe eller udførselsvarer fra danmark af dansk eller fremmed oprindelse formelt eller faktisk bliver mere ugunstigt behandlet i andet land end andre landes skibe eller udførselsvarer af egen eller fremmed oprindelse, kan finansministeren med tilslutning af det i § 122 nævnte udvalg, hvis traktater ikke er til hinder herfor, for en periode af højst 9 måneder pålægge varer fra det pågældende land en afgift på indtil 75 pct. af varens værdi som tillæg til den tariffmæssige told. det samme gælder, hvis danske statsborgere formelt eller faktisk bliver mere ugunstigt behandlet i andet land end andre landes statsborgere for så vidt angår adgangen til at udøve erhvervsvirksomhed i vedkommende land. Afgiften kan ikke pålægges for et længere tidsrum end 9 måneder.

kapitel 4.

Toldværdi og toldvægt.

§ 15. Tolden af værditoldpligtige varer beregnes på grundlag af varernes toldværdi.

§ 16. Toldværdien er varernes normalpris, hvorved forstås den pris, varerne på tidspunktet for angivelsen til fortoldning ville indbringe ved et salg i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige.

Stk. 2. normalprisen skal bestemmes under følgende forudsætninger:

1. At varerne leveres til køberen på indførselsstedet.
2. At sælgeren bærer alle med varernes salg og med leveringen på indførselsstedet forbundne omkostninger, og disse medregnes følgelig i normalprisen.
3. At køberen bærer told og afgifter, som påløber i toldområdet, og disse medregnes følgelig ikke i normalprisen.

§ 17. et salg i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der indbyrdes er uafhængige, forudsætter:

1. at betalingen af prisen er den eneste modydelse,
2. at prisen ikke er påvirket af handelsmæssige, finansielle eller andre forbindelser, der ved aftale eller på anden måde måtte bestå mellem sælgeren eller nogen med denne i forretningsmæssig henseende forbunden person og køberen eller nogen med denne i forretningsmæssig henseende forbunden person, bortset fra den ved selve salget etablerede forbindelse, og
3. at ingen del af udbyttet ved varens efterfølgende videresalg, overdragelse eller anvendelse direkte eller indirekte tilfalder sælgeren eller nogen med ham i forretningsmæssig henseende forbunden person.

Stk. 2. To personer skal anses som forbundne i forretningsmæssig henseende, hvis én af dem direkte eller indirekte har interesser i den andens forretninger eller formuegoder, eller hvis de begge har fælles interesser i forretninger eller formuegoder, eller hvis en tredje person har interesser i begge forretninger eller formuegoder.

§ 18. når de varer, der skal værdiansættes:

1. er patent- eller mønsterbeskyttet,
2. indføres under et udenlandsk varemærke, eller
3. indføres til salg, overdragelse eller anvendelse under et udenlandsk varemærke,

skal normalprisen bestemmes under den forudsætning, at den omfatter værdien af retten til at benytte patentet, mønstret eller varemærket for de pågældende varer, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved værdiansættelsen af varer, der indføres til salg, overdragelse eller anden anvendelse under et udenlandsk varemærke, og som efter indførselen undergives yderligere behandling, skal værdien af retten til at anvende det udenlandske varemærke medregnes i normalprisen i følgende omfang:

1. Værdien skal fuldt ud medregnes i normalprisen for varer, som efter indførsel-

len alene skal undergives en eller flere af følgende processer:

- a. simple processer, såsom påføring af varemærke, udpakning, ompakning, sortering eller emballering,
 - b. processer, som ikke eller kun i ringe omfang bidrager til den færdige mærkebares særlige kendetegn eller egenskaber.
2. Værdien skal ikke medregnes i normalprisen, hvis nr. 1, litra a, ikke finder anvendelse og:
- a. de pågældende varer er almindeligt forekommende handelsvarer, som frit kan erhverves i det åbne marked, eller
 - b. de betingelser, som den færdige mærkevare skal opfylde for at bære varemærket, ikke beror på anvendelsen af de indførte varer, men på processer, som varen undergives efter indførselen, eller
 - c. de indførte varer må anses for at udgøre en forholdsmæssig ubetydelig bestanddel af det produkt, som varemærket skal anvendes på.
3. i andre tilfælde skal værdien delvis medregnes i normalprisen, idet den del af den nævnte værdi, der kan henføres til processer, som varen undergives efter indførselen, ikke medregnes i normalprisen.

Stk. 3. Varemærker skal anses som udenlandske, når de tilhører:

1. personer, der uden for toldområdet har dyrket, frembragt, fremstillet, udbudt til salg eller på anden måde disponeret over varerne,
2. personer, der er forbundet i forretningsmæssig henseende med de i nr. 1 nævnte personer, eller
3. personer, hvis rettigheder over varemærkerne er begrænset ved aftale med de i nr. 1 og 2 nævnte personer.

§ 19. finansministeren fastsætter regler for ansættelse af varers toldværdi, herunder om i hvilke tilfælde toldværdien kan ansættes på grundlag af den aftalte pris eller videresalgsprisen eller andet grundlag samt om, i hvilket omfang varepriser m. v. kan undlades justeret for afvigelser fra normalprisen.

Stk. 2. finansministeren fastsætter regler for omregning af beløb i fremmed valuta til dansk mønt. omregningen skal dog i videst muligt omfang ske efter de af den internationale Valutafond godkendte pariværdier på det tidspunkt, hvor varerne angives til foroldning.

§ 20. Tolden af vægttoldpligtige varer beregnes på grundlag af varenes toldvægt.

Stk. 2. Toldvægten er varens vægt uden indpakning, jfr. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. emballagegenstande, som i detailhandelen almindeligvis sælges med varen, medregnes i toldvægten, dog ikke for tobaksvarer og metaltrådslamper.

Stk. 4. finansministeren fastsætter de nærmere regler om ansættelse af varers toldvægt.

kapitel 5.

Toldfrihed og toldnedsættelse.

A. Toldfrihed.

§ 21. fritaget for told er rejseudstyr, rejseproviant og andre varer, som rejsende og transportpersonale medfører ved indrejse i toldområdet, på betingelse af, at varerne ikke indføres med salg eller anden erhvervmæssig anvendelse for øje. Ved transportpersonale forstås i denne forbindelse personer, der er beskæftiget ved skibsfart, luftfart, anden transportvirksomhed eller rejsevirksomhed, og hvis indrejse sker i forbindelse med deres beskæftigelse.

Stk. 2. finansministeren fastsætter den nærmere omfang af toldfriheden efter stk. 1 og kan herunder bestemme, at toldfri indførsel af visse varer ikke skal kunne finde sted eller skal være begrænset til nærmere fastsatte mængder. omfanget af toldfriheden kan bl. a. gøres afhængig af de i stk. 1 nævnte personers bopæl og alder, varigheden af deres ophold i eller uden for toldområdet, trafikmidlets art, den benyttede rejserute og de medførte varers indkøbssted.

Stk. 3. finansministeren fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende toldfriheden efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. finansministeren kan indgå overenskomster med fremmede stater om omfanget af told- og afgiftsfrihed for rejseudstyr, rejseproviant og andre varer, som medføres ved indrejse i toldområdet.

§ 22. fritaget for told er:

1. proviant og andre fornødenheder, der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for toldområdet, og som er bestemt til forbrug om bord under skibets eller flyets rejse til og fra toldområdet og under dets ophold her, i det omfang, toldvæsenet finder passende under hensyn til skibets eller flyets art, antallet af besætningsmedlemmer og passagerer og opholdets varighed,
2. skibsproviant, der tilhører søfolk, der har været påmønstret et strandet skib, og som udleveres de pågældende til deres eget forbrug,
3. proviant med undtagelse af drikkespiritus og tobaksvarer, som medføres i restaurationsvogne og lignende, der indkommer med tog fra steder uden for toldområdet, i et omfang, toldvæsenet finder passende til passagerernes bespisning under togets kørsel i toldområdet, og
4. fornødenheder med undtagelse af proviant, som medbringes af andre transportmidler end skibe og fly, der indkommer i trafik, for så vidt fornødenhederne med hensyn til mængde og beskaffenhed af toldvæsenet findes passende.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1, nr. 1, opfører, såfremt skibet eller flyet, efter at have udloset den ved ankomsten medbragte ladning eller landsat de medførte passagerer, indlader varer eller tager passagerer om bord udelukkende til steder i toldområdet eller bortset fra kortvarige værftsophold o. lign. - forbliver i toldområdet.

§ 23. fritaget for told er:

1. dele, redskaber og inventargenstande fra forulykkede skibe og fly, når de pågældende dele m. v. bjærges i eller indbringes direkte til toldområdet,
2. dele, redskaber og inventargenstande fra danske skibe og fly, der er forulykket eller blevet kendt usoddygtige eller uluftdygtige uden for toldområdet, når de pågældende dele m. m. indføres af skibets eller flyets ejer eller assurandør, og
3. vraggoods og gods, der driver ind fra havet, når det efter toldvæsenets skøn er af ringe værdi.

§ 24. fritaget for told er bohaver og lignende løsøregerstande, der bærer spor af at

være brugt, og som indføres til brug for personer, der tager bopæl i toldområdet, og som i mindst 1 år har haft bopæl uden for toldområdet og dér har ejet og benyttet genstandene, for så vidt disse under hensyn til deres mængde og beskaffenhed samt varigheden af opholdet i udlandet af toldvæsenet skønnes at være flyttegods.

Stk. 2. Toldfrihed efter stk. 1 er for motorkøretøjer, herfra undtaget cykler med hjælpemotor betinget af, at det pågældende motorkøretøj i mindst 6 måneder har været registreret i indførerens eller hans ægtefælles navn uden for toldområdet og i det nævnte tidsrum har været benyttet af ham eller hans ægtefælle uden for toldområdet. Toldfriheden bortfalder, såfremt et motorkøretøj overføres til anden ejer inden 1 år efter indregistreringen her i landet.

Stk. 3. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter genstande, der indføres i indtil 3 år efter bosættelsen. når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge denne frist.

Stk. 4. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke løsøre og andre genstande, der har været benyttet i indførerens erhvervsvirksomhed.

§ 25. fritaget for told er brudeudstyrs-genstande, der indføres til brug for en person, der på grund af ægteskab med en i toldområdet bosat person flytter hertil. for danske er det en betingelse for toldfriheden, at den pågældende har været bosat uden for toldområdet i mindst 2 år før ægteskabets indgåelse.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke motorkøretøjer, lystfartøjer, ethanol, alkoholholdige drikkevarer, tobaksvarer og cigaretpapir.

§ 26. fritaget for told er gaver, der i ikke-erhvervsmæssigt øjemed indføres fra personer, selskaber og institutioner, der er bosat eller hjemmehørende uden for toldområdet, når gaven:

1. indføres til brug for herværende institutioner, velgørende stiftelser o. lign.,
2. er mindre end 125 kr. værd,
3. er en sædvanlig bryllupsgave, eller
4. består af brugte genstande af mindre værdi.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke ethanol, alkoholholdige drikkevarer, tobaksvarer og cigarettepapir. Toldfriheden efter stk. 1, nr. 3 og 4, omfatter ikke motor-køretøjer og lystfartøjer.

§ 27. fritaget for told er:

1. sædvanlig emballage om indførte varer, dog skal emballageomkostningerne eller emballagens vægt medregnes i de indførte varers toldværdi henholdsvis toldvægt i overensstemmelse med de i medfør af §§ 19 og 20 fastsatte bestemmelser, og
2. tom emballage, der indkommer fra dansk frihavn, og som har været brugt til indførsel dertil af varer.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke emballage, der ved at kunne anvendes på anden måde end som transportemballage efter toldvæsenets skøn må betragtes som en selvstændig handelsvare, medmindre emballagen eller emballage af tilsvarende art og mængde enten er blevet udført af indførsleren mindre end 1 år før indførselen, uden at udførselen har fundet sted til opfyldelse af en udførselsforpligtelse over for toldvæsenet, eller af indførsleren agtes udført inden 1 år efter indførselen. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde forlænge disse frister.

§ 28. fritaget for told er:

1. tomme, brugte fustager og kasser af træ, der ikke efter brugen er undergået nogen bearbejdning, og som indføres til brug som emballage,
2. anden tom, brugt emballage under forudsætning af, at emballagen eller emballage af tilsvarende art og mængde enten er blevet udført af indførsleren mindre end 1 år før indførselen, uden at udførselen har fundet sted til opfyldelse af en udførselsforpligtelse over for toldvæsenet, eller af indførsleren agtes udført inden 1 år efter indførselen. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde forlænge disse frister,
3. lastpaller og containere under samme betingelser som anført under nr. 2 samt reservedele og lignende artikler til reparation af containere, hvis de efter afsluttet reparation genudføres sammen med disse, og
4. ventilationskanaler af træ til brug i lastrum i skibe samt bastmætter og andet

garneringsmateriale, som medføres i transportmidler, og som efter toldvæsenets skøn udelukkende har været brugt til ventilationsformål eller til beskyttelse af gods under transport.

§ 29. fritaget for told er følgende varer, der indføres til brug eller forbrug på udstillinger, messer, kongresser eller lignende arrangementer, bortset fra udstillinger foranstaltet i privat øjemed i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af udenlandske varer:

1. aktstykker, blanketter, fortegnelser og andre dokumenter,
2. tryksager, herunder fotografier, der fremtræder som reklame for udstillede udenlandske varer, under forudsætning af, at tryksagerne leveres fra udlandet uden vederlag og er bestemt til uddeling uden vederlag til besøgende,
3. prøver af udstillede udenlandske varer samt varer, som er beregnet til efter ompakning, forarbejdning eller lignende behandling at uddeles som prøver af udstillede udenlandske varer, under forudsætning af, at prøverne eller varerne leveres fra udlandet uden vederlag og uddeles uden vederlag til besøgende, samt at prøverne er små, af ringe værdi og uanvendelige i salgsøjemed,
4. varer, der skal demonstreres eller benyttes til demonstration af udstillede udenlandske maskiner eller apparater, under forudsætning af, at varerne forbruges under demonstrationen, og
5. varer af ringe værdi til opbygning, indretning eller dekoration af udenlandske udstillers stande og montere.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke alkoholholdige drikkevarer, tobaksvarer og cigarettepapir.

Stk. 3. Toldfrihed efter stk. 1 indrømmes kun for varer, hvis samlede mængde og værdi står i rimeligt forhold til den pågældende udstillers deltagelse i arrangementet.

§ 30. fritaget for told er:

1. vareprøver, modeller og mønstre, der ved indførselen eller efter en i forbindelse med toldbehandlingen foretagen nedskæring, makulering eller lignende behandling efter toldvæsenets skøn er uden værdi eller kun af ringe værdi,

samt modeller og monstre, bortset fra snitmonstre, der under hensyn til det anvendte materiale eller udførelsen, alene er egnet til at vise varers beskaffenhed eller anvendelse, til optagelse af ordrer eller til vejledning ved fremstilling af varer, og

2. positiv kinematografisk film med en bredde af højst 16 mm (med eller uden lydspor), der hovedsagelig viser beskaffenheden eller arbejdsgangen ved varer, der udbydes til salg eller leje af en virksomhed, der er hjemmehørende uden for toldområdet, såfremt filmen kun indføres i ét eksemplar.

§ 31. fritaget for told er:

1. typisk markudrustning og specielt undervisningsmateriel, der finder anvendelse ved eller i forbindelse med civil luftfart, når indførselen foretages af trafikmyndigheder eller af virksomheder, der driver lufttrafik, og
2. dele, tilbehør og materiel, der i toldområdet anvendes til fremstilling, reparation eller udrustning af fly, og som indføres af virksomheder, der driver lufttrafik, af andre ejere af fly, af virksomheder, der af luftfartsvesenet er godkendt til at fremstille eller reparere fly, eller af handelsvirksomheder, der leverer dele, tilbehør og materiel til de nævnte virksomheder eller personer.

§ 32. fritaget for told er:

1. varer, som inden fortoldningen ødelægges, beskadiges eller fordærves, på betingelse af, at varerne i påkommende tilfælde tilintetgores under toldvæsenets kontrol på varemottagerens eller eksportørens bekostning, og
2. varer, der er fremstillet eller toldberettiget i toldområdet, og som efter at have været udført genindføres i uforandret stand, på betingelse af, at genindførselen finder sted senest 5 år efter udførselen, at indførelsen og udførselen er identiske, og at en eventuel for varerne ved udførselen ydet toldgodtgørelse tilbagebetales.

Stk. 2. når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge den i stk. 1, nr. 2, nævnte frist for varer, der genindføres fra en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske fri-

handelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, kan toldvæsenet endvidere fravige den i stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse om, at indførelsen og udførselen skal være identiske.

§ 33. fritaget for told er genstande af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter af følgende art og anvendelse:

1. film, lysbilleder, lydoptagelser, vægttavler, kort og plakater til offentlige og private institutioner af undervisningsmæssig, kulturel eller videnskabelig karakter,
2. videnskabelige instrumenter og apparater til udelukkende anvendelse til uddannelsesformål eller ren videnskabelig forskning, såfremt instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi ikke fremstilles her i landet, og
3. genstande beregnet til brug for blinde eller for institutioner og organisationer for blindes velfærd.

§ 34. fritaget for told er:

1. kranse, blomster og lignende, der indføres af personer eller institutioner, der er hjemmehørende i udlandet, i anledning af begravelser eller til udsmykning af grave,
2. kister med menneskelig og urner med aske af menneskelig,
3. brugt rejseudstyr, der har tilhørt personer, der var hjemmehørende her, og som er døde uden for toldområdet,
4. brugte genstande, der er udlagt som arv til indførelsen, og som denne ønsker at benytte, når indførselen finder sted inden 3 år efter arveudlægget,
5. præmier, medaljer og lignende, der er erhvervet ved idrættskonkurrencer, stævner, udstillinger og lignende arrangementer i udlandet samt præmier, medaljer og lignende, der uden vederlag leveres fra udlandet til brug ved sådanne arrangementer her i landet, når de pågældende genstande ved inskription eller på anden måde fremtræder som præmier m. v.,
6. samlerobjekter, der er bestemt til at indgå i offentlige samlinger eller i private videnskabelige samlinger,
7. motorkøretøjer, der er indregistreret her i landet, og som er repareret i udlandet, såfremt omkostningerne ved reparationen ikke har oversteg 500 kr.,

8. varer, der er fremstillet på færøerne eller grønland af den pågældende landsdels produkter, og
9. varer, der er udbytte af danske fisker- og fangstfartøjers fangst på havet eller i ubeboede polarområder, og som, eventuelt efter bearbejdning eller konservering om bord i de pågældende fartøjer eller andre danske fartøjer, indbringes direkte fra fangstpladserne til toldområdet.

Stk. 2. når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge den i stk. 1, nr. 4, nævnte frist.

§ 35. finansministeren kan, i det omfang det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at opfylde traktatmæssige forpligtelser, fastsætte regler om told- og afgiftsfrihed for:

1. fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer,
2. fremmede staters herværende konsulære repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer, og
3. internationale organisationer og institutioner, som danmark er medlem af, og de til sådanne organisationer knyttede personer, herunder sagkyndige, som udfører hverv for de pågældende organisationer eller institutioner, samt medlemsstaternes repræsentanter i og udsendinge til sådanne organisationer og institutioner.

§ 36. regeringen kan indgå traktater om told- og afgiftsfrihed for varer, herunder transportmidler, maskiner, redskaber og dyr, samt elektricitet, der i den lokale grænsetrafik indføres til forbrug eller midlertidig anvendelse her i landet. indførselen skal foretages af offentlige myndigheder i den stat, med hvilken traktaten afsluttes, personer, der har bopæl i en toldgrænsezone, der ved traktaten er etableret i den nævnte stat, eller selskaber og foreninger, der er hjemmehørende i en sådan zone.

Stk. 2. finansministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelsen af traktater, der indgås i medfør af stk. 1.

B. Midlertidig toldfrihed.

§ 37. midlertidig toldfrihed kan indrømmes i overensstemmelse med bestemmel-

serne i §§ 38-47 for varer, der er bestemt til genudførsel.

§ 38. midlertidig fritaget for told er varer, der midlertidigt opbevares i toldområdet, på betingelse af, at varerne ikke ejes af personer, der er bosat i toldområdet.

Stk. 2. Varer, der er midlertidigt fritaget for told efter stk. 1, må ikke under opbevaringen behandles eller bearbejdes, sælges eller udbydes til salg til virksomheder i toldområdet og skal genudføres inden 2 måneder efter fortoldningen. når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge denne frist eller tillade, at varerne fritages for genudførsel, mod at tolden for varerne betales, jfr. § 95, stk. 3.

§ 39. midlertidig fritaget for told er:

1. jernbanemateriel, som benyttes ved transport af personer eller varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til sådan transport fra steder i toldområdet til steder uden for dette, eller som er i transit, under forudsætning af, at materiellet ikke anvendes til anden indenlandsk transport end til sådan transport, som sker i forbindelse med materiellets ind- og udførsel,
2. rullende jernbanemateriel, der indføres til midlertidig brug i toldområdet, og som enten er lejet uden for toldområdet af danske jernbaner eller, for så vidt angår sove- og restaurationsvogne, i henhold til kontrakt med danske jernbaner skal indsættes i trafik på strækninger inden for toldområdet,
3. erhvervskøretøjer, der er hjemmehørende uden for toldområdet, og som benyttes af uden for toldområdet hjemmehørende virksomheder til erhvervsmæssig transport af personer eller varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til sådan transport fra steder i toldområdet, til steder uden for toldområdet, eller som er i transit, under forudsætning af, at de pågældende køretøjer ikke anvendes til indenlandsk transport,
4. personmotorkøretøjer, campingvogne og lystfartøjer, som midlertidigt indføres af personer, som ikke er bosiddende i toldområdet, under forudsætning af, at de pågældende befordringsmidler m. v. ikke

- ejes eller benyttes af personer, der er bosiddende i toldområdet, og ikke anvendes til transport mod betaling mellem steder i toldområdet, og
5. reservedele og lignende, der er bestemt til reparation af de under nr. 1-4 omhandlede befordringsmidler m. v., og som efter afsluttet reparation skal genudføres med det reparerede.

Stk. 2. finansministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende omfanget af og vilkårene for toldfriheden i henhold til stk. 1, nr. 4, og kan herunder bestemme, at det i særlige tilfælde kan tillades personer, der er bosiddende i toldområdet, at føre de i stk. 1, nr. 4, omhandlede motorkøretøjer.

§ 40. midlertidig fritaget for told er:

1. lystfartøjer, der skal repareres eller midlertidig opbevares på værfter i toldområdet,
2. velfærdsmateriel for søfarende, der indføres til midlertidig brug i velfærdsinstitutioner for søfarende, til reparation, til midlertidig opbevaring eller til levering til udenlandske skibe, eller som bringes i land fra et skib til brug for dettes besætning under skibets ophold i havn,
3. turistpropagandamateriale, der indføres af herværende befuldmægtigede repræsentanter eller anerkendte korrespondenter for udenlandske officielle turistbureauer eller dertil knyttede nationale turistreklamebureauer, og som er fremsendt fra sådanne bureauer,
4. genstande, som indføres til midlertidig anvendelse ved aktuelle større rednings- og bjærgningsaktioner,
5. medicinsk og kirurgisk udstyr samt laboratorieudstyr til hospitaler og andre helbredelsesanstalter, når der under ganske særlige omstændigheder måtte være tvungne behov for udstyret, og
6. genstande, som indføres til brug ved retslige undersøgelser.

§ 41. midlertidig fritaget for told er:

1. kostumer, dekorationer o. lign., der indføres til midlertidig brug ved optagelse af spillefilm,
2. effekter, der indføres til midlertidig brug ved teaterforestillinger samt ved kongresser, officielle festligheder, idræts-

stævner og lignende arrangementer af international karakter,

3. køretøjer, der af personer bosat uden for toldområdet, indføres til midlertidig brug på væddeløbsbaner,
4. effekter, der indføres af omrejsende artister til brug ved deres optræden under midlertidige ophold i toldområdet, og
5. udstyr, der indføres af omrejsende cirkus og tivolier til brug under disses midlertidige ophold i toldområdet.

§ 42. midlertidig fritaget for told er fagligt udstyr, såsom værktøj, redskaber, apparater, instrumenter og maskiner, hvis ejer er hjemmehørende uden for toldområdet, og som af denne indføres til midlertidig brug for ham selv eller under hans ledelse under et midlertidigt ophold i toldområdet.

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke udstyr, bortset fra handværktøj, der skal anvendes til industriel fremstilling eller emballering af varer, til udnyttelse af naturrigdomme, til opførelse, reparation eller vedligeholdelse af bygninger, eller til anlægsarbejder eller lignende.

§ 43. midlertidig fritaget for told er radio- og fjernsynsudstyr, herunder radio- og fjernsynsvogne samt udstyr til filmsoptagelse, hvis ejer er hjemmehørende uden for toldområdet og af denne indføres til midlertidig brug ved optagelse af radio- og fjernsynsudsendinger eller filmsoptagelser, på betingelse af, at udstyret udelukkende skal benyttes af ejeren eller under dennes ledelse, og at udstyret ikke gøres til genstand for udlejning eller lignende.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 om udlejning eller lignende skal ikke være til hinder for midlertidig toldfri indførsel af radio- og fjernsynsudstyr, som anvendes ved gennemførelse af fælles radio- og fjernsynsprogrammer, samt midlertidig toldfri indførsel af udstyr til fremstilling af film, der optages i henhold til en coproduktionskontrakt, med en part, der er hjemmehørende i toldområdet.

§ 44. midlertidig fritaget for told er:

1. vareprøver, modeller og mønstre, som udelukkende er bestemt til brug ved optagelse af bestillinger eller til anvendelse ved fremstilling af eksportvarer,
2. positive kinematografiske film, der ind-

føres udelukkende til forevisning for myndigheder eller købere eller lejere af film,

3. udvalgssendinger, bestående af tæpper, pelsvarer eller andre varer, som på grund af varenes særpræg eller specielle udførelse ikke kan betragtes som vareprøver, under forudsætning af, at varerne genudføres inden 4 uger efter indførselen, og
4. maskiner, apparater, instrumenter, transportmidler o. lign., som indføres til afprøvning eller demonstration under forudsætning af, at det drejer sig enten om en enkelt genstand eller om varer, som ikke kan anses for at være indført i salgsojemed.

§ 45. midlertidig fritaget for told er varer, der er bestemt til forevisning eller demonstration på udstillinger, messer og kongresser eller lignende arrangementer, samt effekter, som skal benyttes i forbindelse med forevisning eller demonstration af udenlandske produktion ved sådanne arrangementer-

Stk. 2. Toldfriheden efter stk. 1 omfatter ikke varer, der skal forevises, demonstreres eller benyttes ved udstillinger foranstaltet i privat øjemed i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af varer.

§ 46. midlertidig fritaget for told er:

1. varer, der midlertidigt indføres til reparation, bearbejdning, komplettering eller emballering eller for at anvendes til en sådan behandling af varer bestemt til udførsel, under forudsætning af, at behandlingen ikke umuliggør umiddelbar identificering af de indførte varer,
2. varer, der midlertidigt indføres til afprøvning af varer bestemt til udførsel, og
3. specialværktøj og specialinstrumenter, der midlertidigt indføres til brug ved fremstilling af et nærmere angivet parti varer bestemt til udførsel, under forudsætning af, at de omhandlede genstande stilles vederlagsfrit til rådighed af den udenlandske køber af det pågældende vareparti.

§ 47. midlertidig fritaget for told er videnskabeligt udstyr (instrumenter, apparater o. lign.), der indføres til midlertidig brug ved videnskabelig forskning eller uddannelse, og reservedele til sådant udstyr, samt

redskaber, der er særlig konstrueret til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af videnskabeligt udstyr, der benyttes ved videnskabelig forskning eller uddannelse.

C. Toldnedsættelse.

§ 48. Toldnedsættelse kan indrømmes for varer, for hvilke tolden beregnes på anden måde end efter varenes værdi, når varerne er blevet beskadiget eller fordærvet, inden de er fortoldet.

Stk. 2. Toldnedsættelsen efter stk. 1 skal forholdsmæssigt svare til den ved beskadigelsen eller fordærvelsen opståede forringelse af varenes toldværdi.

§ 49. Varer, der genindføres efter at være underkastet reparation uden for toldområdet eller i en frihavn i toldområdet, kan tillades indført mod betaling af nedsat told, der udgør en efter reglerne i stk. 2 fastsat procent af omkostningerne ved reparationen, herunder forsendelsesomkostningerne.

Stk. 2. den nævnte procent udgør for varer, der er belagt med værditold, også i forbindelse med en laveste eller højeste specifik told, varens værditoldsats og for andre varer 10 pct.

§ 50. Varer, der genindføres, efter at de er undergået en anden bearbejdning end reparation uden for toldområdet eller i en frihavn i toldområdet, og varer, der indføres, efter at de er fremstillet uden for toldområdet eller i en frihavn i toldområdet af herfra udførte indenlandske eller fortoldede varer, kan tillades indført mod betaling af nedsat told. denne udgør forskellen mellem den tariffmæssige told på varerne og den told, der skulle have været betalt af de fra toldområdet udførte varer, såfremt disse var blevet indført på det tidspunkt, hvor indførselen af de bearbejdede eller fremstillede varer finder sted.

§ 51. Toldnedsættelse efter §§ 49 og 50 kan ikke indrømmes, hvis der ved udførselen er opnået toldgodtgørelse for de udførte varer, medmindre godtgørelsesbeløbet indbetales til toldvæsenet.

Stk. 2. Toldnedsættelse efter §§ 49 og 50 kan i øvrigt kun indrømmes, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

1. de indførte varer skal være udført af va-

- rernodtageren eller for dennes regning.
2. de udførte varer skal være udført som bestemt til brug ved den pågældende bearbejdning eller fremstilling.
 3. der må ved bearbejdningen eller fremstillingen - bortset fra eventuelt affald - ikke være fremkommet andre eller flere varer end dem, der indføres.
 4. Tolden for de anvendte udførte varer skal udgøre mindst 75 kr.
 5. indførselen eller genindførselen skal finde sted inden 1 år efter udførselen. Toldvæsenet kan dog i særlige tilfælde forlænge denne frist.

§ 52. Ved indførsel af værditoldbeskattede varer, der helt eller delvis er fremstillet på grundlag af konstruktionsarbejde eller lignende, der er udført i toldområdet af varemodtageren eller for dennes regning, kan tolden nedsættes med et beløb, der svarer til forholdet mellem værdien af det nævnte arbejde og varens toldværdi-

d. generelle bestemmelser.

§ 53. Toldfrihed efter §§ 21-47 bortfalder, såfremt varerne efter indførselen anvendes i strid med de for toldfriheden og eventuel afgiftsfrihedgældende vilkår.

§ 54. midlertidig toldfrihed efter §§ 38-47 bortfalder, hvor intet andet er fastsat, hvis genudførselen ikke har fundet sted senest 1 år efter indførselen. i særlige tilfælde kan toldvæsenet forlænge denne tidsfrist.

Stk. 2. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde frafalde kravet om genudførsel, mod at varerne tilintetgøres under toldvæsenets kontrol på varemodtagerens bekostning.

§ 55. midlertidig toldfrihed efter §§ 41-47 kan under hensyn til varernes mængde, værdi og beskaffenhed af toldvæsenet betinges af, at der stilles depositum eller anden sikkerhed for tolden.

Stk. 2. Anmodning om tilbagebetaling af depositum eller frigivelse af anden sikkerhed for tolden skal fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varernes genudførsel. når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge denne frist.

Stk. 3. finansministeren kan bestemme, at midlertidig toldfrihed efter §§ 41-47 ikke

kan indrømmes for varer, for hvilke tolden er mindre end et nærmere fastsat beløb.

§ 56. Toldvæsenet kan nægte at indrømme midlertidig toldfrihed for varer, der genudføres til en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og efTA-toldbehandlingen er betinget af, at midlertidig toldfrihed ikke indrømmes.

§ 57. Toldvæsenet kan såvel i enkelte tilfælde som ved stående bevillinger fastsætte de nærmere bestemmelser om fremgangsmåden og kontrollen ved indrømmelse af toldfrihed og toldnedsættelse i henhold til nærværende kapitel, og kan herunder bestemme, i hvilke tilfælde de her omhandlede forhold skal bekræftes ved varemodtagerens skriftlige erklæring, samt hvilken dokumentation der i øvrigt skal fremlægges.

kapitel 6.

Toldgodtgørelse.

§ 58. der kan såvel i enkelte tilfælde som ved stående bevillinger indrømmes godtgørelse af told i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter de nærmere bestemmelser og kontrolforanstaltninger.

A. materialtoldgodtgørelse.

§ 59. materialtoldgodtgørelse kan indrømmes herværende virksomheder for indførte varer, der i toldområdet anvendes som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling, bearbejdning, komplettering eller emballering af varer, der udføres til udlandet, færøerne, grønland, dansk frihavn eller leveres til de i § 89 nævnte virksomheder.

§ 60. godtgørelse ydes med et beløb, der svarer til den told, der er betalt enten for de anvendte materialer og hjælpestoffer og med dem indfortoldet emballage (herunder svind opstået under arbejdets udførelse) eller for en tilsvarende mængde indførte varer af samme art og beskaffenhed, jfr. dog § 61.

§ 61. Toldvæsenet kan tillade, at materialtoldgodtgørelse ydes med et fast beløb pr. enhed af de udførte varer i tilfælde, hvor:

1. mængden af indførte varer, der anvendes til fremstilling af en enhed af de udførte varer, vil være uforandret i en længere periode, og
2. art, beskaffenhed og kvalitet af de indførte varer vil være uforandret i en længere periode.

Stk. 2. godtgørelsesbeløbet fastsættes på grundlag af den gennemsnitlige værdi af varer indført i de sidste 6 måneder, før anmodning om fastsættelse af et fast beløb fremsættes. 1 særlige tilfælde kan godtgørelsesbeløbet dog fastsættes på grundlag af bindende kontraktpriser for fremtidige leveringer.

Stk. 3. godtgørelsesbeløbet fastsættes for højst 12 måneder ad gangen, dog således, at godtgørelsesbeløbet efter 3 måneders forløb til enhver tid kan forlanges ændret af toldvæsenet eller bevillingshaveren, såfremt grundlaget for beløbets fastsættelse er væsentlig ændret.

§ 62. Toldvæsenet kan nægte at yde materialtoldgodtgørelse for varer, der er anvendt som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling, bearbejdning, komplettering eller emballering af varer, der udføres til en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenlutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og EFTA-toldbehandlingen er betinget af, at materialtoldgodtgørelse ikke ydes.

B. handelstoldgodtgørelse.

§ 63. handelstoldgodtgørelse kan indrømmes for indførte varer, der er indfortoldet af en herværende virksomhed, og af denne genudføres til udlandet, færøerne, grønland, dansk frihavn eller leveres til de i § 89 nævnte virksomheder i uforandret og ubrugt stand i forbindelse med et salg.

Stk. 2. godtgørelse ydes med det toldbeløb, der er betalt enten for de udførte varer og med dem indfortoldet og genudført emballage eller for en tilsvarende mængde af

bevillingshaveren indførte varer af samme art og beskaffenhed.

Stk. 3. handelstoldgodtgørelse kan kun indrømmes for varer, som ved genudførelsen er gode og forsvarlige handelsvarer.

Stk. 4. handelstoldgodtgørelse kan ikke indrømmes for varer, der sælges tilbage til varernes udenlandske producent eller leverandør.

C. Særlig toldgodtgørelse.

§ 64. godtgørelse af told kan indrømmes for indførte varer, der genudføres til udlandet, færøerne, grønland eller dansk frihavn, når varerne på grund af fejl eller af andre grunde ikke svarer til bestillingen eller ikke er blevet leveret inden udløbet af den aftalte tidsfrist, og varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. godtgørelse kan indrømmes for følgende varer, uanset om de er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet:

1. Varer, som kun har været benyttet i forbindelse med afprøvning eller under forhold, der kan sidestilles hermed.
2. Varer, der kun har været benyttet, indtil leverandøren har kunnet levere en tilsvarende vare, der svarer til bestillingen.
3. Varer, der har været udbudt til salg, såfremt udbuddet er sket, uden at fejlen har været kendt.

Stk. 3. Godtgørelse efter stk. 1 kan under særlige omstændigheder ydes med det beløb, der er betalt i told af varer, der er indført som erstatning for tilsvarende genudførte varer, der ikke har svaret til bestillingen.

§ 65. godtgørelse af told kan indrømmes for følgende indførte varer, når de genudføres til udlandet, færøerne, grønland eller dansk frihavn, og når de ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet:

1. Varer, der uafbrudt har befundet sig i transportforetagenders eller speditørers værg.
2. Varer, der på grund af sundhedsbestemmelser eller sikkerhedsbestemmelser ikke må forhandles eller benyttes i toldområdet, under forudsætning af, at va-

terne ved genudførselen i øvrigt er gode J og forsvarlige handelsvarer.

3. Varer, der på grund af en fejltagelse er tilsendt varemottageren.
4. Varer, der er fortoldet ved en åbenbar fejltagelse.
5. Varer, der er leveret til varemottageren som følge af en åbenbar fejlbestilling.
6. Varer, for hvilke der i øvrigt måtte foreligge ganske særlige forhold.

§ 66. godtgørelse af told kan indrømmes for bohaver og lignende løsøregerstande, der af personer, som tager bopæl i toldområdet, er indført i indtil 3 år før bosættelsen, på betingelse af, at bohavet eller løsøregerstandene på indførselstidspunktet kunne have været indført toldfrit som flyttegods efter § 24, hvis bosættelsen var sket samtidig.

§ 67. godtgørelse af told kan indrømmes for varer, for hvilke det er åbenbart, at forudsætningerne for toldfrihed efter kapitel 5 har foreligget.

d. reduceret toldgodtgørelse.

§ 68. Ved genudførsel af følgende varer kan der indrømmes en reduceret toldgodtgørelse:

1. materiel, der har været indført til midlertidig brug i toldområdet ved udførelse af anlægsarbejder eller lignende arbejder, og som udelukkende har været anvendt på denne måde.
2. Specielle måleapparater, der har været indført til midlertidig brug i toldområdet ved afprøvning af kabelanlæg, maskinanlæg eller lignende anlæg, og som kun har været anvendt på denne måde.
3. maskiner og apparater samt hoveddele til disse, der har været indført til midlertidig brug i toldområdet til erstatning for tilsvarende maskiner eller apparater, der har været til reparation i udlandet, eller i afventning af levering af tilsvarende bestilte maskiner eller apparater, under forudsætning af, at indførselen har været nødvendig for opretholdelse af den pågældende produktion eller virksomhed.
4. rullende jernbanemateriel og reservedele hertil, der har været indført til midlertidig brug i toldområdet, og som ikke kan indføres toldfrit efter § 39.

Stk. 2. godtgørelsesbeløbet udgør for de i stk. 1, nr. 1, 2 og 3, omhandlede varer det ved indførselen betalte toldbeløb med fradrag af 5 pct. heraf for hver påbegyndt måned, der er forløbet mellem varernes indførsel i toldområdet og deres genudførsel.

Stk. 3. godtgørelsesbeløbet udgør for de i stk. 1, nr. 4, omhandlede varer det ved indførselen betalte toldbeløb med fradrag af 2 pct. heraf for hver påbegyndt måned, der er forløbet mellem varernes indførsel i toldområdet og deres genudførsel.

e. fællesbestemmelser om toldgodtgørelse.

§ 69. material- og handelstoldgodtgørelse ydes kun for indførte varer, der er indfortoldet mindre end 2 år før udførselen af de varer, der begrundet kravet om material- eller handelstoldgodtgørelse, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2 når tolden for en vare nedsættes, kan material- og handelstoldgodtgørelse for varen ikke ydes på grundlag af den før toldnedsættelsen gældende toldsats i forbindelse med udførsler, der finder sted senere end 6 måneder efter toldnedsættelsens ikrafttræden, medmindre det godtgøres, at tolden for varen er betalt på grundlag af denne toldsats.

§ 70. i bevillinger til material- eller handelstoldgodtgørelse kan det fastsættes, at de af bevillingerne omfattede varer skal oplagres særskilt, at der skal foretages en særlig mærkning af varerne, og at bevillingshaverne skal føre et særligt lagerregnskab.

§ 71. Toldvæsenet kontrollerer anmodninger om udbetaling af toldgodtgørelse og er berettiget til i det omfang, denne kontrol nødvendiggør det, at foretage eftersyn af de pågældende ansøgers virksomhed og lagerbeholdning samt at efterse deres lagerregnskab, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

§ 72. finansministeren kan fastsætte, at toldgodtgørelse kun udbetales, hvis den mindst udgør et nærmere fastsat beløb.

§ 73. i særlige tilfælde kan toldgodtgørelse efter §§ 64, 65 og 68 indrømmes, når varerne, i stedet for at blive genudført, tilintetgøres under toldvæsenets kontrol på vareejers bekostning.

§ 74. den i §§ 64 og 65 nævnte toldgodtgørelse kan kun indrømmes, når varerne genudføres eller tilintetgøres inden 1 år efter deres indfortoldning.

§ 75. Anmodning om udbetaling af toldgodtgørelse skal, bortset fra de i §§ 66 og 67 nævnte tilfælde, fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varernes genudførelse eller tilintetgørelse.

Stk. 2. Anmodning om udbetaling af toldgodtgørelse efter § 66 skal fremsættes over for toldvæsenet inden 6 måneder efter bortsættelsen.

Stk. 3. Anmodning om udbetaling af toldgodtgørelse efter § 67 skal fremsættes over for toldvæsenet inden 6 måneder efter varernes indfortoldning.

§ 76. når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldvæsenet forlænge de i §§ 69, 74 og 75 nævnte frister.

kapitel 7.

Skibsbygningsgodtgørelse.

§ 77. godtgørelse af told ved nybygning, ombygning og reparation i toldområdet af fartøjer af den art, som ved indførelse er toldfri, kan indrømmes i følgende omfang:

1. Ved nybygning af fartøjer kan godtgørelse ydes for anvendte toldpligtige materialer (herunder maskiner og inventar) af fremmed og dansk oprindelse, herunder for svind, der er opstået under arbejdets udførelse-
2. Ved ombygning eller reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) kan godtgørelse ydes for anvendte materialer af fremmed oprindelse, herunder for svind, der er opstået under arbejdets udførelse, samt for ubrugte maskiner med dertil direkte knyttet tilbehør (såsom transmissionsaksler, koblinger, udvekslinger og stævnør) af dansk oprindelse.
3. Ved ombygning eller reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) på skibsværfter kan godtgørelse ydes værftet for følgende ubrugte materialer af dansk oprindelse: instrumenter, tovværk, ståltrådstovværk, søm, skruer, bolte og lignende materialer.

Stk. 2. finansministeren fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger, herunder om godtgørelsens beregning og udbetaling.

kapitel 8.

Toldkontrol og toldbehandling.

§ 78. Toldvæsenet opkræver told og afgifter af varer, som indføres i toldområdet, samt fører den for toldens og afgifternes opkrævning fornødne kontrol.

§ 79. Toldvæsenet har ret til uhindret at færdes overalt langs kysterne, i havne, i luft-havne og på landingssteder samt til at foretage eftersøgning af varer i pakhuse ved kyster, i havne og i lufthavne.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til uhindret adgang overalt langs landgrænsen. er tilstødende arealer indhegnet eller afspærret, må ejerne træffe sådanne foranstaltninger, at toldvæsenet til enhver tid er sikret uhindret passage.

Stk. 3. oprettelse af broer over grænsevandløb og grænse søer samt bådehold i disse og i flensborg fjordområde kan kun ske på nærmere af toldvæsenet fastsatte betingelser.

§ 80. Skibe og fly i toldområdet og andre befordringsmidler i trafik mellem toldområdet og udlandet samt befordringsmidler, hvori transporteres uberigtigede varer, er undergivet toldvæsenets kontrol. Toldvæsenet har ret til overalt i de nævnte befordringsmidler at foretage de undersøgelser, der er nødvendige for kontrollens udøvelse.

Stk. 2. Sejlende skibe skal på toldvæsenets forlangende stoppe op.

Stk. 3. fly, der ankommer til eller afgår fra toldområdet, må kun lande på og afgå fra landingspladser, der er godkendt af toldvæsenet (toldlufthavne).

Stk. 4. Befordringsmidlets fører har pligt til at give og dokumentere de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om befordringsmiddel, besætning, passagerer og lading m. v. samt til at påvise og åbne eller af-dække alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 5. førere af befordringsmidler skal ved ankomst til og forinden afgang fra toldområdet anmelde sig til toldvæsenet. finansministeren kan på nærmere fastsatte

vilkår fritage førere af visse kategorier af befordringsmidler for anmeldelsespligten.

Stk. 6. losning og indladning af varer samt landsætning og ombordtagning af passagerer må kun finde sted i de af toldvæsenet hertil godkendte havne. Toldvæsenet kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at losning og indladning finder sted andre steder.

Stk. 7. Toldvæsenet bestemmer, hvor landsætning af de til toldområdet ankomende passagerer kan finde sted.

Stk. 8. Ved oprettelse af passagerruter mellem udenlandske steder og steder i toldområdet samt ved godkendelse af de i stk. 3 nævnte landingspladser kan toldvæsenet kræve, at der uden udgift for dette stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for toldvæsenets eftersyn af passagerer m. v.

Stk. 9. Toldvæsenet kan kræve, at der på steder, hvor varer indlades eller losses, eller hvor passagerer landsættes eller tages om bord, i fornødent omfang og uden udgifter for toldvæsenet foretages afspærringer, der ikke må passeres uden toldvæsenets tilladelse.

Stk. 10. finansministeren kan med samtykke fra ministeren for offentlige arbejder bestemme, at havnemyndigheder og luftvæsenmyndigheder skal underrette toldvæsenet om skibes og flys ankomst og afgang.

Stk. 11. finansministeren fastsætter de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af de i stk. 1 nævnte befordringsmidler og kan herunder bestemme, hvor, på hvilken måde og på hvilke vilkår toldbehandlingen skal finde sted.

§ 81. finansministeren fastsætter regler om, hvorvidt samt i hvilket omfang og på hvilke vilkår skibe og fly kan medføre told- og afgiftsfri proviant og andre fornødenheder til brug om bord eller til salg til passagerer m. v.

§ 82. Persontrafikken mellem udlandet og toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Persontrafik over landgrænsen må kun finde sted over de af toldvæsenet godkendte grænseovergangssteder.

Stk. 5. Personer, som rejser til eller fra toldområdet, skal ved ind- og udpassagen

uopfordret standse op for toldkontrol og skal i øvrigt standse op på toldvæsenets forlangende for toldkontrol.

Stk. 4. Personer, der har været om bord i skibe eller fly, eller som færdes ved landgrænsen, langs kysterne, i havne, i lufthavne eller på landingssteder, skal på toldvæsenets forlangende standse op for toldkontrol.

Stk. 5. de i stk. 3 og 4 nævnte personer samt personer i skibe og fly skal på toldvæsenets forlangende opgive navn og bopæl.

Stk. 6. Toldvæsenet har ret til at forfølge og standse personer, der unddrager sig eller antages at unddrage sig toldvæsenets kontrol, og som medfører eller antages at medføre uberigtigede varer. Toldvæsenet har endvidere ret til i sådanne tilfælde at foretage undersøgelser i huse, befordringsmidler m. v., når dette sker i umiddelbar fortsættelse af forfølgelsen.

Stk. 7. de i stk. 3 og 4 nævnte personer har pligt til over for toldvæsenet at angive samtlige medbragte varer i overensstemmelse med de i medfør af § 85 fastsatte regler og til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger. de skal endvidere påvise alle rum og gemmer i bagage m. v. og deres eventuelle befordringsmidler samt i det omfang, toldvæsenet ønsker det, udpakke bagage m. v.

§ 83. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn på personer, som rejser til eller fra toldområdet, som er eller har været om bord i skibe, fly eller tog, eller som færdes ved landgrænsen, langs kysterne, i havne, i lufthavne eller på landingssteder.

Stk. 2. eftersyn på person skal ske med størst mulig hensynsfuldhed, og må ikke være videregående, end de kontrolmæssige formål nødvendiggør.

Stk. 3. eftersyn, der ikke begrænses til den ydre beklædning, må kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medfører varer m. v. skjult på sin person, og kun efter ordre fra den øverste tilstedeværende overordnede toldtjenestemand. den, der skal efterses, kan kræve, at eftersynet overværes af et vidne udpeget af ham. eftersynet må kun udføres og overværes af personer af samme køn som den person, der skal efterses.

§ 84. finansministeren fastsætter de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af personer og kan herunder bestemme, hvor og på hvilken måde toldbehandlingen skal finde sted.

Stk. 2. finansministeren kan i det omfang, det er foreskrevet i de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler, eller når de kontrolmæssige forhold tillader det, fravige § 82, stk. 2, 3 og 7, og § 83.

§ 85. Varer, der indføres i eller udføres fra toldområdet, skal angives for toldvæsenet.

Stk. 2. Varer, for hvilke toldfrihed eller midlertidig toldfrihed bortfalder efter §§ 53 og 54, skal angives for toldvæsenet.

Stk. 3. finansministeren fastsætter de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af de i stk. 1 og 2 nævnte varer, herunder om kontrol med og toldbehandling af varer, der omfattes af de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler om udførsel af visse varer samt om ophævelse eller nedsættelse af tolden for varer med oprindelse i visse lande. finansministeren bestemmer, hvor, hvornår og på hvilke vilkår toldbehandlingen skal finde sted, hvem der skal angive varerne over for toldvæsenet, på hvilken måde varerne skal angives samt hvilke oplysninger og erklæringer, der skal afgives, og i hvilket omfang og på hvilken måde afgivne oplysninger og erklæringer skal dokumenteres.

Stk. 4. finansministeren kan bestemme, at angivelse af varers art, mængde og værdi m. v. skal ske på grundlag af en brugstarif, i hvilken toldtariffen, EFTA-opdelingerne og de handelsstatistiske varespecifikationer er samarbejdet.

Stk. 5. den, der angiver varer til toldbehandling, skal afgive sådanne oplysninger og erklæringer om varernes art og beskaffenhed m. v., der er nødvendige for toldvæsenets kontrol med udenrigshandelsstatistikken og med de særlige ind- og udførselsbestemmelser, som af valutamæssige, sundhedsmæssige, sikkerhedsmæssige, veterinære, plantepatologiske eller andre grunde er fastsat for visse varer.

§ 86. er varemottageren ikke i stand til j ved fortoldningen at fremlægge de nødven-

dige dokumenter til bekræftelse af varernes art og sammensætning, mængde, værdi eller oprindelse, eller indeholder dokumenterne ikke de nødvendige oplysninger, kan der indrømmes ham en efter forholdene afpasset frist til at tilvejebringe de nævnte dokumenter eller til at berigtige disse. i sådanne tilfælde debiteres der varemottagere, der har told- og afgiftskredit efter §§ 92 og 94, et efter toldvæsenets skøn passende beløb for de på varerne ved indførselen hvilende told- og afgiftsbeløb. Andre varemottagere må stille fornøden sikkerhed. efter fristens udløb kan beløbet ikke reguleres.

Stk. 2. fremlægges de til bekræftelse af toldværdien nødvendige dokumenter ikke, eller indeholder de ikke de nødvendige oplysninger, beregnes tolden på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct. Afgifterne beregnes ligeledes på dette grundlag med de tillæg hertil, som er fastsat i de enkelte afgiftslove. Toldvæsenet kan, når særlige forhold gør sig gældende, fritage for det nævnte tillæg på 25 pct.

§ 87. Ved toldbehandling af varer er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver undersøgelse af varerne, der er nødvendig for kontrollens udøvelse og til uden erstatning at udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. det påhviler den, der skal angive varerne over for toldvæsenet, eller den, der handler på hans vegne, at foretage det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

Stk. 2. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af personer, som har indført eller forestået indførsel af varer i toldområdet eller af personer, der har udført eller forestået udførsel af varer fra toldområdet, samt til at efterse de pågældendes varebeholdning, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. de pågældende personer og de hos dem beskæftigede skal yde toldvæsenet bistand ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

Stk. 3. i øvrigt har toldvæsenet altid ret til at foretage eftersyn af varer, for hvilke told og de afgifter, der afregnes i forbindelse med indførselen, ikke er betalt.

§ 88. finansministeren fastsætter regler til gennemførelse af de toldmæssige bestemmelser i de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler om internationale transporter af varer samt de nærmere regler om transport og opbevaring af uberigtigede varer.

Stk. 2. Toldvæsenet kan kræve, at uberigtigede varer sættes under toldlukke, eller at varerne eller deres emballage forsynes med identitetsmærke.

Stk. 5. Toldvæsenet er berettiget til at lade uberigtigede varer, som ikke på betryggende måde kan sættes under toldlukke, toldledsage eller toldbevogte. Udgifterne herved kan pålægges den, for hvis regning varerne transporteres eller opbevares.

Stk. 4. Toldlukke må ikke uden toldvæsenets tilladelse fratages i toldområdet eller om bord i skibe eller fly i fart mellem steder i toldområdet.

§ 89. Toldvæsenet kan meddele kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, eller som tilføres fra andre provianteringsvirksomheder.

Stk. 2. Proviaueringsvirksomheder kan kun meddeles bevilling for varer, der er bestemt til proviantering af skibe og fly i og udenfor toldområdet og til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i og uden for toldområdet samt til brug for danske og udenlandske militære styrker uden for toldområdet.

Stk. 3. kiosker i toldlufthavne kan kun meddeles bevilling for varer, der er bestemt til salg til flypassagerer, der udrejser af toldområdet.

Stk. 4. finansministeren bestemmer, hvilke varer, der kan tilføres kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder samt fastsætter de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder og om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der tilføres og fraføres de nævnte kiosker og virksomheder.

Stk. 5. finansministeren kan fastsætte begrænsninger med hensyn til den mængde told- og afgiftsfri varer, der fra kiosker i toldlufthavne kan tillades solgt til hver passager. ministeren kan endvidere bestemme,

at told- og afgiftsfri varer ikke må sælges til passagerer til visse steder eller med bopæl i visse lande.

§ 90. Toldvæsenet kan inddrage en bevilling, der er udstedt i medfør af § 89, stk. 1, såfremt virksomhedens indehaver eller de i virksomheden beskæftigede personer overtræder bestemmelserne i § 89 eller de i medfør af § 89 fastsatte bestemmelser eller tilsidesætter vilkårene i bevillingen.

Stk. 2. en bevilling, der er udstedt i medfør af § 89, stk. 1, bortfalder, såfremt bevillingshaveren mister rådigheden over sit bo eller standser sine betalinger.

§ 91. Varemodtagere, der er hjemmehørende i toldområdet, og som foretager indførsel af varer i erhvervsmæssigt øjemed, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet. Ved indførsel af varer i erhvervsmæssigt øjemed forstås indførsel, der foretages af en virksomhed i eller for dennes bedrift.

Stk. 2. Anmeldelse til registrering samt anmeldelse af ændringer i registrerede forhold skal ske, forinden vareindførsel foreta-

§ 92. Afregningsperioden for told af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemodtagere registrerede efter § 91, er kvartalet. Tolden af varer, der er registreret i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet senest 1 måned 20 dage efter udløbet af afregningsperioden, jfr. dog § 95, stk. 3-7.

Stk. 2. de virksomheder, der er nævnt i § 31 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. afregner tolden af vin kvartalsvis. Afregningen foretages på grundlag af de af virksomheden i kvartalets løb banderolerede varer med tillæg dels af varer, som skal afgiftsberigtiges efter § 27, stk. 5, 2. punktum, i nævnte lov, dels af varer, som er udleveret i ubanderoleret stand til de i samme lovs § 28, nr. 1 og 2, anførte formål. Senest 1 måned 20 dage efter kvartalets udløb skal tolden indbetales til toldvæsenet. de nærmere kontrolforanstaltninger og regnskabsbestemmelser fastsættes af toldvæsenet.

§ 93. Bestemmelserne i §§ 94-100 finder for så vidt angår forbrugsafgifter kun anvendelse, hvis afgifterne efter forbrugsafgiftslovgivningens regler afregnes i forbindelse med indførselen.

§ 94. Afregningsperioden for forbrugsafgifter af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere registrerede efter § 91, er måneden. Afgiften af varer, der er registreret i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet inden udgangen af måneden efter afregningsperioden.

Stk. 2. Afgifter efter kapitel 2 (råstofafgift) og kapitel 3 (dækningsafgift) i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. indbetales dog efter reglerne i § 92, stk. 1.

§ 95. Told og afgifter af varer, der indføres til privat brug, skal betales ved fortoldningens afslutning, er varerne i postvæsenets eller jernbanens værg, betales tolden og afgifterne dog i forbindelse med varenes udlevering.

Stk. 2. Told og afgifter af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere, der er hjemmehørende uden for toldområdet, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 3. Told og afgifter af varer, der fortoldes i medfør af § 38, stk. 2, 2. punktum, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 4. Told og afgifter af varer, der indføres til en varemottager, hvis bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling eller hvis dødsbo behandles efter kapitel iii i lov om skifte af dødsbo og fællesbo, skal betales ved fortoldningens afslutning. det samme gælder, hvis varemottageren ved eksekution er fundet ude af stand til for tiden at betale sin gæld, hvis han har standset sine betalinger, eller hvis varemottageren er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber.

Stk. 5. Told og afgifter af varer, der indføres til varemottagere, som efter § 100 ikke har adgang til kredit, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 6. Told og afgifter, der er ansat efter § 101, skal indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 7. Told og afgifter af varer, for hvilke fortoldningsbegæring ikke er kommet frem

til toldvæsenet senest den 16. dag efter udløbet af den måned, i hvilken godsregistrering er sket, skal indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 8. Betales told og afgifter i de i stk. 1-5 nævnte tilfælde ikke ved fortoldningens afslutning, kan toldvæsenet tage varerne i bevaring eller forlange dem genudført.

§ 96. Varemottagere, der er berettiget til kredit efter §§ 92 og 94, kan i stedet vælge at afregne told og afgifter kontant. 1 sådanne tilfælde skal told og afgifter indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 2. ændringer af afregningsformen kan kun ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom må fremsætte senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat.

Stk. 3. Varemottagere, der efter anmodning har fået ændret afregningsformen, kan ikke inden for de følgende 2 år på ny anmode om ændring af afregningsformen.

§ 97. godtgørelse eller regulering af told og forbrugsafgifter sker for varemottagere, der har kredit efter § 92, stk. 1, og § 94, efter følgende regler:

1. Beløb, der tilkommer en varemottager som følge af godtgørelse eller regulering af told efter § 41, §§ 44-47, kapitel 6, og §§ 86 og 99, fradrages ved kvartalsafregningen i varemottagerens told- og afgiftstilsvær.
2. Beløb, der tilkommer en varemottager som følge af godtgørelse eller regulering af forbrugsafgifter med undtagelse af de i § 94, stk. 2, nævnte, fradrages ved månedsafregningen i varemottagerens afgiftstilsvær.
3. Beløb, der tilkommer en varemottager som følge af godtgørelse eller regulering af de i § 94, stk. 2, nævnte afgifter, fradrages ved kvartalsafregningen i varemottagerens told- og afgiftstilsvær.

Stk. 2. fradrag efter stk. 1 i varemottageres told- og afgiftstilsvær for en afregningsperiode vil kun kunne foretages, såfremt begæring om godtgørelse eller regulering er toldvæsenet i hænde inden 10 dage efter en afregningsperiodes udløb. mottager toldvæsenet begæring herom senere, sker fradraget i

tilsvaret for den følgende afregningsperiode.

Stk. 3. overstiger det samlede godtgørelses- eller reguleringsbeløb told- eller afgifts-tilsvaret, udbetales det overskydende beløb til varemottageren.

§ 98. Betales skyldig told og afgift efter §§ 92 og 94 ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. dag i den 2. måned efter afregningsperiodens udløb.

Stk. 2. Betales skyldig told og afgift efter § 95, stk. 6 og 7, og § 96 ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned at regne fra den 6. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 3. rentebeløb efter stk. 1 og 2 fastsættes altid til mindst 10 kr.

Stk. 4. Skyldige told-, afgifts- og rentebeløb, der ikke betales efter toldvæsenets påkrav, kan inddrives ved udpantning.

§ 99. krav om regulering af told- og afgiftsbeløb forældes med de i stk. 2-6 nævnte undtagelser efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Såfremt en varesending efter fortoldningen viser sig at indeholde en mindre mængde end den, der er lagt til grund for told- og afgiftsberegningen, kan regulering kun finde sted, når krav herom fremsættes snarest muligt og senest inden 2 måneder efter fortoldningsdagen.

Stk. 3. Såfremt varer efter fortoldningen på grund af mangler, der var til stede før fortoldningen, viser sig at have en ringere værdi end den, der er lagt til grund for told- og afgiftsberegningen, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 12 måneder efter fortoldningsdagen.

Stk. 4. er der som følge af fejlagtig angivelse af fortoldede varers art, mængde eller værdi opkrævet eller debiteret for meget i told og afgift, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at der har foreligget en fejlagtig angivelse. Såfremt den fejlagtige angivelse helt eller delvis skyldes varemottageren, fradrages 250 kr. ved reguleringen.

Stk. 5. i tilfælde, hvor varemottageren har undladt i fortoldningsbegæringen at begære en toldfritagelse eller toldnedsættelse i medfør af toldtariffens bestemmelser eller

afgiftsfritagelse eller afgiftsnedsættelse, eller indgives ansøgning herom først efter fortoldningen, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer har været af en sådan art og beskaffenhed, at de opfylder betingelserne for fritagelse eller nedsættelse. Ved reguleringen fradrages 250 kr.

Stk. 6. 1 tilfælde, hvor varemottageren har undladt i fortoldningsbegæringen at begære efTA-toldbehandling, kan regulering kun finde sted, såfremt krav om efTA-toldbehandling fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer opfylder betingelserne for efTA-toldbehandling. Ved reguleringen fradrages 250 kr.

§ 100. Toldvæsenet kan fratage en varemottager retten til kredit efter §§ 92 og 94, såfremt den pågældende gentagne gange ikke har overholdt den i medfør af § 85, stk. 3, fastsatte frist for angivelse til fortoldning eller genudførsel af registrerede varer, eller såfremt han gentagne gange ikke har indbetalt skyldige told- og afgiftsbeløb rettidigt.

§ 101. Toldvæsenet kan skønsmæssigt ansætte told og afgifter af indførte varer, som ikke inden den i medfør af § 85, stk. 3, fastsatte frist og trods toldvæsenets påkrav er angivet til fortoldning eller genudførsel.

Stk. 2. 1 de i stk. 1 nævnte tilfælde, beregnes tolden på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct. Afgifterne beregnes ligeledes på dette grundlag med de tillæg hertil, som er fastsat i de enkelte afgiftslove. Toldvæsenet kan, når særlige forhold gør sig gældende, fritage for det nævnte tillæg på 25 pct.

§ 102. den, der indfører eller lader indføre varer i toldområdet, eller som råder over varer, for hvilke der er meddelt betinget told- og afgiftsfrihed, eller varer, som er under udførsel i uberigtiget stand eller mod told- og afgiftsgodtgørelse, samt føreren eller ejeren af eller den, der har rådighed over befordringsmidler, hvori uberigtigede eller betingede told- og afgiftsfri varer transporteres, hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb efter finansministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Told- og afgiftsbeløbene ansættes af toldvæsenet på grundlag af samtlige foreliggende oplysninger om de pågældende varer.

§ 103. Toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille fornødne indretninger til rådighed for registrering (godsregistrering) af indførte varer m. v. for benyttelsen af sådanne indretninger kan der opkræves gebyr efter takster, der er godkendt af toldvæsenet.

§ 104. finansministeren fastsætter de nærmere regler for toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af bjærgede fartøjer, fly og gods.

kapitel 9. frihavne.

§ 105. Ved en frihavn forstås et i toldområdet beliggende afspærret havneområde, der bevogtes af toldvæsenet, og som med hensyn til told og afgifter betragtes som udlænd-

Stk. 2. frihavne kan kun oprettes ved lov.

§ 106. reglerne i §§ 80-88 finder tilsvarende anvendelse på trafikken og vareførselen mellem frihavne og den øvrige del af toldområdet.

§ 107. frihavnsvirksomhed og de på frihavnsområdet beliggende virksomheder og lagre er underkastet de bestemmelser, der fastsættes af toldvæsenet eller andre statslige myndigheder om kontrol såvel ved frihavnsområdets grænser som på frihavnsområdet, til beskyttelse af told- og afgiftsinteresser og varetagelse af de toldvæsenet i øvrigt pålagte opgaver herunder kontrollen med varers indførsel og udførsel.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter de nærmere bestemmelser om bevogtning af frihavne og om den af toldmæssige grunde nødvendige regulering af trafikken til og fra frihavne.

Stk. 3. Toldvæsenet har ret til overalt på et frihavnsområde at foretage undersøgelse af befordringsmidler samt eftersyn på personer, når dette sker under iagttagelse af reglerne i § 83, stk. 2 og 3.

§ 108. frihavnens ejer skal vederlagsfrit opføre og vedligeholde gitre og andre afspærringer, som efter toldvæsenets skøn er nødvendige for bevogtningen.

Stk. 2. frihavnens ejer skal endvidere opføre og vedligeholde de for toldvæsenet nødvendige bygninger og lokaler. Toldvaghuse og toldlokaler ved havneindløb, toldporte og brovægte stilles vederlagsfrit til rådighed for toldvæsenet. for benyttelsen af andre bygninger og lokaler betaler toldvæsenet en afgift, der fastsættes efter kostprisprincippet.

Stk. 3. Sædvanlig indre vedligeholdelse af de i stk. 2 nævnte bygninger og lokaler påhviler toldvæsenet.

§ 109. 1 en frihavn kan opbevares uberigtigede varer samt varer, der tilføres mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter.

§ 110. Varer, der opbevares i en frihavn, kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes, forarbejdes o. lign.

§ 111. Personlig brug eller forbrug i en frihavn af uberigtigede varer, bortset fra tilfaldt forbrug af proviant i skibe, samt køb, modtagelse, salg eller levering af sådanne varer til personlig brug eller forbrug er forbudt.

§ 112. finansministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang og på hvilke betingelser højt beskattede varer, der særlig må befrygtes at kunne gøres til genstand for indsmugling, kan indføres til en frihavn samt opbevares på og fraføres lagre i en frihavn.

§ 113. etablering af detailudsalg og industrivirksomheder samt udlejning af lokaler og pladser til andet formål end handels- og industrivirksomhed må kun finde sted efter tilladelse fra toldvæsenet.

§ 114. det kan tillades, at der betales told af varer, der indføres til en frihavn, såfremt betaling af told er nødvendig for, at de pågældende varer, eller varer til hvis fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering de pågældende varer er anvendt som materialer eller hjælpstof-

fer, skal kunne opnå efTA-toldbehandling ved indførsel i et andet land.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter de nærmere bestemmelser og kontrolforanstaltninger vedrørende betaling af told i medfør af stk. 1.

kapitel 10.

Andre bestemmelser.

§ 115. det påhviler toldvæsenet efter anmodning i fornødent omfang at yde bistand med oplysninger, attestation m. v., når der i udlandet som følge af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale eller af andre grunde kan opnås toldlempelse eller andre fordele for varer, der udføres fra toldområdet, såfremt varerne er ledsaget af et dokument vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v.

Stk. 2. finansministeren kan på nærmere fastsatte betingelser autorisere organisationer, der fremsætter anmodning herom, til at udstede de i stk. 1 nævnte dokumenter.

Stk. 3. i tilfælde, hvor en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, ønsker iværksat en undersøgelse af rigtigheden af dokumenter vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v. vedrørende herfra til vedkommende stat udførte varer, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse, kan toldvæsenet afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for undersøgelsen samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningslokaler, regnskabsmateriale og korrespondance m. v. dette gælder også virksomheder, der er beliggende i en frihavn i toldområdet.

Stk. 4. finansministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende toldvæsenets virksomhed i medfør af stk. i og 3.

Stk. 5. finansministeren kan på nærmere fastsatte betingelser autorisere her i landet hjemmehørende sammenslutninger til at udstede dokumenter (carneter), som over for myndigheder i andre stater garanterer for betaling af told og afgifter af varer, der i medfør af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale udføres herfra til midlertidig anvendelse i eller til transitering af en sådan stat.

§ 116. de i denne lov eller i medfør heraf fastsatte regler vedrørende toldkontrol og toldbehandling skal kunne bringes i anvendelse uden for toldområdet i det omfang, det fastsættes ved mellemfolkelig aftale. finansministeren bekendtgør omfanget af sådanne udvidelser.

§ 117. inden for rammerne af denne lovs bestemmelser kan finansministeren indgå overenskomster med fremmede stater om samarbejde til bekæmpelse af smugleri og træffe nødvendige foranstaltninger til sådanne overenskomsters gennemførelse.

Stk. 2. finansministeren kan bestemme, at toldbevogtningspersonale fra en fremmed stat, med hvilken der træffes aftale om fælles bevogtning til bekæmpelse af ulovlig vareindførsel eller -udførsel, under udøvelsen af sin virksomhed på de i aftalen omfattede dele af dansk toldområde, skal have samme beføjelser og nyde samme retsbeskyttelse, som tilkommer dansk toldbevogtningspersonale.

Stk. 3. i de tilfælde, hvor der i denne lov er fastsat særlige bestemmelser om kontrol og straf m. v. vedrørende højt beskattede varer, fastsætter finansministeren, hvilke varer der skal anses som sådanne.

§ 118. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 119. finansministeren fastsætter toldvæsenets ekspeditionstid og kan fastsætte vederlag for toldforretninger, der foretages uden for ekspeditionstiden. Vederlaget tilfalder toldvæsenets tjenestemænd efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser.

§ 120. Ved afgivelse af begæringer, angivelser, deklARATIONER, erklæringer m. v. skal benyttes blanketter, hvis rubricering og tekniske udformning bestemmes af toldvæsenet. Blanketterne anskaffes af publikum.

§ 121. de af toldvæsenet trufne afgørelser vedrørende varers tarifiering og varers toldværdi kan indbringes for et af finansministeren nedsat nævn.

Stk. 2. nævnet består af en formand, der skal være dommer, et medlem, der repræsenterer finansministeriet, samt to medlemmer, der udpeges efter indstilling henholdsvis af danmarks engros handelskammer og af industrirådet og håndværksrådet i forening.

Stk. 3. nævnet har den endelige administrative afgørelse i de for nævnet indbragte sager.

Stk. 4. Såvel den, der har indbragt en sag for nævnet, som toldvæsenet har adgang til både skriftligt og mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 5. finansministeren fastsætter nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der er truffet af nævnet.

§ 122. folketinget nedsætter et udvalg på 17 medlemmer, valgt efter forholdstal blandt dets medlemmer. Udvalget nedsættes ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg.

kapitel 11.

Bestemmelser om straf m. v.

§ 123. for indsmugling straffes den, der:

1. indfører told- eller afgiftspligtige varer i toldområdet uden at angive dem. for toldvæsenet i overensstemmelse med de i medfør af denne lov fastsatte regler,
2. fjerner varer, der er under toldlukke,
3. bruger eller forbruger uberigtigede varer, jfr. dog §§ 22 og 111,
4. bruger eller forbruger varer, der er fritaget for told og afgifter efter §§ 38 eller 89,
5. sælger eller på anden måde overdrager varer, der er fritaget for told og afgifter efter § 89 i strid med de for told- og afgiftsfriheden fastsatte betingelser, eller
6. tilbagefører fra et befordringsmiddel eller på anden måde tilbageholder varer, der er angivet til udførsel mod godtgørelse af eller fritagelse for told eller afgifter uden at angive dette for toldvæsenet.

Stk. 2. indsmugling eller forsøg herpå straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år eller under skærpende omstændigheder indtil 4 år og medfører pligt til at betale de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb.

Stk. 3. med samme straf som efter stk. 2 straffes den, der sælger eller på anden måde overdrager, samt den, som køber eller på anden måde erhverver eller modtager indsmuglede varer, uagtet han er vidende eller har formodning om eller burde have formodning om, at varerne er indsmuglet. overtrædelsen medfører tillige pligt til at betale de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb.

§ 124. forefindes i befordringsmidler, der er ankommet til toldområdet, told- eller afgiftspligtige varer, som ikke er optaget i laddingsdokumenterne, og som ikke behørigt er angivet for toldvæsenet, anses varerne som forsøgt indsmuglet af disses ejer.

Stk. 2. Træffes et fartøj på under 120 tons netto inden for toldområdet med højt beskattede varer om bord til et told- og afgiftsbeløb af mindst 500 kr., anses forsøg på indsmugling at foreligge, medmindre der skabes overvejende sandsynlighed for, at fartøjet ikke sejler i smuglerøjemed.

§ 125. Anvendelse af dansk fartøj til erhvervsmæssigt smugleri af alkoholholdige varer til de fremmede stater, som har ratificeret den i helsingfors den 19. august 1925 undertegnede konvention om bekæmpelse af smugleri af alkoholholdige varer, medfører straf efter § 123 for så vel ejeren, eventuelt rederen, som for befragteren af fartøjet og dettes fører, for så vidt disse vidste eller burde vide, at fartøjet blev anvendt til smugleri. Som smugleri anses også overlosning af varerne uden for de pågældende staters toldområder under omstændigheder, som gør det overvejende sandsynligt, at varerne agtes indsmuglet til et af disse. fartøjet hæfter for forskyldte bøder.

§ 126. med bøde straffes den, der uden at forholdet er omfattet af § 123 overfor toldvæsenet til brug i toldforhold:

1. foretager en urigtig angivelse,
2. fremlægger urigtige eller mangelfulde erklæringer, dokumenter eller regnskaber, eller
3. i øvrigt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, medmindre handlingen skyldes omstændigheder, som hverken han eller den, der handler på hans vegne, har haft indflydelse på.

Stk. 2. er handlingen foretaget med forset til at undgå betaling af told eller afgift eller opnå uberettiget fritagelse for eller godtgørelse af told eller afgift, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 1 år, under skærpende omstændigheder indtil 2 år.

§ 127. På samme måde som anført i § 126 straffes den, der:

1. til støtte for et krav om, at varer, der udføres fra toldområdet, skal anses som berettiget til opnåelse af toldmæssige fordele (områdetoldbehandling) i fremmede stater, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, udsteder eller foranlediger udstedt et i en væsentlig henseende urigtigt dokument, eller
2. afgiver urigtige oplysninger eller beviser til opnåelse af toldvæsenets eller autoriserede organisationers bistand i forbindelse med udstedelse af de i § 115 nævnte dokumenter.

Stk. 2. med hensyn til forældelse af strafansvar for overtrædelse af stk. 1 og 2, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgift til et andet land, eller som er egnet til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb, finder borgerlig straffelovs § 93, stk. 2, 2. punktum, tilsvarende anvendelse.

§ 128. med bode, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uden at forholdet er omfattet af § 123:

1. bryder eller fjerner et af toldvæsenet anbragt toldlukke eller gør det uvirksomt eller fjerner et af toldvæsenet anbragt identitetsmærke,
2. bryder eller fjerner et efter toldvæsenets bestemmelse af andre end toldvæsenet anbragt lukke eller gør det uvirksomt, eller.
3. undlader at opfylde en pligt til at frembyde varer, der er under toldlukke, for toldvæsenet.

§ 129. med bode straffes den, der:

1. undlader at give oplysninger, som toldvæsenet kan afkræve ham efter § 11, stk. 2, § 80, stk. 4, og § 115, stk. 3,

2. undlader at efterkomme et i medfør af § 70, § 79, stk. 2, eller § 80, stk. 4, 7, 8 eller 9, meddelt påbud eller
3. overtræder eller forsøger at overtræde § 79, stk. 3, § 80, stk. 2, 3, 5, 6 og 9, § 82, stk. 2-5 og 7, § 85, stk. 2 og 5, § 87, stk. 1 og 2, og § 91.

Stk. 2. 1 forskrifter, der gives i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelser af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. er en af de i §§ 126-128 og denne paragrafs stk. 1 nævnte overtrædelser begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af de i medfør af loven fastsatte forskrifter.

Stk. 4. Ved overtrædelse af de provianteringsbestemmelser, der fastsættes i medfør af § 81, for personer, der deltager i fiskeri i flensborg inderfjord, kan bøden ikke fastsættes til mindre end 100 kr.

§ 130. Sager angående overtrædelse af denne lov eller af de i medfør af loven givne forskrifter afgøres af toldvæsenet, medmindre det skønner, at frihedsstraf er forskyldt, eller i øvrigt måtte ønske sagen afgjort ved domstolene. Toldvæsenets afgørelse kan af den, hvem afgørelsen angår, inden for en frist af 14 dage efter, at den er meddelt, begæres indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Sagens indbringelse for retten foranlediges af toldvæsenet.

Stk. 2. når sager angående straf efter §§ 126—129 indbringes for domstolene, behandles de som politisager. de i kapitlerne 68, 69, 71 og 72 i lov om rettens pleje nævnte retsmidler kan anvendes i disse sager.

Stk. 5. Personer, der er forhyret med skibe i udenrigs fart, samt personer, der ikke er bosiddende her i landet, kan ikke ved at begære sagen indbragt for domstolene befri sig for forpligtelse til at efterkomme toldvæsenets afgørelse, indtil rettens afgørelse måtte foreligge.

Stk. 4. indgåede bødebeløb kan i samme omfang som hidtil anvendes til udbetaling af dusorer for særlig indsats ved opklaring af sager angående overtrædelse af toldlovgiv-

ningen, men dog således, at det hertil anvendte beløb ikke må overstige en fjerdedel af det indkomne.

§ 131. 1 tilfælde, hvor der ved overtrædelse af denne lov eller de i medfør af loven fastsatte bestemmelser er gjort brug af en af toldvæsenet meddelt bevilling eller tilladelse, kan bevillingen eller tilladelsen indtrækkes.

§ 132. Varer, der forefindes under indsmugling eller forsøg herpå eller i forbindelse med undersøgelse efter § 82, stk. 6, tages i bevaring af toldvæsenet eller af politiet på toldvæsenets vegne. i øvrigt kan indsmuglede varer eller andre varer, med hensyn til hvilke told eller afgift er unddraget eller søgt unddraget det offentlige, tages i bevaring eller beslaglægges af de nævnte myndigheder under iagttagelse af de i §§ 745 og 746 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres.

Stk. 2. når skyldige told-, afgifts- og bødeløb og sagsomkostninger er betalt, udleveres varer, der er taget i bevaring eller beslaglagt, under iagttagelse af de gældende almindelige indforselsforskrifter til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt, eller til anden, der godtgør at være berettiget til varerne. er varerne ikke afhentet inden 2 måneder efter udløbet af den måned, i hvilken sagen er endeligt afgjort, bortsælges de så vidt muligt af toldvæsenet ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først det offentlige omkostninger ved opbevaring og salg og derefter skyldige told-, afgifts- og bødeløb og sagsomkostninger. et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt han melder sig inden forløbet af 3 år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte varer.

Stk. 3. Toldvæsenet kan efter ansøgning forlænge den i stk. 2, 2. pkt., nævnte frist dog højst til 1 år.

Stk. 4. med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekra og sagsomkostninger finder stk. 2 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i borgerlig straffelovs

§ 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.

§ 133. Befordringsmidler, der har været anvendt ved indsmugling eller forsøg på indsmugling af særlig højt beskattede varer eller til befordring af sådanne indsmuglede varer i toldområdet, kan tilbageholdes af toldvæsenet eller af politiet på toldvæsenets vegne, indtil de told-, afgifts- og bødeløb og sagsomkostninger, der er forskyldt af ejeren eller af forer, mandskab eller andre i tjeneste på befordringsmidlet, er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i befordringsmidlet.

Stk. 2. med hensyn til de nævnte myndigheders iværksættelse af tilbageholdelsen finder de i §§ 745 og 746 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan kun ske, såfremt det er påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var den, der havde rådighed over befordringsmidlet under dettes benyttelse ved indsmugling m. v. uberettiget i besiddelse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

kapitel 12.

ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 134. loven træder i kraft den 1. april 1971 og kommer til anvendelse også for alle varer, der ved dens ikrafttræden er indført, men ikke fortoldede.

Stk. 2. Varemodtagere, der efter § 91 er registreringspligtige, skal anmelde sig til registrering senest den 31. januar 1971.

Stk. 3. Toldlov nr. 1 af 28. januar 1959 og lov nr. 201 af 31. maj 1968 om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure ophæves.

§ 135. finansministeren bemyndiges til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelsen af denne lov, herunder til at fastsætte de nærmere regler vedrørende toldbehandlingen af varer, der ved lovens ikrafttræden henligger på transitoplag, kreditoplag, fri-lagre og ompakningslagre.

kapitel iV.

Bemærkninger til lovudkastet.

A. Almindelige bemærkninger.

hovedtrækkene i den gældende toldbehandlingsprocedure er, at transportmidler og varer, der ankommer her til landet, straks kommer under toldkontrol, og at indførte varer, for hvilke tolden og eventuelle afgifter ikke betales straks ved indførselen, oplægges på toldvæsenets pakhuse eller pladser (statens transitoplag eller frilagre) eller på tilsvarende private oplag under toldkontrol. de indførte varer bliver ikke stillet til indførerens fri disposition, før tolden af varerne er betalt eller er debiteret indførerens ved varernes tilskrivning til et kreditoplag, og afgifterne er betalt eller debiteret indførerens ved varernes tilskrivning til et kreditlager eller ved afgivelse af tilførselsanmeldelse. - det karakteristiske ved den eksisterende toldbehandling er den nære fysiske forbindelse mellem toldvæsenet på den ene side og indpasserende transportmidler og varer på den anden.

de senere års overvejelser om en modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder har allerede ført **til**, at en ny fortoldningsprocedure (tarifiering, værdiansættelse m. v.) er taget i anvendelse. det skete først i københavn og Padborg. denne procedure hviler på en udvidet deklarationspligt for varemodtagerne, således at behovet for vareundersøgelser formindskes meget væsentligt. de dokumenter, der er nødvendige for gennemførelsen af fortoldningen, indsendes til toldvæsenet, hvorefter toldbehandlingsarbejdet foregår kontinuerligt under anvendelse af moderne kontorteknik og uden publikums nærværelse. Senest 24 timer efter, at toldvæsenet har modtaget fortoldningsbegæringen, får varemodtageren meddelelse om, at god-

set kan frigøres - naturligvis forudsat, at fortoldningsbegæringen og de ledsagende dokumenter er i orden. den fysiske forbindelse mellem toldvæsenet og vareindførselen er blevet slækket.

først efter at have fået etableret tilstrækkeligt store toldkammerenheder, har det været muligt at gennemføre denne kontinuerlige og maskinelt prægede arbejdsgang i hele landet. 78 toldkamre i provinsen er blevet erstattet af 26, og ca. 100 tjenestesteder i københavn af 11 toldkamre. denne koncentration af toldvæsenets virksomhed blev i øvrigt nødvendiggjort af merværdiafgiftens indførelse og var en medvirkende årsag til, at man kunne undgå den forøgelse af toldvæsenets personale, som ellers ville have været påkrævet. en fuldstændig nedlæggelse af de 52 provinstoldkamre, der ikke skal være distriktstoldkamre, kan dog først finde sted samtidig med indførelsen af nye toldbehandlingsregler også på andre områder end fortoldningen, således at man kan undgå, at toldvæsenets betjening af publikum i de byer, hvor toldkamret nedlægges, bliver ringere end i de byer, hvor der fortsat vil være placeret et toldkammer.

de i lovudkastet indeholdte toldbehandlingsregler bygger på følgende hovedprincipper:

1. Statens transitoplag (toldpakhuse m. v.) og tilsvarende private oplag foreslås afskaffet til fordel for et godsregistreringssystem, der indebærer, at toldvæsenet ikke længere skal tage indførte uberigtigede varer i sin besiddelse, men at varerne efter registrering hos toldvæsenet kan udleveres **til** opbevaring hos varemodtagerne eller på steder anvist af varemodtagerne. Altså en radi-

kal videreførelse af tanken om at overskære toldvæsenets fysiske forbindelse med varerne-

2. Godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen foreslås adskilt for de 2 mill. fortoldninger, der dækker den årlige import her til landet, hvilket indebærer, at varemottagerens ret til frit at disponere over varerne ikke længere er betinget af, at tolden og afgifterne er betalt.

3. der foreslås indført en almindelig kreditordning for så vidt angår tolden og de forbrugsafgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførselen, og som et led i disse planer foreslås kreditoplagssystemet afskaffet.

de regler, der særlig vedrører toldbehandlingen, er koncentreret i lovforslagets kapitel 8. i bemærkningerne til kapitel 8 er der givet en nærmere redegørelse for indholdet af de foreslåede toldbehandlingsregler og for konsekvenserne af at opgive statens transitoplag og tilsvarende private oplag samt for konsekvenserne, herunder de økonomiske konsekvenser, af forslaget om at indføre en kreditordning for tolden og de afgifter, der skal erlægges i forbindelse med indførselen.

lovudkastets toldbehandlingsregler muliggør etablering af en toldbehandlingsprocedure, der må karakteriseres som mere avanceret end de procedurer, der anvendes i de andre nordiske lande og i fællesmarkedets medlemslande. imidlertid er der i de nordiske lande en klar tendens bort fra at lade toldvæsenet udføre pakhusopgaver over til at lade varemottagerne tage deres varer direkte hjem på eget lager, ligesom man af kontrolmæssige og regnskabsmæssige grunde søger fortoldningerne - d. v. s. angivelsen og eventuelt besigtigelse af godset - gennemført så hurtigt som muligt efter indførselen, medens der med hensyn til betalingen af told og afgifter indrømmes en kredittid af varierende længde. en nærmere redegørelse for toldbehandlingsreglerne i de andre nordiske lande er givet i bilag 5 b.

en tilsvarende, men svagere tendens gør sig gældende i fællesmarkedets medlemslandes toldbehandlingsregler og de af fællesmarkedskommissionen meddelte forordninger og direktiver vedrørende toldbehandlingen. der henvises til den i bilag 5 a indeholdte redegørelse for fællesmarkedets toldforvaltningsregler.

efter forslag fra toldkommissionen har man fra den 1. december 1968 foretaget forsøg med nye toldbehandlingsregler på loland-falster (rødbyhavn og nykøbing falster tolddistrikter). forsøget er foretaget med henblik på at indsamle erfaringer netop vedrørende de tre ovenfor nævnte centrale reformtanker. det legale grundlag for forsøgsordningen er lov nr. 201 af 31. maj 1968 om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure og den i medfør af loven udstedte bekendtgørelse nr. 381 af 22. november 1968 om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure. loven, bemærkningerne til loven og bekendtgørelsen er indeholdt i bilag 4 a-c. om forløbet af forsøget foreligger særdeles positive udtalelser fra et bredt udsnit af de berørte erhvervsvirksomheder og fra toldvæsenet. der henvises til bilag 4 d og 4 e.

Udover forslag til regler, der vil muliggøre en modernisering og effektivisering af toldbehandlingen, indeholder lovudkastet en række forslag til ændring af de gældende toldforvaltningsregler, idet man har foretaget en almindelig teknisk revision af hele toldloven. der er således foreslået en række ændringer til bestemmelserne om toldværdi og toldvægt samt toldfrihed og toldgodtgørelse. der henvises til bemærkningerne til lovudkastets kapitel 4-7.

Toldindtægterne er i dag uden større fiskal betydning. Statens samlede indtægter på finansloven for finansåret 1970-71 er anslået til ca. 31 milliarder kroner, og heraf udgør toldafgifterne kun 600 millioner kroner. imidlertid er også toldafgifternes beskyttelsesmæssige betydning vigende. EFTA-af vikl ingen har medført toldfrihed for langt den overvejende del af vareimporten fra andre efTA-lande. denne import havde i året 1968 en værdi af 9,7 milliarder kroner eller mere end en tredjedel af danmarks samlede vareindførsel på 24,2 milliarder kroner. endvidere er der under Kennedy-runden aftalt toldaftrapning, som, når den pr. 1. januar 1972 er afsluttet, vil medføre en nedgang i toldindtægterne på ca. 100 millioner kroner beregnet på grundlag af importværdien i 1965. det falder således i tråd med toldindtægternes vigende fiskale og beskyttelsesmæssige betydning at foretage en liberalisering af toldlovens mange og ofte ret strenge toldbehandlingsregler.

i bemærkningerne til kapitel 8 er der

givet en nærmere redegørelse for de økonomiske konsekvenser af indførelsen pr. 1. april 1971 af en kreditordning for tolden med en afregningsperiode på 3 måneder og en indbetalingsfrist på 1 måned 20 dage og en kreditordning for de afgifter (herunder »importmomsen«), som erlægges i forbindelse med indførselen, med en afregningsperiode på 1 måned og en indbetalingsfrist på 1 måned. det fremgår af redegørelsen, at gennemførelsen af kreditordningerne vil medføre et provenutab for statskassen i finansåret 1971—72 på ca. 120 millioner kroner, og at kreditordningerne ikke vil få provenumæssige konsekvenser i de følgende finansår.

Ved gennemførelsen af toldbehandlingsreformen vil det blive muligt at overføre et personale på ca. 300 personer fra toldopgaver til forbrugsafgiftskontrollen, hvilket er nødvendigt for at kunne gennemføre den forudsatte kontrol med merværdiafgiften.

det skønnes, at lovudkastets gennemførelse vil medføre engangsudgifter for administrationen af en størrelsesorden på omkring 9 millioner kroner, hvoraf ca. 4,5 millioner kroner vedrører anskaffelsen af beregningsautomater og kodemateriel til toldvæsenet samt til planlægning og programmering af edB-behandling af toldkreditordningen og udenrigshandelsstatistikken. de årlige driftsudgifter i toldvæsenet skønnes at ville blive forøget med omkring 7 millioner kroner, hvoraf 2,6 millioner kroner vedrører edB-kørsel i datacentralen. de samlede merudgifter skønnes at ville andrage ca. 8,5 millioner kroner i finansåret 1970-71, ca. 8 millioner kroner i finansåret 1971-72 og ca. 7 millioner kroner årligt i de følgende finansår.

Som følge af nedlæggelsen af statens transitoplæg (toldpakhusene m.v.) skønnes toldvæsenets driftsindtægter at blive reduceret med ca. 3 millioner kroner pr. år, idet det herved er forudsat, at en del af toldvæsenets pakhuse udlejes.

B. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 5, stk. 1 og 3, idet det dog nu også

fastslås, at luftrummet over de danske land-områder og territoriale vande er en del af toldområdet-

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 1, stk. 1-4 og 6.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 2, stk. 1, idet den dog er ændret således, at beslutninger om administrativt at foretage toldindrømmelser træffes af finansministeren med tilslutning af folketingets toldudvalg i stedet for ved kongelig anordning. Bestemmelsen, der ikke hidtil har været anvendt, tager sigte på den eventuelitet, at danmark internationalt har forpligtet sig til fra et bestemt tidspunkt at iværksætte en toldindrømmelse, som lovgivningsmagten ikke kan nå at gennemføre ved den fornødne lovgivning. Af praktiske grunde er det foreslået at forlænge gyldighedstiden for en sådan beslutning fra 3 til 9 måneder.

Til §§ 5-12.

Bestemmelserne, der indeholder reglerne om antidumping- og udligningstold svarer til reglerne i den gældende toldlovs § 3. Antidumpingreglerne er bundet af artikel 6 i gATT-overenskomsten og den i tilslutning hertil udarbejdede antidumpingkode. de danske antidumpingregler er godkendt af gATT.

Til §§ 13 og 14.

Bestemmelserne, der indeholder reglerne om kamptold, svarer til reglerne i den gældende toldlovs § 2, stk. 2-4, dog er proceduren for pålæggelse af kamptolden blevet moderniseret og gjort ensartet i de to situationer, som bestemmelserne omfatter. Proceduren bliver herefter, at finansministeren med tilslutning af folketingets toldudvalg for en periode af højst 9 måneder kan pålægge tolden. denne procedure svarer til proceduren i § 4. Kamp toldreglerne har hidtil ikke været bragt i anvendelse.

Til §§ 15-18.

Bestemmelserne træder i stedet for bestemmelser i den gældende toldlovs §§ 136-138. Bestemmelserne indeholder den teoretiske værdidefinition, således som den er udformet i Annex i til den af danmark til-

trådte den 15. december 1950 i Bruxelles oprettede konvention om ansættelse af varers toldværdi, samt visse af de i konventionens Annex ii indeholdte forklarende noter til Værdidefinitionen og - i § 18, stk. 2 - hovedindholdet af den af Danmark ligeledes tiltrådte rekommandation om anvendelse af Artikel iii i Værdidefinitionen og note 2 til Artikel III.

Bestemmelserne er i øvrigt ajourført i overensstemmelse med den af Toldsamarbejdsrådet i Bruxelles i 1968 vedtagne rekommandation om ændringer af konventionen om ansættelse af varers toldværdi.

Bruxelles-Værdidefinitionen består af 3 Artikler. ifølge Artikel i skal toldberegningens værdien være normalprisen, der defineres som den pris, som varer på fortoldningstidspunktet vil indbringe ved omsætning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige. normalprisen skal bestemmes under forudsætning af, at varen leveres ufortoldet på indførselsstedet. Artikel ii bestemmer nærmere, hvad der skal forstås ved omsætning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige, og Artikel iii fastslår, at normalprisen skal omfatte værdien af retten til at udnytte patenter m. v. i forbindelse med varen.

rekommandationen om ændringer i værdidefinitionen og de forklarende noter her til indeholder ikke materielle ændringer i definitionen eller noterne, men er et resultat af en af Toldsamarbejdsrådet foretagen gennemgang af værdidefinitionen og noterne for at udrydde fortolkningstvivel med hensyn til visse udtryk i konventionen og for at bringe konventionens engelske og franske tekst i bedre overensstemmelse med hinanden. heller ikke den nu foreslåede ændrede formulering af toldlovens regler om toldværdi indebærer ændringer i den her i landet hidtil fulgte praksis.

Til § 19.

Bestemmelsen indeholder de nødvendige bemyndigelser, for at de praktiske regler, der anvendes ved bestemmelse af normalprisen, kan fastsættes administrativt. Sådanne regler har hidtil delvis været optaget i toldloven (§§ 139-143) delvis hvilet på praksis. i henhold til § 19 vil der navnlig blive tale om at fastsætte regler om, at toldværdien for

varer, der er erhvervet ved køb, fastsættes på grundlag af den aftalte pris samt om, i hvilket omfang den aftalte pris skal justeres for afvigelser fra normalprisen (f. eks. hvis leverandør og varemottager ikke er uafhængige handelspartnere, eller den aftalte pris omfatter omkostninger, som ikke kan medregnes i normalprisen). §§ 62-68 i det i kapitel V indeholdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling indeholder de regler, som efter kommissionens opfattelse bør fastsættes med hjemmel i § 19.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til reglerne i toldlovens §§ 145-148.

Til kapitel 5.

Toldfrihed og toldnedsættelse.

den gældende toldlovs toldfriheds- og toldnedsættelsesbestemmelser findes — bortset fra de i tariffen indeholdte bestemmelser af den omhandlede art - i toldlovens kapitel 12.

den gældende toldlovs kapitel 12 indeholder et stort antal meget forskellige toldlempelsesbestemmelser, der bærer præg af skiftende tiders behov og ønsker. kapitel 5 er udarbejdet på grundlag af den gældende toldlovgivning. det af en arbejdsgruppe under den nordiske embedsmandskomites told- og handelspolitiske udvalg udarbejdede forslag til fællesnordiske toldlempelsesregler (jfr. bilag 5 c) samt en gennemgang af den foreliggende praksis, og fremtræder som en modernisering af de gældende bestemmelser, men indeholder dog også enkelte nye toldfrihedsbestemmelser.

i forhold til den gældende lovgivning kan det generelt siges, at kapitlet indeholder en vis moderat liberalisering af toldlempelsesreglerne. dels er der i enkelte bestemmelser foreslået en mindre udvidelse af toldfrihedsområdet, dels er det foreslået, at man i visse situationer indrømmer toldfrihed, hvor der hidtil kun har kunnet indrømmes *midlertidig* toldfrihed, og endelig foreslås det, at der i videre omfang end hidtil åbnes mulighed for at indrømme midlertidig toldfrihed uden sikkerhedsstillelse for told.

en række afgiftslove, f. eks. loven om afgift af spiritus og merværdiafgiftsloven, henviser for så vidt angår afgiftsfritagelse for

indførte varer til nærmere angivne bestemmelser i toldloven. kapitel 5 er udformet således, at der er mulighed for at bibeholde den overensstemmelse mellem toldfriheden og afgiftsfriheden på visse områder, som man hidtil har haft, og at der endvidere er mulighed for gennem eventuelle ændringer i afgiftslovgivningen at gå videre med harmoniseringen af told- og afgiftsfrihedsbestemmelserne. dette kan tænkes at ske på områder, hvor der ikke er så afgørende forskelle i toldlovgivningens og forbrugsafgiftslovgivningens målsætning, at det rationaliseringshensyn, som harmoniseringen forfølger, må vige for forskelle i lovgivningernes målsætning.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 2. den foreslåede formulering i stk. 1-3 tilsigter ikke realitetsændringer i de gældende regler om toldfrihed for rejseudstyr og rejseproviant m. v., men kun at give den klareste mulige legale baggrund for bekendtgørelsen om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m. v. der er navnlig lagt vægt på, at finansministeren skal kunne begrænse eller udvide området for toldfriheden og differentiere betingelserne herfor på en sådan måde, at man til stadighed kan tilgodese på den ene side hensynet til det internationale rejsesamkvem og på den anden side hensynet til statskassens og erhvervslivets interesser.

Stk. 4 er ny. der gives herved finansministeren en bemyndigelse til at slutte internationale overenskomster om f. eks. ensartede rejsegodsregler for borgerne i de kontraherende stater. Sådanne ensartede regler findes allerede i de nordiske lande, men de hviler ikke på internationale overenskomster.

Til § 22.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 23-26. den ændrede formulering tilsigter en tydeliggørelse af bestemmelserne under hensyn til den praksis, der har udviklet sig på området.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 13 og 14.

Til § 24.

Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 svarer til

den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 4.

Stk. 3, der er ny, foreslås indført af bevis-tekniske grunde. man har i øvrigt i praksis fortolket reglen om flyttegods således, at toldfriheden forudsætter en vis tidsmæssig forbindelse mellem bosætningen og indførelsen.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 5.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 6, 7 og 8. i nr. 4 er uformuenhedskriteriet erstattet af en regel om, at den brugte genstand skal være af mindre værdi.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 18 og 19. de foreslåede ændringer bringer teksten bedre i overensstemmelse med forslaget til fællesnordiske toldlempelsesregler. der tilsigtes ikke realitetsændring. i stk. 1, nr. 2, er ordene »frilagre eller transitoplag« dog udgået, idet sådanne lagre ikke påregnes oprettet efter de foreslåede toldbehandlingsregler, jfr. bemærkningerne til kapitel 8.

Til § 28.

Bestemmelserne i nr. 1, 2 og 4 svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 20 og 22.

Bestemmelsen i nr. 3 svarer for så vidt angår toldfriheden for lastpaller til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 21, men bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte containere, for hvilke det hidtil kun har været muligt at opnå *midlertidig* toldfrihed i henhold til § 130, stk. i, pkt. 6. denne liberalisering er i overensstemmelse med forslaget til fællesnordiske toldlempelsesregler. de foreslåede 1-års-frister er ligeledes i overensstemmelse med forslaget til fællesnordiske toldlempelsesregler.

Til § 29.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 15 a. ændringen tilsigter en tydeliggørelse af lovteksten, således at denne sprogligt er i bedre overensstemmelse med teksten til den af danmark tiltrådte konvention om udstillinger m. v.

Til § 30.

nr. 1 svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 15. Bestemmelsen er omformuleret i overensstemmelse med det nordiske forslag. Tilføjelsen om snitmønstre fremgår ikke klart af den nordiske tekst, men er i overensstemmelse med dansk praksis, der bør opretholdes, da snitmønstre må betragtes som en sædvanlig vare.

nr. 2 træder i stedet for den gældende toldlovs § 131, stk. 1, pkt. 5, hvorefter der kun ydes *midlertidig* toldfrihed. reglen er i overensstemmelse med det nordiske forslag, den foreslåede liberalisering af bestemmelsen må anses for ubetænkelig, når henses til arten af de omhandlede film, samt til at disse kun indføres i et enkelt eksemplar.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 28 og 29. man har overvejet at lade bestemmelsen om, hvem der kan indføre, udgå, men da de pågældende varer ikke uden videre karakteriserer sig som kvalificeret til toldfrihed, er man af den opfattelse, at toldfriheden fortsat bør begrænses til en vis nærmere fastsat kreds af indførere, som dog foreslås udvidet til at omfatte handelsvirksomheder.

Til § 32.

Stk. 1, nr. 1, svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 17. den ændrede formulering er en følge af de foreslåede ændringer i toldbehandlingsreglerne, jfr. bemærkningerne til kapitel 8. den hidtil gældende betingelse om at beskadigelsen eller fordærvelsen ikke må kunne tilregnes varemottageren, anses for at være uden praktisk betydning og foreslås ophævet.

Stk. 1, nr. 2, og stk. 2 svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 16. i det nordiske forslag er kravet om udførerens og indførerens identitet samt 10-årsfristen ikke medtaget. det er imidlertid af kontrolmæssige grunde betænkeligt at opgive identitetskravet og tidsfristen, idet man ikke kan pålægge indføreren at bevise, at der ikke er ydet toldgodtgørelse. Tidsfristen er foreslået begrænset til 5 år, hvilket svarer til regnskabslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale. dispensationsadgangen tænkes for så vidt angår tidsfristen anvendt i til-

fælde, hvor der ikke er kontrolmæssige betænkeligheder.

Til § 33.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 31. Toldfrihedens omfang fremgår ikke af den gældende lovtekst, der forudsætter kendskab til den af danmark tiltrådte UneSCo-konvention af 1950 om indførsel af materialer af undervisningsmæssig, videnskabelig og kulturel karakter. den foreslåede tekst dækker de varer i UneSCo-konventionen, som ikke er toldfri i medfør af toldtariffen eller toldfritagelsesbestemmelserne i denne.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 1, 3.9, 10, 11, 12, 30, 32 og 33.

den foreslåede 3-års-frist i nr. 4 er ny; den tilsigter at afskære tvivl om, i hvor lang tid arvede effekter kan betragtes som arvegods.

nr. 5 indeholder også en nydannelse, idet toldfriheden foreslås udvidet til også at omfatte præmier udsat af udlændinge ved internationale konkurrencer m. v. her i landet. det forekommer ikke rimeligt, at danske kan hjemføre præmier fra udlandet, men at f. eks. en vandrepokal, udsat af en udlænding ved en international konkurrence her i landet, skal fortoldest, endog selv om den vindes af en udlænding. Bestemmelsen foreslås på den anden side begrænset til genstande, der bærer præg af at være præmier.

Bestemmelsen i nr. 6, der træder i stedet for pkt. 30 og 32 i den gældende toldlovs § 129, stk. 1, foreslås udformet således, at der ikke ydes toldfrihed for kunstgenstande til anden offentlig brug end offentlige samlinger, f. eks. til udsmykning.

Beløbet i nr. 7 er forhøjet i overensstemmelse med prisudviklingen.

i nr. 8 gøres der ikke, som i den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 1, undtagelser fra toldfriheden for ræve- og bjørneskind og varer deraf, idet disse varer ikke længere er finanstillagte.

i nr. 9, der svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 27, foreslås, at de gældende bestemmelser om toldberigtigelse af materialer eller emballage udgår som overflødige, idet sådanne materialer eller embal-

lage i reglen enten vil være danske eller have efTA-oprindelse.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 135, der er imidlertid senere for så vidt angår toldfrihed for diplomater gennemført en særlig lov om diplomatiske forbindelser, hvorved Wiener-konventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser er transformeret til national dansk ret. en tilsvarende transformationslovgivning vedrorende Wiener-konventionen af 24. april 1963 om konsulære forbindelser kan forventes gennemført i nær fremtid. i konsekvens af denne transformationslovgivning foreslås bestemmelserne om toldfrihed for diplomater m. v. formuleret som en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om told- og afgiftsfriheden i det omfang, det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at opfylde traktatmæssige forpligtelser.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 135 a.

Til § 38.

Bestemmelsen er ny. den tilsigter at indrømme *midlertidig* toldfrihed for egentlige transitvarer, hvorved i denne forbindelse forstås udenlandsk ejede varer, der ikke er bestemt for det danske marked, og som i forbindelse med transporten til bestemmelsesstedet midlertidig opmagasineres her i landet. det kan f. eks. dreje sig om varer, der ankommer med skib hertil fra østen og afventer skibsløjlighed til et andet europæisk land, eller om varer fra andre europæiske lande, der - eventuelt efter sammenpakning med danske varer - afventer lønnende transport til andre kontinenter.

Under den eksisterende toldbehandlingsprocedure henligger sådanne varer på statens transitoplag, frilagre eller private pakhusoplag. disse lagre tænkes imidlertid nedlagt i forbindelse med indførelse af nye toldbehandlingsregler, jfr. bemærkningerne til kapitel 8.

Under den ny toldbehandlingsprocedure vil der ingen problemer være for varer, der genudføres inden 7 dage efter godsregistreringen, jfr. § 49, stk. 1, i det i kapitel V inde-

holdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling.

imidlertid må det forudses, at der i visse tilfælde vil være behov for at opbevare transitvarer mere end 7 dage. men da de pågældende varer ikke kan udføres mod handels-toldgodtgørelse, idet udførselen normalt ikke sker i forbindelse med et salg, og da det i øvrigt ikke ville være rimeligt at kræve sådanne transitvarer fortoldet og genudført mod toldgodtgørelse, idet transportøren derved ville blive pålagt dels et vist administrationsbesvær, dels i visse tilfælde at udlægge tolden for varer, som han ikke ejer, og som ikke er bestemt til det danske marked, foreslås den heromhandlede ordning med midlertidig toldfrihed indført.

Bestemmelsen om, at toldvæsenet kan til-lade varerne fortoldet, tænkes anvendt restriktivt, f. eks. i tilfælde, hvor varerne må realiseres her som følge af den udenlandske varemodtagers konkurs, og der ikke foreligger andre muligheder for at få varerne solgt.

Til § 39.

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne i den gældende toldlovs § 130, stk. i, pkt. 4, 5, 7 og 8, samt § 132.

f stk. 1, nr. 4, foreslås ordet »camping-vogne« indsat for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med gældende praksis.

Til § 40.

Bestemmelsen i nr. 1 er ny. efter den gældende toldlov er der ikke mulighed for at indrømme midlertidig toldfrihed uden sikkerhedsstillelse for lystfartøjer, der indføres til reparation eller midlertidig opbevaring i toldområdet, og værfterne har derfor måttet indbetale tolden for de pågældende fartøjer for senere at genudføre dem mod toldgodtgørelse. Sådanne midlertidig indbetaling af tolden kan imidlertid være en ret stor belastning navnlig for mindre bådebyggerier.

Bestemmelserne i nr. 2-6 svarer til den gældende toldlovs § 130, stk. 1. pkt. 2, 3, 9, loog il-

man har overvejet at udvide toldfriheden i henhold til nr. 2 i overensstemmelse med det nordiske forslag, således at den ville omfatte velfærdsmateriel til *danske* skibe i udenrigs fart. imidlertid foreslås bestemmelsen opretholdt uændret, idet toldkonventionen om velfærdsmateriel for søfarende

bl. a. omfatter radioapparater, båndoptagere, TV-apparater, filmsforevisningsapparater og lysbilledapparater, og det af kontrolmæssige grunde ikke er ønskeligt at give danske søfarende i udenrigs fart mere vidtgående ret til at erhverve uberigtigede varer af bl. a. den nævnte art end den, der følger af provianteringsreglerne, jfr. §§ 87-88, i det i kapitel V indeholdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling.

i nr. 5 er den hidtil gældende betingelse om vederlagsfrit lån i udlandet ikke medtaget, da bestemmelsen sigter på en nødsituation.

Til § 41

Bestemmelserne i nr. 1-4 svarer til den gældende toldlovs § 131, stk. i, pkt. 2 og 3. Bestemmelsen i nr. 5 er ny.

Til § 42.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 130, stk. 1, pkt. 1, og § 131, stk. i, pkt. 1, og er i øvrigt tilpasset det nordiske forslag.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 131, stk. i, pkt. 14 og 15.

Til § 44.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 131, stk. 1, pkt. 4, 6, 8 og 9. nr. i og 2 er uændret. i nr. 3 foreslås genudførselsfristen forlænget fra 14 dage til 4 uger.

Til §§ 45-47.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 131, stk. 1, pkt. 7 og 10-13.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 133. den ændrede formulering er en følge af de foreslåede ændringer i toldbehandlingsreglerne, jfr. bemærkningerne til kapitel 8. den hidtil gældende betingelse om, at beskadigelsen eller fordærvelsen ikke må kunne tilregnes varemodtageren, anses at være uden praktisk betydning, og foreslås ophævet.

Til § 49.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 134, stk. 1. man har overvejet at forenkle reglen i overensstemmelse med det

nordiske forslag således, at der gælder samme sats for alle reparationsarbejder, uanset om de efter tariffen er belagt med værditold, specifiktold eller en kombination heraf, men af toldpolitiske grunde foreslås den gældende ordning opretholdt uændret.

Til § 50.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 134, stk. 2. Teksten er forenklet i overensstemmelse med det nordiske forslag, dette indebærer, at den nedsatte told - også for så vidt angår varer, der er belagt med specifiktold - beregnes som forskellen mellem den tariffmæssige told for varerne og den told, der måtte betales af de udførte varer, hvis de var blevet indført.

Til §§ 51 og 52.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 134, stk. 3-6.

Til § 53.

Bestemmelsen er ny. den tilsigter at fastslå, hvad der formentlig også hidtil har været gældende ret, at toldfriheden bortfalder, dersom betingelserne for toldfriheden ikke længere er til stede. navnlig på rejsegodsområdet har der været behov for en sådan bestemmelse, f. eks. når en rejsende sælger indførte varer, der er angivet som rejseproviant, og toldvæsenet ikke kan bevise, at den rejsende på indførselstidspunktet har haft til hensigt at sælge de indførte varer. Bestemmelsen overflødiggør den særlige bestemmelse om toldfrihedens ophør i den nu gældende toldlovs § 129, stk. 1, pkt. 28.

Til § 54.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 130, stk. 2 og 3, og § 131, stk. 3 og 5.

Til § 55.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 131, stk. 1, 2 og 4. i den gældende toldlov er kravet om sikkerhedsstillelse for de varer, for hvilke der ydes midlertidig toldfrihed i henhold til § 131. ufravigeligt. Bestemmelsen foreslås liberaliseret således, at toldvæsenet kun vil kræve sikkerhedsstillelse, når det under hensyn til varernes mængde, værdi og beskaffenhed skønnes fornødent.

Til § 56.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 131, stk. 6.

Til § 57.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 129, stk. 2, og en række særlige kontrolbemyndigelser i de enkelte toldlempelsesregler. Bestemmelsen tilsigter at bemyndige toldvæsenet til dels ved de enkelte ekspeditioner, dels - f. eks. i tilfælde af lobende import - i form af bevillinger at foreskrive de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Til kapitel 6.

kapitlet træder i stedet for §§ 175-183 og 185 i den gældende toldlov. disse bestemmelser er nærmere kommenteret i bilag 2, kommentarer til den gældende toldlov (kapitel 17).

Til § 58.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 175.

Til § 59.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 176, stk. 1, og § 177. i henhold til den gældende toldlovs § 177 kan bevilling til materialtoldgodtgørelse, hvor produktionen foregår i flere dog højst tre led, meddeles de pågældende virksomheder i forening. denne begrænsning i adgangen til at opnå materialtoldgodtgørelse foreslås ophævet.

Til § 60.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 176, stk. 4.

Til § 61.

Bestemmelsen er ny og tilsigter at forenkle bevillingshaverens arbejde med beregning af toldgodtgørelsesbeløbene.

Til § 62.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 176, stk. 5.

Til § 65.

Bestemmelsen i stk. 1, 2 og 3 svarer til den gældende toldlovs § 178, stk. 1, og stk. 4, 1. punktum, samt stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 4 er ny, men svarer til gældende praksis.

Toldkommissionen har overvejet, hvorvidt man i konsekvens af forslaget om nedlæggelse af statens transitoplag og tilsvarende private lagre til fordel for et godsregistreringssystem og en almindelig kreditordning, jfr. herom nærmere i bemærkningerne til lovudkastets kapitel 8, burde foreslå de materielle betingelser for at opnå handels-toldgodtgørelse ændret således, at varerne ikke genudføres *i forbindelse med et salg*. denne udvidelse af adgangen til at opnå toldgodtgørelse i henhold til § 63 ville overflødig gøre reglerne i §§ 64 og 65. Til støtte for at gennemføre den nævnte udvidede adgang til toldgodtgørelse er det anført, at der ikke er behov for at beskytte dansk produktion imod varer, der ikke afsættes på det danske marked. hertil kommer, at der, såfremt statens transitoplag og de tilsvarende private lagre nedlægges, og alle varer derfor må toldberigtiges i forbindelse med indførselen, vil være et øget behov for at yde toldgodtgørelse i forbindelse med reeksport af visse kategorier af varer, som under den gældende toldbehandlingsordning har været oplagt i uberigtiget stand på de nævnte lagre; det drejer sig f. eks. om egentlige transitvarer samt varer til Grønland, kølehusvarer, varer til proviantering af skibe og fly, konsignationsvarer og reservedele, der midlertidig oplægges her. det kan også anføres, at bibeholdelsen af københavns frihavn som et toldfrit sted sammenholdt med det standpunkt, som kommissionen går ind for, at der ikke bør oprettes andre frihavne her i landet, jfr. bemærkningerne til kapitel 9, taler for at udvide adgangen til toldgodtgørelse i den angivne retning, idet en sådan ordning i nogen grad vil erstatte de toldfri lagres funktioner navnlig i provinsen, og dermed virke i retning af at ligestille den reeksport, der ikke går over frihavnen med den reeksport, der passerer frihavnen.

man kan heroverfor anføre, at selvom de pågældende toldgodtgørelsesvarer vel ikke sælges i konkurrence med danske varer på det danske marked, så repræsenterer selve muligheden for toldrisikofrit at kunne foretage salgsfremstød på det danske marked en forringelse af toldbeskyttelsen, samt at godtgørelsesvarerne ville få en uønsket gunstig stilling i konkurrencen med tilsvarende danske varer på udenlandske markeder. Toldgodtgørelsesvejen synes i øvrigt ikke at være

den rette til løsning af problemerne med de ovenfor nævnte særlige grupper af varer, som af den ene eller anden grund ikke er bestemt til forbliven her i landet, og disse varers særlige problemer under de foreslåede toldbehandlingsregler er derfor søgt løst på anden måde, jfr. bemærkningerne til § 85.

hertil kommer yderligere, at de gældende toldgodtgørelsesbestemmelser - der efter forslaget vil gå stort set uændret over i den ny toldlov - er udarbejdet i samarbejde med toldstyrelserne i Norge og Sverige, og at der derfor er meget stor overensstemmelse mellem de tre landes toldgodtgørelsesbestemmelser. man kan formentlig heller ikke se bort fra, at den nævnte udvidede adgang til toldgodtgørelse ville betyde en fundamental ændring i princippet om, at der bortset fra nogle i toldloven særlig nævnte tilfælde, må betales told af indførte toldpligtige varer, der udbydes til salg på det danske marked, og at en ændring i dette princip eventuelt vil kunne føre til overvejelser om selve toldniveauets højde. endvidere vil en udvidelse til at opnå toldgodtgørelse øge toldvæsenets kontrolarbejde og administration i øvrigt. navnlig ville det være vanskeligt på betryggende måde at føre kontrol med, at varerne ikke har været brugt eller omsat her i landet.

Under hensyn til det anførte går et flertal i kommissionen ind for at fastholde betingelsen om, at varerne, for at der kan opnås toldgodtgørelse, skal være udført i forbindelse med et salg, og man har herved også lagt vægt på, at de gældende begrænsninger i adgangen til at opnå handelstoldgodtgørelse må antages at få større beskyttelsesmæssig betydning under den ny toldbehandlingsprocedure, hvor der ikke som nu, vil være adgang til toldrisikofrit at udbyde varer, der er oplagt på statens transitoplag og lignende toldfri lagre, til salg.

Til §§ 64 og 65.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs §§ 180 og 181 samt § 185, stk. 1, pkt. 5 b. dog foreslås det i § 64, stk. 2, at toldgodtgørelsesbeløbet ikke reduceres således, som det er tilfældet efter den gældende lov. desuden foreslås § 65, nr. 1, udvidet således, at transportforetagender og speditører kan få toldgodtgørelse ved genudførsel af varer, der uafbrudt har befundet sig i de pågældende virksomheders væрге.

med den foreslåede ordning sikrer man, at transportforetagender og speditører vil kunne få toldgodtgørelse ved genudførsel af varer, som er uanbringelige.

Til § 66.

Bestemmelsen er ny. den må ses i sammenhæng med toldfrihedsreglen i § 24 og træder i stedet for den gældende ordning, hvorefter visse møbelopbevaringsfirmaer har bevilling til på privat pakhusoplag at opbevare flyttegods for personer, der endnu ikke har bosat sig i toldområdet. denne ordning kan ikke opretholdes, når oplagsvæsenet i øvrigt ophører, jfr. bemærkningerne til lovudkastets kapitel 8.

Til § 67.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 185, stk. i, pkt. 3.

Til § 68.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 185, stk. 1, pkt. 4, 5 a og 6.

Bestemmelserne i den gældende toldlovs § 185, stk. 1, pkt. 1 og 2, er ikke medtaget i lovudkastet, idet bestemmelsen i pkt. 1 om toldgodtgørelse for vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn, der anvendes til fremstilling af sække, poser og wrappers foreslås konverteret til en toldfrihedsbestemmelse i toldtariffen, og bestemmelsen i pkt. 2 om toldgodtgørelse ved genudførsel af visse kreditoplagsvarer bortfalder som følge af forslaget om kreditoplagenes afskaffelse, jfr. bemærkningerne til lovudkastets kapitel 8.

i stk. 1, nr. 3, foreslås reglen om reduceret toldgodtgørelse lempet således, at godtgørelsesbeløbet for maskiner og apparater m. v., der indføres til midlertidig erstatning for tilsvarende maskiner eller apparater, der er til reparation i udlandet, foreslås reduceret med 5 pct. pr. måned mod 10 pct. pr. måned efter den gældende toldlov.

Til § 69.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende toldlovs § 179, stk. 2, 1. punktum.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny, men svarer til gældende praksis.

Til §§ 70-76.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 176, stk. 2 og 3, § 178, stk. 2 og 3, § 179, stk. 1, § 182, § 183 og § 185, stk. 2

og 3, idet dog bestemmelsen i § 75, stk. 2, er ny. der henvises for så vidt sidstnævnte bestemmelse til bemærkningerne til § 66.

Til kapitel 7.

kapitlet svarer til § 184 i den gældende toldlov. disse bestemmelser er nærmere kommenteret i bilag 2, kommentarer til den gældende toldlov (kapitel 17).

Til kapitel 8.

dette kapitel indeholder dels regler vedrørende toldvæsenets kontrol med personer og befordringsmidlers ind- og udpassage af toldområdet og vareførselen til og fra toldområdet, dels regler vedrørende toldbehandlingen af varer, befordringsmidler og personer.

Begrebene toldkontrol og toldbehandling anvendes i en ret vid betydning, idet der ikke blot sigtes til sådan kontrol, som foretages og sådanne funktioner, som udøves med henblik på at sikre toldens rette erlæggelse, men tillige til alle andre kontrolopgaver og funktioner, som er pålagt toldvæsenet i forbindelse med personers, befordringsmidlers og varers indpassage i og udpassage fra toldområdet, f. eks. opkrævning af merværdiafgift og punktafgifter (jfr. § 78), kontrol med ind- og udførselsrestriktioner og indsamling af og kontrol med handelsstatistiske oplysninger. endvidere anvendes begrebet toldbehandling ikke blot om sådanne ekspeditioner, der slutter med varernes fortoldning, men tillige om f. eks. udførsels-, transit- og provianteringssekspeditioner.

i dette kapitel har man i øvrigt søgt at samle hovedparten af de regler og bemyndigelser, der er nødvendige for, at der administrativt kan fastsættes mere detaljerede kontrol- og procedureforskrifter vedrørende toldkontrollen med og toldbehandlingen af personer, befordringsmidler og varer, der indpasseres i eller udpasseres fra toldområdet. da forskrifter af den nævnte art hidtil har været fastsat i toldloven, dækker reglerne en ret betydelig del af regelstoffet i den gældende toldlov, jfr. nedenfor under bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Til §§ 78 og 79.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 6, § 11, stk. 1, og § 52.

Til § 80.

Bestemmelsen træder i stedet for følgende bestemmelser i toldloven:

kapitel 2, Skibsfart,
kapitel 3, luftfart,
kapitel 4, Trafik over landgrænsen,
kapitel 5, jernbanetrafik og
kapitel 6, Posttrafik.

Bestemmelsen fastslår pligten for førere af befordringsmidler til at standse op for toldkontrol samt førerens oplysnings- og anmeldelsespligt, og indeholder dernæst en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om kontrol med og toldbehandling af befordringsmidler.

Af §§ 2-30 i det i kapitel V indeholdte udkast til bekendtgørelse om toldbehandling fremgår det, hvorledes kommissionen kunne tænke sig, at finansministeren ville udnytte den omhandlede bemyndigelse.

Til §81.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 173. Bestemmelsen foreslås udvidet til foruden proviant at omfatte også andre fornødenheder til brug om bord eller til salg til passagerer. der tilsigtes ikke hermed en liberalisering af bestemmelsen, men blot at bringe dens ordlyd bedre i overensstemmelse med praksis, idet man hidtil har tilladt og formentlig fortsat vil tillade, at skibe og fly i et vist begrænset omfang medfører andre uberigtigede varer til de angivne formål end proviant i snæver forstand.

Til §§ 82-84.

Bestemmelserne træder i stedet for den gældende toldlovs kapitel 7, kontrol med rejsende m. v., samt visse andre bestemmelser i den gældende toldlovs trafik kapitler.

Bestemmelsen i § 82, stk. 5, er ny.

Til § 85.

Bestemmelsen fastslår den principielle angivelsespligt ved varers indførsel og udførsel og bemyndiger desuden finansministeren til at fastsætte regler for toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der indføres i eller udføres fra toldområdet. Bestemmelsen tænkes anvendt til administrativt at fastsætte detaljerede regler for registrering, fortoldning og udførsel af varer (herunder for registreringsangivelsens, toldangivelsens og

udførelsesangivelsens indhold m. v. samt regler vedrørende bekræftelse af angivelserne og den toldmæssige undersøgelse).

På baggrund af de principielle synspunkter vedrørende toldbehandlingen, som der er redegjort for i kapitel ii, har man som eksempel på, hvorledes kommissionen kunne tænke sig bemyndigelserne i § 85 udnyttet, udarbejdet de forslag til toldbehandlingsprocedurer, der er indeholdt i §§ 35-61 og §§ 80-86, i det i kapitel V indeholdte udkast til en bekendtgørelse om toldbehandling.

de foreslåede toldbehandlingsregler vil erstatte reglerne i den gældende toldlovs kapitel 14, klarering af varer, kapitel 15, forsendelse af varer mellem indenlandske steder, og kapitel 16, Udførsel af varer. reglerne bygger som nævnt i kapitel ii, på godsregistreringsprincippet, adskillelse af godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen og indførelse af en almindelig toldkreditordning og indebærer bl. a., at det eksisterende oplagsvæsen opgives.

1 den gældende toldlov kendes følgende former for toldoplag, som alle foreslås nedlagt:

statens transitoplag (toldlovens kapitel 8A), private transitoplag (toldlovens kapitel 8B), private pakhusoplag (toldlovens kapitel 8C), kreditoplag (toldlovens kapitel 9), frilagre og ompakningslagre (toldlovens kapitel 10).

En række oplysninger vedrørende lagrenes funktion m. v. er meddelt i bilag 2, kommentarer til den gældende toldlov.

for så vidt angår kreditoplagene henvises endvidere til bemærkningerne til § 92.

Toldkommissionen har overvejet, hvorvidt man i konsekvens af de foreslåede ændrede toldbehandlingsregler burde foreslå, at københavns frihavns status som toldfrit sted ophæves. en redegørelse for disse overvejelser er medtaget i bemærkningerne til lovudkastets kapitel 9.

det er kommissionens opfattelse, at det foreslåede toldbehandlingssystem vil vise sig betydelig mere hensigtsmæssigt end de arbejdsmetoder og arbejdsprocedurer, som hidtil er blevet anvendt. for at opnå den størst mulige forenkling i arbejdsgangen og herunder drage nytte af moderne kontorteknik har man foreslået et meget enkelt toldbe-

handlingssystem, som må antages at ville fungere fuldt ud tilfredsstillende ved den alt overvejende del af vareindførselen og vareudførselen.

for visse varegrupper, der under den gældende toldlovgivning henligger på toldfri lagre (Statens transitoplag, private pakhusoplag og frilagre m. fl.), gør der sig imidlertid særlige problemer gældende under den ny toldbehandlingsprocedure. det drejer sig navnlig om følgende varegrupper:

1. de såkaldte »egentlige transitvarer«. herved forstås i denne forbindelse udenlandsk ejede varer, der ikke er bestemt for det danske marked, og som i forbindelse med transporten til bestemmelsesstedet midlertidigt opbevares her i landet. for sådanne varer foreslås der åbnet adgang til midlertidig toldfrihed, jfr. bemærkningerne til § 38.

2. kølehusvarer. der er efter den gældende toldlov meddelt et mindre antal bevilinger til pakhusoplag til virksomheder, der oplægger frosne og kølede levnedsmidler i kølehus. Varerne er bestemt dels til det danske marked, dels til udenlandske markeder.

for så vidt angår varer bestemt til det danske marked ses der ikke at være nogen grund til ikke at sidestille disse varer med andre varer bestemt til det danske marked, og varerne foreslås derfor behandlet som andre indførte varer.

med hensyn til varer bestemt til udenlandske markeder bemærkes, at disse varer enten kan være oplagt for dansk regning eller for udenlandsk regning. Varer oplagt for dansk regning bør undergives den procedure, som andre reeksportvarer undergives, d.v.s. fortoldnings- og godtgørelsesprocedurerne. Varer bestemt til udenlandske markeder, der er oplagt for udenlandsk regning, vil kunne omfattes af den ovenfor under punkt 1 omhandlede toldfrihedsbestemmelse.

3. konsignationsvarer. Ved konsignation eller kommission forstås her overgivelse af varer til en person, som forhandler dem i eget navn, men for vareejers regning. Ved kreditkonsignation forstås salg til en forhandler med henblik på videresalg for dennes egen regning, men med forbehold af leverandørens ejendomsret, indtil videresalg finder sted.

konsignation og kreditkonsignation bruges i nogen udstrækning i udenrigshandelen - navnlig for så vidt angår frugt og grøntsager, garn og tekstilvarer samt plastvarer. i et vist omfang oplægges konsignationsvarer i uberigtiget stand på toldpakhuse eller private pakhusoplag, indtil de er videresolgt. herved opnås dels toldfrihed for sælgeren, idet køberen i reglen betaler tolden, dels mulighed for toldrisikofrit at udbyde varer til salg på det danske marked. Uberigtigede konsignationsvarer oplægges både for dansk og for udenlandsk regning.

konsignationsvarer indføres med henblik på afsætning på det danske marked, og de bør derfor som andre varer, der indføres til salg på det danske marked, undergives de almindelige regler i den ny toldbehandlingsprocedure.

4. *reservedelslagre.* Visse virksomheder har bevilling til privat frilager for reservedele. de eksisterende lagre benyttes dels til forsyning af det danske marked, dels i et vist omfang til reeksport. et sådant frilager kan også tænkes anvendt som centrallager for en udenlandsk virksomhed med filialer i en række lande, hvorfra lokale lagre i danmark og andre lande forsynes med reservedele. det er karakteristisk for de her omhandlede lagre, at de består af et meget stort antal forskellige varearter, og at lageromsætningshastigheden er meget varierende for de enkelte varearter. de eksisterende private frilagre er organiseret således, at der er udstationeret fast toldopsyn på lagrene, og lagerhaverne betaler vederlag for toldopsynets tilstedeværelse.

nedlæggelsen af lagrene i forbindelse med indførelsen af den ny toldbehandlingsprocedure betyder for de hidtidige lagerhavere:

- a) at den hidtidige principielt ubegrænsede toldkredit begrænses til den almindelige toldkredit, jfr. bemærkningerne til §§ 91-99,
- b) at reeksportvarer, bortset fra varer, der reeksporteres inden 7 dage efter godsregistreringen, undergives den almindelige fortoldnings- og godtgørelsesprocedure,
- c) at reeksport uden toldbelastning begrænses til varer, der reeksporteres i forbindelse med salg,
- d) at betaling for toldvæsenets tilstedeværelse på lagrene bortfalder.

ad a. Begrænsningen af toldkreditten vil medføre en likviditetsforringelse for lagerhavere, der har en langsommere lageromsætningshastighed end den gennemsnitlige kredittid efter toldkreditordningen. disse lagerhavere vil imidlertid ikke blive stillet anderledes end andre lagerhavere (f. eks. tidligere kreditoplagshavere), der under den ny toldbehandlingsprocedure må opgive deres hidtidige kreditmæssige særfordele.

ad b. oplæggelses- og fraførselsproceduren på de nuværende frilagre svarer i eksportationsmæssig henseende stort set til den ny registrerings- og udførselsprocedure. de eksportationsmæssige ulemper består derfor i, at der også for reeksportvarer skal afgives fortoldningsbegæring og godtgørelsesandragender. da imidlertid flertallet af lagerhaverne er store virksomheder med et avanceret regnskabs- og lagerkontrollsystem, vil afgivelsen af fortoldningsbegæring og godtgørelsesandragender kunne baseres på disse systemer og derfor ikke medføre større administrationsbesvær. i øvrigt stilles disse lagerhavere ikke anderledes end andre reeksporterende virksomheder.

ad c. lagerhaverne har hidtil kunnet oplægge varerne i uberigtiget stand og som følge heraf kunnet reeksportere fra lagrene, uden at dette skulle ske i forbindelse med salg. Under den ny toldbehandlingsprocedure har lagerhaverne kun mulighed for at undgå toldbelastning ved at udføre mod handelstoldgodtgørelse, der kun kan opnås for varer, der udføres i forbindelse med salg. det må imidlertid antages, at den hidtidige reeksport fra lagrene hovedsagelig er sket i forbindelse med salg. det skal herved bemærkes, at overførsel af varer fra en herværende virksomheds lager til et udenlandsk søsterselskabs lager efter hidtidig praksis er blevet anset for salg, når betaling finder sted til den herværende virksomhed.

ad d. den fordel, lagerhaverne opnår ved ikke at skulle betale for toldvæsenets tilstedeværelse på lagrene, er betydelig og kan meget vel modsvare det likviditetstab, som visse lagerhavere på grund af langsom lageromsætningshastighed vil få.

for nogle lagerhaveres vedkommende vil fordelene under det ny toldbehandlingssystem opveje ulemperne. dette vil nok navnlig være tilfældet, når lagerhaverne råder over

et avanceret regnskabs- og lagerkontrollsystem, og lageromsætningshastigheden er stor, og reeksporten er af mindre omfang og finder sted i forbindelse med salg.

5. *lagre for proviant m. v.* Sådanne virksomheder drives under den gældende toldlov fra frilagre. for disse virksomheders vedkommende foreslås der etableret et særligt bevillingssystem, hvorefter varer kan hjemtages told- og afgiftsfrit. der henvises til bemærkningerne til § 89.

det bør fremhæves som en særlig fordel ved de i denne og de følgende paragraffer indeholdte bemyndigelser for finansministeren til administrativt at fastsætte detaljerede toldbehandlingsregler, at disse til stadighed vil kunne tilpasses samfundsudviklingen og ændres efter indhøstede erfaringer og nye tekniske fremskridt. den toldbehandlingsprocedure, der foreslås taget i anvendelse ved §§ 35-79 i det i kapitel V indeholdte udkast til en bekendtgørelse om toldbehandling, bygger således på, at alle toldvæsenets funktioner i forbindelse med registrering og fortoldning af indførte varer udføres lokalt ved distriktstoldkamrene. Administrationen af toldkreditordningen, jfr. bemærkningerne til §§ 91-99, og den videre bearbejdning af de indsamlede handelsstatistiske oplysninger tænkes dog administreret under anvendelse af edB-teknik. man er imidlertid opmærksom på, at edB-teknikken også vil kunne anvendes i andre funktioner end de rent regnskabsmæssige, og at der måske kan ligge visse rationaliseringsgevinster såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet samt visse toldkontrolmæssige fordele i en mere intensiv udnyttelse af det kodemateriale, som på det nuværende udviklingstrin alene tænkes anvendt til de nævnte regnskabsmæssige og statistiske formål.

i § 85, stk. 4, foreslås det, at finansministeren bemyndiges til at bestemme, at angivelse af varers art, mængde og værdi skal ske på grundlag af en brugstarif. Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 150, stk. 2, der imidlertid ikke hidtil er blevet udnyttet. det er tanken at gå over til anvendelse af brugstariffen senest i forbindelse med indførelsen af den foreslåede kreditordning, jfr. bemærkningerne til §§ 92-94, idet man som nævnt vil tage edB-teknik i an-

vendelse ved administrationen af kreditordningen og udarbejdelsen af handelsstatistikken.

Brugstariffen vil indeholde toldtariffens hovedpositioner, men hver hovedposition vil være delt op i underpositioner på en sådan måde, at opdelingen sammenkæder toldtariffens underpositioner, eventuelle EFTA-opdelinger og de handelsstatistiske varespecifikationer for den pågældende hovedposition. hver underposition i brugstariffen vil have sit syvcifrede nummer, og disse numre skal benyttes ved angivelse til fortoldning.

Ved indførelsen af en brugstarif skabes der mulighed for, at der ved fortoldningen af varer kan anvendes en fælles blanket, i hvilken angivelsen af varenes art, mængde og værdi m. v. kan ske under ét til brug både ved fortoldningen og ved udarbejdelse af handelsstatistikken. en sådan ordning vil bevirke, at danmarks Statistik vil få et sikrere primærmateriale, idet angivelserne af toldmæssige grunde vil blive kontrolleret af toldvæsenet, ligesom varemottagerne fritages for at afgive en særlig blanket af hensyn til statistikken.

Til § 86.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs §§ 153-154.

Til § 87.

Stk. 1, 1. punktum, svarer til den gældende toldlovs § 157.

Stk. 1, 2. punktum, svarer til den gældende toldlovs § 187, stk. 1.

Stk. 2 svarer til den gældende toldlovs § 155, men er i øvrigt omskrevet således, at toldvæsenets kontrolbeføjelser svarer til de beføjelser, som toldvæsenet har for så vidt angår merværdiafgiften, jfr. merværdiafgiftslovens § 31, der er sålydende:

»Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.«

når det foreslås, at toldvæsenet ikke alene kan foretage eftersyn hos personer, der har indført eller udført varer, men tillige hos personer, der forestår indførsel og udførsel, sigtes der hermed navnlig til rederier, luftfartsselskaber, jernbanen, postvæsenet, vognmænd, speditører m. fl., der erhvervsmæssigt påtager sig at transportere og opbevare varer.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny. den er et nødvendigt led i toldvæsenets angivelseskontrol under et toldbehandlingssystem, hvor de indførte uberigtigede varer opbevares uden toldopsyn hos varemottagerne eller på steder anvist af dem. når toldvæsenets ret til at foretage eftersyn af varer udstrækkes helt til tidspunktet for betalingen af tolden og de afgifter, der afregnes ved indførselen, og ikke f. eks. begrænses til tidspunktet for godkendelsen af fortoldningsbegæringen, skyldes det, at man tilsigter at behandle alle fortoldningsbegæringer enten samme ekspeditionsdag, som de er modtaget, eller senest den følgende ekspeditionsdag. dette indebærer imidlertid, at en vis del af angivelseskontrollen — f. eks. en nærmere undersøgelse af det anvendte værdiberegningsgrundlag - i mange tilfælde må udføres efter, at fortoldningen er sluttet, hvorfor toldvæsenet også må have mulighed for at foretage fysisk godskontrol efter fortoldningstidspunktet.

Til § 88.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 14, § 15, § 18, § 162, stk. 3, § 163, stk. 2, § 166, stk. 3, og § 167.

Til § 89.

Under den gældende toldlov er provianteringsvirksomhedernes og de tax-free shops lagre organiserede som frilagre, jfr. den gældende toldlovs kapitel 10. en redegørelse for disse lagres anvendelse i praksis er meddelt i bilag 2, kommentarer til den gældende toldlov.

Proviauteringsvirksomhederne og de tax-free shops vil fortsat have behov for at disponere over lagre af uberigtigede varer. for disse virksomheder, og kun for disse, foreslås etableret et system, hvorefter de pågældende virksomheder meddeles tilladelse til i egne lokaler at opbevare uberigtigede varer. det er en forudsætning herfor, at virksomhe-

den hæfter for told og afgifter af de tilførte varer.

Toldvæsenets kontrol med virksomhederne tænkes gennemført som kontrol med til- og fraførsels ekspeditionerne samt regnskabsmæssig kontrol og ved periodevis lageroptælling.

Sådanne virksomheder bør kunne tilføres uberigtigede varer fra udlandet samt varer fra indlandet mod told- og afgiftsgodtgørelse eller fraskrivning i afgiftsregnskabet.

det er toldkommissionens opfattelse, at de fremtidige regler for provianteringsvirksomheder og tax-free shops må udformes således, at disse virksomheder på den ene side fortsat kan udøve deres erhverv i konkurrence med tilsvarende udenlandske virksomheder, der er etableret som frilagre eller i frihavne, og på den anden side ikke påfører andre danske virksomheder, der ikke har provianteringsbevillinger, en ubillig konkurrence hverken på hjemmemarkedet eller på udenlandske markeder. dette indebærer for det første, at fraførsel kun bør kunne ske til de i stk. 2 og 3 angivne formål, og at man ikke kan tillade fortoldning fra de pågældende virksomheders lagre, og for det andet, at provianteringsvirksomhederne ikke bør kunne foretage egentlige reeksportforretninger fra deres uberigtigede lagre i konkurrence med anden dansk eksporthandel, der er henvist til at reeksportere mod handels- toldgodtgørelse.

Til § 90.

efter den i § 89 foreslåede ordning kan provianteringsvirksomheder og tax-free shops uden toldbevogtning samt uden tidsbegrænsning opbevare varer, hvoraf told og afgifter ikke er betalt. da varerne skal anvendes til provianteringsformål m. v., vil det endvidere i vidt omfang dreje sig om told- og afgiftsdyre varer. de pågældende virksomheder vil derfor ofte over for statskassen hæfte for endog meget betydelige told- og afgiftsbeløb, for hvilke statskassen ikke har nogen særlig sikkerhed eller fortrinsret. den foreslåede ordning bygger således på et tillidsforhold mellem toldvæsenet og de pågældende bevilingshavere, og det er derfor nødvendigt, at toldvæsenet har mulighed for at fratage eller nægte bevilling i tilfælde af tillidsbrud eller i tilfælde af konkurs el. lign.

Til §§ 91-99.

reglerne omhandler afregning af told og de afgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførselen.

efter de gældende toldbehandlingsregler skal tolden og de afgifter, som erlægges i forbindelse med indførselen, som hovedregel betales kontant ved indførselen. Varemodtagerne har dog under den gældende ordning forskellige muligheder for at opnå henstand. Varerne kan f. eks. hjemtages på kreditoplæg, hvor der opnås henstand med tolden indtil udgangen af det kvartal, i hvilket de er udtaget af lageret. Ved oplæggelse på statens transitoplæg eller tilsvarende lagre eller i københavns frihavn kan der desuden opnås henstand med told og alle afgifter, indtil varerne udtages af de pågældende lagre.

Toldkommissionen har indgående overvejet afregningsreglerne for told samt for punktafgifter og merværdiafgift, der skal betales i forbindelse med indførsel af varer. kommissionen har herunder navnlig lagt vægt på at belyse de administrative fordele for erhvervslivet og toldvæsenet ved at indføre almindelige kreditregler for told samt punktafgifter og merværdiafgift og gøre disse regler så ensartede som muligt. Toldkommissionens overvejelser har resulteret i de i §§ 92 og 94 foreslåede kreditregler.

det bemærkes, at de i det følgende omhandlede afregningsregler kun skal finde anvendelse på forbrugsafgifter af indførte varer i de tilfælde, hvor disse afgifter efter forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser skal betales i forbindelse med indførselen. hvis varerne efter forbrugsafgiftsloven indføres af varemodtageren uden afgift, således at afgiften først skal betales på et senere tidspunkt - normalt i forbindelse med afsætningen (udleveringen) her i landet - finder de i de enkelte forbrugsafgiftslove fastsatte afregnings- og kreditordninger anvendelse.

i §§ 92 og 94 foreslås som hovedregel en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage for tolden samt som hovedregel en afregningsperiode på 1 måned og en betalingsfrist på 1 måned for de forbrugsafgifter, som afregnes i forbindelse med indførselen. kommissionen er enig om dette forslag, men bemærker herved, at man ikke har taget stilling til, om merværdiafgiften bør omfattes af den

nævnte kreditregel for de forbrugsafgifter, der erlægges i forbindelse med indførselen, eller om importen bør fritages for merværdiafgift, jfr. nedenfor under ii.B.

i det følgende skal redegøres for de hensyn, som kommissionen har lagt vægt på ved udarbejdelsen af forslagene til de i §§ 92 og 94 indeholdte kreditregler.

1. Toldkredit.

forslaget tilsigter dels en administrativ forenkling såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet, dels at yde det samlede erhvervsliv en mere fordelagtig og mere ligelig adgang til kredit med tolden, end der er mulighed for at yde efter de gældende regler om kreditoplæg.

Ved kreditoplæg forstås det forhold, at fremmede toldpligtige varer efter sædvanlig toldbehandling betros en virksomhed under eget værg og til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden. kreditoplægsordningen, der er ukendt i de fleste andre lande, kan i hvert fald her i landet føres tilbage til 1726. kreditoplægsinstituttet tilsigtede tidligere dels at fritage varer, der genudføres, for told, dels at give kredit med betaling af tolden på visse varer, der sælges her i landet, indtil importøren har videresolgt varerne. for reeksporten er kreditoplægene nu uden større betydning. dette skyldes ikke mindst, at der ved toldloven af 1. februar 1959 blev åbnet mulighed for at yde handelstoldgodtgørelse for varer, der i uforandret og ubrugt stand genudføres til udlandet eller toldfrit sted i forbindelse med salg. det kan nævnes, at toldbeløbene af varer, der i perioden 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev fortoldet fra kreditoplæg, udgjorde 174 mill. kr., medens toldbeløbene af de varer, der i samme periode blev reeksporteret, kun udgjorde 6,8 mill. kr. for størstedelen af denne reeksport kunne der formentlig have været ydet handelstoldgodtgørelse, dersom kreditoplægsordningen ikke havde eksisteret.

det er ikke alle varer, som kan tages på kreditoplæg. kreditoplægsberettigede er kun sådanne varer, som enten er nævnt i den som bilag 2 til toldloven optagne kreditoplægsfortegnelse, eller som toldstyrelsen i medfør af toldlovens § 92, stk. 2, har indrømmet kreditoplægsret. det er navnlig for manufakturvarer, herunder tæpper, samt spiritus, vin, kaffe, frugt og glasvarer, at der

indrømmes kreditoplagsret. Toldbeløbene af varer inden for de nævnte varegrupper, som i perioden fra 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev fortoldet fra kreditoplag, udgjorde tilsammen 169,4 mill. kr., medens toldbeløbene af andre varer, der i samme periode blev fortoldet fra kreditoplag, kun udgjorde 4,6 mill. kr. Afgrænsningen af varer, der er kreditoplagsberettigede, og varer, som ikke er det, er i høj grad traditionelt bestemt - ikke mindst fordi man i de senere år af kontrolmæssige og administrative grunde har søgt at begrænse kreditoplagenes udbredelse. det kan næppe være tilfredsstillende for erhvervslivet som helhed, at den toldkredit, der i dag ydes gennem kreditoplagsinstituttet, kun tilfalder et begrænset antal importører, hvis ret hovedsagelig er historisk begrundet.

Varerne kan henligge på kreditoplag, så længe de er gode og forsvarlige handelsvarer, dog kan værditoldbeskattede varer kun henligge i 1½ år tillagt tiden indtil nærmeste kvartalsafregning.

Pr. 1. oktober 1967 havde i alt 866 erhvervsvirksomheder kreditoplagsret, heraf 513 virksomheder med fuldt personligt ansvar for indehaverne og 353 selskaber med begrænset ansvar, der i henhold til toldloven skal stille sikkerhed for toldskylden. den samlede sikkerhedsstillelse udgjorde 61,7 mill. kr.

Af administrative grunde er det mere hensigtsmæssigt at vælge kvartalet end f. eks. måneden som afregningsperiode for tolden, idet man ved kvartalsvis afregning reducerer både erhvervslivets og toldvæsenets arbejde med opgørelse og afregning. da tolden endvidere udgør et beskedent beløb i forhold til de importerende virksomheders omsætning, er det mindre betænkeligt, at virksomhederne får fri dispositionsret over toldbeløbene i en forholdsvis lang afregningsperiode.

en kreditordning baseret på en afregningsperiode på 1 kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage vil give samtlige importører en gennemsnitlig kredittid på ca. 3 måneder.

heroverfor står det kredittab, som ophævelsen af kreditoplagen vil påføre kreditoplagshaverne. i perioden fra 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev der fraført kreditoplagen varer, hvoraf toldbeløbene til-

sammen udgjorde 181 mill. kr. den gennemsnitlige lagertid for kreditoplagsvarer kan anslås til lidt over 4 måneder. når man tillige tager i betragtning, at der hengår ca. 20 dage fra et kvartals udløb, til kvartalsafregning finder sted, kan man skønsmæssigt ansætte den gennemsnitlige kredit for kreditoplagsvarer til ca. 5 måneder, og den kredit, som kreditoplagshaverne vil miste ved overgangen til den almindelige kreditordning vil altså udgøre ca. 2 måneders kredit med en toldskyld, der på årsbasis udgør ca. 181 mill. kr., medens det øvrige erhvervsliv alene for så vidt angår tolden vil opnå ca. 3 måneders kredit med en toldskyld, der på årsbasis kan opgøres til ca. 500 mill. kr. Ved vurderingen af de økonomiske virkninger af indførelsen af en almindelig kreditordning for de nuværende kreditoplagshavere må det endvidere tages i betragtning, at de pågældende får frigjort en ikke ubetydelig sikkerhedsstillelse (61,7 mill. kr. pr. 1. oktober 1967). hertil kommer så de administrative fordele for erhvervslivet, der navnlig under et godsregistreringssystem er knyttet til en ordning med periodisk indbetaling af tolden og forbrugsafgifterne af indførte varer.

hvis man under et godsregistreringssystem fastholder det gældende princip, at varer ikke stilles til indførerens fri disposition, før tolden og eventuelle afgifter er betalt, vil dette i sammenligning med proceduren under en kreditordning medføre en langsommere frigørelse af godset samt pålægge erhvervslivet og toldvæsenet besvær med et meget stort antal daglige betalingsekspeditioner. Såfremt man ville adskille godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen, men dog kræve tolden og eventuelle afgifter betalt for hver enkelt varesending, f. eks. nogle få dage efter toldvæsenets meddelelse om, at godset er frigjort, ville erhvervslivet og toldvæsenet på samme måde blive pålagt et betydeligt arbejde med et stort antal betalingssekspeditioner, og toldvæsenet skulle desuden føre en omfattende kontrol med, om told- og afgiftsbeløbene nu også var blevet indbetalt i hvert enkelt tilfælde. Ved en almindelig kreditordning frigøres betalingsfunktionen fra godsfrigørelsesfunktionen. Betalingsekspeditionerne reduceres for så vidt angår tolden til f. eks. 4 årlige indbetalinger pr. virksomhed, og toldvæsenets betalingskontrol forenkles.

ophævelsen af kreditoplagene vil desuden i sig selv medføre administrative fordele for toldvæsenet, idet denne ordning kræver en efter nutidens forhold for omfattende administration (bevillingsudstedelse, afgørelser vedrørende, hvilke varer der er kreditoplagsberettiget m. v.) og kontrol (lagerbeholdninger og regnskabsmateriale m. v.).

for en enkelt varegruppe - vin - gør særlige problemer sig gældende. Vin er hidtil i meget vidt omfang blevet hjemtaget på kreditoplag, med henblik på modning henligger vinen på kreditoplagene i væsentlig længere tid end andre kreditoplagsvarer. Under hensyn hertil foreslås det i § 92, stk. 2, at afregningen af vintolden ligesom vinafgiften knyttes til banderoleordningen, jfr. § 27 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign.

indførelsen af den foreslåede kreditordning vil ikke påvirke toldindtægterne på længere sigt, men i det første finansår efter ordningens gennemførelse vil toldindtægterne blive ca. 70 mill. kr. mindre, end de ville være blevet efter de hidtil gældende afregningsregler for tolden.

//. Afgiftskredit.

Ved afregning af afgifter af den indenlandske vareomsætning ydes der i almindelighed en vis henstand. følgende begreber anvendes ved fastsættelse af kreditter i afgiftslovgivningen:

Afgiftsperioden er den periode, som virksomhedernes opgørelse af afgiftstilsvaret omfatter. Afgiftsperioden er for de fleste punkt-afgifter kalendermåneden, medens den efter merværdiafgiftsloven i almindelighed en kvartalet.

Angivelsesfristen er den frist, inden for hvilken angivelsen skal være afleveret til toldvæsenet. Angivelsesfristen er for punkt-afgifterne overvejende fastsat til den 8. i den måned, der følger efter afgiftsperiodens udløb. efter merværdiafgiftsloven er fristen fastsat til den 20. i den anden måned efter kvartalets udløb, således at angivelsesfristen og betalingsfristen falder sammen.

Betalingsfristen er tiden fra afgiftsperiodens udløb, til afgiftsbeløbet skal være indbetalt til toldvæsenet. Betalingsfristen er i almindelighed fastsat til en måned. for nogle afgifter er den normale betalingsfrist dog

forlænget med op til 2 måneder mod sikkerhed.

fra et rent fiskalt synspunkt vil det være ønskeligt, at betalingen indgår straks efter, at opgørelsen (angivelsen) er foretaget, og at der ikke gives længere respit, end hvad der rent teknisk må anses for nødvendigt.

de afgiftspligtige virksomheders betalingsfrist har for virksomhederne i realiteten samme virkning som et afdragsfrit lån. hvis de afgiftspligtige virksomheder udelukkende sælger mod kontant betaling, vil dette »lån« fuldt ud komme de afgiftspligtige virksomheder til gode. de vil da i løbet af den første betalingsfrist efter afgiftens indførelse (respektive virksomhedens etablering) have fået rådighed over et afgiftsbeløb, der vil kunne anvendes f. eks. til investeringsformål, som først skal afregnes til statskassen ved virksomhedens ophør eller ved afgiftens ophævelse. Afgiftsperioden spiller ikke den samme rolle i denne henseende. Skulle afgiften være betalt straks ved afgiftsperiodens slutning, vil virksomhederne ikke have mulighed for at disponere over afgiftsbeløb til mere langfristede formål.

når betalingsfristen udløber, er det nødvendigt for virksomhederne at have et beløb disponibelt som kassebeholdning, bankbeholdning m. v., svarende til afgiften af den i afgiftsperioden stedfundne omsætning. Af de i afgiftsperioden opsamlede beløb kan virksomhederne eventuelt opnå en vis forrentning, f. eks. ved midlertidig nedbringelse af en kassekredit.

for punktavgiftspligtige varer, der indføres fra udlandet, vil afgiften i de fleste tilfælde ikke blive opkrævet ved indførselen, men varerne vil blive tilskrevet en afgiftspligtig (registreret) virksomheds afgiftsregnskab, således at afregning sker på grundlag af varenes udlevering fra denne virksomhed. i disse tilfælde får indførelsen af en kredit for indførselsafgifter således ikke nogen betydning.

for visse afgifter skal afgiften principielt betales ved indførselen. det gælder bl. a. afgift af benzin, råstofavgift og dækningsavgift (chokoladeavgiftslovens kapitel ii og iii) og ølafgift. for så vidt angår dækningsafgiften og ølafgiften skal betaling af afgiften altid finde sted ved indførselen, medens der for så vidt angår benzinafgift og råstofavgift kan opnås henstand med betalingen, mod at va-

terne tilføres et kreditlager svarende til kreditoplaget for told.

for nogle punktafgifter kan erhvervsmæssig indførsel af varer i visse tilfælde foretages af ikke-registrerede virksomheder, således at afgiften betales ved indførselen. f. eks. afgiftsberigtiges kakaopulver ved indførselen, når det indføres af en virksomhed, der fremstiller varer, som ikke er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven (kiks m. v.). efter den nye chokoladeafgiftslov, der trådte i kraft den 1. februar 1969, er det i øvrigt frivilligt, om en virksomhed, der importerer chokoladevarer med henblik på videresalg, vil lade sig registrere og indføre varerne afgiftsfrit, eller om den vil betale afgiften ved indførselen.

A. Punktafgifter.

i bilag 6 er der givet en kortfattet fremstilling af reglerne vedrørende afregning af de forskellige punktafgifter, som gælder her i landet. der er tillige peget på nogle af de problemer, som vil opstå, hvis man uden videre lader den foreslåede toldkreditordning finde anvendelse i de tilfælde, hvor punktafgifterne efter forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser skal opkræves i forbindelse med indførselen.

Ved tilrettelæggelsen af nye afregningsbestemmelser for afgift af importen af punktafgiftspligtige varer til virksomheder, der ikke er registrerede efter punktafgiftslovene, må såvel hensynet til erhvervslivet som til toldvæsenets arbejdsgang tages i betragtning. det skal dog understreges, at problemet er af begrænset rækkevidde, idet den her omhandlede import af punktafgiftspligtige varer til ikke-registrerede virksomheder er af beskedent omfang. dette fremgår af, at punktafgiftsprovenuet af denne import på grundlag af en opgørelse foretaget for året 1967 må anslås kun at have udgjort godt 50 mill. kr. i alt.

Ud fra hensynet til den bedst mulige tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejdsgang ville det nok være en fordel, såfremt afregningen af punktafgifter, der skal betales i forbindelse med vareindførselen, kunne foretages umiddelbart som et led i toldafregningen med virksomhederne. herved ville man imidlertid tilsidesætte et naturligt hensyn til de virksomheder, som er registreret efter punktafgiftslovgivningen. for en bety-

delig del af disse virksomheders vedkommende er afregningsperioden som tidligere omtalt 1 måned og betalingsfristen yderligere 1 måned. det ville ikke være rimeligt at åbne mulighed for, at ikke-registrerede virksomheder kunne opnå en længere kredit ved indførsel af varer fra udlandet, end de registrerede virksomheder opnår ved afsætning af tilsvarende varer her i landet.

Selv om der for nogle af forbrugsafgifterne er tale om længere betalingsfrister end 1 måned, således at man for disse ikke ville tilsidesætte hensynet til de registrerede virksomheder ved anvendelse af toldkreditens afregningsregler, er man dog af den opfattelse, at det må foretrækkes at have ensartede afregningsregler for punktafgifter, der afregnes ved indførselen. man må herefter mene, at afgiftsperioden for afgifter, der afregnes ved indførselen, bør fastsættes til 1 måned og betalingsfristen til yderligere 1 måned.

råstofafgiften i chokoladeafgiftsloven afregnes som tidligere anført efter regler svarende til de for kreditoplag gældende. Afgiften har i øvrigt karakter af en told, idet den udelukkende hviler på indførte varer. man finder det herefter rigtigt, at denne afgift også fremover afregnes efter toldkreditens regler. dækningsafgiften i chokoladeafgiftsloven hviler ligeledes kun på indførte varer og indbetales efter de gældende regler konstant sammen med tolden. man finder derfor, at denne afgift ligeledes bør afregnes efter toldkreditens regler.

i forbindelse med ophævelse af kreditoplaget for told vil det være nødvendigt at ændre bestemmelserne for afregning af afgift af benzin, der i det væsentlige svarer til kreditoplagsafregningen, således at kreditlageret for benzin erstattes med en anden afregningsform, som indeholder en tilsvarende kredit.

B. merværdiafgiften i relation til de foreslåede afregningsregler.

Af varer, der indføres her til landet, skal der efter merværdiafgiftslovens § 29 betales afgift ved indførselen. når indførselen sker til en registreret virksomhed, kan afgiften dog beregnes med 9 pct. i stedet for med den sædvanlige afgiftssats på 12 1/2 pct.

Spørgsmålet om afgiftsopkrævningen ved

import var under forberedelserne til merværdiafgiftsloven genstand for indgående overvejelser.

når der opkræves afgift af importen til registrerede virksomheder, må importøren efter de gældende regler i alle tilfælde betale afgift af sine køb i udlandet straks ved varernes toldbehandling. den, der foretager sit indkøb her i landet, betaler derimod normalt afgift til leverandøren samtidig med, at han betaler vareleverancen. om den, der køber hos en indenlandsk leverandør, i modsætning til importøren, opnår kredit med afgiften, afhænger altså af leverandørens betalingsbetingelser. Betales en indenlandsk leverance kontant, er køberen i afgiftsmæssig henseende ligestillet med importøren, hvis satsen for import og indenlandske omsætninger er den samme. har køberen kredit hos den indenlandske sælger, vil han være bedre stillet end importøren.

en regel om afgiftsfri import til registrerede virksomheder ville på den anden side i almindelighed stille importøren gunstigere i afgiftsmæssig henseende end den, der foretager sit indkøb hos en indenlandsk virksomhed.

folketingsudvalget var under drøftelserne af forslaget til merværdiafgiftsloven inde på den tanke, om man kunne tilstræbe fuldstændig ligestilling ved at give importøren samme kredit med »importmomsen«, som han har med betalingen til sin udenlandske leverandør. denne ordning samt et modificeret kreditsystem, hvorefter der for hvert enkelt importeret vareparti blev givet f. eks. 1 måneds kredit - svarende til den hyppigt forekommende handelskredit - viste sig uigennemførlig af praktiske grunde.

fra administrationens side gav man udtryk for, at der ville være større praktiske muligheder for en ordning, hvorefter afgiften af importen i en periode skulle indbetales samlet et vist antal dage efter periodens udløb, men at en sådan ordning ikke kunne etableres samtidig med merværdiafgiftslovens gennemførelse. ordningen kunne ikke etableres uden hjælp af elektronisk databehandling, og det ville være irrationelt at gennemføre systemet for »importmomsen«, uden at man samtidig gjorde det for tolden.

der blev herefter gennemført en ordning, hvorefter registrerede virksomheder skulle betale afgift ved indførselen af varer fra ud-

landet, men satsen blev reduceret til 7 pct. (nu 9 pct.) i stedet for de normale 10 pct. (nu 12½ pct.). det blev samtidig stillet i udsigt, at man på længere sigt ville overveje en kreditordning for importørerne. det er dette, som har fundet udtryk i følgende afsnit af folketingsudvalgets betænkning af 13. marts 1967 over forslag til lov om almindelig omsætningsafgift:

»lovforslagets bestemmelser om opkrævning af merværdiafgift umiddelbart i forbindelse med importen kan eventuelt medføre, at importørerne ikke opnår samme likviditetsmæssige stilling som andre erhverv. for at undgå denne ulighed har finansministeren stillet ændringsforslag om, at afgiften ved import kan beregnes med 7 pct. i stedet for 10 pct. importen bliver herved ud fra en gennemsnitsbetragtning ligestillet med den indenlandske omsætning. finansministeren har endvidere givet tilsagn om, at han vil overveje at etablere en særlig kreditordning for importørerne, når dette ved en omlægning af opkrævningen af toldafgifter på grundlag af edB bliver teknisk muligt. det er herved forudsat, at importen i så fald skal afgiftsberigtiges med normalsatsen.«

få baggrund af forslaget om at indføre en toldkredit med en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage har man overvejet, hvorledes en tilsvarende kredit vil virke for »importmomsens« vedkommende.

efter de gældende regler i merværdiafgiftslovens § 15 er den indgående afgift i en afgiftsperiode - f. eks. januar kvartal - den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden, samt den afgift, som virksomheden i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet. når virksomheden den 20. maj indsender sin angivelse og indbetaler afgifts-tilsvaret for januar kvartal, fremkommer dette afgifts-tilsvar altså ved fra afgiften af salget at trække dels den afgift, som indenlandske leverandører har tilfaktureret virksomheden i januar kvartal, dels den afgift, som virksomheden har betalt i januar kvartal af sin egen indførsel.

giver man for »importmomsen« - ligesom for tolden - en afregningsperiode på et kvartal med betalingsfrist 1 måned 20 dage, udskydes betalingen af »importmomsen« fra januar til april kvartal. foretager man ikke andre ændringer i merværdiafgiftsloven,

sker der herefter det, at virksomheden skal betale »importmomsen« for januar kvartal midt i april kvartal samtidig med kvartalsafregningen for merværdiafgiften, men ikke vil være berettiget til at trække »importmomsen« vedrørende januar kvartal fra i den udgående afgift før ved kvartalsafregningen for april kvartal, d. v. s. den 20. august. forhøjer man samtidig - som forudsat ved folketingets behandling af merværdiafgiftsloven - importafgiftssatsen til den almindelige - 12½ pct. - vil dette medføre en ikke ubetydelig likviditetsstramning for importørerne.

ændrer man derimod samtidig med etableringen af kreditordningen reglerne om fradraget for indgående afgift således, at afgiften af importen kan fradrages ved opgørelsen af afgiftstilsvaret for den periode, hvori importen har fundet sted, vil det afgiftsmæssige resultat for importøren og statskassen blive det samme som helt merværdiafgiftsfri import. man får altså med denne kombination af kvartalskredit og fradragsret for »importmomsen« i importkvartalets afgift kun en unødigt administrativ komplikation af en ordning, hvorefter importen er fri for afgift.

en kreditordning for merværdiafgift af importvarer vil give toldvæsenet langt mindre administrative fordele end merværdiafgiftsfri import, idet en kreditordning navnlig vil medføre, at man fortsat skal beregne, bogføre, opkræve og føre kontrol med afgiften, og at toldvæsenet fortsat må foretage værdiansættelse af alle indførte varer (det drejer sig om godt 2 mill. angivelser pr. år), hvorimod toldvæsenet ved merværdiafgiftsfri import kun skal foretage en egentlig værdiansættelse for så vidt angår den ret beskudne del af den samlede vareindførsel, der er værditoldbeskattet. navnlig det sidste forhold stiller store krav til toldvæsenet. hertil kommer, at »importmomsen« også for erhvervslivet er en administrativ belastning.

Toldkommissionen er derfor enig om, at dersom man kunne begrænse sig til at anlægge et rationaliseringssynspunkt, måtte man gå ind for ophævelse af »importmomsen«.

imidtild vil en ophævelse af »importmomsen« have visse samfundsøkonomiske konsekvenser såvel i forbindelse med foranstaltningens gennemførelse som på længere sigt. man skal her fremhæve følgende be-

skyttelsesmæssige og pengepolitiske konsekvenser:

- a. merværdiafgiftsfri import vil i alle tilfælde stille importøren gunstigere i afgiftsmæssig henseende end den, der foretager sit indkøb hos en indenlandsk virksomhed. dette indebærer alt andet lige en forringelse af beskyttelsen af dansk produktion.
- b. den under a. nævnte styrkelse af udenlandske varers konkurrenceposition i forhold til danske varer, vil svække betalingsbalancen.
- c. Ved overgangen til merværdiafgiftsfri import vil der i løbet af det første kvartal efter ordningens gennemførelse opstå et provenutab på godt 600 mill. kr. dette vil navnlig under en stram pengepolitik få realøkonomiske konsekvenser navnlig i form af en forøgelse af importen.
- d. foranstaltningen vil øge ophobningen af indbetalinger på de 4 årlige indbetalings terminer, hvilket mindsker nationalbankens mulighed for at styre likviditetsudviklingen.

ad a. det kan ikke bestrides, at merværdiafgiftsfri import vil forrykke konkurrenceforholdet mellem indførte varer og her producerede varer, men man må samtidig tage i betragtning, at der kun er tale om at aflaste importen for en ringe renteomkostning (er lageromsætnings hastigheden for en importvare f. eks. 2 måneder og markedrenten 11 pct., er renteomkostningen ved en kontant 9 pct.'s »importmoms« ca. 1,6 promille af indkøbsprisen og altså en endnu mindre del af den videresælspris, der i konkurrencemæssig henseende er sammenlignelig med salgsprisen for en tilsvarende dansk vare. hertil kommer imidlertid det - under hensyn til at enhver dansk produktion i større eller mindre grad er baseret på udenlandske råvarer eller halvfabrikata - væsentlige forhold, at indenlandske producenter ved overgangen til merværdiafgiftsfri import også vil blive aflastet for den omhandlede renteomkostning for så vidt angår anvendte udenlandske råvarer og halvfabrikata, hvilket yderligere vil mindske udenlandske varers konkurrencemæssige fordel ved foranstaltningen.

ad b. Selv med et gunstigt forløb for det danske betalingsforhold til udlandet i den kommende tid, må det antages, at man i be-

gyndelsen af 1971 stadig vil befinde sig i en tilpasningsperiode, hvor en fortsat reduktion af underskuddet på betalingsbalancen må have en meget høj prioritet. da merværdiafgiftsfri import som nævnt vil indebære en styrket konkurrenceposition for importvarerne i forhold til dansk produktion, vil en sådan foranstaltning være i konflikt med betalingsbalancemålsætningen. Ved vurderingen af denne virknings intensitet må man imidlertid tage de overfor under ad a. nævnte forhold i betragtning.

ad c. det engangsprovenutab på godt 600 mill. kr., som omlægningen ville medføre, og den deraf følgende nedgang i kasseoverskuddet vil kun i ringe udstrækning ændre statsfinansernes påvirkning af indkomstudviklingen. merværdiafgiftsfri import kan derimod meget vel vise sig at være u hensigtsmæssig fra et pengepolitisk synspunkt, idet man kan forestille sig, at den økonomiske politik på gennemførelsestidspunktet har en sådan udformning, at den deraf følgende kreditforøgelse vil få mærkbare realøkonomiske konsekvenser, f. eks. i retning af en øjeblikkelig forøgelse af importen.

de realøkonomiske konsekvenser kan dog formentlig i nogen grad begrænses, dersom man lader den nævnte likviditet sive langsomt ud i den private sektor ved en nedtrapning af »importmomsen« f. eks. over en periode på 1 år.

ad d. nationalbankens mulighed for at styre likviditetsudviklingen i samfundet mindskes jo kraftigere fluktionerne er i statens kasseoverskud inden for det enkelte finansår eller kvartal. dersom »importmomsen« ophæves, vil de beløb, der indgår ved de almindelige kvartalsafregninger, stige med ca. 2Vi milliard kr. pr. år.

Toldkommissionen er af den opfattelse, at det ligger uden for kommissionens kompetence at tage stilling til den ovenfor skitserede pengepolitiske og beskyttelsesmæssige problemstilling, der knytter sig til spørgsmålet om »importmomsens« stilling under en almindelig kreditordning. Toldkommissionen skal derfor for sit vedkommende kun udtale følgende:

da der efter de gældende regler opkræves kontant merværdiafgift af alle indførte

varer, vil en kreditordning for tolden og de punktafgifter, der opkræves i forbindelse med indførselen, forspilde sit formål, dersom man ikke samtidig enten ophæver »importmomsen« eller gennemfører en kreditordning for den. merværdiafgiftsfri import vil som nævnt ovenfor give toldvæsenet og erhvervslivet de største administrative fordele, men det må dog samtidig bemærkes, at ved en kreditordning for merværdiafgift af indførte varer imødekommer man i ret vidt omfang de krav, der må stilles til betalingsfunktionens udformning under den ny toldbehandlingsprocedure. en kreditordning indebærer således den ønskede adskillelse af godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen, og selv ved en kreditordning med en afgiftsperiode på 1 måned og en betalingsfrist på 1 måned vil betalingsfristen være tilstrækkelig til at regnskabsførelse og opkrævning kan undergives central edB-behandling.

Af den anførte grund mener toldkommissionen heller ikke, at den bør tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt »importmomsen« i givet fald skal henføres til den foreslåede »lange« toldkreditordning eller til den »korte« kreditordning, der er foreslået for de punktafgifter, der erlægges i forbindelse med indførselen. man skal blot henvise til, at opkrævning af »importmoms« med 12½ pct. under anvendelse af reglerne for den foreslåede toldkreditordning som ovenfor nævnt vil medføre en ret betydelig begrænsning af importerhvervenes likviditet, hvis man som hidtil kun tillader fradrag som indgående afgift af den i perioden betalte »importmoms«. henførsel af en »importmoms« på 12½ pct. til den »korte« kreditordning vil derimod indebære en mindre udvidelse af importerhvervenes likviditet, for så vidt man tillader fradrag for »importmomsen« af de i perioden godsregistrerede varer.

nedenstående tabel viser de statsfinansielle virkninger ved indførelse pr. 1. april 1971 af en kreditordning for tolden med en afregningsperiode på 3 måneder og en indbetalingsfrist på 1 måned 20 dage, og en kreditordning for »importmomsen« med en afregningsperiode på 1 måned og en indbetalingsfrist på 1 måned.

Tallene i kolonne 1 og 2 angiver månedsvis for henholdsvis tolden og »importmom-

sen« forskellen mellem det anslåede provenu efter de gældende regler, og det anslåede provenu efter kreditordningen. markeringerne + og - angiver henholdsvis stigning og nedgang i provenuet.

Beregningerne er foretaget under følgende forudsætninger:

for så vidt angår tolden

- 1) der indføres en kreditordning fra 1. april 1971 for tolden med en afregningsperiode på 3 måneder og en indbetalingsfrist på 1 måned 20 dage efter udløbet af afregningsperioden.
- 2) kreditoplagen nedlægges. der indrømmes en afdragsordning med hensyn til de på lager værende kreditoplagsvarer, således at skylden indbetales i 3 rater med forfaldsdage 20. august, 20. november 1971 og 20. februar 1972.
- 3) der er regnet med et toldprovenu på 560 mill. kr. pr. år. Tolden af kreditoplagsbe-

holdningerne ved kreditoplagenes nedlæggelse er anslået til 36 mill. kr.

for så vidt angår »importmomsen«

- 1) der indføres en kreditordning for »importmomsen« fra 1. april 1971 med en afregningsperiode på 1 måned og indbetalingsfrist inden udgangen af den følgende måned.
- 2) »importmomsen« opkræves med 12 Vi pct.
- 3) reglerne for fradrag for indgående afgift fastsættes således, at der i de almindelige merværdiafgiftsafregninger for den pågældende afgiftsperiode bliver adgang til at fradrage »importmomsen« af de varer, som er godsregistreret i perioden.
- 4) »importmomsen« andrager efter de gældende regler ca. 200 mill. kr. pr. måned, og efter en forhøjelse af afgiftssatsen til 12 Vi pct. ca. 275 mill. kr. pr. måned.

Mill. kr.		Ændringer i toldprovenuet	Ændringer i provenuet af »import- momsen«	Samlet ændring i provenuet af told og »im- portmoms« (1+2)	Samlet provenu- tab for tiden fra 1. april 1971 og til udgangen af de pågæl- dende måneder
		1	2	3	4
April	1971	÷ 35	÷ 200	÷ 235	÷ 235
Maj	1971	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 195
Juni	1971	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 155
Juli	1971	÷ 70	+ 75	+ 5	÷ 150
August	1971	+ 117	÷ 150	÷ 33	÷ 183
September	1971	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 143
Oktober	1971	÷ 70	+ 75	+ 5	÷ 138
November	1971	+ 117	÷ 150	÷ 33	÷ 171
December	1971	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 131
Januar	1972	÷ 70	+ 75	+ 5	÷ 126
Februar	1972	+ 117	÷ 150	÷ 33	÷ 159
Marts	1972	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 119
April	1972	÷ 70	+ 75	+ 5	÷ 114
Maj	1972	+ 105	÷ 150	÷ 45	÷ 159
Juni	1972	÷ 35	+ 75	+ 40	÷ 119

Tallene i kolonne 3, der fremkommer ved sammenlægning af tallene i kolonnerne 1 og 2, viser månedsvise ændringerne i provenuet af tolden og »importmomsen« tilsammen efter indførelse af kreditordningen pr. 1. april 1971. når tallene i kolonne 2 er nega-

tive i månederne august og november 1971 samt februar og maj 1972 skyldes dette, at »importmomsen« vedrørende det foregående kvartal fradrages som indgående afgift ved den ordinære kvartalsafregning i disse måneder.

Tallene i kolonne 4, der er fremkommet ved opsummering af tallene i kolonne 3, viser det samlede provenutab for tiden fra kreditordningens ikrafttræden den 1. april 1971 og til udgangen af den pågældende måned. Som det fremgår af tallene, udgør provenutabet ved udgangen af finansåret 1971/72 119 mill. kr.

den nedgang, der sker i provenuet af tollden og »importmomsen« som følge af kreditordningen, vil medføre en forøgelse af virksomhedernes likviditet. likviditetsforøgelsen vil ikke være konstant, men vil på længere sigt svinge mellem ca. 114 mill. kr. og ca. 159 mill. kr. der er herved dog ikke taget hensyn til, at toldafregningen og de almindelige merværdiafgiftsafregninger ikke falder sammen med månedsskifterne.

det bemærkes, at der endvidere ikke er taget hensyn til sæsonsvingninger i importen, og at det ved beregningerne er forudsat, at det månedlige momsbeløb på ca. 275 mill. kr. i overensstemmelse med de foreslåede regler også faktisk bliver indbetalt inden udgangen af den efter afregningsperioden følgende måned.

industrirådets repræsentant i kommissionen har påpeget, at den ovenfor nævnte likviditetsforøgelse samtidig er udtryk for en forringelse af den hidtidige beskyttelse af dansk produktion.

Til §91.

Afregningen i forbindelse med en kreditordning tænkes administreret ved anvendelse af edB. i edB-systemet identificeres de debiterede og krediterede beløb udelukkende på grundlag af varemottagerens registreringsnummer, og afregningen fordrer derfor, at den enkelte varemottager er registreret over for toldvæsenet.

de fleste erhvervsmæssige varemottagere er i forvejen registreret i henhold til merværdiafgiftsloven, men på grund af, at der til hvert enkelt distriktstoldkammer skal udskrives et landsomfattende importørkartotek til brug ved af konfereringen af de af varemottagerne opgivne registreringsnumre, er det for toldvæsenet af væsentlig betydning at kunne udskille de ca. 15.000 varemottagere fra de ca. 370.000 momsvirksomheder, for derigennem at kunne begrænse udskrivningen af kartoteker.

i og for sig fordrer et sådant importørkar-

toteK kun registrering af varemottagere, der ønsker at gøre brug af retten til kredit, jfr. § 96, men af andre årsager er det nødvendigt at pålægge alle erhvervsmæssige varemottagere at anmelde sig til registrering.

Ved overgang til godsregistreringssystemet er det af hensyn til toldvæsenets kontrol med det registrerede gods således påkrævet, at hvert enkelt distriktstoldkammer råder over et importørkartotek med navn, adresse m. v. på alle erhvervsmæssige varemottagere. kartoteket skal blandt andet anvendes i tilfælde, hvor det ikke er muligt alene på grundlag af godsregistreringsblanketten at identificere varemottagere af ikke-berigtiget gods.

etableringen af et sådant importørregister er i øvrigt et led i opbygningen af et fællesregister for toldvæsenet, hvori man søger at samordne erhvervsvirksomhedernes forskellige registreringsforhold overfor toldvæsenet i et og samme registreringsnummer med fællesblanketter og i størst muligt omfang med ensartede regler for registreringen.

når samtlige varemottagere er registreret, vil det være muligt at anvende importørkartoteket til registrering af særlige forhold, f. eks. om udstedte importørerklæringer, og der skabes tillige mulighed for at opgøre den indgående afgift ved importen på grundlag af de i fortoldningsbegæringerne afgivne oplysninger, og derved fritage varemottagerne for at føre regnskab over og angive disse oplysninger på den kvartalsvise momsangivelse.

endelig vil et importørregister give toldvæsenet mulighed for at udsende vejledninger, meddelelser o. lign. adresseret til hver enkelt varemottager.

Til § 95.

Bestemmelsen indeholder afregningsreglerne for de varemottagere, der ikke omfattes af de foreslåede kreditordninger i §§ 92 og 94. disse er private varemottagere, således som de er defineret i § 91, ikke-herboende varemottagere, mottagere af varer, der fortoldes i henhold til § 38, varemottagere, der er under konkurs m. v., varemottagere, der har mistet adgangen til kredit i henhold til § 100, og varemottagere, der ikke rettidigt har indgivet fortoldningsbegæring. de foreslåede kreditordninger indebærer, at varemottagerne får kredit i op til 4 måneder 20

dage uden sikkerhedsstillelse, og uden at der etableres særlige fortrinsrettigheder for statskassen. kreditordningerne bygger således på et tillidsforhold mellem toldvæsenet og erhvervslivet. de i bestemmelsen indeholdte undtagelser repræsenterer de tilfælde, hvor toldvæsenet ikke har eller i almindelighed ikke kan have en sådan tillid til varemottagerens betalingsevne, at kredit bør ydes.

den del af vareimporten, som således falder uden for kreditordningen, repræsenterer imidlertid en meget beskeden del af den samlede indførsel.

Til § 96.

Ved registrering i henhold til § 91 bringes de erhvervsmæssige importører automatisk ind under kreditordningen, men en varemottager kan, hvis han ønsker det, vælge at afregne tolden og de afgifter, som erlægges i forbindelse med indførselen, kontant. Af tekniske grunde kan en sådan ændring i afregningsforholdet kun finde sted med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og det foreslås endvidere af praktiske grunde, at adgangen for varemottagere til at få ændret afregningsformen begrænses således, at dette kun kan ske hvert 2. år. reglen vil formentlig få ringe praktisk betydning, idet det må forventes, at interessen for kontant afregning vil være meget ringe.

Til § 97.

Bestemmelsen tilsigter dels at hindre, at godtgørelses- og reguleringsbeløb udbetales til varemottagere, der har kredit i henhold til §§ 92, stk. 1, og 94, forinden tolden og afgifterne for de pågældende varer er betalt, dels at åbne mulighed for en rationel tilrettelæggelse af udbetalingssekspeditionerne, idet de nævnte godtgørelses- og reguleringsbeløb tænkes krediteret varemottagernes konti i regnskabet vedrørende told- og afgiftskreditordningen.

den foreslåede regel i stk. 3 om udbetaling af eventuelle overskydende beløb anses ikke som en undtagelse fra dansk rets almindelige modregningsregler, og skal således ikke være til hinder for, at toldvæsenet foretager modregning i et eventuelt overskydende beløb, såfremt det har forfaldne fordringer på varemottageren.

Til § 98.

Bestemmelsen svarer til § 22, stk. 2, i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdi-afgift) .

Til § 99.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 159.

i stk. 2 er der dog sket den ændring, at konstaterede kvantitetsmangler i en varesending må anmeldes til toldvæsenet inden 2 måneder - mod hidtil 12 måneder - efter fortoldningen, såfremt toldbeløbene ønskes reguleret. denne begrænsning må ses i sammenhæng med, at varerne for fremtiden foreslås opbevaret hos varemottagerne, og at det altid vil være let at konstatere kvantitetsmangler.

reglen i stk. 4 om, at der ved reguleringen vil blive fradraget 250 kr., hvis den urigtige angivelse helt eller delvis skyldes varemottageren, tænkes ikke bragt i anvendelse i tilfælde, hvor den urigtige angivelse er afgivet af et transportforetagende eller en speditør, der som følge af de i medfør af § 85 fastsatte angivelsesregler har måttet fortolde en uanbringelig varesending, og den urigtige angivelse skyldes, at transportforetagendet eller speditøren ikke har været i besiddelse af de for rigtig angivelse nødvendige dokumenter vedrørende varesendingen.

i toldkommissionen har repræsentanten for dansk Speditørforening givet udtryk for, at det i stk. 4 og 5 omhandlede fradrag på 250 kr. i reguleringsbeløbet er for højt i tilfælde, hvor der er tale om fejl, der meget let kan konstateres, og at fradraget navnlig, når der er tale om mindre told- og afgiftsbeløb, kan virke meget hårdt, hvorfor han foreslår, at fradraget i reguleringsbeløbet nedsættes til 100 kr.

Af hensyn til harmoniseringen af told- og afgiftsbestemmelserne foreslås det, at stk. 5 også skal omfatte reguleringer, der skyldes undladelse af at begære afgiftsfritagelse eller afgiftsnedsættelse.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer til § 15, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 390 af 19. november 1966 om EFTA-toldbehandling.

Til § 100.

der henvises til bemærkningerne til § 95.

Til § 101.

Bestemmelsen indeholder regler om skønsmæssig ansættelse i tilfælde, hvor varemottageren ikke har opfyldt sin angivelsespligt. i lighed med de tilfælde, hvor angivelsen ikke er ledsaget af nødvendig dokumentation, jfr. § 86, beregnes told og afgifter på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct.

Til § 102.

Bemyndigelsen for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler for, hvem der hæfter for told- og afgiftsbeløb af indførte varer, foreslår kommissionen udnyttet således, som det fremgår af reglerne i §§ 11, 23, 48 og 98 i det i kapitel V indeholdte udkast til en bekendtgørelse om toldbehandling.

Til § 103.

Bestemmelsen er en følge af de af toldkommissionen foreslåede toldbehandlingsregler, hvorefter statens transitoplag og tilsvarende private oplag nedlægges og afløses af et godsregistreringssystem, der indebærer, at varerne efter at være registreret af toldvæsenet kan hjemtages af varemottageren i ufortøldet stand til efterfølgende fortoldning. Bestemmelsen muliggør, at toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille fornødne indretninger til rådighed for godsregistreringen.

i toldkommissionen er der enighed om bestemmelsen, dog har repræsentanten for dansk Speditørforening udtalt betænkelighed ved allerede fra lovens ikrafttræden at træffe for omfattende foranstaltninger med henblik på indretning af godsregistreringssteder. dansk Speditørforening er af den opfattelse, at den fysiske godskontrol ved registreringen kan begrænses til stikprøver i tilfælde, hvor indførselen forestås af en speditør eller en transportør, som kan indestå for, at der er overensstemmelse mellem det indførte vareparti og registreringsangivelsen. dersom man ikke kan gå ind for en sådan ordning, henstiller repræsentanten for dansk Speditørforening, at der indtil videre må blive lejlighed til at foretage godsregistrering i nogle af de bygninger, som toldvæsenet under den gældende ordning anvender til pakhuse og vejerboder, idet det efter hans opfattelse ikke vil være forsvarligt at træffe for omfattende bygningsmæssige dispositio-

ner, for man har indhøstet erfaringer med hensyn til, hvilke faciliteter godsregistreringen kræver.

Til § 104.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 34.

Til kapitel 9.

de gældende regler vedrørende frihavn er indeholdt i toldlovens kapitel 11.

her i landet er kun etableret én frihavn – københavns frihavn. en række oplysninger vedrørende københavns frihavn er meddelt i bilag 2, kommentarer til den gældende toldlov.

Ved koncession af 12. maj 1960 udstedt i henhold til lov nr. 141 af 31. marts 1960 om københavns frihavn har ministeriet for offentlige arbejder givet københavns frihavns-Aktieselskab (k.f.A.) koncession til at udøve frihavns virksomhed. koncessionen er givet for et tidsrum af 40 år fra 1. maj 1960. k.f.A. er forpligtet til at drive frihavnen indtil koncessionsperiodens udløb.

ifølge koncessionen omfatter frihavnsvirksomheden opførelse og drift af pakhuse, skure samt andre bygninger, opstilling og drift af kraner og andet laste- og lossemateriel, anlæg og drift af jernbanespor og befæstelse m. v. af kajgader og pladser til godsoplosning og transport samt udførelse af alt arbejde med hensyn til losning og lastning om bord og i land, derunder alt arbejde i forbindelse med indlevering og udlevering til og fra selskabets pakhuse og pladser. koncessionen giver således k.f.A. eneret på al stevedorevirksomhed i frihavnen.

koncessionen indeholder i overensstemmelse med toldloven en bestemmelse om, at frihavnsens område med hensyn til told og afgifter betragtes som udland.

københavns havn ejer alle aktier i k.f.A. dette fællesskab kommer på forskellig måde til udtryk i koncessionen.

frihavnen var oprindeligt tænkt som facilitet for virksomheder, der indfører varer fra udlandet og reeksporterer disse. da københavns frihavn blev oprettet, var der ingen mulighed for at få tilbagebetalt erlagte toldbeløb af varer, der blev reeksporteret i uomdannet stand, og frihavnen løste således dette problem. i 1959 fik man imidlertid de

nugældende bestemmelser om handelstoldgodtgørelse, jfr. toldlovens § 178, og virksomheder uden for frihavnen har siden da haft mulighed for at få tilbagebetalt den told, som virksomhederne har betalt for varer, der i forbindelse med salg genudføres i uomdannet stand. dersom der nu gennemføres en told- og afgiftskreditordning, vil vilkårene for den transithandel, der ikke går over frihavnen, kun afvige lidt fra vilkårene for transithandelen over frihavnen.

i tidens løb er det endvidere blevet almindeligt at benytte frihavnen til oplagring af varer, der er bestemt til indførsel i toldindlandet, hvorved der gives importørerne en vis udsættelse med betalingen af told og forbrugsafgifter af indførte varer. i dag er EFTA-varer toldfri, og dersom danmark indtræder i fællesmarkedet, bliver størstedelen af importen her til landet toldfri. frihavnen vil da for den overvejende del af importen alene have den betydning, at den giver udsættelse med betaling af de afgifter, der skal betales ved varers indførsel.

der kan gives tilladelse til at drive industrivirksomhed i frihavnen. dette har tidligere været en fordel for virksomheder, som fremstiller produkter af indførte materialer og hjælpstoffer, idet virksomheder beliggende i frihavnen kunne anvende uberigtigede materialer og hjælpstoffer. i tidens løb er imidlertid råvarer og driftsmidler i stigende omfang blevet toldfri, og dette forhold har formindsket frihavnens betydning som hjemsted for industrivirksomheder. hertil kommer, at danmarks tiltrædelse af efTA-konventionen har gjort det nødvendigt at fastsætte visse særegler for toldbehandlingen af varer, der fremstilles i frihavnen, herunder en regel, hvorefter frihavnsvirksomheder kan få tilladelse til at betale told af varer, som i frihavnen anvendes til fremstilling af varer, der udføres til efTA-lande. disse regler påfører både toldvæsenet og de pågældende virksomheder et ikke ubetydeligt administrationsbesvær.

frihavnens betydning som kreditmulighed for told og forbrugsafgifter passer ind i det nuværende system for toldbehandling. det karakteristiske for dette system er, at indførte varer ikke bliver stillet til disposition for importørerne, før told og visse forbrugsafgifter er betalt (eventuelt debiteret). indtil dette er sket, må indførte varer derfor op-

lægges på statens transitoplag eller frilagre eller på private transitoplag eller frilagre eller i frihavnen. den kreditmulighed, som frihavnen giver, har man således også adgang til de fleste andre steder i landet. der er dog den forskel, at en importør har en noget friere adgang til sortering, ompakning og anden behandling af de varer, der opbevares på et privat lager i frihavnen end til de varer, der opbevares på et toldpakhus.

derimod må det erkendes, at frihavnen ikke rigtig passer til den foreslåede toldbehandlingsprocedure. Under denne afskaffes statens transitoplag og frilagre og tilsvarende private oplag. Alle indførte varer skal i stedet angives til fortoldning senest 7 dage efter indførselen, hvorefter tolden af de i et kvartal indførte varer betales på én gang senest 1 måned 20 dage efter kvartalets udløb. der bliver under den ny toldbehandlingsprocedure ikke mulighed for at udskyde angivelsen til fortoldning ved at oplægge indførte varer.

dersom frihavnen opretholdes som toldfrit sted, når den ny toldbehandlingsprocedure indføres, vil det bl. a. medføre:

- a. Virksomheder, der har eget lager i frihavnen, kan opnå ubegrænset kredit med tolden, så længe varerne henligger i frihavnen, og har endvidere mulighed for at udnytte toldkrediten i videst muligt omfang ved at henlægge fortoldninger til kvartalets begyndelse. i modsætning hertil får virksomheder, der ikke har lager i frihavnen, kun almindelig toldkredit fra indførselstidspunktet, og de har ikke - bortset fra indkøb fra lagerhavere i frihavnen - samme mulighed for at bestemme indførselstidspunktet og derved toldkrediten.
- b. lagerhavere i frihavnen, der sælger varer til virksomheder uden for frihavnen, betaler i modsætning til tilsvarende grossister uden for frihavnen ikke told.
- c. lagerhavere i frihavnen kan toldrisikofrit forsøge varer afsat på det danske marked og kan reeksportere varer, uden at dette sker i forbindelse med salg. i modsætning hertil har tilsvarende virksomheder uden for frihavnen (når der bortses fra 7 dages fristen) toldrisikoen og kan kun opnå handelstoldgodtgørelse for varer, der eksporteres i forbindelse med salg.

- d. lagerhavere i frihavnen kan reeksportere varer, uden at varerne skal undergives fortoldnings- og godtgørelsesprocedurerne. denne mulighed har tilsvarende virksomheder uden for frihavnen kun i 7 dage efter registreringen.
- e. Proviantlagre i frihavnen er for så vidt angår de ikke-højtbeskattede varer ikke undergivet særlig regnskabskontrol, og hæftelsen for lagermanko er lempeligere end andre provianteringsvirksomheders hæftelse.
- f. Toldvæsenet skal opretholde en permanent fysisk kontrol ved toldfri lagre og bevogtning af frihavnsområdet.

ad a. og b. hvis frihavnen opretholdes som toldfrit sted under den ny toldbehandlingsprocedure, vil den være det eneste sted her i landet, hvor varer bestemt til indførsel kan henligge i uberigtiget stand i ubegrænset tid. Ved en undersøgelse af erhvervslivets kredit- og likviditetsmæssige fordele heraf må der sondres imellem lejlighedsvis indførsel af varer eller varepartier og kontinuerlig indførsel af varer over faste lagre.

det forudsættes i det følgende, at varer, der indføres fra frihavnen, godsregistreres ved indførselen, og at toldkreditten på sædvanlig måde regnes fra registreringstidspunktet. en sådan ordning vil være i overensstemmelse med det grundlæggende princip, at frihavnen i toldmæssig henseende betragtes som udland og er desuden at foretrække ud fra administrative hensyn.

for så vidt angår varer eller varepartier, der indføres lejlighedsvis - der kan f. eks. være tale om maskiner eller andre produktionsmidler - vil der ikke være kredit- eller likviditetsmæssige fordele forbundet med oplæggelse i frihavnen, dersom varerne fraføres frihavnslageret i samme kvartal, hvor de tilføres. oplægges varerne derimod i et kvartal og fraføres i et senere kvartal, vil toldkreditten for de pågældende varer sammenlignet med den toldkredit, som der ville være blevet ydet for varerne, hvis de ikke var blevet oplagt i frihavnen, blive forlænget med det antal kvartaler, som varerne henligger i frihavnen.

for så vidt angår kontinuerlig indførsel af varer over faste lagre bemærkes, at dersom sådanne lagre anlægges i frihavnen - der kan her være tale om f. eks. lagre af handelsvarer og i et vist begrænset omfang måske

også lagre af industriens råvarer og halvfabrikata - vil den gennemsnitlige toldkredit, der for varer, som ikke indføres over frihavnen, udgør 3 måneder 5 dage, blive forlænget med den gennemsnitlige lageromsætnings tid på frihavnslageret. er den gennemsnitlige lageromsætnings tid på frihavnslageret f. eks. 2 måneder, vil den samlede kredit tid altså blive 5 måneder 5 dage, og er den gennemsnitlige lageromsætnings tid 3 måneder, vil den samlede kredit tid blive 6 måneder 5 dage.

Summen af disse overvejelser er, at der for alle varer med undtagelse af varer, som indføres lejlighedsvis og omsættes eller forbruges i det kvartal, hvori de indføres, vil være kredit- og likviditetsmæssige fordele forbundet med at indføre varer over et frihavnslager. der ligger heri en tilskyndelse for erhvervslivet til at dirigere vareindførselen over lagre i frihavnen, men om dette faktisk vil ske, beror på de enkelte virksomheders individuelle afvejning af det nævnte forhold og en række andre forhold, hvoraf følgende skal fremhæves: den i hovedsagen af handels- og produktionsmæssige hensyn bestemte lageromsætnings hastighed, toldsatsernes størrelse, virksomhedernes beliggenhed i forhold til frihavnen, de faciliteter i form af lagerlokaler m. v., som frihavnen kan tilbyde, og priserne for dem, om varerne ankommer med skib direkte til frihavnen, og om hvorvidt der er behov for uden forsinkelser at kunne udtage varer af lagrene, hvilket ofte vil være tilfældet for så vidt angår råvarelagre.

Specielt vedrørende lageromsætnings hastigheden bemærkes:

der findes ingen samlet statistik over lageromsætnings hastigheden i frihavnen, og en sådan statistik ville også være af begrænset betydning, idet den kun vil belyse forholdene, som de er under det eksisterende system, men intet sige om forholdene under en ændret toldbehandlingsprocedure. der findes heller intet statistisk materiale, der i almindelighed kan belyse lagertiden for importerede varer. det er derimod muligt at beregne den gennemsnitlige lagertid for industriens råvarelagre (såvel udenlandske som indenlandske råvarer) og en gros handelens lagerbeholdning (såvel udenlandske som indenlandske varer). en sådan beregning viser, at lageromsætnings hastigheden for de hyp-

pigst forekommende råvarer og handelsvarer er på omkring 5 gange pr. år, og der er et vist grundlag for at antage, at lageromsætningshastigheden for importerede råvarer og handelsvarer ikke er helt forskellige fra den nævnte lageromsætningshastighed.

det er ikke muligt at udpege alle de varekategorier, der er således toldbelagte og har en sådan lagertid, at de uanset eventuelle modstående hensyn, jfr. ovenfor, med fordel vil kunne oplægges i frihavnen under den ny toldbehandlingsprocedure, men det må anses for sandsynligt, at kreditoplagsvarer (den gennemsnitlige kredittid på kreditoplagene er beregnet til 4 måneder 27 dage) vil blive forsøgt oplagt i frihavnen - navnlig de kreditoplagsvarer, der har den langsomste lageromsætningshastighed som f. eks. tæpper (kredittid 9 måneder 5 dage) og andre manufakturvarer (kredittid 5 måneder 8 dage). endvidere må det antages, at uberigtigede konsignationsvarer, der i dag henligger på transitoplag m. v., vil blive forsøgt oplagt i frihavnen. de nævnte varekategorier udgør en væsentlig del af den samlede import. det kan således nævnes, at ca. $\frac{1}{4}$ af toldprovenuet indgår over kreditoplagene. man kan derfor ikke se bort fra, at der, når andre muligheder for toldfri oplæggelse afskaffes, i hvert fald for så vidt angår visse varegrupper, vil blive et vist pres på frihavnen af kredit- og likviditetsmæssige årsager. en sådan udvikling vil være meget uheldig, fordi de hermed forbundne større personale-mæssige og administrative krav vil medføre, at toldvæsenets administration imod hensigten forøges. hertil kommer, at der ikke opnås den ligestilling med hensyn til kreditgivning, som tilsigtes med told- og afgiftskreditordningen, idet det navnlig må befrygtes, at frihavnslagrene i et vist omfang vil træde i stedet for kreditoplagene.

ad c. Varer, der i dag henligger toldrisikofrit på andre lagre (transitoplag, frilagre m. v.), vil søge mod frihavnen i det omfang, sådanne varer ikke forventes udført i forbindelse med et salg inden toldkreditperiodens udløb. det er ikke muligt at sige noget om, i hvilket omfang dette forhold vil medføre flytning af lagre til frihavnen, idet man vel ved, at varer - formentlig navnlig af udenlandske virksomheder (konsignationsvarer) - oplægges på toldfri lagre (transitoplag, fri-

lagre m. v.), medens de søges afsat på det danske marked, men man har intet kendskab til, i hvilket omfang dette finder sted. det må imidlertid antages, at frihavnen på grund af danske handelsvirksomheders mulighed for at opnå handelstoldgodtgørelse og toldkredit vil være næsten uden betydning for danske handelsvirksomheders normale reeksport. derimod vil udenlandske virksomheder på grund af reglen om, at kun danske virksomheder kan opnå handelstoldgodtgørelse, være interesseret i frihavns bevarelse med henblik på reeksport såvel af varer, der har været forsøgt afsat på det danske marked, som af andre varer. Sådanne varer vil eventuelt blive udbudt til salg på udenlandske markeder i konkurrence med her fremstillede varer. nedlægges frihavnen derimod, vil udenlandske virksomheder være afskåret fra toldrisikofrit at forsøge varer afsat på det danske marked. en samlet vurdering af reeksporthandelens problemer, herunder også af problemerne vedrørende reeksport af varer, der har været søgt afsat på det danske marked, synes således at føre til, at det i den her omhandlede henseende må være både i dansk handels og dansk industris interesser, at frihavnen ikke oprettholdes som toldfrit sted.

ad d. oplæggelses- og fraførselsproceduren svarer i ekspeditions-mæssig henseende stort set til den ny registrerings- og udførselsprocedure. den ekspeditions-mæssige fordel for lagerhavere i frihavnen, der reeksporterer varer, består derfor i, at de ikke skal afgive fortoldningsbegæring og godtgørelsesandragender. isoleret betragtet vil disse fordele næppe i større omfang tilskynde virksomheder til at flytte til frihavnen. imidlertid indebærer dette forhold dog, at virksomheder uden for frihavnen og virksomheder i frihavnen ikke er ligestillet, hvilket i sig selv er uheldigt.

ad e. de omhandlede forskelle mellem provianteringsvirksomheder i frihavnen og provianteringsvirksomheder uden for frihavnen består i, at virksomhederne i frihavnen ikke af toldmæssige grunde skal føre et særskilt lagerregnskab over ikke-højtbeskattede varer og i almindelighed ikke hæfter for told og afgifter af sådanne varer, medens provianteringsvirksomheder uden for frihavnen

under den foreslåede toldbehandlingsprocedure nødvendigvis må pålægges pligt til at føre særskilt regnskab over alle varer og pålægges told- og afgiftshæftelse også for ikke-højtbeskattede varer.

disse forhold vil være incitament for provianteringsvirksomheder, der har mulighed derfor, til at flytte til frihavnen. en sådan udvikling, der vil påføre toldvæsenet administrativt besvær og vil være personalekrævende, må anses for uheldig. hertil kommer, at det kun er provianteringsvirksomheder i københavnsområdet, der vil kunne opnå fordelene ved at benytte frihavnen, hvorved provianteringsvirksomheder i andre byer stilles ringere end de københavnske provianteringsvirksomheder.

de under pkt. a.-e. omhandlede forhold vil under det foreslåede toldbehandlingssystem - og forudsat at toldbehandlingsreglerne for frihavnen ikke ændres - som nævnt indebære visse fordele for frihavnsbrugere med hensyn til kredit, likviditet og toldrisikofrihed, færre toldformaliteter ved reeksport samt mindre streng regnskabspligt og hæftelse for provianteringslagre. disse fordele vil kunne stille de pågældende frihavnsbrugere bedre i konkurrencen med tilsvarende virksomheder, der af geografiske eller andre årsager ikke har adgang til frihavnen, og som efter det ny toldbehandlingssystems gennemførelse mister de faciliteter (kreditoplag, transitoplag, frilagre), som hidtil har ækvivaleret frihavnsadgangen. det må derfor forventes, at vareindførselen i højere grad end tidligere vil ske over frihavnen. dette vil kunne føre til ønsker om udvidelse af frihavnsens område, hvilket vil stille større krav til toldvæsenets administration samtidig med, at frihavnen i endnu mindre omfang end tidligere vil opfylde egentlige frihavnsformål. opretholdelse af frihavns status som toldfrit sted under det foreslåede toldbehandlingssystem vil endvidere kunne føre til utilfredshed med den ny toldlovgivning hos de virksomheder ude omkring i landet, som kan have behov for frihavnsfordele (f. eks. for så vidt angår konsignationslagre og reservedelslagre, jfr. bemærkningerne til kapitel 8), og som ikke har mulighed for at benytte frihavnen. dette vil muligvis aktualisere ønskerne om oprettelse af frihavne i visse provinshavne. indførelse af en told- og afgiftskreditordning vil ganske

vist i sig selv svække ønsket om flere frihavne, men hvis erhvervslivet i provinsen efter nogen tids forløb føler, at uligheden medfører virkelige ulemper for det, må man regne med, at ønskerne om flere frihavne vil blive ført frem igen.

frihavnens status som toldfrit sted betyder, at toldvæsenet må bruge et større personale på dette havneafsnit, end det bruger på et tilsvarende havneafsnit i toldhavnen. dette medfører brug af personale udgør ca. 50 personer. oprettelse af nye frihavne vil kræve et større toldpersonale i de pågældende havne.

de ovenfor anførte argumenter for, at frihavnen ikke bør opretholdes under det foreslåede toldbehandlingssystem samt det forhold, at opretholdelsen af frihavnen kan føre til oprettelse af andre toldfri faciliteter, og at den modernisering og forenkling af toldvæsenets arbejdsmetoder, der er hovedformålet med toldlovsreformen, derved går tabt, taler for at frihavnens status som toldfrit sted ikke bør opretholdes, såfremt toldbehandlingsreformen gennemføres.

der er imidlertid dels af frihavnsselskabets ledelse, dels af vide kredse i erhvervslivet fremført synspunkter for den modsatte opfattelse.

i forbindelse med toldkommissionens behandling af spørgsmålet om frihavnens stilling efter gennemførelsen af en toldbehandlingsreform har man haft drøftelser med københavns frihavns Aktieselskabs bestyrelse og direktion samt med et af frihavnsselskabet og københavns havnebestyrelse nedsat fællesudvalg, der overvejer frihavnens fremtid. Under disse drøftelser har k.f.A. henvist til, at reeksporthandelen vil få ringere vilkår, dersom frihavnen ophører med at være toldfrit sted, og at frihavnens status som toldfrit sted under en fremtidig udvikling af reeksporthandelen pludselig kan vise sig at være et aktiv for dansk forretningsliv. der er endvidere henvist til, at nedlæggelse af frihavnen vil svække den danske engros-handel i konkurrencen med den handel, der kan benytte frihavnene i hamburg, malmö og gøteborg, og at en del af forsyningen af det danske marked derfor vil gå over disse havne i stedet for over københavns havn. det hævdes, at det er af stor betydning for københavn som internationalt handelscenter at have en frihavn, af de største linierederier

lægger stor vægt på at bevare frihavnen, og at erhvervslivet i almindelighed og især skibsfarten har store interesser i frihavnen.

de af k.f.A. anførte begrundelser for at bevare frihavnen som toldfrit sted forekommer ikke alle overbevisende. reeksporten kan f. eks. fritages for told gennem handels-toldgodtgørelse. der er dog næppe tvivl om, at der i erhvervskredse og måske også i videre kredse hersker den opfattelse, at frihavnen giver handelen og skibsfarten og måske også det danske samfund fordele, som man ikke bør give afkald på.

Under drøftelserne i toldkommissionen har repræsentanten for Provinshandelskammeret udtalt betænkelighed over den forskelsbehandling, som en opretholdelse af københavns frihavn ville indebære for importører i provinsen. repræsentanterne for industrirådet, grosserer-Societetet, håndværksrådet, dansk Speditørforening og danmarks rederiforening har derimod udtalt sig imod en nedlæggelse af frihavnen og en ændring af dens stilling som toldmæssigt udland.

et flertal i toldkommissionen er herefter af den opfattelse, at selv om opretholdelsen af frihavns toldfri status under den ny toldbehandlingsprocedure næppe kan undgå at medføre en vis ulighed i kreditmulighederne for told og forbrugsafgifter og desuden vil påbyrde toldvæsenet et vist administrationsbesvær, er disse ulemper dog ikke en tilstrækkelig begrundelse for at fratage frihavnen dens toldfri status, *når det er en udbredt opfattelse i erhvervslivet, at frihavnen bør opretholdes som toldfrit sted.*

Til § 105.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende toldlovs § 113, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 træder i stedet for den gældende toldlovs § 114.

i den gældende toldlov er der mulighed for at oprette frihavne med samtykke fra finansministeren og ministeren for offentlige arbejder i de tilfælde, hvor oprettelse ikke sker ved lov. Under hensyn til det foran i bemærkningerne til kapitel 9 anførte vedrørende frihavns stilling under den foreslåede toldbehandlingsprocedure er toldkommissionen af den opfattelse, at der ikke bør oprettes flere frihavne end den eksisterende.

derfor er bestemmelsen udformet således, at en ændring af dette forhold kun kan ske ved lov.

Til § 106.

Bestemmelsen træder i stedet for den nuværende toldlovs §§ 123-127. Bestemmelsen fastslår, at der gælder tilsvarende bestemmelser for toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af beforderingsmidler, varer og personer, der landværts indpasserer i eller udpasserer fra frihavnen som ved ind- og udpassage af toldområdet.

Til §§ 107-114.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 113, stk. 2 og 3, § 115, § 116, § 117, stk. 1, § 118, § 119, § 122 og § 128.

Til §§ 115-120.

Bestemmelserne svarer til den gældende toldlovs § 5, stk. 2, § 9, § 12, § 13, § 113, stk. 4, § 174 og § 186.

Til § 121.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 4. efter den gældende toldlov er det kun i tilfælde, hvor toldværdien ikke fastsættes på grundlag af den aftalte pris, at toldvæsenets afgørelser kan rekureres til nævnet. Bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte rekurs af alle værdiafgørelser.

Til § 122.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 1, stk. 7.

Til § 123.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende toldlovs § 189, stk. 1-3, og § 190.

efter den gældende toldlov kan straffen for smugleri ikke overstige fængsel i 2 år. i stk. 2 foreslås det, at straffen for smugleri under skærpende omstændigheder kan stige til fængsel i 4 år. Smuglerierne - navnlig af spiritus og tobaksvarer - har i de senere år haft et betydeligt omfang, og i en del tilfælde har der været tale om velorganiserede og erhvervsmæssige lovovertrædelser begået af flere i forening. Smugleri er en lovover-

trædelse, som det er yderst vanskeligt at opklare, dels fordi lovovertrædelsen kan begås i hemmelighed - d.v.s. uden at det overhovedet kommer for en dag, at en lovovertrædelse er begået - dels fordi den meget lange danske kystlinje med mange små havne og anløbsbroer vanskeliggør bevogtningen. i de senere år har mange begået erhvervsmæssigt smugleri, og erfaringerne har vist, at recidivprocenten er meget høj. man er af den opfattelse, at dette kan skyldes, at straffen såvel efter specialpræventive som efter generalpræventive hensyn ikke er afskrækkende nok, når henses til de i forhold til opklaringsmulighederne ved andre lovovertrædelser ret ringe opklaringsmuligheder. Under hensyn hertil foreslås det, at der åbnes mulighed for at skærpe straffen i de i lovudkastet nævnte tilfælde.

Til §§ 124 og 125.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 189, stk. 4 og 5, samt § 195, stk. 1 og 2, dog foreslås det i § 125, at det hidtidige objektive ansvar for ejeren, rederen, befragteren og foreren bortfalder.

Til § 126.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 193, stk. 1, 2 og 4, dog foreslås strafferammen for forsætlig eller uagtsom, urigtig angivelse forhøjet fra bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder til bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år. endvidere foreslås indført en regel om, at straffen under skærpende omstændigheder kan stige til fængsel i 2 år. den foreslåede forhøjelse af strafferammen må ses på baggrund af den øgede risiko for forsætlige told- og afgiftsunddragelser, som er en følge af de i bemærkningerne til kapitel 8 omtalte ændrede toldbehandlingsregler, hvorefter det eksisterende oplagsvæsen opgives, således at ufortoldede varer efter registrering hos toldvæsenet kan hjemtages af varemodtagerne forinden fortoldningen. forslaget tilsigter desuden en vis tilnærmelse af straffen for urigtig angivelse til straffen for smugleri. disse lovovertrædelser ligner hinanden, fordi de begge tilsigter told- og afgiftsunddragelser. når man ikke tager skridtet fuldt ud og foreslår den forsætlige, urigtige angivelse undergivet samme straf som smugleri, skyldes det,

at den urigtige angivelse, selv om den kan medføre lige så store eller større skadevirkninger som smugleriet, ikke i samme grad er en hemmelig lovovertrædelse.

Til § 127.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 193, stk. 3, sidste led, § 195, stk. 3, og § 196.

Til § 128.

Bestemmelsen i nr. 1 og 3 svarer til den gældende toldlovs § 194, dog foreslås det, at den hidtil gældende særlige bevisbyrde bortfalder.

Bestemmelsen i nr. 2 er ny. den tager navnlig sigte på tilfælde, hvor en provianteringsvirksomhed eller en kiosk i en lufthavn udleverer varer, som efter de gældende regler ikke må bruges eller forbruges i toldområdet. 1 sådanne tilfælde vil toldvæsenet fordre, at varernes emballage er lukket på en nærmere foreskrevet måde (med særlige klæbestrimler el. lign.) og forsynet med påtegning om, at emballagen ikke må åbnes i toldområdet.

Til §§ 129-131.

Bestemmelserne træder i stedet for den gældende toldlovs § 197, sidste led, og §§ 198 og 199.

Til § 132.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 192, dog foreslås afhentningsfristen for varer, der er taget i bevaring, afkortet fra 1 år efter udløbet af den måned, hvori sagen er endelig afgjort, til 2 måneder efter samme tidspunkt, men dog således, at toldvæsenet efter ansøgning kan forlænge udleveringsfristen indtil 1 år. forslaget skyldes, at toldvæsenet til stadighed må opbevare en del varer, som aldrig begæres udleveret. dette vil navnlig under den foreslåede toldbehandlingsordning, hvor toldvæsenet ikke disponerer over lagerlokaler, være byrdefuldt.

Til § 133.

Bestemmelsen svarer til den gældende toldlovs § 190 a.

Til § 134.

Bestemmelsen i stk. 2 er nødvendig, for at der kan etableres et register over varemodtagere, der er berettiget til kredit efter §§ 92 og 94, inden kreditordningen træder i kraft.

Til § 135.

Bestemmelsen indeholder en bemyndi-

gelse for finansministeren til at fastsætte regler om toldbehandling af varer, der ved lovens ikrafttræden henligger på de i den gældende toldlovs kapitler 8 og 10 nævnte oplag og lagre eller som er under forsendelse, samt regler for opgørelse og afregning af toldskylden for de på kreditoplagene ved lovens ikrafttræden værende varer.

kapitel V.

Udkast til bekendtgørelse om toldbehandling.

i medfør af toldlovens §§. lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) §§. og lov. §§., fastsættes følgende bestemmelser om kontrol med samt toldbehandling af befodringsmidler, personer og varer i toldområdet.

kapitel 1.

Toldområdet.

§ 1. Toldområdet omfatter de danske landområder, de indre territoriale vande, de ydre territoriale farvande i en afstand af 4 sømil (7408 m) fra kystlinjen eller fra de i anordning nr. 437 af 21. december 1966 om afgrænsningen af søterritoriet fastsatte rette basislinjer, samt lufrummet over de nævnte områder.

Stk. 2. Toldområdet omfatter ikke færøerne og grønland.

i. Toldbehandling af befodringsmidler og personer.

kapitel 2.

Skibe.

§ 2. Ved skibe forstås i denne bekendtgørelse skibe, både og fartøjer af enhver art.

§ 3. Skibe, der befinder sig i toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Sejlende skibe skal på toldvæsenets forlangende stoppe op. Toldvæsenets stopordre afgives enten mundtlig eller ved stopsignalet: „Stop deres skib øjeblikkelig“.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, når svenske toldbevogtningsfartøjer udøver toldbevogtningstjene-

ste på de dele af toldområdet, der omfattes af den mellem Danmark og Sverige indgaaede overenskomst af 28. oktober 1935 om fælles bevogtning til bekæmpelse af ulovlig indførsel af alkoholholdige varer.

Stk. 4. Skibets forer har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om skib og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge skibspapirer og ladningsdokumenter m. v. samt til at påvise og åbne eller afdække alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 5. Toldvæsenet har ret til overalt i skibet at foretage den for kontrollens udøvelse nødvendige undersøgelse (inkvirering).

§ 4. når et skib befinder sig i toldområdet, eller når det under sejlads mellem steder i toldområdet passerer fremmed eller internationalt farvand, kan toldvæsenet forlange uberigtigede varer henlagt under toldlukke. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarelig måde, kan skibet på dettes bekostning besættes med toldvagt.

Stk. 2. Skibe i toldområdet må ikke medføre uberigtiget proviant m. v., medmindre de har påbegyndt en rejse, hvis endelige bestemmelsessted er et anløbssted uden for toldområdet. fiskerfartøjer kan dog medføre uberigtiget proviant, der er indladet i overensstemmelse med reglen i § 88, stk. 6.

Stk. 3. Udenlandske lystfartøjer, som udelukkende er på rejse mellem steder i hjemlandet og steder i toldområdet, samt danske lystfartøjer, må kun medføre uberigtiget proviant m. v. i det omfang, denne kan tillades indført told- og afgiftsfrit henhold til bekendtgørelse nr. 00 af 00 1971 om toldfrihed for rejsegods m. v.

§ 5. losning og indladning af varer samt landsætning og ombordtagning af passagerer er undergivet toldvæsenets kontrol og må kun finde sted i de af toldvæsenet hertil godkendte havne. Toldvæsenet kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at losning og indladning finder sted andre steder.

Stk. 2. Toldvæsenet bestemmer, hvor landsætning af de til toldområdet ankomende passagerer kan finde sted.

Stk. 3. Ved oprettelse af passagerruter mellem udenlandske steder og steder i toldområdet kan toldvæsenet kræve, at der uden udgift for dette stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for toldvæsenets eftersyn af passagerer m. v., samt at der etableres nødvendige afspærringer.

Stk. 4. Toldvæsenet har i havne uhindret adgang overalt på pladser og i pakhuse. Toldvæsenet fastsætter de for toldkontrollens gennemførelse nødvendige bestemmelser.

§ 6. havnemyndighederne skal underrette toldvæsenet om skibes forventede ankomst, samt om uanmeldte skibes ankomst.

Stk. 2. Skibets fører skal snarest efter ankomsten over for toldvæsenet mundtlig anmelde, hvorfra skibet kommer, og hvilken ladning det medfører.

Stk. 3. losning eller indladning af varer eller landsætning eller ombordtagning af passagerer skal forud mundtlig anmeldes til toldvæsenet.

Stk. 4. Passagerskibe i rutefart og færger, der ankommer i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan, er undtaget fra reglerne i stk. 1-3.

Stk. 5. fraførsel eller indladning af varer eller landsætning eller ombordtagning af passagerer eller landsætning af besætningsmedlemmer må ikke påbegyndes, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. Toldvæsenet kan nægte adgang til et skib, indtil inkvireringen er afsluttet.

§ 7. føreren af et skib, der befinder sig i toldområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af skib, ladning og proviant m. v. (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om skibsførerens navn og skibets data (art, navn, hjemsted og tonnage), antal besætningsmedlemmer og passagerer, navnet på skibets stedlige repræsentant, hvorfra skibet kommer, formålet med anløbet, ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde skibsførerens erklæring om, at skibet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lastrum eller rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

Stk. 3. Ankommer skibet fra et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, skal skibsføreren, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge det af toldvæsenet i det pågældende land udstedte tolddokument (toldpas) samt meddele oplysninger om årsagen til eventuelle ændringer i beholdningerne. fremlægges dokumentet ikke, eller er der væsentlige uoverensstemmelser mellem dokumentets oplysninger og de forefundne beholdninger, som føreren ikke kan gøre rede for, eller forefindes der under inkvireringen større mængder varer, der ikke er angivet, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved skibet på dettes bekostning.

Stk. 4. Ankommer skibet fra et sted i toldområdet med uberigtigede varer, skal skibsføreren, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge den i § 9, stk. 4, nævnte tolddeklaration i uåbnet konvolut.

Sik. 5. Ved inkvireringen skal skibets nationalitets- og målingsdokumenter afleveres til toldvæsenet, hvor de forbliver, indtil toldvæsenet har meddelt tilladelse til afsejling.

§ 8. føreren af et skib, der skal afgå fra en havn eller et anløbssted i toldområdet, skal anmelde af sejlingen for toldvæsenet, medmindre det er et passagerskib i rutefart eller en færge, og det afgår i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan.

Stk. 2. Skibe må ikke af sejle, forinden toldvæsenet har givet tilladelse dertil.

§ 9. Føreren af et skib, der skal afgå fra en havn eller et anløbssted i toldområdet, skal forinden af sej lingen til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af skib, ladning og proviant in. v. (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om tidspunktet for skibets afgang, om skibets bestemmelsessted og forventet ankomsttidspunkt, ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m.v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde skibsførers erklæring om, at skibet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne.

Stk. 3. Afgår skibet til et land, hvormed Danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, medgives skibets fører et af toldvæsenet udstedt toldpas indeholdende oplysninger om skibet, ladning og proviant m. v.

Stk. 4. Afgår skibet med uberigtigede varer til en havn eller et anløbssted i toldområdet, medgives skibets fører et eksemplar af den i stk. 2 nævnte deklaration i lukket konvolut, der i uåbnet stand skal fremlægges for toldvæsenet på ankomststedet.

§ 10. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i de i § 6, § 8 og § 9 fastsatte bestemmelser for så vidt angår skibe, der tilhører danske eller fremmede statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling, samt fisker- og stenfiskerfartøjer, lystfartøjer, skoleskibe, bugser- og lods både, bjærgningsfartøjer, passagerskibe i rutefart og færger, fartøjer under 6 tons netto og fartøjer i fart mellem anløbssteder inden for samme tolddistrikt eller på fjordene.

§ 11. føreren af et skib hæfter for told og afgifter af varer, herunder restladning og proviantbeholdning, som i toldområdet indlades, fraføres eller forbruges i strid med reglerne i denne bekendtgørelse.

§ 12. føreren af et skib skal i havne, hvor toldvæsenet varetager opkrævningen af de skibe påhvillende havneafgifter, skriftligt afgive de for opkrævningen nødvendige oplysninger om skib og ladning.

Stk. 2. føreren af et skib, der skal afgå fra en havn i toldområdet, hvor toldvæsenet varetager opkrævningen af havneafgifterne, skal forinden af sej lingen til toldvæsenet betale de skibet påhvillende afgifter. Toldvæsenet kan dog mod depositum eller anden sikkerhed meddele tilladelse til af sej ling, forinden afgifterne er betalt. Som sikkerhed kan antages en indeståelseserklæring fra en herboende toldvæsenet bekendt, vederhæftig person.

§ 13. føreren af et skib, der ankommer til eller afgår fra havne eller anløbssteder i toldområdet, skal til toldvæsenet skriftligt afgive de til brug for danmarks Statistik nødvendige oplysninger om skib, passagerer og ladning, herunder om medførte beforsdringsmidler.

kapitel 3.

fly.

§ 14. fly, der ankommer til eller afgår fra toldområdet, må kun lande på og afgå fra landingspladser, der er godkendte af toldvæsenet (toldlufthavne). losning og indladning af varer samt ilandsætning og ombordtagning af passagerer er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Toldvæsenet kan som betingelse for at anerkende en landingsplads som toldlufthavn kræve, at der uden udgift for dette stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for toldvæsenets eftersyn af passagerer m. v., samt at der etableres nødvendige afspærringer.

Stk. 3. Toldvæsenet har i en toldlufthavn uhindret adgang overalt på pladser, i bygninger, hangarer, værksteder m. v. Toldvæsenet fastsætter de for toldkontrollens gennemførelse nødvendige bestemmelser.

§ 15. fly, der befinder sig i toldområdet, er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. flyets fører har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om fly og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge flyets rejsejournal og ladningsdokumenter m. v. samt til at påvise og åbne eller afdække alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 3. Toldvæsenet har ret til overalt i flyet at foretage den for kontrollens udøvelse nødvendige undersøgelse (inkvirering).

§ 16. når et fly befinder sig i toldområdet, eller når det er under flyvning mellem steder i toldområdet, kan toldvæsenet forlange uberigtigede varer henlagt under toldlukke. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarelig måde, kan flyet på dets bekostning besættes med toldvagt.

Stk. 2. fly i toldområdet må ikke medføre uberigtiget proviant m. v., medmindre de har påbegyndt en rejse, hvis endelige bestemmelsessted er et landingssted uden for toldområdet.

§ 17. lufthavnsmyndighederne skal underrette toldvæsenet om flys forventede ankomst og afgang, samt om uanmeldte flys ankomst.

Stk. 2. flyets fører skal snarest efter ankomsten til toldvæsenet mundtlig anmelde, hvorfra flyet kommer, og hvilken ladning det medfører.

Stk. 3. landsætning eller ombordtagning af passagerer eller losning eller indladning af varer skal forud mundtlig anmeldes til toldvæsenet.

Stk. 4. fly i rutefart, der ankommer i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan, er undtaget fra reglerne i stk. 1-3.

Stk. 5. landsætning eller ombordtagning af passagerer, landsætning af besætningsmedlemmer og frarørsel eller indladning af varer må ikke påbegyndes, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. Toldvæsenet kan nægte adgang til et fly, indtil inkvireringen er afsluttet.

§ 18. føreren af et fly, der befinder sig i toldområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af fly, ladning og proviant m. v. (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om førerens navn og flyets data (art, nummer, hjemsted og ejerens navn), antal besætningsmedlemmer og passagerer, navnet på flyets stedlige repræsentant, hvorfra flyet kommer, ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende laddingsdoku-

menters datoer og numre samt summariske oplysninger om det medførte rejsegods og specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at flyet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lastrum eller rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

Stk. 3. er et flys ophold i en toldlufthavn kun kortvarigt, kan den i stk. 2 omhandlede specifikation af proviantbeholdningen undlades, såfremt det i tolddeklarationen angives, at provianten er indlagt i nærmere angivne rum, der kan told lukkes.

Stk. 4. Toldvæsenet kan autorisere medarbejdere i eller agenter for luftfartsselskaber til på førerens vegne at afgive den i stk. 1-3 nævnte tolddeklaration.

Stk. 5. Ankommer flyet fra et land, hvor med danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, skal føreren, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge det af toldvæsenet i det pågældende land autoriserede tolddokument samt meddele oplysninger om årsagen til eventuelle ændringer i beholdningerne. fremlægges dokumentet ikke, eller er der væsentlige uoverensstemmelser mellem dokumentets oplysninger og de forefundne beholdninger, som føreren ikke kan gøre rede for, eller forefindes der under inkvireringen større mængder varer, der ikke er angivet, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved flyet på dets bekostning.

Stk. 6. Ankommer flyet fra et sted i toldområdet med uberigtigede varer, skal flyets fører, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge den i § 20, stk. 5, nævnte tolddeklaration i uåbnet konvolut.

§ 19. føreren af et fly, der skal afgå fra en landingsplads i toldområdet, skal anmelde afgang for toldvæsenet, medmindre det afgår i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan.

Stk. 2. fly må ikke afgå, forinden toldvæsenet har givet tilladelse dertil.

§ 20. føreren af et fly, der skal afgå fra en landingsplads i toldområdet, skal forinden afgang til toldvæsenet afgive en

skriftlig angivelse af fly, ladning og proviant m. v. (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om tidspunktet for flyets afgang, flyets bestemmelsessted, ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladingdokumenters datoer og numre samt summariske oplysninger om det medførte rejsegods og oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. specificeret som anført i § 18, stk. 2 og 3. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at flyet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne.

Stk. 3. Toldvæsenet kan autorisere medarbejdere i eller agenter for luftfartsselskaber til på førerens vegne at afgive den i stk. 1 og 2 nævnte tolddeklaration.

Stk. 4. Afgår flyet til et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, medgives flyets fører et af toldvæsenet autoriseret tolldokument indeholdende oplysninger om flyet, ladning og proviant m. v.

Stk. 5. Afgår flyet med uberigtigede varer til en landingsplads i toldområdet, medgives flyets fører et eksemplar af den i stk. 2 nævnte deklaration i lukket konvolut, der i uåbnet stand skal fremlægges for toldvæsenet på ankomststedet.

§ 21. fly, der udelukkende er i fart mellem landingspladser i toldområdet, er undtaget fra reglerne i § 17, § 19 og § 20.

Stk. 2. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i de i §§ 18-20 fastsatte bestemmelser for så vidt angår fly, der tilhører danske eller fremmede statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling.

§ 22. fra et fly må der ikke nedkastes uberigtigede varer i toldområdet, medmindre det sker af sikkerhedsmæssige grunde. flyet hæfter for told- og afgiftsbeløb af nedkastede varer, der ikke tilvejebringes og ikke kan anses for tilintetgjort ved nedkastningen.

Stk. 2. nødlander fly, bortset fra de i § 21 nævnte, i toldområdet, eller nedkastes der af sikkerhedsmæssige grunde uberigtigede varer i toldområdet, skal føreren snarest underrette toldvæsenet.

to

§ 23. føreren af et fly hæfter for told og afgifter af varer, herunder restladning og proviantbeholdning, som i toldområdet indlades, fraføres eller forbruges i strid med reglerne i denne bekendtgørelse.

kapitel 4.

Tog.

§ 24. Togtrafik mellem udlandet og toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til overalt i tog eller togdele, der ankommer til toldområdet fra udlandet eller afgår fra toldområdet til udlandet, at foretage den for kontrollens udøvelse nødvendige undersøgelse (inkvirering).

Stk. 3. Togpersonale og andre beskæftiget i tog, f. eks. sovevogns-, restaurations- og postpersonale, har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om tog og ladning m. v. samt til at påvise og åbne eller afdække alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 4. indtil inkvireringen er afsluttet, må tog ikke uden toldvæsenets tilladelse bortkøres fra kontrolstedet, og varer må ikke aflæsses. Toldvæsenet kan nægte personer adgang til toget under inkvireringen. i persontog kan toldvæsenet foretage inkvirering under kørselen.

Stk. 5. rejsende og de i stk. 3 nævnte personer må ikke uden toldvæsenets tilladelse forlade toget, forinden de har været undergivet toldeftersyn eller inkvireringen er afsluttet.

§ 25. i toldområdet kan toldvæsenet forlange den i restaurationsvogne o. lign. i internationale tog medførte beholdning af uberigtiget spiritus og tobaksvarer henlagt under toldlukke.

kapitel 5.

lastbiler og andre befordringsmidler.

§ 26. lastbiltrafik mellem udlandet og toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. lastbiler i trafik mellem udlandet og toldområdet skal ved indpassage i og udpassage fra toldområdet uopfordret

standse op for toldkontrol, og skal i øvrigt i toldområdet standse op på toldvæsenets forlangende for toldkontrol.

Stk. 3. lastbilens fører har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om lastbil og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge lastbilens registreringspapirer m. v. og ladningsdokumenter samt til at påvise og åbne eller afdække alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 4. Toldvæsenet har ret til overalt i lastbilen at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

§ 27. en lastbil må ikke bortkøres fra kontrolstedet, og varer må ikke aflæsses eller fjernes fra lastbilen, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. indtil inkvireringen er afsluttet, må personer ikke uden toldvæsenets tilladelse forlade lastbilen, og toldvæsenet kan nægte personer adgang til denne.

§ 28. føreren af en lastbil, der ankommer til toldområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af lastbil, ladning og proviant m. v. (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om førerens navn og lastbilens data (art, registreringsnummer og nationalitet, registreringsdokumentets art og dato, eventuelt TIR-bevis' nr. og dato), antal besætningsmedlemmer m. v., hvorfra lastbilen kommer, ladningens art og dennes indladningssteder og lossesteder med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at lastbilen ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lasten, rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

§ 29. for andre befordringsmidler i trafik mellem udlandet og toldområdet end skibe, fly, tog og lastbiler finder §§ 26-28 tilsvarende anvendelse. den i § 28 nævnte tolddeklaration skal dog kun afgives på toldvæsenets begæring.

§ 30. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i de i § 28 fastsatte bestemmelser for så vidt angår befordringsmidler, der tilhører danske eller fremmede statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling.

Stk. 2. Toldvæsenet kan endvidere på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i de i §§ 26-28 fastsatte bestemmelser for så vidt angår befordringsmidler, der benyttes af de i § 31, stk. 2, nævnte personer.

kapitel 6.

Personer.

§ 31. Persontrafik over landgrænsen må kun finde sted over de af toldvæsenet godkendte grænseovergangssteder.

Stk. 2. Toldvæsenet kan, hvor lokale forhold nødvendiggør det, tillade, at personer, der har bopæl i de i den dansk-tyske overenskomst om toldlettelse i den lille grænsetrafik omhandlede toldgrænseazoner, passerer landgrænsen uden for de af toldvæsenet godkendte grænseovergangssteder.

§ 32. Persontrafikken mellem udlandet og toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Personer, som rejser til eller fra toldområdet skal ved ind- og udpassagen fra toldområdet uopfordret standse op for toldkontrol og skal i øvrigt i toldområdet standse op på toldvæsenets forlangende for toldkontrol.

Stk. 3. Personer, der har været om bord i skibe eller fly, eller som færdes ved landgrænsen, langs kysterne, i havne, i lufthavne eller på landingssteder, skal på toldvæsenets forlangende standse op for toldkontrol.

Stk. 4. de i stk. 2 og 3 nævnte personer samt personer i skibe og fly skal på toldvæsenets forlangende opgive navn og bopæl.

Stk. 5. de i stk. 2 og 3 nævnte personer har pligt til over for toldvæsenet at angive samtlige medbragte varer, og til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger. de skal endvidere påvise alle rum og gemmer i bagage m. v. og deres eventuelle befordringsmidler samt i det omfang, toldvæsenet ønsker det, udpakke bagage m. v.

Stk. 6. Personer, der ankommer fra Finland, Norge eller Sverige har kun pligt til uopfordret at standse op for toldkontrol og til at foretage angivelse, når de medfører varer, som ikke utvivlsomt kan indgå told- og afgiftsfrit som rejsegods.

Stk. 7. de i stk. 5 nævnte angivelser og oplysninger vil i almindelighed kunne afgives mundtligt, men toldvæsenet kan, når det finder det påkrævet, forlange, at angivelser og oplysninger afgives skriftligt.

§ 33. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn på personer, som rejser til eller fra toldområdet, som er eller har været om bord i skibe, fly eller tog, eller som færdes ved landgrænsen, langs kysterne, i havne, i lufthavne eller på landingssteder.

Stk. 2. eftersyn på person skal ske med størst mulig hensynsfuldhed og må ikke være videregående end de kontrolmæssige formål nødvendiggør.

Stk. 3. eftersyn, der ikke begrænses til den ydre beklædning, må kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medfører varer m. v. skjult på sin person, og kun efter ordre fra den øverste tilstedeværende overordnede toldtjenestemand. den, der skal efterses, kan kræve, at eftersynet overværes af et vidne, udpeget af ham. eftersynet må kun udføres og overværes af personer af samme køn, som den person, der skal efterses.

§ 34. [det omfang, det er foreskrevet i de af Danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler, er fremmede staters diplomatiske udsendinge og udsendte lønnede konsuler og disses familiemedlemmer samt personer, der udfører hverv for internationale organisationer og institutioner og medlemsstaternes repræsentanter i sådanne organisationer og institutioner fritaget for eftersyn af person og bagage.

II. Toldbehandling af varer.

kapitel 7.

godsregistrering.

§ 35. Varer, der indføres i toldområdet, skal angives for toldvæsenet til godsregistrering.

Stk. 2. Undtaget fra godsregistrering er:

1. Varer, som er omfattet af bestemmelserne i toldlovens § 21, § 22, § 27, stk. 1, nr. 1, § 28, nr. 4, § 34, stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 9, og § 39, stk. 1, nr. 1-4, samt her i landet registrerede motorkøretøjer, som genindføres i henhold til toldlovens § 32, stk. 1, nr. 7, og varer, for hvilke der ved indførselen begæres midlertidig toldfrihed i henhold til toldlovens §§ 41-47 mod fremlæggelse af carneter udstedt i henhold til toldkonventionen af 1. marts 1956 angående E.C.S.-carnets for vareprøver og toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-earnets for midlertidig indførsel af varer.
2. Postforsendelser, som postvæsenet efter toldvæsenets bestemmelse kan udlevere direkte til modtagerne.
3. Jernbanegods og postforsendelser i transit til steder uden for toldområdet.
4. indskrevet rejsegods, herunder rejsegods, der indføres med ruteskib og er indskrevet til viderebefordring med jernbane, når det ilandbringes og overgives til jernbanen under toldvæsenets kontrol.
5. Varer, der i toldgodkendte køretøjer eller containere under toldlukke og mod sikkerhed for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb samt under ledsagelse af et tolldokument transiteres til steder uden for toldområdet.
6. Varer i skibe og fly, der ikke opløses på registreringsstedet (restladninger).

Stk. 3. Toldvæsenet kan, når særlige omstændigheder taler derfor, f. eks. i tilfælde, hvor fortoldningsbegæring ikke kræves afgivet, jfr. § 51, stk. 2, 2. pkt., på nærmere fastsatte betingelser fritage andre varer end de i stk. 2 nævnte fra godsregistrering.

§ 36. de i § 35, stk. 1. nævnte varer skal registreres snarest efter ankomsten til toldområdet på de af toldvæsenet anviste godsregistreringssteder.

Stk. 2. Varer, der indføres under jernbanens eller postvæsenets værg, kan dog viderebefordres til registrering ved en jernbanestation, henholdsvis et postkontor i toldområdet, hvor der kan foretages godsregistrering.

Stk. 3. Toldvæsenet kan tillade, at varer, der indføres i toldgodkendte køretøjer eller containere, under toldlukke og mod sikker-

hed for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb samt under ledsagelse af et tolddokument, viderebefordres til steder i toldområdet, hvor der kan foretages godsregistrering.

Stk. 4. de i stk. 2 og 3 nævnte varer skal hurtigst muligt bringes frem til registreringsstedet, hvor registrering snarest skal finde sted.

§ 37. Som sikkerhed efter § 35, stk. 2, nr. 5, kan kun antages carneter udstedt i henhold til toldkonventionen af 15. januar 1959 om international godstransport på grundlag af Tir-carneter og toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-carnets for midlertidig indførsel af varer, nordisk Vejtoldpas, indeståelseserklæring fra en herboende toldvæsenet bekendt vederhæftig person eller kontant depositum.

Stk. 2. Som sikkerhed efter § 36, stk. 3 kan kun antages carneter udstedt i henhold til Tir- og A.T.A.-konventionerne, indeståelseserklæring fra en herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person, kontant depositum, samt ved transporter fra Finland, Norge eller Sverige tillige nordisk Vejtoldpas.

Stk. 3. kontant depositum efter stk. 1 eller stk. 2 tilbagebetales deponenten, når alle af sikkerheden omfattede varer er genudført eller godsregistreret.

§ 38. Som grundlag for registrering af gives til toldvæsenet en skriftlig angivelse (godsdeklaration).

Stk. 2. godsdeklarationen afgives af ekspeditøren, d.v.s. den der som rederi, agent for rederi, skibsmægler, luftfartsselskab, jernbane, postvæsen, vognmand, speditør eller lignende forestår varernes indførsel i toldområdet.

Stk. 3. ekspeditøren skal være en i toldområdet hjemmehørende person eller offentlig eller privat virksomhed, der efter toldvæsenets skøn kan påtage sig den i § 48, stk. 1, nævnte hæftelse for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb. dog kan toldvæsenet antage godsdeklarationer fra varemottagere, der ikke er hjemmehørende i toldområdet, og som selv forestår varernes indførsel i toldområdet, når varerne straks ved godsregistreringen angives til fortoldning.

Stk. 4. Toldvæsenet kan tillade, at der afgives mere end én godsdeklaration vedrørende samme ladning.

Stk. 5. Varemottagere, der fra steder uden for toldområdet modtager varer, som ved en fejltagelse ikke er blevet godsregistreret, skal snarest afgive godsdeklaration til toldvæsenet.

§ 39. godsdeklarationen skal for hver enkelt varepost indeholde oplysning om varemottagerens navn og adresse, varernes opbevaringssted, oplysninger til brug ved godsets identifikation (emballagernes antal, art, mærker og numre, varernes art og bruttovægt) samt oplysninger om fragtførerens navn, transportmidlets art, nationalitet, nummer eller navn, og hvorfra transportmidlet er ankommet.

Stk. 2. er ekspeditøren ikke bekendt med varemottagerens navn og adresse, kan der i stedet for oplysninger herom anføres „til ordre“. i sådanne tilfælde skal varerne opbevares på ekspeditørens eget lager, og ekspeditøren skal snarest muligt underrette toldvæsenet om varemottagerens navn og adresse.

§ 40. Ved godsregistreringen er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver undersøgelse af varerne, der er nødvendig for kontrollens udøvelse, og til uden erstatning at udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Varemottageren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, de ikke er medgået ved undersøgelsen.

Stk. 2. Ved godsregistreringen påhviler det ekspeditøren at foretage det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

§ 41. Toldvæsenet bestemmer, hvor godsregistrering kan finde sted, og hvilke indretninger der skal være på godsregistreringsstederne.

Sik. 2. Toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille formødne indretninger til rådighed for godsregistreringen. for benyttelsen af sådanne indretninger kan der opkræves gebyr efter takster, der er godkendt af toldvæsenet.

§ 42. Varer må ikke uden toldvæsenets tilladelse fraføres registreringsstedet, forinden godsregistreringen er afsluttet.

§ 43. når godsregistreringen er afsluttet, skal varerne overføres til det i godsdeklarationen anførte opbevaringssted.

Stk. 2. er ekspeditøren ikke en herboende varemottager, skal ekspeditøren snarest efter registreringen eller snarest muligt, efter at han er blevet bekendt med varemottagerens navn og adresse, jfr. § 39, stk. 2, underrette den herboende varemottager om den stedfundne registrering. ekspeditøren har bevisbyrden for, at underretning har fundet sted.

§ 44. Varer, der indføres til varemottagerens private brug, må ekspeditøren ikke udlevere til varemottageren, forinden fortoldning har fundet sted.

§ 45. registrerede varers emballage må ikke åbnes, og varerne må ikke tages i brug, forinden toldvæsenets tilladelse dertil foreligger, jfr. § 61.

§ 46. flytning eller overdragelse af registrerede varer skal skriftlig anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne opbevares. Anmeldelse om flytning skal afgives, forinden denne foretages og indeholde oplysning om det nye opbevaringssted. Anmeldelse om overdragelse skal ske snarest muligt og indeholde oplysning om varemottagerens navn og adresse, og såfremt varerne flyttes, oplysning om det nye opbevaringssted.

§ 47. registrerede varer kan udføres ved ethvert toldkammer. Udføres varerne ikke ved det toldkammer, i hvis distrikt de er angivet opbevaret, skal udførselen forud anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne opbevares.

Stk. 2. registrerede varer kan endvidere indleveres til jernbanen eller postvæsenet til udførsel fra toldområdet. forinden indleveringen skal udførselen anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne er angivet opbevaret.

Stk. 3. Ved udførsel af registrerede varer skal varerne under fremlæggelse af et eksemplar af godsdeklarationen frembydes for den udførselskontrollerende myndighed, jfr. § 84, som påser udførselen og på begæring

meddeler attest herom. det påhviler den, der efter § 48 hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, at godtgøre varernes udførsel over for det toldkammer, i hvis distrikt varerne er angivet opbevaret.

§ 48. ekspeditøren hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, indtil underretning i overensstemmelse med § 43 er kommet frem til en herboende varemottager, eller varerne er genudført.

Stk. 2. en herboende varemottager hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb fra modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning. hæftelsen ophører, når varerne er genudført.

§ 49. registrerede varer skal senest 7 hverdage efter registreringsdagen angives til fortoldning eller genudføres.

Stk. 2. følgende varer skal dog straks ved godsregistreringen angives til fortoldning:

1. Varer, der er afgiftspligtige efter § 1 i lov om afgift af spiritus, §§ 25 eller 27 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign., §§ 1 og 8 i lov om tobaksafgifter, § 1 i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. eller § 1 i lov om afgift af benzin.
2. Varer, for hvilke der af sundhedsmæssige, sikkerhedsmæssige, veterinære, plantepatologiske eller andre grunde gælder særlige indførselsbetingelser.
3. Varer, hvis emballage efter toldvæsenets skøn er således beskadiget, at de ikke kan overlades ekspeditøren i uberigtiget stand.
4. Varer, hvis identitet ikke kan fastholdes, f. eks. skibs- eller vognladninger med styrtegods eller andre uemballerede varer.
5. Varer, der indføres af de i § 38, stk. 3, 2. pkt., nævnte varemottagere.
6. Varer, der indføres til varemottagere, der efter § 73, stk. 4, og § 79 ikke har adgang til kredit med told og afgifter.
7. Varer, der indføres fra private lagre i dansk frihavn.

§ 50. er varerne registreret for en varemottager, som er hjemmehørende i toldområdet, påhviler pligten til fortoldning eller genudførsel denne.

Stk. 2. er varerne registreret for en varemodtager, som ikke er hjemmehørende i toldområdet, eller er ekspeditøren ikke bekendt med varemodtagerens navn og adresse, påhviler pligten til fortoldning eller genudførsel ekspeditøren.

Stk. 3. Skal ekspeditøren fortolde varerne efter stk. 2, anses han som varemodtager.

kapitel 8. fortoldning.

A. Angivelsen.

§ 51. fortoldningen sker på grundlag af varemodtagerens skriftlige angivelse (fortoldningsbegæring).

Stk. 2. der skal dog ikke afgives fortoldningsbegæring for varer, der efter § 35, stk. 2, er undtaget fra godsregistrering. endvidere kan toldvæsenet, når danmark ved mellemfolkelig aftale har forpligtet sig dertil, eller når særlige omstændigheder taler derfor, fravige stk. 1.

§ 52. fortoldningsbegæringen skal indgives til det toldkammer, i hvis distrikt de registrerede varer opbevares.

§ 53. fortoldningsbegæringen skal indeholde oplysninger til brug ved godsets identifikation, om opbevaringsstedet, og om varemodtagerens navn og adresse. er varemodtageren registreret efter § 69 angives tillige registreringsnummeret. er varerne afgiftspligtige efter andre forbrugsafgiftslove end loven om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift), skal den pågældende afgiftslov anføres, og det skal oplyses, om varemodtageren er registreret (anmeldt) i henhold til den pågældende punktafgiftslov.

Stk. 2. fortoldningsbegæringen skal indeholde angivelse af varernes art, mængde og værdi efter følgende regler:

1. Varernes art angives i overensstemmelse med den i denne bekendtgørelses bilag 1 indeholdte Brugstarif med den 7-cifrede position, hvorunder varerne hører, varebetegnelse samt toldsatsen. for varer, der er afgiftspligtige efter punktafgiftslovene, og som afgiftsberigtiges ved indførselen, angives tillige afgiftssatsen.
2. Varernes mængde angives ved bruttovægt samt i den eller de i Brugstariffen

anførte mængdeenheder. for varer, der er afgiftspligtige efter vægt, mål eller styktal i medfør af punktafgiftslovene, angives tillige afgiftsgrundlaget i den mængdeenhed, som anvendes ved afgiftsberegningen.

3. Varernes værdi angives i overensstemmelse med reglerne i afsnit d, Toldværdi. for varer, der er afgiftspligtige efter værdi i medfør af punktafgiftslovene, angives tillige den afgiftspligtige værdi, såfremt den fastsættes på et andet grundlag end toldværdien.

Stk. 3. fortoldningsbegæringen skal foruden de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger indeholde samtlige andre for fortoldningens gennemførelse nødvendige angivelser og oplysninger, herunder om afregningsmåden, jfr. kapitel 9. Begæres der told- og afgiftslempelser, f. eks. eFTA-toldbehandling eller toldlempelse efter toldtariffens bestemmelser, skal dette anføres i fortoldningsbegæringen.

Stk. 4. fortoldningsbegæringen skal indeholde sådanne angivelser, som er nødvendige for toldvæsenets kontrol med registrerede (anmeldte) virksomheders indførsel af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. fortoldningsbegæringen skal indeholde sådanne oplysninger og erklæringer om varernes art og beskaffenhed, købs- og oprindelsesland, det udenlandske afsendelsessted, indførselsstedet og transportmåden m. v., der er nødvendige for toldvæsenets kontrol med udenrigshandelsstatistikken og med de særlige indførselsbestemmelser, som af valutamæssige, sundhedsmæssige, sikkerhedsmæssige, veterinære, plantepatologiske eller andre grunde er fastsat for visse varer.

§ 54. er varemodtageren ikke i stand til at angive varernes art og mængde i overensstemmelse med § 53, stk. 2, kan toldvæsenet efter varemodtagerens skriftlige anmodning på nærmere fastsatte betingelser meddele denne tilladelse til at besigtige varerne, forinden fortoldningsbegæring indgives.

Stk. 2. er varemodtageren, selv efter besigtigelse af varerne, ikke i stand til at angive varernes art eller deres eventuelle afgiftspligt efter punktafgiftslovene, skal han i fortoldningsbegæringen afgive en nøjagtig specifikation af varepartiet, hvori der for hver vareart anføres de pågældende varers

værdi og mængde og give oplysning om deres anvendelse og så vidt muligt sammensætning. i sådanne tilfælde beregnes told og afgifter på grundlag af den af toldvæsenet trufne afgørelse om varenes tarifiering og afgiftspligt.

B. Bekræftelse af angivelsen.

§ 55. fortoldningsbegæringen skal være vedlagt alle for fortoldningens gennemførelse nødvendige dokumenter.

§ 56. Varemodtageren skal samtidig med fortoldningsbegæringen til toldvæsenet afgive et eksemplar af den til ham udfærdigede faktura over varerne.

Stk. 2. fakturaen skal være udfærdiget af sælgeren eller den, for hvis regning varerne indføres hertil og skal indeholde følgende oplysninger:

1. leverandørens navn og adresse.
2. Varemodtagerens navn og adresse.
3. Sted og dato for fakturaens udfærdigelse.
4. kollienes antal, art, mærker, numre og bruttovægt.
5. en nøjagtig specifikation af sendingens indhold, herunder oplysning om vareart (dessin, kvalitet, artikel-nummer el. lign.) og nettomængden for hver vareart (styktal, vægt eller mål efter branchemæssig sædvane).
6. Specificeret prisangivelse for hver prisenhed.
7. Alle øvrige til betaling, salg eller overtagelse samt levering knyttede betingelser, herunder oplysning om indrømmede rabatter eller prisnedsættelse med angivelse af disses karakter.

Stk. 3. for hver varepost i fakturaen skal — eventuelt ved henvisning til fortoldningsbegæringen — være anført den 7-cifrede position i Brugstariffen, hvorunder varerne hører samt oplysning om eventuel afgiftspligt efter punktafgiftslovene. fakturaen skal endvidere forsynes med oplysninger om de i prisen ikke indbefattede omkostninger, der skal medregnes i toldværdien.

Stk. 4. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade, at bestemmelsen i stk. 1 fraviges for veldefinerede standardvarer, der leveres i henhold til en kontrakt gældende for en vis periode, i hvilken den aftalte pris

ikke ændres. Toldvæsenet kan endvidere tillade, at de i stk. 2-4 nævnte bestemmelser fraviges samt fastsætte vilkårene herfor.

Stk. 5. er varerne ikke endeligt solgt til toldområdet, og er afregning med leverandøren afhængig af den af varemodtageren opnåede videresalgspris, afgives en genpart af varemodtagerens afregning med leverandøren indeholdende en specificeret opgørelse af den opnåede salgspris og de i toldområdet afholdte omkostninger.

§ 57. fortoldningsbegæringer vedrørende værditoldbeskattede varer eller varer, hvoraf afgift beregnes på grundlag af toldværdien, skal endvidere, når toldværdien overstiger 500 kr., vedlægges en af varemodtageren underskrevet erklæring om købs- eller overtagelsesbetingelserne, betalings- eller afregningsforholdet og om forretningsforholdene mellem varemodtager og leverandør i øvrigt.

Stk. 2. i tilfælde af løbende import under uændrede handelsforhold kan den i stk. 1 omhandlede erklæring efter nærmere af toldvæsenet fastsatte regler erstattes af en erklæring gældende for en vis periode, dog ikke ud over 3 år.

§ 58. er varemodtageren ikke i stand til at vedlægge fortoldningsbegæringen de nødvendige dokumenter til bekræftelse af varenes art og sammensætning, mængde, værdi eller oprindelse, eller indeholder dokumenterne ikke de nødvendige oplysninger, kan der indrømmes ham en efter forholdene afpasset frist til at tilvejebringe de nævnte dokumenter eller til at berigtige disse. i sådanne tilfælde debiteres der varemodtagere, der har told- og afgiftskredit efter §§ 70 og 72 et efter toldvæsenets skøn passende beløb for de på varerne ved indførselen hvilende told- og afgiftsbeløb. Andre varemodtagere må stille fornøden sikkerhed. efter fristens udløb kan beløbet ikke reguleres.

Stk. 2. fremlægges de til bekræftelse af toldværdien nødvendige dokumenter ikke, eller indeholder de ikke de nødvendige oplysninger, beregnes tolden på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct. Afgifterne beregnes ligeledes på dette grundlag med de tillæg hertil, som er fastsat i de enkelte afgiftslove. Toldvæsenet kan, når særlige forhold gør sig

gældende, fritage for det nævnte tillæg på 25 pct.

C. Toldmæssig undersøgelse m. v.

§ 59. Ved fortoldningen er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver undersøgelse, der er nødvendig for kontrollens udøvelse, og til uden erstatning at udtage prøver af varerne i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Varemodtageren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, de ikke er medgået ved undersøgelsen.

Stk. 2. det påhviler varemodtageren eller den, der handler på hans vegne, at udføre det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

§ 60. når en varemodtager efter udløbet af den i § 49, stk. 1, omhandlede frist og trods påkrav fra toldvæsenet ikke har indgivet fortoldningsbegæring for varer, der er registreret for ham, og som ikke er genudført, ansættes told og afgifter af varerne skønsmæssigt af toldvæsenet.

Stk. 2. i de i stk. 1 nævnte tilfælde beregnes tolden på grundlag af den af toldvæsenet ansatte toldværdi med tillæg af 25 pct. Afgifterne beregnes ligeledes på dette grundlag med de tillæg hertil, som er fastsat i de enkelte afgiftslove. Toldvæsenet kan, når særlige forhold gør sig gældende, fritage for det nævnte tillæg på 25 pct.

§ 61. Toldvæsenet underretter varemodtageren om, at varerne kan tages i brug, samt om de told- og afgiftsbeløb, der påhviler varerne.

Stk. 2. fortoldningsbegæringer, der er distriktstoldkammeret i hænde inden kl. 10 på hverdage, bortset fra lørdage, behandles samme dag.

d. Toldværdi.

§ 62. Toldværdien er varernes normalpris, jfr. toldlovens § 16.

§ 63. Toldværdien for varer, der er erhvervet ved køb eller indføres i kreditkonsignation, fastsættes på grundlag af den aftalte pris.

Stk. 2. den i stk. 1 nævnte pris skal dog justeres, såfremt den er aftalt under forud-

sætninger, der afviger fra de forudsætninger, hvorunder normalprisen er defineret, herunder for de i stk. 3 samt §§ 64 og 65 nævnte forhold.

Stk. 3. den aftalte pris for varer, som fortoldes af en varemodtager, der ikke er uafhængig af leverandøren (f. eks. eneforhandlere, moder-, datter- og søsterselskaber samt filialer), skal justeres for afvigelser fra normalprisen, der er en følge af det nævnte forhold. Toldværdien kan i sådanne tilfælde også fastsættes på grundlag af videresalgsprisen til en køber, der er uafhængig af varemodtageren.

§ 64. Toldværdien omfatter bl. a.:
fragt og andre transportomkostninger indtil indførselsstedet, jfr. dog stk. 2.

Udgifter til oplagring og ompakning m. v. under transport til indførselsstedet.

forsikringsomkostninger.

Agentprovision, indkøbskommission, kurtagte o. l.

omkostninger ved udstedelse uden for toldområdet af dokumenter, der er nødvendige for varernes indførsel.

Told og afgifter pålagt uden for toldområdet (med fradrag for eventuel told- og afgiftsgodtgørelse).

emballageomkostninger, jfr. stk. 3, bortset fra omkostninger til emballage, som i toldmæssig henseende anses som selvstændig handelsvare, og som ikke er toldfri efter toldlovens § 27.

Arbejds løn og andre udgifter ved emballeringen.

Udgifter til specielt fremstillede forme, værktøjer m. v.

royalties, patent- og licensafgifter.

Værdien af udenlandske varemærker eller af retten til at udnytte sådanne.

Stk. 2. Såfremt varemodtageren ikke kan dokumentere fragtomkostningerne til indførselsstedet, medregnes fragtomkostningerne til bestemmelsesstedet. indførselsstedet er første grænsested (for skibe første anløbshavn og for fly første landingsplads) i toldområdet.

Stk. 3. emballageomkostninger ansættes til emballagens værdi, medmindre:

1. emballagen eller emballage af samme

beskaffenhed og mængde tidligere har været udført fra toldområdet, elier

2. emballagen eller emballage af samme beskaffenhed og mængde vil blive genudført fra toldområdet inden 1 år efter fortoldningen,

i hvilke tilfælde omkostningerne fastsættes til de med emballagens anvendelse forbundne udgifter (inklusive transport- og forsikringsudgifter), for så vidt disse angives særskilt.

Stk. 4. Toldværdien omfatter bl. a. ikke:

1. Told og afgifter, der påløber i toldområdet,
2. Installationsomkostninger i toldområdet.
3. Værdien af retten til i toldområdet at reproducere en idé eller et værk, herunder originale kunstneriske og videnskabelige værker og kopier heraf, originale modeller og industrielle tegninger og kopier heraf, samt modelmaskiner og prototyper.

§ 65. Toldværdien fastsættes på grundlag af kontantprisen uden eventuelle kredittilæg eller forudbetalingsfradrag.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af toldværdien tages der hensyn til rabatter og prisnedsættelser, som enhver af leverandøren uafhængig køber på vedkommende omsætningsniveau ville kunne opnå ved køb af en tilsvarende varemængde indført til toldområdet.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af toldværdien tages der ikke hensyn til rabatter og prisnedsættelser, hvorved der ydes købere en særbegunstigelse, eller som regulerer økonomiske mellemværender mellem sælger og køber, der ikke alene vedrører de til fortoldning foreliggende varer.

§ 66. Toldværdien for varer, som ikke er erhvervet ved køb eller indført i kreditkon-signation, jfr. § 63, kan efter toldvæsenets bestemmelse fastsættes på grundlag af den pris, hvortil varerne videresælges eller ville kunne videresælges til en uafhængig køber i toldområdet, justeret i overensstemmelse med reglerne i §§ 63-65.

Stk. 2. for varer indført på lejevilkår kan toldværdien, hvor denne ikke kan fastsættes efter stk. 1, efter toldvæsenets bestemmelse fastsættes til den kapitaliserede værdi af lej-

en for varerne justeret i overensstemmelse med reglerne i §§ 63-65.

§ 67. Ved fastsættelsen af toldværdien foretages der ikke justering for prisændringer på varer af den pågældende art indtruffet i tiden mellem køkets indgåelse og varernes angivelse til fortoldning, medmindre tidsafstanden overstiger 6 måneder.

Stk. 2. i øvrigt skal justering, som ikke kan foretages alene på grundlag af fakturaer og andre dokumenter vedrørende varers køb og levering, undlades, såfremt toldberegningen efter toldvæsenets skøn ikke i væsentlig grad påvirkes deraf.

§ 68. omregning af beløb i fremmed valuta til dansk mønt skal ske på grundlag af de af den internationale Valutafond godkendte pariværdier på det tidspunkt, hvor varerne angives til fortoldning, eller hvor sådanne pariværdier ikke foreligger, på grundlag af de her noterede sælgerkurser på det nævnte tidspunkt.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter de nærmere regler for omregning af fremmed valuta til dansk mønt, og kan herunder afrunde de godkendte pariværdier eller fastsætte gennemsnit af noterede sælgerkurser og fastsætte regler for omregning af fremmed valuta i følgende tilfælde:

1. når sælgerkursen afviger væsentlig fra den godkendte pariværdi.
2. når der hverken foreligger pariværdi eller sælgerkurs.
3. når der mellem køber og sælger er truffet aftale om en særlig omregningskurs.

kapitel 9.

Afregning.

§ 69. Varemodtagere, der er hjemmehørende i toldområdet, og som foretager indførsel af varer i erhvervsmæssigt øjemed, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet. Ved indførsel af varer i erhvervsmæssigt øjemed forstås indførsel, der foretages af en virksomhed i eller for dennes bedrift.

Stk. 2. Anmeldelse til registrering samt anmeldelse af ændringer i registrerede forhold skal ske, forinden vareindførsel foretages.

Stk. 3. Til de registrerede varemodtagere udstedes et bevis for registreringen.

§ 70. Afregningsperioden for told af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere registrerede efter § 69, er kvartalet. Tolden af varer, der er registreret i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet senest 1 måned 20 dage efter udløbet af afregningsperioden, jfr. dog § 73, stk. 3-7.

Stk. 2. de virksomheder, der er nævnt i § 31 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. afregner tolden af vin kvartalsvis. Afregningen foretages på grundlag af de i virksomheden i kvartalets løb banderolerede varer med tillæg dels af varer, som skal afgiftsberigtiges efter § 27, stk. 5, 2. punktum, i nævnte lov, dels af varer, som er udleveret i ubanderoleret stand til de i samme lovs § 28, nr. 1 og 2, anførte formål. Senest 1 måned 20 dage efter kvartalets udløb skal tolden indbetales til toldvæsenet. de nærmere kontrolforanstaltninger og regnskabsbestemmelser fastsættes af toldvæsenet.

§ 71. Bestemmelserne i §§ 72-79 finder for så vidt angår forbrugsafgifter kun anvendelse, hvis afgifterne efter forbrugsafgiftslovgivningens regler afregnes i forbindelse med indførselen.

§ 72. Afregningsperioden for forbrugsafgifter af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere registrerede efter § 69, er måneden. Afgiften af varer, der er registreret i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet inden udgangen af måneden efter afregningsperioden.

Stk. 2. Afgifter efter kapitel 2 (råstofafgift) og kapitel 3 (dækningsafgift) i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. indbetales dog efter reglerne i § 70, stk. 1.

§ 73. Told og afgifter af varer, der indføres til privat brug, skal betales ved fortoldningens afslutning. er varerne i jernbanens eller postvæsenets værge, betales tolden og afgifterne dog i forbindelse med varernes udlevering.

Stk. 2. Told og afgifter af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere, der er hjemmehørende uden for toldområdet, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 3. Told og afgifter af varer, der fortoldes i medfør af toldlovens § 38, stk. 2, 2. punktum, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 4. Told og afgifter af varer, der indføres af varemottagere, hvis bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis dødsbo behandles efter kapitel **iii** i lov om skifte af dødsbo og fællesbo, skal betales ved fortoldningens afslutning. det samme gælder, hvis varemottageren ved eksekution er fundet ude af stand til for tiden at betale sin gæld, hvis han har standset sine betalinger, eller hvis varemottageren er et aktieselskab, og dette er **under** likvidation efter reglerne om insolvente selskaber.

Stk. 5. Told og afgifter af varer, der indføres til varemottagere, som efter § 79 ikke har adgang til kredit, skal betales ved fortoldningens afslutning.

Stk. 6. Told og afgifter, der er ansat efter § 60, skal indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 7. Told og afgifter af varer, for hvilke fortoldningsbegæring ikke er kommet frem til toldvæsenet senest den 16. dag efter udløbet af den måned, i hvilken godsregistrering er sket, skal indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter **fortoldningsdagen**.

Stk. 8. Betales told og afgifter i de i stk. 1-5 nævnte tilfælde ikke ved fortoldningens afslutning, kan toldvæsenet tage varerne i bevaring eller forlange dem genudført.

§ 74. Varemottagere, der er berettiget til kredit efter §§ 70 og 72 kan i stedet vælge at afregne told og afgifter kontant. i sådanne tilfælde skal told og afgifter indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter **fortoldningsdagen**.

Stk. 2. ændringer af afregningsformen i kan kun ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom må fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat.

Stk. 3. Varemottagere, der efter anmodning har fået ændret afregningsformen, kan ikke inden for de følgende 2 år på ny anmode om ændring af afregningsformen.

§ 75. godtgørelse eller regulering af told og forbrugsafgifter sker for varemottagere.

der har kredit efter § 70, stk. 1, og § 72, efter følgende regler:

1. Beløb, der tilkommer en varemottager som følge af godtgørelse eller regulering af told efter toldlovens § 41, §§ 44-47, kapitel 6, og denne bekendtgørelses §§ 58 og 78, fradrages ved kvartalsafregningen i varemottagerens told- og afgiftstilsvær.
2. Beløb, der tilkommer en varemottager som følge af godtgørelse eller regulering af forbrugsafgifter med undtagelse af de i § 72, stk. 2, nævnte, fradrages ved månedsafregningen i varemottagerens afgiftstilsvær.
3. Beløb, der tilkommer en vare modtager som følge af godtgørelse eller regulering af de i § 72, stk. 2, nævnte afgifter, fradrages ved kvartalsafregningen i varemottagerens told- og afgiftstilsvær.

Stk. 2. fradrag efter stk. 1 i varemottagerens told- og afgiftstilsvær for en afregningsperiode vil kun kunne foretages, såfremt begæring om godtgørelse eller regulering er toldvæsenet i hænde inden 10 dage efter en afregningsperiodes udløb. modtager toldvæsenet begæring herom senere, sker fradraget i tilsværet for den følgende afregningsperiode.

Stk. 3. overstiger det samlede godtgørelses- eller reguleringsbeløb told- eller afgiftstilsværet, udbetales det overskydende beløb til varemottageren.

§ 76. Toldvæsenet underretter efter udløbet af en afregningsperiode varemottagere om skyldige told- og forbrugsafgiftsbeløb, jfr. §§ 70. stk. 1, 72 og 75.

Stk. 2. Varemottagere skal ved indbetaling af de i stk. 1 nævnte beløb benytte de af toldvæsenet udsendte giroindbetalingskort.

§ 77. Betales skyldig told og afgift efter §§ 70 og 72 ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. dag i den anden måned efter afregningsperiodens udløb.

Stk. 2. Betales skyldig told og afgift efter § 73, stk. 6 og 7, og § 74 ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned at regne fra den 6. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 3. rentebeløb efter stk. 1 og 2 fastsættes altid til mindst 10 kr.

Stk. 4. Skyldige told-, afgifts- og rentebeløb, der ikke betales efter toldvæsenets påkrav, kan inddrives ved udpantning.

§ 78. krav om regulering af told- og afgiftsbeløb forældes med de i stk. 2-6 nævnte undtagelser efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Såfremt en varesending efter fortoldningen viser sig at indeholde en mindre mængde end den, der er lagt til grund for told- og afgiftsberegningen, kan regulering kun finde sted, når krav herom fremsættes snarest muligt og senest inden 2 måneder efter fortoldningsdagen.

Stk. 3. Såfremt varer efter fortoldningen på grund af mangler, der var til stede før fortoldningen, viser sig at have en ringere værdi end den, der er lagt til grund for told- og afgiftsberegningen, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 12 måneder efter fortoldningsdagen.

Stk. 4. er der som følge af fejlagtig angivelse af fortoldede varers art, mængde eller værdi opkrævet eller debiteret for meget i told og afgift, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at der har foreligget en fejlagtig angivelse. Såfremt den fejlagtige angivelse helt eller delvis skyldes varemottageren, fradrages 250 kr. ved reguleringen.

Stk. 5. i tilfælde, hvor varemottageren har undladt i fortoldningsbegæringen at begære en toldfritagelse eller toldnedsættelse i medfør af toldtariffens bestemmelser eller afgiftsfritagelse eller afgiftsnedsættelse, eller indgives ansøgning herom først efter fortoldningen, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer har været af en sådan art og beskaffenhed, at de opfylder betingelserne for fritagelse eller nedsættelse. Ved reguleringen fradrages 250 kr.

Stk. 6. i tilfælde, hvor varemottageren har undladt i fortoldningsbegæringen at begære efTA-toldbehandling, kan regulering kun finde sted, såfremt krav om efTA-toldbehandling fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningsdagen, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer opfylder betingelserne for efTA-

toldbehandling. Ved reguleringen fradrages 250 kr.

§ 79. Toldvæsenet kan fratage en varemodtager retten til kredit i henhold til §§ 70 og 72. såfremt den pågældende gentagne gange ikke har overholdt den i medfør af § 49, stk. 1, fastsatte frist for angivelse til fortoldning eller genudførsel af registrerede varer, eller såfremt han gentagne gange ikke har indbetalt skyldige **told-** og afgiftsbeløb rettidigt.

kapitel 10.

Udførsel.

§ 80. Ved udførsel af varer til steder uden for toldområdet, skal vareafsenderen (eksportøren) til den udførselskontrollerende myndighed afgive en skriftlig angivelse (udførselsangivelse).

Stk. 2. Udførselsangivelsen skal indeholde oplysninger om sendingens kolliantal, art, mærker og samlede vægt samt om vareafsenderens navn og adresse. er vareafsenderen registreret efter § 69, angives tillige registreringsnummer. endvidere skal varernes art, mængde og værdi samt transportmåde, oprindelses-, salgs- og forbrugsland og udførselssted angives i overensstemmelse med den i denne bekendtgørelses bilag 1 indeholdte Brugstarif.

Stk. 3. for varer, for hvilke der vil blive krævet godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, skal udførselsangivelsen foruden de i stk. 2 nævnte oplysninger indeholde sådanne oplysninger, som er nødvendige for toldvæsenets kontrol med vareafsenderens godtgørelses- eller fritagelsesbegæring.

Stk. 4. Udførselsangivelsen skal endvidere indeholde sådanne andre oplysninger og erklæringer om varernes art og beskaffenhed m. v., der er nødvendige for toldvæsenets kontrol med udenrigshandelsstatistikken og med de særlige udførselsbestemmelser, som af valutamæssige, sundhedsmæssige eller andre grunde er fastsat for visse varer.

Stk. 5. Varer, der transiterer toldområdet under jernbanens eller postvæsenets værgesamt varer, der uden omladning transiterer i toldgodkendte lastbiler, er undtaget fra stk. 1-4, medmindre der for udførsel af varerne gælder særlige udførselsbestemmelser.

Stk. 6. Varer, der medføres som håndbagage eller indskrives som rejsegods, er und-

taget fra stk. 1-4, medmindre der i forbindelse med udførselen begæres godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, eller der for udførsel af varerne gælder særlige udførselsbestemmelser.

Stk. 7. Toldvæsenet kan indrømme lettelser i angivelsespligten for varer, der udføres mod carnet udstedt i henhold til toldkonventionen af 1. marts 1956 angående E.C.S.-carnets for vareprøver eller toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-carnets for midlertidig indførsel af varer.

Stk. 8. Toldvæsenet kan indrømme lettelser i angivelsespligten for andre end de i stk. 7 nævnte varer, når de i stk. 3 og 4 nævnte kontrolmæssige hensyn tillader det.

§ 81. Toldvæsenet kan tillade, at de i § 94 omhandlede provianterings virksomheder ved proviantering af skibe og fly i og uden for toldområdet og ved levering af proviant til diplomatiske repræsentationer m. v. uden for toldområdet fritages for at afgive udførselsangivelse i de enkelte tilfælde mod i stedet at afgive en samlet statistik for udførsler foretaget i en nærmere fastsat periode.

§ 82. Udførselsangivelsen skal være vedlagt alle for udførselsbehandlingen fornødne dokumenter.

§ 83. det påhviler vareafsenderen, eller den, der på hans vegne forestår udførselen, at frembyde varerne for den udførselskontrollerende myndighed, samt at foretage det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

§ 84. Toldvæsenet er udførselskontrollerende myndighed. for varer, der udføres under postvæsenets eller jernbanens værges. varetages udførselskontrollen dog af disse myndigheder på toldvæsenets vegne, medmindre toldvæsenet af kontrolmæssige grunde fordrer varerne frembudt forinden udførselen. følgende varer skal altid frembydes for toldvæsenet forinden udførselen:

1. Varer, der udføres mod carnet udstedt i henhold til toldkonventionen af 1. marts 1956 angående E.C.S.-carnets for vareprøver eller toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-carnets for midlertidig indførsel af varer.

2. Varer, der har været åbnet ved godsregistreringen.
3. de i § 85 omhandlede varer.
4. Varer for hvilke det i de meddelte bevillinger til godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter er fastsat, at varerne skal frembydes for toldvæsenet forinden udførselen.
5. Varer, der udføres mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter af personer, der er hjemmehørende uden for toldområdet.
6. Varer, der udføres mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter af i toldområdet hjemmehørende personer eller virksomheder, når de pågældende ikke har bevilling til godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter eller ikke er registreret hos toldvæsenet.

Stk. 2. Toldvæsenet kan, når forholdene taler derfor, bemyndige andre myndigheder end de i stk. 1 nævnte til på toldvæsenets vegne at varetage udførselskontrollen.

Stk. 3. i tilfælde, hvor jernbanen, postvæsenet eller andre myndigheder, som toldvæsenet har bemyndiget dertil, varetager udførselskontrollen eller forestår udførselen af varer, afgiver den pågældende myndighed udførselsangivelserne til toldvæsenet med attest om udførselen.

Stk. 4. Toldvæsenet bestemmer, hvor udførselskontrollen skal finde sted, medmindre denne varetages af jernbanen, postvæsenet eller andre myndigheder, som toldvæsenet har bemyndiget dertil.

§ 85. Udførsel af spiritus (herunder ethanol) og vin med mere end 18 rumfangsprocent alkohol, tobaksvarer og cigarettepapir i uberigtiget stand eller mod godtgørelse af eller fritagelse for told eller afgifter må kun finde sted med de faste skibs- eller flyruteforbindelser eller pr. post, med jernbane eller med dertil af toldvæsenet godkendte lastbiler eller containere.

Stk. 2. Udførsel ad søvejen af spiritus (herunder ethanol) og vin med mere end 18 rumfangsprocent alkohol i berigtiget stand må kun finde sted med de faste skibsruteforbindelser.

Stk. 3. Til udførsel med skib af spiritus (herunder ethanol) og vin med mere end 18 rumfangsprocent alkohol skal toldvæsenets tilladelse indhentes i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Undtaget fra stk. 1-3 er proviantering af skibe og fly samt udførsel som håndbagage og indskrevet rejsegods, jfr. § 86.

§ 86. Spiritus, vin, tobaksvarer og cigarettepapir, der i henhold til toldlovens § 21 er indført told- og afgiftsfrit kan udføres som håndbagage eller som indskrevet rejsegods.

Stk. 2. Uberigtiget spiritus, vin og tobaksvarer og cigarettepapir — bortset fra sådanne varer, som i forbindelse med udrejsen er indkøbt told- og afgiftsfrit i kiosker i toldlufthavne — kan ikke udføres som håndbagage eller indskrevet rejsegods.

Stk. 3. Andre uberigtigede varer samt varer, for hvilke der kræves told- og afgiftsgodtgørelse ved udførsel, og varer, der ønskes fraskrevet i afgiftsregnskab for virksomheder, der er registreret hos toldvæsenet, eller som ønskes holdt uden for den afgiftspligtige omsætning, kan ikke udføres som håndbagage eller som indskrevet rejsegods til finland, norge eller Sverige, eller af personer med bopæl i toldområdet til noget land.

Stk. 4. Personer med bopæl uden for toldområdet, der angiver at være på gennemrejse til et andet land, kan uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 få tilladelse til mod depositum at medføre indførte uberigtigede varer som håndbagage, når det samlede told- og afgiftsbeløb ikke overstiger 500 kr.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan handelsrejsende få tilladelse til at forsende vareprøvekollektioner som indskrevet rejsegods, når toldvæsenet finder, at en sådan forsendelse er ubetænkelig.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på varer, som udføres under toldkontrol mod forevisning af carnet udstedt i henhold til toldkonventionen af 1. marts 1956 angående e.o.S.-carnets for vareprøver eller toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-carnets for midlertidig indførsel af varer.

kapitel 11.

Provantering.

§ 87. Skibe kan provianteres med told- og afgiftsfri varer til brug om bord, når deres endelige bestemmelsessted er et anlægssted uden for toldområdet, endvidere kan fiskerfartøjer, der afgår på fiskeri af

mindst 7 døgns varighed vest for linien lindesnes-Textel i nordsøen eller øst for linien oscarshamn-riigenwalde i østersøen **provieres** med told- og afgiftsfri varer til brug om bord.

Stk. 2. fiskerfartøjer, der deltager i fiskeri på flensborg fjord, og lystfartøjer kan ikke provieres med told- og afgiftsfri varer.

Stk. 3. Toldvæsenet kan nægte proviering af passagerfartøjer med told- og afgiftsfri varer, når hovedformålet med rejsen ikke er at opretholde trafik i sædvanlig forstand.

§ 88. Proviering af skibe kan ske med efter toldvæsenets skøn passende mængder fastsat under hensyn til beholdningerne **om** bord, rejsens varighed samt antallet af besætningsmedlemmer og passagerer. Proviering med told- og afgiftsfri spiritus, vin, **tobaksvarer** og cigaretpapir **kan** med de i stk. 2-7 nævnte særlige begrænsninger højst ske med følgende mængder **pr.** besætningsmedlem eller passager **pr.** døgn efter rejsens anslåede varighed: $\frac{1}{4}$ liter spiritus eller, hvis alkoholindholdet er over 60 **rumfangsprocent**, $\frac{1}{8}$ liter spiritus, $\frac{1}{4}$ liter vin samt 40 g tobaksvarer og 1 stk. cigaret-papir for hvert gram fintskåret tobak.

Stk. 2. for proviering til brug om bord og til salg til passagerer af passagerfartøjer i trafik mellem havne i danmark, finland, norge og Sverige gælder den mellem regeringen i **finland** og toldadministrationerne i danmark, norge og Sverige indgåede overenskomst. for proviering til brug om bord og til salg **til** passagerer af passagerfartøjer i Øresundstrafikken gælder den mellem danmark og Sverige indgåede overenskomst. for proviering til brug om bord og til salg til passagerer af passagerfartøjer i fart mellem anløbssteder i de i den dansk-tyske overenskomst om toldlettelser i den lille grænsetrafik omhandlede toldgrænsezoner gælder overenskomstens bestemmelser.

Stk. 3. for proviering **til** brug om bord samt til salg til passagerer af andre passagerfartøjer i rutetrafik end de i stk. 2 nævnte fastsættes provieringens omfang for hver enkelt rute.

Stk. 4. Skibe på 100 tons brutto og derunder må uanset rejsens varighed — højst provieres med ih liter spiritus **pr.** person.

Stk. o. Skibe, som udelukkende skal anløbe havne i finland, norge, Polen, Sverige eller østersøhavne i Tyskland og rusland, må højst provieres med $\frac{3}{4}$ liter spiritus **pr.** besætningsmedlem **pr.** uge.

Stk. 6. fiskerfartøjer, der afgår på fiskeri af mindst 7 døgns varighed vest for linien lindesnes-Textel i nordsøen eller øst for linien oscarshamn-riigenwalde i østersøen, kan højst provieres med følgende mængder told- og afgiftsfri varer **pr.** person **pr.** uge: 150 stk. cigaretter eller tilsvarende kvantum andre tobaksvarer, 1 kg sukker, % kg kaffe, $\frac{1}{4}$ kg chokolade og 30 flasker mineralvand. Udenlandske og færøske fiskerfartøjer, som afgår på fiskeri i fjerne farvande (under grønland og new foundland m. v.) kan dog provieres efter reglerne i stk. 1.

Stk. 7. for proviering af følgende fartøjer gælder særlige bestemmelser: danske orlogsfartøjer og fartøjer tilhørende fyr- og vagervæsenet, lodsvæsenet, redningsvæsenet, fiskeriministeriet og geodætisk institut samt stenfiskerfartøjer, **sandpumpere**, slæbebåde, bjergningsfartøjer og kabelskibe.

§ 89. fly kan provieres med told- og afgiftsfri varer, når deres endelige bestemmelsessted er **en** landingsplads uden for toldområdet.

Stk. 2. fly, hvis endelige bestemmelsessted er malmø eller tyske landingspladser nord for hamburg samt militære fly og mindre fly, såsom sportsfly, privatfly og taxify, kan dog ikke provieres med told- og afgiftsfri varer.

§ 90. Proviering af **fly** kan ske med efter toldvæsenets skøn passende mængder fastsat under hensyn til beholdningerne om bord, rejsens varighed samt antallet af besætningsmedlemmer og passagerer.

§ 91. Toldvæsenet fastsætter de nærmere vilkår for proviering og kan herunder bl. a. bestemme, at told- og afgiftsfri proviant skal opbevares i særlige rum eller under særlig lukke. at salg af told- og afgiftsfri varer til passagerer skal ske fra dertil indrettede udsalgssteder, at der på nærmere angiven måde skal føres lagerregnskab over told- og afgiftsfri varer, og at der skal føres kontrol med passagerernes køb af told- og afgiftsfri varer.

Stk. 2. Tilladelse til proviantering skal indhentes forinden provianteringen påbegyndes. Provia-teringsstilladelse meddeles af toldvæsenet for så vidt angår de i § 88, stk. 2 og 3, omhandlede passagerfartøjer som stående tilladelser og i øvrigt i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 3. Toldvæsenet kan nægte eller tilbagekalde provianteringsstilladelser, såfremt ejeren eller føreren af et skib eller et fly eller personer beskæftiget i et skib eller et fly tilsidesætter provianteringsvilkårene.

§ 92. Provia-teringen sker på grundlag af en skriftlig rekvisition (provia-ntbegæring) fra skibets eller flyets fører.

Stk. 2. Provia-teringsbegæringen skal indeholde oplysninger om førerens navn og skibets eller flyets data (art, navn eller nummer, hjemsted), rejsens mål og varighed, antal besætningsmedlemmer og passagerer samt specificerede oplysninger om den ønskede proviant og leverandørens navn og adresse.

Stk. 3. det påhviler den, der har afgivet proviantbegæring, på en efter toldvæsenets skøn fyldestgørende måde at godtgøre, at betingelserne for den begærede proviantering er opfyldt.

§ 93. Skibets eller flyets fører eller dennes befuldmægtigede skal meddele kvittering for den modtagne proviant.

§ 94. Toldvæsenet kan meddele provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, eller som tilføres fra andre provianteringsvirksomheder.

Stk. 2. Bevilling kan kun meddeles for så vidt angår varer, der er bestemt til proviantering af skibe og fly i og uden for toldområdet og til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i og uden for toldområdet samt til brug for danske og udenlandske militære styrker uden for toldområdet.

Stk. 3. Toldvæsenet kan bestemme, hvilke varer der kan tilføres provianteringsvirksomheder.

Stk. 4. Toldvæsenet fastsætter de nærmere kontrolforanstaltninger og kan bl. a. bestemme, at der skal føres et særligt regnskab over de i stk. 1 omhandlede varer, og

at disse skal opbevares særskilt, samt at varerne skal fraføres i emballager, der er mærket og lukket på en af toldvæsenet godkendt måde.

Stk. 5. de i stk. 1 omhandlede varer kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres og ompakkes, men videre behandling og bearbejdning må ikke finde sted. Toldvæsenet kan dog på nærmere fastsatte vilkår tillade, at kaffe, vin og spiritus undergives videre behandling og bearbejdning.

Stk. 6. Toldvæsenet har til enhver tid ret til at foretage eftersyn i provianteringsvirksomheders forretningslokaler og til at efterse varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet bistand ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

§ 95. Ved tilførsel af de i § 94 omhandlede varer skal provianteringsvirksomheden afgive fortoldningsbegæring, som skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for toldvæsenets kontrol med det i § 94, stk. 4, omhandlede regnskab.

Stk. 2. Ved tilførsel af varer, der ikke er godsregistrerede, skal provianteringsvirksomheden desuden afgive godsdeklaration.

§ 96. de i § 94 omhandlede varer kan fraføres provianteringsvirksomheden til proviantering af skibe og fly i toldområdet og til herværende diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer mod afgivelse af en af toldvæsenet godkendt proviantbegæring. fraførselen er endvidere betinget af, at provianteringsvirksomheden til toldvæsenet afgiver en specificeret angivelse (fraførselsanmeldelse) over de leverede varer forsynet med modtagerens kvittering.

Stk. 2. de i § 94 omhandlede varer kan fraføres provianteringsvirksomheden til proviantering af skibe og fly uden for toldområdet, til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer uden for toldområdet samt til brug for danske og udenlandske militære styrker uden for toldområdet mod toldvæsenets tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 3. de i § 94 omhandlede varer kan overføres til andre provianteringsvirksomheder på nærmere af toldvæsenet fastsatte kontrolbetingelser.

Stk. 4. Ved og efter fraførselen af varer fra provianterings virksomheder er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver for kontrollens udøvelse nødvendig undersøgelse af varerne og til uden erstatning at udtage prøver af varerne. Provisianterings virksomheden er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, prøverne ikke er medgået ved undersøgelsen.

Stk. 5. det påhviler provianteringsvirksomheden eller den, der handler på virksomhedens vegne, at foretage det for undersøgelsen nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

§ 97. Toldvæsenet kan meddele kiosker i toldlufthavne bevilling til fritagelse for told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, vor hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, eller som tilføres fra provianteringsvirksomheder.

Stk. 2. Bevilling i henhold til stk. 1 kan kun meddeles for varer, der er bestemt til salg til flypassagerer, der udrejser af toldområdet, og der kan i bevillingerne fastsættes begrænsninger med hensyn til den mængde told- og afgiftsfri varer, der tillades solgt til hver passager, ligesom det kan bestemmes, at told- og afgiftsfri varer ikke må sælges til passagerer til visse steder eller med bopæl i visse lande.

Stk. 3. § 94, stk. 3, 4 og 6, og § 95 gælder tilsvarende.

Stk. 4. de i stk. 1 omhandlede varer må ikke udpakkes, sorteres eller ompakkes, dog må varernes ydre emballage fjernes.

§ 98. Provisianteringsvirksomheder og de i § 97 nævnte kiosker hæfter for told og afgifter af varer, som ikke forefindes ved toldvæsenets eftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført i overensstemmelse med § 96 eller § 97, eller som ikke på en efter toldvæsenets skøn betryggende måde godtgøres at

være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller anden ulykkelig hændelse — herunder ikke tyveri.

§ 99. Toldvæsenet kan nægte eller tilbagekalde en bevilling efter § 94 eller § 97, såfremt virksomhedens indehaver eller de i virksomheden beskæftigede personer overtræder bestemmelserne i §§ 94-97 eller tilsidesætter vilkårene i bevillingen.

Stk. 2. en bevilgning i henhold til § 94 eller § 97 bortfalder, såfremt bevillingshaveren mister rådigheden over sit bo eller standser sine betalinger.

Stk. 3. i tilfælde, hvor en bevilling tilbagekaldes eller bortfalder, skal varer, som beror hos bevillingshaveren, og som er omfattet af bevillingen, straks told- og afgiftsberigtiges, genduføres eller overføres til en anden provianteringsvirksomhed.

iii. Andre bestemmelser.

kapitel 12.

§ 100. Under tjenestens udøvelse skal toldvæsenets personale kunne legitimere sig ved et tjenestetegn, der er forsynet med rigsvåbenet og ordene: kongelig Told Tegn.

Stk. 2. Toldvæsenets patruljefartøjer skal kunne legitimere sig ved et toldflag (dansk splitflag med ordene: kongelig Toldflag).

iV. Straffebestemmelser.

kapitel 13.

§ 101. overtrædelse af denne bekendtgørelse medfører straf efter told- og forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser.

V. ikrafttrædelsesbestemmelser.

kapitel 14.

§ 102. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1971.

københavn, i marts 1970.

Poul Antonsen.

Paul gersmann.
formand.

J. V. henriksen.

n. P. Jacobsen.
næstformand.

gorm Jensen.

henry l. W. Jensen.

h. e. lund.

Preben nielsen.

V. e. Parving.

e. West Petersen.

m. J. rosenberg.

karl Sørensen.

Anders Thybo.

Benny A. frederiksen

Tage larsen.

den gældende toldlov.

1. del. Toldtariffen.

§ 1. Af alle varer, som indføres i toldområdet, svares told efter den i nærværende lovs bilag 1 indeholdte tarif, medmindre andet udtrykkeligt er hjemlet i nærværende lov. de foran i tariffen anførte „Almindelige bestemmelser“ udgør en del af tariffen og dermed af loven.

Stk. 2. Tolden udgør de i tariffens kolonne 1 anførte satser. for de positioner, for hvilke der i kolonne 2 er anført en toldsats, nedsættes tolden fra den 1. juli 1968 med $\frac{2}{5}$ af forskellen mellem toldsatserne i kolonne 1 og kolonne 2. fra den 1. januar i hvert af årene 1970, 1971 og 1972 nedsættes tolden yderligere med $\frac{1}{5}$ af den nævnte forskel.

Stk. 3. for positionerne i kapitlerne 28-39 kan finansministeren i overensstemmelse med det af danmark under GATT-konferencen 1904-67 (Kennedy-runden) tagne forbehold bestemme, at den i stk. 2, 3. pkt., nævnte toldnedsættelse ikke skal finde sted. dette gælder dog ikke positionerne 32.13 B., 33.04, 34.06, 37.02 B. og 37.07.

Stk. 4. fritaget for told er varer, for hvilke danmark efter konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associationsoverenskomst skal undlade at opkræve indførselstold. de nærmere regler for toldfritagelsen fastsættes af finansministeren.

Stk. 5. finansministeren kan bekendtgøre toldtariffen, således at der i bekendtgørelsen alene anføres de til enhver tid gældende toldsatser samt de i henhold til stk. 4 gældende toldfritagelser.

Stk. 6. Toldstyrelsen bemyndiges til på nærmere fastsatte vilkår at tillade, at varer,

som er fremstillet, bearbejdet, repareret, kompletteret eller emballeret i en dansk frihavn, og som i henhold til de i konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning indeholdte oprindelsesregler har oprindelse i frihandelssammenslutningens område, indføres til toldindlandet mod erlæggelse af en nedsat told svarende til den told, der ville være at erlægge af de ved varernes fremstilling m. v. anvendte materialer og hjælpestoffer ved disses indførsel til toldindlandet.

Stk. 7. der nedsættes et udvalg på 17 medlemmer, valgt efter forholdstal af folketinget blandt dets medlemmer. Udvalget nedsættes ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg.

§ 2. for så vidt danmark ved mellemfolkelig aftale om gensidige toldindrømmelser har forpligtet sig til ophævelse eller nedsættelse af tolden for nærmere angivne vareområder eller for varer med oprindelse i bestemte lande, kan tolden ved kongelig anordning midlertidigt ophæves eller nedsættes.

Stk. 2. for så vidt toldindrømmelser givet til danmark ved mellemfolkelig aftale tilbageholdes, væsentligt forringes eller bringes til ophør, kan finansministeren med tilslutning af det i § 1, stk. 7, nævnte udvalg midlertidigt inden for rammerne af en vareindførsel svarende til de berørte danske udførselsvarers værdi og betydning i øvrigt belægge varer med højere told end den tariffmæssige eller ændre eller ophæve de i tariffen fastsatte bestemmelser om toldfritagelse eller toldnedsættelse.

Stk. 3. for så vidt danske skibe eller udførselsvarer fra danmark af dansk eller fremmed oprindelse formelt eller faktisk

måtte blive ugunstigere behandlet i andet land end andre landes skibe eller udførselsvarer af egen eller fremmed oprindelse, eller danske statsborgere formelt eller faktisk måtte blive ugunstigere behandlet i andet land end andre landes statsborgere i henseende til adgangen til at udøve erhvervsvirksomhed, kan, for så vidt ingen traktatmæssige bestemmelser træder hindrende i vejen, ved kongelig anordning varer fra det pågældende land midlertidigt belægges med en afgift, eksklusiv den tarifmæssige told, af indtil 75 pct. af varens værdi.

Stk. 4. Såfremt en kongelig anordning som nævnt i stk. 1 og 3 ikke tiltrædes af folketinget inden 3 måneder efter dens udstedelse, ophører anordningens gyldighed.

§ 3. dumping, der forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for indenlandsk erhvervsvirksomhed, kan modvirkes ved pålæggelse af antidumpingtold.

Subsidieordninger i udlandet med virkninger som foran nævnt kan modvirkes ved pålæggelse af udligningstold.

efter anmodning fra en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet **associeringsoverenskomst**, kan antidumpingtold og udligningstold endvidere pålægges i tilfælde, hvor foreliggende dumping eller subsidieordninger i udlandet er til væsentlig skade for erhvervsvirksomhed i vedkommende stat.

Stk. 2. dumping anses at foreligge, såfremt prisen på en vare ved udførsel fra udlandet til toldområdet

- a. er lavere end den sammenlignelige pris ved salg af tilsvarende vare bestemt til forbrug i det pågældende udland eller,
- b. såfremt en sådan pris ikke findes, er lavere end enten
 1. den højeste sammenlignelige pris for tilsvarende vare ved udførsel til et tredje land eller
 2. varens produktionsomkostninger i oprindelseslandet med et rimeligt tillæg for salgsomkostninger og fortjeneste.

rimeligt hensyn skal i hvert enkelt tilfælde tages til forskelle i afsætningsforhold og salgsvilkår, forskelle i beskatning og til andre forskelligheder, der påvirker prisernes sammenlignelighed.

Stk. 3. Antidumpingtold kan ikke pålægges med et højere beløb end det, hvormed dumpingprisen er lavere end den i overensstemmelse med stk. 2 ansatte sammenlignelige pris. Udligningstold kan ikke pålægges med et højere beløb end det, der svarer til de anslåede præmier eller tilskud, der direkte eller indirekte er ydet til varenes forarbejdning, fremstilling, udførsel eller transport.

Stk. 4. Beslutning om pålæggelse eller ophævelse af antidumpingtold og udligningstold træffes af finansministeren, efter at en udtalelse er indhentet fra det i stk. 7 omhandlede nævn. Tolden kan ikke pålægges for et længere tidsrum end 6 måneder ad gangen. finansministeren underretter snarest muligt folketinget om de truffe beslutninger og begrundelser herfor.

Stk. 5. midlertidig antidumpingtold og udligningstold kan af finansministeren pålægges i tilfælde, hvor en nærmere undersøgelse er påkrævet til konstatering af, om skadevoldende dumping eller subsidiering foreligger, men hvor pålæggelse af told ikke uden alvorlig fare for, at hensigten hermed forspildes, kan udsættes, indtil undersøgelsen er afsluttet. midlertidig antidumpingtold eller udligningstold kan ikke opkræves i et længere tidsrum end en måned, og tolden skal straks tilbagebetales, såfremt der ikke efter bestemmelserne i stk. 4 træffes beslutning om dens opretholdelse. det tidsrum, i hvilket der midlertidigt har været pålagt told, indgår i det i stk. 4 nævnte tidsrum på 6 måneder.

Stk. 6. Beslutninger truffet i henhold til stk. 4 og 5 får virkning fra og med den dag, de offentliggøres i Statstidende.

Stk. 7. det i stk. 4 omhandlede nævn nedsættes af finansministeren og består af en af ham udnævnt formand, der skal være dommer, et medlem, der skal være i besiddelse af nationaløkonomisk kundskab, samt af formanden for det i § 4 i lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger omhandlede råd. Vederlag til nævnets medlemmer samt til medhjælp for nævnet fastsættes af finansministeren.

Stk. 8. Toldvæsenet kan til brug for undersøgelsen af, om betingelserne for at pålægge told i overensstemmelse med stk. 4 og 5 er til stede, afkræve en næringsdrivende

oplysninger om forhold, der er af betydning for afgørelsen, samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale og korrespondance m. v.

Stk. 9. finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende opkrævning af antidumpingtold og udligningstold, herunder at foreskrive, at der ved indfortoldning af varer af de arter, der er pålagt antidumpingtold eller udligningstold, skal fremlægges bevisligheder for varernes oprindelse.

§ 4. finansministeren nedsætter et nævn, for hvilket kan indbringes de af toldstyrelsen trufne afgørelser vedrørende:

- a. Varers tarifiering.
- b. fastsættelsen af toldberegningens værdien i tilfælde, hvor denne ikke kan fastsættes

på grundlag af den for varerne aftalte pris, jfr. § 139, stk. i, 1. punktum.

Stk. 2. nævnet har den endelige administrative afgørelse.

Stk. 3. nævnet består af en formand, der skal være dommer, og 3 andre medlemmer, hvoraf et repræsenterer finansministeriet, og to udnævnes efter indstilling henholdsvis af den danske handelsstands fællesrepræsentation og af industrirådet og håndværksrådet i forening.

Stk. 4. nævnet skal give såvel den, der har indbragt en sag for nævnet, som toldstyrelsen adgang til såvel skriftligt som mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 5. nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der træffes af nævnet, fastsættes af finansministeren.

2. del. Toldforvaltningen.

kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 5. Toldområdet omfatter de danske landområder og indre territoriale vande samt ydre territoriale farvande i en afstand af 4 sømil (7 408 m) fra kystlinjen eller fra sådanne rette basislinjer, som er eller måtte blive fastsat i overensstemmelse med folkerettens regler.

Stk. 2. de i nærværende lov eller i medfør af denne fastsatte regler vedrørende vareførsel m. v. skal kunne bringes i anvendelse uden for toldområdet i det omfang, det fastsættes ved mellemfolkelig aftale.

Stk. 3. færøerne og Grønland omfattes ikke af toldområdet.

§ 6. det påhviler toldvæsenet at opkræve told og afgifter, som er pålagt varer ved indførsel til dansk toldområde, samt at udøve den for tolden og afgifternes rette erlægelse fornødne kontrol med vareførslen.

§ 7. Betegnelsen „toldfrit sted“ i nærværende lov omfatter færøerne og grønland samt de i toldområdet oprettede frilagre og frihavne.

§ 8. Toldstyrelsen fastsætter de nærmere beføjelser for toldstederne og de derunder hørende toldkontrolposter.

§ 9. Toldvæsenets ekspeditionstid fastsættes af finansministeren.

Stk. 2. Toldforretninger skal udføres inden for ekspeditionstiden, men kan, når forholdene taler derfor, tillades udført uden for ekspeditionstiden, mod at den, der har begæret forretningen udført, betaler et af finansministeren fastsat vederlag, som tilfalder toldvæsenets tjenestemænd efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser.

§ 10. Under toldkontrollens udøvelse skal toldvæsenets personale kunne legitimere sig ved et tjenestetegn, der er forsynet med rigsvåbenet og ordene „kongeligt TOLD-Tegn“.

Stk. 2. Toldvæsenets patruljefartøjer skal kunne legitimere sig ved et toldflag (dansk splitflag med ordene „kongeligt TOLD-flag“).

§ 11. Toldvæsenet har ret til uhindret at færdes overalt langs kyster og på havneterrener samt til at foretage eftersøgning af varer i pakhuse ved kyster og i havne.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til ; forfølge personer, der unddrager sig eller itages at unddrage sig toldvæsenets kontrol med varer, som medbringes over landgrænsen eller fra fartøjer eller luftfartøjer og har endvidere ret til i sådanne tilfælde at foretage undersøgelse i huse m. v. i dette sker i umiddelbar fortsættelse af ølgelsen.

§ 12. inden for rammerne af indne lovs bestemmelser kan finansministeren indgå overenskomster med fremmede stater om samarbejde til bekæmpelse af smugleri og træffe nødvendige foranstaltninger til sådanne overenskomsters gennemførelse.

Stk. 2. finansministeren kan bestemme, at toldbevogtningspersonale fra en fremmed stat, med hvilken der træffes aftale om fælles bevogtning til bekæmpelse af ulovlig vareindførsel eller -udførsel, under udøvelsen af sin virksomhed på de i aftalen omfattede dele af dansk toldområde skal have samme beføjelser og nyde samme retsbeskyttelse, som tilkommer dansk toldbevogtningspersonale.

Stk. 3. i de tilfælde, hvor der i nærværende lov er fastsat særlige bestemmelser om kontrol og straf m. v. vedrørende særlig højt beskattede varer, fastsætter finansministeren, hvilke varer der skal anses som sådanne.

§ 13. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 14. Toldvæsenet kan kræve, at toldgods (uberigtigede varer eller andre varer, der forsendes eller oplægges under toldkontrol) sættes under toldlukke ved anvendelse af toldlås, toldplomber, toldsegl o. lign., eller at varerne eller deres emballage forsynes med identitetsmærke.

Stk. 2. kan toldgods ikke på betryggende måde forsendes eller anbringes under toldlukke, er toldvæsenet berettiget til at lade varerne toldledsage eller sætte under toldbevogtning. Udgifterne herved kan pålægges den, for hvis regning varerne forsendes eller oplægges.

§ 15. Uden toldvæsenets tilladelse må et toldlukke ikke fratages på dansk toldområde (herunder frilager og frihavn) eller om bord

i fartøjer eller luftfartøjer i fart mellem steder i to områder.

§ 16. Toldvæsenet kan i fornødent omfang foretage afspærringer, der ikke må passeres uden toldvæsenets tilladelse, på steder, hvor losning eller indladning af gods fra eller til udlandet finder sted. Tilsvarende afspærringer kan iværksættes ved passagertrafik fra og til udlandet.

kapitel 2.

Skibsfart.

A. Almindelige bestemmelser.

§ 17. ethvert fartøj, der befinder sig på dansk toldområde, er undergivet toldvæsenets kontrol og skal på toldvæsenets forlangende stoppe op. nærmere bestemmelser om anvendelse af stopsignaler fastsættes af toldstyrelsen.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til overalt i fartøjet at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

Stk. 3. det påhviler fartøjets fører at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om fartøj og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge skibspapirer og ladningsdokumenter. føreren har endvidere pligt til at påvise alle adgange til lasten samt alle rum og gemmer, hvori varer kan opbevares, som han er eller burde være bekendt med.

§ 18. Under et fartøjs ophold på dansk toldområde, eller når det under sejlads mellem danske steder passerer fremmed farvand, kan toldvæsenet forlange toldgods henlagt under toldlukke. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarlig måde, kan fartøjet efter toldvæsenets bestemmelse og på fartøjets bekostning besættes med toldvagt.

§ 19. losning og indladning af varer samt landsætning og ombordtagning af passagerer må kun finde sted ved toldstederne og de toldkontrolposter, som er berettiget til at klarere fartøjer i den pågældende fart.

B. for indgående.

§ 20. for indgående skal et fartøj anløbe et toldsted eller en toldkontrolpost, der har

beføjelse til at klarere fartøjet i den pågældende fart. fartøjets fører skal snarest efter ankomsten over for toldvæsenet mundtligt anmelde, hvorfra fartøjet kommer, og hvilken ladning det medfører.

Stk. 2. medfører fartøjet stykgods fra udenrigs sted, skal føreren på toldvæsenets forlangende samtidig afgive en genpart af skibets manifest over den del af ladningen, der er bestemt til losning på stedet.

§ 21. kommer fartøjet fra udenrigs sted, skal føreren, inden toldvæsenets inkvirering af fartøjet påbegyndes, afgive en skriftlig deklaration, som foruden en summarisk angivelse af ladningen skal indeholde en specifikation af samtlige varer, der ikke er optaget i fartøjets ladningsdokumenter. deklarationen skal endvidere indeholde skibsførerens erklæring om, at der ikke ham bekendt findes andre adgange til lastrummene eller andre rum og gemmer i fartøjet end de af ham over for toldvæsenet påviste.

Stk. 2. Ved et fartøjs ankomst fra et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, af kræves føreren ved inkvireringen sit tolldokument fra det udenlandske afgangssted. er der ved inkvireringen uoverensstemmelse imellem de angivne varer og de i tolldokumentet anførte, er fartøjets fører pligtig til at oplyse, hvorledes uoverensstemmelsen er opstået. fremlægges dokumentet ikke, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved fartøjet på dettes bekostning.

§ 22. kommer fartøjet fra indenrigs sted, skal føreren, forinden toldvæsenets inkvirering af fartøjet påbegyndes, fremlægge det af afgangstoldstedet udstedte tolldokument, jfr. § 31.

Stk. 2. føreren skal endvidere afgive erklæring om, hvorvidt han under rejsen har anløbet fremmed sted eller har haft forbindelse med andre skibe i søen. har fremmed sted været anløbet under rejsen, skal føreren afgive en specificeret fortegnelse over de varer, der her måtte være indladet eller udlosset. har fartøjet haft forbindelse med andre fartøjer i søen, må der afgives en tilsvarende fortegnelse med oplysning om, fra eller til hvilket fartøj overlosningen har fundet sted.

§ 23. fra et fartøj må ikke landsættes passagerer eller ilandbringes varer, forinden toldvæsenets tilladelse dertil foreligger. indtil inkvireringen er tilendebragt, kan toldvæsenet nægte adgang til fartøjet.

§ 24. Ved inkvireringen af fartøjer i søen forholdes på samme måde som anført i §§ 21 og 22, dog at den i § 21 omhandlede deklaration i attesteret stand medgives føreren som tolldokument.

§ 25. inden 24 timer efter den mundtlige anmeldelse, jfr. § 20, skal indklarerer finde sted. føreren skal herunder til bogførsel i vedkommende toldregnskabskontor afgive en fortegnelse (indgående generalangivelse), indeholdende nøjagtigt specificerede oplysninger om fartøj og ladning. Samtidig skal fartøjets nationalitets- og målingsdokumenter afleveres til toldvæsenet, hvor de forbliver, indtil fartøjet er udklareret.

§ 26. losning er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger og må ikke påbegyndes, forinden indklarereringen er tilendebragt, medmindre toldvæsenets tilladelse dertil foreligger.

Stk. 2. Toldvæsenet bestemmer, hvor losning af stykgods fra udlandet kan finde sted. Sker losningen uden for den stedlige toldbod, kan toldvæsenet kræve, at stykgods for fartøjets regning transporteres til oplæggelse på toldboden.

Stk. 3. de i § 54 fastsatte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på befordringsmidler, der indføres med fartøjer.

§ 27. Toldvæsenet bestemmer, hvor landsætning af de til toldområdet ankommende passagerer kan finde sted.

Stk. 2. Ved oprettelse af faste passager-ruter mellem toldområdet og steder uden for dette kan toldvæsenet kræve, at der uden udgift for dette stilles egnede lokaler til rådighed for toldvæsenets passagereftersyn.

C. for udgående.

§ 28. når varer ønskes indladet i et fartøj, skal vedkommende afskiber til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse, der

skal være udfærdiget i overensstemmelse med de i kapitlerne 15 og 16 foreskrevne regler. forinden indladning påbegyndes eller genoptages, skal mundtlig anmeldelse herom afgives til toldvæsenet.

Stk. 2. de i § 54 fastsatte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på befordringsmidler, der udføres med fartøjer.

§ 29. fartøjet er under indladningen, og så længe det efterdenne befinder sig på dansk toldområde eller sejler i fart mellem indenrigske steder, undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger.

§ 30. forinden afsejlingen skal udklaring finde sted. føreren skal herunder til vedkommende toldregnskabskontor betale de pligtige afgifter m. v. samt afgive en fortegnelse (udgående generalangivelse) indeholdende nøjagtige oplysninger om fartøjet og dets bestemmelsessted samt om ladningen. indladede varer kan i generalangivelsen angives summarisk med henvisning til de pågældende forsendelsesangivelser, der vedlægges generalangivelsen. i denne skal føreren desuden afgive erklæring om, at fartøjet indeholder samtlige de i generalangivelsen omhandlede varer og ikke flere. generalangivelsen bogføres i toldregnskabskontoret.

Stk. 2. finder indladning sted efter udklaringen, kan en continuation til generalangivelsen udfærdiges efter tilsvarende regler som ovenfor anført.

§ 31. over de varer, som fartøjet medfører, udfærdiges ved udklaringen enten en specificeret toldseddel eller et summarisk toldpas, der medgives fartøjets fører, og som denne er pligtig til på forlangende at fremlægge for toldmyndighederne.

§ 32. føreren af et fartøj er pligtig til at give toldvæsenet meddelelse om det forventede tidspunkt for afsejlingen. fartøjet må ikke af sejle, forinden det er inkvireret. og toldvæsenet har givet tilladelse til afsejlingen.

d. lettelser i kontrollen.

§ 33. Toldstyrelsen er bemyndiget til at indrømme lettelser i foranstående bestemmelser om toldvæsenets kontrol med skibsfarten for så vidt angår følgende fartøjer:

krigsfartøjer samt andre fartøjer, der tilhører offentlige myndigheder,
fiskerfartøjer,
stenfiskerfartøjer,
lystfartøjer,
bugserbåde,
bjærgningsfartøjer,
rutebåde, færger,
fartøjer i indenrigs passagerfart,
fartøjer under 6 tons netto i indenrigs fart,
fartøjer i fart inden for et toldsteds eget distrikt eller på fjordene samt havnesøgende fartøjer.

Stk. 2. efter toldstyrelsens nærmere bestemmelse kan det tillades, at fartøjet losses eller indlader på kysten uden for toldstederne, og at sådan losning og indladning finder sted uden toldvæsenets tilstedeværelse, når ladningen består af indenlandske eller fremmede og frigjorte varer.

e. Andre bestemmelser.

§ 34. Ved bjærgning af fartøjer eller gods påhviler det toldvæsenet i samarbejde med politiet at varetage statskassens interesser for så vidt angår de på det bjærgede hvilende told- og afgiftsbeløb. Toldvæsenet skal føre tilsyn med det bjærgede og kan forlange gods oplagt på nærmeste toldbod eller under toldlukke.

§ 35. Afgifter, som af skibe og varer skal erlægges til statshavne, kommunale havne og københavns havn (havne- og bropenge), opkræves af toldvæsenet. Afgifterne beregnes efter takster, som for hver enkelt havn er approberet af ministeren for offentlige arbejder, og beregningerne er underkastet toldvæsenets revision.

Stk. 2. i kommunale havne, hvor opkrævningen af de pågældende afgifter ved nærværende lovs ikrafttræden ikke foretages af toldvæsenet, kan afgifternes opkrævning fortsat ske som hidtil.

kapitel 3. luftfart.

A. Almindelige bestemmelser.

§ 36. ethvert luftfartøj, der befinder sig på dansk toldområde eller i luftrummet over dette, er undergivet toldvæsenets kontrol.

Toldvæsenet har ret til overalt i fartøjet at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

Stk. 2. det påhviler fartøjets fører at bistå ved inkvireringens gennemførelse samt at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om fartøj og ladning og at fremlægge ladningsdokumenter m. v. til bekræftelse af de meddelte oplysninger. fartøjets rejsejournal skal på toldvæsenets forlangende fremlægges til eftersyn og påtegning.

B. Udenrigs fart.

§ 37. luftfartøjer, der ankommer til eller afgår fra toldområdet, må kun lande på eller afgå fra landingspladser, der af toldstyrelsen er anerkendt som toldlufthavne.

Stk. 2. Anerkendelse af en landingsplads som toldlufthavn kan af toldstyrelsen gøres betinget af, at lokaler til eftersyn af rejssende og deres bagage og til opbevaring af gods samt de fornødne kontorlokaler stilles til rådighed for toldvæsenet uden udgift for dette.

Stk. 3. Toldvæsenet har uhindret adgang overalt i en toldlufthavn med tilhørende bygninger, hangarer, værksteder m. v. og fastsætter de for toldkontrollens gennemførelse nødvendige bestemmelser.

Stk. 4. landingspladsens ledelse skal give toldvæsenet oplysning om luftfartøjers ankomst fra eller afgang til udlandet. disse oplysninger skal så vidt muligt meddeles forud. ledelsen har i øvrigt pligt til at yde bistand ved toldkontrollens gennemførelse.

§ 38. Ved et luftfartøjs ankomst til toldområdet skal føreren straks over for toldvæsenet mundtligt anmelde, hvorfra fartøjet kommer, og hvilken ladning det medfører. Undtaget herfra er førere af luftfartøjer i koncessioneret rutefart, når de ankommer i overensstemmelse med en fartplan, der forud er meddelt toldvæsenet.

Stk. 2. Ankommer et luftfartøj uanmeldt til toldområdet på et tidspunkt, hvor toldvæsenet ikke er til stede i ankomstlufthavnen, skal dette tilkaldes. indtil toldvæsenet ankommer, må gods ikke ilandbringes, og de med fartøjet ankomne besætningsmedlemmer og rejsende må ikke forlade lufthavnens område.

§ 39. forinden toldvæsenets inkvirering af et ankommet luftfartøj påbegyndes, skal føreren fremlægge ladningsdokumenterne samt endvidere afgive en skriftlig deklaration, der skal indeholde en specifikation af samtlige varer (proviant m. v.), som ud over passagergoods og det i ladningsdokumenterne optagne gods indehaves om bord. er fartøjets ophold i lufthavnen kun kortvarigt, kan specifikation af proviant m. v. undlades, mod at føreren afgiver en erklæring om, at samtlige disse varer er indlagt i nærmere angivne rum, og såfremt disse kan tages under toldlukke.

Stk. 2. Under et luftfartøjs ophold på dansk toldområde kan toldvæsenet kræve, at uberigtigede varer, der ikke ilandbringes, henlægges under toldlukke om bord. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarelig måde, kan luftfartøjet besættes med toldvagt efter toldvæsenets bestemmelse på fartøjets bekostning.

Stk. 3. overgår luftfartøjet til indenrigs fart, må uberigtigede varer til proviant m. v. ikke medføres.

Stk. 4. Uberigtigede varer til proviant m. v. kan forblive om bord i luftfartøjer, der i koncessioneret rutefart via anden dansk toldlufthavn afgår til steder uden for toldområdet, mod at varerne anbringes under toldlukke, og at toldvæsenets forskrifter i øvrigt iagttages.

Stk. 5. Ved et luftfartøjs ankomst fra et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, af kræves føreren ved inkvireringen sit tolldokument fra det udenlandske afgangssted. er der ved inkvireringen uoverensstemmelser imellem de angivne varer og de i tolldokumentet anførte, er fartøjets fører pligtig til at oplyse, hvorledes uoverensstemmelsen er opstået. fremlægges dokumentet ikke, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved fartøjet på dettes bekostning.

Stk. 6. indtil inkvireringen af et luftfartøj er tilendebragt, kan toldvæsenet nægte adgang til fartøjet.

§ 40. indklarerer af et luftfartøj, der er ankommet til toldområdet, skal finde sted snarest muligt efter ankomsten. føreren skal herunder til bogførsel i vedkommende toldregnskabskontor afgive en fortegnelse

(indgående generalangivelse), indeholdende nøjagtigt specificerede oplysninger om fartøj og ladning. kommer fartøjet fra lande, med hvilke danmark har truffet mellemfolkelige aftaler om luftfarten, kan specifikation af ladningen undlades, mod at føreren afgiver genparter af manifesterne fra hvert udenlandsk afgangssted over de her til landet bestemte varer samt angiver såvel antallet af sådanne manifeste som antallet af de medbragte stykker gods.

§ 41. losning er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger og må ikke påbegyndes, forinden indklareringen er tilendebragt, medmindre toldvæsenets tilladelse dertil foreligger.

Stk. 2. gods, der ikke kan toldbehandles på landingspladsen, samt gods, som har henligget ved denne i 1 måned uden at være angivet til toldberigtigelse, skal oplægges på toldpakhus for vedkommende luftfartsselskabs regning.

Stk. 3. Überigtiget gods, som ønskes medtaget til anden dansk toldlufthavn, kan forblive om bord, når godset angives og toldbehandles til forsendelse.

§ 42. over varer, der ønskes indladet, skal afsenderen til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse, udfærdiget i overensstemmelse med de i kapitlerne 15 og 16 foreskrevne regler.

Stk. 2. forinden indladning påbegyndes eller genoptages, skal mundtlig anmeldelse herom afgives til toldvæsenet. fartøjet er under indladningen, og så længe det efter denne opholder sig på dansk toldområde eller flyver mellem steder i toldområdet, undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger.

§ 43. forinden et luftfartøj afgår, skal udklarering finde sted. føreren skal herunder til vedkommende toldregnskabskontor betale de afgifter m. v., som måtte påhvile fartøjet over for toldvæsenet, samt afgive en fortegnelse (udgående generalangivelse), indeholdende nøjagtige oplysninger om fartøjet og dets bestemmelsessted samt om ladningen. indladede varer kan i generalangivelsen angives summarisk under vedlæggelse af proviantanmeldelser og angivelser over toldgods samt en afskrift af manifestet over alle de varer, der er

indladet i fartøjet som fragtgods. Generalangivelsen og manifestet underskrives af føreren.

Stk. 2. finder indladning sted efter udklareringen, kan en continuation til generalangivelsen udfærdiges efter tilsvarende regler som ovenfor anført.

§ 44. over de varer, som et luftfartøj medfører som fragtgods, udfærdiges ved udklareringen en specificeret toldseddel, hvortil kan benyttes en af toldvæsenet attesteret afskrift af manifestet. Toldvæsenet udfærdiger endvidere toldpas i overensstemmelse med de af danmark indgåede mellemfolkelige aftaler om toldsamarbejde. de nævnte dokumenter medgives føreren, der er pligtig til på forlangende at fremlægge dem for toldmyndighederne.

§ 45. luftfartøjets fører er pligtig til at give toldvæsenet oplysning om det forventede afgangstidspunkt. fartøjet må ikke afgå, før det er inkvireret af toldvæsenet og dette har givet tilladelse til afgang.

§ 46. overlosning af gods i luftrummet over dansk toldområde må ikke finde sted uden toldvæsenets tilladelse.

Stk. 2. fra et luftfartøj må ikke nedkastes varer på dansk toldområde, medmindre dette sker af sikkerhedsmæssige grunde. fartøjets fører skal i sådanne tilfælde snarest give toldvæsenet meddelelse om den stedfundne nedkastning. fartøjet hæfter for told og afgifter af nedkastede varer, der ikke tilvejebringes og ikke kan anses for tilintetgjort ved nedkastningen.

§ 47. nødlander et luftfartøj på dansk toldområde, skal føreren snarest efter landingen foretage anmeldelse til det stedlige toldvæsen. er opholdet af kortere varighed, skal politiet på toldvæsenets forlangende påse, at samtlige medbragte varer afgår med fartøjet.

Stk. 2. for så vidt angår bjærgning af forulykkede luftfartøjer og det af sådanne medbragte gods, gælder tilsvarende regler som fastsat i § 34.

C. Andre bestemmelser.

§ 48. for trafik mellem steder i toldområdet gælder tilsvarende bestemmelser som

fastsat under afsnit B, men i det omfang kontrolmæssige hensyn tillader det, kan toldstyrelsen indrømme lettelser for denne trafiks vedkommende.

§ 49. Toldstyrelsen kan endvidere indrømme lettelser i de foreskrevne bestemmelser for så vidt angår militære luftfartøjer samt andre luftfartøjer, der tilhører fremmede eller danske statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling.

§ 50. herværende luftfartsselskaber eller agenter for udenlandske luftfartsselskaber kan af toldstyrelsen på nærmere betingelser autoriseres til for så vidt angår luftfartøjer, der tilhører det pågældende selskab, at underskrive de foreskrevne tolldokumenter på førerens vegne.

kapitel 4.

Trafik over landgrænsen.

§ 51. færdsel samt vareførsel over landgrænsen er undergivet toldvæsenets kontrol i overensstemmelse med de i nærværende kapitel fastsatte bestemmelser.

§ 52. Under grænsebevogtningens udøvelse skal toldvæsenet have uhindret adgang overalt langs landgrænsen. er tilstødende arealer indhegnet eller afspærret, må ejerne træffe sådanne foranstaltninger, at toldvæsenet til enhver tid er sikret uhindret passage.

Stk. 2. oprettelse af broer over græns vandløb og grænsesøer samt bådehold i disse og i flensborg fjordområde kan kun tilstedes på nærmere af toldstyrelsen fastsatte betingelser.

§ 53. Trafik over landgrænsen må kun finde sted ad de veje, ved hvilke der er oprettet toldkontrolposter, og kun i det omfang, hvori der er tillagt de enkelte poster klareringsret.

Stk. 2. enhver, der ind- eller udpasserer over landgrænsen, skal uopfordret standse op ved toldkontrolposten og give toldvæsenet oplysning om medbragte varer. Personer er i øvrigt undergivet bestemmelserne i kapitel 7.

§ 54. Ved befordringsmidlers ind- eller udpassage over landgrænsen skal føreren til toldvæsenet afgive de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger og dokumenter om befordringsmidlet og de medbragte varer.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til overalt i eller på et befordringsmiddel, der skal passere landgrænsen, at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse.

Stk. 3. føreren skal på toldvæsenets forlangende påvise alle rum og gemmer i befordringsmidlet, hvori varer kan opbevares, samt alle adgange til sådanne rum. Toldvæsenet kan kræve de herom afgivne oplysninger bekræftet ved en skriftlig erklæring fra føreren. indtil eftersyn har fundet sted, må personer ikke forlade befordringsmidlet og varer ikke fraføres dette uden toldvæsenets tilladelse.

§ 55. Varer, der ind- eller udføres over landgrænsen, skal skriftligt angives for toldvæsenet, jfr. dog § 65, stk. 2, og undergives eftersyn og toldbehandling.

§ 56. Toldstyrelsen bemyndiges til at indrømme beboere i grænseområdet lettelser i foranstående bestemmelser, når de stedlige forhold taler derfor.

kapitel 5.

Jernbanetrafik.

§ 57. Jernbanetrafik, såvel landværts som søværts, til eller fra toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol. Toldvæsenet har ret til overalt i tog og vogne at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse.

§ 58. fra jernbanetog, der indkører over landgrænsen, må udstigning af rejsende og aflæsning af gods ikke finde sted før togets ankomst til nærmeste toldsted.

§ 59. gods, der indføres i jernbanevogne til toldområdet, skal af banerne skriftligt anmeldes til toldvæsenet ved grænsetoldstedet. losning samt viderebefordring af sådant gods er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger. gods, der afgår uberigtiget til toldindlandet, skal af

banerne på bestemmelsesstedet enten afleveres til toldvæsenet eller tilbageholdes, indtil toldvæsenets tilladelse til udlevering foreligger.

Stk. 2. Undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 er gods, som af postvæsenet overtages ved grænsen. indskrevet rejsegods, ekspresgods samt fremskyndet ilgods kan uden toldvæsenets mellemkomst videreforsendes på banernes ansvar. Sådanne forsendelser til modtagere i indlandet skal af banerne afleveres til toldvæsenet på bestemmelsesstedet eller til nærmeste toldsted.

Stk. 3. rejsegods, der indføres med rute-fartøj er til toldområdet og er indskrevet til viderebefordring med baner her i landet, kan — når det under toldtilsyn ilandbringes og overtages af banerne — viderebefordres efter reglerne i stk. 2.

§ 60. Ved udførsel af toldgods skal banerne ved grænsetoldstedet afgive tolldokumenterne til toldvæsenet, som skal have adgang til at kontrollere godsets udførsel.

Stk. 2. Ved forsendelse af toldgods mellem indenrigske steder skal de for godset udfærdigede tolldokumenter afgives til toldvæsenet på bestemmelsesstedet eller til det nærmest ved dette beliggende toldsted, og godset skal af banerne enten afleveres sammen med tolldokumenterne eller tilbageholdes, indtil toldvæsenets tilladelse til udlevering foreligger.

kapitel 6.

Posttrafik.

§ 61. forsendelser, der under postvæsenets værg indføres til toldområdet, kan uden toldvæsenets mellemkomst på postvæsenets ansvar viderebefordres til bestemmelsessteder i toldområdet eller transiteres til steder uden for dette.

§ 62. indførsel her til landet (herunder frihavn) af brevpostforsendelser og breve med angiven værdi, der indeholder særlig højt beskattede varer, må kun finde sted efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser.

§ 63. Toldstyrelsen træffer bestemmelse om, hvilke forsendelser til adressater i told-

området der af postvæsenet kan udleveres direkte, og hvilke der skal afleveres til toldbehandling eller oplæggelse i toldvæsenets værg.

§ 64. Toldgods, der indleveres til forsendelse med posten, skal af postvæsenet ved indleveringen forsynes med påmærkning om, at indholdet er toldpligtigt i danmark.

Stk. 2. Ved befordring af sådanne forsendelser til adressater i toldområdet eller ved returnering fra steder uden for dette skal forsendelserne tillige med eventuelle tolldokumenter afleveres til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.

Stk. 3. Ved udførsel af toldgods skal postvæsenet afgive attest til toldvæsenet om forsendelsernes rette udførsel.

kapitel 7.

kontrol med rejsende m. v.

§ 65. Personer, der ankommer til toldområdet, har pligt til at frembyde deres bagage m. v. til toldvæsenets eftersyn og i det af toldvæsenet ønskede omfang at foranledige bagagen m. v. udpakket.

Stk. 2. de nævnte personer har endvidere pligt til over for toldvæsenet at angive samtlige medbragte genstande og varer og at meddele toldvæsenet alle ønskede oplysninger af betydning for toldbehandlingen. Toldstyrelsen er bemyndiget til, når forholdene taler derfor, at fravige den foreskrevne angivelsespligt.

§ 66. Personer, der har været om bord i skibe eller luftfartøjer, må ikke ilandbringe told- og afgiftspligtige varer, forinden disse er angivet for og eftersat af toldvæsenet. de pågældende er pligtige til at meddele toldvæsenet alle ønskede oplysninger af betydning for toldbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der færdes ved landgrønsen, på havneterræner, ved landingssteder og i lufthavne, skal på anmodning fra toldvæsenet standse op og på forespørgsel oplyse, hvorvidt de medfører varer, der hidrører fra udlandet eller er bestemt til udlandet.

§ 67. Ved kontrollen med ind- og udførslen af varer, penge m. v. er toldvæsenet

berettiget til at foretage eftersyn af personer, som indrejser her til landet eller udrejser herfra, eller som på tilsvarende måde, såsom under toldvæsenets inkvirering af skibe og luftfartøjer eller ved passagen til og fra skib, luftfartøj, frihavn eller frilager, er undergivet toldvæsenets opsyn. medmindre undersøgelsen begrænses til den ydre beklædning, må eftersyn på person kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medfører varer eller penge m. v. skjult på sin person. om toldvæsenets adgang til at kræve politiets medvirken ved eftersynene gælder samme regler som for toldvæsenets forretninger i øvrigt.

Stk. 2. eftersyn på person må kun foretages efter ordre af den øverste tilstedeværende overordnede toldtjenestemand. eftersynet skal ske med størst mulig hensynsfuldhed og må ikke være videregående, end de kontrolmæssige formål nødvendiggør. Ved eftersyn på person kan det kræves, at eftersynet overværes af et af den pågældende udpeget vidne. eftersynet må kun udføres og overværes af personer af samme køn som den person, der skal efterses.

kapitel 8.

Transitoplag.

A. Statens transitoplag.

§ 68. Varer, der indføres til toldområdet, skal toldbehandles på toldboden. Toldvæsenet kan dog, når forholdene taler derfor, tillade, at toldbehandlingen finder sted uden for toldboden.

Stk. 2. Såfremt indførte varer ikke tillades toldbehandlet i forbindelse med losningen, skal de snarest oplægges i toldvæsenets pakhuse eller på toldbodpladserne (statens transitoplag). indtil oplæggelse sker, kan toldvæsenet sætte varerne under toldlukke eller toldvagt. omkostningerne ved varernes transport samt ved de nævnte foranstaltninger afholdes af oplæggeren.

Stk. 3. På statens transitoplag kan endvidere oplægges varer fra andet transitoplag.

§ 69. for varer, der er oplagt på statens transitoplag, har toldvæsenet ansvar som for betroet gods, jfr. danske lov 5-8-14.

§ 70. På statens transitoplag må ikke oplægges eksplosive eller brandfarlige varer, medmindre de på forsvarlig måde kan opbevares på et isoleret område eller i særkilte, dertil indrettede rum.

Stk. 2. Toldvæsenet kan nægte oplæggelse af andre varer, der er af en sådan beskaffenhed, at de vil kunne bevirke skade på personer, bygninger eller oplagt gods.

Stk. 3. Ved oplæggelse på statens transitoplag foretages kun sådan undersøgelse af varerne, som er fornøden af hensyn til bestemmelse i nærværende paragraf.

§ 71. i tilfælde af pladmangel på statens transitoplag samt ved indførsel af de i § 70, stk. 1 og 2, nævnte varer kan toldvæsenet forlange, at varerne straks fortoldes, hjemtages på kreditoplag, oplægges på privat transitoplag eller videreforsendes.

§ 72. På statens transitoplag kan en varemodtager efter nærmere af toldstyrelsen fastsatte regler få lejlighed til at efterse sine varer og at udbedre varernes ydre emballage.

Stk. 2. når forholdene tillader det, vil en modtager endvidere efter regler, der foreskrives af toldstyrelsen, kunne få tilladelse til på transitoplaget at ompakke en sending i flere emballager eller at udtage dele af en sending til toldberigtigelse eller videre forsendelse.

§ 73. fra statens transitoplag kan varer efter skriftlig angivelse fra modtageren og under fremlæggelse af behørigt adkomst-dokument fraføres ved fortoldning, ved oplæggelse på andet transitoplag eller kreditoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand til indenrigs sted eller til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Told- og afgiftsberegning for varer fra statens transitoplag sker på grundlag af varernes mængde og beskaffenhed ved frørslen.

§ 74. for varer, der henligger på statens transitoplag, betales en månedlig oplagsafgift (pakhuseleje) på 1 kr. 50 øre pr. 100 kg brutto.

§ 75. Ved beregning af pakhuseleje medregnes i dageantallet såvel oplæggelses- som afgangsdagen. for varer, hvis oplæggelse

efter samme angivelse strækker sig over flere dage, regnes som oplæggelsesdag den dag, da oplæggelse påbegyndes. Under særlige forhold og med toldstyrelsens tilladelse kan en senere dag bringes i anvendelse.

Stk. 2. henligger en vare kun 8 dage eller derunder, svares ingen pakhusleje. i andre tilfælde betales pakhusleje for hele den tid, varen har været oplagt. Ved beregning af pakhusleje regnes et tidsrum af 15 dage og derunder for en halv måned, og et tidsrum af over 15 dage for en hel måned.

Stk. 3. Pakhusleje betales med mindst 25 øre efter én angivelse.

Stk. 4. Pakhusleje betales, når varerne fraføres statens transitoplag, jfr. dog § 77, stk. 1.

§ 76. henligger en vare mere end 3 måneder fra oplæggelsesdagen at regne, forhøjes pakhuslejen for den efterfølgende tid til det dobbelte. Strækker oplæggelsen sig over mere end 6 måneder, forhøjes pakhuslejen for tiden efter denne termin til det tredobbelte.

Stk. 2. Af gods, der ikke er afhentet i løbet af 2 hverdage efter toldbehandlings tilendebringelse, betales foruden ordinær pakhusleje et beløb svarende til en halv måneds pakhusleje — dog mindst 25 øre og højst 10 kr. efter hver angivelse — for hver overskydende dag, godset henstår uafhentet. når særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen nedsætte eller eftergive dette beløb.

Stk. 3. finansministeren bemyndiges til, når omstændighederne måtte tale derfor, at forhøje eller formindske den i § 74 fastsatte pakhuslejetakst med indtil 75 pct.¹⁾

§ 77. gods skal fraføres statens transitoplag inden 1 år efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken det er oplagt. Toldstyrelsen er bemyndiget til i særlige tilfælde at forlænge henliggefristen på betingelse af, at påløben pakhusleje betales. fraføres godset ikke inden henliggefristens udløb, overføres varerne i Statstidende med anførsel af samtlige toldvæsenet bekendte oplysninger om varerne. Sådan bekendtgørelse skal finde sted mindst 1 gang årlig.

Stk. 2. fraføres varerne ikke inden 15 dage efter bekendtgørelse, kan toldvæsenet ved behørig bekendtgørelse offentlig auktion lade varerne bortsælge til forbliven i landet eller til udførsel.

Stk. 3. det fremkomne nettoprovenu tilfalder statskassen; og kan ejeren, såfremt han melder sig ind i forløbet af 3 år efter auktionen og behø: godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte varer, få udbetalt auktionskøbesummen med fradrag af told, afgifter samt påløbne omkostninger. de nærmere regler herfor fastsættes af toldstyrelsen.

B. Private transitoplag.

1. i almindelighed.

§ 78. Toldstyrelsen kan, hvor særlige forhold taler derfor, meddele herboende personer eller virksomheder tilladelse til at hjemtage til dem ankomne uberigtigede varer på transitoplag i egne pakhus m. v. (privat transitoplag).

§ 79. oplaget skal med hensyn til beliggenhed og indretning godkendes af toldvæsenet. Tilladelsen kan gøres betinget af, at oplaget sættes under toldlukke, og at der stilles en af toldstyrelsen godkendt sikkerhed for told og afgifter af de oplagte varer. Toldstyrelsen fastsætter i øvrigt de nærmere betingelser for benyttelsen, såvel i almindelighed som i de enkelte tilfælde.

§ 80. På privat transitoplag kan oplægges uberigtigede varer fra udlandet eller toldfrit sted eller fra andet transitoplag.

Stk. 2. for varer, der henligger på privat transitoplag, har toldvæsenet intet ansvar.

Stk. 3. oplagshaveren hæfter for told og afgifter af de oplagte varer, jfr. dog bestemmelsen i § 129, punkt 17.

§ 81. fra privat transitoplag kan varer fraføres ved fortoldning eller hjemtagelse på kreditoplag, ved oplæggelse på andet transitoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand til indenrigs sted eller til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Told- og afgiftsberegning sker efter varernes mængde og beskaffenhed ved

¹⁾ Ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 222 af 17. juni 1961 er pakhuslejetaksten fastsat til 2 kr. 50 øre pr. 100 kg brutto.

oplæggelsen, således at told og afgifter skal tiisvares for varer, som på grund af svind eller af anden årsag måtte mangle ved toldvæsenets opgørelse af lageret, jfr. dog bestemmelsen i § 129, punkt 17.

Stk. 3. Ved ikrafttræden af nye told- og afgiftssatser kommer disse til anvendelse på varer, der henligger på oplaget.

2. efter toldvæsenets forlangende.

§ 82. Varer, der ikke kan henligge på statens transitoplag men efter toldvæsenets forlangende hjemtages på privat transitoplag, jfr. § 71, henligger på oplaget efter reglerne i foranstående afsnit B. 1., dog at told- og afgiftsberegning sker efter varernes mængde og beskaffenhed ved fraførslen, og at der ikke vil være at kræve told og afgifter af naturligt svind, som varerne måtte undergå under deres henliggen på oplaget.

C. Privat pakhus oplag.

§ 83. i særlige tilfælde kan toldstyrelsen meddele rederier og pakhusforretninger bevilling til for andres regning at oplægge uberigtigede varer på transitoplag i virksomhedernes pakhus m. v. (privat pakhusoplag).

§ 84. oplaget skal med hensyn til beliggenhed og indretning godkendes af toldvæsenet. det oplagte gods er til enhver tid undergivet kontrol af toldvæsenet, der kan sætte oplaget under toldlukke. Toldstyrelsen fastsætter i øvrigt i de enkelte tilfælde de nærmere betingelser for oplagets benyttelse.

§ 85. På privat pakhusoplag kan i et omfang, der nærmere fastsættes i de enkelte bevillinger, oplægges uberigtigede varer fra udlandet eller toldfrit sted eller fra transitoplag.

Stk. 2. oplagshaveren er til enhver tid pligtig til at give toldvæsenet oplysning om mængden af oplagte varer. Varer, der ved et finansårs udgang har henligget på oplaget i mere end 1 år, kan af toldvæsenet kræves oplagt på statens transitoplag.

Stk. 3. for varer, der henligger på privat pakhusoplag, har toldvæsenet intet ansvar.

Stk. 4. oplagshaveren hæfter for told og afgifter af de oplagte varer, jfr. dog bestemmelsen i § 129, punkt 17, og bevillingen kan gøres afhængig af, at der stilles en af toldstyrelsen godkendt sikkerhed.

§ 86. fra privat pakhusoplag kan varer fraføres ved fortoldning eller hjemtagelse på kreditoplag, ved oplæggelse på transitoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand til indenrigs sted eller til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Told- og afgiftsberegning sker efter varernes mængde og beskaffenhed ved fraførslen.

kapitel 9.

kreditoplag.

§ 87. Ved kreditoplag forstås det forhold, at fremmede, toldpligtige varer efter sædvanlig toldbehandling betros en virksomhed under eget værge og til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden.

A. erhvervelse af kreditoplagsret.

§ 88. Berettiget til at få kreditoplag er personer, selskaber, andelsforeninger og fællesforeninger af sådanne, for så vidt de har bopæl eller hjemsted her i landet.

Stk. 2. kreditoplag for interessentskaber, kommanditselskaber samt kommanditaktieselskaber er betinget af, at de fuldt ansvarlige interessenter har bopæl her i landet.

Stk. 3. kreditoplag for aktieselskaber, kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber samt andre selskaber og foreninger med begrænset ansvar er betinget af, at der stilles en af toldstyrelsen godkendt sikkerhed.

B. Betingelser for varers henliggen på kreditoplag.

§ 89. de på kreditoplag hjemtagne varer skal oplægges i den kommune, hvori virksomheden er hjemmehørende. Undtagelse herfra kan indrømmes af toldstyrelsen.

Stk. 2. kreditoplag eller tilladelse til oplagring af kreditoplagsvarer i kommuner, hvor der ikke findes toldkammer, kan gøres betinget af, at oplagshaveren afholder udgifterne til befordring samt time- og dagpenge i anledning af toldvæsenets eftersyn af kreditoplagsbeholdningen.

Stk. 3. kreditoplagsvarer skal efter hjemtagelsen oplægges i lokaler, som alene oplagshaveren har rådighed over.

§ 90. Ved varers oplæggelse på kreditoplag debiteres oplagshaveren den på oplæggestidspunktet gældende told. Berigtigelse af tolden finder sted ved de i §§ 99 og 100 omhandlede kvartalsafregninger. ændres toldsatsene, skal afregning dog straks finde sted, og varer, der forevises som beholdning, behandles efter de nye satser.

Stk. 2. den i § 2, stk. 3, omhandlede afgift og den i § 3 omhandlede antidumping- og udligningstold udredes straks ved oplagstagelsen.

Stk. 3. På kreditoplag kan varer henligge, så længe de er gode og forsvarlige handelsvarer, dog kan kreditten for værditoldbeskattede varer ikke udstrækkes over 1½ år (tillagt tiden indtil nærmeste kvartalsafregning). når særlige forhold taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge denne frist.

C. Tilskrivning.

§ 91. På kreditoplag kan hjemtages varer fra udlandet, fra toldfrit sted eller fra transitoplag. endvidere kan varer overføres fra andre kreditoplag.

§ 92. Varer, der er opført i den i nærværende lovs bilag 2 indeholdte kreditoplagsfortegnelse, kan umiddelbart tilskrives oplaget. de foran i kreditoplagsfortegnelsen anførte „Almindelige bestemmelser“ udgør en del af kreditoplagsfortegnelsen og dermed af loven.

Stk. 2. Toldstyrelsen er dog bemyndiget til at tillade andre varer adgang til kreditoplag, såvel i almindelighed som på enkelte steder, når der erfaringsmæssigt måtte være behov derfor. for en sådan udvidet adgang til kreditoplag kan toldstyrelsen foreskrive særlige kontrolforanstaltninger.

§ 93. Varer, for hvilke tolden beregnes efter vægt eller mål, tilskrives ikke oplaget i mindre mængde end de i bilag 2 anførte.

Stk. 2. Varerne tilskrives oplaget med angivelse af klareringsnummer og mængde for hver toldposition.

§ 94. for værditoldbeskattede varer skal tolden for den mængde, som ønskes til-

skrevet oplaget, efter hver angivelse udgøre mindst 25 kr. for hver toldposition.

Stk. 2. Varerne tilskrives oplaget med angivelse af klareringsnummer, fakturanummer, mængde og toldbeløb.

Stk. 3. Toldbestyrelsen fastsætter de nærmere kontrolforanstaltninger, der vil kunne afpasses efter de enkelte virksomheders forhold, og kan bl. a. bestemme, at varerne skal oplagres særskilt, at der skal føres et særligt lagerregnskab, og at der skal foretages mærkning af varerne.

d. fraskrivning.

§ 95. Varer kan fraskrives kreditoplaget, når de udføres til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Varer kan endvidere fraskrives kreditoplaget, når de overføres til andet kreditoplag. Transport mellem oplag er dog kun tilladt, når en virkelig omsætning finder sted.

Stk. 3. Ved udførsel eller ved transport til andet oplag af værditoldbeskattede kreditoplagsvarer skal kreditoplagshaveren for at opnå fraskrivning for hver vareart angive varernes mængde samt størrelsen af det påhvilende toldbeløb, ligesom det kan kræves, at der afgives duplikateksemplarer af den over de fraførte varer udfærdigede salgsfaktura, hvis rigtighed kreditoplagshaveren skal have bekræftet ved sin underskrift.

Stk. 4. Ved udførsel af varer, der fortoldes efter vægt eller mål, kan fraskrivning kun finde sted, når det udførte kvantum mindst udgør det fraskrivningsminimum, som i bilag 2 er anført for varer af den pågældende art. Ved udførsel af værditoldbeskattede varer kan fraskrivning kun finde sted, når tolden for det udførte kvantum efter hver angivelse udgør mindst 10 kr. for hver toldposition. Ved transport af varer fra et kreditoplag til et andet skal mængden mindst udgøre det fastsatte tilskrivningsminimum. Toldstyrelsen er bemyndiget til, når særlige handelsforhold gør det påkrævet, at tillade fraskrivning i mindre mængder end de lovbestemte.

Stk. 5. for udførte varer og for varer, der ved transport er tilskrevet andet kreditoplag, kan nedbringelse af toldskylden finde sted ved fraskrivning i kreditoplagsregnskabet uden for kvartalsafregningerne mod,

at de pågældende udførselsdokumenter eller transportanmeldelser fremlægges for vedkommende toldregnskabskontor.

Stk. 6. de nærmere kontrolforanstaltninger vedrørende fraskrivning i kreditoplaget fastsættes af toldbestyrelsen.

§ 96. Toldstyrelsen bemyndiges til på nærmere af denne fastsatte betingelser at indrømme bevillinger til fraskrivning i kreditoplag, også under hensyntagen til det skete svind, af oplagsvarer, der i bevillingshaverens virksomhed er anvendt som materialer eller hjælpstoffer ved fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering af varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Toldvæsenet kan nægte at indrømme den i stk. 1 omhandlede fraskrivning for oplagsvarer, der er anvendt som materialer og hjælpstoffer ved fremstilling m. v. af varer, der udføres til en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og efTA-toldbehandlingen er betinget af, at fraskrivning ikke indrømmes.

Stk. 3. Toldstyrelsen er endvidere bemyndiget til efter nærmere af denne fastsatte regler at tilstå fraskrivning i kreditoplaget i følgende tilfælde:

a. af materialer og genstande, der anvendes til reparation eller ombygning af fremmede eller danske fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar), bortset fra danske lystfartøjer,

b. af sejldug forarbejdet til skibssejl til brug for fremmede eller danske fartøjer, bortset fra danske lystfartøjer,

c. af vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn, der anvendes til fremstilling af sække, poser og wrappers, som afsættes her i landet til brug som emballage om varer i den indenlandske vareomsætning.

e. kontrollen med oplagsbeholdningen.

§ 97. Toldvæsenet er til enhver tid berettiget til inden for kreditoplagshaverens

ordinære forretningstid at foretage eftersyn af kreditoplagsbeholdningen.

Stk. 2. oplagsbeholdningen skal være således sorteret og henlagt, at hver vareart let kan efterses af toldvæsenet. det påhviler oplagshaveren at yde toldvæsenet fornøden bistand til forretningernes fremme.

Stk. 3. Som beholdning antages kun varer i sædvanlige, uanbrudte emballager, medmindre varerne efter deres beskaffenhed nødvendigvis må udpakkes og sorteres på lageret.

Stk. 4. nærer toldvæsenet tvivl om, at de foreviste varer er gode og forsvarlige handelsvarer, påhviler det oplagshaveren at godtgøre dette. Tilsvarende bestemmelser kommer til anvendelse ved varers tilskrivning til og fraskrivning i kreditoplaget.

Stk. 5. nedbringes kreditoplagsbeholdningen, således at værdien af denne ikke dækker oplagshaverens skyld, skal afregning straks finde sted og skyldig told indbetales, medmindre der er eller bliver stillet sikkerhed for skylden.

§ 98. for så vidt angår den værditoldbeskattede kreditoplagsbeholdning, er toldvæsenet berettiget til at kontrollere lagerregnskabet's førelse samt til i dette forhold at efterse kreditoplagshaverens øvrige forretningsbøger og regnskabsmateriale.

f. Afregning.

§ 99. Afregning med kreditoplagshaveren sker efter udgangen af hvert kvartal. Senest den 4. søgnedag i hvert kvartals første måned — eller, såfremt en af de 4 første dage i måneden er en lørdag, den 5. søgnedag — skal kreditoplagshaveren til vedkommende toldregnskabskontor indlevere en af ham underskrevet angivelse (generalforklaring). denne skal for hver vareart og toldposition indeholde oplysning om kreditoplagsbeholdningens størrelse ved det afvigte kvartals begyndelse og slutning, om mængden af de i kvartalets løb tilskrevne varer og om mængden af udførte eller borttransporterede varer, der er fraskrevet eller kan fraskrives oplaget, samt om mængden af varer, der er udtaget til fortoldning. for værditoldbeskattede varer anføres tillige toldbeløbet. de nærmere regler vedrørende afregningen af tolden for

værditoldbeskattede varer fastsættes af toldstyrelsen.

Stk. 2. Som bilag til generalforklaringen fremlægges udførselsdokumenterne over udførte varer, der ønskes fraskrevet kreditoplaget. fraskrivningsbilag for et kvartal kan efter toldstyrelsens bestemmelse fremlægges ved senere afregninger.

Stk. 3. overskrides fristen for generalforklaringens indlevering, tilsvarende oplagshaveren 5 kr. for hver dag, fristen overskrides.

§ 100. efter generalforklaringens indlevering tilstiller vedkommende toldregnskabskontor oplagshaveren en opgørelse over toldbeløbet for de til fortoldning udtagne varer. Beløbet skal indbetales senest 8 dage efter, at oplagshaveren er underrettet om skyldens størrelse.

Stk. 2. overskrides fristen for indbetaling af det skyldige toldbeløb, beregnes morarente af beløbet med 1 promille daglig, indtil betaling sker.

g. oplagshaverens død eller konkurs.

§ 101. når en oplagshaver dør eller hans bo tages under konkursbehandling, skal skifteretten straks give underretning herom til toldvæsenet, som derefter omgående skal meddele retten, hvad boet er skyldig til toldkassen.

h. Kreditoplagsrettens bortfald.

§ 102. retten til at tage varer på kreditoplag stilles i bero, så længe en oplagshaver ikke har opfyldt sine forpligtelser over for toldvæsenet efter bestemmelserne i §§ 99 og 100.

Stk. 2. kreditoplagsretten bortfalder, når en oplagshaver har mistet rådigheden over sit bo, standser sine betalinger eller ikke længere er i besiddelse af fornøden næringsadkomst. kreditoplagsretten kan bringes til ophør, når en oplagshaver har gjort sig skyldig i urigtig førelse af lagerregnskab, når han har afgivet urigtig generalforklaring eller undlader at afgive generalforklaring. endvidere kan kreditoplagsretten bringes til ophør i tilfælde, hvor de fastsatte kontrolbestemmelser er tilsidesat eller overtrådt.

Stk. 3. Ved bortfald af kreditoplagsretten forfalder toldskylden straks til betaling.

kapitel 10.

frilagre m. v.

§ 103. Ved frilager forstås en afspærret og af toldvæsenet bevogtet bygning eller del af en bygning med lagerrum, hvori varer kan oplægges til lagerhavernes rådighed, og som med hensyn til told og afgifter af de oplagte varer betragtes som toldfrit sted.

Stk. 2. frilagre kan oprettes af toldvæsenet (statens frilagre). Toldstyrelsen træffer bestemmelse om, ved hvilke toldsteder frilagre skal oprettes, samt om størrelsen af disse frilagre.

Stk. 3. Toldstyrelsen kan endvidere give personer eller selskaber tilladelse til at oprette egne frilagre (private frilagre), når særlige omstændigheder taler derfor og lokalernes beliggenhed og indretning kan godkendes til formålet.

A. Betingelser for varers henliggen på frilager.

§ 104. Varer kan henligge på frilager uden tidsbegrænsning.

Stk. 2. Varerne kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes o. lign. en videre behandling og bearbejdning må ikke finde sted.

Stk. 3. Toldvæsenet har til enhver tid ret til i lagerhavernes nærværelse at foretage eftersyn og optælling af de på lagrene oplagte varer.

§ 105. På statens frilagre må ikke oplægges eksplosive eller brandfarlige varer. Toldvæsenet kan nægte oplæggelse af andre varer, der er af en sådan beskaffenhed, at de vil kunne bevirke skade på personer, bygninger eller oplagt gods.

§ 106. forbrug eller anvendelse på frilager af uberigtigede varer samt køb, modtagelse, salg eller levering af sådanne varer til forbrug eller anvendelse på frilager er forbudt.

B. Varers oplæggelse og fraførsel.

§ 107. På frilager kan varer oplægges i uberigtiget stand fra udlandet, fra toldfrit

sted eller fra transitoplag. fra toldindlandet kan varer oplægges mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter samt mod fraskrivning i kreditoplag. indenlandske eller fremmede og frigjorte varer kan tillades oplagt, når de er bestemt til udførsel efter på lageret at være sammenpakket med uberigtigede varer.

Stk. 2. Varer kan fraføres frilager ved fortoldning, ved oplæggelse på transitoplag eller kreditoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand.

Stk. 3. finansministeren bemyndiges til at fastsætte, i hvilket omfang og på hvilke betingelser højt beskattede varer, der særlig må befrygtes at kunne gøres til genstand for indsmugling, kan oplægges på og fraføres frilager.

Stk. 4. Ved varers oplæggelse eller fraførsel er toldvæsenet berettiget til at kræve varerne udpakket og eftervejet, og lagerhaveren er pligtig til på toldvæsenets forlangende at fremlægge de for kontrollens udøvelse nødvendige fakturaer, forsendelsespapirer o. lign.

C. Ansvar for og kontrol med lagrene.

§ 108. for særlig højt beskattede varer hæfter lagerhaveren for told og afgifter af de varer, som ikke forefindes ved toldvæsenets lagereftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført på forskriftsmæssig måde eller at være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller anden ulykkelig hændelse.

Stk. 2. for andre varer hæfter lagerhaveren ikke for told og afgifter, medmindre varerne er udleveret fra lageret under tilsidesættelse af de af toldvæsenet fastsatte bestemmelser og lagerhaveren ikke med sikkerhed kan godtgøre, at der ingen told- eller afgiftsbesvigelser har fundet sted.

§ 109. Toldvæsenet har intet ansvar for varer, der henligger på frilager i vedkommende lagerhavers væge. for varer, der ved oplæggelse på eller udlevering fra statens frilagre midlertidigt befinder sig i toldvæsenets varetægt, har toldvæsenet ansvar som for betroet gods, jfr. § 69.

§ 110. de nærmere kontrolmæssige og ordensmæssige bestemmelser for benyttelsen af såvel statens som private frilagre fastsættes af toldstyrelsen.

Stk. 2. Personer, der er straffet for smugleri, kan af toldstyrelsen forhenes adgang til frilager.

d. lagerafgift.

§ 111. kådighed over lagerlokaler i statens frilagre erhverves ved bevilling fra toldstyrelsen og mod erlæggelse af en lagerafgift, hvis størrelse fastsættes af finansministeren.

Stk. 2. for toldvæsenets tilstedeværelse ved privat frilager betaler lagerhaveren et af toldstyrelsen fastsat vederlag.

e. Ompakningslagre.

§ 112. På steder, hvor der ikke er oprettet frilager, kan der i toldpakhuse indrettes rum, hvori handlende efter toldvæsenets tilladelse kan foretage ompakning af varer.

Stk. 2. Toldstyrelsen fastsætter, hvilke varer der kan oplægges på ompakningslagre, og fastsætter endvidere de nærmere kontrolmæssige og ordensmæssige bestemmelser for ompakningslagrene samt afgiften for lagrenes benyttelse.

kapitel 11.

frihavne.

§ 113. Ved en frihavn forstås et af spærret havneområde (med tilhørende kaj anlæg, oplagspladser, pakhuse og lagerbygninger m. v.), der er bevogtet af toldvæsenet og som med hensyn til told og afgifter betragtes som udland.

Stk. 2. det kan tillades, at der betales told af varer, som indføres til en frihavn, såfremt betaling af told er nødvendig for, at de pågældende varer eller varer, til hvis fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering de pågældende varer er anvendt som materialer eller hjælpe-stoffer, skal kunne opnå efTA-toldbehandling ved indførsel i en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst.

Stk. 3. Toldstyrelsen fastsætter de nærmere bestemmelser og kontrolforanstaltninger vedrørende betaling af told i henhold til stk. 2.

Stk. 4. § 174, stk. 3, finder anvendelse på virksomheder, der er beliggende i en frihavn.

A. Oprettelse af frihavne.

§ 114. i tilfælde, hvor oprettelse af en frihavn ikke sker ved lov, vil sådan oprettelse kun kunne finde sted med samtykke fra finansministeren og ministeren for offentlige arbejder.

§ 115. det påhviler frihavnsens ejer vederlagsfrit at opføre og vedligeholde gitre og andre afspærringsanordninger, som efter toldvæsenets skøn er fornødne for en betryggende bevogtning.

Stk. 2. de for toldvæsenet nødvendige bygninger og lokaler opføres ligeledes af ejeren og holdes af denne i forsvarlig stand. Toldvaghuse og toldlokaler ved havneindløb, toldporte og bro vægte stilles vederlagsfrit til rådighed for toldvæsenet. for benyttelsen af andre bygninger og lokaler betaler toldvæsenet en afgift, der fastsættes efter kostprisprincippet.

Stk. 3. Sædvanlig indre vedligeholdelse af de i stk. 2 omhandlede bygninger og lokaler påhviler toldvæsenet.

§ 116. enhver etablering af detailudsalg og industrivirksomheder samt udlejning af lokaler og pladser til andet formål end handels- og industrivirksomhed må kun finde sted efter tilladelse fra toldstyrelsen.

§ 117. Frihavnsdrift samt de på et frihavnsområde beliggende virksomheder og lagre er underkastet de bestemmelser, der fra statens side fastsættes om kontrol såvel ved frihavnsområdets grænser som i særlige tilfælde på selve området til beskyttelse af toldinteresser og varetagelse af de toldvæsenet i øvrigt pålagte opgaver, herunder kontrollen med vareindførsel og vareudførsel.

Stk. 2. Toldvæsenets forretninger varetages uden bekostning for frihavnsejeren, dog må der betales vederlag efter de for toldvæsenet almindeligt gældende bestemmelser for toldforretninger, der udføres uden for toldvæsenets ekspeditionstid, jfr. § 9.

B. Oplagring og fraførsel.

§ 118. i en frihavn kan varer oplægges i uberigtiget stand fra udlandet eller told-

frit sted eller fra transitoplag. Varer kan endvidere oplægges fra toldindlandet, også mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter samt mod fraskrivning i kreditoplag.

Stk. 2. Varer kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes o. lign.

Stk. 3. Varer kan fraføres en frihavn ved fortoldning, ved oplæggelse på transitoplag eller kreditoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand.

§ 119. finansministeren bemyndiges til at fastsætte, i hvilket omfang og på hvilke betingelser højt beskattede varer, der særlig må befrygtes at kunne gøres til genstand for indsmugling, kan indføres til en frihavn samt oplægges på og fraføres lagre i en frihavn.

§ 120. Toldvæsenet har til enhver tid ret til i overværelse af det pågældende lagers indehaver at foretage eftersyn og optælling af de oplagte varer.

Stk. 2. for særlig højt beskattede varer hæfter lagerhaveren for told og afgifter af de varer, som ikke forefindes ved toldvæsenets lagereftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført på forskriftsmæssig måde eller at være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller anden ulykkelig hændelse.

Stk. 3. for andre varer hæfter lagerhaveren ikke for told og afgifter, medmindre varerne er udleveret fra lageret under tilsidesættelse af de af toldvæsenet fastsatte bestemmelser og lagerhaveren ikke med sikkerhed kan godtgøre, at der ingen told- eller afgiftsbesvigelse har fundet sted.

§ 121. Toldvæsenet har intet ansvar for de i en frihavn beroende varer. for varer, der ved førsel til eller fra en frihavn midlertidigt overgives i toldvæsenets varetægt, har toldvæsenet dog ansvar som for betroet gods, jfr. § 69.

§ 122. Personligt brug eller forbrug på et frihavnsområde af uberigtigede varer, bortset fra tilladt forbrug af proviant i skibe, samt køb, modtagelse, salg eller levering af sådanne varer til personligt brug eller forbrug er forbudt.

C. Bevogtning.

§ 123. fartøjer, der anløber en frihavn, er fritaget for indklarerings.

Stk. 2. Varer, der medføres til proviant og skibsbrug eller medføres af fartøjets besætning, er undergivet toldvæsenets kontrol og må ikke ilandbringes uden toldvæsenets tilladelse.

Stk. 3. Straks efter ankomsten skal føreren anmelde sig til toldvæsenet. han skal samtidig afgive en skriftlig deklaration som foruden en summarisk angivelse af ladningen skal indeholde en specifikation af samtlige medbragte varer, der ikke er optaget i fartøjets ladningsdokumenter. han skal endvidere over for toldvæsenet påvise alle adgange til lasten samt alle rum og gemmer, hvori varer kan opbevares, som han er eller burde være bekendt med, og i deklarationen afgive erklæring om, at der ikke findes andre sådanne adgange m. v. end de af ham påviste.

Stk. 4. kommer fartøjet fra et land, hvor-med danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, finder bestemmelserne i § 21, stk. 2, anvendelse.

§ 124. Varer, der tages om bord i fartøjer til proviant og skibsbrug, er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Ved afsejling er fartøjerne fritaget for udklarings. Afsejling må dog ikke finde sted, forinden toldvæsenets tilladelse dertil er indhentet.

§ 125. Toldvæsenet er berettiget til om bord i fartøjer at foretage enhver for kontrollens udøvelse nødvendig undersøgelse. findes der ved sådan undersøgelse uangivne varer, eller ilandbringes varer uden toldvæsenets tilladelse, kommer de i nærværende lov fastsatte straffebestemmelser for tilsvarende forseelser i toldindlandet til anvendelse.

§ 126. Varer, der landværts til- eller fraføres en frihavn, er undergivet toldvæsenets almindelige kontrolbestemmelser.

§ 127. Ved befordringsmidlers udpassage fra en frihavn skal føreren standse op ved toldvagten og underkaste sig toldeftersyn.

Stk. 2. de i § 54 fastsatte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på befordringsmidler, der udpasserer fra en frihavn.

§ 128. nærmere bestemmelser for toldbevogtningen af en frihavn samt for den af toldmæssige grunde nødvendige regulering af trafikken til og fra en frihavn kan foreskrives af toldstyrelsen.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til overalt på et frihavnsområde at foretage undersøgelse af befordringsmidler samt eftersyn på personer, når dette sker under iagttagelse af bestemmelserne i § 67.

kapitel 12.

Toldfriheds- og toldnedsættelsesbestemmelser.

§ 129. fritaget for told ved indførsel er:

1. varer, der bevisligt er tilvirket på færøerne eller i grønland af pågældende landsdeles produkter, og som direkte indføres fra disse steder med undtagelse af beredte ræve- og bjørneskind samt arbejder helt eller delvis af sådanne pelsskind; toldfriheden skal også kunne indrømmes for varer af den omhandlede art, der på grund af uberegnelige omstændigheder har måttet oplooses undervejs;

2. rejseudstyr og rejseproviant m. v., som rejsende medfører, for så vidt det med hensyn til mængde og beskaffenhed af toldvæsenet skønnes at blive indført til den rejsendes eget brug under rejsen; toldstyrelsen er endvidere bemyndiget til at tillade fri indførsel af andre varer, som en rejsende medfører, når varernes samlede værdi ikke overstiger et af toldstyrelsen nærmere fastsat beløb, og varerne ikke indføres med salg eller anden erhvervsmæssig anvendelse for øje; de nærmere regler og kontrolforanstaltninger fastsættes af toldstyrelsen, som for enkelte varer eller varekategorier kan begrænse retten til fri indførsel til nærmere fastsatte mængder, og som bestemmer, i hvilken udstrækning reglerne i nærværende punkt kommer til anvendelse på rejsende i den lokale grænse- trafik samt på personer, der har beskæftigelse ved skibsfart eller anden transportvirksomhed, og hvis indrejse sker i forbindelse dermed;

3. klædningsstykker og rejsegods, der har tilhørt her hjemmehørende personer, som er døde uden for toldområdet, for så vidt

genstandene af toldvæsenet skønnes at være brugte;

4. flyttegods, d. v. s. bohaver og lignende løsøre, der bærer spor af at være brugt, og som indføres til brug for personer, der dokumenterer at have haft bopæl i udlandet i mindst 1 år og dér har ejet og benyttet effekterne.

Toldfriheden omfatter dog ikke løsøre og andre effekter, der har været benyttet i indførelsens erhvervsvirksomhed.

for at et motorkøretøj kan indgå toldfrit som flyttegods, er det endvidere en betingelse, at det i mindst 6 måneder har været indregistreret i indførelsens navn i udlandet, samt at det i det nævnte tidsrum har været benyttet af ham i det land, hvor han har haft bopæl. Toldfriheden bortfalder, såfremt et motorkøretøj overføres til anden ejer inden 1 år efter indregistreringen her i landet;

5. brudeudstyrsgenstande, som er bestemt for personer, der på grund af ægteskab med en i toldområdet bosat person flytter hertil. for danske er det en forudsætning for indrømmelse af toldfriheden, at de pågældende har været bosat uden for toldområdet i mindst 2 år før ægteskabets indgåelse. motorkøretøjer, lystfartøjer, tobaksvarer, cigarette, spise- og drikkevarer samt varer, der er bestemt til videre forarbejdning, kan ikke indføres toldfrit som brudeudstyrsgenstande ;

6. sædvanlige bryllupsgaver fra uden for toldområdet bosatte personer. motorkøretøjer, lystfartøjer o. lign. betragtes ikke som sædvanlige bryllupsgaver;

7. brugte genstande, der indføres som gaver til uformuende personer, fra personer, der er bosat uden for toldområdet; toldfriheden omfatter dog ikke motorkøretøjer, lystfartøjer o. lign. Andre gaver, der i ikke-erhvervsmæssigt øjemed indføres fra personer bosat uden for toldområdet, når værdien efter toldvæsenets skøn ikke overstiger 125 kr.; toldfriheden omfatter dog ikke ethanol, vin og andre drikkevarer med indhold af alkohol, tobaksvarer og cigarette;

8. genstande, der indføres som gaver fra uden for toldområdet hjemmehørende personer til brug for herværende velgørende stiftelser, institutioner o. lign.; toldfriheden omfatter dog ikke ethanol, vin og andre

drikkevarer med indhold af alkohol, tobaksvarer og cigarette;

9. brugte genstande, der er udlagt som arv for indførelsen, og som agtes benyttet af denne;

10. præmier, medaljer o. lign. fra sportslige, kulturelle eller tilsvarende konkurrencer i udlandet;

11. kranse og deslige samt blomster, der af i udlandet boende personer eller institutioner indføres her til landet i anledning af begravelser eller til udsmykning af grave;

12. kister med menneskelig og urner med aske af brændte menneskelig;

13. skibsdele, -redskaber og -inventargenstande, som indbærges til toldområdet, og som hidrører fra forulykkede skibe, eller som indbringes fra skibe, der er strandet ved toldområdets kyster, eller som har tilhørt et dansk skib, som er strandet eller kendt usødygtigt uden for toldområdet. der skal endvidere kunne indrømmes toldfrihed for vraggods og løst fra havet inddrevet gods af ringe værdi efter toldstyrelsens nærmere bestemmelser;

14. dele, redskaber og inventargenstande, der bjærges fra forulykkede luftfartøjer, eller som har tilhørt danske luftfartøjer, der er forulykket uden for toldområdet;

15. vareprøver, modeller og mønstre, der ved indførslen eller efter i forbindelse med toldbehandlingen foretaget nedskæring, makulering eller anden lignende fremgangsmåde efter toldvæsenets skøn er uden værdi eller kun har ringe værdi;

15. a. vareprøver, materialer og reklame-materiale, der indføres til brug eller forbrug ved udstillinger, messer, kongresser o. lign., bortset fra udstillinger m. v. i privat øjemed i forretningslokaler. Toldfriheden omfatter dog ikke ethanol, vin og andre drikkevarer med indhold af alkohol, tobaksvarer og brændstoffer. de nærmere regler fastsættes af toldstyrelsen;

16. varer, der er fremstillet eller toldberigtiget i toldområdet, og som efter at have været udført genindføres i uforandret stand, på betingelse af, at genindførslen finder sted senest 10 år efter udførslen, at indførelsen og udførslen er identiske, og at en eventuel for varerne ved udførslen udbetalt

toldgodtgørelse tilbagebetales. Toldstyrelsen skal i særlige tilfælde være bemyndiget til at dispensere fra ovennævnte tidsfrist samt tillige fra kravet om indførerens og udførerens identitet i tilfælde, hvor danmark ved konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst bliver forpligtet til at tillade varer genindført toldfrit. i tilfælde, hvor varer tidligere er indført toldt. fra herværende frihavn eller frilager og derefter genudført til frihavn eller frilager samme sted, skal toldfrihed kun kunne meddeles under forudsætning af, at genudførslen tidligst er sket 30 dage efter indfortoldningen fra frihavn eller frilager, eller det fremgår af omstændighederne, at genudførslen ikke udelukkende eller hovedsageligt er sket med det formål at genoplægge varerne i frihavn eller på frilager for at afvente fornyet indførsel;

17. varer, som, medens de er i toldvæsenets væge, under udlevering fra toldvæsenet, under forsendelse som toldgods eller under henliggen på privat lager under toldlukke, ødelægges ved en ulykkelig hændelse, eller som, inden de er udleveret til vareejerens frie rådighed, er blevet beskadiget eller fordærvet, uden at beskadigelsen eller fordærvelsen kan tilregnes vareejer, alt under forudsætning af, at varerne i påkommende tilfælde tilintetgøres under toldvæsenets kontrol på vareejerens bekostning;

18. sædvanlig emballage om indførte varer, medmindre den efter tariffens bestemmelser eller efter bestemmelserne i kapitel 13 skal tages i betragtning ved ansættelsen af varenes værdi eller vægt til toldberegning eller, efter toldvæsenets skøn, ved at kunne anvendes på anden måde end som transportemballage må betragtes som en selvstændig handelsvare; emballagegenstande, der betragtes som selvstændige handelsvarer, kan dog tillades indført toldfrit under forudsætning af, at emballagegenstandene eller emballagegenstande af samme art og mængde enten tidligere er blevet udført af indføreren mindre end 1 år før indførslen, uden at udførslen har fundet sted til opfyldelse af en udførselsforpligtelse over for toldvæsenet, eller af indføreren agtes udført inden 1 år efter indførslen. Toldstyrelsen bemyndiges til i sær-

lige tilfælde at dispensere fra ovennævnte tidsfrister;

19. tomme emballagegenstande, der indkommer fra danske frihavne, frilagre eller transitoplæg, hvor indførte varer kan ompakkes, og som har været brugt til indførsel af varer til de nævnte steder, under forudsætning af, at genstandene ikke, efter toldvæsenets skøn, ved at kunne anvendes på anden måde end som transportemballage må betragtes som selvstændige handelsvarer;

20. tomme, brugte fustager og kasser af træ, der ikke efter brugen er undergået nogen bearbejdning, f. eks. behandling med lim, vandglas, paraffin o. lign., og som indføres til anvendelse som emballage for varer; endvidere andre tomme, brugte emballagegenstande, under forudsætning af, at emballagegenstandene eller andre emballagegenstande af samme art og mængde enten tidligere er blevet udført af indføreren som emballage om varer mindre end 1 år før indførslen eller af ham agtes udført som emballage om varer inden 1 år efter indførslen. Toldstyrelsen skal i særlige tilfælde være bemyndiget til at dispensere fra ovennævnte tidsfrister;

21. lastpaller, under forudsætning af, at disse eller andre af samme art og mængde enten er udført af indføreren eller agtes udført af ham, samt at indførslen ikke sker i forbindelse med køb af de pågældende paller uden for toldområdet;

22. ventilationskanaler, der er fremstillet af træ til brug i lastrum, samt bastmætter og andet såkaldt garneringsmateriel, som medføres i transportmidler, og som efter toldvæsenets skøn udelukkende har været brugt til ventilationsformål eller til beskyttelse af gods under transport; toldfrihed skal også kunne bevilges for materiel af den omhandlede art, der indføres fra herværende frihavn, under forudsætning af, at det pågældende materiel har været brugt ved indførsel til samme frihavn på den anførte måde;

23. proviant og andre fornødenheder, der medbringes af skibe ved ankomst fra steder uden for toldområdet, og som er bestemt til forbrug om bord under skibets rejse til og fra toldområdet og under dets ophold her. Toldfriheden ydes i det omfang, toldvæsenet finder passende under hensyntagen til ski-

bets art, antallet af besætningsmedlemmer og passagerer og opholdets varighed. Toldfriheden ophører, når skibet har udlosset den ved ankomsten medbragte ladning eller ilandsat de medførte passagerer, medmindre skibet påbegynder fart til et sted uden for toldområdet. Skibsproviant, der tilhører søfolk, der har været påmønstret et strandet skib, vil kunne udleveres toldfrit til de pågældendes eget forbrug;

24. proviant og andre fornødenheder, der medbringes af luftfartøjer ved ankomst fra steder uden for toldområdet på tilsvarende betingelser som nævnt i punkt 23;

25. proviant med undtagelse af ethanol og tobaksvarer, som medføres i restaurationsvogne o. lign., der indkommer med tog fra steder uden for toldområdet, i et omfang der efter toldvæsenets skøn anses for passende til passagerernes bespisning under togets kørsel i toldområdet;

26. fornødenheder med undtagelse af proviant, som medbringes af andre transportmidler end skibe og luftfartøjer, der indkommer i trafik, for så vidt fornødenhederne med hensyn til mængde og beskaffenhed af toldvæsenet skønnes passende;

27. varer, der er udbytte af danske fisker- og fangstfartøjers fangst på havet eller på ubeboede polarstrækninger, og som af de pågældende fartøjer eller af andre danske fartøjer indbringes direkte fra fangstpladserne til toldområdet. Såfremt der ved en eventuel bearbejdning eller konservering er anvendt ufortoldede materialer eller emballagegenstande, er det en forudsætning for toldfriheden, at tolden for de pågældende materialer m. m. indbetales til toldvæsenet;

28. typisk markudrustning og specielt undervisningsmateriel, der finder anvendelse ved eller i forbindelse med civil luftfart, når indførslen foretages af trafikmyndigheder eller af virksomheder, som driver lufttrafik, så længe de pågældende genstande anvendes til nævnte formål;

29. maskiner, apparater, elektrisk materiel, instrumenter, ure samt dele og tilbehør i øvrigt, der er bestemt til indsættelse i luftfartøjer, og som indføres af virksomheder, der driver lufttrafik, af andre ejere af luftfartøjer eller af virksomheder, der

af luftfartsvæsenet er godkendt til at fremstille eller reparere luftfartøjer;

30. kunstgenstande til offentlige samlinger eller anden offentlig brug;

31. genstande af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter, for så vidt danmark ved mellemfolkelig aftale har forpligtet sig til at yde toldfrihed herfor;

32. samlerobjekter, der er bestemt til at indgå i private videnskabelige samlinger;

33. her i landet indregistrerede motor-køretøjer, der er repareret i udlandet, såfremt omkostningerne ved reparationen ikke har oversteget 350 kr.

Stk. 2. Toldstyrelsen er bemyndiget til at fastsætte, i hvilke tilfælde de i nærværende paragraf omhandlede forhold skal bekræftes ved erklæring afgivet af indfører, samt hvilken dokumentation der i det enkelte tilfælde skal fremlægges.

§ 130. midlertidig toldfrihed kan efter told styrelsens nærmere bestemmelser meddeles for nedennævnte til genudførsel bestemte varer:

1. fagligt udstyr såsom apparater, instrumenter, værktøj og maskiner samt redskaber, alt af mindre værdi, der ejes af i udlandet hjemmehørende fysiske eller juridiske personer, og af sådanne personer indføres til midlertidig brug i toldområdet, på betingelse af, at udstyret udelukkende benyttes af indfører eller under dennes ledelse. Toldfriheden omfatter ikke udstyr, der skal benyttes til indenlandsk transport eller til industriel fremstilling eller emballering af varer eller (med undtagelse af håndværktøj) til udnyttelse af naturrigdomme, til opførelse, reparation eller vedligeholdelse af bygninger eller til anlægsarbejder eller lignende;

2. genstande, som indføres bestemt til midlertidig anvendelse ved aktuelle større rednings- og bjærgningsforetagender;

3. genstande, som ifølge attest fra vedkommende ret indføres til brug ved retslige undersøgelser;

4. jernbanemateriel, som benyttes ved transport af personer eller varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til sådan transport fra steder i toldområdet til

steder uden for dette, under forudsætning af, at materiellet ikke anvendes til anden indenlandsk transport end til sådan transport, som sker i forbindelse med materiellets ind- og udførsel;

5. i udlandet indregistrerede erhvervs-motorkøretøjer samt andre i udlandet hjemmehørende erhvervskøretøjer, der af i udlandet hjemmehørende virksomheder benyttes ved erhvervsmæssig transport af personer eller varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til sådan transport fra steder i toldområdet til steder uden for dette, under forudsætning af, at de pågældende køretøjer ikke anvendes til indenlandsk transport;

6. containere, som benyttes ved transport af varer til steder i toldområdet, eller som agtes benyttet til en sådan transport fra steder i toldområdet til steder uden for dette, under forudsætning af, at containerne ikke anvendes til anden indenlandsk transport end til sådan transport, som sker i forbindelse med containernes ind- og udførsel;

7. rullende jernbanemateriel, der indføres til midlertidig brug i toldområdet, under forudsætning af, at det pågældende materiel enten er lejet uden for toldområdet af danske jernbaner eller, for så vidt angår sove- og restaurationsvogne i henhold til kontrakt med danske jernbaner, skal indsættes i trafik på strækninger inden for toldområdet;

8. reservedele o. lign., der er bestemt til reparation af ovenfor nævnte jernbanemateriel, transportmidler og containere eller af de i § 132 omhandlede befordringsmidler, og som efter afsluttet reparation skal genudføres med det reparerede;

9. medicinsk og kirurgisk udstyr samt laboratoriestyr til brug i hospitaler og andre helbredelsesanstalter, når der under ganske særlige omstændigheder måtte være trængende behov for udstyret, og dette udlånes vederlagsfrit fra udlandet;

10. turistpropagandamateriale, der indføres af herværende befuldmægtigede repræsentanter eller anerkendte korrespondenter for udenlandske officielle turistbureauer eller dertil knyttede nationale turistreklamebureauer, og som er fremsendt fra sådanne bureauer;

11. velfærdsmateriel for søfarende, der indføres til midlertidig brug i velfærdsinstitutioner for søfarende, til reparation, til midlertidig opbevaring eller til levering til udenlandske skibe eller ilandbringes fra et skib til brug for dets besætning under skibets ophold i havn.

Stk. 2. Toldfriheden efter nærværende paragraf bortfalder, hvis genudførslen ikke har fundet sted senest 1 år efter indførslen. i særlige tilfælde kan toldstyrelsen dog forlænge denne tidsfrist.

Stk. 3. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde frafalde kravet om genudførsel mod, at varerne tilintetgøres under toldvæsenets kontrol.

§ 131. midlertidig toldfrihed mod depositum eller anden særlig sikkerhed for tolden kan efter toldstyrelsens nærmere bestemmelser meddeles for nedennævnte til genudførsel bestemte varer:

1. fagligt udstyr såsom apparater, instrumenter, værktøj og maskiner samt redskaber, som ejes af i udlandet hjemmehørende fysiske eller juridiske personer, og af sådanne personer indføres til midlertidig brug i toldområdet, på betingelse af, at udstyret udelukkende benyttes af indførsleren eller under dennes ledelse. Toldfriheden omfatter ikke udstyr, der skal benyttes til indenlandsk transport eller til industriel fremstilling eller emballering af varer eller (med undtagelse af håndværktøj) til udnyttelse af naturrigdomme, til opførelse, reparation eller vedligeholdelse af bygninger eller til anlægsarbejder eller lignende;

2. effekter, der indføres af omrejsende artister til brug under disses midlertidige ophold i toldområdet;

3. kostumer, dekorationer o. lign., der indføres til midlertidig brug ved optagelse af spillefilm, og effekter, der indføres til midlertidig brug ved teaterforestillinger samt ved kongresser, officielle festligheder, idrætsstævner o. lign. af international karakter; køretøjer, der af i udlandet bosatte personer indføres til midlertidig brug på væddeløbsbaner;

4. vareprøver, modeller og mønstre, som udelukkende er bestemt til brug ved optagelse af bestillinger eller til anvendelse ved fremstilling af eksportvarer;

5. positiv kinematografisk film med en bredde af højst 16 mm (med eller uden lydspor), som hovedsagelig udviser beskaffenhed eller arbejdsgang ved varer, under forudsætning af, at de pågældende varer udbydes til salg eller leje af en uden for toldområdet etableret virksomhed, at filmen ikke egner sig til offentlige forevisninger, men kun til forevisning for eventuelle kunder, samt at filmen kun indføres i ét eksemplar;

6. positiv kinematografisk film, der indføres udelukkende til forevisning for censurmyndighed eller eventuelle købere eller lejere af film;

7. varer, der er bestemt til forevisning eller demonstration på udstillinger, messer, kongresser eller lignende arrangementer; samt varer, som skal benyttes i forbindelse med forevisning eller demonstration af udenlandske produkter ved sådanne arrangementer. Toldfriheden omfatter ikke varer, der skal forevises, demonstreres eller benyttes ved udstillinger foranstaltet i privat øjemed i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af varer;

8. varer, som indføres til afprøvning eller demonstration og eventuel genudførsel, under forudsætning af, at det drejer sig enten om en enkelt genstand eller om varer, som ikke kan anses for at være indført i salgsøjemed;

9. udvalgssendinger bestående af tæpper, pelsvarer eller andre varer, som på grund af varernes specielle udførelse eller særpræg ikke kan betragtes som vareprøver, under forudsætning af, at varerne genudføres inden 14 dage;

10. varer, der midlertidigt indføres til reparation, bearbejdning, komplettering eller emballering eller for at anvendes til en sådan behandling af varer bestemt til udførsel, alt under forudsætning af, at behandlingen ikke umuliggør en direkte identificering af de indførte varer;

11. varer, der midlertidigt indføres til afprøvning af varer bestemt til udførsel;

12. specialværktøj og specialinstrumenter, der midlertidigt indføres til brug ved fremstilling af et nærmere angivet parti varer bestemt til udførsel, under forudsætning af, at de omhandlede genstande stilles veder-

lagsfrit til rådighed af den udenlandske køber af det pågældende vareparti;

13. videnskabeligt udstyr (instrumenter, apparater o. lign.), der indføres til midlertidig brug ved videnskabelig forskning eller uddannelse, og reservedele til sådant udstyr samt redskaber, der er særligt konstrueret til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af videnskabeligt udstyr, der benyttes ved videnskabelig forskning eller uddannelse;

14. radio- og fjernsynsudstyr, herunder radio- og fjernsynsvogne, der ejes af i udlandet hjemmehørende fysiske eller juridiske personer, og af sådanne personer indføres til midlertidig brug ved optagelse af radio- og fjernsynsudsendelser, på betingelse af, at udstyret udelukkende skal benyttes af indføreren eller under dennes ledelse, og at udstyret ikke gøres til genstand for udleje eller lignende, bortset fra tilfælde af gennemførelse af fælles radio- og fjernsynsprogrammer;

15. udstyr til filmoptagelse, når udstyret ejes af i udlandet hjemmehørende fysiske eller juridiske personer, og af sådanne personer indføres til midlertidig brug ved optagelse af film, på betingelse af, at udstyret udelukkende skal benyttes af indføreren eller under dennes ledelse, og at udstyret ikke gøres til genstand for udleje eller lignende. dette vilkår skal dog ikke finde anvendelse på udstyr indført til fremstilling af en film, der optages i henhold til en coproduktionskontrakt, hvori en person bosiddende eller med hjemsted i det land, hvortil den midlertidige indførsel sker, er part, og som er godkendt af de kompetente myndigheder i det pågældende land i medfør af en mellemfolkelig aftale om coproduktion af film.

Stk. 2. indrømmelse af midlertidig toldfrihed samt tilbagebetaling af et stillede depositum for tolden kan efter toldstyrelsens bestemmelse gøres betinget af, at der på varerne hviler et nærmere fastsat mindste toldbeløb.

Stk. 3. Toldfriheden efter nærværende paragraf bortfalder, hvor intet andet er fastsat, hvis genudførslen ikke har fundet sted senest 1 år efter indførslen. i særlige tilfælde kan toldstyrelsen dog forlænge denne tidsfrist.

Stk. 4. Anmodning om tilbagebetaling af det ved varernes indførsel stillede depositum, respektive anmodning om frigivelse af en anden særskilt sikkerhedsstillelse, skal fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varernes genudførsel, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge denne tidsfrist.

Stk. 5. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde frafalde kravet om genudførsel mod, at varerne tilintetgøres under toldvæsenets kontrol.

Stk. 6. Toldvæsenet kan i de i stk. 1 omhandlede tilfælde nægte at meddele midlertidig toldfrihed for varer, der genudføres til en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandels sammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og efTA-toldbehandlingen er betinget af, at midlertidig toldfrihed ikke meddeles.

§ 132. Personer, der ikke er bosiddende i toldområdet, kan uden erlæggelse af told midlertidigt indføre og benytte personmotorkøretøjer og lystfartøjer.

Stk. 2. Toldfriheden er betinget af, at de pågældende befordringsmidler ikke ejes eller benyttes af personer, der er bosiddende i toldområdet, og ikke anvendes til transport mod betaling mellem steder inden for toldområdet.

Stk. 3. finansministeren fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i nærværende paragraf.

§ 133. er varer blevet beskadiget eller fordærvet under transport til steder i toldområdet, eller medens de er i toldvæsenets væge, under udlevering fra toldvæsenet, under forsendelse som toldgods eller under henliggen på privat lager under toldlukke, uden at beskadigelsen eller fordærvelsen kan tilregnes vareejerens, skal der, såfremt told ifølge tariffen skal beregnes anderledes end efter varernes værdi, kunne tilstås en forholdsmæssig nedsættelse af tolden svarende til den ved skaden opståede værdiforringelse af varerne. Værdien af varerne såvel i ubeskadiget som i beskadiget stand fast-

sættes i overensstemmelse med bestemmelserne om fastsættelse af varers toldberegningens værdi. en tilsvarende toldnedsættelse skal kunne indrømmes for beskadigede eller fordærvede varer, som er inddrevet til toldområdets kyster, som bjærges fra forulykkede skibe eller luftfartøjer eller fra åben sø, eller som indbringes fra skibe, der er strandet ved toldområdets kyster.

§ 134. Varer, der genindføres efter uden for toldområdet at være underkastet reparation, skal kunne tillades indført mod erlæggelse af en nedsat told, der udgør en nærmere bestemt procent af omkostningerne ved reparationen, heri indbefattet forsendelsesomkostningerne. den nævnte procent udgør for varer, som henhører under en position, der er belagt med værditold, varens toldsats, for varer, som henhører under en position, der er belagt med værditold i forbindelse med en mindste eller højeste specifik told, den for varerne gældende værdisats, og for varer, som henhører under en position, der er belagt med specifik told, eller under en position, der er belagt med både værditold og specifik told, 10 pct.

Stk. 2. Varer, der genindføres efter uden for toldområdet at være underkastet en anden bearbejdning end reparation, samt varer, der indføres efter uden for toldområdet helt eller delvis at være fremstillet af fra toldområdet udførte indenlandske eller fremmede og frigjorte varer, skal kunne tillades indført mod erlæggelse af en nedsat told, der fastsættes efter følgende regler:

a. for bearbejdede eller fremstillede varer, som henhører under en position, der er belagt med værditold, udgør den nedsatte told forskellen mellem den tariffmæssige told på varerne og den told, der ville være at erlægge af de fra toldområdet udførte ved bearbejdningen eller fremstillingen anvendte varer, såfremt disse var blevet indført på det tidspunkt, hvor indførslen af de bearbejdede eller fremstillede varer finder sted;

b. for bearbejdede eller fremstillede varer, som henhører under en position, der er belagt med værditold i forbindelse med en mindste specifik told, beregnes den nedsatte told efter de under a. anførte regler. i tilfælde, hvor de anvendte udførte varer også henhørte under en position, der er belagt med

værditold i forbindelse med en mindste specifik told, skal tolden for disse varer dog altid beregnes med anvendelse af den for varerne gældende værdisats;

c. for bearbejdede eller fremstillede varer, som henhører under en position, der er belagt med værditold i forbindelse med en højeste specifik told, samt for varer, som henhører under en position, der er belagt med specifik told i forbindelse med en højeste værdisats, beregnes den nedsatte told som en nærmere bestemt procent af omkostningerne ved bearbejdningen eller fremstillingen, heri indbefattet forsendelsesomkostningerne. den nævnte procent udgør den for de pågældende varer gældende værdisats. i tilfælde, hvor de anvendte varer ikke ved udførslen henhørte under samme toldposition som de indførte, beregnes den nedsatte told dog efter de under a. anførte regler;

d. for bearbejdede eller fremstillede varer, som henhører under en position, der er belagt med specifik told, eller under en position, der er belagt med både værditold og specifik told, udgør den nedsatte told 10 pct. af omkostningerne ved bearbejdningen eller fremstillingen, heri indbefattet forsendelsesomkostningerne.

Stk. 3. Toldnedsættelse i henhold til stk. 1 og 2 skal ikke kunne indrømmes, hvis der ved udførslen er opnået toldgodtgørelse for de udførte varer, medmindre godtgørelsesbeløbet indbetales til vedkommende toldmyndighed.

Stk. 4. Toldnedsættelse i henhold til stk. 1 og 2 skal kun kunne indrømmes under forudsætning af, at de indførte varer er udført af indføreren eller for dennes regning, og at indførslen eller genindførslen finder sted inden 1 år efter udførslen. Toldstyrelsen kan dog i særlige tilfælde forlænge denne tidsfrist.

Stk. 5. det skal endvidere være en betingelse for toldnedsættelse i henhold til stk. 2, at de udførte varer er udført som bestemt til brug ved den pågældende fremstilling eller bearbejdning, at der ved fremstillingen eller bearbejdningen ikke — bortset fra eventuelt affald — er fremkommet andre varer end dem, der indføres, samt at tolden for de anvendte, udførte varer ville udgøre mindst 50 kr.

Stk. 6. Ved indførsel af værditoldbeskattede varer, der helt eller delvis er fremstillet på grundlag af i toldområdet udført konstruktionsarbejde el. lign., kan tolden nedsættes med et beløb svarende til forholdet mellem værdien af nævnte arbejde og varens toldberegningssværdi. Toldnedsættelse i henhold til denne bestemmelse er betinget af, at konstruktionsarbejdet m. v. er udført af indføreren eller for dennes regning.

§ 135. fremmede staters herværende diplomatiske udsendinge og udsendte lønnede konsuler (generalkonsuler, konsuler og vicekonsuler), som ikke er danske statsborgere, og som ikke her udøver privat erhvervsvirksomhed, er fritaget for told og indførselsafgifter af varer, der indføres af dem selv eller indkøbes hos en virksomhed, der har indført toldet varerne. de er endvidere fritaget for produktions- og omsætningsafgifter af varer, der indføres af dem selv eller er indkøbt i en virksomhed, der er anmeldt for toldvæsenet som fabrikations-, indførsels- eller engrosvirksomhed i henhold til de gældende forbrugsafgiftslove. finansministeren bemyndiges dog til at afslå told- og afgiftsfrihed i tilfælde, hvor vedkommende fremmede magt ikke indrømmer danmarks udsendinge tilsvarende ret.

Stk. 2. Told- og afgiftsfrihed i henhold til stk. 1 er betinget af, at de pågældende diplomater og konsuler over for udenrigsministeriet er anmeldt som berettigede til told- og afgiftsfrihed, og at der ved hver enkelt indførsel eller indkøb af varer afgives specificeret erklæring over varerne underskrevet af rekvirenten og påtegnet af chefen for vedkommende diplomatiske eller konsulære repræsentation samt forsynet med repræsentationens embedsstempel.

Stk. 3. medlemmer af fremmede diplomatiske og konsulære repræsentationers administrative og tekniske personale, som ikke er danske statsborgere, og som ikke har fast bopæl i danmark, er fritaget for told- og indførselsafgifter af genstande, som indføres ved første indflytning i danmark. Told- og afgiftsfriheden er betinget af, at der afgives specificerede fortegnelser over de pågældende genstande underskrevet af rekvirenten og påtegnet af chefen for vedkommende

diplomatiske repræsentation samt forsynet i sådanne overenskomster kan told- og afgiftsfri indførsel foretages af offentlige myndigheder i den stat, med hvilken en overenskomst er indgået, personer, der har bopæl i en toldgrænsezone, der ved overenskomsten er etableret i den nævnte stat, samt selskaber og foreninger, der er hjemmehørende i en sådan zone.

Stk. 4. i det omfang, det måtte være foreskrevet i de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler, kan told- og afgiftsfrihed endvidere indrømmes:

- a. internationale organisationer og institutioner, som danmark er eller senere måtte blive medlem af,
- b. medlemsstaternes repræsentanter i og udsendinge til sådanne organisationer og institutioner,
- c. de embedsmænd og andre personer, der optræder på disse organisationers eller institutioners vegne,
- d. sagkyndige, som udfører hverv for organisationerne eller institutionerne,
- e. militære styrker (og dertil knyttet civilt personel) hørende til deltagerne i den nordatlantiske Traktat samt internationale militære hovedkvarterer oprettet i henhold til denne traktat.

Stk. 5. Toldstyrelsen vil indrømme told- og afgiftsfrihed for konsulatstilbehør o. lign., herunder inventar og befordringsmidler til officiel brug for fremmede regerings herværende konsulater, når samme begunstige ydes danmark i det pågældende land.

Stk. 6. Varer, der er fritaget for told og afgifter i henhold til nærværende paragraf, må kun anvendes til de pågældende institutioners og organisationers eget brug eller til de pågældende personers eget brug, herunder af deres husstande, i deres tjeneste eller i deres husholdning, og de må ikke gøres til genstand for omsætning eller anvendelse i andet kommercielt øjemed.

Stk. 7. finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere kontrolforskrifter vedrørende gennemførelse af bestemmelserne i nærværende paragraf, herunder mærkning af varer med særlige banderoler o. lign.

§ 135 a. regeringen kan afslutte overenskomster med andre stater om told- og afgiftsfrihed for varer, herunder transportmidler, maskiner, redskaber og dyr, samt elektricitet, der i den lokale grænsetrafik indføres til forbrug eller midlertidig anvendelse her i landet.

Stk. 2. i overensstemmelse med reglerne i

sådanne overenskomster kan told- og afgiftsfri indførsel foretages af offentlige myndigheder i den stat, med hvilken en overenskomst er indgået, personer, der har bopæl i en toldgrænsezone, der ved overenskomsten er etableret i den nævnte stat, samt selskaber og foreninger, der er hjemmehørende i en sådan zone.

Stk. 3. finansministeren fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende gennemførelsen af sådanne overenskomster.

kapitel 13.

Toldberegningsværdi og -vægt.

A. Toldberegningsværdi.

§ 136. Toldberegningsværdien for værditoldbeskattede varer er varenes normalpris, hvorved forstås prisen, som varerne på tidspunktet for angivelsen til klarering ville indbringe ved omsætning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige.

Stk. 2. normalprisen skal bestemmes under forudsætning af, at varen leveres til køberen på indførselsstedet, at sælgeren bærer alle de med varens salg og med leveringen på indførselsstedet forbundne omkostninger, og at køberen bærer told og afgifter, der påløber i toldområdet.

§ 137. en omsætning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige, forudsætter, at prisen er det eneste vederlag for varen, at prisen ikke påvirkes af særlige forbindelser, der ved aftale eller på anden måde måtte bestå mellem sælgeren eller en med denne i økonomisk interessefællesskab forbundet person og køberen eller en med denne i økonomisk interessefællesskab forbundet person, og at ingen del af udbyttet ved varens videresalg eller anvendelse direkte eller indirekte tilfalder sælgeren eller en med denne i økonomisk interessefællesskab forbundet person.

Stk. 2. et økonomisk interessefællesskab mellem to personer foreligger, når den ene har økonomiske interesser i den andens forretning eller ejendom, eller når begge har økonomiske interesser i en tredje persons forretning eller ejendom, eller når en tredje

person har økonomiske interesser i begge personers forretning eller ejendom, hvad enten de nævnte interesser er direkte eller indirekte.

§ 138. er en vare patent- eller mønsterbeskyttet, eller er den indført under et udenlandsk varemærke eller for at blive solgt under et sådant varemærke, skal normalprisen omfatte værdien af retten til at udnytte patentet, mønstret eller varemærket.

§ 139. er varer erhvervet ved køb, lægges den aftalte pris til grund for værdiansættelsen; dog skal der foretages fornøden berigtigelse af toldberegningens værdi i tilfælde, hvor købet er indgået under forudsætninger, der afviger fra de i § 136 omhandlede. Berigtigelse af værdien kan under særlige omstændigheder, f. eks. når varerne indføres af datterselskaber eller filialer, ske med udgangspunkt i den pris, hvortil varerne videresælges af importøren.

Stk. 2. Prisændringer for varer af den omhandlede art i tiden mellem købs indgåelse og varernes angivelse til klarering skal ikke medføre berigtigelse, medmindre tidsafstanden overstiger 6 måneder.

Stk. 3. i øvrigt skal berigtigelse, der ikke kan foretages alene på grundlag af fakturaen og andre dokumenter vedrørende varens køb og levering, undlades, såfremt toldberegningen efter toldvæsenets skøn ikke i væsentlig grad påvirkes deraf.

§ 140. de i § 136, stk. 2, omhandlede omkostninger, der forudsættes at påhvile sælgeren og følgelig skal medregnes til toldberegningens værdi, omfatter blandt andet:

indladningsomkostninger,
fragtomkostninger, jfr. § 141,
forsikringsomkostninger,
agentprovision, mæglersalær og lignende,
omkostninger ved udstedelse uden for toldområdet af dokumenter, der er nødvendige for varernes indførsel,
told og afgifter, der opkræves uden for toldområdet (med fradrag for eventuel told- og afgiftsgodtgørelse),
emballageomkostninger, jfr. § 142, og
arbejdsløn og andre omkostninger ved emballeringen.

§ 141. Til toldberegningens værdi skal medregnes alle fragtomkostninger indtil varernes bestemmelsessted; såfremt klarereren på tilfredsstillende måde dokumenterer fragtomkostningerne til indførselsstedet, medregnes dog alene disse omkostninger til værdien.

Stk. 2. for varer, der indføres med skib eller luftfartøj, betragtes skibets (luftfartøjets) første anløbshavn (landingsplads) i toldområdet som indførselsstedet. for varer, der indføres på anden måde, betragtes første gramsested i toldområdet som indførselsstedet.

§ 142. emballageomkostninger medregnes ikke til varernes toldberegningens værdi i tilfælde, hvor emballagen i toldmæssig henseende betragtes som en selvstændig handelsvare, medmindre den tillades indført toldfrit i henhold til bestemmelsen i § 129, punkt 18.

Stk. 2. i tilfælde, hvor emballagen tidligere har været udført fra toldområdet eller skal genudføres fra dette inden 1 år efter indklareringen, ansættes emballageomkostningerne til de med emballagens benyttelse forbundne omkostninger inklusive fragt og forsikring, såfremt disse omkostninger af klarereren angives særskilt. i andre tilfælde ansættes emballageomkostningerne til emballagens værdi.

§ 143. omregning af beløb udtrykt i en fremmed valuta skal ske på grundlag af den af den internationale Valutafond godkendte pariværdi, der er gældende på det tidspunkt, hvor varerne angives til klarering, eller, hvor der ikke foreligger en sådan pariværdi, på grundlag af den her noterede sælgerkurs på nævnte tidspunkt, jfr. dog stk. 2. Toldstyrelsen er bemyndiget til at afrunde de godkendte pariværdier eller til at fastsætte gennemsnit af de noterede sælgerkurser, såfremt disse kun er underkastet mindre svingninger.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal omregningen i følgende tilfælde finde sted efter regler, der fastsættes af toldstyrelsen: når sælgerkursen afviger væsentligt fra den godkendte pariværdi,

når pariværdien eller sælgerkursen er ændret væsentligt efter fastsættelsen af beløbs størrelse i fremmed valuta,

når der hverken foreligger pariværdi eller sælgerkurs, når der i købsaftalen er truffet bestemmelse om en særlig omregningskurs.

§ 144. (ophævet).

B. Toldberegningstvægt.

§ 145. når varer fortoldes efter vægt, er det varenes nettovægt, der lægges til grund for toldens beregning.

§ 146. Ved nettovægt forstås i almindelighed selve varens vægt uden nogen indpakning.

Stk. 2. emballagegenstande, som i detailhandelen almindeligvis sælges med varen, medregnes dog — undtagen for tobaksvarers og metaltrådslampers vedkommende — til nettovægten.

§ 147. Toldstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for udfindelse af varenes nettovægt.

§ 148. Varer, som på grund af havari o. lign. er blevet våde, kan tillades tørret under fornøden kontrol, inden opvejningen finder sted.

Stk. 2. Varer, som er fordærvede eller itubrudte, vil af klareren kunne udsondres, inden opvejningen finder sted.

Stk. 3. for varers tilfældige større fugtighed end sædvanligt eller for smuds o. lign., hvormed varer måtte findes blandede, eller for fordærvelse, itubrydning eller anden beskadigelse tilstås i øvrigt intet fradrag i vægten.

kapitel 14.

klarering af varer.

A. Angivelse til klarering.

§ 149. Ved klarering af varer (fortoldning, hjemtagelse på kreditoplæg og oplæggelse på de i kapitel 8, afsnit B. 1., omhandlede private transitoplæg) skal klareren afgive en skriftlig angivelse til toldvæsenet over de pågældende varer samt frembyde disse til toldvæsenets undersøgelse. Undtaget herfra er sådanne forsendelser, som postvæsenet efter toldstyrelsens bestemmelse

kan udlevere direkte til adressaterne, jfr. kapitel 6. Toldstyrelsen er endvidere bemyndiget til for forsendelser af særlig karakter at frafalde krav om skriftlig angivelse.

§ 150. klarerens angivelse skal indeholde oplysning om varenes art og mængde. for værditoldbeskattede varer skal endvidere varenes toldberegningstværdi (normalprisen) være angivet. Såfremt værdiansættelsen finder sted i henhold til § 139, kan klareren angive toldberegningstværdien på grundlag af den for varerne aftalte pris med tillæg af de omkostninger, der i henhold til §§ 140-142 vil være at medregne i værdien, og i øvrigt med fornøden berigtigelse, herunder som følge af eventuelt opnåede, ikke fradragsberettigede rabatter m. v.

Stk. 2. finansministeren kan bestemme, at angivelse af varers art, mængde og værdi skal ske på grundlag af en brugstarif, i hvilken toldtariffen, EFTA-opdelingerne og de handelsstatistiske varespecifikationer er sammenarbejdet.

Stk. 3. finansministeren bemyndiges til i øvrigt at fastsætte de nærmere regler med hensyn til varers angivelse til klarering.

B. Bekræftelse af angivelsen.

§ 151. klareren er pligtig til ved toldbehandlingen i fornødent omfang at fremlægge konossementer, fragtbreve, fakturaer, assurancepolicer, specifikationer, analyser eller andre til hans rådighed stående dokumenter, som kan oplyse om varenes art, sammensætning, mængde og værdi.

§ 152. Ved toldbehandlingen af værditoldbeskattede varer skal klareren til toldvæsenet afgive et eksemplar af den til ham udfærdigede faktura (originalfaktura eller gennemslag heraf) over de pågældende varer.

Stk. 2. er varerne endeligt solgt her til toldområdet, skal fakturaen være udfærdiget af sælgeren og indeholde følgende oplysninger:

- a. sælgerens navn og hjemsted,
- b. datoen for fakturaens udfærdigelse,
- c. købsdatoen,
- d. en nøjagtig specifikation af varepartiet,
- e. den for hver vareart aftalte pris samt betalings- og leveringsvilkårene og alle øvrige salgsbetingelser, herunder oplys-

ning om eventuelt indrømmede rabatter med angivelse af rabattens art.

Stk. 3. er varerne ikke endeligt solgt her til toldområdet, skal fakturaen være udfærdiget af den, for hvis regning varerne indføres hertil, og indeholde følgende oplysninger:

- a. leverandørens navn og hjemsted,
- b. datoen for fakturaens udfærdigelse,
- c. en nøjagtig specifikation af varepartiet,
- d. alle leverings- og overtagelsesbetingelser, herunder for hver vareart en specificeret angivelse af den pris, hvortil varerne tilbydes modtageren, eller, såfremt afregning med leverandøren er afhængig af salgsprisen i toldområdet, en specificeret angivelse af denne pris.

Stk. 4. fakturaen skal for hver position i toldtariffen af klareren være forsynet med oplysning om varens pris omregnet til dansk mønt efter reglerne i § 143 samt om de i prisen ikke indbefattede omkostninger, der skal medregnes til toldberegningens værdien.

Stk. 5. fakturaen skal endvidere være forsynet med en af klareren underskrevet erklæring om, at han under ansvar som for urigtig angivelse, jfr. § 193, indestår for fakturaens rigtighed, herunder for, at samtlige salgs- eller overtagelsesbetingelser er anført, og at der ikke i de fakturerede beløb er fradraget rabatter eller anden prisnedsættelse, der ikke udtrykkeligt fremgår af fakturaen.

Stk. 6. Toldstyrelsen kan på nærmere fastsatte vilkår tillade, at bestemmelsen i stk. 1 fraviges for veldefinerede standardvarer, der leveres i henhold til en kontrakt gældende for en vis periode, i hvilken den aftalte pris ikke ændres. Toldstyrelsen kan endvidere tillade, at de i stk. 2-5 omhandlede bestemmelser fraviges, samt fastsætte vilkårene herfor.

§ 153. for så vidt klareren ikke er i stand til straks ved klareringen at fremlægge de i §§ 151 og 152 omhandlede bekræftelsesdokumenter, eller for så vidt dokumenterne ikke indeholder de fornødne oplysninger, kan der indrømmes ham en efter forholdene afpasset frist til tilvejebringelse af de nævnte dokumenter eller til berigtigelse af disse. Varerne vil da kunne udleveres ham mod fornøden sikkerhedsstillelse.

§ 154. Såfremt klareren ikke har fremlagt de i §§ 151 og 152 omhandlede dokumenter til bekræftelse af toldberegningens værdien, eller såfremt den fremlagte faktura ikke er forskriftsmæssig, bliver tolden at beregne efter den af toldvæsenet fastsatte værdi (normalprisen) med et tillæg af 25 pct.

Stk. 2. den i stk. 1 fastsatte regel kommer dog ikke til anvendelse på varer, der ikke er egentlige handelsvarer, eller på varer, som er beskadiget i en sådan grad, at de efter toldvæsenets skøn ikke kan anses for gode handelsvarer, ligesom toldstyrelsen er bemyndiget til i tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for det nævnte tillæg.

§ 155. Toldvæsenet er berettiget til at kontrollere angivelsernes rigtighed ved, i det omfang dette formål nødvendiggør det, at efterse vedkommende næringsdrivendes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

C. oprindelseskontrol.

§ 156. Såfremt der som følge af mellemfolkelig aftale åbnes adgang til ophævelse eller nedsættelse af tolden for varer med oprindelse i bestemte lande, vil opnåelsen af denne toldlempelse kunne betinges af afgivelse af de for gennemførelsen af en sådan ordning fornødne oplysninger og bevisligheder. finansministeren fastsætter de nærmere regler herom samt om de øvrige i forbindelse hermed nødvendige kontrolforanstaltninger.

d. den toldmæssige undersøgelse.

§ 157. i det omfang, det er nødvendigt for undersøgelse af varers beskaffenhed, er toldvæsenet ved toldbehandlingen berettiget til uden erstatning at udtage prøver af de frembudte varer. importøren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, prøverne ikke er medgået ved undersøgelsen.

e. Toldens erlægelse.

§ 158. Ved told- og afgiftsberegningen kan ørebeløb bortkastes efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser.

§ 159. krav om berigtigelse af told- og afgiftsbeløb forældes med de i stk. 2, 3 og 4 nævnte undtagelser efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Tilbagebetaling eller godskrivning af told og afgifter som følge af, at værditoldbeskattede varer på grund af mangler ved varerne eller i varesendingen efter indklareringen viser sig at have en ringere værdi end den, der er lagt til grund for toldberegningen, kan kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 12 måneder efter toldbehandlings afslutning.

Stk. 3. er der som følge af fejlagtig angivelse af indklarede varers art, mængde eller værdi opkrævet eller debiteret for meget i told og afgift, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter toldbehandlings afslutning, og såfremt det anses for godtgjort, at der har foreligget en fejlagtig angivelse; såfremt den fejlagtige angivelse helt eller delvis skyldes klareren, fradrages ved tilbagebetalingen 250 kr.

Stk. 4. i tilfælde, hvor klareren har undladt i klareringsangivelsen (klareringsbegæringen) at begære en toldfritagelse eller toldnedsættelse i medfør af toldtariffens bestemmelser, eller hvor ansøgning om sådan toldfritagelse eller toldnedsættelse først indgives efter varernes toldbehandling, kan tilbagebetaling kun finde sted, såfremt anmodning herom fremsættes inden 3 måneder efter varernes toldbehandling, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer har været af en sådan art og beskaffenhed, at de opfylder betingelserne for toldfritagelse eller toldnedsættelse; ved tilbagebetalingen fradrages 250 kr.

§ 160. Skyldige told- og afgiftsbeløb, der ikke betales efter toldvæsenets påkrav, kan inddrives ved udpantning.

kapitel 15.

forsendelse af varer mellem indenlandske steder.

A. Uberigtigede varer.

§ 161. forsendelse af uberigtigede varer mellem indenlandske steder kan kun finde

sted, når forsendelsen sker under toldkontrol til et toldsted eller til en toldkontrolpost, ved hvilken toldberigtigelse af varerne kan finde sted.

§ 162. Ved forsendelse til steder i toldområdet af uberigtigede varer skal afsenderen til toldvæsenet afgive en skriftlig forsendelsesangivelse, indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt og så vidt muligt om dens indhold, samt frembyde varerne til toldvæsenets undersøgelse. medmindre angivelsen er udstedt af en herboende næringsdrivende eller anden herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person, vil der være at stille betryggende sikkerhed for de varerne påhvillende told- og afgiftsbeløb.

Stk. 2. forsendes varerne med skib, skal indladningen anmeldes for toldvæsenet, og varerne anføres af dette i den for skibet udfærdigede toldseddel, jfr. kapitel 2, afsnit C. forsendes de på anden måde, udfærdiges af toldvæsenet særskilt for hver forsendelse en toldseddel, der skal ledsage varerne og af fragtføreren afgives til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.

Stk. 3. Toldstyrelsen bemyndiges til at fravige foranstående bestemmelser, for så vidt angår forsendelser, der i overensstemmelse med mellemfolkelig aftale om internationale transporter ankommer til et grænsetoldsted og videretransporteres uden omladning til det indenlandske bestemmelsessted.

§ 163. Varerne skal hurtigst muligt bringes til bestemmelsesstedet og skal snarest efter ankomsten afleveres til toldvæsenet.

Stk. 2. Transport af uberigtigede varer ad landevejen kan gøres betinget af, at de pågældende køretøjer med hensyn til konstruktion og indretning opfylder nærmere af toldbestyrelsen fastsatte krav.

§ 164. Afleveres en i uberigtiget stand afsendt varesending ikke til toldvæsenet, eller konstateres der ved toldvæsenets modtagelse af en sådan varesending mangel i sendingens indhold, er afsenderen pligtig til at betale told og afgifter af de manglende varer, jfr. dog bestemmelsen i § 129, pkt. 17.

Stk. 2. Told- og afgiftsbeløbene fastsættes af toldvæsenet på grundlag af samtlige fore-

liggende oplysninger om de pågældende varer.

Stk. 3. Ved told- og afgiftsbeløbenes opkrævning kommer bestemmelserne i §§ 159, stk. 1, og 160 til anvendelse.

B. Andre varer.

§ 165. Ved forsendelse af andre varer — indenlandske eller fremmede og frigjorte varer samt kreditoplagsvarer — skal afsenderen, når forsendelsen sker med skib, afgive en skriftlig angivelse til toldvæsenet, indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker, vægt samt indhold, og forsendelsen er undergivet toldvæsenets kontrol i det omfang, som toldstyrelsen til enhver tid anser for fornødent.

Stk. 2. forsendelse af varer som de ovennævnte på anden måde kan foregå uden toldvæsenets mellemkomst.

kapitel 16.

Udførsel af varer.

A. Uberigtigede varer.

§ 166. Ved forsendelse til udlandet eller toldfrit sted af uberigtigede varer skal afsenderen til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse, indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt og så vidt muligt om dens indhold, samt frembyde varerne til toldvæsenets undersøgelse. medmindre angivelsen er udstedt af en herboende næringsdrivende eller anden herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person, vil der være at stille betryggende sikkerhed for de varerne påhvillende told- og afgiftsbeløb.

Stk. 2. forsendes varerne med skib eller luftfartøj, skal indladningen anmeldes for toldvæsenet, og udførslen kontrolleres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 2, afsnit C, og §§ 42-45. forsendes varerne på anden måde, udfærdiger toldvæsenet en toldseddel særskilt for hver forsendelse. for så vidt angår postforsendelser, skal toldsedlen afleveres sammen med varerne til postvæsenet, der skal give toldvæsenet attest om udførslen. for andre forsendelsers vedkommende skal toldsedlen sammen med varerne afleveres til fragtføreren og af denne afgives til toldvæsenet ved grænsetoldstedet,

hvor toldvæsenet skal have adgang til at kontrollere varernes rette udførsel. indladning i skib eller luftfartøj eller afsendelse med andet transportmiddel skal finde sted samme dag, varerne er undersøgt af toldvæsenet.

Stk. 3. Toldstyrelsen bemyndiges til at fravige foranstående bestemmelser for så vidt angår forsendelser, der i overensstemmelse med mellemfolkelig aftale om internationale transporter ankommer til et grænsetoldsted og videretransporteres uden omloadning til udlandet.

§ 167. Transporter ad landevejen kan gøres betinget af, at de pågældende køretøjer med hensyn til konstruktion og indretning opfylder nærmere af toldstyrelsen fastsatte krav.

§ 168. Såfremt uberigtigede varer, der i overensstemmelse med foranstående bestemmelser er udleveret fra toldvæsenet til udførsel til udlandet eller toldfrit sted, ikke behørigt udføres eller tilbageleveres til toldvæsenet, eller såfremt der af toldvæsenet konstateres mangel i en sådan sending, er afsenderen pligtig til at betale told og afgift af de manglende varer i overensstemmelse med bestemmelserne i § 164.

B. kreditoplagsvarer og varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter.

§ 169. Ved udførsel til udlandet eller toldfrit sted af de i nærværende afsnit omhandlede varer skal afsenderen frembyde varerne til toldvæsenets undersøgelse efter en skriftlig angivelse indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt samt om indholdets art og mængde, eventuelt værdi. Bestemmelserne i § 166, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på de her omhandlede varer.

Stk. 2. lettelse i ovennævnte bestemmelser om angivelsespligt og udførselskontrol kart i særlige tilfælde indrømmes af toldstyrelsen, når afsenderens virksomhed og regnskabsmateriale er undergivet toldvæsenets kontrol.

§ 170. Toldstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for udfindelse af nettovægten for varer, der udføres mod fraskrivning i kreditoplag eller mod toldgodtgørelse.

C. indenlandske samt fremmede og frigjorte varer.

§ 171. Ved udførsel til udlandet eller toldfrit sted af indenlandske samt fremmede og frigjorte varer med skib, luftfartøj eller færdselsvogn skal afsenderen efter toldstyrelsens nærmere bestemmelse afgive en skriftlig angivelse med oplysning om sendingsens kolliant, mærker, vægt og indhold.

Stk. 2. Så vidt det er fornødent af hensyn til de toldvæsenet pålagte opgaver i forbindelse med vareførslen, er toldvæsenet berettiget til at kræve udpakning samt vejning og undersøgelse af såvel indenlandske som fremmede og frigjorte varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted.

d. Udførselskontrol i særlige tilfælde.

§ 172. finansministeren bemyndiges til at fastsætte særlige regler for udførsel af særlig højt beskattede varer.

Stk. 2. Toldstyrelsen kan bestemme, at varer, der forsendes som toldgods, ikke må medføres af rejsende som håndbagage eller som indskrevet rejsegods.

e. Uberigtiget proviant.

§ 173. Toldstyrelsen kan bestemme, om og i hvilket omfang skibe og luftfartøjer kan medføre uberigtiget proviant til brug om bord eller til salg til passagerer m. v.

Stk. 2. Uberigtiget proviant må ikke leveres til eller modtages af personer, der skal deltage i fiskeri i flensborg inderfjord.

f. Bistand ved vareudførslen.

§ 174. når der for varer, der udføres, som følge af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale eller af andre grunde kan opnås en toldlempelse eller andre fordele, såfremt varerne er ledsaget af et dokument vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v., påhviler det toldvæsenet efter begæring i fornødent omfang at yde bistand med oplysning, attestation m. v.

Stk. 2. finansministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele organisationer, der fremsætter begæring herom, autorisation til at udstede de i stk. 1 omhandlede dokumenter.

Stk. 3. i tilfælde, hvor en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, ønsker iværksat en undersøgelse af rigtigheden af dokumenter vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v. vedrørende herfra til vedkommende stat udførte varer, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse, kan toldvæsenet afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for undersøgelsen, samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningslokaler, regnskabsmateriale og korrespondance m. v.

Stk. 4. finansministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende toldvæsenets virksomhed i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 5. finansministeren kan på nærmere fastsatte betingelser autorisere her i landet hjemmehørende sammenslutninger til at udstede dokumenter (carneter), som over for myndigheder i andre stater garanterer for betaling af told og afgifter af varer, der i medfør af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale udføres herfra til midlertidig anvendelse i eller til forsendelse igennem en sådan stat.

kapitel 17.

Toldgodtgørelsesbestemmelser.

§ 175. Toldstyrelsen bemyndiges til såvel i enkelte tilfælde som ved stående bevillinger at bevilge godtgørelse af told overensstemmende med nærværende kapitel. de nærmere bestemmelser og kontrolforanstaltninger fastsættes af toldstyrelsen.

A. materialtoldgodtgørelse.

§ 176. Bevilling til materialtoldgodtgørelse kan meddeles til herboende næringsdrivende. Sådan bevilling kan gives for varer, der er indfortoldet af bevillingshaveren og

i dennes virksomhed er anvendt som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering af varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Bevillingen kan gøres betinget af, at såvel materialer og hjælpestoffer som halvfabrikata og færdigvarer oplagres særskilt, at der foretages en særlig mærkning af varerne, og at bevillingshaveren fører et særligt lagerregnskab.

Stk. 3. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af bevillingshaverens virksomhed og lagerbeholdning, at kontrollere lagerregnskabet førelse samt til i dette forhold at efterse hans øvrige forretningsbøger og regnskabsmateriale.

Stk. 4. godtgørelsen ydes med et beløb, der svarer til den told, som er erlagt enten for de anvendte materialer og hjælpestoffer, inklusive med dem indfortoldet emballage, jfr. stk. 1, eller for en tilsvarende mængde af bevillingshaveren indførte varer af samme beskaffenhed. godtgørelsen kan ydes også for eventuelt svind, der opstår under arbejdets udførelse.

Stk. 5. Toldvæsenet kan nægte at yde materialtoldgodtgørelse for varer, der er anvendt som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling m. v. af varer, der udføres til en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandels-sammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og efTA-toldbehandlingen er betinget af, at materialtoldgodtgørelse ikke ydes.

§ 177. Bevilling til materialtoldgodtgørelse kan i tilfælde, hvor den i § 176, stk. 1, nævnte behandling foregår i flere (dog højst tre) led, meddeles til de pågældende næringsdrivende i fællesskab, når forholdene efter toldstyrelsens skøn taler herfor.

Stk. 2. Ud over det i stk. 1 nævnte tilfælde kan der ikke gives bevilling til godtgørelse af told for varer, der indfortoldes af en næringsdrivende og i uforarbejdet eller forarbejdet stand overføres til andre næringsdrivende, som efter eventuel videre forarbejdning udfører disse.

B. handelstoldgodtgørelse.

§ 178. Bevilling til handelstoldgodtgørelse kan meddeles herboende næringsdrivende. Sådan bevilling kan gives for varer, der indfortoldes af bevillingshaveren, og som af denne i uforandret og ubrugt stand i forbindelse med et salg genudføres til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Bevillingen kan gøres betinget af, at varerne oplagres særskilt, at der foretages en særlig mærkning af varerne, og at bevillingshaveren fører et særligt lagerregnskab.

Stk. 3. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af bevillingshaverens lagerbeholdning, at kontrollere lagerregnskabet førelse samt til i dette forhold at efterse hans øvrige forretningsbøger og regnskabsmateriale.

Stk. 4. godtgørelsen ydes med det toldbeløb, som bevillingshaveren har erlagt enten for de udførte varer, inklusive med dem indfortoldet og genudført emballage, eller for en tilsvarende mængde af bevillingshaveren indførte varer af samme beskaffenhed.

der ydes dog ikke godtgørelse for den i § 2, stk. 3, omhandlede afgift og den i § 3 omhandlede antidumping- og udlignings-told.

Stk. 5. handelstoldgodtgørelse kan ikke udbetales for varer, som ved genudførelsen ikke er gode og forsvarlige handelsvarer.

C. fællesbestemmelser for material- og handelstoldgodtgørelse.

§ 179. Toldstyrelsen kan fastsætte mindstebeløb for udbetaling af godtgørelse af told efter bestemmelserne i §§ 176 og 178.

Stk. 2. godtgørelse efter disse bestemmelser ydes i øvrigt kun i henhold til toldkvitteringer, der vedrører varer, hvis indførsel har fundet sted mindre end 2 år før udførslen af de varer, for hvilke der fremsættes krav om godtgørelse. Anmodning om udbetaling af godtgørelse skal fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varernes udførsel, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge disse frister.

d. Særlig toldgodtgørelse.

§ 180. godtgørelse af told kan bevilges i tilfælde, hvor varer uafbrudt har befundet

sig i toldvæsenets eller godkendte transportforetagenders væрге og derefter genudføres til udlandet eller toldfrit sted, eventuelt genoplægges hos toldvæsenet, når tolden åbenbart er blevet erlagt ved en fejltagelse, eller når der ellers foreligger ganske særlige forhold.

§ 181. godtgørelse af told kan i nedenævnte tilfælde bevilges ved varers genudførsel til udlandet eller toldfrit sted:

1. når varerne på grund af fejl eller af andre grunde ikke svarer til bestillingen eller ikke er blevet leveret inden udløbet af den aftalte tidsfrist, under forudsætning af, at varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet. godtgørelse af told vil dog kunne tilstås for varer, som kun har været benyttet i forbindelse med afprøvning eller under forhold, der kan sidestilles hermed, og for varer, der har været udbudt til salg, såfremt udbuddet er sket, uden at fejlen har været kendt, eller såfremt udbuddet er sket udelukkende med det formål at søge sælgerens tab ved fejllleveringen begrænset. godtgørelsen vil efter toldstyrelsens nærmere bestemmelser under særlige omstændigheder kunne ydes med det toldbeløb, der erlægges for varer, der indføres som erstatning for tilsvarende genudførte varer, som ikke har svaret til bestillingen;

2. når der er tale om en åbenbar fejlbestilling af varer, og fejlbestillingen er sket ved en undskyldelig fejltagelse, under forudsætning af, at varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet;

3. når varerne på grund af sundhedsbestemmelser eller andre lignende sikkerhedsbestemmelser ikke må forhandles eller benyttes i toldområdet; det er en forudsætning, at varerne ved udførslen i øvrigt er gode og forsvarlige handelsvarer;

4. når varerne på grund af en åbenbar fejltagelse er blevet tilsendt importøren og indfortoldet af denne, og varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet;

5. når tolden for varerne er blevet erlagt ved en åbenbar fejltagelse, og varen ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet;

6. når der i øvrigt måtte foreligge ganske særlige forhold.

§ 182. de i §§ 180 og 181 nævnte varer kan i særlige tilfælde, i stedet for at blive genudført, tillades tilintetgjort under toldvæsenets kontrol på vareejerens bekostning.

§ 183. Toldstyrelsen kan fastsætte mindstebeløb for udbetaling af særlig toldgodtgørelse.

Stk. 2. Særlig toldgodtgørelse kan kun bevilges under forudsætning af, at varerne genudføres eller tilintetgøres af den, der har indfortoldet varerne, og at genudførslen eller tilintetgørelsen sker inden for en af toldstyrelsen nærmere fastsat frist. kun når ganske særlige forhold taler derfor, kan fristen udstrækkes ud over i år efter indfortoldningen. Anmodning om udbetaling af særlig toldgodtgørelse skal fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varenes udførsel. når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge denne frist.

e. Skibsbygningsgodtgørelse.

§ 184. Bevilling til godtgørelse af told ved nybygning, ombygning eller reparation her i landet af sådanne fartøjer, som ved indførsel fra udlandet ville være toldfri, kan meddeles som nedenfor anført:

1. Ved nybygning af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) kan godtgørelse ydes for anvendte toldpligtige materialer af fremmed og dansk oprindelse. Toldstyrelsen fastsætter de nærmere regler for godtgørelsens beregning.

2. Ved ombygning eller reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) kan godtgørelse af told ydes for anvendte materialer af fremmed oprindelse. godtgørelse kan ydes også for eventuelt svind, der er opstået under arbejdets udførelse.

3. Ved ombygning eller reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) på herværende skibsværfter kan der endvidere indrømmes godtgørelse for ubrugte genstande som nedennævnte af dansk oprindelse: maskiner med dertil direkte knyttet tilbehør (såsom skibsskruer, aksler og stævnør), instrumenter, tovværk, ståltrådstovværk samt søm, skruer og bolte m. v.

godtgørelsen ydes værftet med et beløb, der svarer til tolden for varer som de pågældende i den stand, hvori de er leveret værftet. Toldstyrelsen fastsætter de nærmere regler for godtgørelsens beregning.

4. Ved installation uden for skibsværfter i brugte fartøjer af ubrugte maskiner med dertil direkte knyttet tilbehør (såsom skibsskruer, aksler og stævnør) af dansk oprindelse kan godtgørelse ydes leverandørerne med beløb, der svarer til tolden for varer som de pågældende i den stand, hvori de foreligger ved installationen. Toldstyrelsen fastsætter de nærmere regler for godtgørelsens beregning.

f. Toldgodtgørelse i andre tilfælde.

§ 185. godtgørelse af told kan ydes i nedennævnte tilfælde:

1. af vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn, der anvendes til fremstilling af sække, poser og wrappers, som afsættes her i landet til brug som emballage om varer i den indenlandske vareomsætning. godtgørelsen ydes efter tilsvarende regler, som er fastsat for ydelse af materialtoldgodtgørelse;

2. ved genudførsel af værditoldbeskattede kreditoplagsvarer, for hvilke tolden er blevet betalt som følge af den i § 90, stk. 3, fastsatte begrænsning af toldkrediten, under forudsætning af, at varerne er gode og forsvarlige handelsvarer. godtgørelsen kan kun bevilges, såfremt genudførslen sker inden 2 år efter, at varerne er tilført kreditoplaget. når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge denne frist;

3. når det er åbenbart, at forudsætningerne for toldfrihed i henhold til kapitel 12 har foreligget;

4. ved genudførsel af materiel, der har været indført til midlertidig brug ved udførelse af anlægsarbejder og lignende arbejder, samt ved genudførsel af specielle måleapparater, der har været indført til midlertidig anvendelse ved afprøvning af kabelanlæg, maskinanlæg o. lign. under forudsætning af, at det omhandlede materiel m. m. udelukkende har været anvendt som anført. godtgørelsesbeløbet nedsættes med 5 pct. af toldbeløbet for hver måned eller del deraf, der er forløbet efter materiellets indførsel i toldområdet;

5. ved genudførsel af maskiner og apparater samt hoveddele til disse, som er indført til midlertidig anvendelse i toldområdet

a) til erstatning for tilsvarende maskiner eller apparater, der er beskadiget eller ødelagt ved et indtruffet uheld, eller

b) i afventning af levering af tilsvarende bestilte maskiner eller apparater,

under forudsætning af, at indførslen har været nødvendig for den pågældende produktion eller virksomheds fortsættelse. Af det ved indførslen erlagte toldbeløb vil de første 200 kr. ikke kunne godtgøres, medens overskydende beløb vil kunne godtgøres med et fradrag på 10 pct. for hver måned eller del deraf, som er forløbet efter materiellets indførsel i toldområdet;

6. ved genudførsel af rullende jernbanemateriel og reservedele hertil, der har været indført til midlertidig brug i toldområdet, og som ikke kan indgå toldfrit i henhold til bestemmelserne i § 130. godtgørelsesbeløbet nedsættes med 2 pct. af toldbeløbet for hver måned eller del deraf, der er forløbet efter materiellets indførsel i toldområdet.

Stk. 2. Toldstyrelsen kan fastsætte mindstebeløb for udbetaling af godtgørelse efter bestemmelserne i stk. 1.

Stk. 3. Anmodning om udbetaling af godtgørelse efter bestemmelserne i stk. 1, punkt 2 og 4-6, skal fremsættes over for toldvæsenet inden 1 år efter varernes udførsel, medens anmodning om udbetaling af godtgørelse efter stk. 1, punkt 3, skal fremsættes inden 6 måneder efter toldens erlægelse. når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan toldstyrelsen forlænge disse frister.

kapitel 18.

forskellige bestemmelser.

§ 186. Ved afgivelse af alle arter af toldangivelser skal benyttes blanketter, hvis form, rubricering m. v. bestemmes af toldstyrelsen, der tillige fastsætter reglerne for påbuddets gennemførelse. Blanketterne anskaffes af trafikanterne.

§ 187. Ved varers fortoldning, hjemtagelse på transitoplæg og kreditoplæg samt forsendelse m. v. påhviler det den, i hvis

navn forretningen finder sted, at udføre arbejdet ved varenes toldbehandling (vejning, udpakning, indpakning o. lign.).

Stk. 2. Toldstyrelsen kan bestemme, at arbejdet på steder, hvor forretningernes omfang taler derfor, udføres af toldvæsenet

eller andre, som toldvæsenet har overdraget arbejdet. for det udførte arbejde betales der gebyr (arbejdspenge) efter takster, der fastsættes af toldstyrelsen.

§ 188. (ophævet).

3. del. Bestemmelser om straf m. v.

§ 189. Som indsmugling anses indførsel fra udlandet eller toldfrit sted af told- eller afgiftspligtige varer af enhver art uden angivelse for toldvæsenet i overensstemmelse med reglerne i nærværende lov. lige hermed anses uanmeldt fjernelse af varer fra transitoplag samt fjernelse af varer, der befinder sig under toldlukke.

Stk. 2. Som indsmugling anses endvidere overtrædelse af de i §§ 106 og 122 fastsatte bestemmelser.

Stk. 3. findes uberigtigede varer eller varer, der er angivet til udførsel mod godtgørelse af eller fritagelse for told eller afgifter eller mod fraskrivning i oplag, uanmeldt at være tilbageført fra fartøj eller andet befordringsmiddel eller på anden måde at være tilbageholdt fra udførsel uden angivelse for toldvæsenet, anses varerne for indsmuglede.

Stk. 4. forefindes om bord i fartøjer eller andre befordringsmidler, der er ankommet til toldområdet, told- eller afgiftspligtige varer, som ikke er optaget i ladningsdokumenterne, og som ikke behørigt er angivet for toldvæsenet, anses varerne som forsøgt indsmuglet af disses ejer.

Stk. 5. Træffes et fartøj på under 120 tons netto inden for toldområdet, indehavende særlig højt beskattede varer om bord til et told- og afgiftsbeløb af mindst 500 kr., anses forsøg på indsmugling at foreligge, medmindre der skabes overvejende sandsynlighed for, at fartøjet ikke sejler i smuglerøjemed.

§ 190. de i § 189 omhandlede lovovertrædelser eller forsøg herpå straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. med samme straf anses den, som sælger eller på anden måde overdrager, samt den, som køber eller på anden måde erhverver eller modtager indsmuglede varer,

eller som gør sig skyldig i forsøg herpå, uagtet han er vidende eller har formodning om eller burde have formodning om, at varerne er indsmuglet.

Stk. 3. indsmugling eller forsøg herpå samt køb eller salg m. v. af indsmuglede varer eller forsøg herpå medfører tilsvaret af de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb.

§ 190 a. Befordringsmidler, der har været anvendt ved indsmugling eller forsøg på indsmugling af særlig højt beskattede varer eller til befordring af sådanne varer på toldområdet, kan tilbageholdes af toldvæsenet eller af politiet på toldvæsenets vegne, indtil de told-, afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger, der er forskyldt af ejeren eller af fører, mandskab eller andre i tjeneste på befordringsmidlet, er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i befordringsmidlet.

Stk. 2. med hensyn til de nævnte myndigheders iværksættelse af tilbageholdelsen finder de i §§ 745 og 746 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan kun ske, såfremt det er påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var den, der havde rådighed over befordringsmidlet under dettes benyttelse ved indsmugling m. v., uberettiget i besiddelse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

§ 191. overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af de af finansministeren i medfør af §§ 62, 107, stk. 3, 119 og 172, stk. 1, fastsatte bestemmelser straffes, for så vidt forholdet ikke er strafbart efter bestemmelserne i §§ 189 og 190, med bøde, hvorhos undtagne told- og afgiftsbeløb tiisvares.

§ 192. Varer, der forefindes under indsmugling eller forsøg herpå eller i forbindelse med undersøgelse efter § 11, stk. 2, tages i bevaring af toldvæsenet eller af politiet på toldvæsenets vegne. i øvrigt kan indsmuglede varer eller andre varer, med hensyn til hvilke told eller afgift er unddraget eller søgt unddraget det offentlige, tages i bevaring eller beslaglægges af de nævnte myndigheder under iagttagelse af de i §§ 745 og 746 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres.

Stk. 2. når skyldige told-, afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger er betalt, udleveres varer, der er taget i bevaring eller beslaglagt, under iagttagelse af de gældende almindelige indførselsforskrifter til den, hos hvem de er taget i bevaring eller beslaglagt, eller til anden, der godtgør at være berettiget til varerne. er varerne ikke afhentet inden 1 år efter udløbet af den måned, i hvilken sagen er endeligt afgjort, bortsælges de så vidt muligt af toldvæsenet ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Af det ved auktionen indkomne beløb dækkes først det offentliges omkostninger ved opbevaring og salg og derefter skyldige told-, afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt han melder sig inden forløbet af 3 år efter auktionen og behørigt godtgør sin ejendomsret til de bortsolgte varer.

Stk. 3. med hensyn til sikring og inddrivelse af bødekrav og sagsomkostninger finder stk. 2 kun anvendelse med de begrænsninger, som er fastsat i borgerlig straffelovs § 76 vedrørende konfiskation efter samme lovs § 75, stk. 2.

§ 193. den, som over for toldvæsenet afgiver en angivelse, der ikke svarer til den pågældende ladnings eller de pågældende varers art, mængde eller værdi, straffes med bøde, medmindre han med sikkerhed godtgør, at urigtigheden skyldes omstændigheder, hvorpå såvel han som den, der handler på hans vegne, har været uden indflydelse.

Stk. 2. den, der har afgivet den urigtige angivelse med forsæt til at unddrage told eller afgift, eller opnå uberettiget fritagelse for eller godtgørelse af told eller afgift, eller uberettiget fraskrivning i oplag, eller som

burde have indset, at angivelsen var egnet til at medføre følger af denne art, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder. Tilsvarende straffebestemmelser finder anvendelse på den, der i forbindelse med en angivelse fremlægger dokumenter, hvis indhold er egnet til at medføre følger som foran nævnt, når han indså eller burde have indset, at de pågældende dokumenter var urigtige eller mangelfulde.

Stk. 3. Ved urigtig førelse af det i § 94, stk. 3, nævnte lagerregnskab samt ved afgivelse af urigtige oplysninger og bevisligheder til opnåelse af den i § 1, stk. 4, og § 2, stk. 1, omhandlede toldlempelse, jfr. § 156, eller til opnåelse af toldvæsenets eller autoriserede organisationers bistand i forbindelse med udstedelse af de i § 174 omhandlede dokumenter finder bestemmelserne i nærværende paragraf tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. for så vidt forholdet ikke er straffbart efter §§ 189 og 190, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse over for den, som i øvrigt til brug i toldforhold afgiver urigtige deklarationer eller erklæringer eller urigtige eller vildledende oplysninger, eller som fremlægger urigtige eller mangelfulde dokumenter.

§ 194. findes et af toldvæsenet anbragt toldlukke brudt, straffes den, i hvis varetægt de toldlukkede varer er overladt, med bøde, medmindre han med sikkerhed godtgør, at bruddet ikke skyldes hans eller hans folks forsømmelighed, og han ufortøvet anmelder bruddet for toldvæsenet og træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af toldvæsenets interesser. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor varer, der er under toldlukke, ikke bliver frembudt for toldvæsenet.

Stk. 2. den, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed bryder eller fjerner et af toldvæsenet anbragt toldlukke eller identitetsmærke, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor nogen skaffer sig adgang til varer, der er under toldlukke, selv om selve toldlukket ikke derved brydes eller beskadiges.

§ 195. Anvendelse af dansk fartøj til erhvervsmæssigt smugleri af alkoholholdige varer til de fremmede stater, som har ratificeret den i helsingfors den 10. august 1925 undertegnede konvention om bekæmpelse af smugleri af alkoholholdige varer, medfører straf efter § 190, stk. 1, for såvel ejeren, eventuelt rederen, som for befragteren af fartøjet og dets fører. Som smugleri anses også overlosning af varerne uden for de pågældende staters toldområder under omstændigheder, som gør det overvejende sandsynligt, at varerne agtes indsmuglet til et af disse.

Stk. 2. fartøjet hæfter for forskyldte bøder.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 193, stk. 1 og 2, finder, for så vidt forholdet ikke er strafbart efter § 193, stk. 3, tilsvarende anvendelse over for den, som til støtte for et krav om, at herfra udførte varer skal anses som berettiget til opnåelse af toldmæssige fordele (områdetoldbehandling) i fremmede stater, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandels-sammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, udsteder eller foranlediger udstedt et i en væsentlig henseende urigtigt dokument.

§ 196. med hensyn til forældelse af strafansvar for overtrædelse af denne lovs § 193, stk. 3, eller § 195, stk. 3, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgift til et andet land, eller som er egnet til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb, finder borgerlig straffelovs § 93, stk. 2, 2. punktum, tilsvarende anvendelse.

§ 197. misbrug eller forsøg på misbrug af de i henhold til denne lov tilståede bevillinger straffes med bøde, under skærpende omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 6 måneder, hvorhos bevillingen vil kunne inddrages.

§ 198. overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af nærværende lov eller af de i medfør af loven givne forskrifter straffes med bøde, for så vidt der ikke i denne lov eller i lovgivningen i øvrigt er fastsat særlig straf herfor. Ved overtrædelse af bestemmelsen i § 173, stk. 2, kan bøden ikke fastsættes til et lavere beløb end 100 kr.

§ 199. Sager angående overtrædelse af nærværende lov eller af de i medfør af loven givne forskrifter afgøres af toldvæsenet, medmindre dette skønner, at frihedsstraf er forskyldt, eller i øvrigt måtte ønske sagen afgjort ved domstolene. Toldvæsenets afgørelse kan af den, hvem afgørelsen angår, inden for en frist af 14 dage efter, at den er meddelt, begæres indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Sagens indbringelse for retten foranlediges af toldstyrelsen.

Stk. 2. når sager angående overtrædelse af nærværende lov indbringes for domstolene, behandles de som politisager. de i lov om rettens pleje kapitel 68, kapitel 69, kapitel 71 og kapitel 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Stk. 3. Personer, der er forhyret med skibe i udenrigs fart, samt personer, der ikke er bosiddende her i landet, kan ikke ved at begære sagen indbragt for domstolene befri sig for forpligtelse til at efterkomme toldvæsenets afgørelse, indtil rettens afgørelse måtte foreligge.

Stk. 4. indgåede bødebeløb kan i samme omfang som hidtil anvendes til udbetaling af dusører for særlig indsats ved opklaring af sager angående overtrædelse af toldlovgivningen, men dog således, at det hertil anvendte beløb ikke må overstige en fjerdedel af det indkomne.

4. del. ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 200. denne lov træder i kraft den 1. februar 1959 og kommer til anvendelse også for alle sådanne varer, der ved dens

ikrafttræden er i behold på kredit- eller transitoplæg.

§ 201. Toldstyrelsen bemyndiges til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelsen af nærværende lov.

§ 202. finansministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

§ 203. - utidig med nærværende lovs ophæves følgende bestemmelser:

Udelades her).

kommentarer til den g lende Toldlovs kapitler 2-7, 8-11, 14-16 og 17.
(Udarbejdet af toldkommi nens sekretariat til brug for kommissionens drøftelser).

frakimidler og rejsende. (kapitel 2-7).

i. Skibsfart.

A. generelle bestem.

ethvert fartøj, der befinde g på dansk toldområde, er undergivet tol trol og skal på toldvæsenets kontrol og skal på toldvæsenet stoppe op, jfr. § 17. Toldvæsenet har ret til overalt i et fartøj, der befinder sig i toldområdet, at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelser, inkvirering), og det påhviler fartøjets fører give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om fartøj og ladning m.v. han skal endvidere fremlægge skibspapirer og ladningsdokumenter til bekræftelse af de afgivne oplysninger og har pligt til at påvise alle adgange til lasten samt alle rum og gemmer - hvori varer kan opbevares — som han er eller burde være bekendt med.

Toldvæsenet bestemmer, hvor landsætning af de til toldområdet ankomende passagerer kan finde sted og kan ved oprettelse af faste passagerruter mellem toldområdet og steder uden for dette kræve, at der uden udgift for toldvæsenet stilles egnede lokaler til rådighed for toldvæsenets passagereftersyn, jfr. § 27. losning og indladning af varer samt ilandsætning og ombordtagning af passagerer må kun finde sted ved toldstederne og de toldkontrolposter, som er berettiget til at klarere fartøjet i den pågældende fart.

der må ikke fra fartøjet ilandsættes passagerer eller ilandbringes varer, forinden toldvæsenets tilladelse dertil foreligger, og toldvæsenet kan nægte adgang til fartøjet, indtil inkvireringen er tilendebragt, jfr. § 23.

B. indgående skibsprocedure (se Underbilag A 1).

Ankomst.

for indgående skal et fartøj anløbe et toldsted eller en toldkontrolpost, der har beføjelser til at klarere fartøjet i den pågæl-

ter.

g på dansk

senets kontrol

forlangende

t har ret til

sig i toldom-

rådet, at foretage

den for kontrol-

lens udø-

velse fornødne undersøgelser,

inkvirering),

og det påhviler

fartøjets fører

give de for

kontrollens udø-

velse nødvendige

oplysninger

om fartøj og ladning

m.v. han skal endvi-

dere fremlægge

skibspapirer og

ladningsdokumenter

til bekræftelse af

de afgivne oplys-

ninger og har pligt

til at påvise alle

adgange

til lasten samt alle

rum og gemmer -

hvi-

ori

varer kan opbevares

— som han er

eller

burde være bekendt

med.

dende fart, og fartøjets fører skal snarest efter ankomsten henvende sig til toldvæsenet og mundtlig anmelde, hvorfra fartøjet kommer, og hvilken ladning det medfører.

inkvirering.

kommer fartøjet fra *udenrigs sted*, skal føreren, inden toldvæsenets inkvirering af fartøjet påbegyndes, afgive en skriftlig deklaration (tolddeklaration), som foruden en summarisk angivelse af ladningen skal indeholde en specifikation af samtlige varer, der ikke er optaget i fartøjets ladningsdokumenter. deklarationen skal endvidere indeholde skibsførerens erklæring om, at der ikke ham bekendt findes andre rum og gemmer i fartøjet, end de af ham over for toldvæsenet påviste. kommer fartøjet fra et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, afkræves føreren ved inkvireringen det fra det udenlandske afgangssted medgivne tolldokument (toldpas), som indeholder oplysning om de ved afgang som last eller proviant medførte kvanta uberigtiget spiritus, vin og tobaksvarer og cigaretpapir. er der ved inkvireringen uoverensstemmelse mellem de angivne varer og de i toldpasset anførte, har fartøjets fører pligt til at oplyse, hvorledes uoverensstemmelsen er opstået. fremlægger han ikke på toldvæsenets anmodning toldpasset, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved fartøjet på dettes bekostning, jfr. § 21.

kommer fartøjet fra *indenrigs sted* skal føreren, forinden toldvæsenets inkvirering af fartøjet påbegyndes, fremlægge det af afgangstoldstedet udstedte tolldokument indeholdende oplysninger om den ved afgang medbragte last og uberigtigede proviant. han skal endvidere afgive erklæring om, hvorvidt han under rejsen har anløbet fremmed sted eller har haft forbindelse med andre skibe i søen. er dette tilfældet, skal føreren afgive en specificeret fortegnelse over

de varer, der i forbindelse hermed måtte være indladet eller udlosset samt oplysning om, fra eller til hvilket fartøj overlosningen har fundet sted, jfr. § 22.

i forbindelse med inkvireringen fører toldvæsenet tilsyn med en række andre myndigheders bestemmelser, f. eks. karantænebestemmelser, lasteliniebestemmelser og andre sikkerhedsbestemmelser for søfarten.

indklarering.

inden 24 timer efter at skibsføreren mundtligt har anmeldt sig over for toldvæsenet, jfr. § 20, skal han indklare sit fartøj. Ved indklareringen skal han afgive sin indgående generalangivelse, der skal indeholde nøjagtige specificerede oplysninger om fartøj og ladning. Samtidig hermed skal fartøjets nationalitets- og målingsdokumenter afleveres til toldvæsenet, hvor de forbliver indtil fartøjet er udklareret, jfr. § 25.

losning.

Toldvæsenet bestemmer, hvor losning af stykgods fra udlandet kan ske. losningen af fartøjer er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger og må ikke påbegyndes, forinden toldvæsenet har givet tilladelse hertil, jfr. § 26.

C. Udgående skibsprocedure (se Underbilag A 2).

indladning.

Varer, der ønskes indladet i et fartøj, skal af vedkommende afskiber skriftligt angives for toldvæsenet i overensstemmelse med de i kapitlerne 15 og 16 foreskrevne regler (se kommentarerne til kap. 14-16, V. Udførsel). forinden indladningen påbegyndes skal dette mundtlig anmeldes for toldvæsenet, jfr. § 28, og indladningen er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger, jfr. § 29.

Udklarering og afsejling.

forinden et fartøj kan afsejle, skal det være udklareret. Ved udklareringen skal skibsføreren betale de pligtige afgifter m.v. samt afgive en fortegnelse (udgående generalangivelse) indeholdende nøjagtige oplysninger om fartøjet og dets bestemmelsessted samt om ladningen. indladede varer kan i generalangivelsen angives summarisk med henvisning til de pågældende forsendelsesan-

givelser, der vedlægges generalangivelsen. i generalangivelsen skal føreren desuden afgive erklæring om, at fartøjet medfører samtlige de i generalangivelsen omhandlede varer og ikke flere.

Ved udklareringen udfærdiger toldvæsenet enten en toldseddel eller eventuelt et toldpas over de varer, som fartøjet medfører. Tolddokumentet medgives fartøjets fører, som har pligt til på forlangende at fremlægge det for toldmyndighederne, jfr. § 31. fartøjets fører har pligt til at meddele toldvæsenet det forventede tidspunkt for afsejlingen, jfr. § 32, og fartøjet må ikke afsejle, forinden det er indkvireret, og toldvæsenet har givet tilladelse til afsejling.

d. lettelser i kontrollen.

Toldvæsenet kan indrømme lettelser i foranstående bestemmelser om toldvæsenets kontrol med skibsfarten for så vidt angår krigsfartøjer samt andre fartøjer, der tilhører offentlige myndigheder, fiskerfartøjer, sten-fiskerfartøjer, lystfartøjer, bugserbåde, bjærgningsfartøjer, rutebåde, færger, fartøjer i indenrigs passagerfart, fartøjer under 6 tons netto i indenrigs fart, fartøjer i fart inden for et toldsteds eget distrikt eller på fjordene samt havnesøgende fartøjer, jfr. § 33.

der er indrømmet lettelser dels med hensyn til klarering dels med hensyn til inkvirering. lettelserne er dels tilstået generelt dels ved bevillinger, der i visse tilfælde er givet i form af en toldseddel gyldig for en bestemt periode. f. eks. kan der for fiskerfartøjer udstedes en for kalenderåret gyldig fiskeritoldseddel, der fritager fartøjer for ind- og udklarering, når fartøjet afgår til eller ankommer fra fiskeri, når der ikke medføres uberigtede varer.

endvidere kan toldvæsenet tillade, at fartøjet loser eller indlader på kysten uden for toldstederne, og at sådan losning og indladning finder sted uden toldvæsenets tilstedeværelse, når ladningen består af indenlandske eller fremmede og frigjorte varer, jfr. § 33, stk. 2.

e. Andre bestemmelser.

Afgifter, som af skibe og varer skal erlægges til statshavne, kommunale havne og kø-

benhavns havn (havne- og bropenge), opkræves af toldvæsenet. Afgifterne beregnes efter takster, som for hver enkelt havn er approberet af ministeren for offentlige arbejder, og beregningerne er underkastet toldvæsenets revision, jfr. § 35.

ii. luftfart.

luftfartøjer, der ankommer til eller afgår fra toldområdet, må kun lande på eller afgå fra landingspladser, der af toldvæsenet er anerkendt som toldlufthavne, jfr. § 37. Bestemmelserne i § 36 og §§ 38-50 svarer stort set til de bestemmelser, der er fastsat for skibsfarten med hensyn til inkvirering, losning, indladning samt ind- og udklarering m.v. 1 københavns lufthavn i kastrup har den stadig voksende trafikintensitet medført, at der er sket en vis tillem্পning af bestemmelserne.

iii. Trafik over landgrænsen-

Under grænsebevogtningens udøvelse skal toldvæsenet have uhindret adgang overalt langs landgrænsen. er tilstødende arealer indhegnet eller af spærret, må ejerne træffe foranstaltninger til, at toldvæsenet til enhver tid er sikret uhindret passage. oprettelse af broer over grænsevandløb og grænsesøer samt bådehold i disse kan kun ske på nærmere af toldvæsenet fastsatte betingelser, jfr. § 52. Bestemmelserne i § 51 og §§ 53-56 svarer i princippet til de bestemmelser, der gælder for toldvæsenets kontrol med skibstrafikken og luftfarten. for den lokale grænse- trafik gælder den dansk-tyske overenskomst af 30. marts 1967 om toldlettelse i den lille grænsetrafik.

iV. Jernbanetrafik.

Jernbanetrafik til og fra toldområdet er undergivet toldvæsenets kontrol, og toldvæsenet har ret til overalt i tog at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse, jfr. § 57.

fra tog, der indkører over landgrænsen, må udstigning af rejsende og aflæsning af gods ikke finde sted før togets ankomst til nærmeste toldsted, jfr. § 58.

i modsætning til de bestemmelser, der gælder for postgods, jfr. det under V. anførte, er indførsel og viderebefordring af samt udførsel af jernbanegods undergivet

toldvæsenets kontrol, jfr. §§ 59 og 60, der i princippet svarer til bestemmelserne om de øvrige transportmidler, skibe, luftfartøjer og lastbiler.

V. Posttrafik.

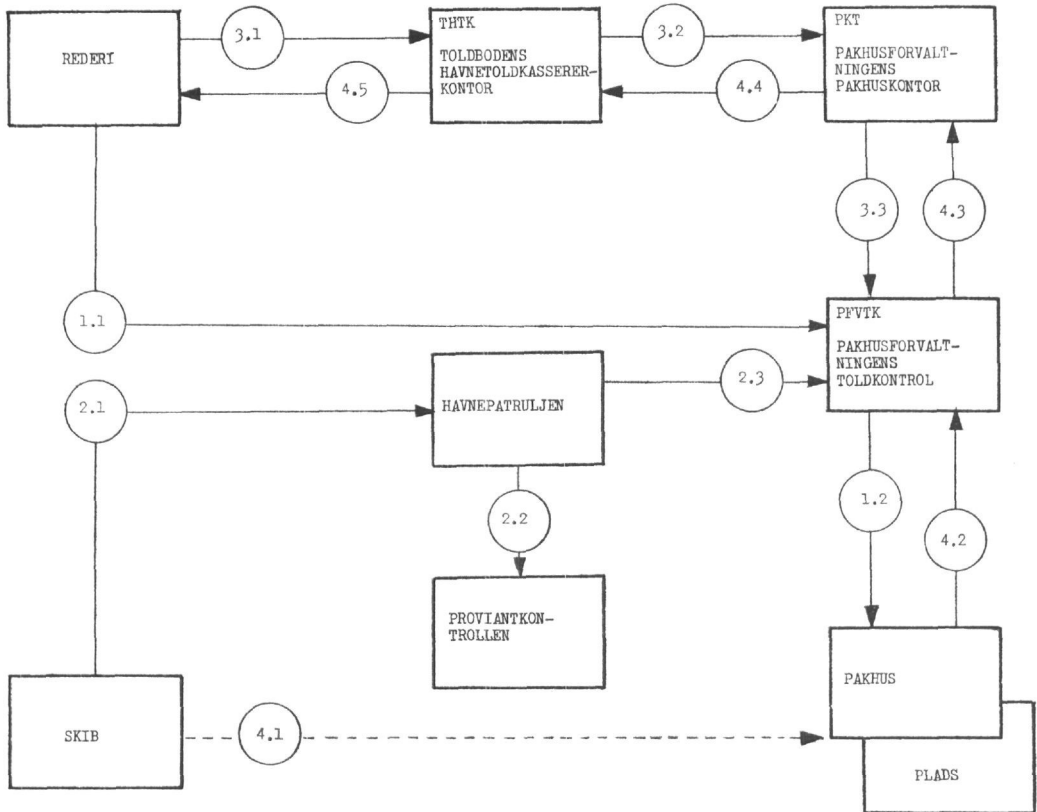
forsendelser, der under postvæsenets værge indføres til toldområdet, kan uden toldvæsenets mellemkomst på postvæsenets ansvar viderebefordres til bestemmelsessteder i toldområdet eller transiteres til steder uden for dette, jfr. § 61. Tilsvarende har postvæsenet ansvaret for udførselen af toldgods, der forsendes pr. post, jfr. § 64. Bestemmelsen i § 63 om, at toldvæsenet kan bemyndige postvæsenet til at udlevere visse forsendelser til adressaten uden toldvæsenets mellemkomst, er en for afviklingen af brevpostforsendelser fra udlandet nødvendig fravigelse af hovedprincippet, nemlig at postvæsenet har ansvaret for, at postforsendelser med uberigtigede varer ikke udleveres adressaten uden, at de har været undergivet toldbehandling. forsendelser, som postvæsenet ikke er bemyndiget til at udlevere uden toldvæsenets mellemkomst, oplægges hos toldvæsenet. i københavn gør der sig særlige forhold gældende, idet toldbehandlingen af postgods til det københavnske område er koncentreret på Centralpostgården og varetages af distriktstoldkammer 7.

Vi. kontrol med rejsende m. v.

Personer, der ankommer til toldområdet, har pligt til at frembyde deres bagage m. v. til toldvæsenets eftersyn og i det af toldvæsenet ønskede omfang at foranledige bagagen m. v. udpakket. de har endvidere pligt til at angive samtlige medbragte genstande og varer og at meddele toldvæsenet alle ønskede oplysninger af betydning for toldbehandlingen, jfr. § 65. denne bestemmelse og bestemmelsen i §§ 66 og 67 svarer i princippet til bestemmelserne for toldvæsenets kontrol med befordringsmidler. i det omfang, det er foreskrevet i de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler fritages fremmede staters diplomatiske udsendinge og udsendte lønnede konsuler og disses familiemedlemmer samt personer, der udfører hverv for internationale organisationer og institutioner, og medlemsstaternes repræsentanter i sådanne organisationer og institutioner for eftersyn af person og bagage.

Underbilag A 1.

Indgående skibsprocedure på Københavns Toldbod*

inkvirering.

- 2.1 Skibsforen af giver tolddeklaration til havnepatruljen, der inkvirerer skibet, frigiver proviant til brug under opholdet og sætter den øvrige proviant under toldlukke.
- 2.2 **havnepatruljen** afgiver eksemplar af
- 2.3 deklaration til henholdsvis Proviantkontrollen og PFVTK.

Indklarerung.

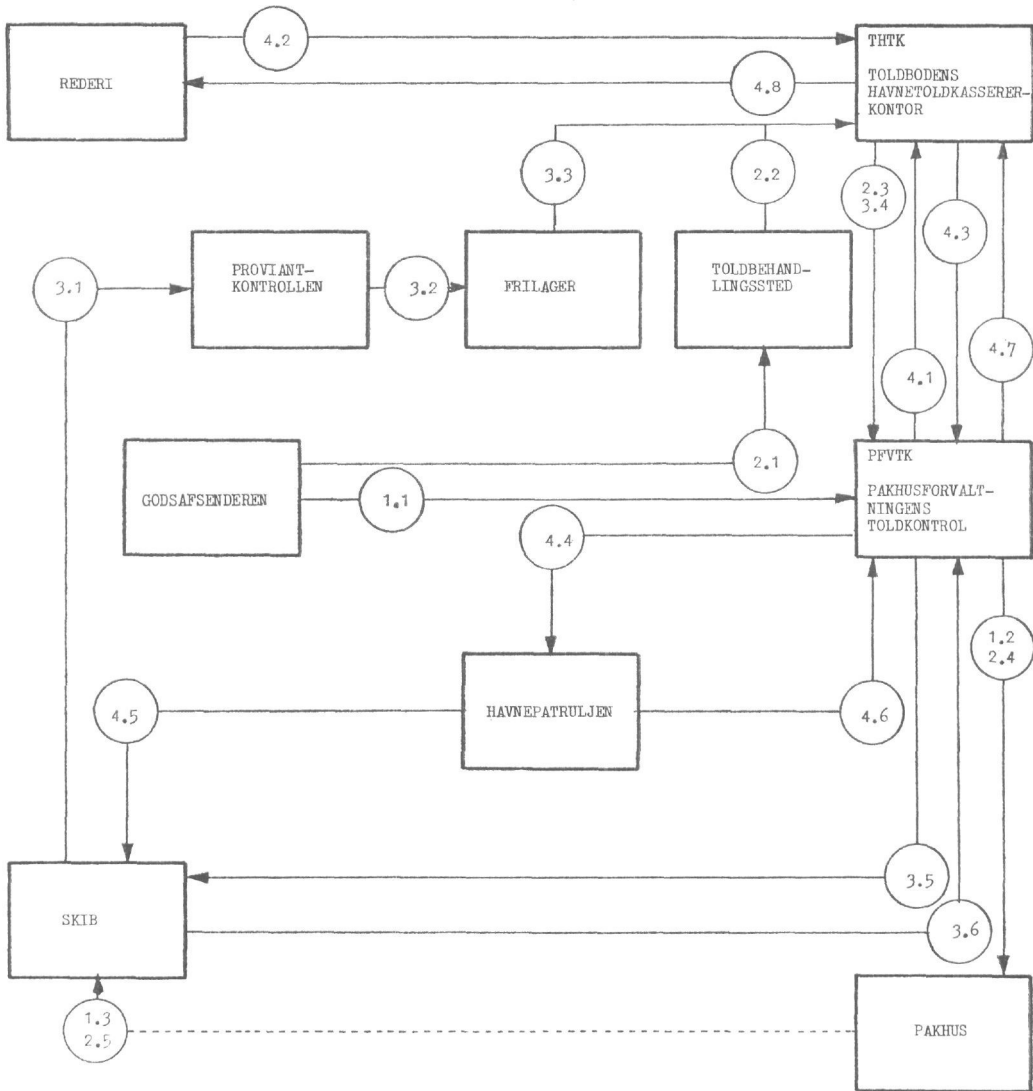
- 3.1 rederi (mægler) afgiver indg. generalangivelse i 2 ekspl. til ThTk.
- 3.2 ThTk bogfører angivelsen og afleverer begge ekspl. til PkT.
- 3.3 generalangivelsen bogføres i PkT. Sekundaangivelsen anvendes til godsregnskab og primaangivelsen afleveres til PFVTK.

losningen.

- 1.1 losningen er forberedt ved, at rederiet (mægleren) til PFVTK har afgivet manifestkopier over den til opløsning bestemte last.
- 1.2 På grundlag af manifestkopierne har PFVTK udskrevet losselister, der er afgivet til vedkommende pakhushvor de afventer skibets ankomst.
- 4.1 Skibet lossers sin ladning, der oplægges på pakhushog plads (statens transitoplag).
- 4.2 Under og efter losningen forsyner pakhushpersonalet losselisterne med oplysning om evt. uoverensstemmelser og godsbeskadigelser. de korrigerede losselister afleveres til PFVTK.
- 4.3 korrektioner på losselister overføres til primaangivelsen, der afleveres til PkT.
- 4.4 Vedtegninger på primaangivelsen overføres af PkT til godsregnskabet (sekundaangivelsen) og primaangivelsen afleveres til ThTk.
- 4.5 ThTk foretager beregning af pligtige afgifter og opkræver disse hos rederiet.

*) etableringen af de i finansministeriets cirkulære af 7. juni 1968 om toldvæsenets struktur omhandlede distriktstoldkammer samt gennemførelse af en ændret forretningsgang ved distriktstoldkammer 3 har bevirket mindre, men ikke principielle ændringer i den beskrevne procedure.

Udgående skibsprocedure på Københavns Toldbod*

indladning.

ladning til skibet.

- 1.1 for indenlandske eller fremmede og frigjorte varer afleverer godsafsenderen udg. toldang. (blå) samt udf.att. og ladeseddel til PfVtk.
- 1.2 PfVtk udførselskontrollerer varerne og opkræver arbejdspenge. ladeseddel afstempies og udleveres godsafsenderen til forevisning ved godsets aflevering til pakhuspersonalet.
- 1.3 Pakhuspersonalet modtager varerne og påser indladningen i skibet.
- 2.1 for uberigtigede varer, kreditoplagsvarer og varer for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told

og afgifter, afgiver godsafsenderen udg. toldang. (gul, grøn eller rød) til vedkommende toldbehandlingssted.

- 2.2 Toldbehandlingsstedet behandler varerne til forsendelse (undersøgelse, identitetsmærkning, udførselskontrol) og varerne ledsaget af tolldokumenterne afgår til Toldboden, hvor dokumenterne afleveres til ThTk.
- 2.5 TfVtk bogfører angivelsen, der sammen med varerne f rembydes for PfVtk.
- 2.4 PfVtk tilbageholder angivelse og udf.att. samt opkræver arbejdspenge. ladeseddel afstempies og udleveres, jfr. pkt. 1.2.
- 2.5 Som 1.3.

* etableringen af de i finansministeriets cirkulære af 7. juni 1968 om toldvæsenets struktur omhandlede distriktstoldkamre samt gennemførelse af en ændret forretningsgang ved distriktstoldkamre 3 har bevirket mindre, men ikke principielle ændringer i den beskrevne procedure.

Proviant til skibet (højtbeskattedevarer).

- 3.1 Skibsforeren afgiver proviantrckv. i 2 ekspl. til proviantkontrollen.
- 3.2 Proviantkontrollen meddeler tilladelse til proviantering ved påtegning på et ekspl. af rekvisitionen, der udleveres til brug ved varernes levering fra frilager, hvor der afgives udg. toldang. (gul).
- 3.3 frilagerets toldkontrol behandler varerne til udførsel (undersøgelse m. v., udførselskontrol) og varerne ledsaget af angivelsen afgår til Toldboden, hvor angivelsen afleveres til ThTk.
- 3.4 Som 2.3.
- 3.5 PfVTK kontrollerer overensstemmelse mellem varer og den godkendte proviantrekvisition, hvorefter varerne ledsaget af angivelsen indlades i skibet.
- 3.6 Angivelsen forsynet med skibsforerens kvittering for modtagelsen om bord returneres til PfVTK.

i Udklarering og afsejling.

- 4.1 når indladningen er afsluttet afleverer PfVTK angivelserne over indladede varer til ThTk.
- 4.2 rederi (mægler) afgiver udg. generalang. til ThTk.
- 4.3 ThTk bogfører udg. generalang., der sammen med angivelserne afleveres til PfVTK.
- 4.4 PfVTK udskriver toldpas, der sammen med tolddeklarationen og angivelser over indladet uberigtiget proviant afleveres til havnepatruljen.
- 4.5 havnepatruljen foretager inkvirering af skibet. Afleverer toldpas til skibets forer og meddeler tilladelse til afsejling.
- 4.6 Tolddokumenterne returneres til PfVTK.
- 4.7 PfVTK afslutter skibsekspeditionen, der afleveres til ThTk.
- 4.8 ThTk foretager beregning af pligtige afgifter og opkræver disse hos rederiet.

oplagsvæsenet. (kapitel 8-11).

ifølge toldlovens § 68 skal indførte varer som hovedregel toldbehandles på toldboden. Toldvæsenet kan dog, når forholdene taler derfor, tillade, at toldbehandlingen finder sted uden for toldboden. Varer, der ikke tillades toldbehandlet i forbindelse med indførselen, skal snarest oplægges i toldvæsenets pakhus eller på toldbodpladserne (statens transitoplag).

generelt kan det siges, at næsten alt styregods (kul, foderstoffer o.s.v.) samt en del partigods toldbehandles i forbindelse med indførselen, således at der på statens transitoplag overvejende oplægges stykgods.

forøgelse af godsmængden og ændringer i indførselsmåderne har i tidens løb nødvendiggjort godsoplæggelse andre steder end på statens transitoplag, sådanne oplag er hjemlet i toldlovens §§ 78-82 om private transitoplag og i §§ 83-86 om private pakhusoplag. endvidere er der i §§ 103-112 åbnet adgang til oprettelse af frilagre og ompakningslagre, samt i §§ 113-128 hjemmel til oprettelse af frihavne.

en særlig stilling indtager de i toldlovens §§ 87-102 hjemlede kreditoplag, på hvilke toldpligtige varer *efter sædvanlig toldbehandling* kan hjemtages til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden.

i. Statens transitoplag.

På toldboden kan varer oplægges til navngivne modtagere eller til »andre« og såvel for fremmedes som for indenlandskes, handlendes eller ikke-handlendes, bekendtes eller ubekendtes, regning.

Toldpakhusene findes ved alle toldsteder. På toldpakhusene må ikke oplægges eksplosive eller brandfarlige varer, medmindre de på forsvarlig måde kan opbevares på et isoleret område eller i særskilt dertil indrettede rum. Toldvæsenet kan endvidere nægte oplæggelse af andre varer, der er af en sådan

beskaffenhed, at de vil kunne bevirke skade på personer, bygninger eller oplagt gods, jfr. § 70.

i tilfælde af pladsmangel på statens transitoplag samt ved indførsel af de foranævnte varer kan toldvæsenet forlange, at varerne straks fortoldes, hjemtages på kreditoplag, oplægges på private transitoplag eller forsendes, jfr. § 71.

Ved godsets oplæggelse afgives en specificeret oplæggelsesangivelse. Som regel anvendes hertil det indførselsdokument, der ledsager varerne (toldseddel, postfortegnelse, vej-toldpas, ladningsfortegnelse, generalangivelse etc.). På det dokument, der ledsager godset ved oplæggelsen, attesteres for godsets modtagelse, og dokumentet benyttes som grundlag for godsregnskabet (se Underbilag B1.).

ifølge § 72 kan en varemodtager efter nærmere af toldstyrelsen fastsatte regler få lejlighed til at efterse sine varer og udbedre varenes ydre emballage, samt når forholdene tillader det at ompakke en sending i flere emballager eller udtage dele af en sending til toldberigtigelse eller forsendelse.

Varerne kan mod fremlæggelse af behørig adkomstdokument og skriftlig angivelse fraføres ved fortoldning, ved oplæggelse på andet transitoplag eller kreditoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand til indenrigs sted eller til udlandet eller toldfrit sted, jfr. § 73. for forsendelser af særlig karakter er toldvæsenet dog bemyndiget til at frafalde krav om skriftlig angivelse, jfr. § 149. Ved fraførselen fraskrives godset på oplæggelsesdokumentet. Selve udleveringen af godset er betinget af, at der forevises dokumentation for, at varerne er told- og afgiftsfrigjorte.

gods, der er oplagt på statens transitoplag, skal fraføres inden 1 år efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken det er oplagt, men i øvrigt beror det på varemodtageren,

hvornår han inden for dette tidsrum vil hjemtage sit gods. er godset ikke fraført inden fristens udløb averteres det i Statstidende og fraføres godset ikke inden 15 dage efter bekendtgørelsen, bortsælges det ved offentlig auktion, jfr. § 77.

Toldvæsenet har ansvar for det på statens transitoplag oplagte gods som for betroet gods, jfr. § 69, d. v. s. at toldvæsenet er erstatningsansvarlig for bortkommet gods og beskadiget gods, såfremt toldvæsenet ikke har truffet forsvarlige foranstaltninger til godsets opbevaring.

for varer, der henligger på statens transitoplag, betales en månedlig oplagsafgift (pakhusleje), jfr. § 74.

for gods, der ikke er afhentet i løbet af 2 hverdage efter toldbehandlings tilendbringelse, betales yderligere en særlig pakhusleje (ekstraordinær pakhusleje), jfr. § 76. der svares ingen pakhusleje af varer, der kun henligger 8 dage eller derunder, jfr. § 75. i § 74 er den ordinære pakhusleje ansat til 1 kr. 50 øre pr. 100 kg brutto pr. måned. i henhold til § 76, stk. 3, er finansministeren bemyndiget til at forhøje eller formindske denne takst med indtil 75 pct. Ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 222 af 17. juni 1961 er pakhuslejetaksten fastsat til 2 kr. 50 øre pr. 100 kg brutto, herefter beregnes pakhuslejen således:

ordinær pakhusleje

Sats grundtakst 2 kr. 50 øre pr. 100 kg pr. måned.
 efter 3 måneder fordobles taksten.
 efter 6 måneder tredobles taksten.

grundlag faktisk bruttovægt (egenvægt for containere medregnes).

minimum 25 øre pr. begæring/angivelse.

ekstraordinær pakhusleje

Sats 1 kr. 25 øre pr. 100 kg pr. dag, toldbehandlingsdag og udleveringsdag medregnet, såfremt udlevering ikke finder sted indenfor 2 dage efter toldbehandlingsdagen.
 herudover efteropkræves eventuel ordinær pakhusleje, såfremt henliggeperioden passerer en

grænse for opkrævning af ordinær pakhusleje.

ekstraordinær pakhusleje opkræves ikke for gods, der er toldbehandlet til forsendelse.

grundlag faktisk bruttovægt (egenvægt for containere medregnes).

minimum 25 øre pr. begæring/angivelse.

maximum 10 kr. pr. begæring/angivelse.

ifølge § 187 påhviler det, ved varers fortoldning, hjemtagelse på transitoplag og kreditoplag samt forsendelse m. v., den i hvis navn forretningen finder sted, at udføre arbejdet ved varernes toldbehandling (vejning, udpakning, indpakning o. lign.), men toldstyrelsen kan bestemme, at arbejdet på steder, hvor forretningernes omfang taler derfor, udføres af toldvæsenet eller andre, som toldvæsenet overdrager arbejdet. Ved 30 provinstoldsteder og ved københavns toldsted udføres det manuelle arbejde ved varers toldbehandling af toldvæsenets arbejdsstyrke, dog er arbejdet i københavns lufthavn og ved Jernbanens Toldkammer og Toldkammer Centralpostbygningen overdraget til andre.

for det udførte arbejde betales gebyr (arbejdspenge) efter takster, der fastsættes af toldstyrelsen. der er for tiden fastsat en arbejdspengetakst for provinsen og en for københavn samt specielle takster for følgende toldsteder i københavn, københavns lufthavns Toldforvaltning, jernbanens Toldkammer, og Toldkammer Centralpostbygningen (se Underbilag B 2.).

Pakhusleje og arbejdspenge opkræves i forbindelse med toldbehandlingen.

reglerne om pakhusleje og arbejdspenge tilsigter principielt at holde staten skadesløs for udgifter til lagerlokale og det manuelle arbejde ved varers toldbehandling. Ved udformningen af pakhuslejetaksten har man tillige dels taget hensyn til, at reglen om, at indførte varer som hovedregel skal toldbehandles på toldboden, ofte nødvendiggør at godset forbliver på toldboden en vis kortere tid (de første 8 dage er gratis), dels søgt at tilskynde varemottagerne til hurtigt at hjemtage godset (reglerne om den stigende ordinære pakhusleje og den ekstraordinære pakhusleje).

de nugældende satser for pakhusleje og arbejdspenge er imidlertid ikke tilstrækkelig høje **til** at sikre balance imellem statens pakhusleje- og arbejdspengeindtægter og de faktiske udgifter til lagerlokaler og arbejdsstyrke.

ii. Private transitoplag.

1 henhold til § 78 kan herboende personer og virksomheder, hvor særlige forhold taler derfor, få tilladelse til at hjemtage uberigtigede varer på transitoplag i egne pakhus m. v. (privat transitoplag). Tilladelsen kan gøres betinget af, at oplaget sættes under toldlukke, og at der stilles sikkerhed for told og afgifter af de oplagte varer. Som sikkerhed antages forsikringsbreve fra visse af toldstyrelsen godkendte forsikringsselskaber, indlånsbøger med banker og sparekasser, når de pågældende pengeinstitutter har noteret, at indlånsbogen er overdraget toldvæsenet som sikkerhed, selvskyldnerkautionsbeviser fra banker samt visse børsnoterede ihændeavgældsbreve. Toldstyrelsen er i øvrigt bemyndiget til at fastsætte de nærmere betingelser for oplagets benyttelse (jfr. § 79), f. eks. at en for toldvæsenet belejlig tid må af ventes ved tilførsel og fraførsel.

På privat transitoplag kan oplægges uberigtigede varer fra udlandet, toldfrit sted, jfr. § 7, eller fra andet transitoplag (§ 80, stk. 1). Ved oplæggelsen afgives specialangivelse, og der foretages undersøgelse af varernes mængde og tariffmæssige beskaffenhed. efter endt toldbehandling afgår varerne under toldkontrol til vedkommende private transitoplag. Varerne oplægges derefter i lagerrummet under toldkontrol, og toldvæsenet afgiver på angivelsen attest om oplæggelsen, hvorefter der sker fornøden tilskrivning i toldvæsenets regnskab på kontoen for det pågældende private transitoplag.

Varerne kan forblive henliggende på transitoplaget, så længe vedkommende oplagshaver ønsker det, og så længe den tilbørlige orden over for toldvæsenet iagttages. ompakning, omdeling m. v. af de oplagte varer kan i almindelighed ikke finde sted.

Varerne kan fraføres ved fortoldning, hjemtagelse på kreditoplag, ved overførsel til andet transitoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand (§ 81, stk. 1). Ved enhver fraførsel af varer skal oplagshaveren afgive en klarerings- eller forsendelsesangivelse,

hvorefter varernes mængde og tariffmæssige beskaffenhed undersøges, og varerne fraskrives på vedkommende konto. Skulle der ved fortoldning af et restparti vise sig uoverensstemmelser mellem partiets faktiske vægt og den vægt, der står opført på den pågældende konto, skal det regnskabsmæssige kvantum lægges til grund ved toldberigtigelsen. dette skyldes, at told og afgifter beregnes på grundlag af varernes mængde og beskaffenhed ved oplæggelsen, således at told og afgifter skal tilsvares også af varer, som på grund af svind eller anden årsag måtte mangle ved toldvæsenets lageropgørelse (§ 81, stk. 2). lagerhaveren skal dog ikke svare told og afgifter af varer, som medens de har henligget under toldlukke ved handelsgivenhed er blevet beskadiget eller fordærvet.

Toldvæsenet har intet ansvar for varer, der henligger på privat transitoplag.

Af kontrol- og personalemæssige grunde er antallet af private transitoplag søgt begrænset mest muligt, og oprettes som hovedregel kun på steder, hvor der ikke findes toldpakhus, som f. eks. i fiskerihavnene til oplagring af olie til skibsbrug. den 1. januar 1970 var der meddelt bevilling til 20 private transitoplag, heraf 5 i københavnsområdet. På 9 lagre oplægges skibsproviant, på 1 lager smørelie, på 6 lagre automobiler og automobildele, på 1 lager uberigtigede varer til grønland, på 1 lager ætylacetat, på 1 lager sprængstoffer og på 1 lager jernbanegods. i 10 tilfælde er bevillingerne direkte begrundede i manglende plads i toldpakhussene.

Som nævnt foran under i. kan toldvæsenet i tilfælde af pladsmangel på statens transitoplag samt ved indførsel af brandfarlige varer o. lign. forlange, at varerne oplægges på private transitoplag, dersom de ikke straks fortoldes, hjemtages på kreditoplag eller forsendes.

Sådanne oplag vil altid være toldlukkede, og der gælder for disse oplag tilsvarende bestemmelser som for statens transitoplag, bortset fra at der ikke bliver tale om opkrævning af pakhusleje og arbejdspenge.

oplæggelse på private transitoplag efter toldvæsenets forlangende finder kun sted i meget begrænset omfang.

i lov nr. 281 af 18. juni 1969 om en kornordning er der i § 6, stk. 5, anført, at udlig-

ningsafgiftspligtige varer kan tillades oplagt på privat transitoplag (privat lager under toldlukke). Ved oplæggelsen på privat transitoplag tilfores varerne oplagsregnskabet med den mængde, der konstateres ved oplæggelsen, men afgifterne beregnes efter den sats, der er gældende på det tidspunkt, da varerne udtages af oplaget. oplagshaveren tilsvares afgifter af eventuel svind under varernes henliggen på oplaget.

iii. Private pakhusoplag.

i henhold til § 83 kan rederier og pakhusforretninger i særlige tilfælde få bevilling til for andres regning at oplægge uberigtigede varer på egne pakhuse (privat pakhusoplag).

oplaget skal godkendes af toldvæsenet. det oplagte gods er undergivet toldvæsenets kontrol, og toldvæsenet kan sætte oplaget under toldlukke og i øvrigt foreskrive nærmere betingelser for oplagets benyttelse (§ 84), f. eks. at der skal stilles sikkerhed, jfr. foran under ii, for skyldige told- og afgiftsbeløb af de oplagte varer.

På privat pakhusoplag kan oplægges uberigtigede varer fra udlandet, toldfrit sted, jfr. § 7, eller transitoplag (§ 85, stk. 1). godset oplægges efter en af oplagshaveren afgivet angivelse, der skal indeholde oplysninger om varernes art i almindelighed og vægt efter konnossement. finder toldvæsenet, at angivelsen kan antages, oplægges godset og tilskrives i toldvæsenets regnskab over gods, der er oplagt i det pågældende pakhusoplag.

Varer kan fraføres ved fortoldning, hjemtagelse på kreditoplag, oplæggelse på transitoplag eller forsendelse (§ 86, stk. 1). Varer, der ved et finansårs udgang har henligget i mere end et år, kan kræves oplagt på statens transitoplag (§ 85, stk. 2). Ved fraførsel afgives klarerings- eller forsendelsesangivelse, og der foretages fraskrivning i pakhusregnskabet.

Told og afgifter beregnes efter varernes mængde og beskaffenhed ved fraførslen (§ 86, stk. 2), og der svares ikke told og afgifter af sådanne varer, som under oplæggelsen er blevet beskadiget eller fordærvet ved hændelig begivenhed.

oplagshaveren hæfter for told og afgifter af de oplagte varer (§ 85, stk. 4).

Toldvæsenet har intet ansvar for de oplagte varer (§ 85, stk. 3).

den 1. januar 1970 var der meddelt 30 bevillinger til privat pakhusoplag, heraf 8 i københavn. 20 bevillinger er meddelt til uberigtigede varer i almindelighed, 4 bevillinger omfatter kun frosne og kølede varer, 2 omfatter flyttegods, 2 omfatter garner, 1 omfatter automobiler og chassiser og 1 boremateriel. i 16 tilfælde begrundes bevillingerne med pladsmangel i toldpakhuse.

Bevillinger er navnlig meddelt rederier, der har anlægsplads uden for toldboderne samt pakhusselskaber på steder, hvor toldpakhuses kapacitet ikke er tilstrækkelig til at modtage det ankomne gods.

en særlig stilling indtager københavns luftgodsstation A/S, idet selskabet har overtaget al oplæggelse af gods, der ankommer til og afgår fra kastrup lufthavn. Selskabet er efter bevillingen forpligtet til at modtage gods, uanset til hvem det er bestemt, eller fra hvem det kommer. Toldvæsenets gods-kontrol i københavns lufthavn er således koncentreret i denne virksomhed.

iv. frilagre.

Ved frilager forstås en afspærret og af toldvæsenet bevogtet bygning eller del af en bygning med lagerrum, hvori varer kan oplægges til lagerhaverens rådighed, og som med hensyn til told og afgifter af de oplagte varer betragtes som toldfrit sted, jfr. § 103.

Varer kan henligge uden tidsbegrænsning og kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes o. lign., hvorimod videre bearbejdning og forarbejdning ikke må finde sted. Toldvæsenet har til enhver tid ret til i lagerhaverens nærværelse at foretage eftersyn og optælling af de på lagrene oplagte varer, jfr. § 104.

forbrug eller anvendelse på frilager af uberigtigede varer samt køb, modtagelse, salg eller levering af sådanne varer til forbrug eller anvendelse på frilagre er forbudt, jfr. § 106.

med hjemmel i § 107, stk. 3, er der i bekendtgørelse nr. 101 af 18. marts 1960 fastsat regler for oplæggelse og fraførsel af særlig højt beskattede varer.

for særlig højt beskattede varer (spiritus, vin, tobaksvarer m. v.) kræves der ført lagerregnskab baseret på særlige til- og fraførselsanmeldelser, der afgives af lagerhaveren ved sådanne varers til- og fraførsel.

for særlig højt beskattede varer hæfter lagerhaveren for told og afgifter af de varer, som ikke forefindes ved toldvæsenets lagereftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført på forskriftsmæssig måde eller at være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller anden ulykkelig hændelse.

for andre varer hæfter lagerhaveren ikke for told og afgifter, medmindre varerne er udleveret fra lageret under tilsidesættelse af de af toldvæsenet fastsatte bestemmelser, og lagerhaveren ikke med sikkerhed kan godtgøre, at der ingen told- eller afgiftsbesvigelse har fundet sted, jfr. § 108.

Toldvæsenet har intet ansvar for varer, der henligger på frilager i vedkommende lagerhavers værge, jfr. § 109.

På frilager kan varer oplægges i uberigtiget stand fra udlandet, fra toldfrit sted eller fra transitoplæg. fra toldindlandet kan varer oplægges mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter samt mod fraskrivning i kreditoplæg. indenlandske eller fremmede og frigjorte varer kan tillades oplagt, når de er bestemt til udførsel efter på lageret at være sammenpakket med uberigtigede varer, jfr. § 107, stk. 1. Angivelser til oplæggelse på frilager skal være udstedt i lagerhaverens navn eller være forsynet med påtegning fra lagerhaveren om, at varerne er bestemt til oplæggelse på frilager.

Varer kan fraføres frilager ved fortoldning, ved oplæggelse på transitoplæg eller kreditoplæg eller ved forsendelse i uberigtiget stand, jfr. § 107, stk. 2.

frilagrene ejes som hovedregel af toldvæsenet (statens frilagre). for tiden er der oprettet statsfrilagre i københavn, helsingør, odense, horsens, Århus, Ålborg, frederikshavn og esbjerg. den samlede lagerkapacitet udgør ca. 9.200 m², heraf i københavn ca. 6.700 m² (se Underbilag B 3.).

rådighed over lagerlokaler i statens frilagre erhverves ved bevilling fra toldvæsenet og mod erlæggelse af en lagerafgift, der fastsættes på grundlag af lokalernes almindelige lejeværdi. På statens frilagre må ikke oplægges eksplosive eller brandfarlige varer. Toldvæsenet kan nægte oplæggelse af andre varer, der er af en sådan beskaffenhed, at de vil kunne bevirke skade på personer, bygninger eller oplagt gods.

Bevillingerne indeholder nærmere vilkår

for varernes oplæggelse og fraførsel og lagerhaverens ansvar for told og afgifter af de oplagte varer, samt de kontrolmæssige bestemmelser, han må underkaste sig. Varernes tilførsel til lagrene sker på grundlag af de varerne ledsagende tolddokumenter. Ved fraførselen skal der afgives angivelse, og varerne toldbehandles på sædvanlig måde, jfr. dog foran for særlig højt beskattede varer.

Toldstyrelsen kan, når særlige omstændigheder taler derfor, meddele personer eller selskaber tilladelse til at oprette egne frilagre (private frilagre), jfr. § 103, stk. 3. Tilladelserne meddeles efter tilsvarende retningslinier som for statens frilagre. for hver enkelt frilager er der meddelt et særligt reglement. Ved private frilagre er der stationeret fast toldopsyn. for toldvæsenets tilstedeværelse ved et privat frilager må lagerhaveren betale et vederlag, der fastsættes af toldstyrelsen under hensyn til statens lønningsudgifter til de tilstedeværende tjenestemænd.

Statsfrilagrene benyttes hovedsagelig af skibsprovianteringshandlere. Tilladelse til oprettelse af private frilagre er meddelt i meget begrænset omfang.

V. ompakningslagre.

På steder, hvor der ikke er oprettet frilager, kan der i toldpakhusene indrettes rum, hvori handlende efter toldvæsenets tilladelse kan foretage ompakning af varer, jfr. § 112.

Ved de fleste af de søtoldsteder, hvor der ikke er oprettet frilagre, er der i toldpakhusene indrettet mindre ompakningslagre, som er udlejet til skibshandlere til oplæggelse af uberigtigede varer. da ordningen tager specielt sigte på skibsproviantering, tillades i almindelighed kun sådanne varer oplagt, som anvendes til skibsproviant. Pr. 31. marts 1968 var der ved 48 toldsteder etableret i alt 70 ompakningslagre.

rådighed over ompakningslagre i toldpakhusene erhverves ved bevilling fra toldvæsenet og mod erlæggelse af en lagerafgift.

lagerhaveren hæfter for told og afgifter af de varer, som ved opgørelsen af lageret måtte mangle i den regnskabsmæssige beholdning, f. s. v. manglen ikke skyldes svind, brækage eller lignende.

Toldvæsenet har intet ansvar for de på lageret oplagte varer.

lagerhaveren har kun adgang til lageret i toldvæsenets nærværelse.

Varene kan tilføres lageret i uberigtiget stand fra udlandet og toldfrit sted samt fra toldindlandet, fra kreditoplag eller kreditlager eller mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter. Varene kan kun tilføres lageret i uanbrudte indre emballager. Ved varenes oplæggelse på lageret afgives en særlig blanket indeholdende oplysning om art og mængde af de tilførte varer.

Varene kan højst henligge på lageret i 1½ år.

Varene kan kun fraføres lageret til udførsel. Ved fraførselen skal varene være i uanbrudte indre emballager. Ved varenes fraførsel fra lageret afgives sædvanlig udgående toldangivelse med oplysning om art og mængde.

lagerhaveren skal føre en af toldvæsenet autoriseret lagerbog, som skal anlægges med en konto for hver vareart og skal udvise enhver bevægelse på kontiene med anførsel af det pågældende tolddokuments nr. og dato.

Vi. frihavne.

en frihavn er et afspærret havneområde med tilhørende kajanlæg, oplagspladser, pakhuse og lagerbygninger m. v., der bevogtes af toldvæsenet, og som med hensyn til told og afgifter betragtes som udland, jfr. § 113.

frihavne kan oprettes ved lov eller med samtykke fra finansministeren og ministeren for offentlige arbejder, jfr. § 114. §§ 113 og 114 antages kun at afgive hjemmel for oprettelse af frihavne for skibstrafik, men derimod ikke for oprettelse af f. eks. luftfrie havne eller andre toldfri områder, som ikke er knyttet til et havneanlæg for skibe.

her i landet er kun etableret én frihavn, kopenhavns frihavn, som blev anlagt i henhold til lov nr. 44 af 31. marts 1891 (nu lov nr. 141 af 31. marts 1960 om kopenhavns frihavn), der giver hjemmel til at meddele kopenhavns frihavns-Aktieselskab koncession på frihavnsdrift. frihavnsvirksomheden omfatter efter lovens § 3 opførelse og drift af pakhuse, skure samt andre bygninger, opstilling og drift af kraner og andet laste- og lossemateriel, anlæg og drift af jernbanespor og befæstelse m. v. af kajgader og pladser til godsoplægning og transport samt udførsel af alt arbejde med hensyn til losning og lastning om bord og i land derunder alt arbejde i forbindelse med ind- og udlevering til og fra

koncessionshaverens pakhuse og pladser. frihavnen omfatter ca. 65 ha. landområde og ca. 45 ha. vandområde med ca. 7,5 km kajer.

det påhviler frihavnsens ejere vederlagsfrit at opføre og vedligeholde gitre og andre afspærringsanordninger, som efter toldvæsenets skøn er fornødne for en betryggende bevogtning. de for toldvæsenet nødvendige bygninger og lokaler opføres ligeledes af ejeren og holdes af denne i forsvarlig stand. Toldvaghuse og toldlokaler ved havneindløb, toldporte og bro vægte stilles vederlagsfrit til rådighed for toldvæsenet. for benyttelsen af andre bygninger og lokaler betaler toldvæsenet afgift efter kostprisprincippet, jfr. § 115.

enhver etablering af detailudsalg og industrivirksomhed samt udlejning af lokaler og pladser til andet formål end handels- og industrivirksomhed må kun finde sted efter tilladelse fra toldstyrelsen, jfr. § 116.

Varer kan i frihavnen uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes o. lign. samt efter særlig tilladelse forarbejdes. endvidere er det tilladt at anvende ufortoldede maskinelle hjælpemidler m. v. Tilladelse til at drive industrivirksomhed kan dog ikke forventes for så vidt angår frembringelser, der er toldfri eller lavere beskattede end de dertil anvendte råstoffer eller hvoraf der på ny kan udskilles bestanddele, som er højere beskattede end færdigvarerne.

Toldvæsenet har til enhver tid ret til i lagerhaverens nærværelse at foretage eftersyn og optælling af de oplagte varer.

Personlig brug eller forbrug på frihavnsområdet af uberigtigede varer bortset fra tilladt forbrug af proviant i skibe samt køb, modtagelse, salg eller levering af sådanne varer til personlig brug eller forbrug er forbudt, jfr. § 122.

med hjemmel i § 119 er der i bekendtgørelse nr. 101 af 18. marts 1960 fastsat særlige regler for oplæggelse og fraførsel af højt beskattede varer.

for særlig højt beskattede varer (spiritus, vin, tobaksvarer m. v.) kræves der ført lagerregnskab baseret på særlige til- og fraførselsanmeldelser, der afgives af lagerhaveren ved sådanne varers til- og fraførsel.

for særlig højt beskattede varer hæfter lagerhaveren for told og afgifter af de varer,

som ikke forefindes ved toldvæsenets lager- eftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført på forskriftsmæssig måde eller at være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller lignende.

for andre varer hæfter lagerhaveren ikke for told og afgifter, medmindre varerne er udleveret fra lagrene under tilsidesættelse af de af toldvæsenet fastsatte bestemmelser, og lagerhaveren ikke med sikkerhed kan godtgøre, at der ingen told- eller afgiftsbesvigelse har fundet sted, jfr. § 120.

Toldvæsenet har intet ansvar for de i frihavnen beroende varer.

i en frihavn kan varer oplægges i uberigtiget stand fra udlandet eller toldfrit sted eller fra transitoplag. Varer kan endvidere oplægges fra toldindlandet. der kan i forbindelse hermed ydes godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter samt fraskrivning i kreditoplag, jfr. § 118.

Varer kan fraføres en frihavn ved fortoldning, ved oplæggelse på transitoplag eller kreditoplag eller ved forsendelse i uberigtiget stand.

frihavnsdrift samt de på et frihavnsområde beliggende virksomheder og lagre er underkastet de bestemmelser, der fra statens side fastsættes som kontrol såvel ved frihavnsområdets grænser som i særlige tilfælde på selve området til beskyttelse af toldinteresser og varetagelse af de toldvæsenet i øvrigt pålagte opgaver herunder kontrollen med vareindførselen og vareudførselen, jfr. § 117.

Varer, der landværts til- eller fraføres en frihavn, er undergivet toldvæsenets almindelige kontrolbestemmelser.

Toldstyrelsen kan foreskrive de nærmere bestemmelser for toldbevogtningen af en frihavn samt for den af toldmæssige grunde nødvendige regulering af trafikken til og fra en frihavn. Toldvæsenet har ret til overalt på et frihavnsområde at foretage undersøgelser af befordringsmidler samt eftersyn på personer, når dette sker under iagttagelse af bestemmelserne i § 67.

fartøjer, der anløber en frihavn, er fritaget for indklarering. Varer, der medføres til proviant og skibsbrug eller medføres af fartøjets besætning, er dog undergivet toldvæsenets kontrol og må ikke ilandbringes uden toldvæsenets tilladelse. Skibets fører skal straks efter fartøjets ankomst anmelde sig til

toldvæsenet og afgive sædvanlig tolddeklaration, og fartøjet skal inkvireres, jfr. § 123. Varer, der tages om bord i et fartøj til proviant og skibsbrug, er undergivet toldvæsenets kontrol. Ved af sejling er fartøjet fritaget for udklarering, men afsejling må ikke finde sted, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger, jfr. § 124.

Toldvæsenets kontrol med vareførslen fra og til frihavnen såvel søværts som landværts føres ved frihavnsområdets grænser, desuden varetager toldvæsenet forskellige kontrolopgaver inde i frihavnen. der føres således kontrol med private lagre, med højt beskattede varer, med oplæggelse, udlevering og transport i frihavnen af spiritus og vin og med skibes proviantering. Toldvæsenet varetager endvidere tilsynet med passagertrafikken med skibsruter, der anløber frihavnen og foretager toldbehandling herunder forsendelsesforretninger.

endelig føres kontrol i henhold til loven om valutaforhold og i henhold til forskellige ministeriers bekendtgørelser om udførsel af varer.

frihavnen var oprindeligt tænkt som en facilitet for virksomheder, der indfører varer fra udlandet og reeksporterer disse. da københavns frihavn blev oprettet, var der ingen mulighed for at få tilbagebetalt erlagt told af varer, der blev reeksporteret i uomdannet stand, og frihavnen løste altså dette problem. i 1959 fik man imidlertid de nugældende bestemmelser om handelstoldgodtgørelse, jfr. § 178, og en virksomhed kan derfor nu få tilbagebetalt den told, som virksomheden har betalt for varer, der i forbindelse med salg genudføres i uomdannet stand.

erfaringerne har vist, at frihavnen udover at være en faktor i transithandelen har udviklet sig til et stort »pakhus« for varer bestemt til indførsel i toldindlandet. i sidstnævnte forhold er frihavnsens funktion at give importørerne en vis udsættelse med betalingen af told og forbrugsafgifter af indførte varer. i dag er eFTA-varer toldfri, og dersom danmark indtræder i fællesmarkedet, bliver størstedelen af importen her til landet toldfri, og frihavnen får da for så vidt angår den overvejende del af importen alene den betydning, at den giver udsættelse med betaling af de forbrugsafgifter, der skal betales ved varers indførsel.

1 medfør af § 1, stk. 6, kan det tillades, at varer, som er fremstillet, bearbejdet, repareret, kompletteret eller emballeret i frihavnen, og som i henhold til de i EFTA-konventionen indeholdte oprindelsesregler har oprindelse i frihandelssammenslutningens område, indføres til toldindlandet mod erlæggelse af nedsat told svarende til den told, der ville være at erlægge af de ved varernes fremstilling m. v. anvendte materialer og hjælpestoffer ved disses indførsel til toldindlandet. Bestemmelsen tilsigter at ligestille virksomheder beliggende i frihavnen med virksomheder, der er beliggende i toldindlandet, for så vidt angår salg på hjemmemarkedet.

EFTA's råd besluttede i 1966, at der ikke kan kræves efTA-toldbehandling af indførte varer, for hvilke der i et andet efTALand er ydet toldgodtgørelse. Toldfriheden for materialer, der indføres til en frihavn og der anvendes til fremstilling af varer, betragtes i relation til efTA-konventionen som toldgodtgørelse, for ikke at afskære frihavnsvirksomhederne fra at få deres varer efTA-toldbehandlet i andre lande, er der i § 113, stk. 2, tilvejebragt hjemmel for, at der kan betales told af varer, som indføres til frihavnen, såfremt betaling af told er nødvendig for, at de pågældende varer eller varer, til hvis fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering de pågældende varer er anvendt som materialer eller hjælpestoffer, skal kunne opnå efTA-toldbehandling ved indførsel i en stat, der har ratificeret efTA-konventionen eller en dertil knyttet associerings-overenskomst.

Vii. kreditoplag.

Ved kreditoplag forstås det forhold, at fremmede, toldpligtige varer *efter sædvanlig toldbehandling* betros en virksomhed under eget værge og til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden, jfr. § 87.

kreditoplagsordningen, der er ukendt i de fleste lande, kan her i landet i hvert fald føres tilbage til plakat af 4. juli 1726. kreditoplagsinstitutet tilsigtede tidligere dels at fritage varer, der genudføres, for told dels at give kredit med betaling af tolden for visse varer, der sælges her i landet, indtil importøren har videresolgt varerne. i forbindelse med reeksport havde kreditoplagsordningen

navnlig betydning før toldloven af 1. februar 1939, idet det i den tidligere lovgivning udtrykkeligt var bestemt, at rettelig betalt indførselstold i reglen ikke tilbagebetales, selv om varerne senere genudføres. Toldlovgivningen indeholdt visse undtagelser fra denne regel, men som hovedregel blev kun kreditoplagsberettigede varer fritaget for told, når de blev reeksporteret i uomdannet og ubrugt stand. Ved toldloven af 1959 blev kreditoplagsinstitutet opretholdt uanset, at der samtidig i loven blev indsat nye bestemmelser om handelstoldgodtgørelse (§ 178), ifølge hvilken tolden tilbagebetales for varer, der i uforandret og ubrugt stand, genudføres til udlandet eller toldfrit sted i forbindelse med salg.

Berettiget til at få kreditoplag er personer, selskaber, andelsforeninger og fællesforeninger af sådanne, for så vidt de har bopæl eller hjemsted her i landet. kreditoplag for interessentskaber, kommanditselskaber samt kommanditaktieselskaber er betinget af, at de fulde ansvarlige interessenter har bopæl her i landet og kreditoplag for aktieselskaber, kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber samt andre selskaber og foreninger med begrænset ansvar er betinget af, at der stilles en af toldstyrelsen godkendt sikkerhed, jfr. § 88. Som sikkerhed antages forsikringsbreve fra visse af toldstyrelsen godkendte forsikringsselskaber, indlånsbøger med banker og sparekasser, når de pågældende pengeinstitutter har noteret, at indlånsbogen er overdraget toldvæsenet som sikkerhed, selvskyldnerkautionsbeviser fra banker og visse børsnoterede ihændehaber-gældsbreve.

Pr. 1. oktober 1967 var der i hele landet 866 kreditoplagshavere, fordelt med 491 i københavn og 375 i provinsen, heraf 50 i Århus, 49 i odense og 28 i Ålborg.

det er ikke alle varer, som kan tages på kreditoplag. kreditoplagsberettigede er kun sådanne varer, som enten er nævnt i den som bilag 2 til toldloven optagne kreditoplagsfortegnelse, eller som toldstyrelsen i medfør af § 92, stk. 2, har indrømmet kreditoplagsret. kreditoplagsret i medfør af § 92, stk. 2, er indrømmet enten »i almindelighed« (d. v. s. at kreditoplagsfortegnelsen administrativt er udvidet med et antal positioner for hvilke de enkelte toldsteder kan indrømme kreditoplagsret), eller efter bevilling

i hvert enkelt tilfælde. Sådanne bevillinger er i realiteten kurante for ca. 80 af tariffens positioner. Afgrænsningen mellem varer, som er kreditoplagsberettigede, og varer som ikke er det, er i ret høj grad traditionelt bestemt - ikke mindst fordi toldstyrelsen i de senere år af fiskale og kontrolmæssige grunde har søgt at begrænse kreditoplagenes udbredelse.

det er navnlig frugt, kaffe, spiritus og vin, manufakturvarer, herunder tæpper, samt glasvarer, der tages på kreditoplag (se Underbilag B 4.).

de på oplaget hjemtagne varer skal som hovedregel oplægges i den kommune, hvori virksomheden er hjemmehørende og skal oplægges i lokaler, som alene oplagshaveren har rådighed over. i øvrigt fastsætter toldstyrelsen de nærmere kontrolforanstaltninger og kan bl.a. bestemme, at varerne skal oplægges særskilt, at der skal føres et særligt lagerregnskab, og at der skal foretages mærkning af varerne, jfr. § 94, stk. 3.

Varerne kan henligge på oplaget, så længe de er gode og forsvarlige handelsvarer, dog kan værditoldbeskattede varer kun henligge 1 Vi år tillagt tiden indtil nærmeste kvartalsafregning, jfr. § 90, (jfr. dog § 185, stk. i, punkt 2).

På kreditoplag kan hjemtages varer fra udlandet eller toldfrit sted eller fra transitoplag. endvidere kan varer overføres fra andre kreditoplag, jfr. § 91. Ved tilskrivning skal der afgives en specialangivelse indeholdende de fornødne oplysninger for toldbehandlingen. Angivelsen skal være underskrevet af oplagshaveren selv eller på hans vegne af en dertil berettiget person.

Ved varers oplæggelse på kreditoplag, debiteres oplagshaveren det toldbeløb, der hviler på varerne. der er fastsat tilskrivningsminimum for varers oplæggelse på kreditoplag. Varer, for hvilke tolden beregnes efter vægt eller mål, tilskrives oplaget med angivelse af klareringsnummer og mængde for hver toldposition, og værditoldbeskattede varer tilskrives med angivelse af klareringsnummer, fakturanummer, mængde og toldbeløb, jfr. §§ 93-94.

Varer kan fraskrives kreditoplaget, når de udføres til udlandet eller toldfrit sted eller overføres til andet kreditoplag. Transport mellem oplag er dog kun tilladt, når en virkelig omsætning finder sted. der er fastsat

fraskrivningsminimum for varers fraførsel fra kreditoplag.

Varer, der udføres mod fraskrivning i kreditoplag, skal frembydes til toldvæsenets undersøgelse under fremlæggelse af en toldangivelse indeholdende de for fraskrivningen fornødne oplysninger. fraskrivning af værditoldbeskattede varer er betinget af, at oplagshaveren fører lagerregnskab, og i forbindelse med toldbehandlingen til udførsel afgiver et duplikateksempel af den pågældende salgsfaktura. (med hjemmel i § 169 er der meddelt undtagelser herfra).

overførsel af varer fra et kreditoplag til et andet kan ske, uden at varerne frembydes for toldvæsenet, men der må til toldvæsenet afgives en transportanmeldelse og for værditoldbeskattede varer tillige duplikatfaktura.

ifølge § 96 kan toldstyrelsen meddele kreditoplagshavere bevilling til fraskrivning i kreditoplag af varer, der er anvendt som materialer eller hjælpstoffer ved fremstilling, bearbejdning, reparation eller emballering af varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted. disse bevillinger er udformet således, at der ikke foretages en egentlig fraskrivning i kreditoplaget, men ydes godtgørelse af tolden for de til fremstillingen m. v. af de udførte varer anvendte materialer fra kreditoplaget. godtgørelsen modregnes i kreditoplagsskylden ved kvartalsafregningen.

Toldstyrelsen kan endvidere tilstå fraskrivning i kreditoplaget for materialer og genstande, der anvendes til reparation eller ombygning af fremmede eller danske fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar), bortset fra danske lystfartøjer, og for sejldug forarbejdet til skibssejl til brug for fremmede eller danske fartøjer, bortset fra danske lystfartøjer, samt for vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn, der anvendes til fremstilling af sække, poser og wrappers, som afsættes her i landet til brug som emballage om varer i den indenlandske vareomsætning.

Toldvæsenet er til enhver tid berettiget til inden for oplagshaverens ordinære forretningstid at foretage eftersyn af kreditoplagsbeholdningen og for så vidt angår værditoldbeskattede varer tillige at kontrollere lagerregnskabet førelse og efterse oplagshaverens øvrige forretningsbøger og regnskabsmateriale. Beholdningen skal være sorteret og henlagt på en sådan måde, at hver vareart let kan efterses. Som beholdning antages

kun varer i sædvanlige, uanbrudte emballager, medmindre varerne ifølge deres beskaffenhed nødvendigvis må udpakkes og sorteres på lageret. er kreditoplagsbeholdningen nedbragt, således at værdien af denne ikke dækker oplagshaverens skyld, skal afregning straks finde sted, og skyldig told skal betales, eller der skal stilles sikkerhed herfor.

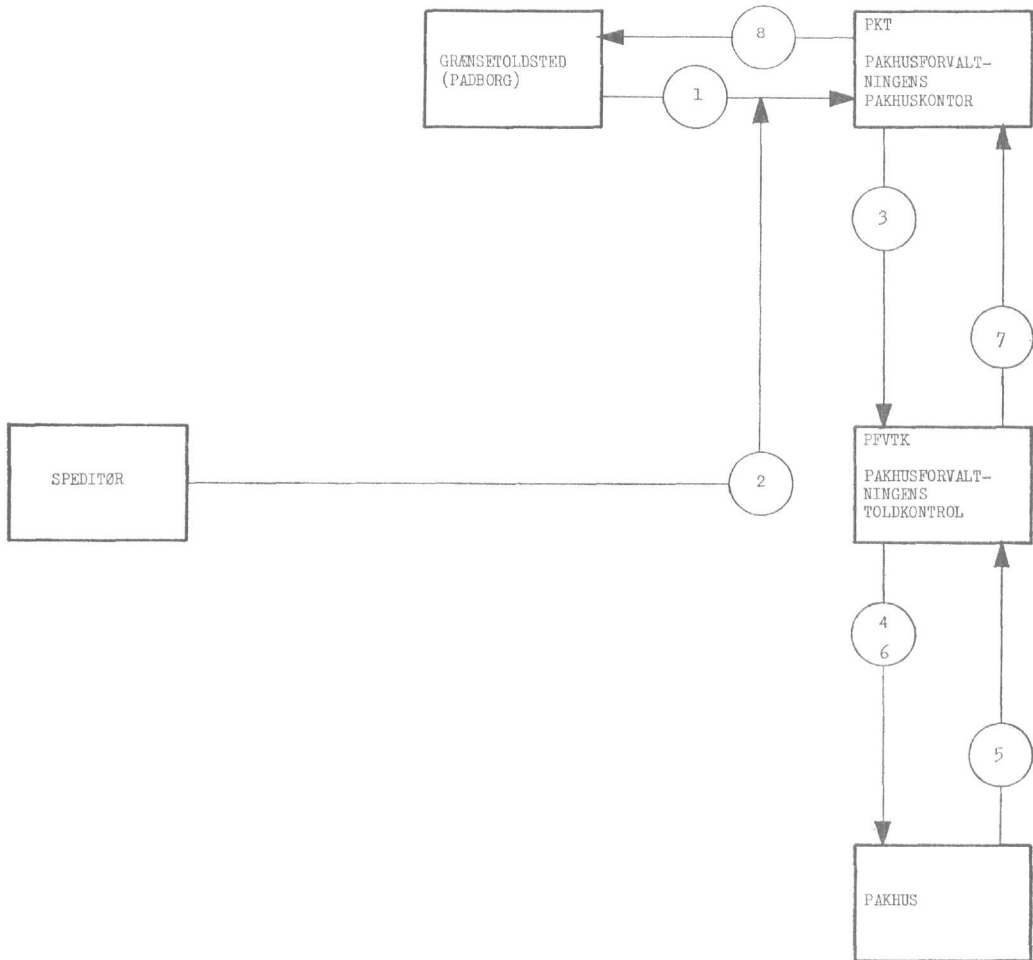
Afregning med kreditoplagshaveren foretages hvert kvartal, således at tolden for de varer, der i kvartalets løb er udtaget til forbrug her i landet, skal betales. Afregningen foregår på grundlag af en af oplagshaveren afgivet generalforklaring, der for hver vareart og toldposition skal indeholde oplysning om beholdningens størrelse ved kvartalets begyndelse og slutning, om mængden af de

i kvartalets løb tilskrevne varer og om mængden af de udførte eller borttransporterede varer, som er fraskrivningsberettigede, samt om mængden af varer udtaget til fortoldning.

en kreditoplagshaver kan miste retten til at tage varer på kreditoplag for kortere tid eller for bestandig. kreditoplagsretten vil således blive stillet i bero i tilfælde af, at oplagshaveren ikke afgiver sin generalforklaring eller ikke indbetaler sin kreditoplagskyld rettidigt. kreditoplagsretten bortfalder, såfremt oplagshaveren standser sine betalinger og kan bortfalde, såfremt oplagshaveren gør sig skyldig i urigtigheder i forbindelse med regnskabsførelsen eller tilsidesætter givne kontrolbestemmelser.

Underbilag B 1.

Oplæggelse af automobilgods på Københavns Toldbod*

1. fra grænsetoldstedet afgår varerne med bil ledsaget af tolldokumentet (toldseddel eller Tir-carnet). Ved ankomsten til Toldboden afleveres tolldokumentet til PkT.
2. Samtidig med tolldokumentet afleveres til PkT en af vedkommende speditionsfirma(er) udfærdiget oplæggelsesangivelse(r) i 3 eksemplarer.
3. Tolldokument og oplæggelsesangivelse bogføres i PkT. Sekundaeksemplaret af oplæggelsesangivelsen forbliver som godsregnskab i PkT, medens tolldokument, prima- og tertiaangivelse, afleveres til PfVtk.
4. PfVtk anviser godset til oplæggelse i ledigt pakhus, der tilstilles tertiaeksemplaret af oplæggelsesangivelsen.

Pakhuspersonalet kontrollerer godsets aflæsning og oplæggelse samt noterer eventuelle beskadigelser m. v. når oplæggelsen er afsluttet, tilbagesendes tertiaeksemplaret med notater til PfVtk.

PfVtk overfører notaterne fra tertia- til primaangivelsen. Tertiaangivelsen returneres til pakhuset.

PfVtk attesterer tolldokumentet fra grænsen om modtagelsen m. v., og dette sendes herefter sammen med primaangivelsen til PkT.

PkT overfører notater fra prima- til sekundaangivelsen (pakhusregnskabet), samt udsteder og afsender ankomst-attest til grænsetoldstedet.

*) etableringen af de i finansministeriets cirkulære af 7.6.68 om toldvæsnets struktur omhandlede distriktstoldkamre samt gennemførelse af en ændret forretningsgang ved distriktstoldkammer 3 har bevirket mindre, men ikke principielle ændringer i den beskrevne procedure.

oversigt over de pr. 1. oktober 1967 gældende arbejdspengesatser.

		Provins kr	køben havn kr.	luft- havn øre	Jern- banen kr.	Cent- ralp. kr.
Postpakker tilbragt af postvæsenet	Told- og afgiftsfri såsom gaver, pr. pk fri		3,05	4,18	2,30	fri
	Andre, pr. pk 1,50	1,50	3,05	4,18	2,30	3,00
gods ekspederet uden for vejerboden, klareringer	groft, uhandel. uembl. gods 0/750 kg 1,75	1,75	3,20	8,37	2,50	—
	Containere med indh. af gods 1,75	1,75	3,60	8,37	4,00	
Andet gods, klarering	1,75	1,75	8,95	8,37	5,00	
gods ekspederet uden for vejerboden, forsendelser	groft, uhandel. uembl. gods 0/750 kg 1,75	1,75	3,20	8,37	2,50	—
	Containere med indh. af gods 1,75	1,75	3,60	8,37	3,50	
Andet gods, forsendelse	1,75	1,75	6,10	8,37	4,00	
genoplæggelse	genoplæggelse fra vejerbod 1,75	1,75	6,10	—	—	—
	gods til efters. i vejerbod-genopl. 1,75	1,75	6,10	4,18	—	
Særlig takst	ikke oplagt gods til fors., eksp. gennem vejerboden. 1,75	1,75	3,15	—	—	—
	ikke oplagt gods der toldlukkes uden for vejerbod. fri	fri	3,15	—	—	—
	Containere med indh. af gods eksp. genn. vejerbod. 1,75	1,75	3,60	8,37	4,00*)	—

*) Ved forsendelser 3,50.

for postpakker beregnes pr. pakke.

i lufthavnen er den anførte sats en øresats pr. kg af den faktiske bruttovægt, dog således at der altid beregnes arbejdspenge for minimum 50 kg. Såfremt forsendelsen vejer over 500 kg beregnes kun 4,18 øre pr. kg for den overskydende del.

i andre tilfælde er de anførte satser en kronesats pr. 100 kg brutto. mængden forhøjes altid til et med 50 deleligt tal.

Udover ovennævnte satser findes specielle satser for københavns Toldbod for losning og lastning af skibe.

endelig findes særlige **overtidssatser**, forskellige for københavn og provinsen.

Statens frilagre

Toldsted	Provieringsvirksomheder		Re-exportvirksomheder		Speditører		Andre virksomheder		I alt	
	Antal	Kapacitet m ²	Antal	Kapacitet m ²	Antal	Kapacitet m ²	Antal	Kapacitet m ²	Antal	Kapacitet m ²
København	49	5125	10	564	19	216	36	864	114	6769
Helsingør	8	353							8	353
Odense	4	78			4	75	3	59	11	212
Horsens	2	26			1	51	3	51	6	128
Århus	3	203			2	33	12	451	17	687
Ålborg	6	358					3	35	9	393
Frederikshavn	3	278							3	278
Esbjerg	7	281			2	31	1	12	10	324
Hele landet	82	6702	10	564	28	406	58	1472	178	9144
		(73%)		(6%)		(5%)		(16%)		(100%)

det er ikke muligt at oplyse den nøjagtige gennemsnitlige lagertid, men på grundlag af det indsamlede materiale kan lagertiden for provianteringsvirksomheder skønsmæssigt ansættes til 1-2 måneder, og for re-exportvirksomheder til ca. 1 måned. for de øvrige virksomheder overstiger den gennemsnitlige lagertid ikke 3 måneder.

kreditoplagenes betydning for oplagshavernes toldkredit og for transithandelen.

	Gennem- snitlig toldskyld efter kvar- talsafregning har fundet sted (4. kvar- tal 1966 samt 1., 2. og 3. kvar- tal 1967) 1.000 kr.	Toldbeløb af varer udsat til fortoldning (1. oktober 1966– 30. september 1967)		Toldbeløb af udførte varer (1. oktober 1966– 30. september 1967)		Toldbeløb af udførte varer i pct. af toldbe- løbene af den samlede fraførsel (1. oktober 1966–30. september 1967) pct.	Gennem- snitlig kreditid (4. kvartal 1966 samt 1., 2. og 3. kvar- tal 1967) mdr. og dage
		1.000 kr.	pct.	1.000 kr.	pct.		
Frugt m. v., kap. 7, 8, 16 og 20 . . .	526	13.179	7,6	386	5,7	2,8	2 – 18
Kaffe, kap. 9	13.125	90.368	51,9	984	14,5	1,1	3 – 26
Spiritus og vin, kap. 22.	12.127	19.028	10,9	767	11,3	3,9	9 – 15
Tæpper m. v., pos. 58.01 og 58.02 . .	3.993	6.150	3,5	668	9,8	9,7	9 – 5
Andre manufakturvarer .	10.448	37.438	21,5	2.639	38,8	6,6	5 – 8
Glasvarer, kap. 70	497	3.387	1,9	83	1,2	2,4	3 – 26
Andre varer	1.173	4.574	2,6	1.276	18,8	21,8	4 – 17
Total	41.889	174.124	100,0	6.803	100,0	3,8	4 – 27

i ovennævnte tabel er kreditoplagenes betydning for oplagshavernes toldkredit belyst ved den gennemsnitlige toldskyld efter kvartalsafregningerne i oktober kvartal 1966 og januar, april og juli kvartaler 1967 samt ved en beregnet gennemsnitlig kreditid for de fire kvartaler. endvidere er oplagenes betydning for transithandelen belyst ved toldbeløbene af de i de nævnte 4 kvartaler fra kreditoplag udførte varer dels i absolutte tal dels i procenter af den samlede fraførsel fra kreditoplagene.

Ved en eventuel gennemførelse af en told-

kreditordning svarende til den kreditordning, som i dag gælder for merværdiafgiften, d. v. s. en afgiftsperiode på 3 måneder med en afregningstid på 1 måned 20 dage, vil samtlige importører få en gennemsnitlig kredit på 3 måneder 5 dage.

nedenfor er for de i tabellen nævnte varegrupper angivet den afkorting henholdsvis forlængelse af den gennemsnitlige kreditid, som overgangen til en almindelig kreditordning med en gennemsnitlig kreditid på 3 måneder 5 dage vil medføre for de nuværende kreditoplagshavere:

	Toldbeløb i pct. af det samlede betalte toldbeløb af kreditoplags- varer	Afkortning (÷) hhv. forlængelse (+) af den gennemsnitlige kredittid
Frugt m. v.	7,6	+ 0 måneder 17 dage
Kaffe	51,9	÷ 0 - 21 -
Spiritus og vin	10,9	÷ 6 - 10 -
Tæpper m. v.	3,5	÷ 6 - 0 -
Andre manufakturvarer	21,5	÷ 2 - 3 -
Glasvarer	1,9	÷ 0 - 21 -
Andre varer	2,6	÷ 1 - 12 -
Samtlige kreditoplagsvarer	100,0	÷ 1 måned 22 dage

Ved vurderingen af de økonomiske virkninger for de nuværende kreditoplagshavere af indførelsen af en almindelig toldkreditordning må tages i betragtning, at reglen i § 88, stk. 3, om selskabers sikkerhedsstillelse for kreditoplagsskyld bortfalder. Pr. 1. oktober 1967 havde 353 kreditoplagshavere i medfør af denne bestemmelse stillet sikkerhed for et samlet beløb af 61,8 mill. kr.

den kredit, som samtlige kreditoplagshavere vil miste ved overgang til en almindelig toldkreditordning, vil altså i forhold til den kredit, som de pågældende havde i den benyttede undersøgelsesperiode, udgøre gennemsnitlig 1 måned 22 dage med en bruttotoldskyld¹ på 181 mill. kr., medens det øvrige erhvervsliv vil opnå gennemsnitlig 3

måneder 5 dage kredit med en årlig bruttotoldskyld² på ca. 500 mill. kr.

Såvel under kreditoplagsordningen som under en eventuel almindelig toldkreditordning vil erhvervslivets likviditetsmæssige fordel af kreditordningen være mindst umiddelbart efter afregning af toldskylden for en forudgående afgiftsperiode og derefter være stigende indtil næste afregning. kreditoplagshavernes toldskyld efter afregningstidspunkterne for de af undersøgelsen omfattede 4 kvartaler udgjorde gennemsnitlig ca. 52 mill. kr. Under en eventuel almindelig kreditordning med en betalingsfrist på 1 måned 20 dage vil erhvervslivets toldskyld, umiddelbart efter kvartalsafregning har fundet sted, udgøre ca. 95 mill. kr.

¹ d.v.s. toldbeløbene af fortoldede varer samt toldbeløbene af udførte varer.

² opgjort på grundlag af statens samlede årlige toldindtægter med fradrag af toldindtægterne af kreditoplagsvarer, men uden fradrag af ydede toldgodtgørelser.

ind- og udførsel samt forsendelse. (kapitel 14-16).

i. klarering.

A. klareringsangivelsen og toldbehandling.

klarering er den toldbehandling, der finder sted ved varers fortoldning, hjemtagelse på kreditoplag og oplæggelse på privat transitoplag efter reglerne i §§ 78-81.

Ved fortoldning skal tolden erlægges inden varerne frigives. Ved hjemtagelse på kreditoplag og oplæggelse på privat transitoplag erlægges tolden først på et senere tidspunkt, jfr. kap. 8-11, punkt i og Vii, og i almindelighed kun dersom varerne forbliver i toldområdet. i alle tre tilfælde foretages imidlertid ved klareringen en egentlig toldmæssig undersøgelse med det formål at fastsætte toldberegningsgrundlaget (varenes art, mængde og/eller værdi).

Ved klarering af varer, skal klarereren afgive en skriftlig angivelse til toldvæsenet om de pågældende varer samt frembyde disse til toldvæsenets undersøgelse (§ 149).

Angivelsespligten indebærer dels, at varer med de nedenfor nævnte undtagelser ikke kan toldbehandles, medmindre der til toldvæsenet er afgivet en skriftlig angivelse af et nærmere i toldloven fastsat indhold, jfr. nedenfor, dels, at afgivelse af urigtig angivelse er strafbart efter toldlovens § 193, hvorefter dette forhold straffes med bøde, medmindre klarereren med sikkerhed kan godtgøre, at urigtigheden skyldes omstændigheder, hvorpå han var uden indflydelse. foreligger der fortsat til told- og afgiftsunndragelse er straffen bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.

Begrebet klarereren er ikke defineret i toldloven, endskønt en afgrænsning er af betydning f.eks. med hensyn til angivelsespligten (§§ 149-152), hæftelsen for skyldige told- og afgiftsbeløb (§ 160) og det pønale ansvar (§ 193). Som udgangspunkt kan det

anføres, at klarereren er den, som har adkomst (det vil i almindelighed sige ejendomsret) til det vareparti, som klareres. det må dog herved erindres, at der ikke stilles de samme krav overalt i toldloven med hensyn til hvem, der ved klarering kan optræde på adkomsthaverens vegne, og at dette i visse omend sjældne tilfælde kan få indflydelse på placeringen af ansvaret for toldens erlægelse og det pønale ansvar.

Angivelse til fortoldning kan således afgives af en speditør i eget navn, men på adkomsthaverens vegne, uden at speditørens bemyndigelse til at optræde på adkomsthaverens vegne godtgøres ved særlig fuldmagt. dette gælder også i tilfælde, hvor der i klareringsangivelsen fremsættes anmodning om toldlempelse i henhold til toldtariffens bestemmelser, og der i forbindelse dermed afgives erklæring om de pågældende varers art eller anvendelse m. v. Angivelse til privat transitoplag og kreditoplag skal derimod være underskrevet af oplagshaveren selv eller en person, som ved særlig fuldmagt er bemyndiget til at optræde på hans vegne. den i § 152, stk. 5, omhandlede rigtigheds-erklæring (jfr. nedenfor under punkt B) skal være underskrevet af den, som har adkomst til varerne, eller af en i hans virksomhed ansat person, som over for toldvæsenet på en nærmere angiven måde kan godtgøre sin bemyndigelse til at optræde på adkomsthaverens vegne.

med hjemmel i § 149, 2. punktum, har toldstyrelsen frafaldet kravet om skriftlig angivelse for visse postforsendelser, såsom breve o. lign. som efter deres udseende, adressat eller lignende må antages ikke at indeholde toldpligtige varer (disse forsendelser kan i medfør af § 63 uden toldvæsenets mellemkomst af postvæsenet udleveres direkte til adressaten). kravet om skriftlig angivelse er endvidere frafaldet for så vidt

angår rejsegods, jfr. toldlovens § 129, stk. i, punkt 2, og for visse forsendelser til ministerier og diplomatiske repræsentationer, for visse tomme emballagegenstande, samt for jernbanevogne og containere m. v.

klareringsangivelsen skal udfærdiges på de af toldstyrelsen foreskrevne blanketter og skal indeholde oplysninger om varens art (tarifmæssige betegnelse) og mængde (vægt, mål eller styktal). for værditoldbelagte varer skal endvidere varens toldberegningensværdi være angivet. Toldberegningensværdien er varens normalpris, således som den er defineret i §§ 136-138. er varen erhvervet ved køb, anses salgsprisen for normalprisen, jfr. dog de i §§ 139-142 indeholdte modifikationer.

dersom der begæres toldfritagelse i henhold til EFTA-konventionen må klarereren i henhold til bekendtgørelse nr. 390 af 19. november 1966 om efTA-toldbehandling, §§ 12-13, i klareringsangivelsen fremsætte begæring om efTA-toldbehandling. opnåelsen af efTA-toldbehandling af varer er endvidere betinget af, at klarereren, til bekræftelse af, at varerne opfylder de fastsatte betingelser vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse og forsendelse, fremlægger et behørigt EFTA-dokument.

Ved § 150, stk. 2¹, er finansministeren bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for varers angivelse til klarering. dette er sket ved bekendtgørelse nr. 64 af 29. februar 1960 om angivelse til klarering af indførte varer og bekendtgørelse nr. 254 af 10. juni 1963 om angivelse m. v. for toldvæsenet af indførte varer til klarering ved visse toldbehandlingsteder².

i førstnævnte bekendtgørelse er indeholdt de nærmere regler for den »traditionelle« fortoldningsprocedure, der lægger mindre vægt på klarerers angivelse og derfor forudsætter vareundersøgelse i ret vidt omfang, hvilket igen indebærer, at klarereren, 1 eller 2 toldtjenestemænd og varen skal være tilstede samtidig ved toldbehandlingen (se Underbilag C 2.)³.

Sidstnævnte bekendtgørelse indeholder de nærmere regler for den »rationaliserede« toldbehandlingssprocedure, som påtænkes

gennemført ved samtlige fortoldningssteder⁴, men som endnu kun anvendes ved Padborg Toldkammer og følgende 3 toldkamre i københavn: Jernbanens Toldkammer, Toldkammeret Centralpostbygningen og københavns lufthavns Toldforvaltning. de nævnte toldkamre har alle en betydelig fortoldning af stykgods. denne procedure hviler på en udvidet angivelsespligt for varemottagerne, specielt med hensyn til angivelse af toldpositionen, og på granskning af fakturaer m. v., således at behovet for vareundersøgelse formindskes. de dokumenter, der er nødvendige for gennemførelsen af en fortoldning, indsendes eller afleveres til det pågældende toldkammer, hvorefter toldbehandlingsarbejdet foregår kontinuerligt og uden publikums tilstedeværelse. Proceduren medfører, at varemottageren vil modtage meddelelse om det skyldige told- og afgiftsbeløb senest 24 timer efter, at toldvæsenet har modtaget fyldestgørende klareringsbegæring (se Underbilag C 1. og 3.).

i det omfang det er nødvendigt for undersøgelsen af varers beskaffenhed, er toldvæsenet ved toldbehandlingen berettiget til uden erstatning at udtage prøver af de frembudte varer. importøren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, prøverne ikke er medgået ved undersøgelsen (§ 157).

B. Bekræftelse af angivelsen.

klarereren er i medfør af § 151 pligtig til ved toldbehandlingen i fornødent omfang at fremlægge konnossementer, fragtbreve, fakturaer, assurancepolicer, specifikationer, analyser eller andre til hans rådighed stående dokumenter, som kan oplyse om varernes art, sammensætning, mængde og værdi. i tilfælde, hvor tarifieringen af varer er afhængige af sådanne forhold, som ikke umiddelbart lader sig konstatere, (varernes anvendelse, sammensætning, tekniske egenskaber etc.) kan klarereren i nødvendigt omfang tilpligtes at fremlægge til hans rådighed stående dokumenter, hvis indhold kan tjene til at muliggøre en afgørelse af tarifieringsspørgsmålet.

¹ Bestemmelsen findes nu i § 150, stk. 3.

² nu bekendtgørelse nr. 194 af 19. maj 1969 om angivelse for toldvæsenet af indførte varer til klarering.

³ Proceduren anvendes nu kun ved distriktstoldkammer 1 (nordhavnen) og distriktstoldkammer 2 (frihavnen).

⁴ Proceduren er pr. 1. juni 1969 gennemført ved samtlige distriktstoldkamre med undtagelse af distriktstoldkammer 1 (nordhavnen) og distriktstoldkammer 2 (frihavnen).

Ved toldbehandlingen af værditoldbeskattede varer skal klarereren til toldvæsenet afgive et eksemplar af den til ham udfærdigede faktura (§ 152, stk. 1). fakturaen skal indeholde oplysninger om sælgerens eller leverandørens navn og hjemsted, dato for fakturaens udstedelse, specifikation af varepartiet, prisen for så vidt angår varer, der er endeligt solgt her til toldområdet samt i øvrigt alle oplysninger om betalings-, leverings- og overtagelsesvilkår, der er relevante for fastsættelsen af toldberegningens værdien. Toldstyrelsen kan på nærmere fastsatte vilkår tillade, at kravet om afgivelse af faktura fraviges for veldefinerede standardvarer, der leveres i henhold til en kontrakt gældende for en vis periode, i hvilken den aftalte pris ikke ændres (§ 152, stk. 6).

for varesendinger, hvis værdi overstiger 500 kr., skal fakturaen endvidere være forsynet med en værdispecifikation og en af klarereren (jfr. ovenfor under A) underskrevet rigtighedserklæring, hvorefter han under ansvar som for urigtig angivelse, jfr. § 193, indestår for fakturaens rigtighed, herunder for at samtlige salgs- eller overtagelsesbetingelser er anført, og at der ikke i de fakturerede beløb er fradraget rabatter eller anden prisnedsættelse, der ikke udtrykkelig fremgår af fakturaen. rigtighedserklæringen på fakturaen kan på nærmere fastsatte betingelser erstattes af en importørerklæring om handelsforhold i relation til toldberegningens værdien. Ved løbende import er erklæringen gældende, sålænge handelsforholdene er uændrede, dog ikke over 3 år.

hvis klarereren ikke er i stand til ved klaringen at fremlægge de ovenfor omhandlede bekræftelsesdokumenter eller, hvis dokumenterne ikke indeholder de fornødne oplysninger, kan der indrømmes ham en frist til tilvejebringelse af de nævnte dokumenter eller til berigtigelse af disse. Varerne vil da kunne udleveres ham mod fornøden sikkerhedsstillelse, jfr. § 153. (kontant depositum eller i visse tilfælde fast depositum eller tilbageholdelse af en del af varepartiet).

Såfremt klarereren ikke har fremlagt de ovenfor omhandlede dokumenter til bekræftelse af toldberegningens værdien, eller såfremt den fremlagte faktura ikke er forskriftsmæssig, bliver tolden at beregne efter den af toldvæsenet fastsatte værdi (normalprisen) med et tillæg af 25 pct. (§ 154), og det uden

hensyn til, om toldberegningens værdien fastsættes i overensstemmelse med klarerens angivelse eller ej.

Toldvæsenet er berettiget til at kontrollere angivelsernes rigtighed ved i det omfang dette formål nødvendiggør det at efterse vedkommende næringsdrivendes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. (§ 155).

C. Toldens erlæggelse.

krav om berigtigelse af told- og afgiftsbeløb forældes på 5 år med følgende undtagelser:

1. Tilbagebetaling af erlagt told og afgifter af værditoldbeskattede varer på grund af kvalitets- eller kvantitetsmangler ved disse kan kun finde sted, dersom krav herom fremsættes inden 12 måneder efter toldbehandlingen.
2. Tilbagebetaling af erlagt told og afgifter som følge af fejlagtig angivelse af varernes art, mængde eller værdi eller, fordi klarereren har undladt at begære en toldlempelse i medfør af toldtariffens bestemmelser, kan kun finde sted, såfremt anmodning herom fremsættes inden 3 måneder efter varens toldbehandling (§ 159).

for skyldige told- og afgiftsbeløb, der ikke betales efter påkrav, kan der foretages udpantning.

- ii. forsendelse fra udlandet til indenlandske bestemmelsessteder.

A. generelle regler.

ifølge § 14 kan toldvæsenet kræve, at uberigtigede varer, der forsendes, sættes under toldlukke ved anvendelse af toldlås, toldplomber, toldsegl o. lign., eller at varerne eller deres emballage forsynes med identitetsmærke. Såfremt toldvæsenet finder, at toldrøds ikke kan forsendes på trykkelig måde, kan det kræves, at varerne forsendes under toldledsættelse på forsenders bekostning. et af toldvæsenet anbragt toldlukke må ikke uden toldvæsenets tilladelse fratages på dansk toldområde, jfr. § 15.

forsendelse af uberigtigede varer kan kun finde sted, når forsendelsen sker under toldkontrol til et toldsted eller til en toldkontrol-

post, ved hvilken toldberigtigelse af varerne kan finde sted, jfr. § 161. Transport af uberigtigede varer ad landevejen kan gøres betinget af, at de pågældende køretøjer med hensyn til konstruktion og indretning opfylder nærmere af toldstyrelsen fastsatte krav, jfr. § 163, stk. 2.

forsendelse af uberigtigede varer er betinget af, at afsenderen til toldvæsenet afgiver en skriftlig forsendelsesangivelse, indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt og så vidt muligt om dens indhold, samt frembyder varerne til toldvæsenets undersøgelse. i de tilfælde, hvor angivelsen ikke er udstedt af en herboende næringsdrivende eller anden herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person, må der stilles betryggende sikkerhed for de varerne påhvilende told- og afgiftsbeløb.

Varer, der forsendes med skib, optages i skibets toldseddel. for varer, der forsendes på anden måde, udstedes der særskilt toldseddel for hver forsendelse, toldsedlen ledsager varerne, og fragtføreren skal aflevere den til toldvæsenet på bestemmelsesstedet. Toldstyrelsen er bemyndiget til at fravige forsendelsesreglerne for så vidt angår forsendelser, der i overensstemmelse med mellemfolkelig aftale om internationale transporter ankommer til et grænsetoldsted og videretransporteres uden omladning til det indenlandske bestemmelsessted, jfr. § 162. der er for tiden fastsat særlige regler for varer, der forsendes på Tir-carnet, A.T.A.-carnet eller nordisk Vejtoldpas, jfr. nedenfor.

Varer, der forsendes som toldgods, skal hurtigst muligt bringes til bestemmelsesstedet og skal snarest efter ankomsten afleveres til toldvæsenet, jfr. § 163, stk. 1. Afleveres en forsendelse ikke til toldvæsenet eller konstateres der ved modtagelsen mangel i sendingens indhold, er afsenderen pligtig til at betale told og afgifter af de manglende varer, jfr. § 164.

forsendelsessystemet har til formål at sikre, at varer, der ikke toldbehandles i forbindelse med indførselen, kommer frem til toldbehandling på bestemmelsesstedet. Systemet bygger på, at der er en ansvarlig afsender, der hæfter for told og afgifter af varer, som ikke afleveres til toldvæsenet på bestemmelsesstedet. Kontrolmæssigt er systemet baseret på, at varerne forsendes under toldlukke under ledsagelse af tolldokumen-

ter, som danner grundlaget for afsendelsestoldstedets kontrol med, at varerne kommer frem til bestemmelsesstedet, idet modtagelsestoldstedet underretter afsendelsestoldstedet om modtagelsen af de forsendte varer.

B. landevejstrafik.

1. den almindelige forsendelsesprocedure, (se Underbilag C 5).

den, der har rådighed over varer, som ønskes forsendt som toldgods, skal til toldvæsenet afgive en forsendelsesangivelse, hvori varerne angives til forsendelse til et nærmere anført toldsted.

Toldvæsenet sammenholder de i angivelsen anførte oplysninger med de frembudte varer og foretager eventuelt toldforsegling af varerne, hvorefter der udstedes toldseddel til brug ved varernes forsendelse. Varerne og toldsedlen udleveres til transportøren, og varerne transporteres derefter på forsenderens (den i hvis navn angivelsen er udstedt) ansvar, indtil varerne er rigtigt afleveret til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.

På bestemmelsesstedet kontrollerer toldvæsenet, at et eventuelt toldlukke er uskadt, og at varerne er identiske med de i toldsedlen anførte, og der afgives derefter meddelelse til afsendelsestoldstedet om modtagelsen af varerne.

den almindelige forsendelsesprocedure fraviges for så vidt angår varer, der forsendes på Tir-carnet, A.T.A.-carnet eller nordisk Vejtoldpas.

2. Tir-carnet.

forsendelse på Tir-carneter er omhandlet i den af danmark tiltrådte toldkonvention om international godstransport på grundlag af Tir-carneter.

konventionen har til formål at skabe letelse for den internationale vejtransport af varer ved at muliggøre, at en vareladning som hovedregel passerer grænsetoldstederne undervejs *uden undersøgelse af ladningen*, og *uden at der stilles krav om kontant depositum* for told og afgifter under transporten til varernes endelige bestemmelsessted.

ifølge konventionen kan der til transporterne kun anvendes køretøjer, der opfylder de i konventionen fastsatte *konstruktionskrav*, (for transport af tungt eller omfangsrigt gods gælder dog særlige regler). det vil bl. a. sige, at køretøjet skal være bygget og

udstyret således, at toldforsegling kan foretages på en let og effektiv måde, og at intet gods kan fjernes, eller anbringes i den forseglede del af køretøjet, uden at dette udsættes for synlig beskadigelse eller uden at forseglingen brydes, samt at det ikke indeholder skjulte rum, hvori gods kan forstikkes. kravet om, at køretøjet opfylder nævnte betingelser, godtgøres i almindelighed ved fremlæggelse af et af en dertil berettiget myndighed udstedt godkendelsesbevis.

konventionen foreskriver endvidere, at den pågældende vareforsendelse skal være ledsaget af et særligt *garantidokument*, benævnt Tir-carnet. Ved Tir-carnetet indestår den pågældende internationale garanti-kæde gennem den stedlige garanterende organisation toldvæsenet i hvert af de lande, for hvilket det gælder, for betalingen af de told- og afgiftsbeløb (eventuelt tillige de konfiskations- og bødebøbel), som indehaveren af Tir-carnetet og de personer, der deltager i udforeisen af transporten, måtte blive toldvæsenet skyldig i anledning af den gods-transport, som carnetet dækker. Carnetet indeholder oplysning om den garanterende organisation, carnetets gyldighedsfrist, navn og adresse på den, til hvem det er udstedt, og om den transport, for hvilket det er gyldigt. Carnetet indeholder endvidere en fortegnelse over de af carnetet omfattede varer (gods-manifestet) og er indrettet med et antal nummererede blade bestående af en talon og et afrivningsblad til brug ved grænsepassagen.

den, der agter at foretage en transport på Tir-carnet, henvender sig til det stedlige toldvæsen og frembyder ladningen for toldvæsenet under fremlæggelse af det til transporten hørende carnet. Toldvæsenet undersøger derefter om køretøjet opfylder konventionens bestemmelser for at udføre transporten, og om carnetet er gyldigt som garantidokument for den frembudte forsendelse. for så vidt disse betingelser er til stede, sammenholder toldvæsenet de i carnetets godsmanifest anførte oplysninger med den frembudte ladning, og såfremt det ingen bemærkninger har hertil, forsynes køretøjet med toldlukke, og der afgives attest i carnetets godsmanifest(er).

Ved køretøjets *udpassage* fra det pågældende land påser toldvæsenet, at det an-

bragte toldlukke er ubeskadiget og foretager attestation i carnetet om udpassagen.

Ved indpassage til et land, der kun skal *transiteres*, påser toldvæsenet, at det fremlagte carnet er gyldigt for den pågældende transport, at det pågældende køretøj fortsat opfylder konventionens bestemmelser, og at den udenlandske toldforsegling er uskadt. køretøjet forsynes derefter i visse lande, herunder danmark, med det pågældende lands egne toldplomber, og toldopsynet afgiver attest om indførselen, hvorefter transporten her i landet kan afgå, uden at der afgives forsendelsesangivelse. Ved køretøjets udpassage af landet påses, at toldlukket er uskadt; er dette tilfældet, attesteres carnetet om udpassagen, og indkørselstoldstedet underrettes om udpassagen.

Ved *indpassagen* i det land, hvortil ladningen er bestemt, påser toldvæsenet, at det fremlagte carnet er gyldigt for den pågældende transport, at det pågældende køretøj fortsat opfylder konventionens bestemmelser, og at den udenlandske toldforsegling er ubrudt. køretøjet forsynes derefter i visse lande, herunder danmark, med det pågældende lands egne toldplomber, og toldopsynet afgiver attest i carnetet om indførselen, hvorefter transporten her i landet kan fortsætte uden afgivelse af forsendelsesangivelse.

På bestemmelsesstedet frembydes køretøjet for toldvæsenet under fremlæggelse af carnetet, og toldopsynet påser, at det ved indpassagen anbragte toldlukke er uskadt, og påser ved udlosningen, at der er overensstemmelse mellem det i carnetets godsmanifest anførte og det udlossede gods. der foretages derefter attestation af carnetet om losningen, og indkørselstoldstedet underrettes om godsets ankomst.

forsendelse med Tir-godkendte containere sker efter tilsvarende regler.

3. nordisk Vejtoldpas.

Toldstyrelsen i danmark, finland, norge og Sverige har indgået en overenskomst om en speciel forsendelsesprocedure for varer, der under toldkontrol forsendes med vejretøjer eller containere - de såkaldte nordiske vejtoldpasregler. ordningen begyndte som en prøveordning den 1. juni 1963 og blev permanent fra den 1. oktober 1966.

Transporter på TIR-carneter er holdt uden for ordningen.

i danmark anvendes ordningen:

1. Ved transitering af danmark.
2. Ved forsendelse fra finland, norge eller Sverige til steder i danmark.
3. Ved forsendelse fra danmark til steder i finland, norge eller Sverige.
4. Ved forsendelse mellem steder i danmark, der transiterer Sverige (f. eks. forsendelse fra Bornholm til Sjælland).

Systemet bygger på, at godset forsendes under toldkontrol ledsaget af tolldokumenter, og at der er en ansvarlig forsender af godset, som indestår toldvæsenet for betaling af told og afgifter m. v., såfremt godset ikke kommer frem til bestemmelsesstedet(erne), respektive udføres. finske, norske og svenske trafikanter kan i almindelighed foretage forsendelse af gods uden at stille særlig sikkerhed, medens andre udenlandske trafikanter enten må stille sikkerhed eller anvende dansk speditør eller anden garant. når der ikke i almindelighed kræves sikkerhedsstillelse af de nordiske trafikanter skyldes dette, at overenskomsten mellem de nordiske toldstyrelser indeholder regler om bistand til inddrivelse af told- og afgiftsbeløb, som en nordisk trafikant (forsender) måtte blive skyldig i et andet nordisk land.

Vejtoldpasreglerne forudsætter anvendelse af vej køretøjer og containere, der er godkendt i henhold til Tir-konventionen. køretøjer, der ikke er Tir-godkendte kan dog anvendes i tilfælde, hvor det drejer sig om tungt og omfangsrigt gods eller om et meget begrænset antal kolli, når toldvæsenet skønner det forsvarligt. forsendelser med højt beskattede varer (spiritus, vin og tobaksvarer m. v.) skal dog altid foregå med Tir-godkendte køretøjer eller Tir-godkendte containere.

Ved forsendelserne anvendes en fælles-nordisk blanket, der benævnes »nordisk Vejtoldpas«. Blanketten indeholder en rubrik, i hvilken afsenderen eller fragtføreren, samt i de tilfælde, hvor det kræves, speditør eller anden garant angiver godset til forsendelse og afgiver indeståelse for told-, skatte- og afgiftsbeløb, som måtte forfalde til betaling, såfremt det til forsendelse angivne gods ikke kommer rigtigt frem til bestemmelses-toldstederne. Blanketten indeholder endvi-

dere rubrikker til erklæringer vedrørende det indladede gods afgivet af den, der har kontrolleret indladningen, og af køretøjets fører, samt rubrikker til en godsliste, hvori anføres de fornødne oplysninger til godsets identificering m. v. og rubrikker til brug for toldvæsenets påtegninger under transporten. Blanketten udfyldes i flere eksemplarer, afhængig af hvor mange toldsteder, der skal passeres undervejs og hvor mange steder, der skal afleveres varer til.

kun et af eksemplarerne autoriseres som vejtoldpas, og dette eksemplar skal følge godset frem til det sidste bestemmelsessted, respektive udførselssted af det nordiske område, hvorfra det tilbagesendes til udstedelsesstedet som attest for forsendelsens rette ankomst. Som hovedregel påbegyndes forsendelserne ved det første grænsetoldsted i nordisk indførsels- eller transitland. der er dog mulighed for at påbegynde forsendelsen allerede ved et toldsted i udførselslandet i de tilfælde, hvor det kan lette udførselskontrollen og i de tilfælde, hvor trafikanten anser det for hensigtsmæssigt. i disse tilfælde er det dog en forudsætning, at der anvendes Tir-godkendt køretøj eller container.

Ved forsendelsens påbegyndelse påser toldvæsenet, at køretøjet fortsat opfylder betingelserne for at være Tir-godkendt. Såfremt dette er tilfældet, foretages stikprøvekontrol af, at det indladede gods er overensstemmende med det til forsendelse angivne, og køretøjet toldlukkes. der udstedes derefter vejtoldpas for køretøjet, jfr. foran.

i de tilfælde, hvor forsendelsen er påbegyndt før ankomsten hertil, foretages kontrol af vejtoldpasset, og der beholdes et duplikat-eksemplar af dette. der foretages endvidere kontrol med, at toldlukket er uskadt, og med at køretøjet fortsat opfylder betingelserne for Tir-godkendelse. er dette tilfældet, forsynes køretøjet med egne toldplomber, og der foretages attestation af vejtoldpasset, hvorefter forsendelsen kan fortsætte.

Ved godsets ankomst til bestemmelsesstedet skal køretøjets fører samtidig med, at han anmelder køretøjet med gods for toldvæsenet, aflevere vejtoldpasset og duplikaten af dette. På bestemmelsestoldstedet påser toldvæsenet, at det anbragte toldlukke er uskadt og påser ved udlosningen, at der forefindes de i godslisten anførte varer. er dette

tilfældet afgives attest i vejttoldpasset, og dette tilbagesendes til udstedelsesstedet.

forsendelse med ikke Tir-godkendte køretøjer sker efter tilsvarende retningslinier, dog fores en mere indgående kontrol.

for forsendelser, der er bestemt for transitering, er proceduren stort set den samme som nævnt foran. Ved udpassagen skal såvel køretøj med ladning som vejttoldpas forevises toldvæsenet. Ved udpassage af transporter i Tir-godkendte køretøjer påses, at toldlukket er uskadt.

4. A.T.A.-carnet.

ifølge toldkonventionen af 6. december 1961 vedrørende A.T.A.-carnet for midlertidig indførsel af varer er danmark forpligtet til at acceptere A.T.A.-carneter som sikkerhed ved indførsel af varer i henhold til toldkonventionen af 8. juni 1961 om midlertidig indførsel af fagligt udstyr og toldkonventionen af 8. juni 1961 vedrørende lettelse ved indførsel af varer til forevisning eller benyttelse på udstillinger, messer, kongresser eller lignende arrangementer. danmark har endvidere accepteret at godtage A.T.A.-carnet som sikkerhed ved transitering i tilsvarende tilfælde. A.T.A.-carnetet har, for så vidt angår de i de nævnte konventioner omhandlede varer, tilsvarende funktion som Tir-carnetet, men benyttes kun i ret ringe udstrækning.

C. Jernbanetrafik.

ekspresgods, fremskyndet ilgods og rejsegods, der indføres med bane fra udlandet, kan af banerne uden toldvæsenets mellemkomst viderebefordres til bestemmelsesstedet, hvor banerne ifølge § 59 enten skal aflevere godset til toldvæsenet eller tilbageholde det, indtil toldvæsenets tilladelse til udlevering foreligger.

Ved viderebefordring af andet gods indført med bane fra udlandet anmelder banerne godset til toldvæsenet på indførselsstedet, og som hovedregel udstedes der et tolddokument (ladningsfortegnelse), som ledsager godset frem til bestemmelsesstedet, hvor banerne afleverer godset og tolddokumenterne til toldvæsenet, der efter foretagen kontrol giver afsendelsestoldstedet meddelelse om ankomsten, (se Underbilag C 4.). Vognladninger med stykgods afgår i de til-

fælde, hvor vognene kan toldlukkes, alene med toldlukke uden ledsagende tolddokumenter, hvorefter banerne på bestemmelsesstedet afleverer godset til toldvæsenet, der efter foretagen kontrol giver afsendelsestoldstedet meddelelse om modtagelsen.

d. Posttrafik.

forsendelser der under postvæsenets værge indføres til toldområdet, kan på postvæsenets ansvar uden toldvæsenets mellemkomst viderebefordres til bestemmelsesstedet, hvor postvæsenet i overensstemmelse med de af toldstyrelsen i medfør af § 63 fastsatte bestemmelser (jfr. ovenfor under punkt i.A.) afleverer sådanne forsendelser, som toldvæsenet ønsker afleveret til toldbehandling eller oplæggelse i toldvæsenets værge.

e. Skibsfart.

Ved forsendelse af fra udlandet medbragt ladning, som i forbindelse med oplosningen angives til forsendelse til et indenlandsk bestemmelsessted med andet befordringsmiddel, anvendes den under h.A. og ii.B.l. omhandlede forsendelsesprocedure. Ved forsendelse til andet indenlandsk sted af en fra udlandet medbragt restladning opføres denne i skibets toldseddel som restladning.

f. luftfart.

Ved forsendelse af uberigtigede varer indført med fly fra udlandet udstedes der toldseddel, som følger varerne frem til bestemmelsesstedet.

iii. forsendelse fra transitoplæg, kreditoplæg, frilagre m. v. og frihavnen til indenlandske bestemmelsessteder.

A. Uderigtigede varer.

Som hovedregel anvendes den under i.A. og ii.B.l. omhandlede forsendelsesprocedure.

Ved befordring med jernbane skal banerne aflevere de godset vedrørende tolddokumenter til toldvæsenet på bestemmelsesstedet eller til det nærmest dette beliggende toldsted, og godset skal enten afleveres sammen med tolddokumenterne eller tilbageholdes, indtil toldvæsenets tilladelse til udlevering foreligger, jfr. § 60.

for befordring *med postvæsenet* gælder tilsvarende regler.

Ved forsendelse *med skib* til anden dansk havn, skal forsenderen afgive sædvanlig forsendelsesangivelse, og varerne opføres i skibets toldseddel. Transporteres varerne med et fartøj, der er fritaget for klarering (se kommentarerne til kap. 2-7), udstedes der almindelig toldseddel for varerne.

Ved befordring *med fly* udstedes almindelig toldseddel.

B. indenlandske eller fremmede og frigjorte varer samt kreditoplagsvarer.

forsendelsesangivelse afgives kun, når forsendelsen sker med skib, jfr. § 165. Angivelsen tjener her også andet formål end det toldmæssige, f. eks. som beregningsgrundlag for vareafgifter.

iv. forsendelse i transit.

A. landevejstrafikken.

Ved transitering af en ladning indført fra udlandet med et vejmotorkøretøj kommer enten den almindelige forsendelsesprocedure, TIR-carnetordningen, A. T. A.-carnetordningen eller de nordiske vejtolddpasregler til anvendelse. fælles for alle procedurer er, at varerne forsendes under toldkontrol, og at der er en ansvarlig forsender, der indestår toldvæsenet for betaling af told og afgifter, såfremt varerne ikke udføres. i øvrigt henvises til punkt ii.B.

B. Jernbanetrafikken.

Transitering af ekspresgods, fremskyndet ilgods og rejsegods foregår uden toldvæsenets mellemkomst.

Ved transitering af andet gods udstedes der tolldokumenter (ladningsfortegnelser), som ledsager godset til udførselsstedet, hvor banerne afleverer tolldokumenterne og frembyder godset for toldvæsenet, (se Underbilag C 4.).

C. Posttrafikken.

Transitering af postgods sker uden toldvæsenets mellemkomst.

d. Skibsfarten.

gennemsejling af toldområdet finder sted uden toldvæsenets mellemkomst, men far-

tøjet er principielt undergivet toldvæsenets kontrol, jfr. § 17.

en fra udlandet ved anløb af dansk havn medbragt ladning, som er bestemt for udlandet via andet indenlandsk sted, optages summarisk i skibets toldseddel og ladingens tilstedeværelse påses ved skibets afgang til udlandet.

e. luftfarten.

en ladning, der er bestemt for udlandet via andet indenlandsk sted, optages i flyets tolldokumenter, og toldvæsenet på ankomststedet påser varernes tilstedeværelse og udførsel og underretter afsendelsestoldstedet om ankomsten.

V. Udførsel.

A. Uberigtigede varer.

ifølge § 166 skal afsenderen ved forsendelse til udlandet eller toldfrit sted af uberigtigede varer til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse, indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt og så vidt muligt om dens indhold, samt frembyde varerne til toldvæsenets undersøgelse. i de tilfælde, hvor angivelsen ikke er udstedt af en herboende næringsdrivende eller anden herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person, vil der være at stille betryggende sikkerhed for de varerne påhvillende told- og afgiftsbeløb.

for sendes varerne med skib eller luftfartøj, skal indladningen anmeldes for toldvæsenet, og udførselen kontrolleres i overensstemmelse med de for udførsel med sådanne transportmidler foreskrevne regler, jfr. kap. 2, afsnit C, og §§ 42-45. for sendes varerne på anden måde, udfærdiger toldvæsenet en toldseddel særskilt for hver forsendelse. for så vidt angår postfor sendelser, skal toldsedlen afleveres sammen med varerne til postvæsenet, der skal give toldvæsenet attest om udførselen. for andre forsendelsers vedkommende skal toldsedlen sammen med varerne afleveres til fragtføreren og af denne afgives til toldvæsenet ved grænsetoldstedet, hvor toldvæsenet skal have adgang til at kontrollere varernes rette udførsel. indladning i skib eller luftfartøj eller afsendelse med andet transportmiddel skal finde sted samme dag, varerne er undersøgt af toldvæsenet.

Transport ad landevejen kan gøres betin-

get af, at de pågældende køretøjer med hensyn til konstruktion og indretning opfylder nærmere af toldstyrelsen fastsatte krav, jfr. § 167. Toldstyrelsen er bemyndiget til at fravige forsendelsesreglerne ved udførsel, for så vidt angår forsendelser, der i overensstemmelse med mellemfolkelig aftale om internationale transporter ankommer til et grænsetoldsted og videretransporteres uden omładning til udlandet. der er for tiden fastsat særlige regler for varer, der forsendes på Tir-carnet og A.T.A.-carnet, samt for varer, der forsendes på nordisk Vejtoldpas, jfr. ovenfor under punkt ii.B.2-4.

Såfremt uberigtigede varer, der i overensstemmelse med foranstående er udleveret fra toldvæsenet til udførsel til udlandet eller toldfrit sted, ikke behørigt udføres eller tilbageleveres toldvæsenet, eller såfremt der af toldvæsenet konstateres mangel i en sådan sendings indhold, er afsenderen pligtig til at betale told og afgift af de manglende varer efter samme regler som gælder for forsendelse af uberigtigede varer, jfr. § 164 (se ovenfor under punkt h.A.).

B. kreditoplagsvarer, godtgørelsesvarer m. v.

Ved udførsel til udlandet eller toldfrit sted af kreditoplagsvarer og varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, skal afsenderen frembyde varerne til toldvæsenets undersøgelse efter en skriftlig angivelse indeholdende oplysning om sendingens kolliantal, mærker og vægt samt om indholdets art og mængde, eventuelt værdi. Bestemmelserne i § 166, stk. 2, om uberigtigede varer, finder tilsvarende anvendelse på de her omhandlede varer. i særlige tilfælde kan toldstyrelsen indrømme lettelser i bestemmelserne om angivelsespligt og udførselskontrol, når afsenderens virksomhed er undergivet toldvæsenets kontrol, jfr. § 169.

C. indenlandske eller frigjorte varer.

Ved udførsel til udlandet eller toldfrit sted af indenlandske samt fremmede og frigjorte varer med skib, luftfartøj eller færdselsvogn skal afsenderen efter toldstyrelsens nærmere bestemmelse afgive en skriftlig angivelse med oplysning om sendingens kolliantal, mærker, vægt og indhold.

Så vidt det er fornødent af hensyn til de

toldvæsenet pålagte opgaver i forbindelse med vareførselen, er toldvæsenet berettiget til at kræve udpakning samt vejning og undersøgelse af såvel indenlandske som fremmede og frigjorte varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted, jfr. § 171.

Ved udførsel af varer med nævnte transportmidler fører toldvæsenet kontrol i henhold til forskellige ministeriers bekendtgørelser om udførsel af varer og foretager ved udførsel med skib opkrævning af vareafgifter, jfr. § 35.

d. Udførselskontrol i særlige tilfælde.

ifølge § 172 er finansministeren bemyndiget til at fastsætte særlige regler for udførsel af særlig højt beskattede varer. Sådanne regler er fastsat i finansministeriets bekendtgørelse af 18. marts 1960 om udførsel af spiritus og vin samt tobaksvarer m. m., hvorefter udførsel her fra landet *ad søvejen* af spiritus og af vin (såvel berigtiget som uberigtiget) med mere end 18 rumfangsprocent, samt af tobaksvarer og cigaretpapir (der udføres i uberigtiget stand eller mod godtgørelse af eller fritagelse for told eller afgifter) kun må finde sted med de faste skibsruteforbindelser, medens *udførsel på anden måde* af de nævnte varer i uberigtiget stand eller mod godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter kun må finde sted pr. post, med jernbane, med de faste luftruteforbindelser eller med Tir-godkendte motorkøretøjer. Toldstyrelsen kan bestemme, at varer, der forsendes som toldgods ikke må medføres af rejssende som håndbagage eller som indskrevet rejsegods, jfr. § 172, stk. 2. Bestemmelser herom er optaget i finansministeriets bekendtgørelse nr. 364 af 5. november 1968 om toldbehandling af rejsegods m. v.

det anførte system for forsendelse til udlandet eller toldfrit sted af varer har til formål at sikre, at varerne virkelig udføres. Systemet bygger på, at man, for så vidt angår uberigtigede varer, har en ansvarlig afsender, der hæfter for told og afgifter af sådanne varer, som ikke behørigt forevises for toldvæsenet ved udførselen. i de tilfælde, hvor kreditoplagsvarer og varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, ikke behørigt forevises for toldvæsenet ved udførselen, indebærer dette, at der ikke ydes fraskrivning i kreditoplaget,

respektive ydes godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter.

kontrolmæssigt er systemet baseret på, at varer, der forsendes med andre transportmidler end skib eller luftfartøj eller med postvæsenet, forsendes under toldlukke under ledsagelse af tolldokumenter, som danner grundlag for afsendelsestoldstedets kontrol med varernes udførsel, idet udførselstoldstedet underretter afsendelsestoldstedet om udførselen af varerne. for så vidt angår forsendelser på Tir-carnet, A.T.A.-carnet eller nordisk Vejtoldpas henvises til ll.B.2-4.

Ved udførsel pr. post af toldgoods skal postvæsenet afgive attest til toldvæsenet om forsendelsernes rette udførsel. Ved udførsel af toldgoods med bane, skal banerne ved grænsetoldstedet afgive tolldokumenterne til toldvæsenet, og give dette adgang til at kontrollere godsets udførsel.

e. Uberigtiget proviant.

I følge § 173 kan toldstyrelsen bestemme, om og i hvilket omfang skibe og luftfartøjer kan medføre uberigtiget proviant til brug ombord eller til salg til passagerer m. v.

f. Bistand ved vareudførselen.

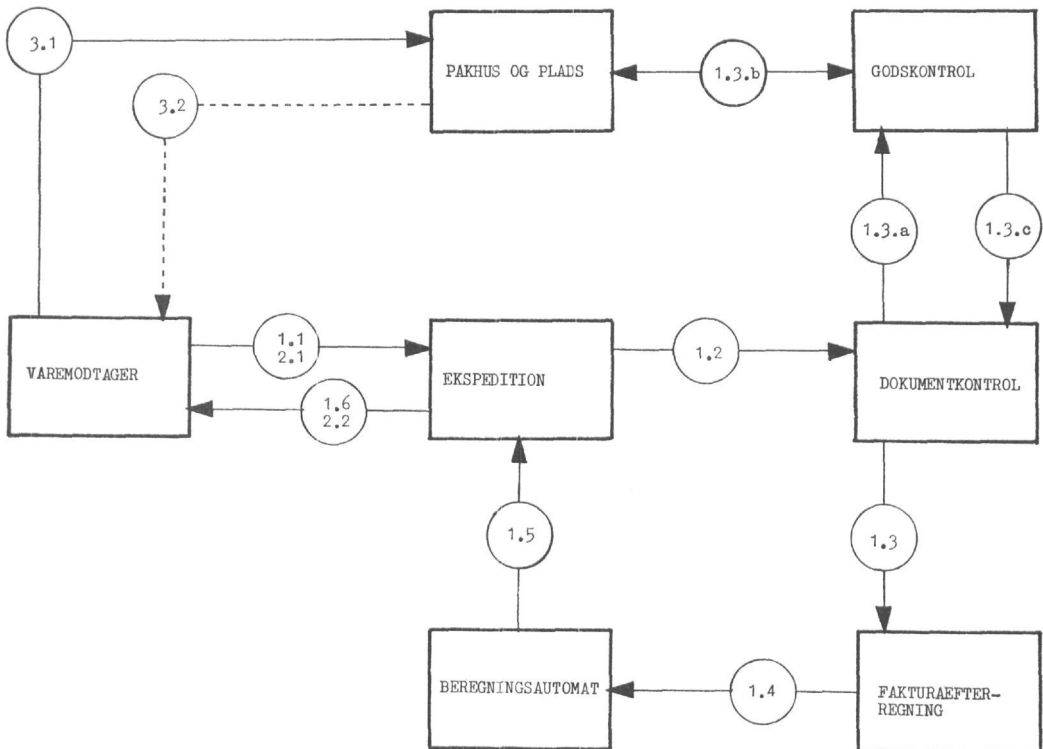
når der for varer, der udføres som følge af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale eller af andre grunde kan opnås en toldlempelse eller andre fordele, såfremt varerne er ledsaget af et dokument vedrørende op-

rindelse, toldgodtgørelse m. v., påhviler det toldvæsenet efter begæring i fornødent omfang at yde bistand med oplysninger, attestation m. v., jfr. § 174. finansministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele organisationer autorisation til at udstede de omhandlede dokumenter. Bestemmelser herom er optaget i finansministeriets bekendtgørelse af 28. juni 1961 om udstedelse af visse oprindelsesbeviser og i finansministeriets bekendtgørelse af 19. november 1966 om efTA-toldbehandling.

i tilfælde, hvor en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, ønsker iværksat en undersøgelse af rigtigheden af dokumenter vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v. vedrørende herfra til vedkommende stat udførte varer, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse, kan toldvæsenet afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for undersøgelsen, samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningslokaler, regnskabsmateriale og korrespondance m. v.

reglerne om bistand ved vareudførselen tager dels sigte på at yde herværende eksportører bistand til, at de og deres kunder kan opnå visse faciliteter i forbindelse med varernes indførsel i det pågældende udland dels at yde udenlandske toldmyndigheder bistand ved kontrollen med afgivne dokumenters rigtighed.

Den nye fortoldningsprocedure

fortoldning.

- 11 Varemottageren udfærdiger klareringsbegæring på de dertil autoriserede blanketter og indgiver denne til toldkamret bilagt adkomstdokumentet og bekræftelsesdokumenter m. v.
- 12 ekspeditionen påser overensstemmelse mellem de fremlagte dokumenter, registrerer ekspeditionen og sender den til dokumentkontrollen.
- 1.3.a dokumentkontrollen kan som hovedregel alene på grundlag af klareringsbegæringen og de vedlagte bekræftelsesdokumenter fastsætte satser og beregningsgrundlag for opkrævning af told og forbrugsafgifter m. v. i disse tilfælde sendes ekspeditionen direkte til fakturafterregning (1.3). finder dokumentkontrollen det nødvendigt at se varerne for at kunne fastsætte satser og beregningsgrundlag for opkrævning af told og forbrugsafgifter eller udtager den ekspeditionen til stikprøvekontrol sendes ekspeditionen til godskontrol.
- 1.3.b godskontrollen foretager i pakhuset (på pladsen) kontrol af varernes art, oprindelse, værdi og mængde m. v.
- 1.3.c godskontrollen forsyner ekspeditionen med oplysning om det foretagne og returnerer ekspeditionen til dokumentkontrollen.

- 13 dokumentkontrollen afslutter ekspeditionen og sender den til fakturafterregning.
- 14 fakturafterregningen foretager talmæssig revision af værdigrundlaget for opkrævningen af told og forbrugsafgifter og sender ekspeditionen til beregningsautomaten.
- 15 Beregningsautomaten beregner told og forbrugsafgifter, og ekspeditionen sendes videre til ekspeditionen.
- 16 ekspeditionen underretter varemottageren om skyldige told og forbrugsafgifter m. v.

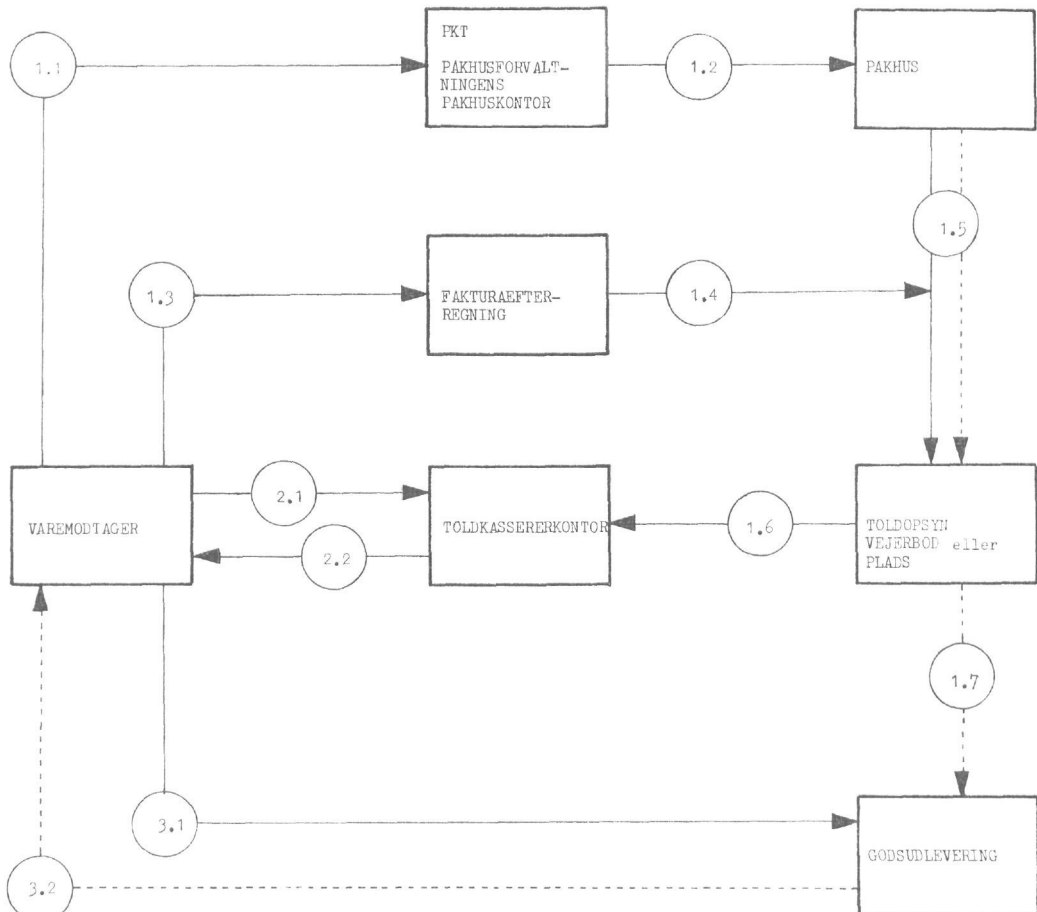
Betaling.

- 2.1 Varemottageren indbetaler det skyldige beløb.
- 2.2 indbetalingen registreres, og kvittering for indbetalingen udleveres til varemottageren.

Vareudlevering.

- 3.1 Varemottageren henvender sig til pakhuset (pladsen) for at afhente godset.
- 3.2 Varemottageren hjemtager godset.

Fortoldningsprocedure på Københavns Toldbod*

fortoldning.

- 11 Varemodtageren udfærdiger toldangivelse på de dertil autoriserede blanketter og indleverer angivelsen til pakhuskontoret sammen med adkomstdokumentet.
- 12 Pakhuskontoret påser overensstemmelse mellem de fremlagte dokumenter, registrerer ekspeditionen, og denne bringes til pakhuset.
- 13 Bekræftelsesdokumenterne (fakturaerne) bringes af vareviodtageren til fakturaefterregning.
- 14 fakturaefterregningen foretager talmæssig revision af værdigrundlaget for opkrævning af told og forbrugsafgifter.
- 15 dokumenterne, herunder fakturaerne, og godset bringes frem for toldopsynet i vejerboden eller på pladsen.
- 16 Toldopsynet fastsætter satser og beregningsgrundlaget

for told og forbrugsafgifter efter besigtigelse af varerne, og angivelsen bringes til toldkassererkontoret, som beregner told og forbrugsafgifter m. v.

- 1.7 godset bringes til godsudleveringen.

Betaling.

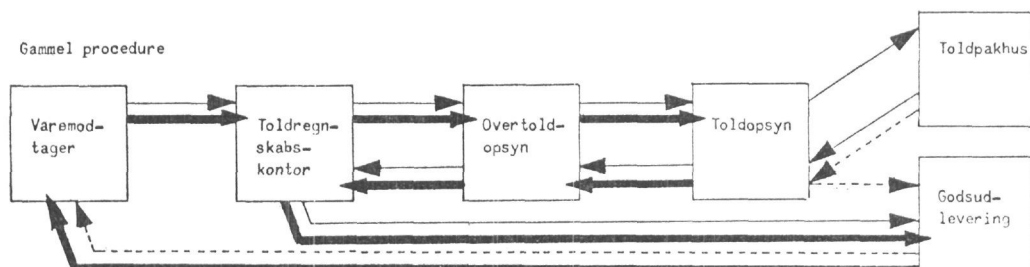
- 2.1 Varemodtageren indbetaler det skyldige beløb.
- 2.2 indbetalingen registreres og kvittering for indbetalingen udleveres til varemodtageren.

Vareudlevering.

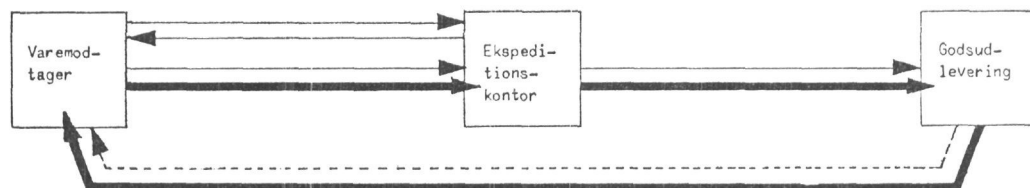
- 3.1 Varemodtageren henvender sig til godsudleveringen (pladsen) for at afhente godset.
- 3.2 Varemodtageren hjemtager godset.

* fra den 1.6.69 er den ny fortoldningsproeedure indført.

diagram over fortoldningsprocedurer

Ny procedure (betaling for godsudlevering)

Signaturforklaring:

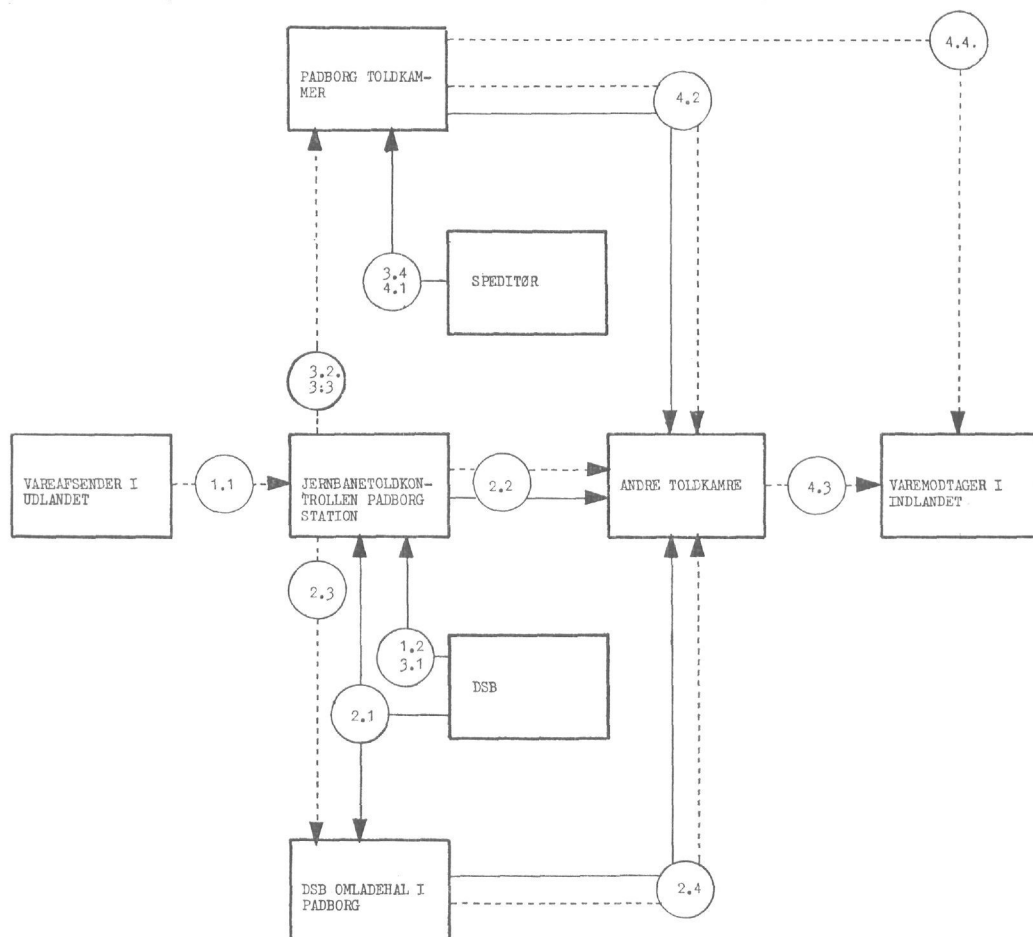
—— Fortoldningsdokumenter

▬▬▬▬ Varemodtagers repræsentant

----- Varer

Underbilag C 4.

Procedure for gods der indføres med jernbanevogne over Padborg Toldkammer

indpassagen ved fadborg Toldkammer.

- 1.1 gods, der fra udlandet passerer landegrænsen med jernbane, indgår til Padborg station, hvor toldkontrollen inkvirerer (undersøger) vognene. Tomme vogne frigives straks, belæssede vogne opnoteres, og der foretages plombering af lukkede vogne.
- 1.2 dSB afgiver til jernbanetoldkontrollen en fortegnelse over de indpasserede belæssede vogne med anførsel af disses toldbehandlingssted (udførselssted). fortegnelsen registreres og danner grundlag for toldvæsenets kontrol med vognenes toldfrigørelse.

forsendelse til andre toldsteder.

- 2.1 dSB afgiver udg. toldangivelse (ladningsfortegnelse) i duplo for vogne, der afgår uberigtiget til andre toldsteder.
- 2.2 ekspeditionen registreres, og det ene eksemplar autoriseres som toldseddel og ledsager godset til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.

- 2.3 Vogne med stykgods bestemt til flere toldsteder afgår uden papirer til dSB's omladehal i Padborg.
- 2.4 i omladehallen omlades godset, toldbehandles til forsendelse og afgår til andre toldsteder ledsaget af ladningsfortegnelse, jfr. 2.1 og 2.2.

gods til Padborg Toldkammer.

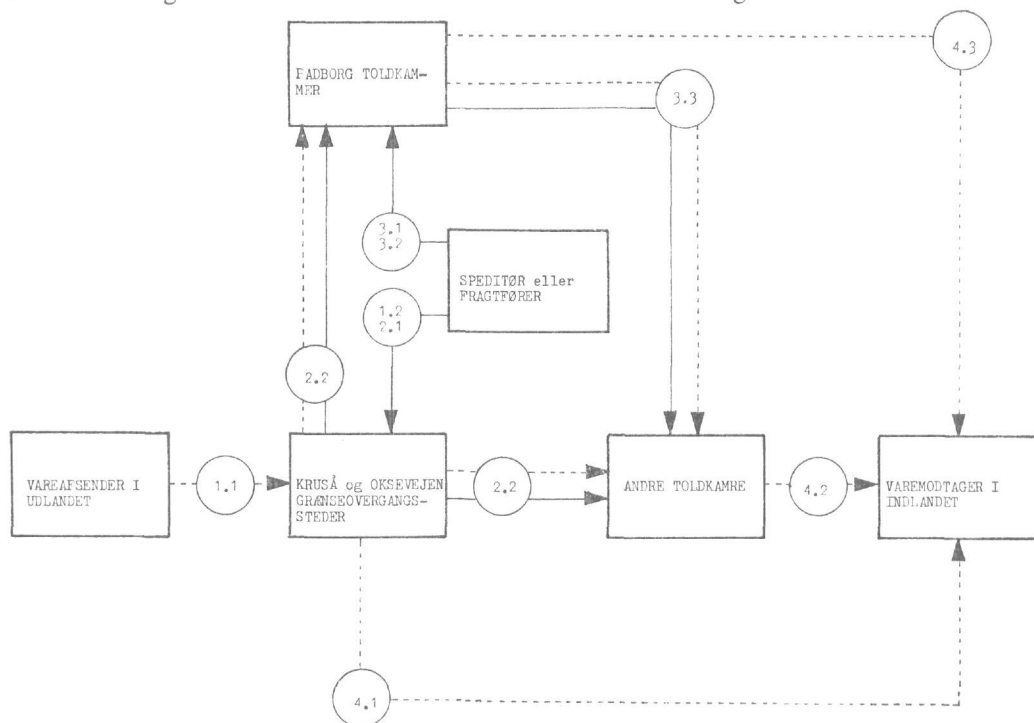
- 3.1 dSB afgiver til jernbanetoldkontrollen toldgodsfortegnelse for vogne med gods, der skal fortoldes på pladsen ved Padborg Toldkammer.
- 3.2 Toldgodsfortegnelsen registreres, og vognene køres til pladsen for senere fortoldning.
- 3.3 Speditørsamlevogne med gods, der skal oplægges på Padborg Toldkammer, afgår fra jernbanetoldkontrollen uden papirer.
- 3.4 Speditøren afgiver toldgodsfortegnelse til Padborg Toldkammer over gods, der skal oplægges. fortegnelsen registreres ved toldkamret, der kontrollerer løsningen og oplæggelsen.

godsfrigørelse.

- 4.1 Speditoren afgiver forsendelsesbegæring til toldkamret.
- 4.2 ekspeditionen registreres, godset toldbehandles til forsendelse, forsendelsesbegæringen autoriseres som toldseddel og ledsager godset til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.
- 4.3 fra andre toldsteder kan godset enten udleveres varemodtageren efter toldberigtigelse eller forsendes til udlandet, f. eks. som transitgods.
- 4.4 fra Padborg Toldkammer kan gods ligeledes udleveres varemodtageren efter toldberigtigelse (den nye fortoldningsprocedure).

Underbilag C 5.

Procedure for gods der indføres med automobiler over Padborg Toldkammer

indpassagen.

- 1.1 gods, der fra udlandet passerer landegrænsen med automobil, indgår over kruså eller oksevejens grænseovergangssteder.
- 1.2 Speditøren eller fragtføreren afleverer til toldkontrollen ladelister eventuelt Tir-carnet over det medførte gods. Toldkontrollen inkvirerer (undersøger) automobilet og plomberer dette.

forsendelse.

- 2.1 Speditøren (fragtføreren) afgiver udg. toldangivelse eventuelt Tir-carnet for det medførte gods.
- 2.2 ekspeditionen registreres, udg. toldangivelse autoriseres som toldseddel og ledsager godset til toldvæsenet på bestemmelsesstedet. eventuelt afgår godset på Tir-carnet.

Padborg Toldkammer.

- 3.1 Speditøren afgiver til toldkamret toldgodsfortegnelse for automobiler med gods, der skal fortoldes på pladsen ved Padborg Toldkammer og for automobiler med

gods, der skal oplægges på toldkamret. Toldgodsfortegnelsen registreres, og automobiler med gods, der skal fortoldes på pladsen, kører til pladsen for senere berigtigelse. for gods, der skal oplægges, kontrollerer toldkamret løsningen og oplæggelsen.

- 3.2 Speditøren afgiver forsendelsesbegæring til toldkamret.
- 3.3 ekspeditionen registreres, godset toldbehandles til forsendelse, forsendelsesbegæringen autoriseres som toldseddel og ledsager godset til toldvæsenet på bestemmelsesstedet.

fortoldning m. v.

- 4.1 fra kruså og oksevejens grænseovergangssteder kan gods udleveres varemodtageren efter toldberigtigelse (den gamle fortoldningsprocedure).*
- 4.2 fra andre toldsteder kan godset enten udleveres varemodtageren efter toldberigtigelse eller forsendes til udlandet, f. eks. som transitgods.
- 4.3 fra Padborg Toldkammer kan gods ligeledes udleveres varemodtageren efter toldberigtigelse (den nye fortoldningsprocedure).

* nu 4.3

(Toldgodtgørelsesbestemmelser).
(kapitel 17).

i medfør af toldlovens § 1 skal der af alle varer, som indføres i toldområdet, svares told i henhold til toldtariffen, medmindre andet udtrykkeligt er hjemlet i loven. Sådanne undtagelser fra toldpligten er hjemlet i § 1, stk. 2, for EFTA-varer og i kapitel 12, hvortil kommer de særlige toldfritagelsesbestemmelser i selve toldtariffen. Toldpligtige er i princippet også varer, der senere genudføres, men lovens kapitel 17 hjemler - i form af godtgørelse af erlagt told - meget vidtgående undtagelser fra denne regel for varer, der senere genudføres, samt i visse tilfælde for varer, der anvendes til specielle formål her i landet.

de i kapitlet indeholdte i alt 16 forskellige former for toldgodtgørelse tilsigter enten:

- i. *at ligestille danske eksportører med udenlandske konkurrenter,*
(§§ 176 og 177 om materialtoldgodtgørelse, § 178 om handelstoldgodtgørelse og § 185, stk. 1, punkt 2, om genudførelse af værditoldbelagte kreditoplagsvarer) eller
- ii. *at forhindre negativ toldbeskyttelse på visse varer,*
(§ 184 om skibsbygningsgodtgørelse og § 185, stk. 1, punkt 1, om vegetabiliske tekstilstoffer, der anvendes til fremstilling af sække og poser m. v.) eller
- iii. *at holde importører skadesløse for told, der er erlagt i forbindelse med visse fejlekspeditioner,*
(§§ 180 og 181) eller
- iV. *at yde importører af visse varer, der har været anvendt til særlige formål*

her i landet i en vis kortere tid, delvis godtgørelse af erlagt told,

(§ 185, stk. 1, punkt 4, om materiel, der har været anvendt ved udførelse af anlægsarbejder og lignende arbejder samt måleapparater, der har været anvendt ved afprøvning af kabelanlæg, maskiner og lignende, § 185, stk. 1, punkt 5, om maskiner og apparater m. v., som er indført til erstatning for tilsvarende maskiner og apparater m. v., der er beskadiget eller ødelagt ved indtrufne uheld, eller i af venten af levering af tilsvarende bestilte maskiner og apparater, samt § 185, stk. 1, punkt 6, om rullende jernbanemateriel og reservedele hertil, som ikke kan indgå toldfri i henhold til § 130).

de under iV nævnte bestemmelser samt reglen i § 185, stk. 1, punkt 3, der hjemler toldgodtgørelse, når det er åbenbart, at forudsætningerne for toldfrihed i henhold til kapitel 12 har foreligget, tilsigter tilsvarende formål som nogle af de i kapitel 12 indeholdte toldfrihedsbestemmelser.

Vedrørende i—iii bemærkes:

- i. *Toldgodtgørelsesbestemmelser, der tilsigter at ligestille danske eksportører med udenlandske konkurrenter.*

ifølge § 176 kan der meddeles herboende næringsdrivende bevilling til *materialtoldgodtgørelse* for varer, som de indfortolder og i deres virksomhed anvender som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling, bearbejdning, reparation, komplettering eller emballering af varer, der udføres til udlandet eller toldfrit sted. godtgørelsen ydes med et

beløb, der svarer til den told, som er erlagt enten for de anvendte materialer og hjælpe-stoffer inklusive med dem indfortoldet emballage eller for en tilsvarende mængde af bevillingshaveren indførte varer af samme beskaffenhed, der kan endvidere ydes godtgørelse for eventuelt svind, der opstår ved arbejdets udførelse.

Toldvæsenet kan nægte at yde materialtoldgodtgørelse for varer, der er anvendt som materialer og hjælpestoffer ved fremstilling m. v. af varer, der udføres til et andet EFTA-land, når der for varerne er opnået eller kan forventes opnået efTA-toldbehandling i indførselslandet, og EFTA-toldbehandlingen er betinget af, at materialtoldgodtgørelse ikke ydes.

Ved en opgørelse foretaget pr. 1. december 1965 var der meddelt 2146 virksomheder materialtoldgodtgørelsesbevilling.

ifølge § 178 kan der meddeles herboende næringsdrivende bevilling til *handelstoldgodtgørelse* for varer, som de infortolder og i uforandret og ubrugt stand i forbindelse med et salg genudfører til udlandet eller toldfrit sted. Udover at ligestille danske eksportører med udenlandske konkurrenter til-sigter bestemmelsen at gøre det muligt for eksportørerne at hjemtage varer på eget lager for sortering og ompakning m. v. godtgørelsen ydes med det toldbeløb, som bevillingshaveren har erlagt, enten for de udførte varer inklusive med dem indfortoldet og genudført emballage, eller for en tilsvarende mængde af bevillingshaveren indførte varer af samme beskaffenhed.

der ydes dog ikke godtgørelse for den i § 2, stk. 3, omhandlede afgift og den i § 3 omhandlede antidumping- og udligningstold. endvidere kan handelstoldgodtgørelse ikke udbetales for varer, som ved genudførselen ikke er gode og forsvarlige handelsvarer, d. v. s. at der f. eks. ikke kan opnås godtgørelse for varer, der under henliggen på en virksomheds lager er blevet fordærvet eller lignende, og hvis udførsel sker alene eller hovedsageligt for at få tolden refunderet.

Ved en opgørelse foretaget pr. 1. december 1965 var der meddelt 438 virksomheder bevilling til handelstoldgodtgørelse.

Bevillinger til materialtoldgodtgørelse og handelstoldgodtgørelse kan gøres betinget af, at materialer, hjælpestoffer, halvfabrikata og færdigvarer (for så vidt angår mate-

rialtoldgodtgørelse) og varerne (for så vidt angår handelstoldgodtgørelse) oplagres særskilt, at der foretages en særlig mærkning af varerne, og at bevillingshaveren fører et særligt lagerregnskab. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af bevillingshaverens virksomhed og lagerbeholdning, at kontrollere lagerregnskabs førelse samt til i disse forhold at efterse hans øvrige forretningsbøger og regnskabsmateriale. materialtoldgodtgørelse og handelstoldgodtgørelse ydes efter bevillinger udstedt af toldstyrelsen. Bevillingerne meddeles enten for et konkret vareparti (bevilling i enkelte tilfælde) eller for en løbende eksport (stående bevilling normalt med gyldighed i 5 år). i bevillingen fastsættes de nærmere betingelser, som bevillingshaveren må iagttage for at få godtgørelsen udbetalt.

godtgørelsen kan kun ydes for varer, som er indfortoldet mindre end 2 år før udførselen af de varer, der kræves godtgørelse for, og krav om godtgørelse skal fremsættes inden 1 år efter varenes udførsel. Toldstyrelsen kan fastsætte mindste beløb for udbetaling af godtgørelse. det for tiden gældende mindstebeløb er 10 kr. pr. udførselsangivelse.

Som et led i toldvæsenets kontrol er det i bevillingerne fastsat, at der ved toldbehandlingen skal afgives et særskilt eksemplar af indkøbsfakturaen til brug ved toldvæsenets fastsættelse af godtgørelsen. indehavere af materialtoldgodtgørelsesbevillinger skal, forinden produktionen påbegyndes, afgive en anmeldelse til toldvæsenet over råstofferbruket. indehavere af handelstoldgodtgørelsesbevillinger skal til toldvæsenet til brug ved beregningen af toldgodtgørelsen afgive ekstra eksemplarer af fakturaer over udførte varer. i øvrigt er kontrollen med bevillingerne, så vidt det er muligt, baseret på bevillingshaverens egne regnskaber, og i reglen er bevillingshaveren, jfr. § 169, stk. 2, fritaget for at udføre varerne under toldkontrol, når udførselen sker på en sådan måde, at der kan fremlægges fragtdokumenter under en eller anden form som dokumentation for udførselen.

ifølge § 185, stk. 1, punkt 2, kan der ydes toldgodtgørelse ved genudførsel af *værditoldbeskattede kreditoplagsvarer*, for hvilke tolden er blevet betalt som følge af den i § 90, stk. 3, (se kommentarerne til kap. 8-11,

afsnit Vii) fastsatte begrænsning af toldkrediten til 1½ år under forudsætning af, at varerne er gode og forsvarlige handelsvarer. godtgørelsen kan som hovedregel kun bevilges, såfremt genudførselen sker inden 2 år efter, at varerne er tilført kreditoplaget.

//. Toldgodtgørelsesbestemmelser, der tilsigter at forhindre negativ toldbeskyttelse på visse varer.

i henhold til § 184 kan godtgørelse af told i et i loven nærmere angivet omfang finde sted ved *nybygning, ombygning eller reparation her i landet af sådanne fartøjer*, som ved indførsel fra udlandet ville være toldfri. reglen har til formål at forhindre negativ toldbeskyttelse som følge af, at skibe - bortset fra lystfartøjer - er toldfri, jfr. toldtariffens kapitel 89, medens en stor del af de materialer, der anvendes til skibsbygning, er toldpligtige.

de nærmere regler om skibsbygningsgodtgørelsens beregning og udbetaling er fastsat i finansministeriets bekendtgørelse nr. 21 af 13. februar 1967 om skibsbygningsgodtgørelse.

Ved nybygning af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) kan godtgørelse ydes for anvendte toldpligtige materialer af fremmed og dansk oprindelse.

når der i loven tales om godtgørelse af told af materialer af dansk oprindelse, menes der hermed udbetaling af et beløb, der svarer til den told, der ville have været erlagt, dersom de pågældende materialer havde været af udenlandsk oprindelse.

godtgørelse ved nybygning ydes for visse fartøjer som procentgodtgørelse og for andre som konkret godtgørelse. Ved procentgodtgørelse forstås en godtgørelse, der udgør en i den nævnte bekendtgørelse fastsat procentuel andel (4,25 pct., 3,75 pct., 3,50 pct. eller 3,00 pct., afhængig af fartøjets art, udstyr, aptering m. v.) af byggesummen for det fartøj, for hvilket godtgørelsen begæres. Ved konkret godtgørelse forstås godtgørelse i henhold til en af værftet foretaget opgørelse over de ved bygningen medgåede toldpligtige materialer, hvad enten disse er indfortoldet af værftet eller af andre, eller er af dansk oprindelse.

Spørgsmål om fartøjernes klassificering til procentgodtgørelse samt tvivlsspørgsmål vedrørende fastsættelsen af byggesummen af-

gøres af finansministeriet, efter at sagen har været forelagt et af ministeriet nedsat udvalg på 3 medlemmer, hvoraf 1 medlem er branchekyndig.

Ved ombygning og reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) kan godtgørelse af told ydes for anvendte materialer af fremmed oprindelse. godtgørelse kan ydes også for eventuelt svind, der er opstået under arbejdets udførelse. denne godtgørelse ydes altid som konkret godtgørelse.

Ved ombygning eller reparation af fartøjer (med tilhørende maskiner og inventar) på herværende skibsværfter kan der endvidere indrømmes godtgørelse for ubrugte genstande, som nedennævnte af dansk oprindelse: maskiner med dertil direkte knyttet tilbehør (såsom skibsskruer, aksler og stævnør), instrumenter, tovværk, ståltråd samt søm, skruer og bolte m. v.

Ved installation uden for skibsværfter i brugte fartøjer af ubrugte maskiner med dertil direkte knyttet tilbehør (såsom skibsskruer, aksler og stævnør) af dansk oprindelse, kan godtgørelse ydes leverandørerne med beløb, der svarer til tolden for varer, som de pågældende i den stand, hvori de foreligger ved installationen.

i henhold til § 185, stk. 1, punkt 1, kan der ydes toldgodtgørelse for *vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn, der anvendes til fremstilling af sække, poser og wrappers*, som afsættes her i landet til brug som emballage for varer i den indenlandske vareomsætning. godtgørelsen ydes efter tilsvarende regler, som er fastsat for ydelse af materialtoldgodtgørelse. Bestemmelsens hovedformål er at forhindre negativ toldbeskyttelse, som følge af, at indførte sække og poser fremstillet af vævet stof af vegetabilsk tekstilgarn kan indføres toldfrit i medfør af bestemmelse 11 til toldtariffens afsnit Xi, medens stoffet til fremstillingen af sådanne er toldpligtigt.

Til Toldgodtgørelsesbestemmelser, der tilsigter at holde importører skadesløse for told erlagt i forbindelse med visse fejlekspeditioner.

Toldgodtgørelse i henhold til §§ 180 og 181 kan kun bevilges under forudsætning af, at varerne genudføres eller eventuelt **tilintetgøres** under toldkontrol, jfr. § 182, af den, der har indfortoldet dem, og at genudførselen eller tilintetgørelsen sker inden for

en af toldstyrelsen nærmere fastsat frist, der normalt ikke kan udstrækkes ud over 1 år efter indfortoldningen. godtgørelsen skal kræves inden 1 år efter varernes udførsel, og toldstyrelsen kan fastsætte mindstebeløb for udbetaling af særlig godtgørelse. det for tiden gældende mindstebeløb er 10 kr. pr. udførselsangivelse. godtgørelse ydes efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde, og den påberåbte begrundelse for toldgodtgørelse skal dokumenteres.

ifølge § 180 kan godtgørelse af told bevilges i tilfælde, hvor varer uafbrudt har befundet sig i toldvæsenets eller godkendte transportforetagenders værg og derefter genudføres til udlandet eller toldfrit sted, eventuelt genoplægges hos toldvæsenet, når *tolden åbenbart er blevet erlagt ved en fejltagelse, eller når der ellers foreligger ganske særlige forhold.* Ved godkendte transportforetagender forstås sådanne foretagender (f. eks. jernbaner, postvæsen eller luftfartsforetagender), som har ret til at foretage toldklarering af indført gods, uden at modtageren har fremsat anmodning herom. Bestemmelsen er væsentligst bragt i anvendelse i tilfælde, hvor modtagere af gods, som postvæsenet eller jernbanen har klareret, uden at modtagerne har fremsat ønske herom, har nægtet at modtage godset.

ifølge § 181, punkt 1, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudføres som følge af, at varerne på grund af *fejl eller af andre grunde ikke svarer til bestillingen* eller *ikke er blevet leveret inden udløbet af den aftalte tidsfrist*, under forudsætning af, at varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet. godtgørelse af told vil dog kunne tilstås for varer, som kun har været benyttet i forbindelse med afprøvning eller under forhold, der kan sidestilles hermed, og for varer, der har været udbudt til salg, såfremt udbuddet er sket, uden at fejlen har været kendt, eller såfremt udbuddet er sket udelukkende med det formål at søge sælgerens tab ved fejlleveringen begrænset. godtgørelsen vil efter toldstyrelsens nærmere bestemmelser under særlige omstændigheder kunne ydes med det toldbeløb, der erlægges for varer, der indføres som erstatning for tilsvarende genudførte varer, som ikke har svaret til bestillingen. godtgørelse af tolden for varer, der ikke har svaret til bestillingen, og for varer, der ikke

er leveret inden udløbet af den aftalte tidsfrist, er betinget af, at der foreligger sådanne forhold, som den danske importør er uden indflydelse på, og som vil berettige ham til at hæve købet. Varer anses for at være ikke-bestillingssvarende, når den udenlandske leverandør f. eks. leverer varer i forkert farve eller størrelse, eller leverer varer af en dårligere kvalitet end forudsat ved ordreafgivelsen. godtgørelse af tolden for varer, der har været udbudt til salg med det formål at søge sælgerens tab ved fejlleveringen begrænset, ydes kun i de tilfælde, hvor udbuddet er sket på begæring af den udenlandske leverandør eller dennes repræsentant. Bestemmelsen om, at godtgørelse i særlige tilfælde kan ydes med det toldbeløb, som er betalt for varer, der er indført som erstatning for tilsvarende udførte, ikke-bestillingssvarende varer, tager sigte på sådanne tilfælde, hvor den udførte ikke-bestillingssvarende vare oprindelig er indført til en lavere told end den told, der skal betales for erstatningsvaren. eksempelvis kan nævnes, at en motor monteret på en maskine, der indgår toldfrit i henhold til bestemmelse 5 til toldtariffens kapitel 84, indgår toldfrit sammen med maskinen, medens en separat indført erstatningsmotor er toldpligtig.

ifølge § 181, punkt 2, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudføres i de tilfælde, hvor der er tale om en *åbenbar fejlbestilling*, under forudsætning af, at varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet. Bestemmelsen finder f. eks. anvendelse på tilfælde, hvor en importør ved fejlskrivning eller lignende har afgivet ordre på andre varer end dem, han havde i sinde at bestille.

ifølge § 181, punkt 3, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudføres i de tilfælde, hvor varerne *på grund af sundhedsbestemmelser eller andre lignende sikkerhedsbestemmelser ikke må forhandles eller benyttes i toldområdet*; det er en forudsætning, at varerne ved udførselen i øvrigt er gode og forsvarlige handelsvarer. Bestemmelsen kan ikke finde anvendelse på varer, der efter indførselen fordærves, og af denne grund ikke må sælges her i landet.

ifølge § 181, punkt 4, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudføres i de tilfælde, hvor varerne på grund af en *åbenbar fejltagelse er blevet tilsendt im-*

portøren og indfortoldet af denne, og varerne ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet. Bestemmelsen er hovedsageligt bragt i anvendelse på tilfælde, hvor en udenlandsk virksomhed fejlagtigt har tilsendt en dansk virksomhed varer, der skulle have været sendt til en virksomhed i et andet land.

ifølge § 181, punkt 5, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudføres i de tilfælde, *hvor tolden for varerne er blevet erlagt ved en åbenbar fejltagelse*, og varen ikke er blevet benyttet eller udbudt til salg inden for toldområdet. Bestemmelsen finder f. eks. anvendelse på tilfælde, hvor en virksomhed har indfortoldet varer, der skulle være videresendt i ufortoldet stand til udlandet.

ifølge § 181, punkt 6, kan der ydes tilbagebetaling af tolden for varer, der genudfø-

res, når der måtte foreligge ganske særlige forhold. Bestemmelsen administreres meget restriktivt. Som eksempel på tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes, kan nævnes tilfælde, hvor en vare genudføres, fordi dens salg på det danske marked ville indebære brud på patentrettigheder, eller når varer, som er indført for at anvendes som materiale ved lønarbejde, genudføres, fordi aftalen om lønarbejde er hævet, eller fordi de indførte varer ikke i deres helhed er medgået til arbejdets udførelse.

i finansåret 1966/67 blev der udbetalt ca. 87 millioner kroner i toldgodtgørelse. der findes ingen specificering af dette beløb, der omfatter alle former for tilbagebetaling af told (material-, handels- og skibsbygningsgodtgørelse samt tilbagebetaling for ikke-bestillingssvarende varer m. v.).

§-nøgle.

Toldlovsudkastet.

gældende toldlov.

§ 1, stk. 1
§ 1, stk. 2
§ 2, stk. 1
§ 2, stk. 2
§ 3, stk. 1 og 3
§ 3, stk. 2 og 3
§ 4
§ 5
§ 6
§ 7
§ 8
§ 9
§ 10
§ 11, stk. 1
§ 11, stk. 2
§ 12
§ 13
§ 14
§ 15
§ 16
§ 17
§ 18
§ 19, stk. 1
§ 19, stk. 2
§ 20, stk. 1
§ 20, stk. 2
§ 20, stk. 3
§ 20, stk. 4
§ 21, stk. 1-3
§ 21, stk. 4
§ 22, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2
§ 22, stk. 1, nr. 3
§ 22, stk. 1, nr. 4
§ 23
§ 24, stk. 1, 2 og 4
§ 24, stk. 3
§ 25
§ 26

§ 5, stk. i
§ 5, stk. 3
§ 1, stk. 1
§ 1, stk. 2 og 3
§ 1, stk. 4
§ 1, stk. 6
§ 2, stk. 1
§ 3, stk. 1
§ 3, stk. 2
§ 3, stk. 3
§ 3, stk. 4
§ 3, stk. 5
§ 3, stk. 6
§ 3, stk. 7
§ 3, stk. 8
§ 3, stk. 9
§ 2, stk. 2
§ 2, stk. 3 og 4

§ 136
§ 137
§ 138
§§ 139-142
§ 143
§ 145
§ 146, stk. 1
§ 146, stk. 2
§§ 147-148
§ 129, stk. 1, pkt. 2

§ 129, stk. 1, pkt. 23 og 24
§ 129, stk. 1, pkt. 25
§ 129, stk. 1, pkt. 26
§ 129, stk. 1, pkt. 13 og 14
§ 129, stk. 1, pkt. 4

§ 129, stk. 1, pkt. 5
§ 129, stk. 1, pkt. 6-8

- §27
 §28, stk. 1, nr. 1 og 2
 §28, stk. 1, nr. 3

 §28, stk. 1, nr. 4
 §29
 §30, stk. 1, nr. 1
 §30, stk. 1, nr. 2
 §31
 §32, stk. 1, nr. 1
 §52, stk. 1, nr. 2, og stk. 2
 §33
 §34, stk. 1, nr. 1
 §34, stk. 1, nr. 2
 §34, stk. 1, nr. 3
 §34, stk. 1, nr. 4 og stk. 2
 §34, stk. 1, nr. 5
 §34, stk. 1, nr. 6
 §34, stk. 1, nr. 7
 §34, stk. 1, nr. 8
 §34, stk. 1, nr. 9
 §35
 §36
 §37

 §38
 §39, stk. 1, nr. 1
 §39, stk. 1, nr. 2
 §39, stk. 1, nr. 3
 §59, stk. 1, nr. 4 og stk. 2
 §59, stk. 1, nr. 5
 §40, stk. 1, nr. 1
 §40, stk. 1, nr. 2
 §40, stk. 1, nr. 5
 §40, stk. 1, nr. 4
 §40, stk. 1, **nr.** 5
 §40, stk. 1, nr. 6
 §41, stk. 1, nr. 1-5
 §41, stk. 1, nr. 4
 §41, stk. 1, nr. 5
 §42
 §43
 §44, stk. 1, nr. 1
 §44, stk. 1, nr. 2
 §44, stk. 1, nr. 5
 §44, stk. 1, nr. 4
 §45
 §46
 §47
 §48
 §49

 §129, stk. pkt. 18-19
 §129, stk. pkt. 20
 §129, stk. pkt. 21 og §130, stk. 1, pkt. 6 og 8
 §129, stk. 1, pkt. 22
 §129, stk. 1, pkt. 15 a
 §129, stk. 1, pkt. 15
 §131, stk. 1, pkt. 5
 §129, stk. 1, pkt. 28 og 29
 §129, stk. 1, pkt. 17
 §129, stk. 1, pkt. 16
 §129, stk. 1, pkt. 31
 §129, stk. 1, **pkt.** 11
 §129, stk. 1, pkt. 12
 §129, stk. 1, pkt. 3
 §129, stk. 1, **pkt.** 9
 §129, stk. 1, pkt. 10
 §129, stk. 1, pkt. 30 og 32
 §129, stk. 1, pkt. 33
 §129, stk. 1, pkt. 1
 §129, stk. 1, pkt. 27
 §135
 §135 a
 §130, stk. 1, indledningen, og §131, stk. 1, indledningen

 §130, stk. 1, pkt. 4
 §130, stk. 1, pkt. 7
 §130, stk. 1, pkt. 5
 §132
 §150, stk. 1, pkt. 8
 §151, stk. 1, pkt. 10
 §150, stk. 1, **pkt.** 11
 §150, stk. 1, pkt. 10
 §150, stk. 1, pkt. 2
 §130, stk. 1, pkt. 9
 §150, stk. 1, pkt. 5
 §131, stk. 1, pkt. 5
 §131, stk. 1, pkt. 2
 -
 §130, stk. 1, pkt. 1 og §131, stk. 1, pkt. 1
 §131, stk. 1, pkt. 14 og 15
 §131, stk. 1, pkt. 4
 §131, stk. 1, pkt. 6
 §131, stk. 1, pkt. 9
 §131, stk. 1, pkt. 8
 §131, stk. 1, pkt. 7
 §131, stk. 1, pkt. 10-12
 §131, stk. 1, pkt. 13
 §155
 §154, stk. 1

*Toldlovsudkastet.**gældende toldlov.*

§ 50	§ 134, stk. 2
§ 51, stk. 1	§ 134, stk. 3
§ 51, stk. 2	§ 134, stk. 4-5
§ 52	§ 134, stk. 6
§ 53	
§ 54, stk. 1	§ 130, stk. 2, og § 131, stk. 3
§ 54, stk. 2	§ 130, stk. 3, og § 131, stk. 5
§ 55	§ 131, stk. 1, 2 og 4
§ 56	§ 131, stk. 6
§ 57	§ 129, stk. 2
§ 58	§ 175
§ 59	§ 176, stk. 1, og § 177
§ 60	§ 176, stk. 4
§ 61	
§ 62	§ 176, stk. 5
§ 63, stk. 1	§ 178, stk. 1
§ 63, stk. 2	§ 178, stk. 4, 1. punktum
§ 63, stk. 3	§ 178, stk. 5
§ 63, stk. 4	
§ 64, stk. 1 og 2, nr. 1 og 3, og stk. 3	§ 181, stk. 1, pkt. 1
§ 64, stk. 2, nr. 2	§ 185, stk. 1, pkt. 5 b
§ 65, stk. 1, nr. 1	§ 180
§ 65, stk. 1, nr. 2	§ 181, stk. 1, pkt. 3
§ 65, stk. 1, nr. 3	§ 181, stk. 1, pkt. 4
§ 65, stk. 1, nr. 4	§ 181, stk. 1, pkt. 5
§ 65, stk. 1, nr. 5	§ 181, stk. 1, pkt. 2
§ 65, stk. 1, nr. 6	§ 180 og § 181, stk. 1, pkt. 6
§ 66	
§ 67	§ 185, stk. 1, pkt. 3
§ 68, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2	§ 185, stk. 1, pkt. 4
§ 68, stk. 1, nr. 3, og stk. 2.	§ 185, stk. 1, pkt. 5 a
§ 68, stk. 1, nr. 4, og stk. 3	§ 185, stk. 1, pkt. 6
§ 69, stk. 1	§ 179, stk. 2, 1. punktum
§ 69, stk. 2	
§ 70	§ 176, stk. 2 og § 178, stk. 2
§ 71	§ 176, stk. 3 og § 178, stk. 3
§ 72	§ 179, stk. 1, § 183, stk. log 185, stk. 2
§ 73	§ 182
§ 74	§ 183, stk. 2
§ 75, stk. 1	§ 183, stk. 2 og § 185, stk. 3
§ 75, stk. 2	
§ 75, stk. 3	§ 185, stk. 3
§ 76	§ 183, stk. 2 og § 185, stk. 3
§ 77	§ 184
§ 78	§ 6
§ 79, stk. 1	§ 11, stk. 1
§ 79, stk. 2 og 3	§ 52
§ 80	kapitel 2-5
§ 81	§ 173
§§ 82-84	kapitel 7
§ 85	§ 28, § 41, § 42, § 55, § 59, § 60, i § 61-64,

*Toldlovsudkastet.**gældende toldlov.*

§86
 §87
 § 88, stk. 1

 § 88, stk. 2-4
 §§ 89-90
 §91
 §92
 §93
 §94
 §95
 §96
 §97
 §98
 §99
 § 100
 § 101
 § 102
 § 103
 § 104
 § 105, stk. 1
 § 105, stk. 2
 § 106
 § 107, stk. 1
 § 107, stk. 2
 § 107, stk. 3
 § 108
 § 109
 § 110
 § 111
 §112
 § 113
 § 114
 § 115
 § 116
 § 117
 §118
 §119
 § 120
 § 121
 §122
 § 123, stk. 1
 § 123, stk. 2 og 3
 § 124, stk. 1
 § 124, stk. 2
 § 125
 § 126
 § 127, stk. 1 og 2
 §128

§§ 149-152, §§ 161-163, §§ 165 og 166,
 og §§ 169-172
 § 153 og § 154
 § 155, § 157 og § 187, stk. 1
 § 162, stk. 3, § 163, stk. 2, § 166, stk. 3, og
 § 167
 § 14, § 15 og § 18
 kapitel 10

 § 159

 §§ 164 og 168

 §34
 § 113, stk. 1
 § 114
 §§ 123-127
 §117
 § 128, stk. 1
 § 128, stk. 2
 § 115
 § 118, stk. 1
 § 118, stk. 2
 § 122
 § 119
 § 116
 § 113, stk. 2 og 3
 § 174 og § 113, stk. 4
 § 5, stk. 2
 §12
 §13
 §9
 § 186
 §4
 § 1, stk. 7
 § 189, stk. 1-3
 § 190
 § 189, stk. 4
 § 189, stk. 5
 § 195, stk. 1 og 2
 § 193, stk. 1, 2 og 4
 § 193, stk. 3, sidste led, § 195, stk. 3 og § 196
 § 194

*Toldlovsudkastet.**gældende toldlov.*

§ 129

§ 130

§ 131

§ 132

§ 133

§ 134, stk. 1

§ 134, stk. 2

§ 134, stk. 3

§ 135

§ 191 og § 198

§ 199

§ 197, sidste led

§ 192

§ 190 a

§ 200

§ 203

§ 201

§-nøgle.

*gældende toldlov.**Toldlovsudkastet.*

§ 1, stk. 1
 § 1, stk. 2 og 3
 § 1, stk. 4
 § 1, stk. 5
 § 1, stk. 6
 § 1, stk. 7
 § 2, stk. 1
 § 2, stk. 2
 § 2, stk. 3 og 4
 § 3, stk. 1
 § 3, stk. 2
 § 3, stk. 3
 § 3, stk. 4
 § 3, stk. 5
 § 3, stk. 6
 § 3, stk. 7
 § 3, stk. 8
 § 3, stk. 9
 § 4
 § 5, stk. 1
 § 5, stk. 2
 § 5, stk. 3
 § 6
 § 7
 § 8
 § 9
 § 10
 § 11, stk. 1
 § 11, stk. 2
 § 12
 § 13
 § 14
 § 15
 § 16
 §§ 17-60
 §§ 61-64
 §§ 65-67

§ 2, stk. 1
 § 2, stk. 2
 § 3, stk. 1 og 3
 § 3, stk. 2 og 3
 § 122
 § 4
 § 13
 § 14
 § 5
 § 6
 § 7
 § 8
 § 9
 § 10
 § 11, stk. 1
 § 11, stk. 2
 § 12
 § 121
 § 1, stk. 1
 § 116
 § 1, stk. 2
 § 78
 § 119
 § 79, stk. 1
 § 82
 § 117
 § 118
 § 88, stk. 2 og 3
 § 88, stk. 4
 § 80
 § 80
 § 85, stk. 1 og 3
 §§ 82-84

§§ 68-102

§§103-112

§113, stk. 1

§ 113, stk. 2 og 3

§113, stk. 4

§114

§115

§116

§ 117, stk. 1

§117, stk. 2

§118, stk. 1

§118, stk. 2

§118, stk. 3

§119

§ 120

§ 121

§122

§§ 123-127

§128

§ 129, stk. 1, pkt. 1

§ 129, stk. 1, pkt. 2

§ 129, stk. 1, pkt. 3

§ 129, stk. 1, pkt. 4

§ 129, stk. 1, pkt. 5

§ 129, stk. 1, pkt. 6-8

§ 129, stk. 1, pkt. 9

§ 129, stk. 1, pkt. 10

§ 129, stk. 1, pkt. 11

§ 129, stk. 1, pkt. 12

§ 129, stk. 1, pkt. 13 og 14

§ 129, stk. 1, pkt. 15

§ 129, stk. 1, pkt. 15a

§ 129, stk. 1, pkt. 16

§ 129, stk. 1, pkt. 17

§ 129, stk. 1, pkt. 18 og 19

§ 129, stk. 1, pkt. 20

§ 129, stk. 1, pkt. 21

§ 129, stk. 1, pkt. 22

§ 129, stk. 1, pkt. 23 og 24

§ 129, stk. 1, pkt. 25

§ 129, stk. 1, pkt. 26

§ 129, stk. 1, pkt. 27

§ 129, stk. 1, pkt. 28 og 29

§ 129, stk. 1, pkt. 30

§ 129, stk. 1, pkt. 31

§ 129, stk. 1, pkt. 32

§ 129, stk. 1, pkt. 33

§ 129, stk. 2

§ 130, stk. 1, pkt. 1

§ 130, stk. 1, pkt. 2

§ 130, stk. 1, pkt. 3

§§89-90

§ 105, stk. i

§114

§115

§105, stk. 2

§108

§113

§ 107, stk. 1

§109

§110

§112

§111

§ 106

§ 107, stk. 2 og 3

§34, stk. 1, nr. 8

§ 21, stk. 1-3

§34, stk. 1, nr. 3

§24, stk. 1, 2 og 4

§25

§26

§ 34, stk. 1, nr. 4, og stk. 2

§ 34, stk. 1, nr. 5

§ 34, stk. 1, nr. 1

§ 34, stk. 1, nr. 2

§23

§ 30, stk. 1, nr. 1

§29

§ 32, stk. 1, nr. 2, og stk. 2

§ 32, stk. 1, nr. 1

§27

§ 28, stk. 1, nr. 1 og 2

§28, stk. 1, nr. 3

§ 28, stk. 1, nr. 4

§ 22, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2

§ 22, stk. 1, nr. 3

§ 22, stk. 1, nr. 4

§ 34, stk. 1, nr. 9

§31

§ 34, stk. 1, nr. 6

§33

§ 34, stk. 1, nr. 6

§ 34, stk. 1, nr. 7

§ 57

§42

§ 40, stk. 1, nr. 4

§40, stk. 1, nr. 6

§ 130, stk. 1, pkt. 4
 § 130, stk. 1, pkt. 5
 § 130, stk. 1, pkt. 6
 § 130, stk. 1, pkt. 7
 § 130, stk. 1, pkt. 8
 § 130, stk. 1, pkt. 9
 § 130, stk. 1, pkt. 10
 § 130, stk. 1, pkt. 11
 § 130, stk. 2
 § 130, stk. 3
 § 131, stk. 1, pkt. 1
 § 131, stk. 1, pkt. 2
 § 131, stk. 1, pkt. 3
 § 131, stk. 1, pkt. 4
 § 131, stk. 1, pkt. 5
 § 131, stk. 1, pkt. 6
 § 131, stk. 1, pkt. 7
 § 131, stk. 1, pkt. 8
 § 131, stk. 1, pkt. 9
 § 131, stk. 1, pkt. 10-12
 § 131, stk. 1, pkt. 13
 § 131, stk. 1, pkt. 14 og 15
 § 131, stk. 2
 § 131, stk. 3
 § 131, stk. 4
 § 131, stk. 5
 § 131, stk. 6
 § 132
 § 133
 § 134, stk. 1
 § 134, stk. 2
 § 134, stk. 3
 § 134, stk. 4-5
 § 134, stk. 6
 § 135
 § 135a
 § 136
 § 137
 § 138
 §§ 139-143
 § 144 (ophævet)
 §§ 145-148
 §§ 149-152
 §§ 153-154
 § 155
 § 156
 § 157
 § 158
 § 159
 § 160
 § 161

§ 39, stk. 1, nr. 1
 § 39, stk. 1, nr. 3
 § 28, stk. 1, nr. 3
 § 39, stk. 1, nr. 2
 § 39, stk. 1, nr. 5
 § 40, stk. 1, nr. 5
 § 40, stk. 1, nr. 3
 § 40, stk. 1, nr. 2
 § 54, stk. 1
 § 54, stk. 2
 § 42
 § 41, stk. 1, nr. 4
 § 41, stk. 1, nr. 1-3
 § 44, stk. 1, nr. 1
 § 30, stk. 1, nr. 2
 § 44, stk. 1, nr. 2
 § 45
 § 44, stk. 1, nr. 4
 § 44, stk. 1, nr. 3
 § 46
 § 47
 § 43
 § 55, **stk.** 1
 § 54, stk. 1
 § 55, stk. 2
 § 54, stk. 2
 § 56
 § 39, stk. 1, nr. 4, og stk. 2
 § 48
 § 49
 § 50
 § 51, stk. 1
 § 51, stk. 2
 § 52
 § 35
 § 36
 § 16
 § 17
 § 18
 § 19
 § 20
 § 85
 § 86
 § 87
 § 85
 § 87
 § 99
 § 98, stk. 4
 § 85

*gældende toldlov.**Toldlo vsudkastet.*

§ 162
 § 163
 § 164
 § 165
 § 166, stk. 1 og 2
 § 166, stk. 3
 § 167
 § 168
 §§ 169-172
 § 173
 § 174
 § 175
 § 176, stk. 1
 § 176, stk. 2
 § 176, stk. 3
 § 176, stk. 4
 § 176, stk. 5
 § 177
 § 178, stk. 1
 § 178, stk. 2
 § 178, stk. 3
 § 178, stk. 4
 § 178, stk. 5
 § 179, stk. 1
 § 179, stk. 2, 1. punktum
 § 180
 § 181, stk. 1, pkt. 1
 § 181, stk. 1, pkt. 2
 § 181, stk. 1, pkt. 3
 § 181, stk. 1, pkt. 4
 § 181, stk. 1, pkt. 5
 § 181, stk. 1, pkt. 6
 § 182
 § 183, stk. 1
 § 183, stk. 2
 § 184
 § 185, stk. 1, pkt. 1
 § 185, stk. 1, pkt. 2
 § 185, stk. 1, pkt. 3
 § 185, stk. 1, pkt. 4
 § 185, stk. 1, pkt. 5
 § 185, stk. 1, pkt. 6
 § 185, stk. 2 og 3
 § 186
 § 187
 § 188 (ophævet)
 § 189, stk. 1-3
 § 189, stk. 4
 § 189, stk. 5
 § 190, stk. 1

§ 85 og § 88
 § 85 og § 88
 § 102
 § 85
 § 85
 § 88
 § 88
 § 102
 § 85
 § 81
 § 115
 § 58
 § 59
 § 70
 § 71
 § 60
 § 62
 § 59
 § 63, stk. 1
 § 70
 § 71
 § 63, stk. 2
 § 63, stk. 3
 § 72
 § 69, stk. 1
 § 65, stk. 1, nr. 1 og 6
 § 64, stk. 1 og 2, nr. 1 og 3, og stk. 3
 § 65, stk. 1, nr. 5
 § 65, stk. 1, nr. 2
 § 65, stk. 1, nr. 3
 § 65, stk. 1, nr. 4
 § 65, stk. 1, nr. 6
 § 73
 § 72
 § 74, § 75, stk. 1, og § 76
 § 77
 tariffens afsnit Xi, best. 11 b.
 § 67
 § 68, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2
 § 68, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, og § 64, stk. 2, nr. 2
 § 68, stk. 1, nr. 4, og stk. 3
 § 72, § 75, stk. 1 og 3, og § 76
 § 120
 § 123, stk. 1
 § 124, stk. 1
 § 124, stk. 2
 § 123, stk. 2

*gældende toldlov.**Toldlovsudkastet.*

§ 190, stk. 2	§ 123, stk. 3
§ 190, stk. 3	§ 123, stk. 2, sidste led, og stk. 3
§ 190 a	§ 133
§ 191	§ 129
§ 192	§ 132
§ 193, stk. 1, 2 og 4	§ 126
§ 193, stk. 3, første led	
§ 193, stk. 3, sidste led	§ 127, stk. 2
§ 194	§ 128
§ 195, stk. 1 og 2	§ 125
§ 195, stk. 3	§ 127, stk. 1
§ 196	§ 127, stk. 2
§ 197	§ 131
§ 198	§ 129
§ 199	§ 130
§ 200	§ 134, stk. 1
§ 201	§ 135
§ 202	
§ 203	§ 134, stk. 3

lov nr. 201 af 31. maj 1968.

lov om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure.

Vi frederik den niende, af guds nåde konge til danmark, de Venders og Götters, hertug til Slesvig, holsten, Stormarn, ditmarsken, lauenborg og oldenburg, gør vitterligt: folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. finansministeren bemyndiges til at iværksætte forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure.

Stk. 2. finansministeren fastsætter de for forsøgsvirksomheden gældende regler om toldvæsenets kontrol med transportmidler og varer, der ankommer til eller afgår fra toldområdet, om varers angivelse for toldvæsenet ved indførsel, klarering, forsendelse og udførsel og om betaling af told og af forbrugsafgifter, der efter den gældende lovgivning skal erlægges ved indførsel af varer.

Stk. 3. Ved fastsættelse af de i stk. 2 omhandlede regler kan finansministeren i fornødent omfang fravige de i toldloven

indeholdte toldforvaltningsbestemmelser og tilsvarende bestemmelser i forbrugsafgiftslovgivningen vedrørende indførsel af varer.

§ 2. finansministeren kan bestemme, at der ikke skal svares afgift i henhold til lov om almindelig omsætningsafgift ved indførsel fra udlandet til registrerede virksomheder af varer, der omfattes af den i § 1 omhandlede forsøgsvirksomhed.

§ 3. Bestemmelserne i toldlovens 3. del om straf m. v. finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelser af bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 1, stk. 2.

givet på Amalienborg, den 31. maj 1968.

Under Vor kongelige hånd og Segl.

frederik r.

Poul møller.

Bemærkninger til forslag til lov om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure.

Ved lovforslaget bemyndiges finansministeren til at iværksætte forsøg med en ny toldbehandlings-procedure.

lovforslaget påregnes ikke at føre til øgede udgifter for statskassen og heller ikke til udvidelse af den statslige administration.

Til§1.

hovedtrækkene i den gældende toldbehandlings-procedure er, at transportmidler og varer, der ankommer her til landet, straks kommer under toldkontrol, og at indførte varer, for hvilke tolden og eventuelle afgifter ikke betales straks ved indførslen, oplægges på toldvæsenets pakhuse eller pladser (statens transitoplag eller frilagre) eller på private pakhuse under toldkontrol. de indførte varer bliver ikke stillet til indførerens frie disposition, før tolden af varerne er betalt eller er debiteret indførerens ved varenes tilskrivning til et kreditoplag, og afgifterne er betalt eller er debiteret indførerens ved varenes tilskrivning til et kreditlager eller ved afgivelse af tilførselsanmeldelse.

der foregår for tiden overvejelser om en forenkling af toldvæsenets arbejdsmetoder, og som et led heri er det besluttet at erstatte 78 toldkamre i provinsen med 26 og ca. 100 tjenestesteder i københavn med 11 toldkamre. Ved denne koncentration af toldvæsenets virksomhed vil man kunne undgå den forøgelse af toldvæsenets personale, som ellers ville følge af merværdiafgiftens indførelse. en fuldstændig nedlæggelse af de 52 provinstoldkamre, der ikke skal være distriktstoldkamre, kan dog først finde sted samtidig med indførslen af en ny toldbehandlingsprocedure, således at man kan undgå, at toldvæsenets betjening af publikum i de byer, hvor toldkamret nedlægges, bliver ringere end i de byer, hvor der fortsat vil være placeret et toldkammer. Som bilag til nærværende lovforslag er optrykt en redegørelse om toldvæsenets betjening af publikum ved et formindsket antal toldkamre.

overvejelser om en sådan ny toldbehandlings-procedure foregår for tiden i Toldkommissionen. Under den procedure, der overvejes, vil indførte varer blive registreret af toldvæsenet ved indførslen, hvorefter de straks vil kunne føres til indførerens private lager og oplægges der. kort tid efter oplægelsen skal indførerens indsende en klareringsangivelse over varerne til toldvæsenet, og når denne er godkendt, hvilket skal kunne ske, uden at indførerens behøver at være til stede, får indførerens meddelelse om told- og afgiftsbeløbets størrelse, hvorefter han kan disponere over varerne. Allerede i dag følges ved 3 toldkamre i københavn og ved Padborg toldkammer en procedure, hvorefter det ikke er nødvendigt, at indførerens er til stede ved toldbehandlingen. Toldkommissionen overvejer desuden en periodisk indbetaling af told- og afgiftsbeløbene, således at indførerne på en gang betaler for hele deres indførsel i en periode, hvorved de opnår en vis kredit. der må foretages en række ændringer i told- og forbrugsafgiftslovgivningen, før en toldbehandlings-procedure, som den her skitserede, kan tages i almindelig anvendelse.

Toldkommissionen vil endvidere overveje en omlægning af de gældende regler for kontrol med forsendelse af varer mellem indenlandske steder og udførsel af varer, således at den fysiske kontrol med varerne i vidt omfang erstattes af en regnskabsmæssig kontrol.

det må imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at der bliver lejlighed til at gøre erfaringer i praksis med sådanne helt nye toldbehandlingsmetoder, før de fornødne ændringer i told- og forbrugsafgiftslovgivningen og de dertil hørende administrative bestemmelser bliver endeligt udarbejdet.

Ved lovforslagets § 1 bemyndiges finansministeren til at iværksætte forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure og at fastsætte regler for toldbehandlingen under denne procedure. Ved fastsættelsen af disse regler kan finansministeren fravige alle i told-

loven indeholdte toldforvaltningsbestemmelser (Toldlovens 2. del) og tilsvarende bestemmelser i forbrugsafgiftslovgivningen vedrørende indførsel af varer.

det er tanken, at forsøget med en ny toldbehandlingsprocedure skal foretages i et mindre antal af de nuværende tolddistrikter, og at man vil lade vareklareringen foregå ved et enkelt toldkammer.

reglerne om toldbehandlingen under den procedure, der skal afprøves, vil efter nærmere forhandling med de berørte organisationer blive fastsat i en bekendtgørelse.

Til § 2.

Af varer, der indføres her til landet, skal der efter lov om almindelig omsætningsafgift betales afgift ved indførslen. når indførslen sker til en registreret virksomhed, kan afgiften beregnes efter en lavere afgiftssats end den sædvanlige (for tiden henholdsvis 7 pct. og 10 pct.).

i henhold til omsætningsafgiftslovens § 15 er den indgående afgift i en afgiftsperiode den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden, samt den afgift, som virksomheden i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet.

fastsættes der såvel for importmomsen som for tolden og de øvrige afgifter en afregningsperiode, jfr. bemærkningerne til § 1, på f. eks. et kvartal med en betalingsfrist på 1 måned 20 dage, udskydes betalingen af importmomsen fra ét kvartal til det følgende kvartal. foretager man ikke andre ændringer i merværdiafgiftsloven, sker der herefter det, at virksomheden skal betale importmomsen for f. eks. januar kvartal midt i april kvartal samtidig med kvartalsafregningen for merværdiafgiften i øvrigt, men ikke vil være berettiget til at trække importmomsen vedrørende januar kvartal fra i den udgående afgift før ved kvartalsafregningen for april kvartal, d. v. s. den 20. august.

ændrer man samtidig med etableringen af en kreditordning for tolden og de øvrige forbrugsafgifter reglerne om fradragsret for indgående afgift således, at afgiften af importen kan fradrages ved opgørelsen af afgiftstilsvaret for den periode, hvori importen har fundet sted, vil det afgiftsmæssige

resultat for importøren og statskassen blive det samme som ved momsfri import.

med henblik på at foretage forsøg med kreditorordninger for told- og forbrugsafgifter er det derfor hensigtsmæssigt, at finansministeren tillige bemyndiges til i forbindelse med forsøgsvirksomheden at indrømme fritagelse for merværdiafgift af varer, der indføres fra udlandet.

Til § 3.

Toldlovens 3. del om straf m. v. indeholder regler om straf for indsmugling og overdragelse eller erhvervelse af indsmuglede varer (§§ 189 og 190), for overtrædelse af de af finansministeren fastsatte regler vedrørende ind- og udførsel m. v. af højt beskattede varer (§ 191), for afgivelse af urigtige angivelser in. v. (§ 193), for brud på toldlukke (§ 194) samt for misbrug af bevillinger (§ 197). endvidere er der i § 198 hjemmel til at straffe overtrædelser af toldloven eller de i medfør af loven givne forskrifter, for så vidt der ikke i toldloven eller i lovgivningen i øvrigt er fastsat særlig straf herfor.

indsmugling samt overdragelse eller erhvervelse af indsmuglede varer straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. de øvrige lovovertrædelser med bøde, og dersom der ved visse af disse lovovertrædelser foreligger skærpende omstændigheder, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

endvidere indeholder toldlovens 3. del regler om tilbageholdelse af befordringsmidler, der har været anvendt ved indsmugling (§ 190 a), om tilbageholdelse eller beslaglæggelse af indsmuglede varer (§ 192), om forældelse af strafansvar (§ 196) og om behandling af toldstraffesager (§ 199).

i de tolddistrikter, hvor der skal gøres forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure, vil toldlovens toldforvaltningsbestemmelser i et vist omfang blive erstattet af regler, der fastsættes i medfør af § 1, stk. 2. da toldlovens bestemmelser om straf m. v. kun angår overtrædelser af toldloven, er de ikke umiddelbart anvendelige på overtrædelser af regler, der fastsættes i medfør af § 1, stk. 2.

det foreslås derfor, at toldlovens bestemmelser om straf m. v. skal kunne finde anvendelse på tilsvarende overtrædelser af regler, der fastsættes i medfør af § 1, stk. 2.

finansministeriets bekendtgørelse nr. 381 af 22. november 1968.

Bekendtgørelse om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure.

i medfør af lov nr. 201 af 31. maj 1968 om forsøg med en ny toldbehandlingsprocedure fastsættes følgende bestemmelser om kontrol med samt toldbehandling af transportmidler og varer i nykøbing falster og og rødbyhavn tolddistrikter:

kapitel 1.

forsøgsområdet.

§ 1. forsøgsområdet omfatter Rødbyhavn distriktstoldkammers distrikt, som består af færgehavnen i rødbyhavn, og nykøbing falster distriktstoldkammers distrikt, som består af følgende kommuner: Askø, Bandholm, Birket, Branderslev, døllefjelde-musse, falkerslev, fejø, femø, gloslunde-græshave, gundslev, herredskirke-Løjtofte, herritslev, hillested, holeby, horbelev, horslunde-nordlunde, hunseby, højreby, idestrup, karleby-horreby-nørre ørslev, ketteinge-Bregninge, kippinge-Brarup-Stadager, købelev, magiebrænde, majbølle, maribo, maribo købstads landdistrikt, nakskov, nebbelunde-Sædinge, nykøbing falster, nysted, nysted landsogn, nørre Alslev-nørre kirkeby, nørre Vedby, Rødsted, ringsebølle, rudbjerg, rødby, Saks-købing, Saks-købing landsogn, Sandby, Skelby-gedesby, Slemminge-Fjelde, Stokkemarke, Stubbekøbing, Systofte, Sønder kirkeby-Sønder Alslev, Tingsted, Tirsted-Skørtinge-Vejleby, Toreby, Torkildstrup-lillebrænde, Tågerup-Torslunde, Tårs, Utterslev, Vesterborg, Vester Ulslev, Vignæs, Vindeby, Væggerløse, Våbensted-engestofte, Vålse, ønslev-eskildstrup, øster Ulslev-godsted, Østofte og Åstrup.

Stk. 2. forsøgsområdet omfatter endvidere indre territoriale vande i eller ved de i stk. 1 nævnte landområder samt ydre terri-

toriale farvande, der omgiver de i stk. 1 nævnte landområder, i en afstand af 4 sømil (7.408 m) fra kystlinjen eller fra sådanne rette basislinjer, som er eller måtte blive fastsat i overensstemmelse med folkerettens regler.

i. Toldbehandling af befordringsmidler og rejsende.

kapitel 2.

Skibsfart.

§ 2. Skibe, der befinder sig i forsøgsområdet, er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Sejlende skibe skal på toldvæsenets forlangende stoppe op. øm anvendelse af stopsignaler gælder finansministeriets bekendtgørelse nr. 8 af 28. januar 1959 om de af toldvæsenets patruljefartøjer anvendte stopsignaler.

Stk. 3. Skibets fører har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om skib og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge skibspapirer og laddingsdokumenter samt til at påvise alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 4. Toldvæsenet har ret til overalt i skibet at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

§ 3. når et skib befinder sig i forsøgsområdet, eller når det under sejlads mellem steder i forsøgsområdet passerer fremmed eller internationalt farvand, kan toldvæsenet forlange uberigtigede varer henlagt under toldlukke. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarlig måde, kan skibet på dettes bekostning besættes med toldvagt.

Stk. 2. Skibe i indenrigs fart må ikke medføre uberigtiget proviant m. v. Som indenrigs fart anses ikke sejlads fra et indenlandsk sted til udlandet via et eller flere indenlandske steder.

§ 4. losning og indladning af varer samt ilandsætning og ombordtagning af passagerer er undergivet toldvæsenets kontrol og må kun finde sted i de af toldvæsenet hertil godkendte havne. Toldvæsenet kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at losning og indladning finder sted andre steder.

Stk. 2. Toldvæsenet bestemmer, hvor landsætning af de til forsøgsområdet ankomende passagerer kan finde sted.

Stk. 3. Ved oprettelse af passagerruter mellem steder i forsøgsområdet og udenlandske steder kan toldvæsenet kræve, at der uden udgift for dette stilles fornødent udstyrede lokaler til rådighed for toldvæsenets passager eftersyn, samt; at der etableres nødvendige afspærringer.

§ 5. havnemyndighederne skal underrette toldvæsenet om skibes forventede ankomst, samt om uanmeldte skibes ankomst.

Stk. 2. Skibets fører skal snarest efter ankomsten til toldvæsenet mundtlig anmelde, hvorfra fartøjet kommer, og hvilken ladning det medfører.

Stk. 3. landsætning eller ombordtagning af passagerer eller losning eller indladning af varer skal forud mundtlig anmeldes til toldvæsenet.

Stk. 4. Skibe i rutefart, der ankommer i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan, er undtaget fra reglerne i stk. 1-3.

Stk. 5. landsætning eller ombordtagning af passagerer, landsætning af besætningsmedlemmer og losning eller indladning af varer må ikke påbegyndes, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. Toldvæsenet kan nægte adgang til et skib, indtil inkvireringen er afsluttet.

§ 6. føreren af et skib, der befinder sig i forsøgsområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af skib, proviant m. v. og ladning (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om skibsførerens navn og skibets data (art, navn, hjemsted og tonnage), antal besætningsmedlemmer og passagerer, navnet på skibets stedlige repræsentant, om hvorfra skibet kommer, formålet med anløbet, om ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde skibsførerens erklæring om, at skibet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lastrum eller rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

Stk. 3. Ankommer skibet fra et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, skal skibsføreren, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge det af toldvæsenet i det pågældende land udstedte tolddokument (toldpas) samt meddele oplysninger om årsagen til eventuelle ændringer i beholdningerne. fremlægges dokumentet ikke, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved skibet på dets bekostning.

Stk. 4. Ved inkvireringen skal skibets nationalitets- og målingsdokumenter afleveres til toldvæsenet, hvor de forbliver, indtil toldvæsenet har meddelt tilladelse til afsejling.

§ 7. føreren af et skib, der skal afgå fra et sted i forsøgsområdet, skal anmelde afsejlingen for toldvæsenet. Skibet må ikke afsejle, forinden toldvæsenet har givet tilladelse til afsejlingen.

§ 8. føreren af et skib, der skal afgå fra et sted i forsøgsområdet, skal forinden afsejlingen til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af proviant m. v. og ladning (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen, der afgives i continuation af den ved ankomsten afgivne tolddeklaration, skal indeholde oplysninger om tidspunktet for skibets afgang, om skibets bestemmelsessted og forventet ankomsttidspunkt, om ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdoku-

menters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde skibsførers erklæring om, at skibet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne.

Stk. 3. Afgår skibet til et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, medgives skibets fører et af toldvæsenet udstedt toldpas indeholdende oplysninger om skibet, proviant m. v. og ladning.

Stk. 4. Afgår skibet med uberigtigede varer til indenlandsk sted uden for forsøgsområdet, medgives skibets fører et eksemplar af den i stk. 2 nævnte deklaration i lukket kuvert, der i uåbnet stand skal fremlægges for toldvæsenet på ankomststedet.

§ 9. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i foranstående bestemmelser om toldvæsenets kontrol med skibsfarten for så vidt angår: krigsfartøjer samt andre fartøjer, der tilhører offentlige myndigheder, fiskerfartøjer, stenfiskerfartøjer, lystfartøjer, bugserbåde, bjærgningsfartøjer, rutebåde, færges, fartøjer i indenrigs passagerfart, fartøjer under 6 tons netto i indenrigs fart, fartøjer i fart inden for et toldsteds eget distrikt eller på fjordene samt havnesøgende fartøjer.

§ 10. føreren af et skib, der skal afgå fra en havn i forsøgsområdet, hvor toldvæsenet varetager opkrævningen af havneafgifterne, skal forinden af se jlingen til toldvæsenet betale de skibet påhvillende afgifter. Toldvæsenet kan dog mod depositum eller anden sikkerhed meddele tilladelse til af sejlning, forinden afgifterne er betalt. Som sikkerhed kan antages en indeståelseserklæring fra en herboende toldvæsenet bekendt, vederhæftig person.

§ 11. Ved bjærgning af skibe eller gods påhviler det toldvæsenet eventuelt med bistand af politiet at varetage statskassens interesser for så vidt angår de på det bjærgede hvilende told- og afgiftsbeløb.

kapitel 3.

luftfart.

§ 12. fly må kun lande i og afgå fra lufthavn, der er godkendte af toldvæsenet (toldlufthavne). losning og indladning af varer samt ilandsætning og ombordtagning af passagerer er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Toldvæsenet kan som betingelse for at anerkende en landingsplads som toldlufthavn kræve, at der uden udgift for dette stilles fornødent udstyrede lokaler til rådighed for toldvæsenets passagereftersyn, samt at der etableres nødvendige afspærringer.

Stk. 3. Toldvæsenet har i en toldlufthavn uhindret adgang overalt på pladser, i bygninger, hangarer, værksteder m. v. Toldvæsenet fastsætter de for toldkontrollens gennemførelse nødvendige bestemmelser.

§ 13. fly, der befinder sig i forsøgsområdet eller i luftrummet over dette, er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. flyets fører har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om fly og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge flyets rejsejournal og ladningsdokumenter samt til at påvise alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 3. Toldvæsenet har ret til overalt i flyet at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

§ 14. når et fly befinder sig i forsøgsområdet, eller når det er under flyvning mellem danske steder, kan toldvæsenet forlange uberigtigede varer henlagt under toldlukke. kan toldlukke ikke anbringes på forsvarlig måde, kan flyet på dettes bekostning besættes med toldvagt.

Stk. 2. fly i indenrigs fart må ikke medføre uberigtiget proviant m. v. Som indenrigs fart anses ikke flyvning fra en indenlandsk toldlufthavn til udlandet via en eller flere indenlandske toldlufthavne.

§ 15. lufthavnsmyndighederne skal underrette toldvæsenet om flys forventede ankomst og afgang, samt om uanmeldte flys ankomst.

Stk. 2. flyets fører skal snarest efter ankomsten til toldvæsenet mundtlig an-

melde, hvorfra flyet kommer, og hvilken ladning det medfører.

Stk. 3. landsætning eller ombordtagning af passagerer eller losning eller indladning af varer skal forud mundtlig anmeldes til toldvæsenet.

Stk. 4. fly i rutefart, der ankommer i overensstemmelse med en forud til toldvæsenet meddelt fartplan, er undtaget fra reglerne i stk. 1-3.

Stk. 5. landsætning eller ombordtagning af passagerer, landsætning af besætningsmedlemmer og losning eller indladning af varer må ikke påbegyndes, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. Toldvæsenet kan nægte adgang til et fly, indtil inkvireringen er afsluttet.

§ 16. føreren af et fly, der befinder sig i forsøgsområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af fly, proviant m. v. og ladning (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om førerens navn og flyets data (art, nr., hjemsted og ejerens navn), antal besætningsmedlemmer og passagerer, om hvorfra flyet kommer, om ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt summariske oplysninger om det medførte rejsegods og specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at flyet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lastrum eller rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

Stk. 3. er et flys ophold i en toldlufthavn kun kortvarigt, kan den i stk. 2 omhandlede specifikation af proviantbeholdningen undlades, såfremt det i tolddeklarationen angives, at provianten er indlagt i nærmere angivne rum, der kan toldlukkes.

Stk. 4. Ankommer flyet fra et land, hvor med danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, skal føreren, forinden inkvireringen påbegyndes, fremlægge det af toldvæsenet i det pågældende land udstedte tolddokument (toldpas) samt meddele oplysninger om årsagen til eventuelle ændrin-

ger i beholdningerne. fremlægges dokumentet ikke, er toldvæsenet berettiget til at sætte toldvagt ved flyet på dets bekostning.

§ 17. føreren af et fly, der skal afgå fra en toldlufthavn i forsøgsområdet, skal anmelde afgang for toldvæsenet. flyet må ikke afgå, forinden toldvæsenet har givet tilladelse til afgang.

§ 18. føreren af et fly, der skal afgå fra en toldlufthavn i forsøgsområdet, skal forinden afgang til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af proviant m. v. og ladning (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen, der afgives i continuation af den ved ankomsten afgivne tolddeklaration, skal indeholde oplysninger om tidspunktet for flyets afgang, om flyets bestemmelsessted, om ladningens art og dennes indladningshavne og lossehavne med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt summariske oplysninger om det medførte rejsegods og oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. specificerede som i § 16, stk. 2 og 3. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at flyet ikke medfører andre eller flere varer end de angivne.

Stk. 3. Afgår flyet til et land, hvormed danmark har truffet aftale om toldsamarbejde, medgives flyets fører et af toldvæsenet udstedt toldpas indeholdende oplysninger om flyet, proviant m. v. og ladning.

Stk. 4. Afgår flyet med uberigtigede varer til indenlandsk sted uden for forsøgsområdet, medgives flyets fører et eksemplar af den i stk. 2 nævnte deklaration i lukket kuvert, der i uåbnet stand skal fremlægges for toldvæsenet på ankomststedet.

§ 19. fly i indenrigs fart er undtaget fra reglerne i §12, stk. 1, §§ 15, 17 og 18.

Stk. 2. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i foranstående bestemmelser om toldvæsenets kontrol med fly for så vidt angår militære fly, samt andre fly, der tilhører danske eller fremmede statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling.

§ 20. fra et fly må der ikke uden af sikkerhedsmæssige grunde nedkastes varer over forsøgsområdet.

Stk. 2. nødlander et fly i forsøgsområdet, eller må der af sikkerhedsmæssige grunde nedkastes varer i forsøgsområdet, skal føren snarest underrette toldvæsenet.

Stk. 3. flyet hæfter for told og afgifter af nedkastede varer, der ikke tilvejebringes og ikke kan anses for tilintetgjort ved nedkastningen.

Stk. 4. Ved bjærgning af forulykkede fly og det af disse medførte gods, påhviler det toldvæsenet eventuelt med bistand af politiet at varetage statskassens interesser for så vidt angår de på det bjærgede hvilende told- og afgiftsbeløb.

kapitel 4.

Jernbanetrafik.

§ 21. Jernbanetrafik mellem udlandet og forsøgsområdet er undergivet toldvæsenets kontrol.

Stk. 2. Toldvæsenet har ret til overalt i tog, der ankommer til forsøgsområdet fra udlandet eller afgår fra forsøgsområdet til udlandet, at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

Stk. 3. Togpersonalet (herunder sovevognskonduktører og postfunktionærer m. fl.) har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om tog og ladning m. v. samt til at påvise alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 4. indtil inkvireringen er afsluttet, må jernbanetog ikke bortkøres fra kontrolstedet, og varer må ikke aflæsses. Toldvæsenet kan nægte personer adgang til toget under inkvireringen.

Stk. 5. rejsende og togpersonale må ikke forlade toget, forinden de har været undergivet toldeftersyn, jfr. toldlovens kapitel 7.

§ 22. når et tog befinder sig i forsøgsområdet, kan toldvæsenet forlange den i restaurationsvogne o. lign. medførte beholdning af uberigtiget spiritus og tobaksvarer henlagt under toldlukke.

§ 23. gods, der indføres i jernbanevogne, og som af jernbanen i uregistreret stand

skal viderebefordres til steder uden for forsøgsområdet, skal af jernbanen skriftlig anmeldes til toldvæsenet på indførselsstedet. losning samt viderebefordring af sådant gods er undergivet toldvæsenets tilsyn og kontrolforanstaltninger. godset skal af jernbanen på bestemmelsesstedet enten afleveres til toldvæsenet eller tilbageholdes, indtil toldvæsenets tilladelse til udlevering foreligger.

Stk. 2. Undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 er gods, som af postvæsenet overtages ved grænsen. indskrevet rejsegods og ekspresgods kan i uregistreret stand viderebefordres på jernbanens ansvar. Sådanne forsendelser til modtagere uden for forsøgsområdet skal af jernbanen afleveres til toldvæsenet på bestemmelsesstedet eller til nærmeste toldsted.

Stk. 3. rejsegods, der indføres med rute-fartøj, og er indskrevet til viderebefordring med jernbanen, kan — når det under toldtilsyn ilandbringes og overtages af jernbanen — viderebefordres efter reglerne i stk. 2.

kapitel 5.

lastbiltrafik.

§ 24. lastbiler, der direkte fra udlandet ankommer til forsøgsområdet, eller som fra forsøgsområdet afgår til udlandet, er undergivet toldvæsenets kontrol og skal uopfordret standse op for toldkontrol.

Stk. 2. lastbilens fører har pligt til at give de for kontrollens udøvelse nødvendige oplysninger om lastbil og ladning m. v. og til bekræftelse af de meddelte oplysninger at fremlægge lastbilens registreringspapirer m. v. og ladningsdokumenter samt til at påvise alle adgange til lasten, rum og gemmer.

Stk. 3. Toldvæsenet har ret til overalt i lastbilen at foretage den for kontrollens udøvelse fornødne undersøgelse (inkvirering).

§ 25. en lastbil må ikke bortkøres fra kontrolstedet, og varer må ikke aflæsses, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger. indtil inkvireringen er afsluttet, må personer ikke uden toldvæsenets tilladelse forlade lastbilen, og toldvæsenet kan nægte personer adgang til denne.

§ 26. føreren af en lastbil, der direkte fra udlandet ankommer til forsøgsområdet, skal, forinden inkvireringen påbegyndes, til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse af lastbil, proviant m. v. og ladning (tolddeklaration).

Stk. 2. Tolddeklarationen skal indeholde oplysninger om førerens navn og lastbilens data (art, registreringsnummer og nationalitet, registreringsdokumentets art og dato, et eventuelt Tir-bevis' nr. og dato), antal besætningsmedlemmer m. v., om hvorfra lastbilen kommer, om ladningens art og dennes indladningssteder og lossesteder med angivelse af de pågældende ladningsdokumenters datoer og numre samt specificerede oplysninger om beholdningen af uberigtiget proviant m. v. Tolddeklarationen skal endvidere indeholde førerens erklæring om, at lastbilen ikke medfører andre eller flere varer end de angivne, og at der ikke findes andre adgange til lasten, rum og gemmer end dem, som under inkvireringen vil blive påvist over for toldvæsenet.

§ 27. Toldgodkendte toldlukkede lastbiler kan afgå med uregistrerede varer til steder i forsøgsområdet, hvor der kan foretages godsregistrering, når transporten sker på grundlag af et Tir- eller ATA-carnet eller et nordisk Vejtoldpas. Sådanne lastbiler kan endvidere, når der er stillet anden sikkerhed for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, afgå til steder i forsøgsområdet med uregistrerede varer, mod at føreren medgives et eksemplar af den i § 26 nævnte tolddeklaration i lukket kuvert, der i uåbnet stand skal fremlægges for toldvæsenet på registreringsstedet. Varerne skal hurtigst muligt bringes frem til registreringsstedet, hvor registrering snarest skal finde sted i forbindelse med fratagelse af toldlukket.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder for så vidt angår de i stk. 1 nævnte lastbiler, der afgår med uregistrerede varer til indenlandske steder uden for forsøgsområdet eller i transit, idet varerne dog i sådanne tilfælde snarest efter ankomsten skal afleveres til toldvæsenet eller for transitvarers vedkommende frembydes til udførselskontrol.

§ 28. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte betingelser indrømme lettelser i foran-

stående bestemmelser om toldvæsenets kontrol med lastbiler for så vidt angår militære køretøjer samt andre køretøjer, der tilhører danske eller fremmede statsmyndigheder, og som ikke medfører gods eller passagerer mod betaling.

kapitel 6.

Anden trafik.

§ 29. Bestemmelserne i §§ 24, 25 og 28 finder tilsvarende anvendelse på andre befordringsmidler end de i kapitel 2-5 omhandlede, når de ankommer direkte fra udlandet til forsøgsområdet, eller afgår fra forsøgsområdet til udlandet.

kapitel 7.

rejsende m. v.

§ 30. for kontrol med rejsende m. v. gælder bestemmelserne i toldlovens kapitel 7.

ii. Toldbehandling af varer.

kapitel 8.

godsregistrering.

§ 31. Varer, der direkte fra udlandet indføres i forsøgsområdet, skal angives for toldvæsenet til registrering.

Stk. 2. nedennævnte varer skal endvidere angives for toldvæsenet til registrering, når de tilføres virksomheder i forsøgsområdet fra indenlandske steder uden for forsøgsområdet:

1. Varer, for hvilke tolden ikke er berigtiget.
2. Varer, som fraskrives et kreditoplag.
3. Varer, som fraskrives et kreditlager for råstofafgift, jfr. § 21 i lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer, og for hvilke råstofafgiften skal betales af modtageren.

§ 32. Som grundlag for registreringen afgives til toldvæsenet en skriftlig angivelse (godsdeklaration).

Stk. 2. godsdeklarationen afgives for de i § 31, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, omhandlede varer af ekspeditøren, d. v. s. den der som rederi, agent for rederi, skibsmægler, luftfartsselskab, jernbane, postvæsen, vognmand, speditør eller lignende forestår varernes indførsel i forsøgsområdet eller tilførsel

til virksomheder i dette. ekspeditøren skal dog være en herboende person eller en her domicileret offentlig eller privat virksomhed, der efter toldvæsenets skøn kan påtage sig den i § 44, stk. 1, omhandlede hæftelse for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb.

Stk. 3. godsdeklarationen afgives for de i § 31, stk. 2, nr. 2 og 3, omhandlede varer af varemottageren.

Stk. 4. Toldvæsenet kan tillade, at der afgives mere end én godsdeklaration vedrørende samme ladning.

§ 33. godsdeklarationen skal for hver enkelt varepost indeholde oplysning om varemottagerens navn og adresse og varernes opbevaringssted samt oplysninger til brug ved godsets identifikation (emballagernes antal, art, mærker og numre, samt varernes art og bruttovægt); endvidere oplysninger om fragtførerens navn, transportmidlets art, nationalitet, nummer eller navn, samt hvorfra transportmidlet er ankommet.

Stk. 2. i tilfælde, hvor ekspeditøren ikke er bekendt med varemottagerens navn og adresse, kan der i stedet for oplysninger herom anføres „til ordre“. i sådanne tilfælde skal varerne opbevares på ekspeditørens eget lager, og ekspeditøren skal snarest muligt underrette toldvæsenet om varemottagerens navn og adresse.

§ 34. de i § 31, stk. 1, omhandlede varer skal registreres ved ankomsten til forsøgsområdet på de af toldvæsenet anviste steder. Varer, der indføres under jernbanernes eller postvæsenets værg, kan dog viderebefordres til registrering ved en jernbanestation, henholdsvis et postkontor i forsøgsområdet, hvor der kan foretages godsregistrering. Varer, der indføres i toldgodkendte køretøjer eller containere, kan under toldlukke og mod sikkerhed for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb tillades viderebefordret direkte til steder i forsøgsområdet, hvor der kan foretages godsregistrering.

Stk. 2. Som sikkerhed kan kun antages carneter udstedt i henhold til Tir- og ATA-konventionerne, nordisk Vejtoldpas eller en indeståelseserklæring fra en herboende, toldvæsenet bekendt vederhæftig person.

§ 35. de i § 31, stk. 1, omhandlede varer skal angives for toldvæsenet til registrering snarest efter ankomsten til registreringsstedet.

Stk. 2. de i § 31, stk. 2, nr. 1, omhandlede varer skal angives for toldvæsenet til registrering snarest efter ankomsten til forsøgsområdet på et sted, hvor der kan foretages godsregistrering.

Stk. 3. de i § 31, stk. 2, nr. 2 og 3, omhandlede varer kan føres direkte til varemottagerens virksomhed. godsdeklaration skal i sådanne tilfælde snarest efter varernes modtagelse indsendes til nykøbing falster distriktstoldkammer.

§ 36. Undtaget fra godsregistrering er:

- a. Varer, som er omfattet af bestemmelserne i toldlovens §§ 129, stk. i, pkt. 2, 11, 12, 19, 21-26 og 33, 130, stk. i, pkt. 4-7, 132, og 135 a, samt her i landet registrerede motorkøretøjer, som genindføres i henhold til toldlovens § 129, stk. 1, pkt. 16, og varer, for hvilke der ved indførselen begæres midlertidig toldfrihed i henhold til toldlovens § 131 mod fremlæggelse af carneter udstedt i henhold til eCS- og ATA-konventionerne.
- b. Postforsendelser, som postvæsenet efter toldvæsenets bestemmelse kan udlevere direkte til modtagerne.
- c. Varer, der i motorkøretøjer transporteres til indenlandske steder eller grænsetoldsted er uden for forsøgsområdet i overensstemmelse med reglerne i toldlovens kapitel 15 eller kapitel 16.
- d. ekspresgods og postgods i transit eller til indenlandske steder uden for forsøgsområdet.
- e. Andet jernbanegods end det under pkt. d. nævnte, som er bestemt til indenlandske steder uden for forsøgsområdet, eller som er i transit, når det enten transporteres i toldlukkede jernbanevogne eller er ledsaget af en ladningsfortegnelse.
- f. Varer i skibe og fly, der ikke opløses på registreringsstedet (restladninger).

Stk. 2. Toldvæsenet kan, når særlige omstændigheder taler derfor, f. eks. i tilfælde, hvor fortoldningsbegæring ikke kræves afgi-

vet, jfr. § 46, stk. 2, på nærmere fastsatte betingelser fritage andre varer end de i stk. 1 nævnte for godsregistrering.

§ 37. Ved godsregistreringen er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver tor kontrollens udøvelse nødvendig undersøgelse af varerne samt **til**, i det omfang det er nødvendigt for undersøgelse af varernes beskaffenhed, uden erstatning at udtage prøver af de frembudte varer. Varemottageren er berettiget til etter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, de ikke er medgået ved undersøgelsen.

Stk. 2. Ved godsregistreringen påhviler det ekspeditøren at foretage det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

§ 38. Toldvæsenet bestemmer, hvor godsregistrering kan finde sted.

Stk. 2. Toldvæsenet kan træffe aftale med havne, fragtcentraler o. lign. om at stille fornødne indretninger til rådighed for godsregistreringen. for benyttelsen af sådanne indretninger kan der opkræves gebyr efter takster, der er godkendt af toldvæsenet.

§ 39. Varer må ikke uden toldvæsenets tilladelse fraføres registreringsstedet, forinden godsregistreringen er afsluttet.

§ 40. når godsregistreringen er afsluttet, skal varerne overføres til det i godsdeklarationen anførte opbevaringssted.

Stk. 2. er ekspeditøren ikke en herboende varemottager, skal ekspeditøren snarest efter registreringen eller snarest muligt, efter at han er blevet bekendt med varemottagerens navn og adresse, jfr. § 33, stk. 2, underrette den herboende varemottager om den stedfundne registrering. i sådanne tilfælde har ekspeditøren bevisbyrden for, at underretning har fundet sted.

§ 41. registrerede varers emballage må ikke åbnes, og varerne må ikke tages i brug, forinden fortoldningen, jfr. § 55, er afsluttet, eller toldvæsenets tilladelse dertil foreligger.

§ 42. flytning eller overdragelse af registrerede varer skal skriftlig anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne opbevares. Anmeldelse om flytning skal afgives, forinden denne foretages og indeholde oplysning om det nye opbevaringssted. Anmeldelse om overdragelse skal ske snarest muligt og indeholde oplysning om varemottagerens navn og adresse, og såfremt varerne flyttes, oplysning om det nye opbevaringssted.

Stk. 2. Ved overførsel af registrerede varer fra forsøgsområdet til indenlandske steder uden for dette eller til udførsel fra toldsteder uden for forsøgsområdet, skal varerne frembydes for toldvæsenet, og forsendelsen sker herefter under iagttagelse af reglerne i toldlovens kapitel 15.

§ 43. registrerede varer kan udføres ved ethvert toldkammer i forsøgsområdet. Udføres varerne ikke ved det toldkammer, i hvis distrikt de er angivet opbevaret, skal udførselen forud mundtlig anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne opbevares.

Stk. 2. registrerede varer kan endvidere indleveres til jernbanerne eller postvæsenet til udførsel fra forsøgsområdet. forinden indleveringen skal udførselen mundtlig anmeldes til det toldkammer, i hvis distrikt varerne er angivet opbevaret.

Stk. 3. Ved udførsel af registrerede varer skal varerne under fremlæggelse af et eksemplar af godsdeklarationen frembydes for den udførselskontrollerende myndighed (toldvæsenet, postvæsenet eller jernbanen), som påser udførselen og på begæring meddeler attest herom. det påhviler den, der i henhold til § 44 hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, at godtgøre varernes udførsel over for det toldkammer, i hvis distrikt varerne er angivet opbevaret.

Stk. 4. §§ 64, stk. i, og 65 finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. ekspeditøren hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, indtil underretning i overensstemmelse med § 40 er kommet frem til en herboende varemottager, eller varerne er genudført eller angivet til forsendelse til steder uden for forsøgsområdet, jfr. § 42, stk. 2.

Stk. 2. en herboende varemottager hæf-

ter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb fra modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning. hæftelsen ophører, når varerne er genudført eller angivet til forsendelse til steder uden for forsøgsområdet, jfr. § 42, stk. 2.

§ 45. registrerede varer skal senest 7 hverdage efter registreringsdagen angives til fortoldning eller genudføres eller angives til forsendelse til steder uden for forsøgsområdet, jfr. § 42, stk. 2.

Stk. 2. er varerne registrerede for en herboende varemottager, påhviler pligten til fortoldning, genudførelse eller forsendelse denne.

Stk. 3. er varerne ikke registreret for en herboende varemottager, påhviler pligten til fortoldning, genudførelse eller forsendelse ekspeditøren.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal varer, der er afgiftspligtige efter §§ 2, 25 eller 27 i lov om afgift af spiritus, vin og øl, §§ 1 eller 8 i lov om tobaksafgifter, § 1 i lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. eller § 1 i lov om afgift af benzin, straks ved godsregistreringen angives til fortoldning, til genudførelse eller til forsendelse til indenlandske steder uden for forsøgsområdet.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal varer, hvis emballage efter toldvæsenets skøn er således beskadiget, at varerne ikke kan overlades ekspeditøren i uberigtiget stand, straks ved godsregistreringen angives til fortoldning.

kapitel 9.

fortoldning.

§ 46. fortoldningen sker på grundlag af varemottagerens skriftlige angivelse (fortoldningsbegæring).

Stk. 2. Toldvæsenet kan for visse kategorier af forsendelser frafalde kravet om skriftlig angivelse.

Stk. 3. fortoldningsbegæringen skal indgives til det distriktstoldkammer, i hvis distrikt de registrerede varer opbevares.

§ 47. fortoldningsbegæringen skal indeholde oplysninger til brug ved godsets identifikation, om godsets opbevaringssted og om varemottagerens navn og adresse. er

varemottageren registreret efter loven om almindelig omsætningsafgift, angives tillige registreringsnummeret. er varerne afgiftspligtige efter andre forbrugsafgiftslove, skal den pågældende afgiftslov anføres, og det skal oplyses, om varemottageren driver afgiftspligtig virksomhed efter loven.

Stk. 2. fortoldningsbegæringen skal indeholde angivelse af varernes art, mængde og værdi efter følgende regler:

1. Varernes art angives med nøjagtig tariffmæssig betegnelse, eventuelt ved at der til varernes handelsbetegnelse føjes den position i toldtariffen, hvorunder varerne hører, samt toldsatsen.
for varer, der er afgiftspligtige efter andre love end toldloven og loven om almindelig omsætningsafgift, og som afgiftsberigtiges ved indførselen, angives tillige afgiftssatsen.
2. Varernes mængde angives i alle tilfælde ved bruttovægt. for varer, der er toldpligtige efter vægt, mål eller styktal, angives tillige den toldpligtige mængde i den mængdeenhed, som skal anvendes ved toldberegningen. for andre varer angives tillige nettovægt, mål eller styktal — alt efter varernes art.
for varer, der er afgiftspligtige efter vægt, mål eller styktal i henhold til de under pkt. 1 nævnte afgiftslove, angives tillige afgiftsgrundlaget i den mængdeenhed, som anvendes ved afgiftsberegningen.
3. Varernes værdi angives i alle tilfælde i overensstemmelse med reglerne i toldlovens kapitel 13.A., toldberegningens værdi. for varer, der er afgiftspligtige efter værdi i henhold til de under pkt. 1 nævnte love, angives tillige den afgiftspligtige værdi, såfremt den fastsættes på et andet grundlag end toldberegningens værdi.

Stk. 3. fortoldningsbegæringen skal foruden de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger indeholde samtlige andre for fortoldningens gennemførelse nødvendige oplysninger, angivelser og begæringer (f. eks. om efTA-toldbehandling, om told- og afgiftslempelser i henhold til bevilling eller andet og om afregningsforholdet).

Stk. 4. fortoldningsbegæringen skal indeholde sådanne angivelser, som er nødven-

dige for toldvæsenets kontrol med afgiftspligtige virksomheders indførsel af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. fortoldningsbegæringen skal indeholde sådanne oplysninger og erklæringer om varenes art, og beskaffenhed m. v., der er nødvendige for toldvæsenets kontrol med de særlige indførselsbestemmelser, som af valutamæssige, sundhedsmæssige eller andre grunde er fastsat for visse varer.

§ 48. fortoldningsbegæringen skal være vedlagt alle for fortoldningens gennemførelse fornødne dokumenter.

§ 49. Varemodtageren skal til toldvæsenet afgive et eksemplar af den til ham udfærdigede faktura over varerne.

Stk. 2. er varerne endeligt solgt til toldområdet, skal fakturaen være udfærdiget af sælgeren og indeholde følgende oplysninger:

1. Sælgerens navn og adresse.
2. Varemodtagerens navn og adresse.
3. datoen for fakturaens udfærdigelse.
4. nøjagtig specifikation af varepartiet.
5. den for hver vareart aftalte pris samt betalings- og leveringsvilkårene og alle øvrige salgsbetingelser, herunder oplysning om eventuelt indrømmede rabatter med angivelse af rabattens art.

Stk. 3. er varerne ikke endeligt solgt til toldområdet, skal fakturaen være udfærdiget af den, for hvis regning varerne indføres hertil, og indeholde følgende oplysninger:

1. leverandørens navn og adresse.
2. Varemodtagerens navn og adresse.
3. datoen for fakturaens udfærdigelse.
4. nøjagtig specifikation af varepartiet.
5. Alle leverings- og overtagelsesbetingelser, herunder for hver vareart en specificeret angivelse af den pris, hvortil varerne tilbydes modtageren eller, såfremt afregning med leverandøren er afhængig af salgsprisen i toldområdet, en specificeret angivelse af denne pris.

Stk. 4. for hver varepost i fakturaen skal — eventuelt ved henvisning til fortoldningsbegæringen — være anført den position i toldtariffen, hvorunder varerne hører.

Stk. 5. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade, at bestemmelsen i stk. 1 fraviges for veldefinerede standardvarer,

der leveres i henhold til en kontrakt gældende for en vis periode, i hvilken den aftalte pris ikke ændres. Toldvæsenet kan endvidere tillade, at de i stk. 2-4 omhandlede bestemmelser fraviges samt fastsætte vilkårene herfor.

Stk. 6. fakturaer over værditoldbeskattede varer eller varer, hvoraf afgift beregnes på grundlag af toldberegningens værdien, lydende på værdier over 500 kr., skal endvidere være forsynet med en af varemodtageren underskrevet erklæring om, at han under ansvar som for urigtig angivelse, jfr. toldlovens § 193, indestår for fakturaens rigtighed, herunder for, at samtlige salg- eller overtagelsesbetingelser er anført, og at der ikke i de fakturerede beløb er fradraget rabatter eller anden prisnedsættelse, der ikke udtrykkelig fremgår af fakturaen. erklæringen kan dog undlades i tilfælde, hvor varemodtageren til toldvæsenet har afgivet en importørerklæring om handelsforhold i relation til toldberegningens værdien.

§ 50. i tilfælde, hvor varemodtageren ikke er i stand til at angive varenes art og mængde i overensstemmelse med § 47, stk. 2, kan toldvæsenet efter varemodtagerens skriftlige begæring på nærmere fastsatte betingelser meddele denne tilladelse til at besigtige varerne, forinden fortoldningsbegæring indgives.

Stk. 2. er varemodtageren, eventuelt efter besigtigelse af varerne, ikke i stand til at angive varenes art eller deres eventuelle afgiftspligt i henhold til de i § 47, stk. 2, nr. 1, nævnte afgiftslove, skal han i fortoldningsbegæringen afgive en nøjagtig specifikation af varepartiet, hvori der for hver vareart anføres de pågældende varers værdi og mængde og gives oplysning om deres anvendelse og så vidt muligt sammensætning. i sådanne tilfælde beregnes told og afgifter på grundlag af den af toldvæsenet trufne afgørelse om varenes tarifiering og afgiftspligt.

Stk. 3. for så vidt varemodtageren ikke er i stand til at vedlægge fortoldningsbegæringen de fornødne dokumenter til bekræftelse af varenes art og sammensætning, mængde, værdi eller oprindelse, eller for så vidt dokumenterne ikke indeholder de fornødne oplysninger, kan der indrømmes ham en efter forholdene afpasset frist til tilveje-

bringeise af de nævnte dokumenter eller til berigtigelse af disse. i sådanne tilfælde debiteres der varemottagere, der foretager kvartalsvis afregning, jfr. § 56, stk. 1, et efter toldvæsenets skøn passende beløb for de varerne påhvillende told- og afgiftsbeløb. Andre varemottagere må stille fornøden sikkerhed. efter fristens udløb kan det pågældende beløb ikke tilbagesøges.

Stk. 4. har varemottageren ikke fremlagt de fornødne dokumenter til bekræftelse af toldberegningens værdien, eller indeholder dokumenterne ikke de fornødne oplysninger, bliver det i stk. 3 omhandlede beløb at beregne efter den af toldvæsenet fastsatte værdi (normalprisen) med et tillæg af 25 pct. Toldvæsenet kan, når særlige forhold gør sig gældende, fritage for det nævnte tillæg.

§ 51. Ved fortoldningen er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver for kontrollens udøvelse nødvendig undersøgelse af varerne samt, i det omfang det er nødvendigt for undersøgelse af varernes beskaffenhed, uden erstatning at udtage prøver af de til fortoldning angivne varer. Varemottageren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, de ikke er medgået ved undersøgelsen.

Stk. 2. det påhviler varemottageren at udføre det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde.

§ 52. registrerede varer, som, inden de er fortoldet, ødelægges eller beskadiges ved en ulykkelig hændelse, er fritaget for told og afgifter, alt under forudsætning af, at varerne tilintetgøres under toldkontrol på den pågældendes bekostning.

§ 53. Ved fortoldningen beregner toldvæsenet de beløb, der i forbindelse med fortoldningen skal erlægges i told og afgifter af de i fortoldningsbegæringen omhandlede varer.

Stk. 2. Ved fortoldningen beregnes ikke almindelig omsætningsafgift af varer, der fortoldes af varemottagere i forsøgsområdet, der er registreret i henhold til loven om almindelig omsætningsafgift, når varemottageren ville være berettiget til fuldt ud at medregne den almindelige omsætningsafgift

af varerne til den indgående afgift, hvis varerne var købt her i landet, jfr. lovens § 15, stk. 3, og § 16.

Stk. 3. Ved fortoldningen beregnes heller ikke afgifter efter andre forbrugsafgiftslove af varer, der fortoldes af varemottagere i forsøgsområdet, der er registreret som afgiftspligtige virksomheder efter den pågældende afgiftslov, når varerne tilføres varemottagerens afgiftsregnskab efter afgiftsloven.

Stk. 4. når en varemottager i forsøgsområdet har kreditordning efter lov om afgift af spiritus, vin og øl, respektive efter lov om afgift af benzin, afregnes afgifter af spiritus, respektive benzin, der fortoldes af varemottageren i overensstemmelse med de for kreditordningen fastsatte bestemmelser.

§ 54. når en varemottager efter udløbet af den i § 45 omhandle frist og trods påkrav fra toldvæsenet ikke har indgivet fortoldningsbegæring for varer, der er registreret for ham, og som ikke er genduftet eller angivet til forsendelse til steder uden for forsøgsområdet, ansættes told og afgifter af varerne skønsmæssigt af toldvæsenet.

§ 55. Toldvæsenet underretter varemottageren om de varerne påhvillende told- og afgiftsbeløb, hvorefter varerne kan tages i brug.

Stk. 2. fortoldningsbegæringer, der er distriktstoldkamret i hænde inden kl. 10 på hverdage, bortset fra lørdage, behandles samme dag.

kapitel 10.

Betaling.

§ 56. Varemottagere i forsøgsområdet skal med de i stk. 2-5 nævnte undtagelser senest 1 måned og 20 dage efter hvert kvartals udløb indbetale told, vareafgifter til havne, afgift i henhold til afsnit ii og iii i lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. v. og afgift i henhold til § 10 i loven om afgift af spiritus, vin og øl af varer, som er registreret for dem i kvartalsløb, medmindre varerne er indført til privat brug.

Stk. 2. reglerne i § 27, stk. 3 og 5, og § 29 i lov om afgift af spiritus, vin og øl finder tilsvarende anvendelse ved betaling af tol-

den for vin, som fortoldes af varemottager i forsøgsområdet, der er registreret som afgiftspligtig virksomhed i henhold til § 31 i nævnte lov. Toldvæsenet fastsætter de nærmere kontrolforanstaltninger og regnskabsmæssige bestemmelser.

Stk. 3. i øvrigt skal told og afgifter af varer, der fortoldes i forsøgsområdet, indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 4. Told- og afgiftsbeløb, der er fastsat i medfør af § 54, skal indbetales til toldvæsenet senest den 5. hverdag efter fortoldningsdagen.

Stk. 5. i tilfælde, hvor en varemottager, der driver virksomheder eller har afdelinger såvel i forsøgsområdet som uden for dette, efter den 1. november 1968 i væsentligt omfang forøger sin indførsel over forsøgsområdet eller påbegynder indførsel over dette af varer til virksomhederne eller afdelingerne uden for forsøgsområdet, kan toldvæsenet nægte kredit i henhold til stk. 1 for sådanne varer. Afregning af told og afgifter for de nævnte varer sker i overensstemmelse med stk. 3, og § 53, stk. 2, finder ikke anvendelse.

§ 57. Såfremt en varemottager i forsøgsområdet inden 10 dage efter et kvartals udløb har fremsat begæring om toldgodtgørelse i henhold til toldlovens §§ 176, 178, 180, 181 eller 185, eller om tilbagebetaling af told i henhold til toldlovens § 131 eller om afgiftsgodtgørelse for varer udført i kvartalet eller tidligere, modregnes det beløb, der tilkommer varemottageren i godtgørelse og tilbagebetaling hans told- og afgiftstilsvær for det pågældende kvartal. overstiger godtgørelses- og tilbagebetalingsbeløbet told- og afgiftstilsværet, udbetales det overskydende beløb til varemottageren.

§ 58. Toldvæsenet underretter efter kvartalets udløb varemottagerne om skyldige told- og afgiftsbeløb, jfr. § 56, stk. i, og § 57.

Stk. 2. Varemottager skal ved indbetaling af skyldige told- og afgiftsbeløb benytte de af toldvæsenet udsendte giroindbetalingskort.

§ 59. Betales skyldige told- og afgiftsbeløb ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i

månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst 10 kr.

Stk. 2. Skyldige told- og afgiftsbeløb, der ikke betales efter toldvæsenets påkrav, kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Til sikkerhed for skyldige told- og afgiftsbeløb er statskassen separatist i de hos en varemottager eller en ekspediteur beroende varer, for hvilke told og afgifter ikke er betalt.

Stk. 4. Statskassen er privilegeret fordringshaver for skyldige told- og afgiftsbeløb i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2 c.

§ 60. krav om berigtigelse af told- og afgiftsbeløb forældes med de i stk. 2, 3 og 4 nævnte undtagelser efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Såfremt varer på grund af mangler ved varerne eller i varesendingen efter fortoldningen viser sig at have en ringere værdi end den, der er lagt til grund for told- og afgiftsberegningen, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 12 måneder efter fortoldningens afslutning.

Stk. 3. er der som følge af fejlagtig angivelse af fortoldede varers art, mængde eller værdi opkrævet eller debiteret for meget i told og afgift, kan regulering kun finde sted, såfremt krav herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningens afslutning, og såfremt det anses for godtgjort, at der har foreligget en fejlagtig angivelse; såfremt den fejlagtige angivelse helt eller delvis skyldes varemottageren, fradrages 250 kr. ved reguleringen.

Stk. 4. i tilfælde, hvor varemottageren har undladt i fortoldningsbegæringen at begære en toldfritagelse eller toldnedsættelse i medfør af toldtariffens bestemmelser, eller hvor ansøgning om sådan toldfritagelse eller toldnedsættelse først indgives efter fortoldningen, kan regulering kun finde sted, såfremt anmodning herom fremsættes inden 3 måneder efter fortoldningen, og såfremt det anses for godtgjort, at de pågældende varer har været af en sådan art og beskaffenhed, at de opfylder betingelserne for toldfritagelse eller toldnedsættelse; ved reguleringen fradrages 250 kr.

Stk. 5. Beløb, der tilkommer en varemodtager i medfør af stk. 2-4 eller i medfør af § 15, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 390 af 19. november 1966 om efTA-toldbeliandling, modregnes i varemodtagerens told- og afgiftstilsvær for det kvartal, hvori reguleringen finder sted. overstiger reguleringsbeløbet told- og afgiftstilsværet, udbetales det overskydende beløb til varemodtageren. i tilfælde, hvor modregning ikke kan finde sted, udbetales reguleringsbeløbet kontant.

kapitel 11.

Udførsel.

§ 61. for udførsel af registrerede varer fra forsøgsområdet direkte til udlandet gælder reglerne i § 43.

§ 62. Ved udførsel fra forsøgsområdet til udlandet af varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, samt indenlandske varer og fremmede og frigjorte varer, skal eksportøren til toldvæsenet afgive en skriftlig angivelse (udførselsangivelse).

Stk. 2. Udførselsangivelsen skal indeholde oplysninger om sendingens kolliantal, mærker, vægt samt varernes art, mængde og værdi.

Stk. 3. Toldvæsenet kan indrømme lettelser i den i stk. 1 og 2 omhandlede angivelsespligt for så vidt angår indenlandske varer og fremmede og frigjorte varer samt varer, for hvilke der kræves toldgodtgørelse i henhold til toldlovens §§ 176 og 178, når der er meddelt tilladelse til udførsel uden toldkontrol, og for uberigtigede varer, der udføres mod carnet udstedt i henhold til ATA- eller eCS-konventionerne.

Stk. 4. det påhviler eksportøren eller den, der på hans vegne forestår udførselen, at frembyde de i stk. 1 omhandlede varer for den udtørselskontrollerende myndighed (toldvæsenet, postvæsenet eller jernbanen).

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 4 skal følgende varer dog altid frembydes for toldvæsenet forinden udførselen:

- Varer, for hvilke der kræves toldgodtgørelse i henhold til toldlovens §§ 176 og 178, når der ikke er meddelt tilladelse til udførsel uden toldkontrol,
- varer, for hvilke der kræves toldgodtgø-

relse i henhold til §§ 131, 180, 181 og 185,

- varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for afgifter i henhold til lov om afgift af spiritus, vin og øl,
- varer, der er prismærket i henhold til lov om afgift af parfumer og toiletmidler m. v., og for hvilke der kræves godtgørelse af afgiften.

Stk. 6. Såfremt de i stk. 5 omhandlede varer udføres ved et andet distriktstoldkammer end det, hvor udførselsangivelsen er afgivet, skal eksportøren eller den, der på hans vegne forestår udførselen, frembyde varerne for toldvæsenet på udførselsstedet, og de for varerne udstedte tolldokumenter skal samtidig fremlægges. for postforsendelser skal tolldokumenterne sammen med varerne afleveres til postvæsenet, der skal give toldvæsenet attest om udførselen.

§ 63. for uberigtigede varer, kreditoplagsvarer, kreditlagervarer samt varer, for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter, der uden for forsøgsområdet i overensstemmelse med reglerne i toldlovens kapitel 16 er angivet til udførsel, og som udføres via forsøgsområdet, finder reglen i § 62, stk. 6, tilsvarende anvendelse.

§ 64. for udførsel af særligt højt beskattede varer gælder bestemmelserne i finansministeriets bekendtgørelse nr. 100 af 18. marts 1960 om udførsel af spiritus og vin samt tobaksvarer m. m.

Stk. 2. for udførsel af uberigtigede varer som rejsegods gælder bestemmelserne i § 7 i finansministeriets bekendtgørelse nr. 364 af 5. november 1968 om toldbehandling af rejsegods m. v.

Stk. 3. Toldvæsenet kan bestemme, om og i hvilket omfang skibe og luftfartøjer kan medføre uberigtiget proviant til brug om bord eller til salg til passagerer m. v.

§ 65. for udstedelse af oprindelsesbeviser og efTA-dokumenter m. v. samt for toldvæsenets bistand ved vareudførselen med oplysninger, attestation af oprindelsesbeviser og efTA-dokumenter m. v. gælder bestemmelserne i finansministeriets bekendtgørelse af 28. juni 1961 om udstedelse af visse oprindelsesbeviser og finansministe-

riets bekendtgørelse nr. 390 af 19. november 1966 om efTA-toldbehandling.

Stk. 2. i tilfælde, hvor en stat, der har ratificeret konventionen om oprettelse af den europæiske frihandelssammenslutning eller en dertil knyttet associeringsoverenskomst, ønsker iværksat en undersøgelse af rigtigheden af dokumenter vedrørende oprindelse, toldgodtgørelse m. v. vedrørende fra forsøgsområdet til vedkommende stat udførte varer, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse, kan toldvæsenet afkræve en næringsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning for undersøgelsen samt, i det omfang formålet nødvendiggør det, efterse hans forretningslokaler, regnskabsmateriale og korrespondance m. v.

§ 66. Toldvæsenet kan meddele provianteringsvirksomheder bevilling til fritagelse for at erlægge told og afgifter af uberigtigede varer samt af varer, der tilføres virksomhederne mod fraskrivning i kreditoplag eller kreditlagre, eller for hvilke der kræves godtgørelse af eller fritagelse for told og afgifter.

Stk. 2. Bevilling kan kun meddeles for så vidt angår varer, der er bestemt til proviantering at skibe og fly i danske og udenlandske havne og til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer her og i udlandet.

Stk. 3. Toldvæsenet kan bestemme, hvilke varer der kan tilføres provianteringsvirksomheder.

Stk. 4. Toldvæsenet fastsætter de nærmere kontrolforanstaltninger og kan bl. a. bestemme, at der føres et særligt lagerregnskab over de i stk. 1 omhandlede varer, og at disse opbevares særskilt, samt at varerne fraføres i emballager, der er mærket og lukket på en af toldvæsenet godkendt måde.

Stk. 5. de i stk. 1 omhandlede varer kan uden toldvæsenets mellemkomst udpakkes, sorteres og ompakkes, men videre behandling og bearbejdning må ikke finde sted.

Stk. 6. Toldvæsenet har til enhver tid ret til at foretage eftersyn i provianteringsvirksomhedens forretningslokaler og til at efterse varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. Virksomhedernes indehavere og

de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden bistand ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

§ 67. Ved tilførsel af de i § 66 omhandlede varer skal provianteringsvirksomheden afgive fortoldningsbegæring i overensstemmelse med reglerne i §§ 46-50.

§ 68. de i § 66 omhandlede varer kan fraføres provianteringsvirksomheden til proviantering at skibe og fly i danske havne og til herværende diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer mod afgivelse af en af toldvæsenet godkendt proviantbegæring. fraførselen er endvidere betinget af, at provianteringsvirksomheden til toldvæsenet afgiver en specificeret angivelse (fraførselsanmeldelse) over de leverede varer forsynet med modtagerens kvittering.

Stk. 2. de i § 66 omhandlede varer kan fraføres provianteringsvirksomheden til proviantering at skibe og fly i udenlandske havne samt til brug for diplomatiske repræsentationer og internationale organisationer i udlandet mod toldvæsenets tilladelse i hvert enkelt tilfælde og under iagttagelse af reglerne i §§ 62 og 64, stk. 1.

Stk. 3. de i § 66 omhandlede varer kan overføres til andre provianteringsvirksomheder mod toldvæsenets tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 4. Ved og efter fraførselen af varer fra provianteringsvirksomheder er toldvæsenet berettiget til at foretage enhver for kontrollens udøvelse nødvendig undersøgelse af varerne og til uden erstatning at udtage prøver af varerne. Provia-teringsvirksomheden er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret i det omfang, prøverne ikke er medgået ved undersøgelsen.

§ 69. forbrug, anvendelse, køb, modtagelse, salg eller levering af varer i strid med de i en provianteringsvirksomheds bevilling indeholdte betingelser er forbudt.

§ 70. Provia-teringsvirksomheder hæfter for told og afgifter af varer, som ikke forefindes ved toldvæsenets lagereftersyn, og som ikke godtgøres at være fraført i overensstemmelse med § 68, eller som ikke på en efter toldvæsenets skøn betryggende måde

godtgøres at være forgået ved naturligt svind, udlækning, brand eller anden ulykkelig hændelse.

§ 71. Ved udførsel af varer påhviler det eksportøren eller den, der på hans vegne forestår udførselen, at foretage det for undersøgelsen nødvendige arbejde (ud- og indpakning m. v.).

iii. forskellige bestemmelser.

kapitel 12.

§ 72. de i § 31, stk. 2, punkt 2 og 3, omhandlede varer, der fra indenlandske steder uden for torsøgsområdet tilføres virksomheder i området, kan fraskrives de pågældende leverandørers kreditoplag eller kreditlager for råstofafgift. Toldvæsenet fastsætter de nærmere regler vedrørende sådanne fraskrivninger.

§ 73. Toldvæsenet har til enhver tid ret til at foretage eftersyn af varer, for hvilke tolden og afgifterne ikke er betalt.

Stk. 2. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af varemottagere eller andre personer, der forestår godsregistrering, og til at efterse de pågældendes varebeholdning, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v. de pågældende personer og de hos dem beskæftigede skal yde toldvæsenet bistand ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

Stk. 3. Toldvæsenet er til enhver tid berettiget til at efterse befordringsmidler, hvori der transporteres uberigtigede varer.

§ 74. Ved afgivelse af alle arter af angivelser skal benyttes blanketter, hvis form, rubricering m. v. bestemmes af toldvæsenet. Blanketterne anskaffes af publikum.

iV. Bestemmelser om straf m. v.

kapitel 13.

§ 75. Bestemmelserne i toldlovens 3. del om straf m. v. finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelser af bestemmelser, der er fastsat i denne bekendtgørelse.

Y. overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

kapitel 14.

§ 76. Uderigtigede varer, der i Rødbyhavn distriktstoldkammers og nykøbing falster distriktstoldkammers distrikter henligger på de i toldlovens kapitel 8 og 10 omhandlede lagre, skal den 1. februar 1969 registreres i henhold til § 31.

Stk. 2. den 1. februar 1969 ophæves kreditoplagene og kreditlagrene for råstofafgift i nykøbing falster distriktstoldkammers distrikt. Senest den 6. februar 1969 skal lagerhaverne indgive sædvanlig generalforklaring i henhold til toldlovens § 99 til nykøbing falster distriktstoldkammer for perioden 1.-31. januar 1969. Afregning af kreditoplagsskyld for vin, der er udtaget til fortoldning i perioden 1.-31. januar 1969 sker i overensstemmelse med toldlovens § 100, og toldskylden af lagerbeholdningerne af vin pr. 1. februar 1969 afregnes derefter i overensstemmelse med denne bekendtgørelses § 56, stk. 2. Afregning af kreditoplags- og kreditlagerskyld for andre varer, der er udtaget til fortoldning i perioden 1.-31. januar 1969 samt af lagerbeholdningerne af andre varer pr. 1. februar 1969 sker samtidig med indbetalingen af told- og afgiftstilsvaret for den første afgiftsperiode, jfr. § 56, stk. 1.

§ 77. Bekendtgørelsen træder i kraft:

1. Bestemmelserne i §§ 47-49, § 50, stk. 1 og 2, og § 75 den 1. december 1968.
2. Bestemmelserne i §§ 31-46, § 50, stk. 3 og 4, §§ 51-65, §§ 72-74 og § 76 den 1. februar 1969.
3. de resterende bestemmelser den 1. marts 1969.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder i stedet for de regler i toldloven og forbrugsafgiftslovgivningen, der uden for forsøgsområdet regulerer de tilsvarende forhold, og erstatter således fra den 1. marts 1969 fuldt ud reglerne i toldlovens kapitel 2-6, 8-11, 14-16 og 18 samt vedkommende regler i forbrugsafgiftslovgivningen.

finansministeriet, den 22. november 1968.

Poul møller.

/ Benny A. frederiksen.

direktoratet for Toldvæsenets vurdering af forsøgsordningen.

(direktoratets skrivelse af ²²/₈ 1969, 5 k C 662).

Under henvisning til departementets skrivelse af 29. november 1968, 2 T 1062, vedrørende forløbet af forsøgsvirksomheden med den nye toldbehandlingsprocedure på lolland-falster, skal direktoratet udtale følgende:

de gældende regler for forsøgsområdet har i den forløbne tid virket tilfredsstillende set ud fra såvel et kontrolmæssigt som et effektivitetsmæssigt synspunkt, og man har ikke modtaget klager fra erhvervslivet.

i forbindelse med forsøgsvirksomheden er indsamlet følgende statistiske oplysninger:

Nykøbing F. Distriktstoldkammer

Fortoldinger:

	Antal ekspeditioner	Afviste ekspeditioner	Godskontrol		Urigtig angivelse
			rutinemæssig	obligatorisk	
Marts 1969	2803	31	180	50	2
April 1969	2784	47	112	31	—
Maj 1969	2626	54	96	64	2
Juni 1969	2599	35	118	75	—

Godsregistreringer:

Marts 1969	Antal Registreringer (vareposter)				Tilfælde af misligholdelse			Straks fortoldet § 45, stk. 4	Straks forsendt § 45, stk. 4
	Skib	Bane	Bil	Post	§ 40	§ 45	Urigtig angivelse		
Bandholm	3	—	—	—	164	106	13		
Gedser	6	426	397	—					
Maribo	—	53	28	—					
Nakskov	23	81	63	—					
Nykøbing F. . . .	17	1291	276	400					
Nysted	1	—	1	—					
Orehoved	679	—	—	—					
Rødbyhavn	2	—	35	—					
Sakskøbing	2	6	1	—					
Stubbekøbing . .	1	—	4	—					
I alt	734	1857	805	400					

Godsregistreringer:

April 1969	Antal registreringer (vareposter)				Tilfælde af misligholdelse			Straks fortoldet § 45, stk. 4	Straks forsendt § 45, stk. 4
	Skib	Bane	Bil	Post	§ 40	§ 45	Urigtig angivelse		
Bandholm	4	—	—	—	191	88	3		
Gedser	2	428	376	—					
Maribo	—	60	32	—					
Nakskov	14	74	63	—					
Nykøbing F. . . .	9	1228	212	337					
Nysted	—	—	—	—					
Orehoved	489	—	3	—					
Rødbyhavn	—	—	16	—					
Sakskøbing	6	12	4	—					
Stubbekøbing . .	1	—	5	—					
I alt.	525	1802	711	337					

Maj 1969

Bandholm	2	—	—	—	192	128	11
Gedser	2	461	421	—			
Guldborg	3	—	—	—			
Maribo	—	64	39	—			
Nakskov	6	77	45	—			
Nykøbing F. . .	5	1194	171	350			
Nysted	—	—	4	—			
Orehoved	439	—	2	—			
Rødbyhavn . . .	—	—	23	—			
Sakskøbing . . .	3	5	2	—			
Stubbekøbing .	9	5	23	2			
I alt.	469	1806	730	352			

Juni 1969

Bandholm	1	—	—	—	94	7
Gedser	2	542	236	—		
Maribo	—	53	33	—		
Nakskov	13	52	50	—		
Nykøbing F. . .	16	1232	262	376		
Nysted	—	—	2	—		
Orehoved	524	—	3	—		
Rødbyhavn . . .	2	—	21	—		
Sakskøbing . . .	9	9	4	—		
Stubbekøbing .	4	—	6	—		
I alt.	571	1888	617	376		

indbetalinger:

marts 1969	Antal ekspeditioner	debet	kredit
§ 56, stk. 1, alm. kreditkonto		426.731	6.475
§ 56, stk. 2, kreditkonto for vin		3.181	
§ 56, stk. 3, kontantsystem		3.040.327	3.223.985
§ 59, stk. 1, for sent indbetalte beløb . . .	5	8.022	
§ 59, stk. 1, renter	5	90	
§ 59, stk. 2, beløb til udpantning	1	1.632	

April 1969

§ 56, stk. 1, alm. kreditkonto		685.571	2.293
§ 56, stk. 2, kreditkonto for vin		1.028	3.014
§ 56, stk. 3, kontantsystem		2.845.651	3.231.367
§ 59, stk. 1, for sent indbetalte beløb . . .	2	113	
§ 59, stk. 1, renter	3	54	
§ 59, stk. 2, beløb til udpantning			

maj 1969

§ 56, stk. 1, alm. kreditkonto		395.922	1.356.033
§ 56, stk. 2, kreditkonto for vin		5.870	3.762
§ 56, stk. 3, kontantsystem		2.870.887	2.796.489
§ 59, stk. 1, for sent indbetalte beløb . . .	6	12.979	
§ 59, stk. 1, renter	6	133	
§ 59, stk. 2, beløb til udpantning			

Juni 1969

§ 56, stk. 1, alm. kreditkonto		321.270	5.938
§ 56, stk. 2, kreditkonto for vin		1.457	4.747
§ 56, stk. 3, kontantsystem		2.952.536	2.957.294
§ 59, stk. 1, for sent indbetalte beløb . . .	13	6.241	
§ 59, stk. 1, renter	13	138	
§ 59, stk. 2, beløb til udpantning	2	3.672	

*godtgørelser:**Provieringsbevillinger:*

	Antal ekspeditioner	B l b		Antal andragender	Antal udstedte bevillinger
marts 1969	9	565.084	marts 1969	2	2
April 1969	9	284.828	April 1969	1	
maj 1969	14	807.868	maj 1969	1	
Juni 1969	10	30.304	Juni 1969	1	

rodbyhavn distriktstoldkammer
fortoldinger:

	Antal ekspeditioner	Afviste ekspeditioner	Godskontrol		Urigtig angivelse
			rutinemæssig	obligatorisk	
Marts 1969	1457	44	109	110	2
April 1969	1596	52	59	107	3
Maj 1969	1811	71	62	82	3
Juni 1969	1715	52	58	106	1

Godsregistreringer:

	Antal registreringer (vareposter)		Tilfælde af misligholdelse			Straks for- toldet § 45, stk. 4	Straks for- sendt § 45, stk. 4
	Bane	Bil	§ 40	§ 45	Urigtig angivelse		
Marts 1969	2025	457	—	—	—	40	—
April 1969	1926	429	—	—	—	24	—
Maj 1969	1881	423	—	—	—	35	—
Juni 1969	1934	470	—	—	—	50	—

Indbetalinger:

	Kreditsystem		Kontantsystem	
	Debet	Kredit	Debet	Kredit
Marts 1969	15.259	—	3.984.486	3.182.548
April 1969	38.001	—	3.754.074	3.995.742
Maj 1969	7.244	—	4.349.391	3.771.971
Juni 1969	44.698	—	4.277.803	3.856.552

Godtgørelser:

Provanteringsbevillinger:

	Antal ekspeditioner		Beløb	Antal andragender		Antal udstedte bevillinger
Marts 1969	—	—		Marts 1969	—	—
April 1969	9	59.585		April 1969	—	—
Maj 1969	5	6.880		Maj 1969	—	—
Juni 1969	9	25.048		Juni 1969	—	—

Som det fremgår af oplysningerne, er fristen for berigtigelse af de registrerede varer overskredet i 4-5 pct. af tilfældende, overskridelsen er næppe større, end det kunne forudses ved etablering af en nyordning.

det fremgår endvidere af oplysningerne, at restancerne er meget beskedne og hidrører fra få varemodtagere; det skal i denne forbindelse bemærkes, at der ikke er forekommet uerholdelige beløb.

Som anført, har de for forsøgsområdet gældende regler virket tilfredsstillende. dette indebærer imidlertid ikke, at reglerne umiddelbart kan anvendes på landsbasis; dels må de særregler, der er en følge af, at den nye toldbehandlingsprocedure kun gælder i en begrænset del af toldområdet, bortfalde, dels må der forudses en justering af visse af bestemmelserne.

direktoratet har foreløbig konstateret, at følgende bestemmelser bør ændres:

ad § 45

Bestemmelsen bør udformes således, at også varer, for hvilke særlige indførselsforskrifter skal iagttages, kan kræves angivet til fortoldning i forbindelse med godsregistreringen.

ad § 54

Såfremt den momsfrie import opretholdes, bør der fastsættes regler for manglende indgivelse af fortoldningsbegæring for så vidt angår toldfri varer.

ad § 56

for at kunne administrere toldkreditordningen på landsbasis, må der ske en registrering af varemodtagere, der foretager erhvervsmæssig import. dette indebærer, at der må skaffes lovhjemmel til at kræve en sådan registrering. Bestemmelsen i stk. 3 bør ikke gælde for ikke her i landet bosiddende personer.

ad § 59

ifølge bestemmelserne i stk. 1 skal varemodtagere, der ikke indbetaler told- og afgiftsbeløb rettidigt, betale $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst 10 kr.

forfaldsdagen er ikke defineret i bekendtgørelsen, hvorfor sidste rettidige indbetalingsdag må betragtes som forfaldsdag.

Bestemmelsen afviger dermed fra tilsvarende bestemmelse i momsloven, hvorefter afgiften for en periode for byerhverv m. v. forfalder til betaling en måned efter afgiftsperiodens udløb. renterne beregnes fra forfaldsdagen, og således altid fra den 1. i den anden måned efter kvartalets udløb, uanset at sidste rettidige indbetalingsdag er 20 dage senere.

denne forskel mellem momsloven og bekendtgørelsen i de regler, der er grundlaget for renteberegning, er uheldig. eksempelvis er det således vanskeligt at forklare en varemodtager, der for et givet kvartal indbetaler skyldig moms og skyldig told m. v. samtidigt i begyndelsen af 3. måned efter udløbet af et kvartal, at der for momsen skal betales 1 Vi pct. i rente, men for told m. v. kun $\frac{3}{4}$ pct.

Af hensyn til edB-programmering og toldvæsenets administration i øvrigt vil en harmonisering af reglerne for beregning og opkrævning af renter være nødvendig. det skal i denne forbindelse bemærkes, at det formentlig ville være ønskeligt at indføre en bestemmelse, hvorefter finansministeren til enhver tid kan fastsætte renteniveauet således, at man kan hindre, at det vil være mere fordelagtig at udnytte renteadgangen hos staten end på det private lånemarked.

efter bortfaldet af toldvæsenets separatiststilling bør der formentlig indføres regler om, at en varemodtager ved gentagne misligholdelser *kan miste retten til toldkredit*.

Til orientering vedlægges indberetninger for tidsrummet marts-juni måned 1969 vedrørende toldbehandling af befordringsmidler i forsøgsområdet.

/ . V. henriksen.

karl Sørensen.

Provinshandelskammerets undersøgelse af de erhvervsdrivendes syn på forsøget i maribo amt med en ny godsregistrerings- og toldbehandlingsprocedure.

Undersøgelse foretaget af Provinshandelskammeret i september 1969.

På grundlag af finansministeriets bekendtgørelse nr. 381 af 22. november 1968 i værksattes fra 1. januar 1969 et forsøg i maribo amt med en ny godsregistrerings- og toldbehandlingsprocedure m. v.

Sidste led af nyordningen blev sat i kraft 1. marts 1969, og efter et halvt års forløb vedtog Provinshandelskammeret i samråd med finansministeriet, departementet for Told- og forbrugsafgifter, samt direktoratet for Toldvæsenet, at man burde gennemføre en undersøgelse vedrørende de erhvervsdrivendes syn på forsøget og de heri indeholdte nyordninger.

Provinshandelskammeret udsendte herfter i begyndelsen af september 1969 i alt 348 henvendelser til erhvervsdrivende i maribo amt, og med henvendelserne fulgte et spørgeskema, hvor man anmodede hvert enkelt firma om at ville returnere skemaet i udfyldt stand for så vidt angik de dele af forsøgsordningen, som berørte vedkommede firma.

i alt 165 af de adspurgte firmaer returnerede skemaet i besvaret stand, og de 165 besvarelser kommer fra såvel detailhandel som engroshandel, håndværksvirksomheder, industri, speditører, skibsmæglere, skibsprovi- anteringshandlere m. fl.

neden for er foretaget en opgørelse af de indkomne besvarelser, og opstillingen følger i øvrigt ganske nøje systematikken i det udsendte spørgeskema.

det bemærkes endelig, at i flere tilfælde havde firmaerne under et enkelt afsnit i spørgeskemaet fremsat bemærkninger, der vedrørte andre afsnit af spørgeskemaet; i sådanne tilfælde er der i Provinshandelskam-

meret foretaget en redaktionel bearbejdning af de indkomne besvarelser, således at kommentarerne i sådanne tilfælde er overført til det korrekte afsnit af spørgeskemaet.

generelt.

1. føler De, det er et savn i deres daglige arbejde med toldforretninger, at det lokale toldkammer er nedlagt?

	Ja	nej	ikke besv.
gedser.	2	2	0
maribo.	4	12	2
nakskov.	7	24	1
nykøbing f.	3	38	22
rødby.	1	3	0
Sakskøbing	3	6	0
Stubbekøbing... .	0	6	0
diverse.	5	19	5
	25	110	30

2. / bekræftende fald: hvorfor?

en række firmaer angiver, at proceduren efter deres opfattelse er blevet langsommere.

Andre firmaer anfører, at det trods alt var nemmere at få forbindelse med et lokalt toldkammer, og enkelte udtaler, at det har været et savn, at man ikke længere har personlig kontakt med et toldkammer. dette gælder ikke mindst ved udfyldning af de nye blanketter.

i gedser udtaler et firma, at i en by, der har 2 ruter til udlandet, bør man have status som grænseland med eget selvstændigt toldkammer, men det tilføjes, at ulemper i øje-

blikket ikke er alt for stor, da den derværende toldvagt har betjening hele døgnet.

i Sakskøbing udtaler man, at man savner en fast boende toldopsyns mand under hensyn til de mange skibsanløb i Sakskøbing, og endvidere savner man i Sakskøbing, at man ikke længere lokalt kan berigtige afgifterne for nyindregistrerede automobiler.

et firma udtaler, at tidligere kunne toldgods klareres straks efter ankomsten til stationen, hvorimod man nu tidligst den 2. dag efter ankomsten kan få varerne stillet til disposition.

J. har de haft kommunikationsvanskeligheder med personalet på distriktstoldkammeret i nykøbing?.

	Ja	Nej	Ikke besv.
Gedser	1	3	0
Maribo	0	17	1
Nakskov	2	28	2
Nykøbing F.	2	56	5
Rødby	0	4	0
Sakskøbing	1	8	0
Stubbekøbing ...	0	6	0
Diverse	1	25	3
	7	147	11

4.1 bekræftende fald: hvorfor?

det beskedne antal firmaer, som angiver at have haft vanskeligheder med forbindelsen med distriktstoldkammeret i nykøbing f., angiver som årsag dels, at der er kommet nye tjenestemænd på toldkammeret i nykøbing f., dels at det er noget svært at få telefonisk forbindelse med distriktstoldkammeret eller, at man, selv om man får telefonisk forbindelse, har svært ved at træffe rette vedkommende toldtjenestemand.

et antal firmaer oplyser under dette spørgsmål, at man er fuldt ud tilfredse med betjeningen fra distriktstoldkammeret i nykøbing f. og udtaler bl. a., at man altid møder stor hjælpsomhed med hensyn til forespørgsels besvarelse, hvad enten det gælder tarifiering eller spørgsmål om udfyldning af blanketter.

godsregistrering.

5. har de bemærkninger til ekspeditionsformen?

ja	nej	ikke besvaret
15	97	53

Blandt de 15 firmaer, som har bemærkninger til den ny ekspeditionsform, hævder nogle, at arbejdsgangen er blevet for besværlig og langsommelig; andre angiver, at toldbetjenten selv meget hurtigere ville kunne udfylde de nye blanketter i stedet for blot at rette fejl i de af firmaerne udfyldte blanketter og deraf følgende omskrivning af blanketterne foretaget af firmaerne.

det anføres endvidere, at man finder det forkasteligt, at toldvæsenet beregner tolddiæter for godsregistrering ud over beregning af diæter for selve klareringen.

flere firmaer finder den ny registreringsform udmærket og tilføjer, at den er både hurtigere og billigere end den tidligere ekspeditionsform.

6. har de bemærkninger til ekspeditionstiden?

ja	nej	ikke besvaret
11	102	52

klagerne går her på ny over udfyldelsen af blanketter, idet man finder, at ekspeditionstiden kunne nedsættes væsentligt, hvis toldvæsenet selv udfylder blanketterne. Andre firmaer angiver, at ekspeditionstiden er hurtigere og enkelte anfører, at den er betydelig hurtigere end tidligere.

7. har de bemærkninger til blanketterne?

ja	nej	ikke besvaret
25	86	54

man finder, at klareringsbegæringen er i orden, men at statistisk/indførselsanmeldelsen kan undværes, idet den indeholder samme oplysninger, som klareringsbegæringen. flere firmaer klager over, at blanketterne er for dyre og tilføjer, at blanketterne burde kunne fås gratis på distriktstoldkammeret med tilhørende portofri kuverter i passende størrelse, idet man klager over, at blanketterne ikke må bøjes eller foldes.

flere af klagerne på dette punkt anfører, at blanket og kuvert i den rigtige størrelse

koster kr. 1,50 hvortil kommer porto kr. 0,80 og finder, at en udgift på kr. 2,30 pr. ekspedition er for meget.

Andre firmaer angiver, at blanketten også burde foreligge i en udgave med kun én enkelt talon, idet man anfører, at f. eks. ensartede læs kun kræver én talon.

fra gedser anføres, at systemet med angivelse »til ordre« ved manglende modtager navn er temmelig besværligt at få rettet og anfører, at der i øvrigt synes at være stor uenighed om fremgangsmåden med angivelse på den gule talon, når det indkomne gods skal sendes videre til modtagere uden for forsøgsområdet; man finder derfor, at der burde findes et rettelsesblad.

endelig er der klager over det anvendte karbonpapir, som man finder er af så ringe kvalitet, at man ikke kan benytte adresseringsmaskine.

Blandt virksomhederne, der ikke har klagepunkter vedr. blanketterne, er der flere, der udtaler, at det er blevet lettere at udføre blanketarbejdet.

8. har de forslag til ændringer?

<i>ja</i>	<i>nej</i>	<i>ikke besvaret</i>
21	71	73

flere firmaer fremsætter ønske om, at blanketterne må bøjes blot én gang. Andre ønsker, at hele teksten kunne stå på første side.

et andet firma klager over det forhold, at gods, der kommer om natten eller om søndagen pr. lastbil til gedser, skal ekspederes straks ved ankomsten med deraf følgende stærkt forøgede omkostninger til speditør, toldvæsen og specielt anføres tillige Statens Plantetilsyn.

et firma finder, at godsregistrering burde bortfalde, hvis varen frigøres ved grænsen samtidig med, at indførslen finder sted.

Andre firmaer ønsker, at distriktstoldkammerets telefonnummer og gironummer bliver anført på blanketterne.

en klage går ud på, at de lyserøde »flip«s for ofte overses og henstiller, at disse flips gøres større samt, at de vigtigere regler trykkes med så store bogstaver, at de let kan læses.

Som særskilt bilag vedlægges en firmaudtalelse, der specielt behandler godsregistreringen af lastvognssamlevogne.

Vareindførsel.

9. efter de nye procedurer får de godset leveret direkte udenom toldboden, sender klareringsbegæring til distriktstoldkammeret og opnår en kredittid på betaling aftolden. hvordan fungerer dette nye system i almindelighed efter deres mening?

<i>Tilfr.st.</i>	<i>ikke tilfr.st.</i>	<i>ikke besv.</i>
148	4	13

10. hvis de mener, at systemet ikke er tilfredsstillende, bedes de anføre deres begrundelse.

en speditør anfører, at som speditør opnår man kun 5 dages kredit på toldudlæg, og denne kredittid er uden praktisk betydning, da speditøren først kan fremsende spedititionsfaktura til kunden, når den endelige (grønne) toldkvittering foreligger (der henvises i denne forbindelse også til en kommentar fra samme speditør til spørgsmål 11).

et firma i maribo anfører, at så længe der findes en toldekspedition i maribo, fungerer lastbilproceduren udmærket nemlig på den måde, at godskontrollen foretages i maribo og godset kan udleveres straks - naturligvis efter klareringsbegæring.

et firma, der modtager kemikalier i tankvogne, hvor disse kemikalier bringes over i tanke, som i forvejen indeholder kemikalier, spørger, hvorledes det vil blive, når der ikke længere findes en toldekspedition i vedkommende by, idet køberen af kemikalier ønsker at klarere sine varer i byen.

i øvrigt tilføjes her, at der formentlig bliver visse problemer med »styrtegoods« idet en jernbanevogn ikke kan henstå i byen i 2 dage eller mere, til klareringsbegæring har været behandlet på distriktstoldkammeret i nykøbing f.

et andet firma anfører, at ved hjemkøb af ekstraordinært stort lager f. eks. i en periode, hvor priserne er stigende, savner man en afregningsform, der er baseret på udlæg til forbrug for at undgå det store rentetab, som opstår når tolden skal betales, længe inden varerne forbruges.

et firma anfører, at ved levering af varer til skibe i udenrigsfart bør frigivelse af varer kunne ske i forbindelse med godsregistreringen.

et firma anfører, at det sker, at en længe

ventet ladning ankommer en fredag formiddag og gør opmærksom på, at man i mange virksomheder stadig er indstillet på at få varer frigivet fredag eller lørdag eventuelt også en søndag, men i et sådant tilfælde må sendingen ikke åbnes før den færdigbehandlede klareringsbegæring modtages pr. post om tirsdagen, hvilket betyder, at man med de nuværende posttider først tirsdag kl. 11,15 kan åbne varerne og tage disse i brug.

firmaet finder derfor, at importøren i hastesager burde have adgang til at tage det ankomne gods i brug straks og foreslår, at dette kunne ske, når man gør en anmærkning herom på klareringsbegæringen, som er toldvæsenet i hænde senest mandag morgen, hvorefter en telefonisk frigivelse kunne finde sted.

et firma angiver, at 7-dagsreglen ikke kan overholdes for transitgods.

et andet firma anfører, at det tager længere tid nu at få klareret en pakke fra Schweiz, end det tager at få pakken sendt fra Schweiz til nykøbing f. og anfører som eksempel små luftpostpakker, der ankommer til nykøbing f. fredag morgen, og hvor man sender klareringsbegæring samme dag til distriktstoldkammeret men først den påfølgende tirsdag får meddelelse om godsets frigivelse.

i forbindelse med disse klager stilles der krav om, at man i klareringsfristen ikke medregner lørdag som en af de 7 hverdage i 7-dagsreglen.

11. hvis de blot mener, at visse detaljer burde ændres, bedes de anført her.

det under spørgsmål 10. i indledningen nævnte speditionsfirma konkluderer sine betragtninger under spørgsmål 11 derhen, at speditøren i henseende til kredittid vedrørende toldudlæg bør have samme rettigheder som importøren, der selv foretager fortoldning.

et firma klager over, at varerne først må åbnes, når papirerne fra toldvæsenet er modtaget retur og anfører, at det kan være vanskeligt at føre kontrol med denne regels overholdelse i detailhandelen specielt i virksomheder med et større personale.

en speditør anfører, at ved postforsendelser til lolland-falster, hvor godsregistrering sker på nykøbing f. postkontor, har man det indtryk, at registreringen medfører en

forsinkelse af godset, som ikke tidligere har været konstateret; firmaet har ved personlig medvirken således konstateret, at postpakker ankommet om morgenen i nykøbing f. først kl. 11 den pågældende dag bliver toldregistreret af en toldtjenestemand fra distriktstoldkammeret, og landpakker til lolland-falster kan ikke nå at blive udbragt samme dag.

et firma anfører, at proceduren i almindelighed er tilfredsstillende men gør opmærksom på, at i ferie- og strejkeperioder er 7-dagsreglen ikke mulig at overholde og finder derfor, at 7-dagsreglen for indsendelse af klareringsbegæring bør udvides under sådanne forhold.

Andre firmaer anfører, at varefortegnelsen til handelsstatistikken bør forenkles og tilføjer, at man snarest burde gå over til at anvende underpositionsnumre (statistiknumre), således at den nu obligatoriske statistik/indførselsanmeldelse kunne bortfalde.

et firma klager over, at når det ikke er importøren selv, der foretager fortoldningen, savner man, at der til den pågældende klarerer fremkommer avis fra toldvæsenet om godsets frigivelse.

en virksomhed i rødby, der udfører lønarbejde for virksomheder i udlandet, klager over, at mulighederne for at forarbejde de modtagne varer forsinkes væsentligt af den nuværende procedure, idet dette firma efter modtagelsen af toldgods (postforsendelser) til importøren fremsender klareringsbegæring til påtegning; importøren videresender denne til sin speditør, som udfylder begæringen, der tilbagesendes det klarerende firma til påtegning og indsendes til toldvæsenet, der herefter påtegner og fremsender frigørelsespapirer til klarereren.

de mange postpakker betyder ifølge klageren i almindelighed, at man først kan begynde forarbejdningen 8 til 9 dage efter, at varerne er modtaget i nykøbing f., og firmaet angiver følgende eksempel:

Postpakke ekspederet göteborg 4/9-1969 er modtaget i nykøbing f. 6/9 og i firmaet 7/9, men frigørelsespapirer blev først modtaget den 20/9-1969.

firmaet foreslår, at hvis klareringsprocedurer for varer fra efTA-lande ikke helt kan undlades, bør disse varer, når de ankommer til videreforarbejdning, kunne

indgå i produktionen straks ved varernes modtagelse eventuelt mod afgivelse af en eller anden form for sikkerhedserklæring.

et andet firma foreslår, at importforsendelser bør kunne åbnes straks ved ankomsten.

et firma anser det for tidsspilde, at man skal angive værdien af varer, der er undergivet værditold, såfremt det drejer sig om efTA-varer, som nu kan indføres helt toldfrit.

12. Distriktstoldkammeret arbejder som bekendt efter 10-1 o-reglen, d. v. s. at klareingsbegøring indgaaet før kl. 10 bliver ekspederet samme dag, så de er importøren i hænde den følgende dag inden kl. 10. er denne ekspeditionstid tilfredsstillende for dem i de fleste tilfælde?

<i>ja</i>	<i>nej</i>	<i>ikke besvaret</i>
137	11	17

et firma bemærker, at reglen er utilfredsstillende, når det drejer sig om varer til skibsproviantering.

et andet firma finder reglen utilfredsstillende ved deponering af tolden, idet regulering af toldbeløbet først kan finde sted, efter at man har besørget de normale toldforretninger, hvor der ikke sker deponering af tolden.

Vedrørende 10-1 o-reglen angives, at denne ikke overholdes i alle tilfælde, men det tilføjes, at dette forhold dog har bedret sig; en anden klage går ud på, at ved forsendelse over lollandsbanen af toldgods samt videre fra maribo station til andre danske stationer, skal forsendelsespapirerne ekspederes i maribo, uanset at distriktstoldkammeret ligger i nykøbing f., og man finder, at dette forhold ikke harmonerer med det ny system.

Andre firmaer angiver, at gods bør kunne frigøres samme dag, som klareringsbegøring indleveres.

13. har de ofte brug for en betydeligt kortere ekspeditionstid (eksprese ekspedition) af klareringsbegøring?

<i>ja</i>	<i>nej</i>	<i>ikke besvaret</i>
32	113	20

14. i bekræftende fald: hvor ofte?

Svarene spænder fra, at man undtagelsesvis har brug for en kortere ekspeditionstid til, at man 2, 3 eller 4 gange om ugen har brug herfor. et enkelt firma angiver, at man kun 8 à 10 gange om året har brug for kortere ekspeditionstid.

et firma angiver, at man daglig har brug for kortere ekspeditionstid nemlig ved modtagelse af indgående ekspresgods pr. bane.

et andet firma bemærker, at man ved ankomst af varer om fredagen har brug for en kortere ekspeditionstid.

et firma bemærker, at man har brug for kortere ekspeditionstid hver gang, der kommer importvarer (ure), hvor hver enkelt sending har en værdi af omkring kr. 30.000,00, og en sending af en sådan værdi bør ifølge firmaet ikke henstå en hel dag i et lagerlokale, men importøren bør have adgang til straks at åbne varerne og henlægge disse i sin firmabox.

15. endvidere: hvor kort tid ville de så anse for ønskelig?

et firma bemærker, at varer fra østtyskland og rusland i almindelighed har en ret lang leveringstid, hvorfor der er brug for omgående frigørelse, når varerne ankommer. et andet firma ønsker, at tolden skal kunne betales samme dag, som fortoldning finder sted samt, at den grønne originaltoldkvittering udleveres med det samme eller i hvert fald 24 timer efter klareringen; firmaet tilføjer, at dette desværre ikke kan gøres, når klarering sker pr. post.

flere firmaer bemærker, at så snart klareingsbegøring er toldvæsenet i hænde og begøringen er påtegnet »haster« burde åbning af varerne kunne tillades importørerne pr. telefon af toldvæsenet. et firma ønsker, at der bliver fastsat en bestemmelse om, at når der foreligger anmodning om »straks-udlevering«, skal dette kunne ske senest inden for en time.

flere firmaer bemærker vedrørende ekspresforsendelser pr. post eller bane, at disse bør kunne tages i anvendelse straks ved ankomsten f. eks. hvis det drejer sig om vigtige reservedele og anfører i denne forbindelse, at sker ankomsten pr. bane, bør banens toldembedsmand kunne efterse godset på stedet, således at udlevering kan ske straks.

16. har de ofte været udsat for at få klare-
ringsbegæring retur fra distriktstoldkam-
meret til korrektion for indsnegne fejl, før
toldbehandling kan ske?

ja	nej	ikke besvaret
14	135	16

17. mener de, at disse fejl kunne og burde
være blevet korrigeret af toldvæsenet -
eventuelt efter telefonisk henvendelse til
dem?

ja	nej	ikke besvaret
30	11	124

et firma finder, at det er en alvorlig brist i
det ny system i forhold til det tidligere sy-
stem, at fejl i begæringen kan forsinke klare-
ringen adskillige dage ja helt op til en uge.
Toldvæsenet bør efter dette firmas mening
selv rette småfejl i begæringerne og f. eks.
sætte et stempel i begæringen om, at hvis im-
portøren ikke kan godkende rettelserne, skal
importøren uophørligt efter modtagelsen af
klaringsbegæringen meddele dette til told-
væsenet. flere firmaer bemærker kortfattet,
at toldvæsenet i sådanne tilfælde bør kon-
taktes importøren pr. telefon.

enkelte firmaer, der har svaret »ja« til
spørgsmålet, tilføjer, at det også i praksis er
sket, at toldvæsenet selv har korrigeret fejl.

et enkelt firma svarer »nej« til spørgsmå-
let og tilføjer som begrundelse herfor, at det
jo kan dreje sig om en faktureringsfejl.

18. har de bemærkninger til klareringsbe-
gæringens udformning som blanket betrag-
tet?

ja	nej	ikke besvaret
17	46	102

et firma ønsker, at rubrikken til varede-
klaration gøres større, idet firmaet tilføjer, at
ved mange og små varemængder kan der
ikke blive plads nok i den nuværende lille
rubrik, og skal der udfyldes en ekstra blan-
ket, forsinkes arbejdet i høj grad. 5 af de 17
firmaer, der har besvaret spørgsmålet med
»ja«, udtaler, at statistik/indførselsanmeldel-
sen bør indgå som et underbilag fastgjort i
blanketsættene, hvilket vil spare klareren
megen tid; flere rubrikker i selve deklara-
tionen anses for alt for små.

et firma, der besvarer dette spørgsmål
med »nej«, tilføjer, at det sker ud fra en for-
udsætning om, at den nuværende statistik/
indførselsanmeldelse bortfalder.

et firma anser det for urimeligt, at blan-
ketten ikke må indsendes i bøjet stand og for-
reslår, at man går over til at bruge format
A 5.

et firma besvarer spørgsmålet med »nej«
men tilføjer, at dette sker under den forud-
sætning, at man kan opnå en ordning, hvor-
efter toldvæsenet gratis leverer kuverter i
rigtig størrelse, kan dette ikke gennemføres,
finder firmaet, at blanketten burde gøres
mindre, eller der må gives tilladelse til at
folde blanketten.

et firma bemærker, at når toldvæsenet al-
ligevel skal gennemgå blanketterne, kunne
toldvæsenet også - gerne mod et mindre
gebyr - udfylde blanketterne på grundlag af
den indsendte faktura og tilføjer, at dette
ville være en stor lettelse for mindre firmaer,
der kun lejlighedsvis har import.

et firma finder det meningsløst, at man i
klaringsbegæringen skal skrive akkurat de
samme oplysninger, som skal anføres i ind-
førselsanmeldelsen til statistikken f. eks.
købsland o. s. v., og firmaet anser det også
overflødigt, at man skal anføre leverandørens
navn og adresse i klaringsbegæringen, så
længe man, selv når det drejer sig om toldfri
varer, tillige skal aflevere en fakturakopi.

firmaet bemærker videre, at det også må
være overflødigt at skrive »til erhvervsmæs-
sig anvendelse; eventuelt til moms-frita-
gelse« på hver eneste klaringsbegæring,
idet dette efter firmaets mening er langt
mere normalt end en import, der ikke anven-
des erhvervsmæssigt; til gengæld burde der
findes en »rude«, som man kunne afkrydse,
når det drejer sig om eFTA-varer. et firma
finder, at begæringen bør udleveres uden be-
taling.

et firma finder, at udskrivningsdatoen
bør hæves højere op på blanketten, således
at man undgår lineskift på maskinen; fir-
maet tilføjer, at dette dog ikke vil være nød-
vendigt, såfremt man forbedrer carbonkvali-
teten og derved kan »fortrykke« i adresse-
ringsmaskine.

i tilslutning til bemærkningen oven for
fra et firma vedrørende oplysningen »til er-
hvervsmæssig anvendelse; eventuelt til
moms-fritagelse« bemærker et andet firma,

at denne passus må kunne anbringes i en rubrik, så man kunne nøjes med blot at afkrydse denne rubrik.

flere firmaer udtaler påskønnelse over betjeningen, som man får på distriktstoldkammeret i nykøbing f.; et firma bemærker i tilslutning til en sådan udtalelse, at umiddelbart forekommer blanketterne uoverskuelige. Systemet betyder på visse områder væsentlige forenklinger og lettelser, men har samtidig lagt en del arbejdstid med blanketudfyldning ud i erhvervslivet. firmaet tilføjer at denne ordning vel bør accepteres og erkender, at systemet trods denne belastning afgjort repræsenterer en forbedring set fra administrationens side og måske endog en væsentlig forenkling, som man i sin tendens bør bifalde. firmaet tilføjer endelig, at hvis toldvæsenet med denne ny procedure formentlig kan påvise at have sparet væsentlige personaleudgifter, er dette jo forbilledligt men slutter med spørgsmålet, om sådanne besparelser er opnået.

Andre klager går ud på, at der er dårlig plads på klareringsbegæringen til at indføre de nødvendige oplysninger f. eks. rubrikken »vareart« på form. A. 114.

endelig stilles der krav om, at når flere forsendelser modtages samme dag, burde de kunne registreres på én og samme godsdeklaration. Andre klager går ud på, at de nye blanketter tager betydelig længere tid at udfylde end de tidligere anvendte blanketter, og det anføres her, at dette bl. a. skyldes de trange pladsforhold i blanketterne.

ligeledes klages over, at kolonnen for fakturadato og beløb er for lille, når flere datoer og beløb skal angives, og samme gælder kolonnen for mærke og nummer, kolliantal og -art. deklarationskolonnen angives at være alt for lille, og der klages over, at man kun må angive 4 vareposter; her stilles der krav om, at der bliver plads til mindst 10 varearter.

Statistik/indførselsanmeldelsen finder man bør være blot en kopi af klareringsbegæringen.

flere firmaer anfører, at når det drejer sig om EFTA-varer, burde det være nok, at man i todsatsrubrikken anfører »EFTA-fri«. endelig klages der over den særskilte blanket for statistik/indførselsanmeldelse, idet man finder, at ét blanketsæt må være tilstrække-

ligt, således at statistikblanketten indgår som en kopi.

Skibsproceduren.

19. *hvordan fungerer den nye skibsprocedure efter deres mening?*

<i>Tilfredsst.</i>	<i>ikke tilfredsst.</i>	<i>ikke besvaret</i>
27	0	138

ingen af de 27 firmaer, der har svaret, at den ny procedure er tilfredsstillende, har under spørgsmål 19 tilføjet kommentarer.

20. *deres eventuelle bemærkninger hertil:*

et firma i Sakskøbing udtaler, at man savner en fastboende toldopsynsmand, og firmaet fremsætter tillige ønske om, at vareafgifter m. v. kan betales ved toldkontoret i Sakskøbing.

et andet firma udtaler, at det absolut må anses for en lettelse, at de hidtidige ind- og udgående generalangivelser er bortfaldet.

21. *deres eventuelle forslag til ændringer:*

ingen besvarelser indeholder kommentarer til dette spørgsmål.

lastbilproceduren.

22. *hvordan fungerer den nye lastbilprocedure efter deres mening?*

<i>Tilfredsst.</i>	<i>ikke tilfredsst.</i>	<i>ikke besvaret</i>
34	3	128

23. *deres eventuelle bemærkninger hertil:*

et firma udtaler, at så længe der findes toldekspedition i maribo, fungerer lastbilproceduren udmærket, men man nærer bekymring, såfremt toldekspeditionen helt ophæves. det drejer sig her om samme firma, der under spørgsmål 10 fremsatte en detaljeret kommentar vedrørende klarering af kemikalier.

et firma udtrykker betydelig utilfredshed med den ny procedure, der betegnes som »aldeles ikke tilfredsstillende« og **tilføjer, at** lastbilchaufførerne efter firmaets mening bliver diskrimineret efter de nye regler, og at de fleste af chaufførerne nægter at besvare spørgsmål i skemaerne på grund af ren og skær irritation.

firmaet finder endvidere den ny formular komplet forvirrende og spørger, hvad årsagen er til, at der kræves oplysninger om bilens registreringsdato samt førerens navn og adresse.

et andet firma finder, at ekspeditionstiden er betydelig større end tidligere som følge af den ny tolddeklaration samt på grund af, at denne skal udfyldes uanset hvilken ekspeditionsform, der finder sted - fortoldning - Tir-carnet - vejtolddpas - tomme biler eller almindelig forsendelse.

24. deres eventuelle forslag til ændringer:

et firma udtaler, at vognmændene (chaufførerne) er dårligt orienterede om den ny procedure. det under punkt 23 nævnte firma, som udtalte, at den ny procedure er aldeles ikke tilfredsstillende, udtaler under punkt 24, at den ny procedure simpelthen burde tilbagekaldes, og at det gamle system, hvorefter man kunne forsende flere partier på samme bil til forskellige steder, bør genindføres, indtil godsregistreringssystemet træder i kraft over hele landet.

firmaet, der til punkt 23 klagede over større ekspeditionstid, udtaler under punkt 24, at tolddeklarationen i den nuværende form kun bør anvendes i tilfælde af forsendelse under toldlukke her i landet; firmaet foreslår endvidere, at en forenklet formular udarbejdes til tomme lastbiler, Tir-carnetbiler, fortoldningsbiler og vejtolddpasbiler, således at chaufføren kun skal angive og underskrive for proviant.

Vareudførsel

25. deres eventuelle bemærkninger til den nye vareudførselsprocedure:

et firma (kaffe) bemærker med henvisning til ordlyden af de gældende bevillinger til materialgodtgørelse pkt. 4 a, 4, afsnit, at det ikke er muligt ved ansøgning om toldgodtgørelse at henvise til bestemte klareingsbegæringer, idet den udførte kaffe i sagens natur er en blanding af flere forskellige typer; firmaet finder, at det også må være et uvæsentligt krav at opfylde, idet såvel told som godtgørelse herfor sker på basis af vægt uanset kaffetype.

et firma bemærker, at dette er det eneste felt, hvor man ikke har mærket nogen videre

ændring i gedser og tilføjer, at man i firmaet er vant til bevillingsekspeditioner m. m. og bemærker endelig, at også via oplag fungerer den ny vareudførselsprocedure glimrende.

2 firmaer udtaler sig på samme måde rosende om den ny udførselsprocedure.

et firma finder den ny procedure meget besværlig ved returnering af fejlvarer og refundering af toldbeløb.

et firma, der også handler med kaffe, udtaler, at efter de nye regler er firmaet afskåret fra at udføre kaffe fra sine afdelinger uden for forsøgsområdet; toldbehandlingen skal ifølge firmaet finde sted i forsøgsområdet, hvorfor man ikke kan ekspedere en ordre samme dag, som den indgår i firmaet.

Udførselsblanketten karakteriseres af et firma som værende dårligt udarbejdet, idet man finder, at der kræves vejledning for at kunne finde ud af blanketten.

26. deres eventuelle forslag til ændringer:

der foreligger ikke kommentarer til dette spørgsmål.

Provianteringsproceduren.

27. hvordan fungerer den nye proviateringsprocedure efter deres mening?

Tilfredsst. ikke tilfredsst. ikke besvaret

7

2

156

28. deres eventuelle bemærkninger hertil:

et firma, der til spørgsmål 27 svarer »tilfredsstillende med ændringer« bemærker under pkt. 28, at man burde have forhandlet forud med virksomhederne i forsøgsområdet, inden forsøget blev sat i kraft.

et andet firma udtaler, at man finder, at et stort kontrolarbejde er overført fra toldvæsenet til de enkelte firmaer. man finder, at den ny procedure kræver større personale, og at konsekvenserne af en eventuel manko som følge af fejl fra personalets side er for stor.

et firma, der under punkt 27 finder, at den ny procedure er tilfredsstillende, bemærker under punkt 28, at årsagen imidlertid udelukkende er den, at det lokale toldvæsen har gjort alt, hvad der er muligt, for at fremskynde proviateringshandlerekspeditionerne; hvis man skulle gå frem efter love og

bestemmelser, tilføjer firmaet, ville det blive uhyre vanskeligt at drive skibshandel, især i de øvrige havne, hvor toldkamrene nedlægges.

29. deres eventuelle forslag til ændringer:

firmaet, der under punkt 28 bemærker, at man burde have forhandlet forud med firmaerne, tilføjer under punkt 29, at der bør indkaldes til en sådan forhandling for at få de væsentligste fejl rettet, før ordningen kommer til at omfatte hele landet; i modsat fald vil det efter firmaets mening blive meget vanskeligt i provinshavnene at kunne proviantere skibene uden at forsinke disse i

havnene, og det vil blive vanskeligt for de små provianteringshandlende at bevare deres eksistens.

firmaet angiver ikke nærmere, på hvilke punkter den ny procedure er kritisabel.

firmaet, der under pkt. 28 klager over, at et stort kontrolarbejde er overført til de enkelte firmaer, bemærker vedr. pkt. 29, at en rationalisering må ske af skemaerne for så vidt angår begrænsning af varespecifikationer.

et firma finder, at 10-1 o-reglen er alt for langsom for skibsprovanteringshandlerne, idet alle denne branches ekspeditioner nødvendigvis skal behandles som hastesager i de røde hastemapper.

Bilag til afsnittet vedrørende godsregistrering.

Som svar på deres skrivelse af 11. sept. 1969 skal vi kort kommentere deres spørgeskema.

omlægningen i store træk må egentlig betragtes som værende tilfredsstillende, idet vi er af den opfattelse, at man forsøger at opnå mere system i de forskellige funktioner. endvidere skal vi ikke undlade at nævne, at personalet i store træk har været yderst imødekommende og hjælpsomme. den funktion som til dato har overgået den største ændring er sikkert klareringsproceduren og de dermed følgende underfunktioner. Vi er af den opfattelse, at ændringen her absolut har været positiv, selv om papirvældet måske har holdt sit indtog, men så vidt vi forstår, er det meningen, at toldvæsenet søger at indskrænke personalet ved at indføre en mere detaljeret deklaration.

det punkt hvor vi på ingen måde kan acceptere toldvæsenets fremgangsmåde er i forbindelse med godsregistreringen af lastvognssamlevogne. Toldvæsenets mål med disse ændringer er en rationalisering, men vi mener ikke, at denne rationalisering kan accepteres, når den betyder væsentlige forsinkelser og stigende omkostningsfaktorer hos

erhvervslivet, og det er desværre tilfældet i forbindelse med denne registrering. det skal nævnes, at under de forhandlinger vi har ført med toldvæsenet, har vi påtalt ovennævnte, men toldvæsenet afviser vore påstande med at sige, at selve registreringen jo i og for sig ikke er nogen fordyrende faktor, hvilket egentlig også er rigtigt, men hertil går toldvæsenet og ikke længere, og det er ikke lydhør for de konsekvenser registreringen medfører i det efterkommende distributionsled. for nærmere at belyse dette skal vi give et eksempel: en lastbil ankommer til registreringsstedet, toldvæsenet kontrollerer ladningen i henhold til en godsdeklaration, herfor skal der betales et registreringsbegyrs pr. påbegyndt tons. herefter er toldvæsenets mission færdig, men man forlanger, at godset straks efter registreringen fraføres registreringsstedet d. v. s. indlæsses i vognen igen, for derefter at blive transporteret til et fordelingslager, hvorfra opsplittelsen og viderebefordringen skal foregå. denne sidste manipulation er i modsætning til i dag en ekstra opgave, som både koster tid og mange penge, som godsmodtageren må betale for.

Toldlovsudkastet i relation til fællesmarkedets toldforvaltningsregler.

ifølge traktaten om oprettelse af det europæiske økonomiske fællesskab skal der i fornødent omfang foretages harmonisering af medlemsstaternes lovgivning og administrative bestemmelser bl. a. vedrørende toldforvaltningen, og der er nu i form af forordninger og direktiver fra fællesmarkedets råd og kommission påbegyndt en harmonisering inden for væsentlige områder af toldforvaltningen, ligesom der af kommissionen er givet rekommandationer vedrørende nogle specielle områder.

ifølge eeC-traktatens artikel 189 er en forordning almengyldig; den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i samtlige medlemsstater. et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for de medlemsstater, det rettes **til**, men det overlades til de nationale myndigheder selv at bestemme form og midler for gennemførelsen. rekommandationer (henstillinger) er ikke bindende.

i tilfælde af medlemsskab må danmark i fornødent omfang tilpasse sine toldforvaltningsbestemmelser til fællesskabets bestemmelser.

den hidtidige harmonisering inden for eeC vedrører følgende områder:

forordninger og direktiver

1. Ansættelse af varers toldværdi.
2. regler om varers oprindelse.
3. Toldkontrol med varer, der indføres i fællesskabets toldområde, og midlertidig opbevaring af disse varer.
4. fastsættelse af fællesskabets toldområde.
5. henstand med betaling af told og afgifter m. v.
6. Toldlagerordningen.

7. den aktive forædlingsordning.
8. frizoner.
9. forsendelsesregler.
10. Afgiftsfritagelse for rejsegods.
11. Toldfritagelse for rejsegods.

rekommandationer

12. Ansættelse af varers toldberegningssvægt.
13. Toldbehandling af fyldte emballagegenstande.
14. Toldbehandling af varer, der genindføres efter uden for fællesmarkedsområdet at være underkastet reparation eller bearbejdelse.
15. Anvendelse af ensartede toldsatser for varer, der indføres som småforsendelser til personer eller af rejsende i deres personlige bagage.
16. regler vedrørende ændrede toldsatsers ikrafttræden.
17. eftergivelse eller tilbagebetaling af told og afgifter for beskadigede eller ikke-kontraktmæssige varer, som er blevet afvist af indførelsen.

ad 1. rådet har den 27. juni 1968 vedtaget en forordning om varers toldværdi, og i tilslutning hertil har kommissionen udstedt nogle forordninger - bl. a. forordning af 6. november 1968 om luftfragtomkostningers indregning i toldværdien, forordning af 10. september 1969 om nogle undtagelser i henhold til værdiforordningens artikel 3, afsnit 2, og forordning af 30. oktober 1969 om de i værdiforordningens artikel 10, afsnit 2 og 3, nævnte tidsmæssige tolerancer.

Alle fællesskabets medlemsstater og bl. a. danmark har tiltrådt den i Bruxelles den 15. december 1950 undertegnede toldværdikon-

vention, og der er derfor stort set overensstemmelse mellem landenes regler på dette område. Toldværdikonventionens tilpasningsmuligheder for de enkelte medlemmer har dog bevirket visse forskelle fra land til land i reglerne om varers toldværdiansættelse. rådets værdiforordning og kommissionens supplerende forordninger har nu - så vidt ses - medført helt ensartede regler i eeC's medlemsstater på dette område, men der er visse forskelle mellem eeC's regler og de foreslåede danske regler.

reglerne om medregning af fragtomkostninger i det i forbindelse med toldlovsudkastet udarbejdede udkast til bekendtgørelse om toldbehandling afviger således noget fra de tilsvarende eeC-regler, og heller ikke f. eks. reglerne i bekendtgørelsesudkastet om bestemmelse af indførselsstedet er sammenfaldende med eeC-reglerne.

fællesskabets praktiske regler vedrørende fastsættelsen af toldberegningens værdien er gennemgående mere detaljerede end de tilsvarende regler i bekendtgørelsesudkastet.

ad 2. rådet har den 27. juni 1968 vedtaget en forordning om fælles oprindelsesregler.

forordningen indeholder dels regler om konstateringen af indførte varers oprindelse i tilfælde, hvor den fælles toldtarif, bestemmelser om kvantitative indførselsbegrænsninger eller andre forskrifter kræver dette, dels regler om attestation af udførte varers oprindelse, når dette kræves af myndighederne i indførselslandet specielt som forudsætning for, at varerne kan opnå visse fordele.

forordningens artikel 4, afsnit 1, fastsætter, at varer, som fuldt ud er udvundet eller fremstillet i et og samme land, har oprindelse i dette land. Som sådanne varer anses ifølge afsnit 2 bl. a.: mineralske stoffer udvundet inden for et lands område, vegetabiliske produkter høstet inden for et lands område og udbytte fra havfiskeri m. v. hidrørende fra fartøjer, der er indregistreret i det pågældende lands skibsregister, og som fører dette lands flag.

Såfremt en vare er fremstillet i to eller flere lande, har den ifølge artikel 5 oprindelse i det land, i hvilket den sidste væsentlige forarbejdning eller bearbejdning har fundet sted. denne forarbejdning eller bear-

bejdning skal være foretaget i en dertil indrettet virksomhed og have ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgøre et betydende trin i produktionsprocessen.

Tilbehør og erstatningsdele samt værktøj, der leveres sammen med redskaber, maskiner, apparater m. v., og som er normalt udstyr hertil, anses ifølge artikel 7 for at have samme oprindelse som de pågældende redskaber, maskiner, apparater m. v.

Såfremt varers oprindelse skal godtgøres ved indførselen i form af et oprindelsesbevis, skal dette bevis ifølge artikel 9 opfylde visse nærmere betingelser - det skal bl. a. være udstedt af en myndighed eller af et andet af eksportlandet dertil bemyndiget pålideligt organ.

der er givet tilsvarende regler vedrørende oprindelsesbeviser for varer, der hidrører fra fællesskabet, og som skal udføres derfra.

ifølge § 85, stk. 3, i toldlovsudkastet kan finansministeren bl. a. fastsætte de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der indføres i toldområdet, og kan herunder fastsætte regler til gennemførelse af de af danmark tiltrådte mellemfolkelige aftaler om ophævelse eller nedsettelse af tolden for varer med oprindelse i visse lande. finansministeren bestemmer bl. a., hvilke oplysninger og erklæringer, der skal afgives, og i hvilket omfang og på hvilken måde de afgivne oplysninger og erklæringer skal dokumenteres.

det bemærkes endvidere, at det i henhold til toldlovsudkastets § 115 påhviler toldvæsenet efter begæring i fornødent omfang at yde bistand med oplysninger, attestation m. v., når der i udlandet som følge af en af danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale eller af andre grunde kan opnås toldlempelse eller andre fordele for varer, der udføres fra toldområdet, såfremt varerne er ledsaget af et dokument vedrørende oprindelse m. v. finansministeren kan på nærmere fastsatte vilkår meddele organisationer, der fremsætter begæring herom, autorisation til at udstede de pågældende dokumenter.

der er ikke givet en nærmere definition af begrebet varers oprindelse, således som det er tilfældet i eeC-forordningen.

ad 3. rådet har den 30. juli 1968 vedtaget et direktiv om harmonisering af love og administrative forskrifter vedrørende toldkon-

trollen med varer, der indføres i fællesskabets toldområde, og vedrørende den midlertidige opbevaring af disse varer.

Ved midlertidig opbevaring af varer forstås det forhold, at varerne skal forblive i fællesskabets toldområde, uden at de omgående underkastes toldbehandling, jfr. direktivets artikel 1. Artikel 2-4 omhandler toldkontrollen med varer og artikel 5-9 den midlertidige opbevaring.

ifølge artikel 2 skal alle i fællesskabets toldområde indførte varer og alle varer, der hidrører fra en frizone i fællesskabets område, underkastes toldvæsenets kontrol. Varerne skal omgående og ad de af de pågældende myndigheder i enkeltstaten anviste veje befordres til et toldsted eller til et andet af disse myndigheder anvist sted, som er under toldvæsenets kontrol.

i henhold til artikel 3 skal der for varerne afgives en summarisk toldanmeldelse; dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor varerne allerede er under toldbehandling eller omgående toldbehandles.

Som summarisk toldanmeldelse kan på de af de pågældende myndigheder fastsatte betingelser anvendes ethvert handels-, forvaltnings- eller tolddokument, som i det mindste indeholder oplysninger om:

- pakningernes antal, art og mærkning,
- varernes art og bruttovægt,
- befordringsmidlets art og kendetegn,
- stedet, hvor varerne er indladet i befordringsmidlet.

de pågældende myndigheder kan fritage for pligten til at afgive en summarisk toldanmeldelse for så vidt angår varer, der indføres i grænsetrafik eller rejsetrafik, under forudsætning af, at de pågældende bestemmelser sikrer opkrævningen af de varernes påhvillende told- og afgiftsbeløb.

ifølge artikel 4 skal den summariske toldanmeldelse afgives omgående af den for varerne ansvarlige person eller af dennes stedfortræder. de pågældende myndigheder kan dog indrømme en frist for toldanmeldelsens afgivelse på ikke over 24 timer fra varernes ankomst til toldstedet m. v.

i tiden indtil toldanmeldelsens afgivelse må varerne kun aflæsses efter tilladelse fra toldstedet og kun på steder, som er underkastet toldkontrol.

ifølge artikel 5 skal de i henhold til arti-

kel 2-4 af toldvæsenet registrerede varer forblive under toldkontrol, indtil frigivelse finder sted ved toldstedet. dette gælder også for varer, som ankommer til bestemmelses-toldstedet efter en særlig forsendelsesordning.

indtil frigivelsen skal varerne på de herom fastsatte betingelser opbevares - midlertidigt - i offentlige eller private lokaliteter anvist af de pågældende myndigheder. Varerne må under opbevaringen kun underkastes sådan sædvanlig behandling, som tjener til at bibeholde varerne i uforandret stand.

i artikel 6 bestemmes, at såfremt de i artikel 5 nævnte varer er ankommet ad søvejen, skal de inden udløbet af en af de pågældende myndigheder fastsat frist toldbehandles eller på ny udføres af fællesskabet. denne frist udløber senest den 45. dag efter den summariske toldanmeldelsens afgivelse. for varer, som er blevet befordret ad søvejen efter en særlig forsendelsesordning, udløber fristen senest den 45. dag efter den dag, hvor varerne blev fremvist til undersøgelse ved bestemmelsestoldstedet.

i artikel 7 bestemmes, at såfremt de i artikel 5 nævnte varer ikke er ankommet ad søvejen, skal de inden udløbet af en af de pågældende myndigheder fastsat frist toldbehandles eller på ny udføres af fællesskabet. denne frist udløber senest den 15. dag efter den summariske toldanmeldelsens afgivelse. for varer, som er blevet befordret efter en særlig forsendelsesordning, udløber fristen senest den 15. dag efter den dag, hvor varerne blev frembudt for bestemmelsestoldstedet.

15 dages-fristen kan forlænges i det omfang, det er nødvendigt for at fastslå varernes nøjagtige sammensætning.

Artikel 8 udtaler bl. a., at de i artikel 6 og 7 fastsatte frister kan forlænges, hvor særlige forhold taler herfor.

ifølge artikel 9 skal de pågældende myndigheder for varer, som ikke efter udløbet af de i artikel 6, 7 eller 8 fastsatte frister er blevet toldbehandlet eller på ny er udført af fællesskabet, træffe nødvendige foranstaltninger til, at varerne omgående toldbehandles.

der er nu i danmark foreslået et system - jfr. bl. a. kapitel 7 i udkastet til bekendtgørelsen om toldbehandling - hvorefter ind-

førte varer ikke længere skal oplægges i told-pakhusene eller i private pakhuse m. v. autoriserede af toldvæsenet. den hidtidige ordning vil efter forslaget blive afløst af et godsregistreringssystem, hvorefter varerne i princippet skal registreres straks ved grænsen, og således at den egentlige toldbehandling normalt finder sted senest 7 dage efter varernes registrering.

det nye system, som i mange henseender svarer til eeC-ordningen, vil i tilfælde af dansk indtræden i fællesskabet formentlig kunne bibeholdes alene med visse mindre ændringer.

ad 4. rådet har den 27. september 1968 vedtaget en forordning om fastsættelse af fællesskabets toldområde.

fællesskabets toldområde omfatter i princippet medlemsstaternes samlede højhedsområde. der er imidlertid taget hensyn til sådanne internationale aftaler, som enkelte medlemsstater har indgået før eeC-traktatens ikrafttræden, og som har den virkning, at deres toldområde er blevet indskrænket eller udvidet, ligesom der er taget hensyn til protokollen vedrørende den indre tyske handel og de hermed sammenhængende spørgsmål.

i forordningens artikel 1 og 2 er herefter fastsat, at fællesskabets toldområde består af medlemslandenes områder med visse undtagelser (helgoland og nogle tyske og italienske grænseegne) og med visse udvidelser (monaco, San marino og nogle østrigske grænseegne).

i artikel 3 bestemmes, at forordningens forskrifter ikke berører de nuværende reguleringer af den indre tyske handel i henhold til den herom udfærdigede protokol.

ifølge artikel 4 præjudicerer forordningen ikke:

1. toldreguleringerne vedrørende fastlands-soklen og vedrørende de mellem kysten (stranden) og den ydre territorialgrænse i havet liggende farvande, sandbanker og vadesteder,
2. sådanne bestemmelser vedrørende frizoner, som er i overensstemmelse med fællesskabets regler herom.

det danske toldområde omfatter ifølge toldlovsudkastets kapitel 1 de danske landområder, de indre territoriale vande, de

ydre territoriale farvande i en afstand af 4 sømil (7.408 m) fra kystlinjen eller fra sådanne rette basislinjer, som er eller bliver fastsat i overensstemmelse med folkerettens regler, samt lufrummet over de nævnte områder.

færøerne og grønland omfattes ikke af toldområdet.

ad 5. rådet har den 4. marts 1969 vedtaget et direktiv om harmonisering af love og administrative forskrifter vedrørende henstand med betalingen af told og afgifter m. v.

direktivet gælder for varer, for hvilke der skal afgives en toldangivelse, som har til følge, at der skal betales told og afgifter m. v., jfr. artikel 1.

efter ansøgning fra den pågældende skyldner kan der i henhold til artikel 2 i overensstemmelse med de i den enkelte stat gældende bestemmelser og med forbehold om sikkerhedsstillelse indrømmes betalings-henstand med told og afgifter m. v.

Bortset fra de i artikel 3, 4 og 5 nævnte tilfælde er betalingsfristen fastsat til 30 dage, og den beregnes fra det tidspunkt, hvor de skyldige beløb er blevet bogført i toldvæsenets regnskaber. Bogførslen skal ske senest 2 dage efter varernes frigivelse.

i artikel 3 bestemmes, at såfremt varer, der indføres over et vist tidsrum, bogføres på én gang i toldvæsenets regnskab ved afslutningen af dette tidsrum, skal den i artikel 2 nævnte betalingsfrist formindskes med halvdelen af det pågældende tidsrums antal dage. det pågældende tidsrum må ikke overstige længden af den i artikel 2 nævnte betalingsfrist (30 dage).

Tilsvarende regler gælder i tilfælde, hvor betalingshenstand indrømmes samlet for i øvrigt afsluttede ekspeditioner over et vist tidsrum, jfr. artikel 4.

i artikel 5 bestemmes, at såfremt den i henhold til artikel 2, 3 og 4 beregnede betalingsdag falder på en søn- eller helligdag, udskydes betalingsfristen til den nærmest følgende hverdag.

i artikel 6 fastsættes, at såfremt en medlemsstat i påkommende tilfælde indrømmer betalingslettelser udover det ovenfor anførte, skal skyldneren af kræve sådanne beløb, specielt renter, som under disse forhold

skulle erlægges på medlemsstatens kapitalmarked.

ifølge kapitel 9 i udkastet til bekendtgørelse om toldbehandling er afregningsperioden for tolden af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af registrerede varemottagere, kvartalet, og tolden skal - med visse undtagelser — indbetales til toldvæsenet senest 1 måned og 20 dage efter kvartalets udløb. Afgifter efter kapitel 2 og 3 i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. skal indbetales efter samme regler, der er fastsat særlige betalingsregler vedrørende tolden af vin.

Afregningsperioden for visse andre punkt-afgifter og for merværdiafgiften af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af registrerede varemottagere, er efter udkastet måneden, og afgiften skal - med visse undtagelser - indbetales til toldvæsenet inden udgangen af den følgende måned.

det må således konstateres, at der er en ret stor uoverensstemmelse mellem eeC's regler om henstand med betalingen af told og afgifter m. v. og de foreslåede danske regler på dette område.

forskelle i landenes regler vedrørende henstand med betaling af told m. v. kan medføre omsætnings- og provenuforvridninger, men det må herved erindres, at de foreslåede lempelige danske henstandsregler bl. a. skal kompensere ophævelsen her i landet af toldlagerordninger, som eksisterer i samtlige fællesskabets nuværende medlemslande, og efter hvilke der ikke opkræves told m. v. under varernes henliggen på de pågældende lagre, jfr. nedenfor ad 6.

ad 6. rådet har den 4. marts 1969 vedtaget et direktiv om harmonisering af love og administrative forskrifter vedrørende toldlagerordningen.

direktivet fastsætter fælles regler for de i samtlige medlemsstater etablerede toldlagerordninger, efter hvilke der ikke opkræves told og afgifter under varernes henliggen på de pågældende lagre. der er bl. a. fastsat regler om, hvilke varer, som skal kunne oplægges på et toldlager, om den behandling, de oplagte varer må underkastes, om kontrollen med de oplagte varer og om varernes værdiansættelse til brug ved beregning af told og afgifter ved fraførslen fra lageret. etableringen af toldlagre kan kun ske efter

bevilling fra enkeltstatens pågældende myndigheder.

ifølge de hidtidige danske regler kan ubegravede varer efter nærmere bestemmelser tillades oplagt på af toldvæsenet autoriserede private transitoplæg eller private pakhusoplæg.

i forbindelse med den nye godsprocedure er det hensigten at ophæve den nuværende ordning med indførte varers oplæggelse i autoriserede private pakhuse m. v. - ligesom også toldpakhuse afskaffes.

ad 7. rådet har den 4. marts 1969 vedtaget et direktiv om harmonisering af love og administrative forskrifter vedrørende aktiv forædling.

direktivet fastsætter fælles regler for medlemsstaternes ordninger vedrørende told- og afgiftsfritagelse for varer, som indføres med henblik på forarbejdning og senere genudføres som forædlingsprodukter.

ifølge direktivets artikel 2 kan varer af enhver beskaffenhed og enhver oprindelse underkastes aktiv forædling efter direktivets forskrifter.

forædlingsprodukter er varer fremkommet ved forædlingsarbejder, som omfatter mindst en af følgende processer:

- a) bearbejdelse af varer indbefattet varernes montage, sammenføjning med eller tilpasning til andre varer,
- b) forarbejdelse af varer,
- c) reparation af varer,
- d) anvendelse af varer, som letter fremstillingen af de udførelsesbestemte produkter, og hvorved varerne forbruges under processen uden at indgå i det færdige produkt (katalysatorer m. v. ved kemiske processer). energikilder, smøremidler, apparater og værktøj omfattes ikke af denne forskrift.

ifølge artikel 3 indrømmes der fritagelse for told og afgifter m. v. efter følgende regler og efter de pågældende myndigheders bestemmelse i det enkelte tilfælde:

- a) de indførte varer ekspederes i henhold til en ordning, hvorefter told og afgifter m. v. ikke opkræves, så længe varerne skal forblive i fællesskabets toldområde,
- b) de ved varernes indførsel opkrævede told- og afgiftsbeløb m. v. tilbagebetales

ved forædlingsprodukternes udførsel af fællesskabets toldområde.

de pågældende myndigheder kan i de i artikel 3, punkt a, nævnte tilfælde kræve sikkerhedsstillelse, hvis art og omfang fastsættes af myndighederne i det enkelte tilfælde.

ifølge artikel 4 kan bevilling til aktiv forædling kun gives til fysiske og juridiske personer med bopæl i fællesskabet.

det er normalt en betingelse for bevilling til aktiv forædling, at de indførte varers identitet kan efterspores.

ifølge artikel 5, afsnit 1, kan de pågældende myndigheder kun indrømme bevilling, såfremt den aktive forædling medvirker til at skabe de gunstigste forudsætninger for eksport af de forædlede varer, uden at tilsidesætte væsentlige interesser hos andre fabrikanter i fællesskabet.

disse betingelser betragtes ifølge artikel 5, afsnit 2, - uden videre - som opfyldt for aktiv forædling vedrørende:

- a) varer, som skal frembringes i lønarbejde for en i et tredieland bosat person;
- b) varer, som ikke kan fremskaffes i fællesskabet, fordi de enten ikke fremstilles dér eller ikke fremstilles i tilstrækkelig mængde, eller fordi de i fællesskabet bosiddende leverandører ikke kan levere sådanne varer inden for en rimelig tidsfrist;
- c) varer, for hvilke en aktiv forædling er en forudsætning for overholdelse af retsregler om en patent- og varemærkebeskyttelse, såfremt disse forskrifter er forenelige med eeC-traktaten;
- d) varer, for hvilke en aktiv forædling er en forudsætning, fordi sådanne varer, som er til rådighed i fællesskabet, ikke kan anvendes, idet de - under hensyn til køberens ønsker - ikke har de nødvendige egenskaber.

de pågældende myndigheder kan endvidere i henhold til artikel 5, afsnit 3, indrømme bevilling, såfremt varer af tilsvarende kvalitet, som er til rådighed i fællesskabet, ikke kan anvendes på grund af for høj pris i forhold til den forudsete handel.

Ansøgeren skal på opfordring give den pågældende myndighed oplysning om sådanne ham bekendte forhold, som er af betydning i relation til det ovenfor anførte.

ifølge artikel 6 kan bevillinger til en aktiv

forædling, som ikke omfattes af artikel 5, afsnit 2 og 3, højst indrømmes for et tidsrum af 9 måneder. Senest den 10. dag i hver måned skal de pågældende myndigheder give kommissionen underretning om de i den foregående måned givne bevillinger, og der skal i denne forbindelse gives oplysning om, hvilke omstændigheder som i det enkelte tilfælde var afgørende for bevillingens meddelelse. kommissionen giver de øvrige medlemsstater underretning om disse forhold.

en medlemsstat kan inden 6 uger efter modtagelsen af sådan underretning fremkomme med indvendinger mod bevillinger, som efter dens opfattelse ikke opfylder betingelserne i artikel 5, afsnit 1. en særlig komité behandler disse indvendinger.

ifølge artikel 13 anses en aktiv forædling for afsluttet i det konkrete tilfælde, når forædlingsprodukterne efter forskrifterne i bevillingen udføres af fællesskabets toldområde eller - med henblik på senere udførsel - oplægges på et toldlager eller i en frizone, eller når produkterne ekspederes til befordring efter de fælles eksterne forsendelsesregler.

der er givet regler for beregning af told og afgifter m. v. i de tilfælde, hvor forædlingsprodukterne - undtagelsesvis - overføres til fri anvendelse i fællesskabet.

Betegnelsen »aktiv forædling« anvendes ikke i den danske toldlovgivning. Toldlovsudkastet indeholder to sæt bestemmelser, hvorefter toldvæsenet kan indrømme toldfrihed/tilbagebetaling af told for indførte varer, der her i landet underkastes reparation, bearbejdning m. m. og derefter genudføres.

ifølge toldlovsudkastets § 46, nr. 1, kan der indrømmes midlertidig toldfrihed for varer, der - midlertidigt - indføres til reparation, bearbejdning, komplettering eller emballering eller for at anvendes til en sådan behandling af varer bestemt til udførsel, under forudsætning af, at behandlingen ikke umuliggør en umiddelbar identificering af de indførte varer. i henhold til toldlovsudkastets § 55 kan den midlertidige toldfrihed under hensyn til varenes mængde, værdi og beskaffenhed af toldvæsenet betinges af, at der stilles depositum eller anden sikkerhed for tolden.

ifølge toldlovsudkastets §§ 59-61 kan

toldvæsenet derhos indrømme materialtoldgodtgørelse til herværende virksomheder for indførte varer, der i toldområdet anvendes som materialer eller hjælpestoffer ved fremstilling, bearbejdning, komplettering eller emballering af varer, der udføres til udlandet, færøerne, grønland, frihavnen eller leveres til kiosker i toldlufthavne og provianteringsvirksomheder.

godtgørelsen ydes med et beløb, som svarer til den told, der er betalt enten for de anvendte materialer og hjælpestoffer og med dem indfortoldet emballage eller for en tilsvarende mængde indførte varer af samme art og beskaffenhed.

Toldvæsenet kan tillade, at materialtoldgodtgørelse ydes med et fast beløb pr. enhed af de udførte varer i tilfælde, hvor:

1. mængden af indførte varer, der anvendes til fremstilling af en enhed af de udførte varer, vil være uforandret i en længere periode, og
2. art, beskaffenhed og kvalitet af de indførte varer vil være uforandret i en længere periode.

de danske regler giver — i modsætning til fællesskabets ovennævnte ordning - ikke adgang til at nægte midlertidig toldfrihed eller materialtoldgodtgørelse for indførte varer, når der er en indenlandsk produktion af varer af den pågældende art.

ad 8. rådet har den 4. marts 1969 vedtaget et direktiv om harmonisering af love og administrative forskrifter vedrørende frizoner.

Ved en frizone forstås ifølge artikel 1 - uanset den i de enkelte stater anvendte betegnelse - ethvert afgrænset landområde, som af de pågældende myndigheder er etableret med det formål, at dér oplagte varer i relation til reglerne om erlæggelse af told m. v., reglerne om kvantitative indførselsbegrænsninger og enhver anden tilsvarende afgift eller foranstaltning skal betragtes, som om de ikke befandt sig i fællesskabets toldområde.

ifølge artikel 2 kan alle varer - bortset fra de nedenfor anførte - oplægges i en frizone (f. eks. en frihavn) uanset varernes beskaffenhed og mængde og uanset deres oprindelses-, fremstillings- eller bestemmelsesland.

oplæggelse kan dog nægtes i henhold til eeC's regler om forbud vedrørende indførsel

m. v. begrundet i hensynet til den offentlige moral, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed m. v., ligesom de pågældende myndigheder af tekniske eller administrative grunde kan nægte oplæggelse i bestemte frizoner eller i visse dele af en frizone.

Varer, som i fællesskabets toldområde er blevet toldbehandlet til aktiv forædling og produkter frembragt ved sådan forædling, kan kun indbringes i en frizone og forblive dér, såfremt de underkastes kontrol af de pågældende nationale myndigheder med henblik på at sikre, at forskrifterne om aktiv forædling iagttages.

ifølge artikel 3 kan de i en frizone indbragte varer på de af de pågældende myndigheder fastsatte betingelser af- og pålæsses samt omlades, ligesom varer vil kunne oplagres dér.

endvidere kan varerne — ligesom varer oplagt på et toldlager - underkastes sådan sædvanlig behandling, som sigter til at beskytte varerne eller at forbedre deres emballage eller handelsværdi.

ifølge artikel 4 må varer, der er indbragt i en frizone, og som ikke frit kan omsættes i en medlemsstat, kun forbruges eller anvendes dér, på samme betingelser, som er fastsat vedrørende forbrug og anvendelse i den øvrige del af den pågældende medlemsstats højhedsområde.

de lige nævnte varer må kun gøres til genstand for en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke efter artikel 3 kan anses for en sædvanlig behandling, såfremt det sker efter reglerne om aktiv forædling. medlemsstaterne kan dog om fornødent tilpasse forædlingsordningens kontrolregler efter de særlige forhold i frizonen.

for aktiv forædling i hamburgs gamle frihavn gælder dog — uanset det lige anførte — ingen betingelser af økonomisk art. det er dog fastsat, at såfremt den nævnte undtagelsesregel medfører indgreb i konkurrencevilkårene i en bestemt erhvervsgren i fællesskabet, skal rådet i overensstemmelse med eeC-traktatens artikel 100 træffe beslutning om anvendelse af de i den fælles ordning om aktiv forædling fastsatte økonomiske forskudsregler over for den pågældende virksomhed i hamburgs gamle frihavn.

i artikel 5 bestemmes, at varer, der indbringes i en frizone, og som kan omsættes

frit i en medlemsstat, såfremt nationale bestemmelser ikke er til hinder herfor, kan gøres til genstand for en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke er sædvanlig behandling efter artikel 3. Såfremt de pågældende varer efter nævnte behandling skal overføres til fri anvendelse i fællesskabet, kan den pågældende behandling kun gennemføres under fornøden kontrol og på de af myndighederne iøvrigt fastsatte betingelser.

Ifølge artikel 6 kan de i en frizone indbragte varer forblive dér i ubegrænset tid, når forholdene taler herfor, specielt forhold i forbindelse med varernes egen beskaffenhed, kan de pågældende myndigheder dog begrænse tidsrummet for varernes henliggen i en frizone og træffe nødvendige foranstaltninger i denne henseende.

Ifølge artikel 7 kan de i en frizone indbragte varer på de af den pågældende medlemsstat fastsatte betingelser gøres til genstand for overdragelse.

Artikel 8 bestemmer, at såfremt varer, der er indbragt i en frizone, ønskes overført til fri anvendelse, skal told og afgift m. v. beregnes efter de på tidspunktet for overførslen til fri anvendelse gældende satser og efter den beskaffenhed, værdi og mængde, som på dette tidspunkt anerkendes af toldmyndighederne.

Varer, som i en frizone har været genstand for forædling, kan dog kun overføres til fri anvendelse efter de for aktiv forædling gældende betingelser og regler.

medlemsstaterne kan udfærdige særlige bestemmelser om told- og afgiftsberigtigelse m. v. efter de forædlede varers beskaffenhed, værdi og mængde på tidspunktet for varernes ekspedition til fri anvendelse; de herved beregnede told- og afgiftsbeløb m. v. skal dog mindst være af samme størrelse som de beløb, der ville fremkomme ved anvendelse af reglerne om aktiv forædling.

reglerne om frihavne, som findes i toldlovsudkastets kapitel 9, svarer stort set til eeC-direktivets regler om frizoner. det bemærkes, at varer, der opbevares i en frihavn, uden toldvæsenets mellemkomst kan udpakkes, sorteres, ompakkes, udskæres, blandes, forarbejdes o. lign., jfr. udkastets § 110.

ad 9. rådet har den 18. marts 1969 vedtaget en forordning om fælles forsendelsesregler.

fællesskabets forsendelsesprocedure omfatter principielt hele varetransporten i fællesskabet, dog således, at visse eksisterende forsendelsesordninger, som har vist sig hensigtsmæssige, opretholdes.

Varer, som ikke kan omsættes frit i medlemsstaterne, skal ifølge forordningens artikel 1 befordres efter fælles »externe forsendelsesregler«, medens varer, der kan omsættes frit i medlemsstaterne, men som er underkastet told- og afgiftsmæssige foranstaltninger og visse andre forholdsregler, skal befordres efter fælles »interne forsendelsesregler«.

Varer, der transporteres efter de eksterne forsendelsesregler, skal ifølge artikel 12 være ledsaget af en i flere eksemplarer udstedt forsendelsesanmeldelse, som underskrives af den hovedforpligtede. denne er ifølge artikel 13 ansvarlig for, at forsendelsen kommer frem til bestemmelsesstedet. Som hovedforpligtet kan optræde eksportøren, importøren, afsenderen, transportøren og i øvrigt enhver person, som er berettiget til at udføre toldforretninger for andre. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om kautionisten (jfr. nedenfor) og oplysninger om varernes art og indpakning m. v. endvidere skal anmeldelsen indeholde oplysning om afgangstoldsted, grænseovergangssted, bestemmelsestoldsted og varemottager m. v.

i henhold til artikel 27 skal den hovedforpligtede ved et toldsted stille sikkerhed for told og afgifter m. v. i form af en selvskyldnerkaution fra en enkeltperson eller juridisk person bosat i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles. kautionisten skal have korrespondenter i de pågældende andre medlemsstater, som berøres af transporten, jfr. artikel 28.

Varetransporten skal ske under toldlukke, jfr. artikel 18, og transporten skal normalt foretages over de i forsendelsesanmeldelsen anførte grænseovergangssteder, hvor papirer og varer skal frembydes for toldvæsenet, jfr. artikel 19-20.

Ved grænseovergangsstedet udleveres der transportøren en grænseovergangsattest; såfremt det findes ubetænkeligt, foretages der ikke eftersyn af varerne, jfr. artikel 22.

Bestemmelsestoldstedet skal i henhold til artikel 26 sende et attesteret eksemplar af forsendelsesanmeldelsen tilbage til afgangstoldstedet som ankomstattest, og kautionisten

er frigjort, når behørig ankomstattest er modtaget ved afgangstoldstedet.

også for varetransporten efter de interne forsendelsesregler - artikel 39-41 - skal der udstedes en forsendelsesanmeldelse, og transporten sker stort set efter de for den externe forsendelsesordning fastsatte regler. der kræves dog ikke sikkerhedsstillelse for den del af transporten, som foregår mellem afgangstoldstedet og grænseovergangsstedet, medmindre dette er foreskrevet af det pågældende medlemsland.

der er fastsat særlige forskrifter for transporten med fællesskabets jernbaner og for sø- og lufttransporter m. v., jfr. artikel 42-49.

ifølge toldlovsudkastets § 85, stk. 1, skal varer, der indføres i eller udføres fra toldområdet, angives for toldvæsenet, og ifølge stk. 3, fastsætter finansministeren de nærmere regler om toldvæsenets kontrol med og toldbehandling af varer, der indføres i eller udføres fra toldområdet.

det danske forsendelsessystem, som i hovedtrækkene svarer til eeC's forsendelsessystem ændres nu i visse henseender som følge af de nye procedurer (godsproceduren m. v.), jfr. bl. a. §§ 36 og 47 i udkastet til bekendtgørelse om toldbehandling.

ligesom i fællesskabets system kan varer, der ankommer fra eller afgår til udlandet, og som i denne forbindelse skal befordres her i landet, også for den indenlandske transports vedkommende forsendes i overensstemmelse med reglerne i visse mellemfolkelige aftaler om internationale transport (Tir-ordning, nordisk Vejtoldpasordning m. v.).

det må antages, at varetransporter efter de pågældende mellemfolkelige ordninger næppe i større omfang vil blive berørt af fællesskabets forsendelsesregler. det er dog formodentlig hensigten at ophæve Tir-ordningens anvendelse for så vidt angår transporten inden for fællesskabets område, således at denne ordning heller ikke vil kunne anvendes på transporten inden for det udvidede fællesskabs område. den nordiske vejtoldpasordning må antages helt at ville bortfalde i tilfælde af en nordisk indtræden i fællesskabet.

ad 10-11. rådet har den 28. maj 1969 vedtaget et direktiv om harmonisering af medlemsstaternes bestemmelser vedrørende

afgiftsfritagelse for varer, der medbringes af personer i den internationale rejsetrafik, og den 23. juli 1969 har rådet vedtaget en forordning om toldbehandlingen af varer, som medbringes af rejsende i deres personlige bagage.

det skal her blot bemærkes, at nævnte direktiv og forordning indeholder detaljerede regler vedrørende told- og afgiftsfritagelse for rejsegods og således, at der - ligesom i den danske rejsegodsbekendtgørelse — er givet regler særskilt for visse højt beskattede varer (tobaksvarer, alkoholholdige drikkevarer m. v.) og for andre varer.

det må endvidere nævnes, at artikel 5 i den ovennævnte forordning af 23. juli 1969 om toldbehandlingen bestemmer, at der ved fortoldningen af varer, hvis værdi overstiger de pågældende fribeløb og varer i kvanta, som overstiger de pågældende frimængder, skal anvendes en enhedssats på 10 pct. af værdien; det er dog herved bl. a. en forudsætning, at de pågældende varers samlede værdi ikke overstiger 85 regningsenheder pr. person, og enhedssatsen kan ikke anvendes på varer omhandlet i den fælles toldtarifs kapitel 24 (tobaksvarer).

der er ikke efter de foreslåede - eller gældende - danske regler hjemmel til at foretage toldberigtigelse af varer efter en enhedssats.

reglerne i toldlovsudkastets § 21 om toldfrihed for rejseudstyr og rejseproviant m. v., vil ikke være til hinder for - i øvrigt - her i landet at gennemføre de i eeC-forordningen af 23. juli 1969 indeholdte bestemmelser om toldfrihed for varer, som medbringes af rejsende, og der er ikke i den danske afgiftslovgivning hindringer for at gennemføre bestemmelser om afgiftsfrihed for de pågældende varer i overensstemmelse med eeC-direktivet af 28. maj 1969.

ad 12. kommissionen har den 13. marts 1961 vedtaget en rekommandation, som indeholder en definition af varers toldberegningsvægt.

rekommandationen definerer bruttovægten som vægten af varer med al emballage, og nettovægten som vægten af varer uden emballage af enhver art og udtaler, at når fællestariffen foreskriver fortoldning efter vægt uden nærmere angivelse, skal varenne fortoldes på grundlag af nettovægten.

ifølge toldlovsudkastets § 20, stk. 1, skal tolden af vægttoldpligtige varer beregnes på grundlag af varernes toldvægt, og i henhold til stk. 2, er toldvægten med de i stk. 3 nævnte undtagelser og med de undtagelser, som måtte blive fastsat i henhold til stk. 4, varens vægt uden nogen indpakning.

Udkastets § 20, stk. 3, bestemmer, at emballagegenstande, som i detailhandelen almindeligvis sælges med varen, skal medregnes til toldvægten - dog ikke emballage om tobaksvarer og metaltrådslamper.

efter udkastets § 20, stk. 4, er finansministeren bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for udfindelse af varers toldvægt.

Udkastets § 20, stk. 3, som svarer til den gældende toldlovs § 146, stk. 2, må anses for uforenelig med rekommandationen.

ad 13. kommissionen har den 13. marts 1961 vedtaget en rekommandation om toldbehandling af fyldte indførte emballagegenstande.

der er overensstemmelse mellem toldlovsudkastets og fællesmarkedets regler vedrørende toldbehandling af - derunder toldfritagelse for - emballage om indførte varer.

emballagegenstande, der betragtes som selvstændige handelsvarer kan dog efter udkastets § 27, stk. 2, som svarer til den gældende toldlovs § 129, stk. i, pkt. 18, indføres toldfrit, hvis de er bestemt til genudførsel. en tilsvarende bestemmelse findes ikke i rekommandationen.

ad 14. kommissionen har den 29. november 1961 vedtaget en rekommandation om toldbehandling af varer, der genindføres efter uden for fællesmarkedets område at være underkastet reparation eller bearbejdelse.

efter rekommandationen skal der af varer, som genindføres efter uden for fællesmarkedets område at have undergået reparation eller bearbejdelse, erlægges en nedsat told, som udgør forskellen mellem den tariffmæssige told på varerne og den told, der ville være at erlægge af de fra området udførte ved bearbejdelsen eller reparationen anvendte varer, såfremt disse var blevet indført på det tidspunkt, hvor indførselen af de bearbejdede eller reparerede varer finder sted.

en tilsvarende bestemmelse er indeholdt i toldlovsudkastets § 50, som vedrører varer, der genindføres efter uden for toldområdet at være underkastet en anden bearbejdning end reparation - og i øvrigt varer, der indføres efter uden for toldområdet at være fremstillet af herfra udførte indenlandske eller fortoldede varer.

Udkastets § 49, stk. 1, indeholder imidlertid en regel om, at varer, der genindføres efter at være underkastet reparation uden for toldområdet, kan tillades indført mod erlæggelse af en nedsat told, der udgør en efter reglerne i stk. 2 fastsat procent af omkostningerne ved reparation, herunder forsendelsesomkostningerne, og ifølge stk. 2 udgør den nævnte procent for varer, der er belagt med værditold, også i forbindelse med en laveste eller højeste specifik told, varens værditoldsats og for andre varer 10 pct.

reglerne i udkastets § 49 om varer, der genindføres efter reparation, må anses for uforenelige med rekommandationen.

ad 15. kommissionen har den 23. februar 1962 vedtaget en rekommandation om anvendelse af ensartede toldsats for varer, der indføres som småforsendelser til personer eller af rejsende i deres personlige bagage.

det henstilles i rekommandationen, at medlemslandene anvender en ensartet toldsats på 10 pct. for de pågældende fra tredie-land indførte varer, idet det herved forudsættes, at varerne ikke indføres i erhvervs-mæssigt øjemed.

for så vidt angår de af rejsende indførte varer bemærkes, at rekommandationens regel nu er optaget i rådets forordning af 23. juli 1969 om toldbehandling af varer, som medbringes af rejsende i deres personlige bagage, jfr. ovenfor ad 10-11.

der er ikke efter de foreslåede - eller gældende - danske regler hjemmel til at foretage toldberigtigelse af varer efter en enhedsats.

ad 16. kommissionen har den 25. maj 1962 vedtaget en rekommandation om ændrede toldsatsers ikrafttræden.

rekommandationen indeholder nærmere regler om hvilken toldsats, der i tilfælde af ændringer i satserne skal anvendes på varer, der er ankommet til et medlemslands told-

område, men som endnu ikke er toldfrigjorte på det tidspunkt, hvor toldsatserne ændres.

- a. efter rekommandationen skal den toldsats anvendes, som gælder på det tidspunkt, hvor toldstedet antager toldangivelsen.
- b. modtageren kan dog, dersom toldsatsen nedsættes efter det lige nævnte tidspunkt, men før varerne er frigjorte, kræve den lavere toldsats anvendt.
- c. Såfremt varer, for hvilke der gælder forskellige toldsats efter årstiden, forsendes i uberigtiget stand fra et grænsetoldsted til et andet toldsted, kan importøren endvidere kræve den toldsats anvendt, som var gældende på det tidspunkt, hvor grænsetoldstedet udstedte forsendelsesdokumentet.

den under a. nævnte regel vil kunne tiltrædes.

efter den nye fortoldningsprocedure er der sket en adskillelse af funktionerne godsfrigørelse og betaling af told og afgifter. Va-

rerne er herefter frigjort, allerede når toldvæsenet har underrettet importøren om de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb, og sådan underretning sker 24 timer efter dokumenternes modtagelse. det under b. nævnte krav vil derfor i realiteten ikke kunne forekomme.

en imødekommelse af det under c. nævnte krav vil ikke kunne ske efter den danske fortoldningsprocedure.

ad 17. kommissionen har den 10. december 1963 vedtaget en rekommandation om eftergivelse eller tilbagebetaling af told og afgifter for leverede beskadigede eller ikke-kontraktmæssige varer, som er blevet afvist af indføreren.

efter rekommandationen skal medlemslandene på visse nærmere anførte betingelser eftergive eller tilbagebetale told, som er erlagt for varer, der genudføres efter at være blevet afvist af indføreren som beskadigede eller ikke-kontraktmæssige.

en tilsvarende bestemmelse findes i toldlovsudkastets § 64.

Toldlovsudkastet i relation til toldforvaltningsreglerne i finland, norge og Sverige.

finland

Bestemmelserne i den finske tullag (T1) og Tullstadga (TS) bygger på den traditionelle procedure, hvorefter indførte varer, der ikke straks fortoldes og hjemtages eller oplægges på toldoplag eller overføres til fri-lager eller frihavn, skal henlægges i pakhus, der er stillet til toldvæsenets disposition.

På »*allmänt tullupplag*« (T1 § 65), der nærmest kan sidestilles med statens transitoplag her i landet, idet det dog godt kan være privat ejet, kan gods henligge i indtil 2 år (TS § 79). ompakning og sortering er tilladt, men ikke bearbejdning.

Tilsvarende de danske private transitoplag kendes »*enskilt tullnederlag*«, hvor vare-ejeren i egne eller lejede lokaler kan opbevare godset i 3 år uden anden adgang til godset end at udtage prøver og at ompakke det i tilfælde af beskadiget emballage. **medens** disse oplag i danmark kun tillades oprettet af toldstyrelsen, når særlige forhold taler derfor, er begrænsningerne i finland alene dikteret af kravene til lokalernes egnethed. godset som sådan accepteres som sikkerhed for skyldige told og afgifter (T1 § 101). Told og afgifter betales ved fraførsel, men da der ikke godtages en fortoldningsbegæring på toldbeløb under 1.000 finmark, gives der for visse varegrupper f. eks. kaffe, sukker og brændselsolier kredit i indtil 2 måneder, der i særlige tilfælde kan forlænges indtil 4 måneder. der er særlige bestemmelser om sikkerhed (T1 § 103 og TS § 138), og der kræves rente.

den øgede import af gods med lastbiler har nødvendiggjort oprettelse af bilterminaler, drevet af transportselskaber. Af personalemæssige grunde har det ikke været muligt

at stationere toldtjenestemænd ved terminalerne. godset henligger og udleveres derfor på selskabets vegne på tilsvarende måde, som det kendes ved københavns luftgodsstation A/S i kastrup. kontrollen baseres på granskning af selskabets bogføring og ved stikprøvevis undersøgelse af godset.

På de finske *provanteringslagre* kan oplægges alle varer bestemt til anvendelse som proviant, smøremidler, brændstoffer samt andre forbrugs- eller reparationsforbrugsmidler til transportmidler i udenrigs trafik. endvidere kan oplægges diplomatgods.

frihavne og frilagre kan tillades oprettet af staten, kommunerne eller aktieselskaber, andelsvirksomheder etc., hvor styrelsen er finsk (T1 § 72).

i medfør af T1 § 92, pkt. 9, kan der mod sikkerhed tillades midlertidig indførsel af varer til reparation, bearbejdning m. v. eller til anvendelse som materiale ved lignende behandling af eksportvarer. Tilsvarende bestemmelse findes i toldlovsudkastets kap. V, B, § 46, pkt. 1, og er overensstemmende med bestemmelsen i det fællesnordiske udkast til kap. V, afd. B, art. 5, pkt. 9.

medens det danske toldlovsforslag bygger på det princip, at gods, der ankommer med jernbane til toldområdet på banernes ansvar og uden toldvæsenets mellemkomst, skal kunne beforders til registrering på et hvilket som helst toldsted inden for toldområdet, se toldlovens kap. 8, § 80, stk. 6, og bekg. kap. 7, § 36, stk. 2, foreskriver de finske bestemmelser principielt, at jernbanerne skal foranledige godset fortoldet ved grænsestationen (TS § 44). Af trafikale og andre grunde kan de finske jernbaner dog kræve, at godset på banernes ansvar viderebeforders til nærmeste

ste ved adressaten beliggende toldsted, hvor jernbanerne skal afgive »bantågsanmälan« med opgivelse af vognnumre, kollienes mærke, antal, art og vægt samt indhold og modtager.

norge

den norske lov om toll er fra 10. juni 1966, og med virkning fra 1. februar 1968 er der fastsat en række tollovsforskrifter af det norske tolldirektorat. hovedprincippet i norge er ligeledes det traditionelle, se tollovens § 29, at de varer, der ikke straks fortoldes, skal oplægges på *toldvæsenets pakhus eller oplagssteder*, hvor de som hovedregel kan henligge i 9 måneder. offentlige institutioner eller private kan af tolldirektoratet få meddelt tilladelse til oprettelse af *private transitoplæg*, hvor varer kan henligge i indtil 5 år. Tilladelserne meddeles i stigende takt til bilimportører og større industrivirksomheder, der således kan tage godset direkte hjem på lager. der kan ikke disponeres over varerne, der henligger under toldvæsenets lukke, indtil de frembydes til fortoldning.

frilagre kan oprettes i henhold til tilladelse fra tolldirektoratet, og disse, der kan være bygninger, dele heraf eller afspærrede områder og oplagspladser, betragtes som udland, hvorfor det er tilladt at ompakke, blande og bearbejde de oplagte varer. detail-salg er ikke tilladt, men frilagrene kan anvendes som provianteringslagre.

med hjemmel i § 35, kan den norske konge udfærdige forskrifter om adgangen for toldvæsenet til at give *kredit* for toldafgifterne.

denne hjemmel er delegeret til tolldirektoratet, der med virkning fra 1. januar 1970, fra hvilket tidspunkt norge har indført almindelig omsætningsafgift - moms - har fastsat, at der tilstås klarererne kredit med told og alle afgifter, herunder moms således, at betaling skal ske senest sidste hverdag i den måned, der følger efter den måned, hvori varerne er blevet angivet til fortoldning. i norge er det kun opkrævning af moms ved indførselen, der hører under toldvæsenet, medens administration og kontrol af virksomhederne i øvrigt sker ved de lokale skatteinspektører, der er underlagt en skattedirektør.

den tidligere gældende adgang til at tage varer på kreditoplæg er ophævet.

i den norske tolltariff § 14, pkt. 10, findes en bestemmelse om midlertidig toldfrihed svarende til den ovenfor nævnte i det danske toldlovsudkast kap. V, B, § 46, pkt. 1.

i Tolldirektoratets tollovsforskrifter pkt. 4.3.7 er det fastsat, at der for opgaver m. v. over gods, som kommer til toldområdet med jernbane eller som post, gælder de bestemmelser, som til enhver tid er fastsat efter aftale med jernbane- og postmyndighederne. Vedrørende jernbanegods går disse i store træk ud på, at jernbanen skal aflevere en fortegnelse over medbragt gods til toldvæsenet, men at godset i øvrigt på banernes ansvar viderebefordres til oplæggelse i toldpakhus ved adressatens hjemsted.

Sverige

efter de gældende svenske bestemmelser (TS § 171) fastsætter general tullstyrelsen årligt, hvilke toldpladser der kan udnytte retten til »*tullnederlag*« eller »*transitupplag*« (tullager). Ved indførsel skal varerne bringes til »almän tullklaringslokal« i det omfang, det efter deres beskaffenhed er muligt. efter toldbehandling kan varerne - såfremt de ikke berigtiges og hjemtages eller forsendes til andet sted eller transiteres - overføres enten til toldvæsenets transitoplæg, hvor de kan henligge 1 år eller til tullnederlag, der svarer til det danske private transitoplæg, hvor de kan henligge i indtil 5 år, uden at told og afgifter kræves betalt. der kan ikke disponeres over gods, der ligger på tullager, men der er en begrænset adgang til at udtage prøver og ompakke gods, der henligger på tullnederlag.

i henhold til særlig forordning af 31. marts 1935 kan der oprettes *frihavne*, og sådanne forefindes i dag i Stockholm, göteborg og malmö, alle drevet som aktieselskaber.

endelig kendes *proviauteringsjrilagre* til brug ved proviantering af skibe og fly i udenrigs trafik, og bevilling hertil meddeles af generaltullstyrelsen.

en særlig tullagstiftningskomité har udarbejdet forslag til en ændret toldprocedure, der i store træk indebærer, at alt gods ved indførsel skal anmeldes til toldvæsenet ved afgivelse af en transportmiddelanmeldelse indeholdende specificeret fortegnelse over godset, der samtidig angives enten *til* direkte fortoldning, *til* oplæggelse på tullklarings-

oplæg, *til* forsendelse til godkendt og registreret importør eller *til* transitering.

oplæggelse på tullklareringsoplæg har betydning, hvor godset af transporttekniske grunde skal losses og oplægges i havn eller anden godsterminal, eller hvis godset ikke umiddelbart ved f. eks. skibets eller lastautomobilets ankomst kan toldklareres på anden måde.

Bevilling til tullklareringsoplæg skal kunne meddeles kommunale og private interessenter, og i en overgangstid vil toldvæsenet selv drive sådanne i de nuværende pakhuse. man mener ikke i Sverige helt at kunne afskaffe toldoplæg, da man vil tilgodese de importører, der ikke er interesseret i at få godset hurtigt hjembragt.

Anmeldelsen til hjemtagelse forudsætter, at importøren er registreret hos toldvæsenet og har stillet sikkerhed. Ved hjemtagelsen bliver importøren ansvarlig for betaling af told og afgifter, og han skal opbevare godset adskilt fra andet gods. Udtaget gods skal anmeldes til fortoldning inden en frist, der endnu ikke er nærmere fastsat.

fra og med 1. januar 1970 er det svenske oppebørselsvæsen blevet centraliseret. mod sikkerhedsstillelse kan varehavere blive registreret hos generaltullstyrelsen, og det er beregnet, at ca. 3.000 vil være registreret, når ordningen er slået helt igennem. Sådanne importører debiteres told og afgifter ved va-

rernes udlevering fra toldvæsenet, og information om alle debiterede beløb tilgår generaltullstyrelsen, hvor de i 1 o-dages perioder sammenstilles til en toldregning, alt udført af en datamaskinecentral. den gennemsnitlige kredittid, der tilstås, kan ikke blive mindre end 29 dage, men vel længere.

kreditoplæg, således som dette er hjemlet i danmark, kendes ikke i Sverige.

den svenske tulltaxeförordningen indeholder i § 10 en bestemmelse om midlertidig toldfrihed enslydende med den i det danske toldlovsudkast kap. V.B, § 46, pkt. 1, nævnte.

gods, der indføres med jernbane, beføres på banernes ansvar og uden toldvæsenets mellemkomst til det toldsted, der er nærmest adressaten.

det kan sammenfattende udledes, at der i de nordiske lande er en klar tendens bort fra at lade toldvæsenet udføre pakhusopgaver og over til at muliggøre det for importørerne at tage deres varer direkte hjem på lager. Af kontrolmæssige og regnskabsmæssige grunde søges fortoldningen - d. v. s. angivelsen og eventuelt besigtigelse af godset - gennemført så hurtigt efter indførselen som muligt, medens betaling af told og afgifter stilles i bero, sålænge der ikke disponeres over godset, ligesom en kredit varierende fra 1 til 4 måneder indrømmes, efter at varerne er udtaget til indenlandsk forbrug.

Utkast till överenskommelse mellan de nordiska länderna om viss gemensam tullagstiftning.

regeringarna i danmark, finland, norge
och Sverige har — enats om följande:

kapitel i definitioner

kapitel ii Allmänna bestämmelser

kapitel iii

Bestämmelser om fastställande av varors tullvärde

Artikel 1

1. Vid införsel av varor, belagda med värdetull, skall tullvärdet bestämmas till varornas normalpris. därmed skall förstås det pris, som varorna vid tiden för anmälan till förtullning skulle betinga vid försäljning i öppna marknaden mellan av varandra oberoende köpare och säljare.

2. Vid beräkandet av normalpriset skall det förutsättas, *att* varan avlämnas till köparen å införselorten, *att* säljaren bär alla kostnader, som hänför sig till varans försäljning och till avlämnandet på införselorten, *samt att* köparen bär inom tullområdet utgående tull och andra avgifter.

Artikel 2

1. försäljning i öppna marknaden mellan av varandra oberoende köpare och säljare skall förutsätta, *att* priset utgör enda vederlaget för varan, *att* priset icke påverkas av särskilda förbindelser, som på grund av

avtal eller annat förhållande kan finnas mellan å ena sidan säljaren eller någon med denne i ekonomisk intressegemenskap förbunden person och å andra sidan köparen eller någon med denne i ekonomisk intressegemenskap förbunden person, *samt att* icke någon del av avkastningen vid varans efterföljande försäljning eller användning direkt eller indirekt tillfaller säljaren eller någon med denne i ekonomisk intressegemenskap förbunden person.

2. ekonomisk intressegemenskap mellan två personer skall anses föreligga, *om* den ene äger ekonomiskt intresse i den andras affärsverksamhet eller egendom, *om* båda äger ekonomiskt intresse i en tredje persons affärsverksamhet eller egendom *eller om* en tredje person har ekonomiskt intresse i båda personernas affärsverksamhet eller egendom, vare sig dessa intressen är direkta eller indirekta.

Artikel 3

Är en vara patent- eller mönsterskyddad eller har den införts under icke-nordiskt varumärke eller för att försälas eller brukas under dylikt varumärke, skall normalpriset innefatta värdet av rätten att utnyttja patentet, mönstret eller varumärket.

Artikel 4

för varor, som införs med fartyg eller luftfartyg, skall fartygets (luftfartygets) första anloppshamn (landingsplats) inom tullområdet betraktas som införselort. för varor, som införs på annat sätt, skall första gränsort inom tullområdet anses vara införselort.

Artikel 5

1. har varor förvärvats genom köp, skall det avtalade priset läggas **till** grund för beräkningen av tullvärdet, dock med erforderlig justering i de fall köpet ingåtts under förutsättningar, som avviker från de i artikel 1 omnämnda.

2. Prisändringar för varor av ifrågavarande slag under tiden mellan köpeavtalets ingående och varornas anmälan till förtullning skall icke medföra justering av det avtalade priset, för så vitt nyssnämnda tid icke överstiger sex månader.

3. i övrigt skall sådan justering av det avtalade priset, som icke kan företagas endast på grundval av faktura och andra handlingar rörande varornas köp och avlämnande, underlåtas, för så vitt tullberäkningen enligt tullmyndighetens bedömande icke i väsentlig mån påverkas därav.

4. Justering av värde kan, då särskilda omständigheter föreligger exempelvis när varan införs av dotterbolag eller filial, ske med utgångspunkt från det pris för vilket varan återförsäljs i öppna marknaden av importören.

Artikel 6

de i artikel 1 punkten 2 nämnda kostnader, som förutsätts åvila säljaren och alltså skall inräknas i tullvärdet, skall omfatta bl. a.

lastningskostnader,
transportkostnader (jämför artikel 7),
försäkringskostnader,
agentprovisioner, mäklararvoden o. d.,
kostnader för upprättande utanför tullområdet av handlingar, som är nödvändiga för varornas införsel,
tullar och andra avgifter, som påförs utanför tullområdet (med avdrag för ev. restitutionsbelopp),
emballagekostnader (jämför artikel 8) utom kostnader för emballage, som i tullhänseende anses som självständig handelsvara och som icke får införas tullfritt enligt bestämmelserna i kapitel V artikel 2 punkten 13 (senare delen), samt
arbetslön och andra kostnader för emballering.

Artikel 7

i tullvärdet skall inräknas alla kostnader för transport fram till varornas bestämmelseort; om varuhavaren på tillfredsställande sätt inför tullmyndigheten styrker kostnaderna för transport till införselorten, inräknas dock endast dessa kostnader i tullvärdet.

Artikel 8

emballagekostnaderna skall beräknas lika med emballagets värde. om emballaget eller emballage av samma beskaffenhet och mängd skall utföras inom ett år efter införseln eller om emballaget eller emballage av samma beskaffenhet och mängd tidigare utförts mindre än ett år före införseln, utan att utförseln skett för uppfyllande av en utförselpliktelse gentemot tullverket, skall emballagekostnaderna dock endast beräknas lika med de med emballagets användning förbundna kostnaderna, inklusive transport- och försäkringsavgifter, för så vitt dessa kostnader anges särskilt.

Artikel 9

omräkning av belopp, uttryckt i främmande myntslag, skall ske på grundval av det av internationella valutafonden godkända parivärde, som gäller vid den tidpunkt, då varorna anmäls till förtullning, eller, om det icke föreligger något sådant parivärde, på grundval av den i vederbörande nordiska land vid nämnda tidpunkt noterade säljkursen. Under särskilda omständigheter skall det dock kunna tillämpas från dessa bestämmelser avvikande regler, vilka fastställts vid förhandlingar mellan vederbörande myndigheter i de nordiska länderna.

kapitel iV

Bestämmelser om fastställande av varors tullvikt

Artikel 1

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

Artikel 2

Vid införsel av varor, belagda med viktull, skall det icke kunna medges avdrag i vikten för varornas tillfälligt större fuktighet än normalt, för smuts och dylikt vermed varorna kan vara blandade, eller för försäm-

ning eller annan skada, varvid dock bestämmelserna i artikel 3 skall beaktas.

Artikel 3

för varor, som på grund av haveri eller dylikt blivit våta skall tullvikten få fastställas till varornas vikt i normalt tillstånd.

kapitel V

Bestämmelser om tullfrihet och tullnedsättning

Avdelning A. Tullfri införsel

Artikel 1

Artikel 2

Under erforderlig kontroll skall tullfrihet medges för:

1. fartygsdelar, fartygsredskap och fartygsinventarier, som inbärgas till nordiskt land och härrör från förolyckat fartyg eller som ilandförs från ett vid det nordiska tullområdets kust strandat fartyg eller som tillhört nordiskt fartyg, vilket strandat eller förklarats sjöodugligt utanför det nordiska tullområdet och införs av fartygets ägare eller assuradör; vidare må efter vederbörande nationella myndigheters närmare bestämmelser tullfrihet medges för vrakgods och löst från havet indrivet gods av ringa värde;

2. delar, redskap och inventarier, som bärgas från förolyckat luftfartyg eller som tillhört nordiskt luftfartyg, vilket förolyckats eller förklarats icke luftvärdigt utanför det nordiska tullområdet, och införs av luftfartygets ägare eller assuradör;

3. varuprov, modeller och mönster, som vid införseln eller efter nedskärning, makuering eller annan dylik åtgärd i samband med tulltaxeringen är utan värde eller har blott obetydligt värde; ävensom modeller och mönster som med hänsyn till material eller utförande tydligen är avsedda endast att utvisa varors beskaffenhet eller användning och att användas vid upptagande av order på varor eller vid framställning av varor;

4. positiv kinematografisk film med en bredd av högst 16 mm (med eller utan ljud-

spår), som huvudsakligen visar beskaffenheten av eller arbetssättet hos varor, vilka utbjuds till försäljning eller uthyrning av företag, som är etablerat utanför det nordiska tullområdet, under förutsättning att filmen införs i endast ett exemplar.

5. kataloger, prislistor och annat merkantilt tryck rörande varor och tjänster, som erbjuds från utlandet, såvida namnet på det icke-nordiska företag som framställer, försäljer eller uthyr de varor eller erbjuder de tjänster till vilka tryckalstren hänför sig tydligt angetts på dessa samt varje försändelse eller, om flera försändelser samtidigt inkommer till samma mottagare, dessa tillsammans antingen innehåller högst ett exemplar av varje slag av tryckalster eller har en bruttovikt av högst ett kilogram;

6. blanketter, register och andra handlingar, avsedda att användas vid eller i samband med konferenser, kongresser eller liknande arrangemang av internationell karaktär;

7. tryckalster, fotografier härunder inbegripna, som utgör reklam för icke-nordiska varor vilka visas på sådan utställning eller mäsas som avses i artikel 5 punkten 5, under förutsättning att tryckalstren levererats från utlandet utan vederlag och är avsedda att utan vederlag utdelas till besökare på utställningen eller mässen och att de med hänsyn till mängd och värde står i rimligt förhållande till omfattningen av vederbörande utställares deltagande i utställningen eller mässan;

8. prov på icke-nordiska varor, som visas på sådan utställning eller mäsas som avses i artikel 5 punkten 5, samt för varor, som är avsedda att, efter omförpackning eller liknande förfarande på dylik utställning eller mäsas, utdelas som prov eller att användas som material för tillverkning av prov i samband med demonstration, under förutsättning att varorna eller varuproven utan vederlag levererats från icke-nordiskt land och icke utgörs av alkoholhaltiga drycker, tobaksvaror eller bränslen, att proven är små och av ringa värde och olämpliga för kommersiellt ändamål, att proven är avsedda att utan vederlag utdelas till besökare på utställningen eller mässan för att användas el-

ler förbrukas av dem samt att proven med hänsyn till mängd och värde står i rimligt förhållande till omfattningen av vederbörande utställares deltagande i utställningen eller mässan;

9. andra varor än alkoholhal tiga drycker, tobaksvaror och bränslen, om varorna är avsedda att demonstreras på sådan utställning eller mässa som avses i artikel 5 punkten 5 och därvid förbrukas eller att på dylik utställning eller mässa förbrukas i samband med apparat under förutsättning att varorna med hänsyn till mängd och värde står i rimligt förhållande till omfattningen av vederbörande utställares deltagande i utställningen eller mässan;

10. varor av lågt värde, som är avsedda att förbrukas vid uppförande, inredning eller dekorerings av icke-nordisk deltagares tillfälliga stånd eller monter på sådan utställning eller mässa som avses i artikel 5 punkten 5;

11. varor, som framställts inom det nordiska tullområdet eller förtullats i ett av de nordiska länderna och som efter att ha utförts återinförs i oförändrat skick, på villkor att inbetalning sker av för varorna vid utförseln ev. utbetalat tullrestitutionsbelopp eller, om detta ej kan bestämmas av ett däremot svarande, av tullmyndigheten fastställt belopp, att varorna icke utförts för uppfyllande av en exportören åvilande utförsel förpliktelse gentemot tullverket, samt att, därest varorna förut förtullats i nordisk frihamn och därefter återutförts till samma frihamn, återutförsel ägt rum tidigast trettio dagar efter införseln från frihamnen eller det av omständigheterna framgår, att återutförsel icke skett uteslutande eller huvudsakligen i syfte att i frihamnen återupplägga varorna i avvaktan på förnyad införsel;

12. varor, som förstörs genom olyckshändelse, medan de är i tullverkets förvar, utlämnas från tullverket, försänds i oförtullat skick under tullkontroll eller ligger på godkänt lager för oförtullat gods eller som, innan de utlämnats till varuhavarens fria förfogande, blivit skadade eller förskämda utan att skadan eller förskämningen kan tillskrivas varuhavaren, allt under förutsättning att

varorna i förekommande fall förstörs under offentlig myndighets kontroll på varuhavarens bekostnad enligt tullmyndighetens närmare föreskrifter eller godkännande;

13. sedvanligt emballage, vari varor införs, i den mån det icke enligt tulltaxans bestämmelser eller bestämmelserna i kapitel iii eller iV skal tas i betraktande vid fastställandet av varornas tullvärde eller tullvikt eller enligt tullmyndigheternas bedömande kan betraktas som självständig handelsvara; emballage, som betraktas som självständig handelsvara, skall dock få införas tullfrit under förutsättning att emballaget eller emballage av samma beskaffenhet och mängd antingen tidigare utförts av importören mindre än ett år före införseln, förutsatt att utförseln icke skett för uppfyllande av utförsel förpliktelse gentemot tullverket, eller är avsett att av honom utföras inom ett år efter införseln, dock skall utsträckning av nämnda tidsfrister kunna medges i särskilda fall;

14. tomt emballage, som inkommer från nordisk frihamn eller från tullager där införda varor får ompackas, och som använts vid införsel av varor till frihamnen eller tullagret, under förutsättning att emballaget icke enligt tullmyndigheternas bedömande kan betraktas som självständig handelsvara; emballage, som betraktas som självständig handelsvara, skall dock få införas tullfrit under samma förutsättningar som nämnts i punkten 13;

15. tomt, begagnat emballage, under förutsättning att emballaget eller annat emballage av samma beskaffenhet och mängd antingen tidigare utförts av importören mindre än ett år före införseln, förutsatt att utförseln icke skett för uppfyllande av en exportören åvilande utförsel förpliktelse gentemot tullverket, eller är avsett att av honom utföras inom ett år efter införseln, dock skall utsträckning av nämnda tidsfrister kunna medges i särskilda fall;

16. lastpallar (pallets) och godsbehållare (containers) under samma förutsättningar som nämnts i punkten 15 samt reservdelar och liknande artiklar, som är avsedda till reparation av tillfälligt införda godsbehållare

och som efter avslutad reparation skall återföras tillsammans med dessa;

17. proviant och andra förnödenheter, som medförs i fartyg vid ankomst från ort utanför det nordiska tullområdet och som är avsedda till förbrukning ombord under fartygets resa till och från tullområdet och under dess uppehåll där, dock endast i den utsträckning tullmyndigheterna anser vara skälig med hänsyn till fartygets art, antalet besättningsmedlemmar och passagerare samt resans och uppehållets varaktighet, dock skall tullfriheten upphöra, därest fartyget efter att ha lossat den vid ankomsten medförda lasten eller avlämnat de medförda passagerarna, tar ombord last eller passagerare för transport uteslutande till orter inom det nordiska tullområdet eller förblir liggande inom tullområdet längre tid;

18. proviant och andra förnödenheter, som medförs i luftfartyg vid ankomst från ort utanför tullområdet, på motsvarande villkor som de i punkten 17 nämnda;

19. proviant, medförd i restaurangvagnar eller liknande vagnar, som inkommer i tåg från ort utanför det nordiska tullområdet, i den utsträckning tullmyndigheterna anser vara lämplig för passagerarnas bespisning under tågets gång inom tullområdet; tullfrihet skall dock ej medges för spritdrycker eller tobaksvaror, vidare får varje land också undantaga vin;

20. förnödenheter med undantag av proviant, medförda på andra i trafik inkommande transportmedel än fartyg och luftfartyg, för så vitt tullmyndigheterna anser det vare skäligt med hänsyn till förnödenheternas mängd og beskaffenhet;

21. varor, som är utbytet av nordiska fiske- eller fångstfartygs verksamhet på havet eller inom obebodda polarområden och som eventuellt efter att ha bearbetats eller konserverats ombord på fartygen i fråga eller på andra nordiska fartyg, införs direkt från fångstplatserna till det nordiska tullområdet.

Artikel 3

Under erforderlig kontroll skall tullfrihet

medges för typisk markutrustning och speciell undervisningsmateriel för användning vid eller i samband med civil luftfart, när införseln företas av officiell myndighet eller av lufttrafikföretag, så länge varorna i fråga används för nämnda ändamål.

Artikel 4

Under erforderlig kontroll skall tullfrihet medges för:

1. mindre maskiner, apparater och instrument samt redskap, verktyg och föremål av annat slag, som ägs av en fysisk eller juridisk person hemmahörande utanför det nordiska tullområdet och som införs av en utanför tullområdet hemmahörande yrkesutövare för att användas av honom eller under hans personliga överinseende under tillfälligt uppehåll inom tullområdet, allt under förutsättning att tullmyndigheten icke med hänsyn till varornas mängd eller beskaffenhet finner tullfrihet kunna medges endast mot deposition av tullbeloppet eller ställande av annan säkerhet därför i enlighet med artikel 5, punkten 1;

2. varor, som införs för tillfällig användning vid aktuellt räddnings- eller bärgningsföretag eller därmed jämförlig humanitär hjälpaktion;

3. välfärdsmateriel för sjöfolk, som införs för tillfälligt bruk i välfärdsinstitutioner för sjöfolk eller som införs för reparation för återutförsel, för tillfällig förvaring eller för överföring till fartyg i trafik till och från tullområdet eller som förs iland från ett fartyg för att användas av deras besättning under fartygets uppehåll i hamnen.

Avdelning B. Temporär tullfri införsel

Artikel 5

Temporär tullfrihet mot tulldeposition eller annan form av säkerhet för tullen skall medges för nedan nämnda, för återutförsel avsedda varor:

1. maskiner, apparater, instrument, redskap, verktyg og föremål av annat slag, som ägs av en fysisk eller juridisk person hemmahörande utanför det nordiska tullområdet och som införs av en utanför tullområdet hemmahörande yrkesutövare för att använ-

das av honom eller under hans personliga överinseende under tillfälligt uppehåll inom tullområdet, under förutsättning att det inte är fråga om större maskiner och apparater, avsedda att användas vid industriell tillverkning eller emballering av varor, vid utnyttjande av naturtillgångar, vid uppförande, reparation eller underhåll av byggnader eller vid jordarbeten eller liknande arbeten;

2. utrustning för kringresande cirkusar eller tivolin, som endast tillfälligt uppehåller sig inom det nordiska tullområdet;

3. varor, som införs för tillfällig användning vid kongresser, officiella festligheter, idrottstävlingar eller liknande arrangemang av internationell karaktär eller vid teaterföreställningar, samt dräkter och dekorationer, som införs tillfällig användning vid inspelning av spelfilmer;

4. varuprov, modeller och mönster, som är avsedda att användas uteslutande vid upptagande av order på varor eller vid framställning av varor, dock får prov på filmer användas också för förevisning för granskningsmyndigheten;

5. varor, som är avsedda för förevisning eller demonstration på utställningar, mässor, kongresser eller liknande arrangemang samt varor, som skall användas i samband med förevisning eller demonstration av icke-nordiska varor vid sådana arrangemang; tullfriheten skall dock icke omfatta varor, som skall förevisas, demonstreras eller användas vid utställningar, som anordnas i privat syfte i butik eller annan affärslokal i avsikt att sälja icke-nordiska varor;

6. varor, som införs för avprovning, demonstration eller dylikt och eventuell återutförelse, för så vitt fråga är antingen om enstaka föremål eller om varor, som icke kan anses vara införda i försäljningssyfte;

7. urvalssändningar av mattor, pälsvaror eller andra varor, som på grund av varornas speciella utförande eller särprägel icke kan betraktas som varuprov, därest varorna är avsedda att eventuellt, delvis kvarstanna inom det nordiska tullområdet men i övrigt

återutföras, vilket skall ske inom fyra veckor;

8. urvalssändningar av filmer, som införs av televisionsföretag eller av företag, som säljer eller hyr ut film; tullfriheten enligt denna bestämmelse skall dock upphöra för sådana filmer som används vid televisions-sändning eller annan offentlig förevisning eller för kopiering eller som inte återutförs inom tre månader, dock skall tidsfristen i särskilda fall kunna utsträckas upp till ett år;

9. varor, som tillfälligt införs för reparation, bearbetning, komplettering, justering eller emballering eller för att användas som material vid sådan behandling av exportvaror, allt under förutsättning att behandlingen icke omöjliggör direkt identifiering av de införda varorna;

10. varor, som tillfälligt införs för avprovning af exportvaror;

11. specialverktyg och specialinstrument, som tillfälligt införs för att användas vid framställningen av ett bestämt parti exportvaror, på villkor att föremålen utan ersättning ställs till förfogande av den icke-nordiska köparen av varupartiet i fråga.

för så vitt icke annat stadgas, skall tullfriheten enligt denna artikel upphöra, därest återutförelsen ej ägt rum senast ett år efter införelsen. i särskilda fall skall dock denna tidsfrist kunna utsträckas.

i stället för att återutföras skall varorna i särskilda fall kunna få förstöras under offentlig myndighets kontroll.

Artikel 6

Tillåtelse till temporär tullfri införelse skall meddelas för:

1. järnvägsmateriel, som begagnas vid transport av personer eller varor till orter inom det nordiska tullområdet eller som är avsedd att begagnas vid sådan transport från orter inom tullområdet till orter utanför det samma, under förutsättning att materielen icke används till annan inre nordisk transport än sådan, som sker i samband med materielens in- eller utförelse;

2. fordon, som begagnas vid yrkesmässig transport av personer eller varor till orter

inom det nordiska tullområdet eller som är avsedda att begagnas vid sådan transport från orter inom tullområdet till orter utanför detsamma, under förutsättning att fordonen i fråga icke används till inre nordisk transport;

3. reservdelar och liknande artiklar, som är avsedda till reparation av ovan nämnda järnvägsmateriel eller fordon och som efter avslutad reparation skall återutföras tillsammans med ifrågavarande materiel eller fordon.

i denna artikel stadgad tullfrihet skall upphöra, därest återutförelsen icke ägt rum senast ett år efter införelsen. i särskilda fall skall dock denna tidsfrist kunna förlängas.

i stället för att återutföras skall varorna i särskilda fall kunna få förstöras under offentlig myndighets kontroll.

Avdelning C. Tullnedsättning

Artikel 7

har varor blivit skadade eller förskämda under transporten till ort inom det nordiska tullområdet eller efter ankomsten dit, men innan tullbehandlingen ägt rum, utan att skadan eller förskämningen kan tillskrivas varuhavaren, skall det, därest tull enligt tulltaxan skall beräknas annorledes än efter varuvärdet, medges en proportionell nedsättning i tullen med belopp, som svarar mot den av skadan förorsakade minskningen i varornas värde. Värdet av varorna såväl i oskadat som i skadat skick fastställs i enlighet med bestämmelserna i kapitel iii.

Vad som sägs i första stycket skall äga motsvarande tillämpning vid förtullning av skadat haverigods och sjöfynd.

Artikel 8

Varor, som återinförs efter att utanför tullområdet ha undergått reparation, skall få återinföras mot tull, motsvarande 00 procent av det belopp som betingats för reparationen.

efter tillstånd av vederbörande tullmyndighet och på villkor som denna bestämmer får tull för vara, som efter reparation utanför tullområdet införs i utbyte mot nordisk eller förut inom det nordiska tullområdet förtullad vara av samma slag, beräknas efter 00 procent av ett belopp som svarar mot reparationskostnaden.

Artikel 9

Vid införelse av varor, som helt eller delvis tillverkats av nordiska eller förut inom det nordiska tullområdet förtullade varor, och vid återinförelse av varor, som utanför tullområdet undergått annan bearbetning än reparation, skall tullen få nedsättas med ett belopp, motsvarande tullen vid införelsetillfället på de från tullområdet utförda, vid tillverkningen eller bearbetningen använda varorna.

Artikel 10

1. Tullnedsättning enligt artikel 8 eller 9 får icke medges, om vid utförelsen åtnjutits tullrestitution för de utförda varorna, såvida icke restitutionsbeloppet inbetalas till vederbörande tullmyndighet, och ej heller om utförelsen skett för uppfyllande av en exportören åvilande utförelseförpliktelse gentemot tullverket;

2. Tullnedsättning enligt artikel 8 eller 9 skall kunna medges endast under förutsättning att införelsen eller återinförelsen äger rum inom ett år efter utförelsen, dock skall utsträckning av tidsfristen i särskilda fall kunna medges, och att de utförda varorna utförts av importören eller för dennes räkning;

3. Som villkor för tullnedsättning enligt artikel 9 skall vidare gälla, att de utförda varorna utförts för att användas vid ifrågavarande tillverkning eller bearbetning, att vid tillverkningen eller bearbetningen - fränsett eventuellt avfall — icke uppkommit andra varor än de som införs eller återinförs samt att tullen för de använda, utförda varorna uppgår till minst 10 US dollar.

Artikel 11

Vid införelse av varor, belagda med värdetull, vilka helt eller delvis tillverkats på grundval av inom tullområdet utfört konstruktionsarbete eller liknande arbete, skall det medges en tullnedsättning motsvarande förhållandet mellan värdet av nämnda arbete och varans tull värde. Som villkor för tullnedsättningen skall gälla att arbetet i fråga verkställts av importören eller för dennes räkning.

kapitel Vi

Bestämmelser om tullrestitution Avdelning A. industrirestitution

Artikel 1

industrirestitution skall kunna medges i enlighet med tillstånd, som lämnas av den tullmyndighet i vederbörande land som bemyndigats därtill. Sådant tillstånd skall kunna lämnas varje fysisk eller juridisk person inom det nordiska tullområdet.

Artikel 2

industrirestitution skall kunna medges beträffande exportvaror, som framställts, reparerats, bearbetats, kompletterats eller emballerats i restitutionsrättsinnehavares företag med användande av materialier, som han själv infört till det nordiska tullområdet, och som därefter av honom utförs till ort utanför tullområdet eller överförs till frihamn eller annan plats i nordiskt land, dit varor enligt vederbörande lands bestämmelser får föras med åtnjutande av sådan restitution. restitution skall medges med ett belopp lika med den tull som erlagts antingen för de använda materialierna, inklusive med dem förtullat emballage samt vid tillverkningen uppkommen materialförlust, eller för en motsvarande myckenhet av restitutionsrättsinnehavaren införda materialier av samma slag. Till grund för restitutionsbeloppets beräkning får dock icke läggas tullbelopp, som erlagts för materialier, vilka införts tidigare än två år före exportvarornas utförsel. då synnerliga skäl föreligger, skall dock nämnda tidsfrist kunna förlängas. Vidare skall undantag kunna medges från villkoret att materialierna skall vara införda av samma person som utför exportvarorna.

om tullen för materialier av visst slag sänks, skall kunna föreskriva, att den högre tullsatsen icke får läggas till grund för restitutionsbeloppets beräkning i fråga om exportvaror, som utförts senare än sex månader efter tullsänkningens ikraftträdande, såvida det icke visas att materialier, som belagts med den högre tullen, verkligen använts.

Artikel 3

restitutionsrättsinnehavare, som vid tillverkning av exportvaror använder såväl icke-

nordiska som nordiska materialier, skall kunna åläggas att hålla icke blott icke-nordiska och nordiska materialier utan även av ifrågavarande materialier tillverkade exportvaror respektive halvfabrikat åtskilda, så att det tillförlitligen kan styrkas, att exportvaror, för vilka restitution begärs, tillverkats med användning av icke-nordiska materialier.

den tullmyndighet, som beviljat tillstånd till restitution, skall dock kunna tillåta, att restitutionsrättsinnehavaren blandar icke-nordiska materialier eller av sådana materialier framställda halvfabrikat med nordiska materialier eller halvfabrikat av samma slag. därvid skall så stor myckenhet av de av blandningen framställda varorna, som svarar mot den i biandningen ingående mängden icke-nordiska materialier, anses vara framställd av sådana materialier. dylik tillåtelse skall kunna lämnas endast i fall, då det för restitutionsrättsinnehavare skulle medföra synnerlig kostnad eller olägenhet att hålla såväl de icke-nordiska som de nordiska materialierna som de av varterda slaget materialier tillverkade halvfabrikaten respektive exportvarorna åtskilda.

Artikel 4

industrirestitution skall kunna medges när hinder uppstått att använda materialierna för i artikel 2 angivet ändamål och artiklarna på grund därav återutförts eller förstörts under offentlig myndighets kontroll på restitutionsrättsinnehavarens bekostnad.

Artikel 5

Tillstånd, som avses i artikel 1, skall kunna medges gemensamt för högst tre fysiska eller juridiska personer, som i samarbete framställer, reparerar, bearbetar, kompletterar eller emballerar exportvaror.

Avdelning B. handelsrestitution

Artikel 6

handelsrestitution skall kunna medges i enlighet med tillstånd, som lämnas av den tullmyndighet i vederbörande land som bemyndigats därtill. Sådant tillstånd skall kunna lämnas varje fysisk eller juridisk person inom det nordiska tullområdet.

Artikel 7

handelsrestitution skall kunna medges beträffande exportvaror, som restitutionsrättsinnehavare infört till det nordiska tullområdet och han därefter i samband med försäljning återutför i obegagnat och oförändrat skick till ort utanför tullområdet eller överför till frihamn eller annan plats i nordiskt land, dit varor enligt vederbörande lands bestämmelser får föras med åtnjutande av sådan restitution.

restitution skall beviljas med ett belopp lika med den tull som erlagts antingen för de återutförda varorna, eller för en motsvarande myckenhet av restitutionsrättsinnehavaren införda varor av samma slag. Till grund för restitutionsbeloppets beräkning må dock icke läggas tullbelopp som erlagts för varor, vilka införts tidigare än två år före exportvarornas utförelse. då synnerliga skäl föreligger, skall dock nämnda tidsfrist kunna förlängas.

om tullen för varor av visst slag sänks, skall kunna föreskrivas, att den högre tullsatsen icke får läggas till grund för restitutionsbeloppets beräkning i fråga om exportvaror, som utförts senare än sex månader efter tullsänkningens ikraftträdande, såvida det icke visas att exportvarorna verkligen belagts med den högre tullen.

Artikel 8

handelsrestitution må icke medges för varor, som vid återutförelsen icke är marknadsgilla eller som återutförs i samband med att varorna säljs tillbaka till producenten eller den icke-nordiska leverantören eller till en person, som är representant för någon av dem.

Avdelning C. för industri- och handelsrestitution gemensamma bestämmelser

Artikel 9

Ansökan om utbekommande av industri- eller handelsrestitution skall inges till vederbörande tullmyndighet i det land där tillståndet till restitution lämnats. det kan fastställas viss frist härför, dock högst två år från varornas utförelse eller överförande.

Artikel 10

Såsom villkor för beviljande av industri-

eller handelsrestitution skall gälla att erforderlig kontroll över restitutionsrättsinnehavarens verksamhet skall kunna utövas av vederbörande tullmyndighet varjämte restitutionsrättsinnehavaren skall kunna avfordras försäkran angående exportvarornas framställning, mängd och beskaffenhet.

Artikel 11

industri- eller handelsrestitution får icke medges beträffande antidumping- eller utjämnings tull.

Avdelning d. Särskild restitution

Artikel 12

Utöver vad i avdelningarna A och B sägs skall restitution (särskild restitution) av tull, som erlagts för införda varor, kunna medges i följande fall:

a) då varorna oavbrutet befunnit sig i tullmyndighets eller godkänt transportföretags vård eller på godkänt lager för oförtullat gods och därefter återutförs, eventuellt återuppläggs hos tullmyndighet, om tullavgiften uppenbarligen blivit av förbiseende erlagd, eller om eljest synnerliga skäl föreligger; samt

b) vid återutförelse av varor i andra fall:

1. då varorna på grund av fel eller eljest kan betraktas som icke överensstämmande med ingånget köpeavtal, under förutsättning att varorna ej blivit nyttjade eller utbudna till försäljning inom tullområdet, dock att återbetalning av tull skall kunna medges beträffande varor, som nyttjats endast i samband med provning eller under därmed jämförliga förhållanden, ävensom beträffande till försäljning utbudna varor, såvida utbudandet ägt rum utan att felet varit känt;

2. då varorna icke blivit avlämnade före utgången av avtalad tidsfrist eller då de uppenbarligen felbeställts genom ett ursäktligt misstag, under förutsättning att varorna ej blivit nyttjade eller utbudna till försäljning inom tullområdet;

3. då beträffande varorna förutsättningar för temporär tullfrihet uppenbarligen föreligger;

4. då varorna enligt gällande bestämmelser med hänsyn till allmän hälsovård eller andra liknande säkerhetsintressen icke får hållas till salu i det land dit de införts men varorna vid återutförseln är marknadsgilla i övrigt;

5. då varorna blivit av uppenbart förbiseende avsända till importören och för dennes räkning förtullade och varorna ej blivit nyttjade eller utbudna till försäljning inom tullområdet;

6. då tullavgiften för varorna blivit av uppenbart förbiseende erlagd och varorna ej blivit nyttjade eller utbudna till försäljning inom tullområdet; eller

7. då eljest synnerliga skäl föreligger.

Artikel 13

i artikel 12 avsedd vara skall i stället för att återföras, eventuellt återuppläggas hos tullmyndighet, kunna få överföras till frihamn eller annan plats i nordiskt land, dit varor enligt vederbörande lands bestämmelser får överföras med åtnjutande av särskild restitution, eller och få förstöras under offentlig myndighets kontroll på varuhavarens bekostnad.

Artikel 14

Särskild restitution skall kunna medges endast för så vitt varornas återutförsel, återuppläggning, överförande eller förstöring äger rum inom ett år från införseln samt företages av den, som infört varorna; förstöring skall dock kunna företagas av offentlig myndighet, som hos importören omhändertagit varorna. Under särskilda omständigheter skall nämnda tidsfrist dock kunna förlängas.

Artikel 15

Såsom villkor för medgivande av särskild restitution skall gälla att avsikten att sedermera begära sådan restitution anmälts vid varornas återutförsel, återuppläggning, överförande eller förstöring.

Artikel 16

Som villkor skall vidare gälla att ansökan om särskild restitution skall inges till den tullmyndighet där debiteringen av tull ägt

rum, det kan fastställas viss frist härför, dock högst ett år från varornas återutförsel, återuppläggning, överförande eller förstöring. Ansökan får icke avse lägre belopp än 10 US dollar.

Artikel 17

Såsom villkor för medgivande av särskild restitution skall ytterligare gälla, att tullverket skall kunna utöva erforderlig kontroll rörande förekomsten av de omständigheter, som enligt ovan utgör förutsättning för dylik restitution, varjämte sökanden skall kunna avfordras försäkran angående dessa omständigheter.

Avdelning e. reducerad restitution

Artikel 18

Vid återutförsel av rullande järnvägsmateriel och reservdelar därtill, som införts för tillfälligt brukande på nordiska järnvägar och som icke kan få införas tullfritt enligt bestämmelserna i kapitel V artikel 6 skall restitution beviljas av erlagd tull med avdrag av 2 procent för varje månad eller del därav, som förflutit efter materielens införsel.

Artikel 19

Vid återutförsel av materiel, som införts för tillfälligt brukande vid utförande av anläggnings-, byggnads- eller liknande arbeten eller komplettering, reparation, avprovning eller liknande arbeten på anläggning eller byggnad, skall, under förutsättning att ifrågavarande materiel uteslutande använts för sagda ändamål, restitution beviljas av erlagd tull med avdrag av 5 procent för varje månad eller del därav, som förflutit efter materielens införsel.

Artikel 20

Vid återutförsel av maskiner, apparater och instrument ävensom delar därtill, som införts för tillfälligt brukande inom tullområdet som ersättning för motsvarande föremål, vilka skadats eller förstörts, eller som införts för tillfälligt brukande i avvaktan på avlämnande av motsvarande beställda föremål eller som på grund av fel eller eljest kan betraktas som icke överensstämmande med ingånget köpeavtal och som endast tillfälligt nyttjats

inom tullområdet i avvaktan på avtalsenligt avlämnande eller

som införts för tillfälligt brukande i avvaktan på försättande i avtalsenligt skick av motsvarande avlämnade föremål skall, under förutsättning att nyttjandet av föremålen i fråga varit nödvändigt med hänsyn till upprätthållandet av den ifrågavarande produktionen eller verksamheten, restitution beviljas av erlagd tull sålunda:

Av det vid införseln erlagda tullbeloppet skall ett belopp motsvarande 40 US dollar icke kunna restitueras, medan överskjutande belopp skall restitueras med avdrag av 10 procent av tullbeloppet för varje månad eller del därav, som förflutit efter materielens införsel.

Artikel 21

Varor, för vilka begärs reducerad tullrestitution, skall i stället för att återutföras kunna få överföras till frihamn eller annan plats i nordiskt land, dit varor enligt vederbörande lands bestämmelser får överföras med åtnjutande av reducerad restitution, eller skall få förstöras under offentlig myndighets kontroll på varuhavarens bekostnad.

Artikel 22

Såsom villkor för medgivande av reducerad restitution skall vidare gälla, att tullverket skall kunna utöva erforderlig kontroll rörande förekomsten av de omständigheter, som enligt ovan utgör förutsättning för medgivande av dylik restitution, varjämte sökanden skall kunna avfordras försäkran angående dessa omständigheter.

Artikel 23

Ansökan om reducerad restitution skall inges till den tullmyndighet där debiteringen av tull ägt rum. det kan fastställas viss frist härför, dock högst ett år från utförseln, överförandet eller förstöringen.

kapitel Vii

Bestämmelser om tullager och transitering

Artikel 1

Varje fördragsslutande part är berättigad att tillämpa bestämmelser om varors införsel eller överföring till frihamn eller deras uppläggning på transitupplag, frilager eller annat

lager, som är underkastat tullverkets kontroll.

närmare föreskrifter skall fastställas efter överenskommelse mellan vederbörande myndigheter i de nordiska länderna.

Artikel 2

försändning av oförtullade varor och av varor, för vilka begärs tullrestitution, genom ett eller flera nordiska länder eller från ort i ett nordiskt land till ort i ett annat nordiskt land skall ske under tullkontroll.

i den mån så anses nödvändigt kan motsvarande bestämmelser tillämpas i fråga om försändning av nordiska eller i nordiskt land förtullade varor med fartyg eller luftfartyg.

närmare föreskrifter skall fastställas enligt överenskommelse mellan vederbörande myndigheter i de nordiska länderna.

kapitel Viii

Provianteringsbestämmelser

Artikel i

1. fartyg och luftfartyg skall få förses med oförtullad proviant och andra oförtullade varor, såvida de avgår till ort utanför det nordiska tullområdet eller ej har lossat hela sin från orter utanför tullområdet medförda last eller ej avlämnat alla sina från sådana orter medförda passagerare. föreskrifter i fråga om fartyg och luftfartyg som går i trafik mellan nordiska länder skall fastställas efter överenskommelse mellan vederbörande myndigheter i de nordiska länderna;

2. fiske- och fångstfartyg skall få förses med oförtullad proviant och andra oförtullade varor, endast när de avgår till mera avlägsna farvatten;

3. lustfartyg skall ej under några omständigheter få förses med oförtullad proviant eller andra oförtullade varor.

Artikel 2

Proviantering av fartyg och luftfartyg med oförtullade varor skall endast medges i en omfattning som står i rimligt förhållande till fartygets art, antalet besättningsmedlemmar och passagerare samt resans varaktighet och under hänsynstagande till ombord befintliga förråd av varorna i fråga.

Artikel 3

Proviant och andra varor som i enlighet med ovanstående bestämmelser får tagas ombord på fartyg och luftfartyg, skall få utlämnas till tullfri förbrukning ombord under ifrågavarande fartygs och luftfartygs uppehåll inom tullområdet under iakttagande av de i kapitel V artikel 2 punkterna 17 och 18 nämnda villkoren.

Artikel 4

närmare bestämmelser om fartygs och luftfartygs utrustning med oförtullade varor skall fastställas efter överenskommelse mellan vederbörande myndigheter i de nordiska länderna.

Afregning af punktafgifter.

i det følgende behandles visse problemer, der opstår for punktafgifterne, såfremt der i forbindelse med gennemførelsen af en toldkreditordning gives kredit med de afgifter, der skal betales i forbindelse med varenes indførsel. det bemærkes, at varer, der indføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, som det fremgår af §§ 92 og 94 i toldlovsudkastet, foreslås told- og afgiftsberigtiget kontant og derfor ikke er omfattet af de nedenfor anførte betragtninger.

Afgiften af *cigaretter og røgtobak* berigtiges ved stemplingen. for disse varers vedkommende bliver toldkrediten derfor uden betydning.

for afgiften af *cigarvarer*, afgiften af *spiritus*, afgiften af *vin*, og afgiften af *konsumis* gælder det, at al erhvervsmæssig indførsel skal passere gennem afgiftspligtige virksomheder, og toldkrediten giver derfor heller ikke problemer i disse tilfælde. endvidere vil registreringsafgift af *motorkøretøjer* og *restaurationsafgiften* kunne lades ude af betragtning.

for afgiften af *øl* gælder det, at alene bryggerierne er registrerede som afgiftspligtige. Afgiftsperioden er 1 måned, og betalingsfristen er ligeledes 1 måned. importører af *øl* betaler afgiften kontant ved indførselen.

man kan anføre, at denne ordning diskriminerer mod indført *øl*, og at det derfor vil være rimeligt at ændre reglerne samtidig med, at der tilvejebringes en almindelig kreditgivning for indførselsafgifter.

Spørgsmålet er herefter, hvilke kreditregler der kan etableres for afgiften af indført *øl*. man bør naturligvis ikke gå så langt med kreditgivningen over for indført *øl*, at man diskriminerer mod dansk *øl*. At lade afgiften ved indførselen berigtige efter den foreslåede toldkredits regler, medens man opretholder de gældende regler for berigtigelsen af

dansk *øl*, vil derfor ikke være nogen rimelig løsning.

ølimportørerne må forretningsmæssigt nærmest ligestilles med mellemhandlere med dansk *øl* (oldepoterne). At give importørerne bedre kreditvilkår for afgiften, end depoterne har mulighed for at opnå hos bryggerierne, vil ikke være rimeligt og vil antagelig medføre et krav om, at depoterne får en tilsvarende statslig afgiftskredit, f. eks. i form af en registrering under afgiftssystemet.

man kan derfor næppe uden at komplicere afgiftssystemet give længere afgiftskredit til importørerne end svarende til betalingsfristen for afgiften af dansk *øl*.

for de i loven om *forskellige forbrugsafgifter* (bl. a. papir, glødelamper, mineralvand, tændstikker) omhandlede afgifter svarer forholdene overvejende til det for *øl*afgiften anførte. Afgiftsperioden er også her 1 måned, ligesom betalingsfristen er 1 måned.

Virksomheder, der importerer papir, er ikke registrerede, og afgiften betales derfor ved indførselen.

Afgiftspligtige glødelamper m. v. kan indføres af både registrerede og ikke-registrerede virksomheder.

disse fremgangsmåder for berigtigelse af afgiften af indførte varer vil antagelig kunne opretholdes, såfremt betalingsfristen for afgiften af de ikke-registrerede virksomheders import fastsættes til højst 1 måned. gives der længere betalingsfrist, vil der heri ligge et incitament for virksomhederne til at importere varerne frem for at købe dem hos registrerede virksomheder.

for *parfumeafgiften* gælder, at ikke-registrerede virksomheder kan importere afgiftspligtige varer, der ikke gøres til genstand for omsætning, således at afgiften betales ved indførselen.

for de registrerede virksomheder er afgiftsperioden 1 måned og betalingsfristen 1 måned med mulighed for forlængelse i yderligere 2 måneder mod sikkerhedsstillelse.

for toldkrediten bliver den gennemsnitlige samlede kredittid på i alt ca. 3 måneder uden sikkerhedsstillelse.

for *chokoladeafgiften* er afgiftsperioden 1 måned og betalingsfristen 1 måned for virksomheder, der berigtiger afgiften på grundlag af udleveringen af varer og 2 måneder for virksomheder, der berigtiger på grundlag af tilgangen, der er desuden mulighed for at forlænge betalingsfristen i yderligere 2 måneder mod sikkerhedsstillelse. Afgiftssystemet er imidlertid indrettet således, at en importør, der videresælger varerne (engros eller detail), kan være registreret, men ikke behøver at være det. dette kan - såfremt toldkreditens regler anvendes også for afgiften af indførte chokoladevarer - medføre, at en importør i første del af kvartalet kan se en fordel i at betale afgiften af indførte varer over toldkrediten og i den sidste del af kvartalet over afgiftskrediten. det synes derfor ikke hensigtsmæssigt at anvende toldkreditreglerne ved afregning af chokoladeafgift af indførte varer.

for afgiften af *radio og fjernsyn m. v.* gælder, at ikke-registrerede virksomheder kan importere afgiftspligtige varer til fremstilling af ikke-afgiftspligtige varer og til afsætning i detailsalg.

de registrerede virksomheders afgiftsperioder er 1 måned og betalingsfristen 2½ måned med mulighed for forlængelse i 2 må-

neder mod sikkerhed, altså til i alt 4½ måned.

råstofafgiften i henhold til chokoladeafgiftsloven hviler udelukkende på indførte varer og afregnes hovedsagelig over kreditlagre, der svarer til kreditoplaget for told.

Ved en ændring af afregningsbestemmelserne forekommer det rimeligt at lade kreditlageret for råstofafgift følge kreditoplaget for told, således at kreditlageret afskaffes og erstattes af toldkrediten. det vil være nødvendigt at supplere en sådan ændring med bestemmelser om, at virksomheder, der sælger råstofafgiftspligtige varer til en chokoladefabrik til fremstilling af chokoladeafgiftspligtige varer, kan få særlig bevilling (en slags handelstoldgodtgørelsesbevilling) til refusion af råstofafgiften.

dækningsafgiften i chokoladeafgiftsloven for visse indførte varer med indhold af chokoladeafgiftspligtige bestanddele m. v. forfalder til betaling ved indførselen.

der vil næppe kunne fremføres afgørende indvendinger mod at lade dækningsafgiften berigtige efter toldkreditens regler.

Afgift af benzin, der indføres her til landet afregnes efter de gældende regler over kreditlagre svarende til kreditoplaget for told. de fleste virksomheder foretager dog a conto indbetalinger månedsvis. man kan enten lade afgiften afregne efter de for toldkrediten foreslåede regler eller ændre benzinafgiftsloven således, at benzinselskaberne registreres og svarer afgift efter regler svarende til dem, som gælder for spiritus.